

2829

கணபதி துணை.

முருகக்கடவுள் துணை.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்வரப்பிரசாதிபாய்த்

நீருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருந்த

3-6

அருணகிரிநாதசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்த்தருளிய

திருப்புகழ்.

Acc No. 2829

உலக : 4173

முருகபாகம்

பல கையெழுத்தாதிபிரதிருபங்களைக்கொண்டு

திருப்பாதிபிரதியுள் விந்நவாக்

சிவசிதம்பரமுதலியாரவர்களுள்

பரிசேசாதிபித்து

வடக்குப்பகுதி

த. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்களால்

சென்னப்பட்டணம்

கா. முருகேசமுதலியாரவர்களுடைய

ஹீநு தீவலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஜயஸ்ரீ கார்த்திகையி:

December, 1894.

Copyright Re

1894

உ

சிவமயம்.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

விஷயம்.	பக்கம்.	பாடந் றெகை.
முகவுரை.	i-v.	
அருணகிரிநாதசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.	vi-vii	
சிறப்புப் பாயிரம்.	viii-x	
திருவருணை முருகக்கடவுள் துதி.	xi	க
திருப்புகழ்—விநாயகர் துதி.	க	டு
கே. “முத்தைத்தரு” என்னும்பாடல்.	டு	க
திருப்பரங்குன்றம்.	க	கச
திருச்செந்தூர்.	கஎ	எஅ
பழி.	எச	அடு
சுவாமிமலை.	கச0	கச
குன்றுதோறாடல்—பொது.	ககச	ச
கைலைமலை.	ககக	க
ஸ்ரீசைலம்.	கஎ0	க
திருவேங்கடம்.	கஎக	ச
திருத்தணிகை.	கஎச	டுஎ
வள்ளிமலை.	உகக	க0
திருக்கழுக்குன்றம்.	உஉ0	ச
மயிலம்.	உஉக	க
திரிசிராப்பள்ளி.	உஉச	கக
திருக்கற்குடி.	உகக	உ
இரத்தகிரி.	உகஎ	உ
விராலிமலை.	உகஅ	கடு
விநாயகமலை.	உடுக	க
திருச்செங்கோடு.	உடுக	உடு
கொள்ளிமலை.	உஎக	உ
இராஜகெம்பிரவளநாட்டுமலை	உஎக.	க

விஷயம்.	பக்கம்.	பாடற் றெகை.
ஞானமலை.	௨௪௪	க
செப்பு வெற்பு.	௨௪௪	க
குருடிமலை.	௨௪௫	க
தென்சேரிகிரி.	௨௪௬	க
கொங்கணகிரி.	௨௪௭	க
கொடுங்குன்றம்.	௨௪௮	௨
குன்றக்குடி.	௨௮௦	௩
பசுமலை.	௨௮௨	க
பொதியமலை.	௨௮௩	க
கழுகுமலை.	௨௮௪	௩
வள்ளியூர்.	௨௮௬	க
கதிர்காமம்.	௨௮௯	கக
அருக்கோணமலை.	௨௯௩	க
திருக்கோணமலை.	௨௯௪	க
பழமுதிர்ச்சோலை.	௨௯௫	க௩
காஞ்சிபுரம்.	௩௦௫	௪௩
திருவாணக்கா.	௩௪௦	௧௪
திருவருணை.	௩௫௦	௭௭
திருக்காளத்தி.	௪௦௮	௩
சிதம்பரம்.	௪௧௦	௬௧

உ

சிவமயம்.

முகவுரை.

சிவபெருமானுக்குத் தேவாரநிருவாசகங்கள் எவ்வளவு உகந்தஸ்தோத்திரங்களா யிருக்கின்றனவோ அதுபோல முருகக்கடவுளுக்கு மிகவும் பிரியமானது நிருப்புகழ் என்னும் செஞ்சொற் பிரபந்தம். இதை அச்சிடவேண்டும் என்கிற எண்ணம் எனக்கு இருபதுவருஷங்களுக்கு முன் உண்டாயிற்று. அதுமுதல் பல இடங்களிலிருந்து பலபிரதிகளை வருவித்து ஆயிரத்திருநூறு பாடல்கள் சேகரஞ்செய்தேன். புத்தகந்தோறும் பாடல்கள் வேறுபட்டிருந்தமையால், அவைகளை யெல்லாம் பரிசோதித்து ஒழுங்குபடுத்துவது அதிகபிரயாசமாக இருந்தது. இக்காரணத்தாலும், எனக்கு அவகாசமில்லாமையாலும், இன்னும் சில காரணங்களாலும் இப்புத்தகம், வெளிவர இது காலும் தாமதித்தது. திருப்பாதிரிப்புலியூர். வித்துவான் ம-ரா-ரா-புரீ சிவசிதம்பர முதலியாரவர்கள், அதிகசிரத்தையையும் முயற்சியையும் உடையவர்களாகி என் எண்ணத்தை முடிப்பித்தார்கள். ஒவ்வொரு பிரதியிலும் பாடல்கள் அதிகப் பிழையாயும் ஒன்றுக்கொன்று அதிகவித்திபாசமாயும் இருந்தமையால் அவைகளைச் சீர்ப்படுத்த ஹே முதலியாரவர்களேடுத்துக்கொண்ட முயற்சி அளவிறந்தது. அதற்காக நான், அவர்களுக்கு மனப்பூர்வமான வந்தனங்கள் அளிப்பதன்றி வேறேயாது கைம்மாறு அளிக்கவல்லேன்? சிலபுத்தகங்களில் சிலபாடல்கள் அடிகள் மாற்றப்பட்டிருந்தன. சிலவற்றில் பொதுவான பாடல்கள் ஸ்தலங்களுக்கும், ஒருஸ்தலத்துக்குரியபாடல் மற்றொரு ஸ்தலத்துக்குமாகத் திருப்பப்பட்டிருந்தன. இதற்குத் திருஷ்டாந்தம்,—“தோகைவாசி கடத்தும் பெருமானே” என்

பதை 'சோலை மாமலைநிற்கும் பெருமானே' என்றும், "ஓ
 ரொழுத்திலாறெழுத்தை யோடவித்த பெருமானே" என்பதை
 'ஓசையுற்ற சோலைவெற்பில் ஓசைபெற்ற பெருமானே' என்
 றும், "கொடுமுடிக்குமாப் பெருமானே" என்பதை 'சூரும
 லைக்குமாப் பெருமானே' என்றும், "மாடையம்பதிவாழ்வே
 தேவர்கள் பெருமானே" என்பதை 'மாபாங்கிரிமீதேமேவிய
 பெருமானே' என்றும் வேறுபடுத்தப்பட்டிருந்தன. இன்
 னும் இவைபோலுள்ள வேறுபாடுகள் மிகப்பல. இவ்வேறு
 பாடுகளை யெல்லாம் பிரதிகளைக்கொண்டு கூடியவகையில்
 நீக்கிப் பாடல்கள் சுத்தஞ்செய்யப்பட்டன. இவ்வளவு
 தூரம் ஆராய்ச்சிசெய்து ஒழுங்குபடுத்தியும், பாடல்களெல்
 லாம் அருணகிரிநாதசுவாமிகள் திருவாக்கிலிருந்துவந்த
 படியே கலப்பில்லாமலிருக்கின்றனவென்று சொல்லத்தகுநிற்
 திலன். ஒலைப்புத்தகங்கள் பலவற்றிற் பலவாறாக எழுதப்
 பட்டிருக்கும்பாடல்கள் இப்போது ஒருவாறு ஒழுங்காகத்
 தீரட்டி எல்லோரும் படிப்பதற்குச் சுலபமாக ஒருபுத்தக
 மாக்குப்பட்டன என்று மாத்திரம் சொல்லக்கூடும். இப்புத்
 தகத்தில் எவ்வகைப் பிழைகளிருந்தாலும் அவைகளை யெல்
 லாம் பொறுப்பதன்றி அவற்றை அடிபெணுக்குத் தெரிவிக்க
 றும்படிக்கும் சுற்றுணர்ந்த பெரியோர்களை வணக்கத்துடன்
 கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முருகப்பெருமானுடைய திரு
 வருளினால் இப்புத்தகம் இரண்டாம்பதிப்புக்கு வருமாயின்
 அக்காலத்தில் மேற்கண்டவழுக்களைக் களைந்துவிடலாம்.
 எளிதில் பொருள்விளங்கும்பொருட்டுப் பாடல்களில் சிற்
 சில இடங்களில் சந்திகள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை
 ஆண்டுரை அருவருக்காமல் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். இது
 நிக்.

சிவஸ்தலங்களுள்ளே தேவாரம்பெற்றவைகள் எப்ப
 டிச் சிறப்புற்றிருக்கின்றனவோ அதுபோல் முருகப்பிரானு
 டைய கோயில்களில் திருப்புசுழ் பெற்றவை சிறப்புற்றன
 வாம். ஆதலால் அப்படிப்பட்ட கோயில்களில் தீபாரா
 தனைக்காலத்தில் அவ்வவற்றிற்குள்ள திருப்புசுழ்ப்பாடல்

களில் ஒன்றையேனும் சொல்லும்படி கோயிலதிகாரிகள் செய்வார்களேயாயின் அது பெரும்புண்ணியமாயிருக்கும். திருப்புகழ்பெருத கோயில்களிலும் பொதுப்பாடல்களாயுள்ளவற்றில் தக்கதொன்றைச்சொல்லித் தீபாராதனை செய்வீத்தல் மிகவும் உத்தமம்.

முருகப்பெருமானுடைய அரும்பெரும்புகழாகிய இத்திருப்புகழை நியமமாகப் பாராயணஞ்செய்யும் அடியார்கள் இம்மையில் எல்லாப் பாக்கியங்களையும்பெற்று மறுமையில் மோசனமடைவார்களென்பதற்கு யாதோர் ஐயமுமில்லை.

என் பாடல்கள் சேகராஞ்செய்யுங்காலத்தில் தங்களிடமிருந்த பிரத்களைத்தந்த புண்ணியவான்களுக்கும், பிறரிடத்திருந்தவைகளை வருவித்துத்தந்த அன்பர்களுக்கும், அநேகவந்தனம் அகமகிழ்ந்தளிக்கின்றேன். இவர்களில் கருங்குழி ஞானப்பிரகாச ஐயரவர்களுடைய குமாரராகிய ஆறுமுக ஐயரவர்களை முக்கியமாகச்சொல்லவேண்டும். இவர், மேற்கூறிய இரண்டுவகைப்பட்ட உதவிகளும் செய்ததன்றி அநேகநாள் என்னுடன் இருந்தும், தாம் தனியேயிருந்தும், பாடல்களுக்கு அகராதிமுதலிய ஏற்படுத்தியும், அவைகளைப் பிரிக்கவேண்டியபடியே பிரித்தும், இன்னும் பலவித வேலை செய்தும், பேருதவிபுரித்தனர். இவ்வளவும் இவர் பொருள் நசையினாலல்லாமல் திருப்புகழ் வெளியாகவேண்டுமென்கிற பேரவாவினாலேயே செய்தமையால், இது மிகவும் வியக்கற் பாலதேயாம்.

வரிசைப்படுத்திய பொழுது, முருகக்கடவுளுக்கு முக்கியமான படைவீடுகளாகிய திருப்பரங்குன்றம், திருச்சேந்தூர், திருவாளின்துடி, திருவேகம், துன்றுதோறடல், பழமுதிர்சோலை ஆகிய ஆறு ஸ்தலங்களின் பாடல்கள் முறையே முதலில் வைக்கப்பட்டன. பஞ்சபூதஸ்தலங்களாகிய காஞ்சீபுரம், திருவானைக்கா, திருவண்ணாமலை, காளஹஸ்தி, சிதம்பரம் என்னும் இவற்றின்பாடல்கள் முறையே பின்பு வைக்கப்பட்டன. அப்பாலுள்ள ஸ்தலப்பாடல்கள், தெரிந்தவரையில்,

தொண்டைநாடு, சோழநாடு முதலிய நாடுகளின் கிரமப்படி-
பிரித்துவைக்கப்பட்டன. இறுதியில் பொதுப்பாடல்களும்,
பஞ்சாந்தந்திருப்புகழ் என்று வழங்கிவரும் ஐந்துபாடல்-
களும் வைக்கப்பட்டன. ஒரோசந்தமானபாடல்கள் பெரும்-
பாலும் ஒன்றாகவைக்கப்பட்டன. பிரபலமான ஸ்தலங்களை
யன்றி ஏனையஸ்தலங்களுள், பல்வற்றின் இருப்பிடம்முத-
லியவிவரங்கள், சில அன்பர்கள்மூலமாகவும் வேறுவிதமாக
வும் கிடைத்தன. அவற்றை அந்தஅந்த ஸ்தலத்துப்பாடல்-
களின்மீதுக்குறித்திருக்கிறேன். சிலவற்றின் இருப்பிடம்,
என்ன முயற்சிசெய்தும் இன்னும் தெரியவேயில்லை, பாடல்-
களில் அவசியமான இடங்களில் குறிப்புக்கள் எழுதப்பட்டி-
ருக்கின்றன.

முதலில், ஒலைப்புத்தங்களிலுள்ளபாடல்களைக் கடி-
தத்தில் பெயர்த்து எழுதியும், திருத்தியானபின்பு அவைகளை
வேறுகடிதங்களில் எழுதியும், உதவிபுரிந்த நண்பர்களுக்கும்,
இன்னும், இப்புத்தகம் அச்சுக்கு வருவதற்குவேண்டிய எவ்-
விதமான உதவிபுரிந்த அன்பர்களுக்கும் மனப்பூர்வமாக வந்-
தனஞ்செய்கின்றேன்.

திருப்புகழ் அச்சிடவேண்டும் என்று பிரதிகள் சம்பா-
திக்கத் தொடங்கினதுமுதல் இதுவரையில் எனக்குண்டா-
யிருந்த பிரயாஸம் மிகஅதிகமே. திருப்புகழ் அச்சிடப்பட்டு
வெளிவரவேண்டும், அதை அன்பர்கள் வாசித்து ஆனந்தம-
டையவேண்டும் என்னும் ஆசையே இவ்வளவு பிரயாசத்திற்-
குங் காரணமாயிருந்தது. என் ஆசையை இவ்வளவு காலத்-
துக்குப் பின்பேனும் முருகப்பிரான் ஒருவாறு நிறைவேற்று-
வித்தது அவருடைய பெருங்கருணையே.

முருகக்கடவுளுடைய அனுக்கிரகத்தினால் யாவருக்கும்
சுஷமம் உண்டாகுக.

திருத்தனிகைப் பெருமான் திருவடிவாழ்க.

சேகரமான ஆயிரத்திருநூறு பாடல்களையும் அச்சிட்டு முடிந்தபின்பு ஒரோபுத்தகமாக்கி வெளிப்படுத்த உத்தேசித்திருந்தேன். அச்சிடத்தொடங்கி இரண்டுவருஷகாலமாகியும், பலவித அசந்தர்ப்பத்தால், இதுவரையில் அறுநூறு பாடல்களே அச்சிட்டு முடிந்தன. மற்றை அறுநூறு பாடல்களையும் அச்சிட்டுமுடிக்க எப்படியும் இன்னும் இரண்டுவருஷம் செல்லும். அவ்வளவுகாலம் புத்தகத்தை வெளிப்படுத்தாமலிருப்பது யுத்தமாகத் தோற்றவில்லை. இதனை அச்சிடத்தொடங்கினபின்பு அச்சிடும்விஷயத்தில் சென்னையில் எனக்கு உதவி புரிந்துவந்த ம-நா-நா-ஸ்ரீ தணிகாசல நாயகரும், திருப்புகழ்ப் பாடல்களைச் சீர்திருத்தி ஒழுங்குபடுத்தின திருப்பாதிரிப்புலியூர் ம-நா-நா-ஸ்ரீ சிவசுந்தரமுதலியார் அவர்களும் சிவபதமடைந்தார்கள். முதலியார் அவர்கள், தாம்எவ்வளவோ பிரயாசப்பட்டேச் சரிப்படுத்திய திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் அச்சிற்பதிப்பித்து முடிக்கிறவரையில் இருந்து அச்சுப்புத்தகத்தைக்கண்டு களிக்காமல் காலஞ்செய்ததைப்பற்றி மிகவும் வியசனப்படுகிறேன். இக்காரணங்களாலும், அன்பர்கள் அநேகர் திருப்புகழ் எப்பொழுது வெளிப்படுமோ என்று ஆவலாய் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாலும், இனித்தாழ்க்கலாகாதென்றெண்ணி ஆனவரையில் உடனே வெளிப்படுத்துவது உசிதமென்று தீர்மானித்தேன். முருகக்கடவுளுடைய ஆறுபடைவீடுகளாகிய திருப்பரங்குன்றம், திருச்சேந்துர், திருவாலினத்தடி, திருவேரகம், துன்றுதோறுடல், பழநிதீர்சோலை, இவைகளின் பாடல்களும், பஞ்சபூத ஸ்தலங்களாகிய காஞ்சீபுரம், திருவாணக்கா, திருவண்ணாமலை, காளஹஸ்தி, சிதம்பரம், இவைகளின் பாடல்களும் சேர்ந்து சுருக-பாடல்களாகின்றன. இவ்வறுநூற்று மூன்று பாடல்களையும் இப்போது முதற்பாகமாக வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்றேன். மற்றை ஸ்தலங்களின் பாடல்களும் பொதுப்பாடல்களும் சேர்ந்து அறுநூறு பாடல்களாகும்: அவற்றை இரண்டாம் பாகமாக வினாவில் வெளிப்படுத்த முயலுகிறேன். ஆறுமுகக்கடவுள் அதுக்கிரகிப்பாராக.

தஞ்சாவூர் ஜில்லா,
திருத்தருப்பூண்டி:
ஜயவந்தியாசுவாமி
1894
செப்டம்பர்

வ. த. சுப்பிரமணிய பிள்ளை.

உ

சிவமயம்.

வெற்றிவேல் உற்றதுணை.

அருணகிரிநாதசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

இம்மகானுபாவர் கிளைக்கமுத்தியளிக்குந் திவ்யசேஷத் திரமாகிய திருவண்ணாமலையிலே அவதரித்தவர். இவர் பிர புடதேவ மகாராஜாகாலத்தில் இருந்ததாகச்சொல்லப்படு வதாலும், அவ்வரசன் இங்கிலிஷ்வருஷம் 1450ல் ஆண்ட தாக ஏற்படுவதாலும், இவர் சற்றேறக்குறைய 445 வருஷங் களுக்குமுன் இருந்திருக்கவேண்டும். இவர் பாஸியத்தில் சிற் றிப்பத்தில்முழுகியிருந்து அதனால்அதிசுத்துன்புற்று, பின்பு முருகக்கடவுளுடைய அருக்கிரகத்தினாலே அத்துன்பங்கள் நீங்கி, மெய்ஞ்ஞானோபதேசம்பெற்று, அநிமதாரமும் அந் புதமுமான பாடல்களினாலே அக்கடவுளுடைய திருப்புக ளைத்துதித்தார் என்பது இவர்பாடல்களினாலேயே நன்கு விளங்குகின்றது.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்முதலிய சைவசமயாசாரி யர்கள் எப்படிச் சிவஸ்தலங்கள்தோறும்சென்று தேவார திருவாசகங்களைப்பாடினார்களோ அப்படியே அருணகிரிநாத சுவாமியாரும் சிவஸ்தலங்களுக்கும் சுப்பிரமணியசேஷத்தி ரங்களுக்கும்சென்று அங்குயிற்றிருக்கும் சுப்பிரமணியக்கட வுளைப்பாடிவந்தார். அப்பாடல்களுக்குத் தீருப்புதல் என் னும்பெயர் உண்டாயிற்று. சுவாமிகள்பாடிய திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் பதினாறாயிரமென்று *ஆன்றோர் கூறியிருக்கின்ற னர். அவையளவில் இக்காலத்தில் ஓராபிரமேணும் ஒருங்கு கிடைப்பது அரிதாயிருக்கிறது. இவருடைய அதிஅற்புதமான

* வரகடீ மரீக்கசகாயதேவர் அருளிச்செய்த திருவிரிஞ்சை முருகன் பின்னத்தமிழ், காப்புப்பருவம் 60-வது செய்யுள்:—

“அம்மை முடியுண்டு விளையாமே இனியோனை எமை பாட் டோண்ட குமரேசனை, செம்மைபுன ஆறுமுகனைத் திருவிரிஞ்சை வரு சேயைப் புரந்தருள்கவே, மும்மை மலமகலாக் கீரமுனி சொன்ன திரு முருகாறெனத் தேறலும், எம்மருணகிரிநாத ரோதுபதி னாற யிரத் திருப்புக ழமுதமே.”

வாக்குவல்லபத்துக்கு,

“வாக்கிற் கருணகிரி வாதவூரார் கலிவில்
தாக்கிற் றிருஞான சம்பந்தர்—நோக்கிற் கு
கக்கோ தேவர் நயத்துக்குச் சுந்தரனார்
சொற்குறுதிச் சுப்பொனச் சொல்”

என்னும் பாடலே சான்றும். இவர் வாக்கின் பிரபாவத்
தைப் பற்றியன்றோ அதைக் ‘கடல்மடைதிறந்த வெள்ளம்’
என்றும் கூறுகின்றனர்.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச்செய்த மஹைநூல்
கள் திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி
என்பவைகளாம். கந்தரந்தாதி, சுவாமிகள் வில்லிபுத்தூரார்
ருடன் தர்க்கஞ்செய்தகாலத்தில் பாடப்பட்டதென்றும், அத
ற்கு உரை அவ்வில்லிபுத்தூராரோ செய்தனரென்றும், அதில்
*“தித்த” என்று தொடங்கும் ஐசுவறு செய்யுளுக்கு அவர்
உரைசெய்யமாட்டாமல் திகைத்துத் தோல்வியுற்றனரென்
றும், அதற்குச் சுவாமிகளே உரையருளிச்செய்தனரென்
றும், பின்பு மஹைப்பாடல்களுக்கு வில்லிபுத்தூராரோ
உரைசெய்து - முடித்தனரென்றும், ஆன்றோர் கூறியிருக்
கின்றனர்.

சுவாமிகளுடைய பாடல்கள் அதிஅற்புதமான வாக்கா
யிருப்பதன்றி, பொருளமைவிலும் மிகச்சிறந்தனவாக இருக்
கின்றன. அவைகளிலடங்கியிருக்கும் விசேஷார்த்தங்கள்
தெளிந்த ஞானிகளுக்கேயன்றி கம்போற் சாதாரணமான
வர்களுக்குப் புலப்படுவதுகஷ்டம். மகானாகிய தாயுமான
சுவாமிகள் அவைகளைக்கண்ணேர்ந்தன்றோ,

“ஐயா அருணகிரி அப்பா உணைப்போல
மெய்ப்பாக வோர்சொல் விளம்பினர்யார்—வையகத்தோர்
சாற்றிதென் றேசற்றார் தன்னையாய் முக்கணெந்தை
நாற்றிசைக்குங் கைகாட்டினான்”

என்று வியந்து கூறியிருக்கின்றனர்.

வேலுமயிலுச் துணை.

* “தித்தத்தத்தத்தத்த திதிதாததாத தத்தத்தத்ததிதா
தித்தத்தத்தத்தத்த திதித்தத்த தேதத்த தித்தத்ததா
தித்தத்தத்தத்தத்த தாததிதேததை தாதத்த தி
தித்தத்தத்தத்தத்தி திதி திதிததி த்தொத்ததே.”

உ

சிவமயம்.

முருகக்கடவுள் துணை.

திருப்புகழ்ச்சிறப்புப்பாயிரம்.

நூற்சிறப்பு.

நேரிசைவேண்டா.

எல்லாரு ஞானத் தெளிஞரே கேளிர்நிசால்
கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ—பொல்லாக்
கருப்புகழைக் கேட்குமோ கானமயில் விரன்
திருப்புகழைக் கேட்குஞ் செவி. (க)

திருப்புகழ்ச் சிவனத்தால் வேதார்த்தாதி அனைத்தும் அறிபவாம்
அதனால் அந்நியே கேட்க என்றது.

வேதம்வேண் டாம்சுகல வித்தைவேண் டாம்சே
காதம்வேண் டாம்ஞான நால்வேண்டாம்—ஆதி
குருப்புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன்தான் போற்றும்
திருப்புகழைக் கேளிர் தினம். (உ)

நூற்பயன்.

ஞானம் பெறலாம் நலம்பெறலாம் எங்காளும்
வானம்அரசாள் வரம்பெறலாம்—மோனவி
டேறலாம் யானைக்கிணையன் திருப்புகழைக்
கூறினார்க் காமேயிக் கூறு. (கூ)

* சகலவித்தை=அறபத்த நான்கு கலைஞானங்கள்.

சிறப்புப்பார்வியம்.

IX

ஆறுமுகன் தோன்றும் அழகியவேல் தோன்றுமவன்
ஏறுமயில் தோன்று மெழில்தோன்றும்—சீறிவரு
ஞான் முடியைத் துணித்தோன் திருப்புகழைப்
பாரில் வழத்தினோர் பால்.

(ச)

அன்பர்வினாவ ஆண்டவன் விடையருளியதாக மேலையதை உற்
புறுத்தியது.

கலிவீரந்தம்.

பொருப்பது பொடிப்பட விடுத்திடு கைவேலா
இருப்பிட முனக்கெது எனக்கரு ளியம்பாய்;
உருக்கநல் விழுக்குல மொழுக்கமில ரோனும்
திருப்புகழ் படிப்பவர் மனத்தினி விருப்பாம்.

(ரு)

அங்கனம் அருள்கேட்ட அன்பர் ஆண்டவனைநோக்கிக் கூறிய
தாகத் திருப்புகழ் படிப்போர் திரக்கூறியது.

திருப்புகழ் படிக்குமவர் சிந்தைவலுவாலே
ஒருத்தரை மதிப்பதிலை யுன்றனருளாலே
பொருப்புக மிகப்பொருது வென்றுமயில்மீதே
தரித்தொரு திருத்தணியில் நின்றபெருமானே.

(சு)

தூலாசிரியர் பெயரோடு துற்பன்சும் பெயரும் உணர்த்தி அத
னைத்துதிப்போர் பேறுக்கூறியது.

வேண்பா.

ஓராறு மாமுகனும் உச்சிதமெய்து ஞானகுகன்
பேரா லருணகிரி பேருலகில்—சீராரும்
தோத்திரம தாகத் துதிக்குந் திருப்புகழை
ஏத்தினவ ரீடேறு வார்.

(எ)

திருப்புகழ் இன்ன இன்னதற்கு இன்ன இன்னதாம் எனல்.

அருணகிரி நாதர்பதி னுறு யிரமென்
றுரைசெய் திருப்புகழை யோதீர்—பரததிக்கல்
தேணி யருட்கடலுக் கேற்ற மனத்தளர்ச்சிக்
காணி பிறவிக் காம்.

(அ)

X

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருப்புகழ் வழிபாட்டால் கூற்றையும் வெல்லாம் எனக்கெழ
பெற உரைத்தது.

திருப்புகழைக் கற்கத் திருப்புகழைக் கேட்கத்
திருப்புகழை நித்தஞ் செபிக்கத்—திருப்புகழை
அர்ச்சிக்க முத்தியெளி தாகுமே கூற்றைவென்று
கொர்ச்சிக்க ஸமே கெட.

(க)

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றிற்று.

லுப்பாயிரம், பூர்வத்துள்ள அபிபுத்தர்களாற் செய்யப்பட்டு புரா
ண பிரதிபலி எழுதி வழங்குவது.

கணபதிதுணை.

நீருத்தனிகேசன் துணை.

சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

விநாயகர்துதி.

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொடவல்பொரி

கப்பிய கரிமுக

எழிபேளிக்-

கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ

கற்பக மெனவினை

கழதேரும்;

மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்

மற்பொரு திரள்புய

மதயாலை-

மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை

மட்டவிழ் மலர்கொடு

பணிவேளே;

முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்

முற்பட எழுதிய

முதல்வோளே-

முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்

அச்சுது பொடிசெய்த

அதிதிரா;

அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்

அப்புன மதனிலை

யிபமாகி-

அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை

அக்கண மணமுள்ள

பெருமானே.(க)

உ

திருப்புகழ்.

குதன்முடிபு.

கரிமுகன் அடிபேணி...அடியவர் புத்தியிலுறைபவ! கற்பகம்! என, வினை...எகும். (ஆதலால் யான்) ... அன்மகன்.... மதயானை (ஆகிய)மத்தளவயிறனை, உத்தமிழதல்வனை...மலர்கொடுபணியேன்- (என்செய்து, எதன்பொருட்டுப் பணியேன் எனில்)...முதல்வோனே! ...அதிதிரா! ...பெருமானே! (எனத்துதிசெய்து, எடுத்துக் கொண்ட துதிநூலாகிய இப்பிரபந்தம் இடையூறின்றி யினிது முடிதற்பொருட்டுப் பணியேன் என்க.)

*உம்பர்தருத் தேனுமணிக்	கசிவாகி-
ஒண்கடலிற் றேனமுத்த்	துணர்வூழி;
இன்பரசத் தேபருகிப்	பலகாலும்-
என்றனுயிர்க் காதரவுற்	றருள்வாயே;
தம்பிதனக் காசவனத்	தணைவோனே-
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்	கனியோனே;
அன்பர்தமக் கானகிலைப்	பொருளோனே-
ஐந்துகரத் தானைமுகப்	பெருமானே. (உ)

பக்ககாவி சித்ரமணி பொற்கலனை யிட்டநடை
 பகழியெனு முகரதூர கமுநீபப்-
 பக்குவம லர்த்தொடையும் அக்குவடு பட்டொழிய
 பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேனும்;
 திக்கதும் திக்கவரு குக்குடமும் ரட்சைதரு
 சிற்றடியு முற்றியப னிருதோளும்-
 செப்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்புகழ்வி ருப்பமொடு
 செப்பெனள னக்கருள்கை மறவேனே;

* உம்பர்தரு=சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கற்பகம் என்னும் ஐவகைத்தெய்வத விருகங்கள். தேனு=காம தேனு என்னும் தெய்வப்பசு. மணி=சிந்தாமணிபென்னும் தெய்வத ரந்தம். இம்மூன்றும் தம்மைப்படைத்தோர்க்கு அவர்கள்விரும்பிய பொருள்களைத் தரவல்லன.

விநாயகர் துதி.

௩

இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப் ருப்புடனெய்
எட்பொரிய வற்றுவரை யினரீர்வண்-

டெச்சில்பய நப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள
ரிப்பழமி டிப்பல்வகை தனிமூலம்;

மிக்கஅடி சிற்கடலை பட்சணமெ னக்கொளொரு
விக்கினச மர்த்தனெனு மருளாழி-

வெற்புடி லச்சடி ல விற்பரம ரப்பரருள்
வித்தகம ருப்புடைய பெருமானே. (௩)

விடமடைசு வேலை யமரர்படை சூலம்
விசையன்விடு பாண மெனவேதான்-

விழியுமதி பார விதமுமுடை மாதர்
வினையின்வினை வேது மறியாதே;

கடியுலவு பாபல் பகவிரவெ னுது
கலவிதனில் முழுகி வறியாய-

கயவனயி வீன னிவனுமுயர் நீடு
கழவினைகள் சேர அருள்வாயே;

இடையர்சிறு பாலை திருடிக்கொடு போக
இறைவன்மகள் வாய்மை யறியாதே-

இதயமிக வாடி யுடையபினை காத
கணபதியெ னும முறைகற;

அடையல்வ ராயி வெருவஅடி கூர
அசலுமறி யாம லவரோட-

அகல்வதென டாசொ லெனவுமுடி சாட
அறிவருளும் ஆனை முகவோனே. (௪)

நினது திருவடி சத்திம விற்கொடு
நீனைவு கருதிடு புத்திகொ டத்திட
நிறையஅமுதுசெய் முப்பழமப்பழம் நிகழ்பாஸ்தேன்-

* வண்டு எச்சில்-தேன்.

சு

திருப்புகழ்.

செடிய வளைமுறி யிக்கொடு ஸட்டுகம்

நிறவி லரிசிப ரூப்பவ லெட்பொரி

நிகரி லீனிகத லிக்கனி வர்க்கமு

மிளரீரும்;

மனது மகிழ்வொடு தொட்டக ரத்தொரு

மகர சலநிதி வைத்தது திக்கர

வளரு கரிமுக வொற்றைம ரூப்பனை

வலமாக-

மருவு மலர்புனை *தொத்திர சொற்கொடு

வளர்கை குழைபிடி +தொப்பண குட்டொடு

வனச பரிபுர பொற்பத அர்ச்சனை

மறவேளே;

தென்ன தெனதென தெத்தெனெ னப்பல

‡சிறிய அறுபத மொய்த்துதி ரப்புனல்

திரளு முறுசதை பித்தரி னக்குடல்

செறிமுனை-

செரும வுதாமி ரப்புசெ ருக்குட

ளிராய வரவாமி றைத்தக ளத்திடை

திமித திமிதிமி மத்தளி டக்கைகள்

செகசேசே;

எனவெ துருதுரு துத்தென வொத்துகள்

துடிக ளிடிமிக வொத்துமு முக்கிட

டிமுட டிமுடிமு டிட்டிமெ னத்தவி

ஸெழுமோசை-

இகலி பலகைகள் கைப்பறை கொட்டிட

இரண பபிரவி சுற்றுந டித்திட

எதிரும்நிசிர னாப்பெலியிட்டருள்பெருமாளே.(௫)

*தொத்திர சொற்கொடு=தொத்திரசொல் கொண்டு.

+தொப்பணம்=தோப்பணம், தோப்புக்காணம்,

‡சிறியஅறுபதம்=௭.

சிவமயம்.

திருப்புகழ்.

நூல்.

1. முத்தைத்தரு பத்தித்திருநகை
 *அத்திக்கிறை சத்திச்சாவண
 முத்திக்கொரு வித்துக்குருபா எனவோது ம்-
 முக்கட்பா மற்குச் தருதியின்
 முற்பட்டது கற்பித் திருவரு
 முப்பத்துமு வர்க்கத்தமாரு மடிபேணப்;
 பத்துத்தலை தத்தக்களை ஏ தொடு
 ஒற்றைக்கிமி மத்தைப்பொருதொரு
 பட்டப்பகல் வட்டத்திமியி விரவாகப்-
 தபத்தற்கிர தத்தைக்கடவிய
 தபச்சைப்புயல் மெச்சத்தருபொருள்
 பசுத்தொடிகுவித்தருள்வதுமொருகாளே;
 தித்தித்தெய வொத்தப்பரிபுர
 நிர்த்தப்பதம் வைத்துப்பிரவி
 திக்கொட்கு டிக்கக்கழுதொடு கழுதாடத்-

'முத்தைத்தரு' என்னும் இச்செய்யுள் அருணகிரிநாதர் ஆதி
 யில் அருளிச்செய்ததாக ஆன்றோர் வரைந்து வழங்குவருதலின் முத
 லில் வைக்கப்பட்டது.

*அத்தி=தெய்வமாகி. தருதியின்முற்பட்டது=பிரணவம்.

தருவன்=பிரமவிஷ்ணுக்கள்.

ஏதொட்டு எனப்பாலது தொடு எனத்தொருக்கப்பட்டது.

*கிமிமத்தைப் பொருது = மத்தரகிரியாகியமத்தைக் கொண்டு
 (திருப்பாற்கடலை) கடைத்து.

தபத்தன்=அருச்சுனன். தபச்சைப்புயல்=விஷ்ணு.

சு

திருப்புகழ்.

திக்குப்பரி அட்டப்பவிரவர்
 தொக்குத்தொகு தொக்குத்தொகுதொகு
 சிதர்ப்பவு ரிக்குத்தரிசுடக எனவோதக்;
 கொத்துப்பறை கொட்டக்களமிசை
 குக்குக்கு குக்குக்குகுகு
 குத்திப்புதை புக்குப்பிடியென முதுகடை-
 கொட்புற்றெழ நட்பற்றவுணரை
 வெட்டிப்பலி யிட்டுக்குலகிரி
 குத்துப்படவொத்துப்பொரவல பெருமானே.

இதன்முடிவு.

அத்திக்கறை! ...சாவண! ...குருபா! எனவோதும் பரம
 ந்கு...கற்பித்து, இருவரும்...அமரரும் அடிபேண, ...பவிரவிகடி
 க்க, ...கழுதுகூட, ...அட்டப்பவிரவர்...ஓத, பறைகொட்ட, ...கடை
 புக்குப்பிடியென, ...அவுணரைவெட்டிப் பலியிட்டு, ...கிரிகுத்துப்
 ட்ட...பொரவலபெருமானே! ...நிலைத்தக் கணைதொட்டு, ...கிரிமத்
 தைப்பொருது, ...பகல்...இரவாக...இரத்ததைக்கடவிய பச்சைப்பு
 யல் மெச்சத்தகு பொருளே! (ஃ எனியேன) இரகித்தருளும் ஓர்நா
 ளும் (உளதோ?)

முருகக்கடவுளின் முக்கியநிர்ணயங்கள் ஓரளவு

முதலாவது

திருப்பரங்குன்றம்.

2. V கருவடைந்து பத்துற்றதிகள்
 வயிறிருந்து முற்றிப்பயின்று
 கடையில்வந்து தித்துக்குழத்தை வடிவாகி-
 கழுவியங்கெடுத்துச்சுரந்த
 முலையருந்து விக்கக்கிடந்து
 கதறியங்கை கொட்டித்தவழந்து நடமாடி;

*அருத்துவிக்க=அருத்த=ஊட்ட.

திருப்பரங்குன்றம்.

எ

அரைவடங்கள் கட்டிச்சதங்கை
 யிடுகுதம்பை பொற்கட்டிதண்டை
 அவையணிந்து முற்றிக்கிளர்ந்து வயதேறி-
 அரியபெண்கள் நட்பைப்புணர்ந்து
 பிணியுழன்று சுற்றித்திரிந்த
 தமையுமுன்க்ருபைச்சித்தமென்றுபெறுவேனே;
 இரவியிந்தரன் வெற்றிக்குரங்கி
 னரசொன்று மொப்பற்றவுந்தி
 யிறைவன்†எண்கினக்கர்த்தனென்றும்நெடீலன்-
 எரியதென்றும் ருதர்ந்சிறந்த
 அனுமனென்றும் ஒப்பற்றஅண்டர்
 எவருமிந்த வர்க்கத்தில்வந்து புனமேவ;
 அரியதன்ப டைக்கர்த்தொன்று
 அசுரர்தங்கி னைக்கட்டைவென்ற
 அரிமுருத்தன் மெச்சுற்றபண்பின் மருகோனே-
 அயனையும்பு டைத்துச்சினந்து
 உலகமும்ப டைத்துப்பரிந்து
 அருள்பரங்கி ரிக்குட்சிறந்த பெருமானே.(க)

3.✓ உனைத்தினத்தொழு திலனுனதியல்பினை
 உரைத்திலன்பல மலர்கொடுனடியினை
 உறப்பணிந்தில னொருதவமிலனுன தருள்மாறு-
 உளத்துளன்பின ருறைவிடமறிகிலன்
 விரும்பொடுன்சிக ரமும்வலம்வருகிலன்
 உவப்பொடுன்புகழ்துதிசெயவிழைகிலன்மலைபோலே;
 கனைத்தெழும்பக டதுபிடர்மிசைவரு
 கறுத்தவெஞ்சின மறவிதனுழைவினர்
 கதித்தடர்ந்தெறி கயிறடுகதைகொடு பொருபோதே-

†உந்தியிறைவன்=பிரமன்.

†எண்கினக்கர்த்தன்=கரடிமுகச் சேனைகட்டுத்தனகர்த்தனாகிய
 அம்முகமுன்ன சாம்புவான்.

21

திருப்புகழ்.

கலக்குறுஞ்செய லொழிவற அழிவுறு
 கருத்துடைத்தல முறுபொழுதளவைகொள்
 கணத்திலென்பயமறமயில்முதுகினில்வருவாயே
 வினைத்தலந்தனி லலகைகள் குதிகொள்
 விழுக்குடைத்துமெ யுருதசைகழுஞ்
 விரித்தகுஞ்சிய ரொனுமவுணரையமர் புரிவேலா-
 மிருத்தபண்பயில் குயில்மொழியழகிய
 கொடிச்சிஞ்ஞங்கும முலைமுகம்முநறை
 விரைத்தசந்தன ம்ருகமதபுயவரையுடையோனே;
 தினத்தினஞ்சுதுர் மறைமுனிமுறைகொடு
 புனற்சொரிந்தலர் பொதியவிணவொடு
 சினத்தைநித்தனை செய்முனிவார்தொழ மகிழ்வோனே-
 தெனத்தெனந்தென எனவரிபளிகறை
 தெவிட்டஅன்பொடு பருகுயர்பொழிந்திகழ்
 திருப்பரங்கிரிதனிலுறைசாவணபெருமாளே. (உ)

4. அருக்குமங்கையர் மலரடிவருடியெ
 கருத்தறிந்துபி னனாதனிலுடைதனை
 அவிழ்த்துமங்குள அரகிலைதடவியு மிருதோளுந்-
 தனைத்துமங்கையி னடிதொறுநகமெழ
 வுதட்டைமென்றுப விடுகுறிகளுமிட
 அடிக்கணத்தனில் மயில்குயில்புறவென மிகவாய்விட்;
 டிருக்குமங்கியின் மெழுகெனவுருகிய
 சிரத்தையிஞ்சிடு மனுபவமுறுபல
 முறக்கையின்கனி நிகொனஇலகியமுலைமேல்வீழ்ந்-
 துருக்கலங்கிமெ யுருகிடவமுதுகு
 பெருத்தவுத்தியின் முழுக்கிமெயுணர்வற
 வுழைத்திவிகன கலவியைமகிழ்வது தவிரவேனோ;
 இருக்குமந்திர *மெழுவகைமுனிபெற
 வுரைத்தசம்பரம சாவணபவருக
 இகத்தஇங்கித மிலகியஅறுமுக எழில்வேளென்-
 *மெழுவகைமுனி=வசிட்டர்முதலிய சப்தரிஷிகள்.

திருப்பரங்குன்றம்.

சு

மிலக்கணங்களு மியலிசைகளுமிக
 விரிக்குமம்பல மதுரிதகவிதனை
 யியற்றுசெந்தமிழ்விதமொடுபுயமிசை புனைவோனே;
 செருக்குமம்பல மிசைதனிலசைவுற
 நடித்தசங்கரர் வழிவழிபடியவர்
 திருக்குருந்தடி யருள்பெறஅருளிய குருநாதர்-
 திருக்குழந்தையு மெனஅவர்வழிபடு
 குருக்களின்திற மெனவருபெரியவ
 திருப்பரங்கிரிதனிலுறைசரவண பெருமாளே.(௩)

5. கறுக்குமஞ்சன விழியினை அயில்கொடு
 நெருக்கிகெஞ்சற எறிதருபொழுதொரு
 கனிக்குளின்கவையமுதுகுமொருசிறுகையாலே-
 *களக்கொழுங்கலிவலை கொடுவிசிறியெ
 மனைக்கெழுந்திரு மெனமனமுருகவொர்
 கவற்சிகொண்டிட மனைதனிசழகொடு கொடுபோகி;
 நறைத்தபஞ்சனை மிசையினில்மனமுற
 அனைத்தகந்தனி வினைமுலையெதிர்ப்பொர
 நகத்தழுத்திட அமுதிதழ்பருகியு மிடறாடே-
 நடித்தெழுங்குரல் குமுகுமுகுமுவென
 இசைத்துண்கொடு மனமதுமறுகிட
 நழுப்புஞ்சன சிறுமிகள்துபரற அருள்வாயே;
 நிறைத்ததென்டினா மொருமொருமொருவென
 வுரத்தட்கஞ்சுகி முடிநெறுநெறுவென
 . நிரைத்தஅண்டமு கடுகிகெடுவெனவரைபோலும்-
 நிவத்ததிண்கழல் நிரிசாருரமொடு
 சிரக்கொடுங்குவை மலைபுரைதாஇரு
 நிணக்குழம்பொடு குருதிகள்சொரிதாஅடுத்தோர்;

*களக்கொழுங்கலி=வளமானகண்டத்தொளி.

†ஆகம் என்பது அகம் எனத்திரிந்தது. ஆகம்=மார்பு.

‡கஞ்சுகி=பாம்பு - அதாவது ஆகிசேஷன்.

திருப்புகழ்.

திறற்கருங்குழ லுமையவளருளுறு
 புழைக்கைதண்டட கயமுகமிகவுள
 சிவக்கொழுந்தனகணபதியுடன்வரு மிளையோனே-
 சினத்தொடுஞ்சம னுதைபடவிறுவிய
 பாரஞான்புறு புதல்வநன்மணியுரு
 திருப்பாங்கிரி தனிலுறை சாவணபெருமாளே.(ச)

6. வடத்தைமிஞ்சிய புளகிதவனமுலை
 தனைத்திறந்தெதிர் வருமிளைஞர்களுயிர்
 மயக்கியைங்கணைமதனையொருஅருமையினுலே-
 *வருத்திவஞ்சக கிளைவொடுமெலமெல
 நகைத்துகண் பொடு டவருமிருமெனவுரை
 வழுத்திபங்கவ ரொடுசருவியுமுடல் தொடுபோசே;
 விடத்தைவென்றிடு படைவீழிகொடுமுள
 மருட்டிவன்பொருள் கவர் பொழுதினில்மயல்
 விருப்பெனும்படி மடியிசையினில்விழுதொழில்தானே-
 விளைத்திடும்பல கணிகைபர்தமதுபொய்
 மனத்தைநம்பிய சிறியனைவெறியனை
 வினாப்பதர்தனில்அருள்பெறநினைகுவதன்தோதான்;
 குடத்தைவென்றிரு கிரியெனஎழில்தள
 தளத்தகொங்கைகள் மணிவடமணிசிறு
 குறக்கரும்பின்மெய் துவள்புயனெனவருவடிவேலா-
 குரைக்கருங்கடல் திருவணையெனமுனம்
 அடைத்திலங்கையி னதிபதிநிசிரார்
 குலத்தொடும்பட வொருகணவிமெரி மருகோனே;
 திடத்தெதிர்த்திடு மகார்கள் பொடிபட
 அயிற்கொடும்படை விசேவணபவ
 திறற்குகன்குருபானெனவருமொருமுருகோனே-
 செழித்ததண்டலை தொறுமிலகியகுட
 வளைக்குலத்தரு தாளமுமிருமுயர்
 திருப்பாங்கிரி வனநகர்மருவியபெருமாளே.(ஐ)

*வருத்தி=வருவித்து. † வருமிரும்=வாரும் இரும்.

திருப்பரங்குன்றம்.

கக

7. பதித்தசெஞ்சந்தப் பொற்குடநித்தம்
 பருத்துயர்ந்தண்டத் திற்றலைமுட்டும்
 பருப்பதந்தந்தச் செப்பவையொக்குத் தனபாரம்-
 *படப்புயங்கம்பற் கக்குகடுப்பண்
 செருக்குவண்டம்பப் பிற்கயலொக்கும்
 பருத்தகண்கொண்டைக் கொக்குமிருட்டென்
 றிளைஞோர்கள்;
 துதித்துமுன்கும்பிட் றெற துரைத்தன்
 புலக்கஞ்சஞ்சச் சிற்றிடைசுற்றுக்
 துறிகளைத்தின்பத் துர்க்கமளிக்குங் கொடியார்பால்-
 துவக்குணும்பங்கப் பித்தனவத்தன்
 புவிக்குளென்சிற்தைப் புத்திமயக்கக்
 துறக்கின்தண்டைப் பத்மமெனக்கென்றருள்வாயே;
 குதித்துவெண்சங்கத் தைச்சுறவெற்றுங்
 கடற்கரத்தஞ்சிப் புக்கவாக்கன்
 குடற்சரிந்தெஞ்சக் குத்திவிதிர்க்குங் கதிர்வேலா-
 குலக்கரும்பின்சொற் றத்தையிப்பப்பெண்
 தனக்குவஞ்சித்துப் +பொச்சையிடைக்குங்
 குருக்குருங்குக்குக் குக்குருக்குங் குருகுகு;
 தித்தித்தித்தித்தித் தித்தியெனக்கொம்
 பதித்துவெண்சண்டக் கட்கம்விதித்தூந்
 திரட்டுவிர்தங்கட் பொட்டெழுவெட்டுக்கொலவேடர்-
 தினைப்புனஞ்சென்றிச் சித்தபெண்ணக்கண்
 நெருக்கார்தங்குக் கிட்டியனைத்தொண்
 திருப்பரங்குன்றிற் புக்குளிருக்கும் பெருமானே.(ச)

8. ✓ மன்றலங்கொந்துமிசை தெந்தனந்தெத்தனென
 வண்டினங்கண்டுதொடர் குழல்மாதர்-
 மண்டிந்தொண்டையமு துண்கொண்டன்புமிக
 வம்பிடுங்கும்பகன தனமார்பிள்;

*படப் புயங்கம் பல்க்கு கடு, பன்செருக்கு வண்டு, அம்பு, அப்பிற்கயல் எனப்பிரிக்க.

+பொச்சையிடை=காட்டினிடத்தில்.

க2-

திருப்புகழ்.

ஒன்றஅம்பொன்றுவிழி கன்றஅங்கங்குழைப
 உத்தியென்கின்றமடு விழுவேளை-
 உன்சிலம்புங்கனக தண்டையுங்கிண்கிணியும்
 ஒண்கடம்பும்புனையும் அடிசேராய்;
 பன்றியங்கொம்புகம டம்புயங்கஞ்சார்கள்
 பண்டையென்பத்தமணி பவர்சேயே-
 பஞ்சாங்கொஞ்சுகிளி வந்துவந்தைந்துகா
 பண்டிதன்தம்பியெனும் வயலூராய்;
 சென்றுமுன்ருன்றவர்கள் தத்தபென்கொண்டவளர்
 சென்பகம்பைம்பொன்மலர் செறிசேலை-
 திங்களுஞ்செங்கதிரு மங்குலுந்தங்குமுயர்
 தென்பாங்குன்றிலுறை பெருமானே. (எ)

9. சந்தனந் திமிர்ந்தனைந்து
 குங்குமங் கடம்பிலங்கு
 சண்பகஞ் செறித்திலங்கு திரடோளும்-
 தண்டையஞ் சிலம்பலம்ப
 வெண்டையஞ் சலன்சலென்று
 *சஞ்சிதஞ் சதங்கைகொஞ்ச மயிலேறி;
 திந்திமிந் திமித்திமித்தி
 தந்தனந் தனந்தனென்று
 சென்றசைந்துகத்துவந்து க்ருபையோடே-
 †சிந்தையங் குலம்புகுந்து
 சந்ததம் புகழ்ந்துணர்ந்து
 சேம்பதம் பணிந்திொன்று மொழிவாயே;
 அந்தமந்தி கொண்டிலங்கை
 வெத்தழித் திடும்பகண்டன்
 அங்கமும் குலைத்தாங்கொள் பொடியாக-

*சஞ்சிதம்=சஞ்சிதம். சஞ்ச=சாயல்.

†சிந்தை அம் குலம்=மனமாவிய அழகியகோயில்.

திருப்பரங்குன்றம்.

கந.

அம்பகும் பனுங்கலங்க

வெஞ்சினம் புரிந்துநின்று

அம்புகொண்டு வென்றகொண்டல்மருகோனே;

இந்துவுங் கரத்தை தும்பை

கொன்றையுஞ் சலம்புனைந்தி

மெப்பான் சிலம்பமர்ந்த

குமரேசா-

*இத்திரன் பதம்பெறண்டர்

தம்பயங் கடித்துபின்பு

எங்கணுங் கமழ்த்திருத்த பெருமானே. (அ)

10. †எத்தன்சட லங்கம்பல பங்கம்படு தொத்தங்களை

பென்றுந்துயர் போன்றும்படி பொருகோனே-

இன்பத்தரு செம்பொன்ம லுந்துங்கழல் தந்தும்பினை

‡பென்றும்படி பந்தங்கெட மயிலேறி;

வந்தும்பிர சண்டம்பகி ரண்டம்புவி பெங்குத்திசை

மண்டும்படி நின்றுஞ்சுட ரொளிபோ லும்-

வஞ்சங்குடி கொண்டீத்திரி ரஞ்சந்துக னென்றுங்கொளும்

கண்டன்தமி பன்றன்பவம் ஒழியாதோ;

தந்தந்தன தித்திந்திமி பென்றும்பல சஞ்சங்கொடு

தஞ்சம்புரி கொஞ்சஞ்சிறு மணியாரம்-

சந்தந்தொனி கண்டுப்புப லங்கன்சிவ னம்பன்பதி .

சம்புத்தொழி நின்றுந்தினம் வினாயாமும்;

கத்தன்குக னென்றன்குரு வென்றுத்தொழு டுமன்பன்கவி

கண்டய்த்திட அன்றன்பொடு வருவோனே-

கண்டிச்சனி சித்துஞ்சவை பொங்கும்புனல் தங்கும்பொழில்

கத்தங்கொள்ப ரங்குன்றமர் பெருமானே. (ஆ)

11. சருவும்படி ஈவந்தனனிகித

மதனின்றிட அம்புலியுஞ்சுடு

தழல்கொண்டிட மங்கையர்க்கன்களின் வசமாகி-

* இத்திரன்பதம்பெற அண்டர்தம்பயங்கடித்து எனப்பிரிக்க.

† எத்தன், இது என்றன் என்பதன் மருஉ.

‡ என்றும்படி=எப்போதும்போல. டு அன்பன்=கக்கோர்.

ஈவந்தனன் என்பது உந்து என்னும்பொருளைத்தரும் முற்றெச்சம்.

கசு

திருப்புகழ்.

சயிலங்கொளு மன்றல்பொருந்திய
 பொழில்ந்பயில் தென்றலுமொன்றிய
 தடவஞ்சனை துன்றிபெழுத்திட திரமாவே;
 இரவும்பக லந்தியுநின்றிடு
 குயில்வந்திசை தெத்தெனவென்றிட
 இருகண்கள் துயின்றிடலின்றியும் அயர்வாகி-
 இவனெஞ்சு †பதன்பதனென்றிட
 மயல்கொண்டுவ ருத்தியவஞ்சகன்
 இனியுன் றன்ம லாந்திலகும்பதம் அடைகேனே;
 திருவொன்றிவி ளங்கியஅண்டர்கள்
 மனையின்தயி ருண்டவனென்றிசை
 திகழும்புகழ் கொண்டவன் ‡வண்டமிழ்பயில்வோர்பின்-
 திரிகின்றவன் மஞ்சுநிறம்புனை
 பவன்மிஞ்சுதி றங்கொள வென்றடல்
 ஔயதங்கமு ருத்தன்மகிழ்ந்தருள்மருகோனே;
 மருவுங்கடல் துத்தமிழ்குட
 முழுவங்களுக்கு மிள்குமினென்றிட
 வளமொன்றிய செத்திலில்வந்தருள் முருகோனே-
 மதியுங்கதி ரும்புயலுத்தின
 மறுகும்படி அண்டமில்லங்கிட
 வளர்கின்றப ரங்கிரிவந்தருள் பெருமாளே (கௌ)

12. வரைத்தடங் கொங்கையாலும்
 வளைப்படுஞ் செங்கையாலும்
 மதர்த்திடுங் கொண்டையாலு ழுமனைவோரும்-

† பதன்பதனென்றிட=பதைபதைக்க.

‡ வண்டமிழ்பயில்வோர்பின் திரிகின்றவன் என்றது

“கணிவண்ணன்செல்கென்றுன்காமருபுக்கச்சி
 மணிவண்ணாகிடக்கேண்டாம்—தணிவொன்றிச்
 செந்தர்ப்புலவோன்யான்செல்கின்றேனீயுமுன் றன்
 பைக்காசப்பாய்சருட்டிக்கொள்.” என்றதிருமழிசையாழ்வார்
 பின்சென்றதை.

ழு அனைவோரும் வடுப்படுந்தொண்டை=பலராலும் வடுப்படுத்
 தப்படுங் கொண்டவைக்கணி பொத்த இதழ்.

திருப்பரங்குன்றம்.

கடு

வடுப்படுத் தொண்டையாலும்
வினாத்திடுத் தொண்டையாலும்
மருட்டிடுஞ் சிந்தைமாதர் வசமாகி;

எரிப்படும் பஞ்சுபோல
மிகக்கெடுத் தொண்டனேனும்
*இனற்படுத் தொந்தவாரி கரையேற-

இசைத்திடுஞ் சந்தபேத
மொலித்திடுத் தன்டைருமும்
இணைப்பதம் புண்டரீக மருள்வாயே;

சார்க்குவஞ் சஞ்செய்ஞர
எளிக்ரவுஞ் சந்தனோமே
துளக்கெழுந் தண்டகோள மளவாகத்-

தூத்தியன் றிந்தரலோக
மழித்தவன் சம்பரதாயம்
சுடப்பருஞ் சண்டவேலை விடுவோனே;

செருக்கெழுந் தும்பர்சேனை
துளக்கவென் றண்டமுடுந்
தெழித்திடுஞ் சங்கபாணி மருகோனே-

தினைப்புனஞ் சென்றுலாவு
குறத்தியின் பம்பராவுந்
திருப்பரங் குன்றமேவு பெருமானே. (கக)

13. பொருப்புறுங்கொங்கைவர் பொருட்கவர்ந்தொன்றிய
பிணக்கிடுஞ்சண்டிகள் வஞ்சமாதர்-

†புயற்குழன்றங்கமழ் அறற்குலந்தங்கவிர்
முருக்குவண்ணென்றுவர் தந்துபோகம்;

அருத்திடுஞ்சிங்கிவர் தருக்கிடுஞ்செங்கய
லறச்சிவந்தங்குகையி லன்புமேவும்-

அவர்க்குமுன்றங்கமு மறத்தளர்த்தென்பய
னருட்பதம்பங்கய மன்புறாதோ;

*இனற்படுத்தொந்தவாரி=துன்பப்படுகின்றவர்களைத்தொடர்புள்ள
பிறவிக்கடல்.

†புயல்குழன்ற அம்மமழ் எனப்பிரிக்க. †கையிள்=கைப்பொருளில்.

கக

திருப்புகழ்.

மிருத்தனும்பங்கய னலர்க்கணன்சங்கார்
 விதித்தெனுங்கும்பிடு கந்தவேளே.
 மிருத்திடும்வன்சம னரைப்பெருத்திண்கழு
 மிசைக்கிடுஞ்செந்தமி முங்கலாயா;
 செருக்குதன்சண்பக வனத்திடங்கொங்கொடு
 திறச்செழுஞ்சுத்தகில் துன்றிரீடு-
 தினைப்புனம்பைங்கொடி தனத்துடன்சென்றனை
 திருப்பரங்குன்றுறை தம்பிரானே. (கஉ)

14. திடக்கைப்பங்கயன் கொடைக்குக்கொண்டல்தன்
 டமிழ்க்குத்தஞ்சமென் றலகோரைத்-
 தவித்துச்சென்றிரன் துளத்திற்புண்படு
 தளர்ச்சிப்பம்பரன் தனையூசற்;
 கடத்தைத்துன்பமன் சடத்தைத்துஞ்சிடுங்
 கலத்தைப்பஞ்சுதின் த்ரியவாழ்வைக்-
 கணத்திற்சென்றிடந் திருத்தித்தண்டையங்
 கழற்குத்தொண்டுகொண் டருள்வாயே;
 படைக்கப்பங்கயன் துடைக்கச்சங்கரன்
 புரக்கக்கஞ்சைமன் பணியாகப்-
 பணித்துத்தம்பயந் தணித்துச்சுத்தம்
 பரத்தைக்கொண்டிடுந் தனிவேலா;
 குடக்குத்தென்பரம் பொருப்பிற்றங்குமங்
 குலத்திற்கங்கைதன் சிறியோனே-
 குறப்பொற்கொம்பைமுன் புனத்திற்செங்கரங்
 குவித்துக்கும்பிடும் பெருமானே. (கஉ)

15. சந்ததம்பந்தத் தொடராளே-
 சஞ்சலந்துஞ்சித் திரியாதே;
 கந்தனென்றென்றுற் றனைநாளும்-
 கண்டுகொண்டன்புற் றிடுவேளே;
 ததந்தியின்கொம்பைப் புணர்வோனே-
 சங்கரன்பங்கிற் சிவைபாலா;
 செந்திலங்கண்டிக் கதிர்வேலா-
 தென்பரங்குன்றிற் பெருமானே. (கச)

*என்றும் என்பது என்னும் எனமீஇத் தொகுத்தல் விகாரமுற்றது.
 †தத்தியின்கொம்பு = தெய்வபாணை.

இரண்டாவது
திருச்சீரலைவாய் எங்கீகீற
திருச்செந்தூர்.

16. கமலமாதாட னித்திரையஞ்சரி
 சொலவொணுதம டத்தையர்சத்தன
 களபசீதள கொங்கையிலங்கையி லிருபோதேய்-
 களவுதூஸ்தெரி வஞ்சனையஞ்சன
 விழியில்மோகித கந்தசுகந்தரு
 கரியவோதியி லிந்துமுகந்தனில் மருளாதே;
 அமலமாகிய சிந்தையடைந்தகல்
 தொலைவிலாத அறம்பொருளின்பமு
 மடையவோதியு ணர்ந்துதணத்தபின் அருள்தானே-
 அறியுமாறுபெ றும்படியன்பினி
 னினியநாதசி லம்புபுலம்பிடு
 மருணஆடக கிண்கிணிதங்கிய அடிதாராய்;
 குமரிகாளிப யங்கரிசங்கரி
 கவுரிநீலிப ரம்பளையம்பிகை
 குடினையோகினி சண்டினிகுண்டலி எமதாயி-
 குறைவிலாளுமை மத்தரியந்தரி
 வெருவிதாகம சுத்தரிதந்தருள்
 குமாழ்வுக முந்தியஐங்கர கணராயன்;
 மமலியாக னஞ்சமிழ்கஞ்சகி
 அனிகஜானன விம்பொரம்புவி
 மவுலியானுறு சிந்தையுகந்தரு ளினையோனே-
 வளரும்வாழையு மஞ்சளும்பிஞ்சியும்
 இடைவிடாது நெருங்கியமங்கல
 மகிமைமாதகர் செந்திலில்வந்துறை பெருமானே. (ச)
17. அளகபாரம லைத்துருலைந்திட
 வதனம்பேர்வுது லங்கிகலங்கிட
 அவசமோகம்வி லைந்துதனைந்திட அனைம்தே-

க௨

திருப்புகழ்.

அருணவாய்க்கை சிந்தியசம்பரம
 அடர்காதுதி பங்கவிதஞ்செய்து
 அதர்பானம ருந்திமருங்கிற முலைமேல்விழ்ந்;
 தளமும்வேறுப மெப்படியொன்றிடு
 மகளிர் தோதக இன்பின்முயங்குத
 லொழியுமாறுதெ ளிந்துளமன்பொடு சிவயோகத்-
 தருகுஞானப ரம்பரத்திர
 அறிவீனோர்கரு தக்கொள்ளிலம்பணி
 உபயசீதள பங்கயமென்கழல் தருவாயே;
 இளகிடாவளர் சந்தனகுங்கும
 களபபூரண கொங்கைநலம்புனை
 யிரதிவேள்பணிதந்தையும்அந்தணமறையோனும்-
 இனிதுறுதெதி ரித்திராண்டரும்
 அரஹராசிவ சங்கரசங்கர
 எனமிகாவரு நஞ்சினையுண்டவ ரருள்பாலா;
 வளர்நிசாசரர் தங்கள்சிரம்பொடி
 படவிரோதமி டெங்குலசம்பரமன்
 மகரவாரிக டைந்தடுமெம்புயல் மருகோனே-
 வளரும்வாழையு மஞ்சளமிஞ்சியும்
 இடைவிடாதுகெ ருங்கியமங்கல
 மகிமைமாநகர்செந்திலில்வந்துறைபெருமானே. (உ)

18. பஞ்சபாதக முறுபிறையெயிறெரி
 குஞ்சிகூர்விட மதர்விழிபிலவக
 பங்கவான்முக முடுகியகெடுகிய திரிசூலம்-
 பத்தபாசமு மருவியகாதல
 மிஞ்சினீடிய சுருமுதிலுருவொடு
 பண்பிலாதொரு பகடதுமுதுகினில்ய்மராஜன்;
 அஞ்சவேவருமவதாமதிலொரு
 தஞ்சமாக்கிய வழிவழியருள்பெறும்
 அன்பினுலுன தடிபுகழடிமையெ னெதிரோர்-

திருச்செந்தூர்.

கக

அண்டகோளகை வெடிபடஇடிபட

என்டிசாமுக மடமடபடமிடும்

அந்தமோகர மயிலினிலியலுடன் வரவேணும்;

மஞ்சபோல்வள ரளகமுமிளகிய

ரஞ்சிதாம்ருத வசனமுநிலவென

வந்ததூயவெண் முறுவலுமிருகுழை யளவோடும்-

மன்றல்வாரிச நயனமுமழகிய

குன்றவாணர்த மடமகள்தடமுலை

மந்தராசல மிசைதுயிலழகிய மணவாளா;

செஞ்சொல்மாதிசை வடதிசைகுடதிசை

விஞ்சுகீழ்திசை சகலமுமிகல்செய்து

திங்கள்வேணிபர் பலதளிதொழுதுயர் மகமேரு-

செண்டுமோதின ராசருளதிபதி

தொண்டராதியும் வழிவழிநெறிபெறு

செந்தில்மாநக ரினி துறையமர்தன் பெருமாளே.()

19. *அமுதததிவிடமுமிழு செங்கட்டிங்கட்
பகவ்ஞெளிர்வெளிநெயிறு தஞ்சற்கஞ்சித்
தலையுமுடையவனரவ தண்டச்சண்டச்

சமனோலை-

அதுவருகுமளவிலுயி ரங்கிட்டிங்குப்

பறைதிமிலைதிமிர்தமிஞ் தம்பட்டம்பப்

கலையவுறவினரலற வுந்திச்சந்தித்

தெருவூடே;

எமதுபொருளெனுமருளை யின்றிக்குன்றிப்

பிளவளவுதினையளவு பங்கிட்டென்கைக்

கிளையுமு துவசைதவிர் இன்றைக்கன்றைக்

கெனநாடா-

திடுககடிதெனுமுணர்வு பொன்றிக்கொண்டிட்

டுடுடுடுடுடுடுடு ண்டெட்டுண்டெட்

டெனவகலுநெறிகருதி ளெஞ்சத்தஞ்சிப்

பகிராதோ;

*அமுதததி=அமுத+உததி=திருப்பாற்கடல்.

†தம்பட்டம்பல்லைய=தம்பட்டம் முதலிய டலவாத்தியங்கள் சப்திக்க.

திருப்புகழ்

குமுதபதிவிரமுது வித்தச்சிந்தச்
 சாணபரிபுரகருதி கொஞ்சக்கொஞ்சக்
 குழலசடைபவுரிகொடு தொங்கப்பங்கிற்
 கொடியாட-
 குல *தடினி அசைபஇசை பொங்கப்பொங்கக்
 கழலதிரடெருடெருடெங்கட்டெங்கத்
 தொகுகுகுதொகுகுகு தொங்கத்தொங்கத்
 தொகுதிதோ;
 திமிதமெனமுழுவாலிமுழ ழங்கச்செங்கைத்
 தமருகமத்திர்சதியொ டன்பர்க்கின்பத்
 திறமுதவுபாதகுரு வந்திக்குஞ்சம்
 குருநாதா-
 திரளுமணிதாளமுயர் தெங்கிற்றங்கிப்
 புரளளறிதிமைமகர சங்கத்துங்கத்
 தியிரசலசித்தமுவு செந்திற்கந்தப்
 பெருமாளே. (ச)

20. கொடியனையஇடைதுவள அங்கமும்பொங்கஅங்
 குமுதஅமுதிதம்பருகி யின்புறுஞ்சங்கையன்
 குலவியனைமுகிலளக முஞ்சரிந்தன்பினின்
 பண்புலாவக்-
 கொடியவீரல்கதறுதியில் புண்படுஞ்சஞ்சலன்
 குனகியவருடனினிது சம்பரமங்கொண்டுளங்
 குரலழியஅவசமுறு குங்குணன்கொங்கவிழ்ந்
 தொன்றுபாய்மேல்;
 விடமனையஹிழிமகளிர் கொங்கையின்பன்புறம்
 வினைபணியல்பாவுமுயிர் வெந்தழிந்தங்கமும்
 மிதமொழியஅறிவில்கெறி பண்பிலன்டுஞ்சகன்
 செஞ்செநீடும்-
 வெருகனகவொளிருலவும் அந்தமன்செந்திலென்
 றவிழவுளமுருகிவரு மன்பிலன்†தந்திலன்
 வீரவுமிருகிறுகமலபங்கயந்தத்துகந் தன்புறுதோ;
 படமிலகுமரவினுட லங்கமும்பங்கிடந்
 துதறுமொருகலபிமிசை வந்தெழுந்தண்டர்தம்
 பகையகரானவருடல் சந்துசந்துங்கதஞ்
 சிந்தும்வேலா-

* தடினி = ஆறு. குலதடினி = சிவோஷ்டமான கங்கையாறு.

† தந்திலன் = சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில்லாதவன்.

திருச்செந்தூர்.

உக

படியவருமிமைபவரும் கின்றிறைஞ்சென்குணன்
பழையஇறைபுருவமினி யன்பர்பங்கன்பெரும்
பருவாச்செய்புரமெரிய விண்டிஞ்செங்கணன்
கங்கைமான்வாழ்;

சுடிலமிசையழகுபுனைகொன்றையுட்பண்புறம் [ண்
தருணமதியினகுறைசெய் துண்டமுஞ்செங்கையொ
சகலபுவனமுமொழிக தஞ்சுறங்கங்கியும்
பொங்கிரீடும்-

சடமருவுவிடையரவர் துங்கஅம்பங்கினின்
றுலகுதருகவுரியுமை கொங்கைதந்தன்புறம்
தமிழ்விடகவுயர்பரம சங்கரன்கும்பிடுந்
தம்பிரானே. (இ)

21. அறிவழியமயல்பெருக வுரையுமறவிழிகுழல்
அனலவியமலமொழுக அகலாதே-
அனையுமனையருகிலுற வெருவியழவுறவுழ
அழனிநிகர்மறன்பெனை பழையாதே;
செறியுமிருவினைகாரண மருவுபுலனொழியவுயர்
திருவடியிலணுகவர மருள்வாயே-
சிவனைநிகர்பொதியவரை முனிவனகமகிழ்திரு
செவிகுளிரஇனியதமிழ் பகர்வோனே;
நெறிதவறியலரிமதி கடுவன்மகபதிமுனரி
கிருதிவிதிபதிகரிய வனமாவி-
கிலவுமறையவனிவர்க ளலையஅரசுரிமைபுரி
கிருதனுரமறஅயிலை விடுவோனே;
மறிபாசுகாமிலகு பரமனுமையிருவிழியு
மகிழ்மடியிசைவளரு மினையோனே-
*மதலைதவமுததியிடை வருதாளமணிபுள்ள
மறையவுயர்க்காரியிலுறை பெருமானே. (ஈ)

௨௨

திருப்புகழ்.

22. கரிகொம்பந் தனித்தங்கங்

குடத்தின்பந் தனத்தின்கண்

கறுப்புத்தன் சிவப்புஞ்செம் பொறிதோள்சேர்-

கணைக்கும்பண் டழைக்கும்பங்

களிக்கும்பண் பொழிக்குங்கண்

கழுத்துஞ்சங் கொளிக்஑ும்பொன்குழையாடச்;

சடக்குஞ்சம் புடைக்கும்பொன்

றுகிற்றந்தந் தரிக்குத்தன்

சடத்தும்பண் பிறுக்குஞ்சம்

பளமாதர்-

சலித்தும்பின் கிரித்துங்கொண்

டழைத்துஞ்சண் பசப்பும்பெண்

தனத்துன்பந் தனிப்புண்டிங் குழல்வேளே;

சுரர்ச்சங்கந் துதித்தந்தஞ்

செழித்தின்பங் களித்துண்பண்

சுகத்துய்ந்தின் பலர்ச்சிந்தங்

கசாராதர்-

துவைத்தும்பந் தடித்துஞ்சங்

கொலித்துங்குண் றிடித்தும்பண்

சுகித்துங்கண் களிப்புங்கொண் டிடும்வேலா;

கிரப்பண்புங் காப்பண்புங்

கடப்பந்தொங் கலிப்பண்புஞ்

சிவப்பண்புந் தவப்பண்புந்

தருவேலானே-

தினைத்தொந்தங் குறட்பெண்பண்

சசிப்பெண்கொங் கையிற்றுஞ்சஞ்

செழிக்குஞ்செந் திவிற்றங்கும்பெருமானே. (எ)

23. கருப்பந்தங் கிரத்தம்பொங்

†கரைப்புண்கொண் டெருக்கும்பெண்

கணைக்கண்டங் கவர்ப்பின்சென்

நவரோடே-

*பண்பிறுக்கல் = தருதியாபெ வஸ்துணைக்கொண்டு ஆடம்
பாமாக அலங்கரித்தல். †அரைப்புண் = அல்குல்.

திருச்செந்தூர்.

௨௩.

கலப்புண்டுஞ் சிலுப்புண்டுந்
 துவக்குண்டுந் பிணக்குண்டுந்
 கலிப்புண்டுஞ் சலிப்புண்டுந் தமொழி;
 செருத்தண்டத் தரித்தண்டம்
 புகத்தண்டத் தகற்கென்றுந்
 திகைத்தத்திண் செகத்தஞ்சுங் கொமொபும்-
 தியக்கங்கண் மெக்கொண்டென்
 பிறப்பங்கஞ் சிறைப்பங்கஞ்
 சிதைத்துன்றன் பதத்தின்பந் தருவாயே;
 அருக்கன்சஞ் சரிக்குந்தெண்
 டிரைக்கன்சென் றாக்கன்பண்
 பனைத்தும்பொன் றிடக்கன்றுந் கதிர்வேலா-
 அணிச்சங்கண் கொழிக்குத்தன்
 டலைப்பண்பெண் டிசைக்குங்கொந்
 தனிக்குஞ்செந் திலிற்றங்குந் குமரோசா;
 புரக்குஞ்சங் கரிக்குஞ்சங்
 கார்க்குஞ்சங் கார்க்கின்பம்
 புதுக்குங்கண் கையட்டுத்தஞ் சுதனாய்-
 புனக்குன்றந் திளைக்குஞ்செந்
 தினைப்பைம்பொன் குறக்கொம்பின்
 புறத்தண்டகொந் கைபிற்றுஞ்சம் பெருமாளே.()

24. குழைக்குஞ்சந் தனச்செங்குந்
 குமத்தின்சந் தநற்குன்றந்
 குலுக்கும்பைந் கொடிக்கென்றிந் கியலாலே-
 குழைக்குங்குண் குமிழ்க்குஞ்சென்
 றுரைக்குஞ்செந் கயற்கண்கொண்
 டழைக்கும்பண் தழைக்குஞ்சிந் கியராலே;
 உழைக்குஞ்சந் கடத்துன்பன்
 சுசுப்பண்டஞ் சுசித்துண்டுண்
 டெற்பிண்டம் பருத்திந் குழலாதே-

௨௪

திருப்புகழ்.

உதிக்குஞ்செங் கதிர்ச்சிந்தும்
 ப்ரபைக்கொன்றுஞ் சிலக்குந்தன்
 யெயர்க்குங்கின் கிளிச்செம்பஞ் சடிசேராய்;
 தழைக்குங்கொன் றையைச்செம்பொன்
 சடைக்கண்டங் கியைத்தங்குச்
 தாத்தஞ்செம் *புயத்தொன்றும் பெருமானா-
 தனிப்பங்கின் புறத்தின்செம்
 பாத்தின்பங் கயத்தின்சஞ்
 சரிக்குஞ்சங் கரிக்கென்றும் பெருவாழ்வே;
 கழைக்குங்குஞ் சாக்கொம்புங்
 கலைக்கொம்புங் கதித்தென்றுங்
 கயற்கண்பண் பளிக்குத்தின் புயவேளே-
 கறுக்குங்கொன் டலிற்பொங்குங்
 கடற்சங்கங் கொழிக்குஞ்செங்
 திலிற்கொண்டன் பினிற்றங்கும் பெருமாளே.()

25. †மனத்தின்பங் கெனத்தங்கைம்
 புலத்தென்றன் குணத்தஞ்சிந்
 த்ரியத்தம்பங் தனைச்சிந்தும் படிசாலன்-
 மலர்ச்செங்கண் கனற்பொங்குஞ்
 திறத்தின்தன் டெடுத்தண்டங்
 கிழித்தின்நிங் குறத் ††தங்கும் பலவோரும்;
 எனக்கென்றிங் குணக்கென்றங்
 கினத்தின்கண் கணக்கென்றென்
 த்நீததன்புங் கெடுத்தங்கங் கழிவாழுன்-
 இசைக்குஞ்செந் தமிழ்க்கொண்டங்
 கிரக்கும்புன் றொழிற்பங்கங்
 கெடத்துன்பங் கழித்தின்பங் தருவாயே;

*புயம்=கை. †மனத்தின்பங்கென-தங்கு-ஐம்புலன்=மனம்செங்
 வதற்கு வேறு வேறு வாயின்னாகப் பொருத்தியிருக்கும் ஐம்புலன்.
 ††தங்கும் பலவோர்=தத்துவக்கூட்டம்.

திருச்செந்தூர்.

உரு

களைக்குந்தன் கடற்சங்கங்
 கரத்தின்கண் தரித் *தெங்குங்
 கலக்கஞ்சிந் திடக்கண் துஞ்
 † கதித்தொண்பங் கயத்தன்பன்
 பனைத்துங்குன் றிடச்சந்தம்
 களிக்குஞ்சம் புலக்குஞ்செம் பொருளீவாய்;
 தினைக்குன்றந் தனிற்றங்கும்
 சிறப்பென்குங் குமக்கும்பத்
 திருச்செம்பொன் புயத்தென்றும் புனைவோனே-
 செழிக்குங்குன் டகழ்ச்சங்கங்
 கொழிக்குஞ்சந் தனத்தின்பைம்
 பொழிற்றன்செந் திளிற்றங்கும் பெருமானே.()

26. பருத்தந்தத் தினைத்தந்திட்.
 டிருக்குங்கச் சடர்த்துத்திப்
 பருக்கும்பொற் ப்ரபைக்குன்றத் தனமானார்-
 பரிக்குந்தற் சரக்கொன்றத்
 தினைத்தங்கும் பலப்பண்பைப்
 பாக்குஞ்சக் கரத்தின்சத் தியைநேரும்;
 துரைச்செங்கட் கடைக்கொன்றிப்
 பெருத்தன்புற் றினைத்தங்குத்
 துணிக்கும்புத் தியைச்சங்கித் தறியேனே-
 துணைச்செம்பொற் பதத்தின்புற்
 றெனக்கென்றப் பொருட்டங்கத்
 தொக்குஞ்சொற் றமிழ்த்தத் † திப் படியாவ்வாய்;
 § தருத்தங்கப் பொலத்தண்டத்
 தினைக்கொண்டச் சரக்கஞ்சத்
 தடத்துன்பத் தினைத்தந்திட் டெதிர்கூன்-

* எங்கும் கலக்கம் சிந்திட கண் துஞ்சிந் மால்=தன் விபாபகத்துக் குட்பட்ட சர்வான்மர்களும்கலக்கமற்றுச் சுகமுற அனந்தல்கொள்ளுத் திருமால்.

† கதித்தொண்பங்கயத்தன் = கதித்த + ஒன் + பங்கயத்தன்; பங்கயத்தன்=பங்கயத்தனும். ‡ இப்படி=இப்படியில்.

§ தரு தங்கு அ பொலத்த அண்டத்தினை = கற்பக விருகமும் தங்கிய அத்தப் பொன்னுலகத்தை.

சமர்க்கெஞ்சிப் படித்துஞ்சக்
 கதிர்த்துங்கத் தயிற்கொண்டத்
 தலத்தும்பர்ப் பதிக்கன்புற் றருள்வோனே;
 திருக்கஞ்சத் தனைக்கண்டித்
 துறக் கங்குட் டிவிட்டுஞ்சற்
 சிவற்கன் றப் பொருட்கொஞ்சிப் பகர்வோனே -
 செயத்துங்கக் கொடைத்துங்கத்
 திருத்தங்கித் தரிக்கும்பொற்
 றிருச்செந்திற் பதிக்கந்தப் பெருமானே. (கக)

27. † அவனிபெறுந்தோட்டம்பொற்
 குழையடாம்பாற்புண்பட்
 டரிவையர்தம்பாற்கொங்கைக் கிடையேசென்-
 றனைதருபண்டாட்டங்கற்
 றுருகியகொண்டாட்டம்பெற்
 றழிதருதிண்டாட்டஞ்சற் றொழியாதே;
 பவமறகெஞ்சாற்சிந்தித்
 திலகுகடம்பார்த்தண்டைப்
 பதயுகளம்போற்றுங்கொற் றமுநாளும்-
 பதறியஅங்காப்பும்பத்
 தியுமறிவும்போய்ச்சங்கைப்
 படுதுயர்கண்பார்த்தன்புற் றருளாயோ;
 தவகெறிகுன்றூப்பண்பிற்
 றறவினருந்தோற்றஞ்சத்
 தனி டுமலாஞ்சார்ப்புங்கத் தமராடி-
 தமிழினி ன் தென்காற்கன்றிற்
 றிரிதரு கஞ்சாக்கன்றைத்
 தழலெழுவென்றூர்க்கன்றற் புதமாக்;

* கம்=கிரம்.

† அவனிபெறும் தோட்டு அம்பொற்குழை=பூமியை விஹிதிக்
 கும்படியான தோடாகிய அழகிய பொற்குழை.

‡ மலர் அஞ்ச ஓர் புங்கத்து = ஐவகை புஷ்ப பாணத்தால்.

§ தென்காற்கன்றில்=கிணத்தென்றற் காற்றில்.

திருச்செந்தூர்

செவ்வடிவங்காட்டுஞ்சற்

குருபரதென்பாற்சங்கத்

திரள்மணிசிந்தாச்சிந்துக்

தினகரதிண்டேர்ச்சண்டப்

பரியிடறுங்கோட்டிஞ்சித்

திருவளர்செந்தூர்க்கந்தப் பெருமானே. (கஉ)

28. தொடரியமன்போற்றுங்கப்

படையைவளைந்தோட்டுந் *தூட்

டரையிளருந்தோட்கொங்கைக்

கிமொயத்-

துகில்விழுவுஞ்சேர்த்தங்கத்

துளைவிரகுஞ்சூழ்த்தண்டித்

துயர்விளையுஞ்சூட்டின்பத்

தொடபாயம்;

கிடைகொடுசென்றீட்டும்பொற்

பணியரைமென்றேற்றங்கற்

றனைபெனஇன் †ரோட்டென்ற†றம்

கிமொதர்க்-

கினிமையிலொன்றாய்ச்சென்றுட்

படுமனமுன்றூட்கன்புற்

றிபலிசைகொண்டேத்தென்றுட்

டருவாயே;

நெடிதுதவங்கூர்க்குஞ்சற்

புருடரும்மைத்தேக்கம்பெற்

றயர்வுறமின்றூர்த்தங்கட்

கணையேவும்-

கிகரில்மதன்தேர்க்குன்றற்

றெரியில்விழுத்தேர்ப்பொன்றச்

சிறிதுநினைந்தாட்டங்கற்

றிவொர்முன்;

கிடமுறுஅன்பாற்சிந்தைக்

§ கறிவிடமுஞ்சேர்த்தம்பர்க்

கிடர்க்களாயும்போர்ச்செங்கைத்

திறல்வேலா-

* தூட்டரை, பணிபரை = தூட்டர்க்கு, பணிபர்க்கு. இது உருபு மயக்கம். † ஒட்டென்று = ஒட்டென்று.

‡ அற்கிமம் = அல்கிமம் = அன்பு கருங்கும்.

§ அறிவிடம் = தெளிவு.

நின்னவரிவன்டார்த்தின்புந்

நிசைகொடுவந்தேத்திஞ்சித்

திருவளர்செத்தூர்க்கந்தப் பெருமானே. (க௭)

29. சங்குபோல்மென்கழுத் தத்தவாய்தத்தபந்

சந்தமோகின்பமுத்

தெனவானிற்-

றங்குகார்பைங்குழம் கொங்கைநீள்தன்பொருப்

பென்றுதாழ்வொன்றறுத் துலகோரைத்;

துங்கவேள்செங்கைபொற் கொண்டல்லீயென்றுசொற்

கொண்டு *தாய்கின்றாரைத்

துழலாதே-

துன்பபோய்கிந்தந் கத்தவேளென்றுனைத்

தொண்டினு டிலொன்றுரைக்

கருள்வாயே;

வெங்கண் ட வ்யாளங்கொதித் தெங்கும்வேமென்றெடுத்

துண்டமேலண்டருக்

கமுதாக-

விண்டநாதந்திருக் கொண்டல்பாகன்செருக்

குண்டுபோம்பலத்

தினிவாடி;

செங்கண்மால்பங்கயக் கண்பெருதத்தறத்

தின்கணுடுந்திறம்

கதிராழித்-

திங்கள்வாழுஞ்சடைத் தம்பிரானன்புறச்

செத்திலவாழ்செத்தமிழ்ப் பெருமானே. (க௮)

30. பங்கமேவும்பிறப் பந்தகாரந்தனிற்

பந்தபாசந்தனிற்

றமொறிப்-

பஞ்சபாணம்படப் புண்படாவஞ்சகப்

பண்பிலாடம்பரப்

பொதுமாதர்;

தங்களாஸிங்கனக் கொங்கையாகம்படச்

சங்கைமால்கொண்டினைத்

தயராதே-

தண்டைகுழ்க்கின்கிணிப் புண்டரீகந்தனைத்

தந்துரியன்புவைத்

தருள்வாயே;

* தாய் = தாவி.

† ஒன்றுவாக்கருள்வாயே = ஒன்ற ட உரைக்க ட அருள்வாயே.

‡ வ்யாணம் = பாம்பு. இங்கே அதனிடத்திருந்து எழுந்த விஷத் தைக்குறித்தது.

திருச்செந்தூர்.

உக

அங்கைவேல்கொண்டரக் கன்பரதாபங்கெடுத்த -
 தண்டவேதண்டமுட் படவேதான்-
 அஞ்சவேதிண்டிறம் * கொண்டலாகண்டலம்
 கண்டலோகங் கொடுத்த தருள்வோனே
 திங்களார்கொன்றைமத் தந்துழாய்துன்றுபொற்
 செஞ்சடாபஞ்சாத் தறுதோகை-
 சிந்தையெதென்றிசைத் தென்றல்விசும்பொழிற்
 செந்தில்வாழ்செத்தமிழ்ப் பெருமானே. (கடு)

31. தண்டேனுண்டே வண்டார்வஞ்சேர்
 † தண்டார்மஞ்சக் குழல்மானா-
 தம்பாலன்பார் நெஞ்சேகொண்டே
 சம்பாவஞ்சொற் றடிநாயேன்;
 மண் § டோயத்தி மென்கால்விண்டோய்
 வண்காபம்பொய்க் குழல்வேறாய்-
 வன்கானம்போ யண்டாமுன்பே
 வந்தேறின்பொற் கழல்தாராய்;
 கொண்டாடும்பேர் கொண்டாடுஞ்சூர்
 கொன்றாய்வென்றிக் குமரேசா-
 கொங்கார்வண்டார் பண்பாடுஞ்சீர்
 குன்றாமன்றற் கிரியோனே;
 ¶ கண்டாகும்பா லுண்டாயண்டார்
 கண்டா ** கந்தப் புயவேளே-

* கொண்டல் ஆகண்டலற்கு = மேகவாகனஞ்சிய தேவேந்திர னுக்கு.
 † சடாபஞ்சாத்தறுதோகை = சடையாகியகட்டிலிருக்கும்கங்கை.
 ‡ தண்டார் = தன் + தார்.
 § டோயம் = தீர்.
 ¶ கண்டாகும்பால் = கற்கண்டுபோதும் இனிமைபுள்ளபால், அதாவது—தேவியார் பொற்கிண்ணத்துச் சுறந்து ஊட்டிய திருமுனைப் பால்.
 ** கந்தப்புயம் = வாசனைதங்கிய புயம்.

௩.௦

திருப்புகழ்.

* கந்தாமைந்தா ரத்தோள்மைந்தா
கந்தாசெந்திற் பெருமானே. (௧௬)

32. வெங்காளம்பா ணஞ்சேல்கண்பால்
மென்பாகஞ்சொற் குயில் டமாலை-
மென்கேசந்தா னென்றேகொண்டார்
மென்றோளொன்றப் பொருள்தேடி;
வங்காளஞ் டசோ ணஞ்சினம்போய்
வன்பேதுன்பப் பட்டாமோ-
டி மைந்தாருத்தோள் மைந்தா அந்தா
வத்தேயித்தப் பொழுதாள்வாய்;
கொங்கார்வைத்தே னுண்டேவண்டார்
குன்றாளுக்கொங்கைக் கினியோனே-
குன்றோடுஞ்ஞ ஈழம்பேழுஞ்ஞ
ரும்போய்மங்கப் பொருகோபா;
கங்காளஞ்சேர் மொய்ம்பாரன்பார்
கன்றேயும்பர்க் கொருநாதா-
** கம்பூர்சிந்தார் தென்பால்வந்தாய்
கந்தாசெத்திற் பெருமானே. (௧௭)

33. விதிபோலு ட்டமுத்த விழியாலுமிந்த
துதலாலுமொன்றி யிளைஞோர்தம்-
விரிவானசிக்தை யுருவாகிரொந்து
விறல்வேறுசிக்தை விளைபாலே;

*சாந்து ஆம் மைத்து ஆர் அம் தோள் மைந்தா = கம்பத்துக்குச்சயா
னமாயி வலிமைபொருத்திய அழகிய தோள்களையுடைய பராக்கிர
மனே. ட மாலை = இருள்.

ட சோனம் = சோனகம் - ஐம்பத்தாறு தேசத்தில் ஒன்று.

டி மைத்து = உலிமை.

ஈ அம்பேழும் = எழுசுடலும்.

** கம்பு ஊர் சிந்து = சங்குசன் தவமும் சமுத்திரம்.

ட்ட உத்தவிழி = உத்து ட அ ட விழி.

‘ஒன்றி...உருவாகிரொந்து...மொழிமாதர்’ எனக் கூட்டுக.

திருச்செந்தூர்.

௩௧

உதமாகியின்ப மதுபோதவுண்டு

இனிதாளுமென்று

மொழிமாதர்-

இருளாயதுன்ப மருள்மாயைவந்து

எனையீர்வதென்றும்

ஒழியாதோ;

மதிசூடியண்டர் பதிவாழமண்டி-

வருமாலமுண்டு

விடையேறி-

மறவாதசிந்தை யடியார்கள்பங்கில்

வருதேவசம்பு

தருபாலா;

அதிமாயமொன்றி வருசூர்பொன்ற

அயில்வேல்கொடன்று

பொரும்கிரா-

அழகானசெம்பொன் மயில்மேலமர்ந்து

அலைவாயுகந்த

பெருமானே. (௧௮)

34. வீறல்மாரனைந்து மலர்வாளிசிந்த

மிகவாளிவிந்து

வெயில்காய-

மிதவாடைவந்து தழல்போலவொன்ற

வினைமாதர்தந்தம்

வசைகூற;

குறவாணர்குன்றி லுறைபேதைகொண்ட

கொடிதானதுன்ப

மயல்திரா-

குளியாலையின்க ணணிமாலைதந்து

குறைதீரவந்து

குறுகாயோ;

மறிமானுகந்த இறையோன்மகிழ்ந்து

வழிபாடுதந்த

மதியாளா-

* மலைமாவுகிந்த அலைவேலையஞ்ச

வடிவேலெறிந்த

அதிதீரா;

அறிவாலறிந்து னிருதாளிறைஞ்ச

மடியாரிடைஞ்சல்

களைவோனே-

அழகானசெம்பொன் மயில்மேலமர்ந்து

அலைவாயுகந்த

பெருமானே. (௧௯)

* மலை மாவுகிந்த=கிரைஞ்சுகிரியும் (கூரஞ்சிய) மாமாமுஞ்சிந்த-

௩௨

திருப்புகழ்.

35. சத்தனசவாதுநிறைகற்பூர
 குங்குமபடரவினாகஸ்துரி
 தண்புழுகளாவுகளபச்சீத வெருவாச-
 சண்பக * கலாரவகு ளத்தாம
 வம்புதுகிலரவயிரக்கோவை
 தங்கியகரோதரவித்தார பரிதான;
 மந்தரமதானதனமிக்காசை
 கொண்டுபொருள்தேமெதிசிட்ரோ
 வஞ்சகவிசாரிதயப்பூவை யனையார்கள்-
 † வந்தியிடமொயவிரகப்பார்வை
 அம்பி லுளம்வாமேறிவற்றேனை
 வந்தடிமையாள இனியெப்போது நினைவாயே;
 இந்தரபுரிகாவல்முதன்மைக்கார
 சம்பர்மமயூரதரகக்கார
 என் றுமகலாதஇளமைக்கார குறமாதின்-
 இன்பஅனுபோகசரசக்கார
 வந்தஅசுரேசர்கலகக்கார
 எங்களுமைசேபெனருமைக்கார மிகுபாவின்;
 செத்தமிழ்சொல்லா லுகவிதைக்கார
 குன்றெறியும்வேலின்வலிமைக்கார
 செஞ்சொலடியார்கள் எளிமைக்கார எழில்மேவும்-
 ‡ திங்கள்முடிநாதர்சமயக்கார
 மந்தரவுபதேசமகிமைக்கார
 செந்தில்நகர்வாழும் அருமைத்தேவர்
 பெருமானே. (௨௦)
36. முந்துதமிழ்மாலை கோடிக்கோடி
 சந்தமொடுநீடு பாடிப்பாடி
 § முஞ்சர்மனைவாசல் தேடித்தேடி யுழலாதே-

* கலாரம் = கல்லாரம் = செங்குவளை.

† வந்தியிடம் = வருத்தத்தை உண்பெண்ணும்.

‡ திங்கள்முடிநாதர்சமயம் = சைவசமயம்.

§ முஞ்சர் = செத்துப்போவோர்.

திருச்செந்தூர்.

௩௩

முந்தையினையேவ ராமற்போக

மங்கையர்க்காதல் தூரத்தேக

முந்தடியையேனை யாளத்தானு முனைமீதே;

திந்திதியிதோதி தீதித் தீதி

தத்த தன தான தானத்தான

செஞ்செண்குசேரு தாளத்தோடு நடமாடுந்-

செஞ்சிறியகால்வி சூலத்தோகை

துங்க அனுகூல பார்வைத்தீர

செம்பொன் மயில்மீதி லேயெப்போது

வருவாயே;

அத்தண்மறைவேள்வி காவற்கார

செத்தமிழ்சொல்பாவின் மாலைக்கார

அண்டருபகார சேவற்கார முடிமேலே-

அஞ்சலிசெய்வோர்கள் பேயக்கார

குன்றுருவஏவும் வேலைக்கார

அத்தம்வெருவான ரூபக்கார எழிலான;

* சிந்துரயின்மேவு போகக்கார

விக்கைகுறமாத வேலைக்கார

செஞ்சொலடியார்கள் வாரக்கார எதிரான-

செஞ் சமராமாயு மாயக்கார

துங்கரண்குர குறைக்கார

செந்தில்நகர்வாழ மாண்மைக்கார

பெருமானே. (உச)

37. ‡ அம்பொத்தவீழித் தத்தக்கலகத்

தஞ்சிக்கமலக்

கணையாலே-

அன்றிற்குமனற் றென்றற்குமினைத்

தந்திப்பொழுதிற்

பிறையாலே;

* சிந்துரயின் = தெய்வயானை.

† சமராமாயு = யுத்தத்தில் (படைகலரை) மாய்க்கும்.

‡ அம்பு ஒத்த வீழி தத்த கலகத்து = அம்புபோன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் பேசும் கலகச் சொல்லாகிய அவர்மொழிக்கு.

௩௪

திருப்புகழ்.

எம்பொற்கொடி * மற்றுன்பக்கலனற்
 மின்பக்கலனித் துயரானுள்-
 என்ஔற்றுலகிற் பெண்பெற்றவருக்
 கின்பப்புலியுற் றிடலாமோ;
 கொட்புக்கரிபட் டஞ்சப்பதுமக்
 கொங்கைக்குறவிக் கினியோனே-
 கொன்றைச்சடையர்க் கொன்றைத்தெரியக்
 கொஞ்சித்தமிழைப் பகர்வோனே;
 செம்பொற்கிரப் பைம்பொற்கிரியைச்
 சித்தக்கறுகிப் பொருமவேலா-
 செஞ்சொற்புலவர்க் கன்புற்றதிருச்
 செத்திற்குமாப் பெருமானே. (௨௨)

38. கொங்கைப்பலையிற் செம்பொற்செயிற்
 கொண்டற்குழலிற் கொடிதான-
 கொன்றைக்கணையொப் பந்தக்கயலிற்
 கொஞ்சுக்கினியுற் றறவான;
 † சங்கத்தொனியிற் சென்றிற்கடையிற்
 சத்திப்பவரைச் சருவாதே-
 சந்தப்படி யுற் ‡ நென்றற்றலையிற்
 சந்தப்பதம்வைத் தருள்வாயே;
 அங்கப்படைவிட் டன்றைப்படுகைக்
 ஐகத்திக்கடலிற் கடிதோடா-

* மன் துன்ப கலன் அற்று=தரித்திருக்கின்ற துன்பத்தைச் செய்யும் சூபாணங்களை அறவிடுத்து.

† சங்கம் = சங்குபோன்ற கண்டம்.

‡ என்றற்றலை=என்றன் தலை.

§ அத்திக்கடல் = செத்திலுக்கும் ஁கெத்திரபுரிக்கும் இடைச்சத்தியாகவுள்ள கடல்.

திருச்செந்தூர்.

௩௫

*அத்தப்பொழிவிற் ற் சத்துத்தலையுற்
 றஞ்சப்பொருதற் றொழியாதே;
 செங்கைக்கதிருற் றென்றக்கடலிற்
 † சென்றுற்றவர்தம் பொருளானாய்-
 கித்தைக்கனிவைத் தத்தப்பொழிவிற்
 செத்திற்சுமரப் பெருமானே. (௨௩)

39. காலனார்வெங்கொடுந் தூதர்பாசங்கொடென்
 காலிநீனார்தத்துடன் கொடுபோக-
 காதலார்மைத்தருத் தாயராருஞ்சுடுந்
 கானமேபின்தொடர்ந் தலறமுன்;
 சூலம்வாள்தண்டுசெஞ் சேவல்கோதண்டமுஞ்
 சூடுதோளுந்தடந் திருமார்புந்-
 தூயதாள்தண்டையுந் காணஆர்வஞ்செயுந்
 தோகைமேல்கொண்டுமுன் வாவேணும்;
 ஆலகாலம்பரன் பாலதாகஞ்சிநிந்
 தேவர்வாழ்ந்துகந் தமுதியும்-
 ஆரவாருஞ்செயும் வேலைமேல்கண்வளர்ந்
 தாதிமாயன்றனன் மருகோனே;
 சர்விசேர்ச்சங்கினம் வாலிசூழ்பங்கயஞ்
 சாரலார்செந்திலம் பதிவாழ்வே-
 தாவுஞ்ஞாஞ்சிமுன் சாயவேகம்பெறுந்
 தாவாவேணுந்திடம் பெருமானே. (௨௪)

40. சங்கைதானொன்றுதா னின்றியேனெஞ்சிலே
 சஞ்சலா ரம்பமரயன்-
 சந்தொடேருங்குமா லங்க்ருதாடம்பரா
 சம்பரமா னத்தமாயன்;

* அத்தப்பொழிவில் = அத்தப் பூமியாகிய மகேந்திரத்தில்.

† சத்துத் தலையுற்று = துதாசச்சென்று.

‡ சென்றுற்றவர் = போய்வந்தவராகிய வீரவாகுதேவர்.

§ ஆர்த்தத்து = எட்டி.

திருப்புகழ்.

மங்கைமார்கொங்கைசேர் அங்கமோகங்களால்
வம்பிலே துன்புறுமே-
வன்குதாவின்கொழு பம்பரகாசங்கொடே
வந்துரீ யன்பிலாள்வாய்;
கங்கைசூழும்பிரான் மைந்தனே அந்தனே
கந்தனே விஞ்சையூரா-
கம்பியாதிந்தரலோ கங்கள்*காவென்றவா
கண்டலே சன்சொல்விரா;
செங்கையேல் வென்றிலேல் கொண்டுகூர்பொன்றவே
சென்றுமோ தும்பிரதாபா-
செங்கண்மால் † பங்கஜா னன்ஔதாழானந்தவேள்
செந்தில்வாழ் தம்பிரானே. (௨௫)

41. அங்கைமென் குழலாய்வார்போலே
சந்திவின்றயலோடேபோவா
ரன்புகொண்டிட ரீரோபோநீ ரதியிரோ-
அன்றுவந்தொருநாளீர்போனீர்
பின்புகண்டறியோநாமீதே
அன்றுமின்றுமொர்போதோ போகா
துயில்வாரா;
எங்களந்தரம் வேறுரோர்வார்
பண்டுதேத்தது போதாதோமே
வின்றுதந்துறவோதானீதே னிதுபோதா-
திங்குவின்ற தென்கிடேவாரீ
ரென்றினங்கிகள் மாயாலீலா
இன்பசிங்கியில்வினே விழா தருள்வாயே;
மங்குவின்புறுவானாய் வானூ
டன்றரும்பியகாலாய் ரீள்கால்
மண்டுறம்புகைநீறு விரு எரிதியாய்-

*கா என்ற அ ஆகண்டலேசன் எனப்பிரித்துக்கொள்க. ஆகண்ட
லேசன் = தேவேந்திரன்.

† பங்கஜானன் என்பது பங்கஜானன் என்றயிற்று.

திருச்செந்தூர்.

௩௭

வந்திரைத்தெழு நீராய்நீர்கூழ்
 அம்பரம்புனை பாராய்பாரேழ்
 மண்டலம்புகழ் நீராய்நானாய் மலரோனாய்;
 உங்கள்சங்கரர் தாமாய்நாமார்
 * அண்டபத்திகள் தாமாய்வானாய்
 ஒன்றினுங்கடை தோயாமாயோன் மருகோனே-
 ஒண்டடம்பொழில் நீரேக்கோரே
 செத்திலம்பதி வாழ்வேவாழ்வோர்
 உண்டனெஞ்சறி தேனேவானோர் பெருமானே.

42. அந்தகன்வருத்தினம் பிறகிடச்
 சத்ததழும்வந்துகண் டரிவையர்க்
 கன்புருகுசங்கதச் தவிரமுக் குணமான-
 † அந்திபகலென்றிரண் டையுமொழித்
 திந்திரியசஞ்சலங் களையறுத்
 தம்புயபதங்களின் பெருமையைக் கவிபாடி;
 செந்திலையுணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்
 ‡ கந்தனையறிந்தறிந் தறிவினிற்
 சென்றுசெருகுத்தடந் தெளிதாத் தணிபாத-
 சிந்தையுமவிழ்த்தவிழந் துண்பொழித்
 தென்செயலழிந்தழிந் தழியமெய்ச்
 சிந்தைவரஎன்றுநின் தெரிசனைப் படுவேனோ;
 கொந்தவிழ்சரண்சரண் சரணெனக்
 கும்பிபுரந்தான் பதிபெறக்
 குஞ்சரிசூயம்புயம் பெறஅரக் கருமான-
 குன்றிடியஅம்பொனின் திருவரைக்
 கிண்கிணிகிணின்கிணின் கிணினெனக்
 குண்டலயசைந்தினங் குழைகளிற் ப்ரபைவிச;

* அண்டபத்திகள் தாம் ஆய்வானாய் எனப்பிரிக்க.

† அந்திபகல்=கேவலசகலம்.

‡ கந்தனை=கந்தனாகிய நின்னை; இதுதிடவழுவமைதி.

தந்தனதனந்தனந் தனவெனச்
 செஞ்சிறுசுதங்கைகொஞ் சிடமணித்
 தண்டைகள்கலின்கலின் கலினெனத் திருவான-
 சங்கரிமனங்குழைந் துருகமுத்
 தந்தாவருஞ்செழுந் தளர்நடைச்
 சந்ததிசகந்தொழுந் சாவணப் பெருமானே. (1)

43. அருணமணிமேவுபூவுதி ம்ருகமதபமரலேபன
 அபினவவிசாலபூரண
 அம்பொற்கும்பத் தனமோதி.
 அளிகுலவுமாதர்லீலையின் முமுகியபிஷேகமீதென
 அறவுமுறவாடிநீடிய
 அங்கைக்கொங்கைக் கிதமாகி;
 *இருணிநையமோதிமாலைகை சருவியுறவானவேனையி
 லிழைக்கலையமாதாரவழி
 யின்புற்றன்புத் தழியாரீள்-
 இரவுபகல்மோகனாகியெ படியில்மடியாமல்யானுமூன்
 இணையடிகன்பாடி வாழள
 எனஞ்சிற்செஞ்சொற் தருவாயே;
 தருணமணியாடராவணி குழலசடிவாதியோதிய
 சதுர்மறையினுதியாகிய
 சங்கத்துங்கம் குழையாளர்-
 தருமுருகமேகசாயலர் தமாமகராழிகுழ்புவி
 தனை முழுதும்வாரியேயமு
 துண்டிட்டண்டர்க் கருள்கூரும்;
 செருமுதலீமேவுமாவனி யதிமதகபோலமாமலை
 தெளிவினுடன்முலமேயென
 முந்தச்சித்தித் தருள்மாயன்-
 திருமருகஞ்சான்மார்பொடு கிலையுருவவேலையேயிய
 ஜெயசாவணமனோகர
 செத்திற்கந்தப் பெருமானே. (௨௮)

* இருள் நிறை அம் ஒதி.

திருச்செந்தூர்.

௩௬

44. அனிச்சங்கார்முகம் வீசிடமாசறு
 துவட்பஞ்சானத டாகம்விடாமட
 அனத்தின் துவிகு லாவியசிறடி. மடமானூர்-
 அருக்கன்போலொளி வீசியமாமா
 கதப்பைம்பூணணி வார்முலைமேல்முகம்
 அமுத்தம்பாவியை ஆவிட்டிடேறிட நெறிபாரா;
 வினைச்சண்டாளனை வினைநீணிதி
 தனைக்கண்டாணவ மானகிர்முடனை
 விடக்கன்பாய்துகர் பாழனையோர்மொழி
 பகராதே-
 விகற்பங்கூறிடு மோகவிகாரனை
 அறத்தின்பாலொழு காதமுதேவியை
 விளித்துன்பாதுகை நீதரநானருள்
 பெறுவேனோ;
 முனைச்சங்கோலிடு நீலமகோததி
 அடைத்தஞ்சாத இராவணனீள்பல
 முடிக்கன்றோர்களை யேவுமிராகவன்
 மருகோனே-
 முனைக்குஞ்சிதகி ளாவொடராவிரி
 திரைக்கங்காததி தாதகிகுவிள
 முடிக்குஞ்சேகார் பேரருளால்வரு
 முருகோனே;
 தினைச்செங்கானக வேடுவரானவர்
 திகைத்தந்தோவென வேகணியாகிய
 திறங்கந்தாவளி நாயகிகாமுறும் எழில்வேலா-
 சிறக்குந்தாமரை யோடையில்தேடையில்
 கிறக்குஞ்ஞல்வனை பால்மணியீசிய
 திருச்செந்தூர்வரு சேவகனேசார்பெருமானே.
45. அனைவருமருண்டருண்டு கடிதெனவெருண்டியம்ப
 அமரஅடிபிந்தொடர்ந்து பிணநாறு-

* கார்முகம்=பஞ்சகொட்டும்வில். † இடேறிட=ஈடேறிட.

சு௦

திருப்புகழ்.

மழுகுபினிகொண்டுவிண்டு புழுவுடனெலும்பலம்பு
 மவலவுடலஞ்சுமந்து தடுமாறி;
 மனைதொறுமிதம்பகர்ந்து வாவா இருந்தருந்தி
 மனவழிதிரிந்துமங்கும் வசைதீர-
 மறைசதுர்வீதந்தெரிந்து வகைகிறுசுதங்கைகொஞ்சு
 மலாடிவணங்கஎன்று பெறுவேனோ;
 திணைமிசைச்சுக்கடிந்த புனமயிவிளங்குரும்பை
 திகழிருதனம்புணர்ந்த திருமார்பா-
 ஜெகமுழுதுமுன்புதம்பி முகவனெடுதந்தைமுன்பு
 திகிரிவலம்வந்தசெம்பொன் மயில்வீரா;
 இனியகனிமந்திசிந்து மலைகிழவசெந்தில்வந்த
 இறைவருக்கத்தஎன்று மிளையோனே-
 எழுகடலுமென்சிலம்பும் லிசிராரும்அஞ்சஅஞ்ச
 மிமையவரையஞ்சலென்ற பெருமாளே.(௬௦)

46. இருகுழையெறிந்தகெண்டைகள் ஒருகுமிழுர்த்தவந்திட
 இணைசிலைநெரிந்தெழுந்திட அணைமீதே-
 இருளளகபந்திவஞ்சியி லிருகலைபுடன்குலைந்திட
 இதழமுதருந்துசிக்கியின் மனமாய;
 முருகொடுகலந்தசந்தன அளறுபடுகுங்குமங்கமழ்
 முலைமுகடுகொண்டெழுந்தொறு முருகார-
 முழுமதிபுரிந்தசித்தூ அரிவையருடன்கலந்திடு
 *முகடியுலம்பிறந்திட அருள்வாயே;
 எரிவிடநீமிர்ந்தகுஞ்சியி னிலவொடுமெழுந்தகங்கையு
 மிதழ்பொடணிந்தசங்கரர் களிகூரும்-
 இமவரைதருங்கருங்குயில் மாகதநிறந்தருங்கினி
 யெனதுயிரொணுத்தரியம்பகி பெருவாழ்வே;
 அரைவடமலம்புகிண்கினி பரிபுரனெருங்குதண்டைக
 ளணிமணிசதங்கைகொஞ்சிட மயில்மேலே-

* முகடி=மூதேவி. முகடியும்=முகடிக்கும்.

திருச்செந்தூர்.

சுக

அகமகிழ்வுகொன்செந்ததம்வருகுமாமுன்றிலின்புதம்
அலைபொருதசெந்தில்தங்கிய பெருமாளே. ()

47. இருள்விரிகுழலை விரித்துத்தூற்றவு
மிறகியதுகிலை கெழித்துக்காட்டவு
மிருகடைவிழியு முறுக்கிப்பார்க்கவு
மைந்தரோடே-

இலைபிளவதனை நடித்துக்கேட்கவு
மறுமொழிபலவு மிசைத்துச்சாற்றவு
மிடையிடைசிறிது கைகத்துக்காட்டவு
மெங்கள்வீடே;

வருகெனவொருசொ லுரைத்துப்பூட்டவும்
விரிமலராமளி யணைத்துச்சேர்க்கவும்
வருபொருளளவிலுருக்கித்தேற்றவுநிந்தையாலே-
வளைமனைபுகுதி ஸடித்துப்போக்கவு
மொருதலைமருவு புணர்ச்சித்தூர்த்தர்கள்
வசைவிடவினது பதத்தைப்போற்றுவ
தெந்தநாளோ;

குருமணிவயிரமிழித்துக்கோட்டிய
கழைமடவருவு வெளுத்துத்தோற்றிய
* குளிநிசையருவி கொழித்துத்தூற்றிய
மண்ணீர்நூர்-

குழிபடுக்கலுழி வயிற்றைத்தூர்த்தெழு
திடர்மணவிறகு துருத்திக்காப்பொதி
குளிர்சிழலருவிகலக்கிப்பூப்பினை வண்டலாடா;
முருகவிழ்துணர்க ளுருத்துக்காய்த்தினை
வினைநடுவிதணி விருப்பைக்காட்டிய
முகிழ்முலையினைய குறத்திக்காப்படு
செந்தில்வாழ்வே.

* குளிநடுகை. குளிநு=சப்திக்கின்ற.

† ஊர்=செல்லுகின்ற. ‡ கலுழி=கான்பாறு.

§ தருத்தி கா=திட்டினிடத்துள்ளசோலை.

சுரு

திருப்புகழ்.

முனையினமதியை பெடுத்துச்சாத்திய
சடைமுடியிறைவர் தமக்குச்சாத்திர
முறையருள்முருக தவத்தைக்காப்பவர்
தம்பிரானே. (கஉ)

48. உத்தியறல் மொண்டுருல்கொள்கரு
முனிலெனஇ ருண்டீலமிக
வொளிதிகழு மன்றலோதிநா பஞ்சபோலாய்-
உதிரமெழு துங்கவேலவிழி
மிடைகடையொ துங்குபிளைகரு
முடைதயிர்சிதிர்ந்ததோஇதெனவெம்புலாலாய்
மதகரடதந்தி வாயினிடை
சொருகுபிறைதந்த சூதுகளின்
வடிவுதருகும்ப மோதிவளர் கொங்கைதோலாய்-
வனமழியுமங்கை மாதர்களி
னிலைதனைபுணர்ந்துதாளிலுறு
வழியடிமை யன்புகடருமது சிந்தியேனோ;
இதழ்பொதிய விழ்ந்ததாமனாயின்
மணவறைபு ருத்தநான்முகனு
மெறிதிரைய லம்புபாலுததி நஞ்சராமேல்-
இருவிழிது யின்றநாரணனு
முமைமருவு சந்தர்சேகரனு
மிமையவர்வ ணங்குவாசவனு நின்றதாமும்;
முதல்வகை மைத்தபீடிகையி
லகிலசக அண்டராயகிதன்
முகிழ்முலைசு ரத்தபாலமுத முண்டவேளே-
முனாமுருகு சங்குவிசிபலை
முனே*மைத வழந்தவாய்ப்பெருகி
முதலிவரு செந்தில்வாழ்வுகரு தம்பிரானே. ()

* மைதவழந்தவாய்=மேகம் தவழ்த்ததுபோல.

திருச்செந்தூர்.

சா.ந.

49. உணர்த்தசம்பரம வடிவுதிரங்கிக்
 கறுத்தருஞ்சியும் வெளிறியபஞ்சொத்
 தொலித்தடுஞ்செவி செவிநெவொண்கட்டுருடாகி-
 உரத்தவெண்பலு நழுவிமதங்கெட்
 டிணாத்துகிண்கிணை னிருமலெழுந்திட்
 டிணைப்புடன்தலை கிறுகிறெனும்பித்
 தழுமேல்கொண்;

டரத்தமின்றிய புழுவினும்விஞ்சிப்
 பழுத்துளஞ்செயல் வசனம்வரம்பற்
 மடுத்தபெண்டிரு மெதிர்வாசிந்தித் தனைவோரும்-
 அசுத்தனென்றிட வுணர்வதுகுன்றித்
 துடிப்பதுஞ்சிறி துளதிலதென்கைக்
 கவத்தைவந்துயி ரலமருமன்றைக் கருள்வாயே;
 திரித்திரிந்திரி ரிரிரிரிரின்றிட்
 டெட்டுண்டு டெட்டுண்டு
 டிருட்டிருண்டிரு டிருட்டிருண்டிட்டு டிருதிதோ-
 திமித்திமிந்திமி திமிதிமியென்றிட்
 டிடக்கைதுத்துமி முரசமுழங்கச்
 செருக்களந்தனில் சிருதர்தயங்கச் சிலபேய்கள்;
 தரித்துமண்டையி லுதிரமுறிஞ்சத்
 திரட்பருந்துகள் குடர்கள்பிடுங்கத்
 தருக்குசம்புகள் சினமதருந்தப் பொருமவேலா-
 தழைத்தகண்டியில் வயலியிலன்னைப்
 படைத்தடுஞ்சினி லியல்செறிகொங்கிற்
 றனித்தசெந்திவி லினிதுறைகத்தப்
 பெருமாளே. (கச)

50. கட்டழகுவிட்டுத் தளர்த்தங்கிருந்து முன
 மிட்டபொறிதப்பிப் பிணக்கொண்டதின்சிலர்கள்
 கட்டணமெடுத்துச்சு மந்தும்பெரும்பறைகள்
 முறையோடே-

௪௪

திருப்புகழ்

வெட்டவிடவெட்டக் கிடஞ்சங்கிடஞ்சமென்
மக்களொருநிகழத் தொடர்ந்தும்புரண்டும்வழி
விட்டுவருமித்தைத் தவிர்த்துன்பதங்களுற
வுணர்வேனோ;

பட்டுருவிசெட்டைக் க்ளொஞ்சம்பிளந்துகடல்
முற்றுமலைவற்றிக் குழம்புங்குழம்பமுனை
பட்டாயில்தொட்டுத்திடங்கொண்டெதிர்த்தவுணர்
முடிசாய-

தட்டழியவெட்டிக் கவத்தம்பெருங்கழுகு
கிர்த்தமிடாத்தக் குளங்கண்டுமிழ்த்துமணி
சற்சமயவித்தைப் பலன்கண்டுசெந்திலுறை
பெருமானே. (௬௫)

51. கண்டுமொழிகொம்புகொங்கை வஞ்சியிடைஅம்புஞ்சு
கண்கள்குழல்கொண்டலென்று பலகாலும்-
கண்டுளம்வருத்திரொந்து மங்கையர்வசம்புரிந்து
கங்குல்பகலென்றுநின்று விதியாலே;
பண்டைவினைகொண்டுமுன்றுவெந்துவிழுக்கின்றல்கண்டு
பங்கயபதங்கனத்து புகழோதும்-
பண்புடையசிற்தையன்பர் தங்களினுடன்கலந்து
பண்புபெறஅஞ்சலஞ்சல் எனவாராய்;
வன்பேடுகின்றதொங்கல் கொண்டற நெருங்கியிண்டு
வம்பிணையடைந்துச்சுத்தின் மிகமுழுகி-
ஏவஞ்சியைமுனித்தகொங்கை மென்றமடத்தைசெவ்வை
வந்தழிகுடன்கலத்த மணிமார்பார்;

* கொம்பு=பாணைக்கொம்பு.

† இன்ஓ, இது ஈன்ஓ என்பதன்விகாரம். ஈன்ஓ=கெருங்கிய.

‡ சத்து=சத்தனம்.

¶ ஏவஞ்சியைமுனித்த=கொடிபோலும் இடையைவருத்துகின்ற.

திருச்செந்தூர்.

சுரு

திண்டிமல்புனைந்தஅண்டர் தங்களபயங்கன்கண்டு
 செஞ்சமர்புனைத்துதுங்க மயில்மீதே-
 சென்றகராஞ்சுவென்று குன்றிடைமணம்புணர்ந்து
 செந்திசைகர்வந்தமர்ந்த பெருமானே. (உசு)

52. களபமொழுகிய புளகிதமுலையினர்
 கடுவுமயிர்தமும் விரவியவிழியினர்
 கழுவுசரிபுழு கொழுகியகுழலின ரெவரோடும்-
 கலகமிகுப லெறிகுழைவிரகியர்
 பொருளினினைஞரை வழிகொடுமொழ்த்கொடு
 தளர்விடுபவர் தெருவினிசெவகையு நகையாடி;
 பிளவுபெயிலதி லளவளவொழுகியர்
 கடைபிலுடைபினி லழகொடுதிரிபவர்
 பெருகுபொருள்பெறி லமளியிவிதமொடு
 குழைவோடே-
 பிணமுமனைபவர் வெறிதருபுனலுணும்
 அவசவனிகையர் முடுகொடுமனைபவர்
 பெருமையுடையவ ருறவினைவிடஅருள்
 புரிவாயே;
 †அனையிலுறைபுவி பெறும்கவயிறரு
 பகவினிகைமுலை யமுதுண்திணைமகள்
 †வசவனொடுபுவி முலையுணமலையுட னுருகாரீன்-
 அடவிதனிலுள **வுலவைகள்தளிர்விட
 மருளமதமொடு களிறுகள்பிடியுடன்
 அகலவெளியுயர் பறவைகள்கிலம்வர
 விரச்சேரோழ்;
 துளைகள்விடுகழை விரன்முறைதடவிய
 இசைகள்பலபல தொனிதருகருமுகில்
 சுருதியுடையவ னெடியவன்மனமகிழ் மருகோனே.

* சமர்புனைத்து = போர்ச்சோலக்கொண்டு. † அனை = மலைக்குரை.

† மகவயிறரு = மகவு + அயில்தரு. அயில்தரல் = குடித்தல்.

§ சினைமகள் = பகவின் பெண்கள்த.

† வசவன் = தூதன். ** உலவைகள் = மரங்கள்.

சாந

திருப்புகழ்.

துணைவகுணதா சரவணபவநம

முருககுருபர வளரறுமுககுசு

துறையிலையெறி திருக்கருறைதரு

பெருமானே.

53. கனங்கன்கொண்டருத்தளங் களுங்குலைந்தலைந்துவிஞ்
சுகன்களுஞ்சிவந்தயர்ந்து களிசூரக்-
காங்களுங்குவிந்துநெஞ் சகங்களுங்கிந்திடுங்
கறங்குபெண்களும்பிறந்து விலைகூறிப்;
பொனின்குடங்களஞ்சுமென் தனங்களும்புயங்களும்
பொருந்தியன்புநண்புபண்பு முடனாகப்-
புணர்ந்துடன்புலர்ந்துபின் கலந்தகங்குழைத்தவம்
புரித் துசுத்ததந்திரிந்து படுவேனோ;
அனங்கனென்துரைந்துவெந் துஞ்சுத்தித்தஅன்றுகண்
திறந்திருண்டகண்டர் தத்த அயில்வேலா-
அடர்த்தடர்த்தெதிர்த்துவந் தவஞ்சாஞ்சுவெஞ்சமம்
புரிந்தஅன்பரின்பகண்ப உரவோனே;
சினங்கன்கொண்டிலங்கைமன் சிரங்கன்சிந்தவெஞ்சாந்
தெரிந்தவன் பரிந்தஇன்ப மருகோனே-
சிவந்தசெஞ்சதங்கையுஞ் சிலம்புதண்டையுமபுனைத்
துசெத்தில்வத்தகத்தளங்கள்பெருமானே. (நஅ)

54. கொங்கைகள் குலுங்கவளை செங்கையில்விளங்கஇருள்
கொண்டலையடைத்தகுழல் வண்பொடக்-
கொஞ்சியவனங்குயில்கள் பஞ்சகல்வனங்கினிகள்
கொஞ்சியதெனுங்கூரல்கள் கெத்துபாயும்;
வெங்கயல்மிரண்டவிழி அம்புலியடைத்தநுதல்
விஞ்சைபர்கள் தங்கள்மயல் கொண்டுமேலாய்-

* வன அம் குயில்கள்=சோலையில் வசிக்கும் அழகிய குயில்கள்.

† பஞ்சகல்வனம் கினிகள்=கல்பஞ்சவர்ணங்கினிகள்.

திருச்செந்தூர்.

சுள

வெம்பினியுழன்ற*பவ சிந்தனைநின்றனது
 மின்சரணபைங்கழலொ டண்டஆளாய்;
 சங்கமுரசந்திமிலை துந்துமித தும்பவளை
 தந்தனதனந்தவென வந்தஞார்-
 சங்கைகெடமண்டிதிகை பெங்கிலுமடிந்துவிழ
 தன்கடல்கொளுத்தகை கொண்டவேள்;
 சங்கரனுகந்தபரி வீன்குருவெனுஞ்சுருதி
 தங்களின்மகிழ்த்துருகு மெங்கள்கோவே-
 சந்திரமுகஞ்செயல்கொள் சுந்தரகுறம்பெண்ணெடு
 சம்புகழ்செத்தில்கிழ் தம்பிரானே. (உசு)

55. கொம்பனையார்காதுமோதிரு
 கண்களிலாமோதசீதள
 குங்குமபாடாபூஷண நகமேவு-
 கொங்கையிநீராவியேவ்வளர்
 செங்கமுநீர்மலைசூடிய
 கொண்டையிலாதாரசோபையில் மருளாதே;
 உம்பர்கள்ஸ்வாமீநமோநம
 எம்பெருமானேநமோநம
 ஒண்டொடிமோகாநமோநம எனநாளும்-
 உன்புகழேபாடிநானினி
 அன்புடனாசாரபூஜைசெய்
 துயந்திடவினாள்படாதருள் புரிவாயே;
 பம்பரமேபோலஆடிய
 சங்கரிவேதாளநாயகி
 பங்கயசிபாததுபுரி காகுவி-
 பங்கமிலாரீவிமோடிப
 யங்கரிமகாளியோகினி
 பண்டுகராபானஞரனோ டெதிர்போர்கண்;

* பவசிந்தனை=பிறவிக்கடலில் அலைபவனை.

† நீராவி=நீர்த்தடாகம்.

சுஅ)

திருப்புகழ்.

டெம்புதல்வாவாழிவாழியே
 னும்படிஹிருனவேஸ்தர
 என்றுமுளானேமனோகர வயலூரர்-
 இன்சொல்லிசாகாக்குபாகர
 செந்திலில்வாழ்வாகியேயடி
 யென்றனையீடேறவாழ்வருள்பெருமானே. ()

56 சத்தமிருமெழுகடலைத்தேனை
 யுற்றமதுதோடுகணையப்போர்கொள்
 சத்திதனைமாவின்வடுவைக்காவி தனைமீது-
 தக்கமணம்ஹிசுகமலப்பூவை
 மிக்கவினைவானகடுவைச்சீது
 தத்துகளும்வானையடுமைப்பாவு விழிமாதர்;
 மத்தகிரிபோலுமொளிர்வித்தார
 முத்துவடமேவுமெழில்மிக்கான
 வச்சிரகிரீடநிகர்செப்பான தனமீதே-
 வைத்தகொடிதானமயல்விட்டான
 பத்திசெயஏழையடிமைக்காக
 வஜ்ரமயில்மீதினியெப்போது வருவாயே;
 சித்ரவடிவேல்பனிருகைக்கார
 பத்திபுரிவோர்கள்பனுவற்கார
 திக்கினும்டோவுபுரலிக்கார குறமாத-
 சித்தஅனூராககலலிக்கார
 துட்டஅகரேசர்கலகக்கார
 கிட்டர்பரிபாலலளிதக்கார அடியார்கள்;
 முத்திபெறவேசொல்வசனக்கார
 தத்தைநிகர்தூயவனிதைக்கார
 முச்சகர்பராவுசரணக்கார இனிதான-
 முத்தமிழையாயும்வரிசைக்கார
 பச்சைமுகில்தாவுபுரிசைக்கார
 முத்துலவுவேலைநகர்முத்தேவர் பெருமானே.

* சேறு உதத்து உகளும் எனப்பிரிக்க. உதத்து=புத்தத்து.

திருச்செந்தூர்.

சுசு

57. தகரகறை பூண்டலிந்தைக்
 குழலியர்கள் தேய்ந்தஇன்பத்
 தளருமிடை யேந்துதங்கத் தனமானார்-
 தமைமனதில் வாஞ்சைபொங்கக்
 கலையொடு சேர்ந்துமத்தர்ச்
 சமயஜெப நீங்கியிந்தப் பழகாரும்;
 புகலரிய தாத்தரிசங்கத்
 தமிழ்ப்பனுவ லாய்ந்துகொஞ்சிப்
 புவிபதனில் வாழ்ந்துவஞ்சித் துழல்முடர்-
 புனிதமிலி மாந்தர்தங்கட்
 புகழ்பகர்தல் நீங்கிநின்பொற்
 புளகமலர் பூண்டுவந்தித் திடுவேனோ;
 தகுடதகு தாந்ததத்தத்
 திருடதிரு தீத்திமிந்தித்
 தருகணக தாங்கணங்கத் தனதான-
 தனனதன தாந்தனந்தத்
 தெனநடன மார்த்ததுங்கத்
 தனிமயிலை யூர்த்தசத்தத் திருமார்பா;
 திகையகரர் மாண்டமுத்தத்
 திறலயிலை வாக்ஞ்செங்கைச்
 சிமையவரை யின்றமங்கைக் கொருபாலா-
 திகழ்வயிர மேந்துகொங்கைக்
 குறவனிறை காந்தசத்தர்ச்
 சிகரமுகி லோங்குசெந்திற் பெருமானே. (சஉ)
58. தண்டையணிவெண்டையங் கிண்கிணிசதங்கையுந்
 தண்கழல்சிலம்புடன் கொஞ்சவேலின்-
 தந்தையினைமுன்பரிந் தின்பவுரிகொண்டுகன்
 *சந்தொடமணைத்துநின் தன்புபோலக்;
 கண்டுகடம்புடன் சந்தமருடங்களுங்
 கஞ்சமலர்செங்கையுஞ் சித்துவேலும்-

* சந்தொடம்=சந்தோஷம். † நின்ற அன்புபோல.

௫௦

திருப்புகழ்.

கண்களாமுகங்களுஞ் சந்திராநிறங்களுங்
 கண்குளிரஎன்றன்முன் சத்தியாவோ
 புண்டரிகாண்டமும் கொண்டபகிரண்டமும்
 பொங்கிபெழுவெங்களங் கொண்டபோது-
 †பொன்கிரியெனஞ்சிறக் தெங்கினும்வளர்ந்துமுன்
 புண்டரிகர்தந்தையுஞ் சிந்தைகூர்
 கொண்டாடனம்பதஞ் செந்திலிலுமென்றன்முன்
 கொஞ்சிடெனங்கொளுங் கந்தவேளே-
 கொங்கைகுறமங்கையின் சந்தமணமுண்டிடுங்
 கும்பமுனிசும்பிடுங் தம்பிரானே. (௪௨)

59. தெருப்புறத்துத் துவக்கியாய்
 முலைக்குவட்டைக் குலுக்கியாய்
 சிரித்துருக்கித்தருக்கியே பண்டைகூளமெனவாழ்-
 சிறுக்கிரட்சைக் கிதக்கியாய்
 மனத்தைவைத்துக் கனத்தபோர்
 தியக்கமுற்றுத் தவிக்கவே கண்டுபேசியுடனே;
 இருப்பகத்துத் தளத்துமேல்
 விளக்கெடுத்துப் படுத்துமே
 விருத்திவைத்துப்பசப்பியே கொண்டகாசுதனிபா-
 திதுக்கதுக்குக் கடப்படா
 மெனக்கைகக்கக் கழற்றியே
 இளைக்கவிட்டுத் தூத்துவார்
 தங்கள்சேர்வைதவிராய்;
 பொருப்பையொக்கப் பணைத்ததோ
 நிரட்டிபத்துப் புயத்தினால்
 பொறுத்தபத்துச்சிரத்தினால் மண்டுகோபமுடனே-
 பொரப்பொருப்பிற் கதித்தபோ
 ராக்கர்பட்டுப் பதைக்கவே
 புடைத்துமுட்டத் துணித்தமா
 லன்புகூருமருகா;

* நிறம்—காந்தி.

† பொன்கிரியென அம் சிறத்து எனப்பிரிக்க. அம்—அழகு.

திருச்செந்தூர்.

ருக

வரப்பையெட்டிக் குதித்துமே
 ஸீடத்திலவட்டத் தளத்திலே
 மதர்த்தமுத்தைக் குவட்டியே
 நின்றசேலினினம்வாழ்-

வயற்புறத்துப் புவிக்குள்ளீள்
 திருத்தணிக்குட் சிறப்பில்வாழ்
 வயத்தசித்தத் துவத்தனே
 செத்தில்மேவுகுகனே. (சச)

60. தொந்திரிய் மயிரோவெளிறநிலை
 தந்தமசைய முதுகேவளையிதழ்
 தொங்கவொருகை தடிமேல்வரமக்ளீர்க்கையாடி-

தொண்டுகிழவ னிவனொருமருமல்
 கிண்கிணெனமு னுரையேகுழறவிழி
 தஞ்சுகருடு படவேசென்குபடு செவியாகி;

வந்தபிணியு மதிலேமிடையுமொரு
 பண்டிதனுமெ யுறுவேதனையுமிள
 மைந்தருடைமை கடனேதெனமுடுக துயர்மேவி-

மங்கையமுது விழவேயம்படர்கள்
 நின்றசருவ மலமேயொழுகவுயிர்
 மங்குபொழுது கடிதேமயினிமிசை
 வரவேணும்;

எந்தைவருக ரகூயகவருக
 மைந்தவருக மகனேயினிவருக
 என்கண்வருக எனதாருயிர்வருக அபிராம-

இங்குவருக அரசேவருகமுலை
 யுண்கவருக மலர்கூடிடவருக
 என்றுபரிவி னெடுகோசலைபுகல வருமாயன்;

சிந்தைமகிழு மருகாருறவரிள
 வஞ்சிமருவு மழகாஅமார்சிறை
 சிந்தஅசார் கிளைவேரொடுமடிய அடுத்திரா-

௫௨

திருப்புகழ்.

திங்களரவு நதிசூழியபரமர்
தந்தகுமர அலையேகரைபொருத
செந்தினகரி வினிதேமருவிவளர் பெருமானே.()

61. தோலொழுடிய கூரையைநம்பிப்
பாவையர்தோதக லீலைநிரம்பிச்
சூழ்பொருள்தேடிட வோடிவருந்திப் புதிதான-
தூதொடுநான்மணி மாலேப்ரபந்தக்
கோவையுலாமடல் கூறியழுத்தித்
தோமுறுகானையர் வாசஸ்தொறும்புக் கைமருங்;
காலனைவினை நீதிக்கெடும்பொய்க்
கோளனைமான மிலாவழிகெஞ்சக்
காதகலோபவ்ரு தாவனைநித்தைப் புலையேனைக்-
காரணகாரிய லோகப்பரஞ்சக்
சோகமெலாமற வாழ்வுற*நம்பிற்
காசறுவாரிமெய்ஞ் ஞானதவஞ்சற்றருளாதோ;
†பாலனமீதும னுன்முசெம்பொற்
பாலனைமோதப ராதனபண்டப்
பாரியமாருதி தோள்மிசைகொண்டுற் றமராடி-
பாஷியிராவண னூர்தலைசித்திச்
சீரியவிடணர் வாழ்வுறமன்றற்
பாவையர்தோள்புணர் மாதுலர்சித்தைக்
கினியோளே;
செழுலாவிய காரதர்வந்தற்
நீதவள்வாழ்புன மாமெனமுத்தித்
தேமொழிபாளித கோமளஇன்பக் கிரிதோய்வாய்-
சேலொடுவானைவ ராக்கள்கிளம்பித்
தாறுகொள்பூகம ளாவியஇன்பச்
சேலைவாய்ககர்மேவியகத்தப் பெருமானே.(சக)

* கம்பிள்=விருப்பத்தினால். கம்பு=விருப்பம்.

† பால் அன்னம் மீது மன் காண்முசு.

திருச்செந்துர்.

௫௩

62. நாலுமைத்துவாசல்கீறு தூதடம்புகால்கையாகி
 காரியென்பிலாகுமாக மதனுடே-
 காதமொன்றஆதிவாயில் நாடகங்களானஆடி-
 நாடறித்திடாமலேக வளராமுன்;
 நூலனந்தகோடிதேடி மால்மிருந்துபாருளோரை
 நூறுசெஞ்சொல்கூறிமாறி விளைநீமை-
 நோய்கலந்தவாழ்வுறாமல் நீகலத்துளாகுஞான
 தூலடங்கவோதவாழ்வு தருவாயே;
 காலன்வத்துபாலனாவி காயவென்றுபாசம்விசு
 காலம்வத்துவோலமோல மெனுமாதி-
 காமனைந்துபாணமோடு வேமினென்றுகாணுமோனார்
 காளகண்டரோடுவேத மொழிவோனே;
 ஆலமொன்றுவேலையாகி பாணையஞ்சல்தீருமூல
 ஆழிபங்கைஆயன்மாயன் மருகோனே-
 ஆரணங்கன்தாளைநாட*வாரணங்கைமேவுமாதி
 யானசெத்தில்வாழ்வதான பெருமானே. (சஎ)
63. நிதிக்குப்பிங்கலன் புதத்துக்கித்திரன்
 நிறத்திற்கந்தனென் நினைவோரை-
 நிலத்திற்றன்பெரும் பசிக்குத்தஞ்சமென்
 நரற்றித்துன்பநெஞ் சினில்காரும்;
 புதுச்சொற்சங்கமொன் றிசைத்துச்சங்கடம்
 புகட்டிக்கொண்டிடம் பழிமாயும்-
 புலத்திற்சஞ்சலங் குலைத்திட்டுன்பதம்
 புணர்க்கைக்கன்புதந் தருள்வாயே;
 மதித்துத்திண்புரம் சிரித்துக்கொன்றிடம்
 மறத்திற்றந்தைமன் நிணிலாடி-
 மழுக்கைக்கொண்டசங் கரர்க்குச்சென்றுவன்
 டமிழ்ச்சொற்சந்தமொன் தருள்வோனே;

௫௪

திருப்புகழ்.

குதித்துக்குன்றிடத் தலைத்துச்செம்பொனும்
கொழித்துக்கொண்டசெந் திவின்வாழ்வே-
குறப்பொற்கொம்பைமுன் புனத்திற்செங்காந்
குவித்துக்கும்பிடும் பெருமானே. (சஅ)

6.1. படர்புலியின்மீது மீறிவஞ்சர்கள்
வியனினுரைபாறு வாய்வியந்துரை
பழுதில்பெருசில தூல்களுந்தெரி சங்கபாடல்-
பதுவல்கதைகாவ்ய மாமெனென்கலை
திருவனுவதேவர் வாய்மையென்கிற
பழமொழியையோதி யேயுணர்ந்துபல்
சந்தமலை;

மடல்பரணிகோவை யார்கலம்பக
முதலுளதுகோடி கோள்பரபந்தமும்
வகைவகையிலாக சேர்பெருங்கவி சண்டவாயு-
மதூகவிராஜ *னானென்வெண்குடை
விருதுகொடி.தாள மேளதண்டுகை
வரிசைபொலோவுமாலகந்தைதவிர்த்திடாதோ;
அடல்பொருதுபூச லேவினைந்திட
எதிர்பொரவொனாம லேசைங்கா
அரஹாசிவாம ஹாதெவென்றுனி அன்றுசேவித்-
தவனிலெருகால மாய்வணங்கியு
னருகிலெருபாச கோசசம்பரம
அதிபெலகடோர மாசலந்தா னொத்துவிழ;
உடல்தடியுமாழித்தாவெனம்புய
மலர்கள்தசனாறு தாளிமெம்பக
லொருமலரிலாது†கோவணித்திடு செங்கண்மாலுக்-
குதலிபமகேசர் பாலஇத்திரன்
மகளைமணமேவி விறுசெந்திவி
லுரியஅடியேனை யாளவந்தருள் தம்பிரானே.()

* நானென்=கானென.

† தாவெனம்புய=தா+என+அம்புய. ‡ கோ=கண்.

திருச்செந்தூர்.

௫௫

65. பாதநுபுரம் பாடகஞ்சீர்கொள்கடை
 யோதிமோருலம் போலசம்போகமொடு
 *பாடிபாளிதங்காருகம்†பாவையிடை வஞ்சிபோல்-
 பாகுபால்குடம் போலிரண்டானருவ
 டாடநீள்வடஞ் சேரலங்காரகுழல்
 பாவமேகபொன்சாபமிந்தேபொருவரத்தமீதே;
 மாதர்கோகிலம் போல்கரும்பானமொழி
 தோகைவாகர்கண் டாகாகொண்டாடிதகை
 வாரும்விடெயென் றோதிதம்பாயல்மிசை
 யன்புளார்போல்-
 வாசுபாசகஞ் சூதுபந்தாடஇழி
 வேர்வைபாயசித் தாகுகொஞ்சாரவிழி
 வாருதோள்காஞ் சேர்வைதத்தாடுமவர்
 சந்தமாமோ;
 தீததோதகத் தீததிந்தோதிதிமி
 டெடுடுடுண் டெடுடுடுடுடுடு
 டுகுடகுகம் போலவொன்பேரிமுர சங்கன்விற-
 செடன்மேருவுஞ் சூலுந்தாருகனும்
 விழவுழ்தடந் துளிகொண்டாடமார்
 செசெசேசெசெயென் றாடநின் றாடிவிடு
 மங்கிவேலா;
 தாதைகாதிலந் கோதுசின்காரமுத
 மாறும்வாகுவுந் கூடாசந்தானகக
 தாரிமார்பலந் காரியென்பாவைவளி
 யெங்கள்மாதை-
 தாருபாளிதஞ் சோரசித்தாமணிக
 னாடவேபுணர்ந் தாடிவங்காரமொடு
 தாழைவானுயர்ந் தாடுசெந்தூரிலுறை
 தம்பிரானே.(௫௦)

* பாடி - இது படி என்பதன்விகாரம். படி=குணம்.

† பாவை=பாவு+ஐ.

‡ பாசகஞ்சூது=சூதாடுகருவிபைபொத்த கொங்கை.

௩௬

திருப்புகழ்.

66. பெருக்கச்சஞ்சலித்துக்கந்

தலுற்றுப்புத் தியற்றுப்பின்

பிழைப்பற்றுங் குறைப்புற்றும்

பொதுமாதர்-

ப்ரியப்பட்டங் கழைத்துத்தந்

கலைக்குட்டங் கிடப்பட்சம்

பிணித்துத்தந் தனத்தைத்தந்

தணையாதே;

புரக்கைக்குன் பதத்தைத்தந்

தெனக்குத்தொண் றறப்பற்றும்

புலத்துக்கண் செழிக்கச்செச்

தமிழ்பாடும்-

புலப்பட்டங் கொடுத்தற்கும்

கருத்திற்கண் படக்கிடும்

புகழ்ச்சிக்குங் க்ருபைச்சித்தம்

புரிவாயே;

தருக்கிக்கண் களிக்கத்தெண்

டனிட்டுத்தன் புனத்திற்செங்

குறத்திக்கண் புறச்சித்தந்

தளர்வோனே-

சலிப்புற்றங் குரத்திற்சம்

ப்ரமித்துக்கொண் டலைத்துத்தந்

சமர்த்திற்சங் கரிக்கத்தன்

டியஞான்;

கிரத்தைச்சென் றறுத்துப்பத்

தடித்துத்தின் சுவட்டைக்கண்

டிடித்துச்செத் திவற்றங்குங்

குமரோசா-

கிறக்கற்க்கஞ் செழுத்தத்தந்

திருச்சிற்றம் பலத்தத்தன்

செவிக்குப்பண் புறச்செப்பும்

பெருமாளே.()

67. மஞ்செலுங்குழ லும்பிறையம்புரு

வங்கனென்சிலை யுங்கணையங்கயல்

வண்டுபுண்டரி கங்கனையும்பழி

சிந்துபார்வை-

மண்டலஞ்சுழ லுஞ்செவியங்குழை

தங்கவெண்டா ளம்பதியும்பலு

†மண்டலத்திக முங்கமுகஞ்சிறு கண்டமாதர்;

* அஞ்செழுத்தடித்தம்=பிரணவபஞ்சாக்ஷரப்பொருள்.

† மண்டலம்=மண் தலம்.

திருச்செந்தூர்.

௫௭

கஞ்சகங்குர லுங்கழையம்புய
கொங்கைசெங்கிரி யும்பவளம்பொறி
கந்தசுத்தன மும்பொலியுந்துகில் வஞ்சிசேருங்-
கஞ்சமண்டுளி னின்றிரசம்புரு
கண்படர்ந்திட ரம்பையெனுந்துடை
கண்கையஞ்சர ணஞ்செயல்வஞ்சரை
கம்புவேனே;

சஞ்சகஞ்சக ணஞ்சகண்டுடு
ண்டுடிண்டிமி டண்டமண்டுடு
தந்தனந்தன திந்திமிசங்குகள் பொங்குதாரை-
சம்புவின்கும ரன்புல்வன்பொரு
கத்தனென்றிடு துந்துயிபுந்துவ
சங்களங்கொளி ருங்குடையுத்திசை
விஞ்சவேகன்;

டஞ்சவஞ்சக ரந்திரளுங்குவ
டன்றடங்கலும் வெந்துபொரித்திட
அண்டரிந்திர னும்காரணம்புக வென்றவேளே-

* அம்புயத்தன ரம்பைகுறிஞ்சியின்
மங்கையங்குடி மங்கையொடன்புடன்
அண்டருந்தொழுசெந்திலினிப்புதுதம்பிரானே.

68. மாயவாடைதி மிர்த்திகொங்கையில்
முடுசிலைதி தந்தமழுங்கிகள்
வாசல்தோறுடெத்துகிணுங்கிகள்; பழையோர்மேல்-
வாலநேசவி னைந்தழுவம்பிகள்
ஆசைநோய்கொள்ம ருந்திசெண்டிகள்
‡வாறபேர்பொருள் கண்ணெவிரும்பிக
ளவரோனும்;

* அம்புய அம்தன் அரம்பை எனப்பிரித்தக்கொள்க.

† குடில்=ஆகாயம்-அதாவது விண்ணுகைம்; குடில் மங்கை=தெய்வயானை.

‡ 'வருகிற' என்பது 'வாற' என்று மருவியிற்ற.

௫௮

திருப்புகழ்.

யேமேகவி கொண்டுசொல்மிண்டிகள்
காசிலாதவர் தங்கனையன்பற
நீதிபோலகெ கிழ்த்தபறம்பிக ளவர்தாய்மார்-
நீரிநாடக மும்பயில்மண்டைகள்
பாளையூறுக ளுண்டிடுதொண்டிகள்
நீசரோடுமி னங்குகடம்பிக ளுறவாமோ;
பாயுமாமத தந்திமுகம்பெறு
மாதிபாரத மென்றபெருங்கதை
பாரமேருவி லன்றுவனாந்தவ னிளையோனே-
பாவையாள் குற மங்கைசெழுத்தன
பாரமீதில னைந்துமுயங்கிய
பாகமாகிய சந்தனகுங்கும மணிமார்பா;
சீமபாயுரு வங்கொடுவந்தக
சோன்மாற்பையி டந்துபுகங்குடர்
சோவாரிய ணிந்தநெடும்புயல் மருகோனே-
தேனுலாவுக டம்பமணிந்தகி
நீட்சேகர சங்கரர்த்தந்தருள்
தேவநாயக செந்திலுகந்தருள் பெருமானே.()

69. முகிலாமெனு மளகங்காட்டி
மதிபோலுயர் துதலுங்காட்டி
முகிழாகிய நகையுங்காட்டி அமுதாறு-
மொழிபாகிய மதுரங்காட்டி
விழியாகிய கணையுங்காட்டி மலைபோலே;
முகமாகிய கமலங்காட்டி
வகையாமிள முலையுங்காட்டி
பிடைபாகிய கொடியுங்காட்டி
வளமானகை வளையுங்காட்டி பிதமான-
மணிசேர்கடி தடமுங்காட்டி
மிகவேதொழி லதிகங்காட்டு
மடமாதர்கள் மயலின்சேற்றி ளுழல்வேனோ;

திருச்செந்தூர்.

௫௬

நகைபால்மத னுருவந்தீத்த
 சிவனாரருள் சுதனென்றூர்க்கு
 நலனையரு ளமர்செந்தூர்க்கு ளுறைவோனே -
 நவமாமணி வடமும்பூத்த
 தனமாதெனு மிபமின்சேர்க்கை
 நமுவாவகை பிரியங்காட்டு முருகோனே;

அகமேவிய நிருதன்போர்க்கு
 வரவேசமர் புரியுத்தோற்ற
 மறியாமலு மபையங்காட்டி முறைகூறி-
 அபிராவத முதுகின்தோற்றி
 யடையாமென இனிதன்பேத்து
 மமரேசனை முழுதுங்காத்த பெருமாளே. (௫௭)

70. முளும்வினைசேர மேல்கொண்டிடாஐத்து
 பூதவெருவாய காயங்கள்தானெஞ்சில்
 முடிசெறிநீதி பேதுஞ்செயாவஞ்சி யதிபா-
 மோககினைவான போகஞ்செய்வேனன்டர்
 தேடஅரிதாய*ஞேயங்களாய்கின்ற
 மூலபாயோகமேல்கொண்டிடாசின்ற துளதாகி;
 நானுமதிவேக கால்கொண்டுதிமண்ட
 வாசியன னூடு போபொன்றிவானின்க
 னாமமதிமீதி லாறுங்கலாஇன்ப அமுதாறல்-
 நாடியதன்மீது போய்கின்றஆனந்த
 மேலைவெளியேறி நீயின்றிகானின்தி
 நாடியினும்வேறு தானின்றிவாழ்கின்ற
 தொருகாளே;

காளவிடமுணி மாதங்கிவேதஞ்சொல்
 பேதைகெடுநீலி பாதங்களால்வத்த
 காலன்விழமோது சாமுண்டிபரம்பொடனல்வாயு-

* னேயம் = ஞானத்தினால் அறியப்படுபொருள்.

௯௦

திருப்புகழ்.

காதிமுதிர்வான மேதங்கிவாழ்வஞ்சி
ஆடல்விடையேறி பாகங்குலாமங்கை
காளிநடமாடிநாளன்பர்தாம்வந்துதொழுமாது;

வாளமுழுதானுமோர்தண்டுழாய்தங்கு
சோதிமணிமார்ப மாஸின்பினுளின்சொல்
வாழுமுமைமாத ராள்மைத்தனெபெந்தை
யினையோனே-
மாசிலடியார்கள் வாழ்கின்றவூர்சென்று
தேடிவினையாடி யேயங்கனெநின்று
வாழுமயில்வீர னெசெந்தில்வாழ்கின்ற
பெருமானே. (௩௩)

71. *வஞ்சங்கொண் டுத்திடராவண
னும்பத்தென் தின்பரிதேர்க்கரி
மஞ்சின்பண் புஞ்சரியாமென வெருசேனை-
வத்தம்பும் பொங்கியதாகள
திர்ந்துந்தன் சம்பிரதாயமும்
வம்புத்தும் பும்பலபேசியு மெதிரோகை;
மிஞ்சென்றுஞ் சண்டைசெய்போதுகு
ரங்குத்துஞ் சங்கனல்போலவெ
ருண்டுஞ்ஞன் றுங்கரடார்மா மதும்வீசி-
மிண்டுந்துங் கங்களினுலெத
கர்த்தங்கங் கங்கரமார்பொடு
மின்சத்துஞ் சித்திசாசார் வகைசேர;
வுஞ்சண்டன் தென்றிசைநாடிவி
ழுத்தங்குஞ் சென்றெமதுதர்க
ளுத்துந்துத் தென்றிடவேதசை நிணமுனே-
உண்டுங்கண் டுஞ்சிலகடளிகள்
டிண்டிண்டென் றுங்குதிபோடவு
யர்த்தம்புங் கொண்டுவெல்மாதவன்
மருகோனே;

*வஞ்சம் கொண்டும் திடராவணனும் எனப்பிரித்துக்கொள்க.

திருச்செந்தூர்.

சுக

தஞ்சந்தஞ் சஞ்சிறியேன்மதி
 கொஞ்சங்கொஞ் சந்துநாயேயருள்
 தந்தென்றின் பந்தருவிடது தருவாயே-
 சங்கங்கஞ் சங்கயல்ருழ்தட
 மெங்கெங்கும் பொங்கமகாபுனி
 தந்தங்குஞ் செத்திலில்வாழ்வுயர் பெருமாளே.

72. வந்துவந்து முன்தவழ்த்து
 *வெஞ்சுகந்த யங்கின்று
 †மொஞ்சிமொஞ்சி யென்றமுங்கு முத்தையோடு-
 மண்டலங்கு லுங்கஅண்டர்
 விண்டலம்பி ளந்தெழுந்த
 செம்பொன்மண்ட பங்களும்ப யின்றயிடு;
 கொந்தனைந்த ருத்தளந்த
 னைத்துருங்கு மந்தயங்கு
 கொங்கைவஞ்சி தஞ்சமென்று மங்குகாலம்-
 ‡கொங்நீகடம்பு ¶கொங்குபொங்கு
 பைங்கடம்பு தண்டைகொஞ்ச
 செஞ்சதங்கை தங்குபங்க யங்கள்தாராய்;
 சந்தடர் தெழுந்தரும்பு
 **மந்தாஞ்செ முங்கரும்பு
 ††கத்தரம்பை‡‡செண்பதங்கொள்செத்திலவாழ்வே-
 தன்கடங்க டந்துசென்று
 §§பண்கடங்க டர்ந்த¶¶இன்சொல்
 தின்புனம்பு குத்துகண்டி னைஞ்சுகோவே;

* வெஞ்சுகம்=விருப்பமாகிய இன்பம்- † மொஞ்சி=முலை.

‡ கொங்கு=கோங்கு. § அடம்பு=ஓர்விதகொடிப்பு.

¶ கொங்குபொங்கு=வாசினமிருந்த. ** மந்தரம்=மந்தாரம்.

†† கத்தரம்பை=கத்தாரம்பை=மெழக்கோடுகடியவாழை.

‡‡ சென்=சேன். §§பண்கடங்கடர்ந்த=பண்கள்+தங்கு+அடர்ந்த.

¶¶ இன்சொல்=இன்சொலுடைப உள்ளியம்மை.

அந்தக்க லங்கவந்து

*கந்தரங்க லந்திசிந்து

ரஞ்சிறந்து வந்தலம்பு

ரிந்தமார்பா-

அம்புனம்பு குந்தணன்பர்

சம்புனம்புரந்த ரன்சீத

ரம்பலுட்பர் ஈகும்பர்கம்பு தம்பிரானே. (௫௭)

73. வெஞ்சரோருகமோகடு நஞ்சமோகயலோடுடு

வின்பசாகரமோகடு

வகிரோமுன்-

வெந்துபோனபுராதன சம்பராரிபுராரியை

வென்றசாயகமோகரு

வினையோகண்;

தஞ்சமோயமது துவர் நெஞ்சமோவெனுமாமத

சங்கமாதர்பயோதர

மதில்முழ்கு-

சங்கை*யோவிருகடதள கந்தமாலிகைதோய்தரு

தண்டைசேர்கழலீவது

மொருநாளே;

பஞ்சபாதகதாருக தண்டனீறெழவானவர்

பண்டுபோலமராவதி

குடியேற-

பங்கயாசனர்கேசவ ரஞ்சலேபெனமால்வரை

பங்கனீறெழவேல்விடு

மினையோனே;

செஞ்சடாடவிமீயிசை கங்கைமாமதிதாதகி

திங்கள்சூடியநாயகர்

பெருவாழ்வே-

செண்பகாடவிநீடிய

துங்கமாமதிஞ்சுழ்தரு

செந்தில்மாநகர்மேவிய பெருமானே. (௫௮)

* கந்தரம்=(அன்பர்களுடைய இருதயமாகிய)ருகை.

† சிந்தரம்=தெய்வயானையம்மை.

‡ புனம் புஞ்சந்தணன்பர்=அரண்மனையினையுடைய தபோதனர்கள்.

§ தரம்பலுட்பர்=தரம்+பல்+உட்பர்=தரம்பெற்ற பலவுட்பர்கள்.

ஈகும்பர்=கும்பமுனி.

** ஓவீரு=ஓவ+இரு. ஓவ=நீக்க.

திருச்செந்தூர்.

௯௩

74. இயலிசையி லுசிதவஞ்சிக்
 இரவுபகல் மனதுசிந்தித்
 உயர்கருணை புரியுமின்பக்
 உண்பெனது ளறியுமன்பைத்
 *மயில்தகர்க லிடைபார்த்தத்
 வனசுருற மகனாவந்தித்
 கயிலைமலை யனையசெந்திற்
 கரிமுகவ னினையகந்தப்
 கயர்வாகி-
 துழலாதே;
 கடல்முழ்கி-
 தருவாயே;
 தினைகாவல்-
 தனைவோனே;
 பதிவாழ்வே-
 பெருமானே. (௫௯)

75. ஏவினேநேர்விழி மாதனாமேவிய
 ஏதனைமுடனை
 ஈனனையிணனை யேடெழுதாமுழு
 ஏழையையமோழையை
 மாவின்முடிய நோப்பிணியாளனை
 வாய்மையிலாதனை
 மாமணிதூபுர சேளதாள்தனி
 வாழ்வுறவது
 நாவலர்பாடிய தூலிசையால்வரு
 நாரதனார்புகல்
 நாடிபெகாளிடை கூடியசேவக
 நாயகமாமயி
 தேவிமனோன்மணி ஆயிபராபரை
 தேன்மொழியாள்தரு
 சேனையர்சோலையி னீழலிலேதிகழ்
 சேலைவாய்வரு
 நெறிபேனா-
 அகலானீள்;
 யிகழாதே-
 மொருநாளே;
 குறமானை-
 லுடையோனே;
 சிறியோனே-
 பெருமானே. (௬௦)

76. ஓராதொன்றைப் பாராதத்தத்
 தோடேவத்திட்
 வெயிர்சேர்ர-

* மயில் தகர் கலிடைபர்=மயிலும் ஆடும் நிறைந்த குன்றினிட-
 த்தில் வசிக்கும் கேடுவர்.

திருப்புகழ்

ஊடாநன்றம் ஸார்போல்நின்றெட் டாமால்தந்திட்	மேல்மாதர்;
கூராவன்பிற் சோராவின்ஈறக் கோயாநின்றிட்	குலையாதே-
கோடார்செம்பொற் றோளாநின்சொற் கோடாதென்கைக்	கருள்தாராய்;
தோராவென்றிப் போராமன்றம் றோளாகுன்றைத்	துளையாந்-
சூதாமெண்டிக் கோயாவஞ்சச் சூர்மாஅஞ்சப்	பொருமவேலா;
சீரார்கொன்றைத் தார்மார்பொன்றச் சேவேறென்கைக்	கினியோனே-
தேனேயன்பர்க் கோயாநின்சொற் சேயேசெந்திற்	பெருமானே. (௬௧)
77. கன்றிலுறுமானை வென்றவிழியாலே கஞ்சமுகைமேவு	முலையாலே-
கங்குல்செறிகேசு மங்குல்குலையாமை கத்தமலர்குடி	மதனாலே;
கன்றுபொருள்தீர வென்றுவிலைபேசி நம்பவிடுமாத	ருடனாடி-
†கஞ்சபுரிதேரை யங்கமதுவாக கைந்துவிடுவேனை	யருள்பாராய்;
குன்றிமணிபோல்வ செங்கண்வரிஃபோகி கொண்டபடம்விசு	மணிகூர்வாய்-
கொண்டமயிலேறி அன்றகார்சேனை கொன்றகுமரேசு	குருளாதா;

* அஞ்சு=ஐயம்போடுகூடியசரீரம்.

† கஞ்சு=கஞ்சையுடையபாம்பு. இதுஐகுபெயர். ‡ போகி=பாம்பு.

திருச்செந்தூர்.

௬௫

மன்றல்கமழ்ப்பூக தெங்குதிரள்சோலை
வண்டபெவொவி

புடைகுழ-

மந்திடமாடு செந்தினகர்மேவு
மைந்தஅமரசர்

பெருமானே. (௬௨)

78. குகாமேவுமெய்த் துணின்மறவாக்
கும்பிட்டுந்தித்

தடமுழ்கிக்-

குமுதவாயின்முற் றமுதினையகராக்
கொண்டற்கொண்டைக்

குழலாரோ;

டகருதாளிகர்ப் புரதனஇருகோட்
டன்புற்றின்பக்

கடலூடே-

அமிழுவேனைமெத் தெனவொருககாசேர்த்
தம்பொற்றண்டைக்

கழல்தாராய்;

ககனகோளகைக் கணவிருமளவாக்
கங்கைத்துங்கப்

புனலாமெ-

கமலவாதனற் களவிடமுடியாக்
கம்பர்க்கொன்றைப்

புகல்வோனே;

சிகரகோபுரத் தினுமதினினுமேற்
செம்பொற்கம்பத்

தளமீதும் -

தெருவிலேயுரித் திலமெறியலைவாய்ச்
செத்திற்கத்தப்

பெருமானே. (௬௩)

79. குடர்நினமென்பு சலமலமண்டு
குருதிரம்புசி

பூன்பொதிதோல்-

குலவுஞரம்பை முருசெமந்து
குணகிமகிழ்ந்துநா

யேன்தளரா;

அடர்மதனம்பை யனையகருங்க
ணரிலையர்தங்கள்தோ

டோய்ந்தயார் -

அறிவழிகின்ற குணமறவுன்றன்
அடியினைதந்துநீ

யாண்டருள்வாய்;

சூசு

திருப்புகழ்.

தடவியல்செந்தி லிறையவடிவப்
தருகுறமங்கைவாழ் வாம்புயனே-
சரவணகந்த முருககடம்ப
தனிமயில்கொண்டுபார் குழந்தவனே;
சுடர்படர்குன்று துளைபடஅண்டர்
தொழுவொருசெங்கைவேல் வாங்கியவா-
*துரிதபதங்க இரதப்ரசண்ட
சொரிகடல்நின்றகு ராத்தகனே. (கச)

80. கொலைமதகரியன ம்ருகமததனகிரி
கும்பத்தனமானார்-
குமுதஅமுதஇதழ் பருகியுருகியயல்
கொண்டுற்றிநொயேன்;
நிலையழிகவலைகள் கெடவுனதருள்விழி
நின்றற்றிடவேதான்-
நினதிருவடிமல ரிணைமனதினிலுற
நின்பற்றடைவேனே;
நிலையெனவடமலை யுடையவாருளிய
செஞ்சொற்சிறுபாலா-
திகாகடலிடைவரு மகாணவதைசெய்த
செந்திற்பதிவேலா;
†விலைநிகர்துதவிப மயில்குறமகனும்வி
ரும்பிப்புணர்வோனே-
விருதணிமரகத மயில்வருகுமரவி
டங்கப் பெருமானே. (கடு)

81. சேமக்கோமள பாதத்தாமரை
சேர்தற்கோதும் னந்தவேதா-
திதத்தேயவி ரோதத்தேருண
சிலத்தேமிக அன்புருதே;

* துரிதபதங்க இரதப்ரசண்ட=வேகத்தோடுசெல்லும் மயிலா
கிய இரதந்தையுடைய பிரசண்டனே.

† வினை=விடல்.

திருச்செந்தூர்.

௬௪

காமக்ரோதவு லோபப்பூதவி

காரத்தேயழி

கின்றமாயு-

காயத்தேபக பாசத்தேசிலர்

காழும்மேயும

தென்கொலோதான்;

கேமிச்சூரொடு மேருத்தாளெழு

நீளக்காளபு

யங்ககால-

நீலக்ரீபக லாபத்தேர்விடு

நீபச்சேவக

செந்தில்வாழ்வே;

ஓமத்தீவழு வார்கட்குர்சிவ

லோகத்தேதரு

மங்கைபாலா-

யோகத்தாறுப தேசத்தேசிக

ஆமைத்தேவர்கள்

தம்பிரானே. (௬௬)

82. தத்தபதினைய நிந்துமுலையமுது

தந்துமுதுகுதட

வியதாயார்-

தம்பிபணிவிடைசெய் தொண்டர்பிரியமுள

தங்கைமருகருயி

னெனவேசார்;

மைந்தர்மனைவிபர்க்க கெம்புகடனுதவு

மந்தவரிசைமொழி

பகர்கேடா-

வந்துதலைநவிர விழ்ந்துதரைபுகம

யங்கவொருமகிட

மிசையேறி;

அந்தகனுமெனைய டர்ந்துவருகையினி

லஞ்சலெனவலிய

மயில்மேல்நீ-

அந்தமறலிபொடு கத்தமனிதனம

தன்பனெனமொழிய

வருவாயே;

சிந்தைமகிழமுலை மங்கைகெவினைகள்

சிந்துபயமயிலு

மயில்விரா-

திங்களரவுதெ துன்றுசடி.லரருள்

செந்தினகரிலுறை

பெருமானே. (௬௭)

கூஅ

திருப்புகழ்.

83. தரிக்குங்ஃலை நெகிழ்ச்சும்பா

தவிக்குங்கொடி.

மதனேவிற்ப்.

றகைக்குந்தனி திகைக்குஞ்சிற

தமிழ்த்தென்றனி

னுடனேவின்;

றெரிக்கும்பிறை யெனப்புண்படு

மெனப்புன்கவி

சிலபாடி-

இருக்குஞ்சிலர் திருச்செந்திலை

யுணாத்துய்ந்திட

அழியாரோ;

அரிக்குஞ்சுதர் மறைக்கும்பிர

மனுக்குத்தெரி

வரிதான-

அடிச்செஞ்சடை முடிக்கொண்டிடு

மரற்கும்புரி

தவபாரக்;

கிரிக்கும்பான் முனிக்குங்க்ருபை

வரிக்குங்குரு

பரவாழ்வே-

கிளைக்குத்திற லரக்கங்கிளை

கெடக்கன்றிய

பெருமானே. (கூஅ)

84. நிலையாப்பொருளை *யுடலாக்கருதி

நெடுநாட்பொழுது

மவமேபோய்-

நிறைபோய்ச்செவிடு குருடாய்ப்பிணிகள்

நிறைவாய்ப்பொறிகள்

தடுமாறி;

மலரீர்ச்சயன மிசையாப்பெருகி

மடிவேற்குரிய

நெறியாக-

மறைபோற்றரிய வொளியாய்ப்பரவு

மலர்தாட்கமல

மருள்வாயே;

கொலைகாட்டவுணர் கெடமாச்சலதி

குளமாய்ச்சுவற

முதுகுதம்-

குறிபோய்ப்பிளவு படமேற்கதுவு

கொதிவேற்படையை

விடுவோனே;

திருச்செந்தூர்.

சூக

அலைவாய்க்கரையின் மகிழ்சிர்க்குமா

அழியாப்புனித

வடிவாரும்-

அரனார்க்கதித பொருள்காட்டதிப

அடியார்க்கெளிய

பெருமானே. (சூக)

85. பரிமளகளபசு கந்தச்சந்தத்

தனமானார்-

படையம படையென அந்திக்குங்கட் கடையாலே;

வரியளினிணாமூரல் கொங்குக்கங்குற்

குழலாலே-

மறுகிடுமருளனை யின்புற்றன்புற்

றருள்வாயே;

அரிதிருமருகக டம்பத்தொங்கற்

றிருமார்பா-

அலைகுமுருமுவென வெம்பக்கண்டித் தெறிவேலா;

திரிபுரதகனரும் வந்திக்குஞ்சற்

குருநாதா-

ஜெயஜெயஹாஹா செந்திற்கந்தப் பெருமானே. (எ0)

86. புகரப்புங்கப் பகாக்குன்றிற்

புயலிற்றங்கிப்

பொலிவோனும்-

பொருவிற்றஞ்சச் சுருதிச்சங்கப்

பொருளைப்பண்பிற்

புகல்வோனும்;

திகிரிச்செங்கட் செவியிற்றுஞ்சத்

திகிரிச்செங்கைத்

திருமாலும்-

திரியப்பொங்கித் திரையற்றுண்டுட்

டெளிதற்கொன்றைத்

தாவேனும்;

†தகரத்தந்தச் சிகரத்தொன்றித்

‡தடகற்கஞ்சத்

துறைவோனே-

தருணக்கொங்கைக் குறவிக்கின்பத்

தையளித்தன்புற்

றருள்வோனே;

* அந்திக்கும்=சந்திக்கும்.

† தகரத்தந்தச்சிகரம்=தகரவித்தைபெய்கின்ற வேதசிரோமுகபாபிய ப்ரம்மஸ்தானம்.

‡ தடகற்கஞ்சம்=இருதயமலம்.

௭௦

திருப்புகழ்.

பகர்ப்பைம்பொற் கிகாக்குன்றைப்

படியிற்சிந்தத்

தொடும்வேலா-

பவளத்தாங்கப் புரிசைச்செந்திற்

பதியிற்கந்தப்

பெருமானே. (௭௧)

87. மங்கைசிறுவர் தங்கள்கிளைஞர்

வந்துகதற

வுடஸ்தீயின்

மண்டிபெரிய விண்டுபுனலில்

வஞ்சமொழிய

விழ-ஆவி;

வெங்கண்மறவி தன்கைமருவ

வெம்பியிடறு

மொருபாச-

விஞ்சைவிளையு மன்றுனடிமை

வென்றியடிகள்

தொழுவாராய்;

செங்கமுழுவை தங்குமடவி

சென்றுமறமி

னுடன்வாழ்வாய்-

சின்தைமகிழ அன்பர்புகழு

செந்திலுறையு

முருகோனே;

எங்குமிலகு திங்கள்கமல

மென்றுபுகலு

முகமாதர்-

இன் பம்விளைய அன்பினையு

மென்றுமிளைய

பெருமானே. (௭௨)

88. மனைகனகமைந்தர் தமதழகுபெண்டிர்.

வலிமைகுலகின்ற

நிலையூர்பேர்-

வனரிளமைதஞ்ச முனைபுனைவளங்கள்

வரிசைதமொன்று

வருமாய்;

கனவுநிலையின்ப மதனையெனதென்று

கருதிவீழியின்ப

மடவார்தம்-

கலவிமயல்கொண்டு பலவுடல்புணர்ந்து

கருவில்விழுகின்ற

திபல்போதான்;

திருச்செந்தூர்.

எக

வினையுமினதன்பர் பழவினைகளைந்து
 வெவெணாபிளந்த கதிர்வேலா-
 விலமுதல்விளங்கு நலமருவுசெந்தில்
 விலைபெறஇருந்த முருகோனே;
 புனைமலர்புனைத்த புனமறமடந்தை
 புளகஇருகொங்கை புணர்மார்பா-
 பொருதுடனெதிர்த்த நிருதர்மகுடங்கள்
 பொடிபடநடந்த பெருமானே. (எங்)

89. முலைமுகந்தியிர்த்த கலவையுத்துவங்கு
 முறுவலுஞ்சிவந்த கனிவாயும்-
 முருகவிழ்ந்துதிர்த்த மலர்களுஞ்சரிந்த
 முகிலுமின்பசிக்கி விழிவேலும்;
 விலைமுகங்கலந்த திலதமுங்குளிர்த்த
 திருமுகந்ததம்பு குறுவேர்வும்-
 தெரியவந்துவின்ற மகளிர் பிண்சுழன்று
 செயலழிந்துழன்று திரிவேலே;
 *மலைமுகஞ்சுமந்த புலவர்[†]செஞ்சொல்கொண்டு
 வழிதிறந்தசெங்கை வடிவேலா-
 வளர்புனம்பயின்ற குறமடந்தைகொங்கை
 மணிவடம்புதைந்த புயவேளே;
 அலைமுகந்தவழித்து வினைமுதிர்ந்தசங்க
 மலறிவத்துகஞ்ச மலர்மீதே-
 அளிகலந்திரங்க இசையுடன் துயின்ற
 அரியசெந்தில்வந்த பெருமானே. (எசு)

90. மூப்புற்றுச்செவி கேட்பற்றுப்பெரு
 மூச்சுற்றுச்செயல் தமொறி-

*மலைமுகம் சுமந்த புலவர் = கந்திமுகி என்னும் பூதத்தால் மலைக்குகையில் அடைக்கப்பட்ட கந்தோர்.

[†]செஞ்சொல் = (அவரால் துதிக்கப்பட்ட) திருமுருகாற்றுப்படை

௭௨

திருப்புகழ்.

மூர்க்கச்சொற்சூரல் காட்டிக்கக்கிட
 மூக்குக்குட்சளி *யினையோடும்;
 கோப்புக்கட்டியி னுப்பிச்செற்றிடு
 கூட்டித் துக்குயி ரையாமுன்-
 ஸூற்றத்தத்துவ நீக்கிப்பொற்கழல்
 கூட்டிச்சற்றருள் புரிவாயே;
 காப்புப்பொற்கிரி கோட்டிப்பற்றலர்
 காப்பைக் கேட்டவர் குருநாதா
 காட்டுக்குட்ருற வாட்டிக்குப்பல
 காப்புக்குத்திர மொழிவோனே;
 வாய்ப்புற்றத்தமிழ் மார்க்கத்தின்பொருள்
 வாய்க்குச்சித்திர முருகோனே-
 வார்த்தைச்சிற்பா தீர்த்தச்சுற்றலை
 வாய்க்குட்பொற்பமர் பெருமானே. (௭௫)

91. வஞ்சத்தடனொரு நெஞ்சிற்பலனினே
 வஞ்சிக்கொடியிடை மடவாரும்-
 **வந்திப்புதல் வரும்††அந்திக்கினைஞரு
 மண்டிக்கதறிடு வகைகூர்;
 ‡‡அஞ்சக்கலைபடு பஞ்சிப்புழுவுடல்
 அங்கிக்கிளையென வுடன்மேவ-
 அண்டிப்பயமுற வென்றிச்சமன்வரும்
 அன்றைக்கடியினை தாவேனும்;

* இயை=நனை=அதாவது கோழை.

†இனாபிச்ச எற்றிடு கூட்டில்=தூன்பம்சிறைத்த வஞ்சத்தம்உடலில்.

‡ புக்கு உயிர் ஆயையாமுன்=புகுத்துஉயிளாவதைப்பதற்குமுன்.

§ கூற்றத்தத்துவம்=உடல்வேறு உயிர்வேறாகக் கூறுபடுத்தும் பய வேதனைத் தன்மை.

¶ கேட்டவர்=களைந்தவர்.

** வந்தி=வணங்கும். †† அந்தி=ஒருங்கிப.

‡‡ அஞ்சக்கலைபடு=அம்சம்+கலைபடு = தத்துவப்பகுதிகள் பிரிபட்டுப்போகின்ற.

திருச்செந்தூர்.

௭௩

கஞ்சப்பிரமணை அஞ்சத்துயர்செய்து
 கன்றச்சிறையிடு மயில்வீரா-
 கண்டொத்தனமொழி அண்டத்திருமயில்
 *கண்டத்தழகிய திருமார்பா;
 செஞ்சொற்புலவர்கள் சங்கத்தமிழ்தெரி
 செந்திற்பதிகை ருறைவோனே-
 செம்பொற்குலவட குன்றைக்கடலிடை
 சிந்தப்பொரவல பெருமானே. (௭௬)

92. வரியார்கருங்கண் மடமாதர்-
 மகவாசைதொந்த மதுவாகி;
 இருபோதுகைத்து மெலியாதே-
 இருதாளினன்பு தருவாயே;
 பரிபாலனஞ்செய் தருள்வோனே-
 பரமேசுரன்ற னருள்பாலா;
 அரிதேசவன்றன் மருகோனே-
 அலைவாயமர்ந்த பெருமானே. (௭௭)

93. விந்ததினூறி வந்ததுகாயம் பினிமேலோ-
 வெந்ததுகோடி அடியேனும்;
 விண்டுவிடாம னுன்பதமேவு
 விஞ்சையர்போல
 வந்துவிகாச முன்கலிதீர வடிவாகி-
 வன்சிவஞான வடிவாகி-
 வன்பதமேறி யென்கணியாற மலர்தாராய்;
 வந்தருள்பாத
 எந்தனுளேக செஞ்சுடராகி தழல்வேணி-
 பென்கணிலாடு
 எந்தையர்தேடு மன்பர்சகாய யருள்பாலா;
 ரொங்கள்கவாமி

* கண்டத்து=கண்டத்தத்து.

எசு

திருப்புகழ்.

சுந்தரான மென்குறமாத

தன்றிருமார்பி

லனைவோனே-

சுந்தரமான செந்திலில்மேவு

கந்தசுசோர்

பெருமாளே. (எ-அ)

மூன்றாவது

நீருவாவினன் குடி என்சின்ற

பழநி.

94. நாதவித்துக லாதீநமோநம

வேதமத்தர்சொ ரூபாநமோநம

ஞானபண்டித ஸாயீநமோநம

வெருகோடி-

நாமசம்புகு மாராநமோநம

போசுஅந்தரி பாலாநமோநம

காகபந்தம் பூராநமோநம

பரஞார்;

சேததண்டவி நோதாநமோநம

தேகின்கினி பாதாநமோநம

நீரசம்பரம் வீராநமோநம

*கிரிராஜ-

திபமங்கள ஜோதிநமோநம

தூயஅம்பல லீலாநமோநம

தேவகுஞ்சரி பாகாநமோநம

அருள்தாராய்;

நதலும்பலத்கோலாஸ்பூஜையும்

ஒதலுங்குண ஆசாராநீதியும்

நாமுங்குரு சீர்பாதசேவையு

மறவாத-

ஏழ்தலம்புகழ் காவேரியால்வினை

சோழமண்டல மீதேமனோகர

ராஜகெம்பிர நாடாளுநாயக

வயலூரார்;

ஆதரம்பயி லாஞார்தோழமை

சேர்தல்கொண்டவ ரோடேமுனாளினில்

ஆடல்வெம்பரி மீதேதிமாகயி

லைபிலேகி-

* கிரிராஜன்=குறிஞ்சிவேந்தன்.

† கோலாசலம் என்பது கோலாசலம் என்றயிற்று-கோலாசலம்=சுட்பம்.

பழநி.

எடு

ஆதியந்தவு லாவாகபாடிய

சேர்கொங்குவை காவூர்க்குடத்தில்

ஆவினன்குடி வாழ்வானதேவர்கள் பெருமானே.

95. போதகத்தரு கோவேனமோநம்

நீதிதங்கிய தேவானமோநம்

பூதலந்தனை யாள்வாய்கமோநம்

பணியாவும்-

பூணுகின்றபி ரானேனமோநம்

வேடர்த்தங்கொடி மாலானமோநம்

போதவன்புகழ் ஸாமீனமோநம்

அரிதான;

வேதமந்திர ரூபானமோநம்

ஞானபன்மு த நாதானமோநம்

வீரகண்டைகொள் தாளானமோநம்

அழகான-

மேனிதங்கிய வேளேனமோநம்

வானபைந்தொடி வாழ்வேனமோநம்

வீறுகொண்டவி சாகானமோநம் அருள்தாராய்;

பாதகஞ்செறி ஞானிமானவெ

கூர்மைகொண்டபி லாலேபொராமியெ

பாரஅண்டர்கள் வானுமேசேர்தர அருள்வோனே-

பாதிசந்திர னேருமேவேணிபர்

சூலசங்கர னுர்தேவாயகர்

பாரதின்புய மேசேருசோதியர்

கயிலாயர்;

ஆதிசங்கர னுர்பாகமாதாமை

கோலஅம்பிகை மாதாமனோன்மணி

ஆயிசுத்தரி தாயானநாரணி

அபிராமி-

ஆவல்கொண்டுவி றுலேசிராடவெ

கோமளம்பல சூழ்கோயில்மீறிய

ஆவினன்குடி வாழ்வானதேவர்கள் பெருமானே.

96. வாரணந்தனை நேரானமாமுலை

மீதணிந்திடு பூணாமாரொளி

வாலசந்திர னேராகமாமுத

மெழித்கூட-

*விருலே=வீருலே.

எசு

திருப்புகழ்.

வாரணங்கிடு சேலானரீள்விழி
யோலைதங்கிய வர்காதுவாவிட
வானஇன்கதை மேலானவாயித முமுதூற;

தோரணஞ்செறி தார்வாழையேய்துடை
மீதில்நின்றிடை துல்போலுலாவியே
தோகையென்றிட வாகாகலூரன நடைமானர்-

தோதகந்தனை மாமாயையேவடி
வாககின்றதெ னுஆயவோர்வது
தோணிமெம்படி காயேனுள்ளியருள் தருவாயே;

காரணந்தனை யோராநீசாசார்
தாமடங்கலு மீராகவானவர்
காவலிந்திர னுடானவேயபில் விடுமீரார்-

கார்விடந்தனை யூனாகவானவர்
வாழ்தரும்படி மேனாளிலேமிசை
காளகண்டம காத்தேவனூர்தரு முருகோனே;

ஆரணன்றனை வாதாடியோருரை
ஒதுகின்றென வாராதெனாவ
னுணவங்கெட வேகாவலாமதி விடுமீவேலார்-

ஆதவன்கதி ரோவாதுலாவிய
கோபுரங்கிளர் மாமாதுமேவிய
ஆவினன்குடி யோனேசுராதிபர் பெருமானே.()

97. இருசெப்பெனவெற் பெனவட்டமுமொத்
திளகிப்புளகித் திமொதர்-

*இடையைச்சுமையைப் பெறுதற்குறவுந்
நிறுகக்குறகிக் குழல்சோரத்;

தருமெய்ச்சுவையுந் நிதழைப்பருகித்
தழுவிக்கடிசுந் தணைமீதே-

* இடையைச்சுமை=இடைக்கு அழகிய சுமைவாகவுள்ளத்தனம்.

பழநி.

௭௭

சுருவிச்சுருவிக் குனகித்தனகித்
தவமற்றுழலக்

கடவேளே;

அரிபுத்திரகித் தன்னுக்கருமைக்
குரியத்திருமைத்

தானவேளே-

அடல்குக்குடகற் கொடிபெற்றெதிரும்
நகரக்கிளையைப்

பொருவோளே;

பரிவுற்றானுக் கருணற்பொருளைப்
பயனுற்றநிபப்

பகர்வோளே-

†பவனப்புவனச் செறிவுற்றுயர்மெய்ப்
பழகிக்குமாப்

பெருமாளே. (சு)

98. தகைமைத்தனியிற் பகைகற்றுறுகைத்
தனுமுட்டவளைப்

பவனாலே-

தாளத்திரளிற் புரளக்காளத்
தமாத்தியிரக்

கடலாலே;

‡உகைமுத்தமிசுத் ததெனப்பகல்புக்
கொளிமட்டுமிகைப்

பொழுதாலே-

உரையற்றுணர்வற் றுயிரெய்த்தகொடிக்
குளநற்சீபிணையற்

நரவேணும்;

|| திகைபத்துமுகக் கமலத்தனைமுற்
சிறையிட்டபகைத்

திறல்விரா-

திகழ்கற்பகமிட் டவனக்கனகத்
திருவுக்குருகிக்

குழைமார்பா;

பகலக்கிரணப் பாணச்சடிலப்
பரமற்கொருசொற்

பகர்வோளே-

* சுருவி=சரசுஞ்செய்து.

† பவனப் புவனம்=வாயுமண்டலம்.

‡ உற்கை பென்பது உகை பெஞ்ஞபிற்று. உற்கை=ககித்திரம்
சீ பிணையல்=மாலை.

|| திகைபத்துமுக=திகைபத்தும் உகை=பத்துத்திக்கும் கலக்கும்

படி.

௭௮

திருப்புகழ்

பவனப்புவனச் செறிவுற்றுயர்மெய்ப்
பழிக்குமரப்

பெருமானே. (டு)

99. அணிபட்டனுதித் திணிபட்டமனத்
தவர்விட்டவிழிக்

கணையாலும்-

அரிசுற்றுசுழைத் தவர்பெற்றவளத்
தவன்விட்டமலர்க்

கணையாலும்;

பிணிபட்டுணர்வற் றவமுற்றியமற்
பெறுமக்குணமுற்

றுயிர்மானும்-

பிறவிக்கடல்விட் டெயர்கற்கதியைப்
பெறுதற்கருளைத்

தாவேணும்;

கணிநற்சொருபத் தையெடுத்துமலைக்
கனியைக்கணியும்

றிடுவோனே-

கமலத்தயனைப் ப்ரணவத்துரையைக்
கருதிச்சிறைவைத்

திடுவோனே;

†பணியப்பணியப் பரமர்ப்பரவப்
பரிவுற்றொருசொற்

பகர்வோனே-

பவளத்தவளக் கனகப்புரிசைப்
பழிக்குமரப்

பெருமானே. (சு)

100. புடைசெப்பெனமுத் தணிகச்சறவுட்
பொருமிக்கலசத்

திணையாய-

புளகக்களபக் கெருவத்தனமெய்ப்
புணரத்தலைபிட்

டமரோசெய்;

அடைவீற்றினமுற் றவசப்படுமெற்
கறிவிற்பதழிக்

கவமான-

அசடற்சூயர்வொப் பதில்நர்க்குபையுற்
றடிமைக்கொருசொற்

புகல்வாயே;

குடமெர்த்தகடக் கரடக்கலுழிக்
குணமெய்க்களிறுக்

கிளையோனே-

பழநி.

௭௯

குடிபுக்கிடமிட் டசரப்படையைக்
குறுகித்தகரப்

பொருமவேலா;

படலைச்செறிந் கதலிக்குலையிற்
பழமுற்றொழுகப்

புனல்சேர்நீள் -

பழனக்களாயிற் கழைமுத்துருந்
பழலிக்குமரப்

பெருமானே. (எ)

101. கரியபெரிய எருமைகடவு
கடியகொடிய

திரிசுலன்-

கறுவியிறகு கயிறொயிர்கள்
கழியமுடுகி

யெழுகாலம்;

திரியுநரியு மெரியுமுரிமை
தெரியவிரவி

யணுகாதே-

செறிவுமறிவு முறவுமனைய
திசுமுழுகள்

தாவேணும்;

பரியவரைபி னரிவைமருவு
பாமரருளு

முருகோனே-

பழனமுழவர் கொழுவினெழுது
பழபபழி

யமர்வோனே;

அரியுமபனும் வெருவவுருவ
அரிபகிரியை

யெறிவோனே-

அயிலுமயிலு மறமுறிமமு
மழகுமுடைய

பெருமானே. (அ)

102. தமருமரு மனையுமினிய
தனமுமாகம்

அயலாகத்-

தறுகண்மறவி முறுகுகயிறு
தலையைவளைய

எறியாதே;

கமலவிமல மரகதமணி
கனகமருவு

மிருபாதங்-

௮௦

திருப்புகழ்.

கருதஅருளி யெனதுதனிமை
கழியஅறிவு

தாவேணும்;

குமாசமா முருகபரம
குலவுபழி

மலையோனே-

*கொடியபகடு முடியமுடுகு
குறவர்சிறுமி

மணவாளா;

அமாரிடரு மவுணருடலு
மழியஅமர்செய்

தருள்வோனே-

அறமுஃறமும் அயிலுமயிலும்
அழகுமுடைய

பெருமானே. (௯)

103. தீமிரவுததி யணையநாக
செனனமதனில்

விடுவாயேல்-

செவிடுகுருடு வடிவுகுறைவு
சிறிதுமிடியு

மணுகாதே;

அமார்வடிவு மதிககுலமு
மறிவுஃறையும்

வரவேலின்-

அருளதருளி யெனையுமனதொ
டடிமைதொளவும்

வரவேணும்;

சமாழுகவெ லகார்தமது
தலைகளுருள

மிகவேரீள்-

சலதியலற நெடியபதலை
தகர அயிலை

விடுவோனே;

†வெமரவணையி லீனிதுதுயிலும்
வீழிகள்நளினன்

மருகோனே-

மிடறுகரியர் குமாபழி
வீரவுமமார்

பெருமானே. (௧௦)

* கொடியபகடு=மதயானை. † வெம் அரவணை.

104. தகரஹமலர் பொதுளியநுழையர்
கலககெருவித விழிவலைபடவிதி
தலையிலெழுதியு மனைவயினுறவிடு வதனாலே-

தனயர்அனைதமர் மனைவியர்சினெகிதர்
சுரபிவிரவிய வகைபெளநினைவுறு
*தவனசலதியின் முழுக்கெய்யிடர்படு துயர்தீர;

அகரமுதலுள பொருளினையருளிட
இருகைகுவிசெய்து னுருகிட வருகியெ
அரகனெவல னிடமுறஎழிலுன திருபாதம்-

அருள அருளுடன் மருளறஇருளற
கிரணஅயில்கொடுக்குருகணிகொடியொடு
அழகுபெறமரகதமயில்மிசைவர இசைவாயே;

சிகரகுடையினி னினாவரஇசைதெரி
சுதரன்விதரானில் வருபவனனையது
திருடியடிபடு சிறியவனெடியவன் மதுகுதன்-

திசிரிவனைகதை வசுதனுவுடையவ
னெழிலிவடிவின் னரவுபொன்முடிமிசை
திமித்திமிதிமி யெனநடமிடுமரி மருகோனே;

பகரபுகர்முக மதகரிப்யுழைதரு
வனிகைவெருவமுன் வரஅருள்புரிசுக
பாமருருபர இமகிரிதருமயில் புதல்வோனே-

பலவின்முதுபழம் விழைவுசெய்தொழுகிய
நறவுகிறைவயல் கமுகடர்பொழில்நிகழ்
பழசிமலைவரு புரவலஅமார்கள் பெருமானே. ()

105. முருகுசெறிசூழல் முகிலெனககில்நறு
முளரிமுறைகெயென இயலெனமயிலென
முறுவல்தளவெனகடைமடவனமெனஇருபார்வை-

* தவனம்=ஆசை. † குருகு=கோழி.

‡ உழை தரு வனிகை=வன்னியம்மை.

முளரிமடலென இடைதுடியதுவென
அதாமிலவென அடியினைமலென
மொழியுமமுதென முகமெழில்மதியென

மடமாதர்;

உருவமினையன எனவருமுருவக
வுகாசெய்தவர்தரு கலையினிலைய
வுலையின்மெழுகென வருகியகசடனை யொழியாமல்-
உவகைதருகலை பலவுணர்பிறையி
னுவரிதனிலுறு மவலனையசடனை
உனதுபரிபுர கழலினைபெறஅருள் புரிவாயே;
அரவமலிகடல் விடமமுதுடனெழு
அரியயனுநகா யிபன்முதலனைவரும்
அபயமிகவென அதையயிலிமையவ னருள்பாலா-
அமர்செய்ச்சிசை ருடலவைதுணிபட
அவனியிடிபட அலைகடல்பொடிபட
அமரர்சிறைவிட அடலயில்நொடியினில்
விடுவோனே;

பரவுபுனமிசை யுறைதருகுறமகள்
பனைகொளணிமுலை முழுகுபனிநுபுய
பணிலசரவனை தனில்முளரியின்வரு முருகோனே-
பாமருநுபர எனுமுணாபரசொடு
பரையடியவர் துதிசெயமதிதவழ்
பழமலைதனி வினிதுறையமார்கள்
பெருமானே. (கஉ)

106. கனத்திறுகிப் பெருத்திளகிப்
பனைத்துமணத் திதத்துமுகக்
கறுப்புமிகுத் தடர்த்துநிகர்த் தலமோராய்-
கவட்டையுமெத் தடக்கிமதர்த்
தறக்கெருவித் திதத்திடுநற்
கலைச்சவுளித் தலைக்குலவித் களிகூருந்;

* நகாயிபன் = வெள்ளையானையுடைய தேவேந்திரன்.

பழநி.

௮௩

தனத்தியர்கட் கிதத்துமிகுத்
 தனற்குண்மெழுக்கெண்ப்புவிபிற்
 றவித்திழிசொற் பவக்கடலுற் றயர்வாலே-
 சலித்தவெறித் துடக்குமனத்
 திடக்கனெனச் சிரிக்கமயற்
 சலத்தின்வசைக் கிணக்கமுறக் கடவேனோ;
 புனத்தின்மலைக் குறத்தியுயர்த்
 திருக்குதனக் குடத்தினறைப்
 புயத்தவநற் கருத்தையுடைக் குகவிரா-
 பொருப்பரசற் கிரக்கமொடுற்
 றறற்சுழலத் தவச்சிவனிற்
 *புலச்சிதனக் கிதத்தையிகுத் திடுநாதா;
 கினத்தெதிர்துட் டரக்கர்தமைத்
 திகைத்துவிழக் கணப்பொழுதிற்
 கிதைத்திடுநற் கதிர்க்கைபடைத் துடையோனே-
 செருக்கொடுநற் றவக்கமலத்
 தயற்குமரிக் கருட்புரிசைத்
 திருப்பழிக் கிரிக்குமரப் பெருமாளே. (௧௩)

107. குறித்தமணிப் பணித்துகிலைத்
 திருத்தியுடுத் திருட்குழலைக்
 குலைத்துமுடித் தலைச்சுருளைப் பிளவோடே-
 †குதட்டியதுப் புதட்டைமடித்,
 தயிற்பயிலீட் டழைத்துமருட்
 கொடுத்துணர்வைக் கெடுத்துநகக் குறியாலே;
 பொறித்ததனத் தனைத்துமனச்
 செருக்கினர்கைப் பொருட்கவரப்
 புணர்ச்சிதனிற் பிணிப்படுவித் திடுமாதர்-

* புலச்சி=ஞானமயமானவன்.

† குதட்டிய, துப்பு, உதட்டை எனப்பிரித்துக்கொள்.

௮௪

திருப்புகழ்.

புலத்தலையிற் செலுத்துமனப்
 ப்ரமத்தையறப் ப்ரசித்தமுறப்
 புரித்தருளித் திருக்கழலைத் தருவாயே;
 பறித்தலைத் திருட்டமணக்
 குருக்களசட் குருக்களிடைப்
 பழுக்களுகக் கழுக்கள்புகத் திருமீறு-
 பரப்பிய*தத் திருப்பதிபுக்
 கனற்புனலிற் கனத்தசொலைப்
 பதித்தெழுதிப்புக்கட்டதிறற் கவிராசா;
 செறித்தசடைச் சசித்தரியத்
 தகப்பன்†மதித் துகப்பனெனச்
 §சிறக்கவெழுத் தருட்கருணைப் பெருவாழ்வே-
 திகழ்ப்படுசெப் பதிக்குளெனைத்
 தடுத்தடிமைப் படுத்தஅருட்
 டிருப்பழவிக் கிரிக்குமரப் பெருமானே. (கச)

108. கலவியிவிச்சித் திரங்கினின்றிரு
 கனதனம்விற்கச் சமைந்தமங்கையர்
 கயல்கள்விவப்பப் பரிந்துண்பொடு மின்பமுறிக்-
 கனியிதமுற்றுற் றருத்திபங்குறு
 மவசமிசுத்துப் பொருத்தியின்புறு
 கலகம்விளைத்துக்கலந்துமண்டனை || யங்கமீதே;
 குலவியநற்கைத் தலங்கொடங்கனை
 கொடியிடைமெத்தத் துவண்டுதென்புயல்
 குழலளகக்கட் டவிழ்துபண்டையி
 லங்கம்வேரூய்க்-

* தத்திருப்பதி=அத்தத்திருப்பதி=அதாவது மதுரை.

† புகட்ட=புகலிட்ட.

‡ மதித்து, உசப்பன், என, என்றுபிரித்துக்கொள்க.

§ சிறக்க எழுத்து அருள் = சிறப்புமும்படி. பிரணவத்தையுப
 தேசஞ்செய்த.

|| அங்கம்=கட்டிவ்.

பழநி.

௮௫

குறிதருவட்டத் தடர்ந்தசிந்தா
 முகதலமுத்துப் பொலிந்திலங்கிட
 சொடியமயற்செய்ப் பெருத்தடந்தனில் மங்கலம்மோ;

இலகியசித்ரப் புனந்தனித்துறை
 குறமகன்கச்சுக் கிடந்தகொங்கைமி
 னினிதுறுபத்மப்பதம்பணிந்தருள் கந்தவேளே-
 எழுகடல்வற்றப் பெருங்கொடுங்கிரி
 யிடிபடமிக்கப் ப்ரசண்டம்விண்டுறு
 மிகலர்பதைக்கத் தடிந்திலங்கிய செங்கைவேலா;
 பலவிதநெகற் படர்ந்தகந்தரி
 பயில்தருவெற்புத் தருஞ்செழுங்கொடி
 பணைமுலைமெத்தப் பொதிந்துபண்புறு

கின்றபாலை-

பலதிசைமெச்சத் தெரிந்தசெந்தமிழ்
 பகரெனஇச்சித் துகந்துகொண்டருள்
 பழநியிலவெற்பிற் நிகழ்த்துசின்றருள்
 தம்பிரானே. (௧௫)

109. முகிலளகத்திற் கமழ்த்தவண்பரி
 மளஅலர்துற்றக் கலத்திடந்தரு
 முகிழ்துதிதைத்துத் துயர்ந்தமங்கைய ரங்கமீதே-
 முகம்வெயர்வுற்றுப் பரந்துசெங்கயல்
 விழியிலைசெக்கச் சிவந்துருங்கும
 ம்ருகமதமத்தத் தனங்களின்மிசையெங்குமேவி;
 உகவுயிரொத்துப் புயங்களின்புற
 வுறவினையுற்றுத் திரண்டுகொங்கள
 வுறுமணையுற்றுத் திரங்குமஞ்சமி லொன்றிமேவி-
 ஒளிதிகழ்பத்மக் கரங்களின்புற
 முறுவனையொக்கக் கலின்கலென்கவு
 முயர்மயலுற்றுற் நிரங்குமன்ப தொழித்திடாதோ;

௮

௨௩௬

திருப்புகழ்.

செகமுமுதொக்கப் பயந்தசங்கரி
 அடியவர்கித்தத் துறைந்தசம்பரம
 சிவனொருபக்கத் துறைந்தமங்கைசு மங்கைநீடு-
 திகழ்வனபச்சைப் பசங்கியம்பண
 காதலிகச்சற் றிலங்குகொங்கையள்
 திருவருணற்பொற்பாந்திடும்பரையண்டமீதே;
 பகலீரவற்றிட் டெயர்த்தஅம்பிகை
 திரிபுரைமுற்றிட் டுரண்டொடொன்றல்
 பரிவுறவொக்கச் செய்யம்பரம்ப்ரமி யன்புகூரும்-
 பதிவ்ரதையிக்கச் சிரந்தெரிந்தருள்
 பகிரதிவெற்பிற் பிறத்தபெண்தரு
 பழநியில்வெற்பிற்றிகழ்த்துநின்றருள் தம்பிரானே. ()

110. அவனிதனிலேபிறந்து மதலையெனவேதவழ்த்து
 அழகுபெறவேநடந்து இளைஞோனாய்-
 அருமழலையேமிஞ்சுது சூதலைமொழியேபுகன்று
 அதிவிதமதாய்வளர்ந்து பதினாறாய்;
 சிவகலைகளாகமங்கள் மிகவுமறையோதுமன்பர்
 திருவடிகளேநினைந்து துதியாமல்-
 தெரிவையர்களாசைமிஞ்சி வெருகவலையாயுழன்று
 திரியுமடியேனையுன்ற னடிசேராய்;
 மவுனவுபதேசசம்பு மதியறுகுவேணிதும்பை
 மணிமுடியின்மீதணிந்த மகதேவர்-
 மனமகிழவேயணைந்து வொருபுறமதாகவந்த
 மலைமகன்குமாரதுங்க வடிவேலா;
 பவனிவரவேயுகந்து மயின்மிசையேதிகழ்ந்து
 படிய்திரவேநடந்த கழல்வீரா-
 பரமபதமேசெறிந்த முருகனெனவேயுகந்து
 பழசிமலைமேலமர்ந்த பெருமானே. (கஎ)

*அம்பணம்=ஒருவகையாழ்.

பழநி.

௮௭

111. கருவினுருவாகிவந்து வயதளவிலேவளர்ந்து
 கலைகள் பலவே தெரிந்து மதனாலே-
 கரியகுழல் மாதந்தங்கள் அடிசுவமொர்புதைந்து
 கவலைபெரிதாகி கொந்து மிகவாடி;
 அரகாசிவாயவென்று தினமுநினையாமல்நின்று
 அறுசமயநீதியொன்று மறியாமல்-
 அசனமிடுவார்கள்தங்கள் மனைகள்தலைவாசல்நின்று
 அனுதினமுந்நாணமின்றி யழிவேனோ;
 உரகபடமேல்வளர்ந்த பெரியபெருமாளரங்க
 ருலகளவுமால்மகிழ்ந்த மருகோனே-
 உபயகுலதீபதுங்க வீருதுகவிராஜசிங்க
 உறை*புகலியூரிலன்று வருவோனே;
 பாவைமனைமீதிலன்று ஒருபொழுதுதூதுசென்ற
 பரமனருளால்வளர்ந்த குமரேசா-
 பகையகரர்சேனைகொன்று அமர்ச்சிறைமீளவென்று
 பழநிமலைமீதில்நின்ற பெருமானே. (கஅ)

112. மூலமந்திர மோதலிங்கலை
 யீவதிங்கலை கேயமிங்கலை
 மோனமிங்கலை ஞானமிங்கலை மடவார்கள்-
 மோகமுண்டதி தாகமுண்டப
 சாரமுண்டப ராதமுண்டிடு
 முகனென்றொரு பேருமுண்டருள் பயிலாத;
 கோலமுங்குண வீனதுன்பர்கள்
 †வார்மையும்பல வாகிவந்தெழு
 கோரகும்பியி லேவிழுந்திட நினைவாகி-
 கூடுகொண்டுமூல் வேனையன்பொடு
 ஞானநெஞ்சினர் பாவிணங்கிடு
 கூர்மைதந்தினி யாளவந்தருள் புரிவாயே;

* புகலியூர்=புரிகாழி. † வார்மை=ஒழுக்கம்.

211

திருப்புகழ்

பிளிவெந்துய ராவிலெந்தவ

சோருவெந்தமண் முகர்கெஞ்சிடை

பிழிகொண்டிட வாதுகொண்டரு ளெழுதேடு-

பேணியங்கெதி ராறுசென்றிட

மாறணம்பிணி தீரவஞ்சகர்

பிறுவெங்கழு வேறவென்றிடு முருகோனே;

ஆலமுண்டவர் சோதியங்கணர்

பாகமொன்றிய வாலையந்தரி

ஆதியந்தமு மானசங்கரி குமரேசா-

ஆரணம்பயில் ஞானபுங்கவ

சேவலங்கொடி யானபைங்கர

ஆயினன்குடி வாழ்வுகொண்டருள் பெருமானே. ()

113. வேயிசைந்தெழு தோள்கள்தங்கிய

மாதர்கொங்கையி லேழுயங்கிட

யீணிலுஞ்சில பாதகஞ்செய அவமேதான்-

வீறுகொண்டுட னேவருந்தியு

மேயுலைந்தவ மேதிரித்துள

மேகவன்றறி வேகலங்கிட வெகுதூரம்;

போயலைத்துழ லாகிகொந்துபின்

வாடினைத்தென தாவிவெம்பியே

பூதலத்தனி லேமயங்கிய மதிபோகப்-

போதுகங்கையி னீர்சொரித்திரு

பாதபங்கய மேவணங்கியெ

பூசையுஞ்சில வேபுரித்திட அருள்வாயே;

தீயிசைந்தெழு வேயிலங்கையல்

ராவணன்சிர மேயரிந்தவர்

சேனையுஞ்செல மாளவென்றவன் மருகோனே-

* அவர் - இது ஒருமைபிற்பன்மை.

பழநி.

௮௬

தேசமெங்கணு மேபுரந்திடு
சூர்மடிந்திட வேலின்வென்றவ
தேவர்தம்பதி யாள அன்புசெய் திடுவோனே;

ஆயிசுந்தரி நீபிங்கலை

போகஅந்தரி சூலிகுண்டலி

ஆதியம்பிகை வேததந்திரி

யிடமாகும்-

ஆலமுண்டர னுரிறைஞ்சுவொர்

போதகத்தனை யேயுகந்தருள்

ஆவினன்குடி மீதிலங்கிய பெருமானே. (௨௦)

114. கோலமதிவதனம் வேர்வுதரஅளக

பாரம்பெகிழவீழி வேல்கள்கழலநுவல்

கோவையிதழ்வெளிந வாய்மைபதரியுமுகையான-

கோகனகவுபய மேருமுலையசைய

தூலினிடைதவள விற்பறவைவகை

கூறஇனியகள மோலமிடவளைகள் கரமீதே;

காலினனிகனக தூபுரமுமொலிக

ளோலமிடஅதிக போகமதுமருவு

காலவெருசாச லீலையளவுசெயு

மடமானார்-

காதல்புரியுமனு போகத்தியினிடை

வீழுகினுமடிமை மோசமறவுளது

காமர்கழலினைக ளானதொருசிறிதுமறவேனே;

ஞாலமுழுதுமம ரோர்கள்புரியுமிக

லாகவருமவுணர் சேரவுத்தியிடை

நாசமுறஅமர்செய் விரதாரமுர

முருகோனே-

நாடியொருகுறமின் மேவுதினைசெய்புன

மீதிலியலகல்கல் நீழலிடைநிலவி

நாணம்வரவிரக மோதுமொருசுதர புரிவேலா;

மேலையமர்தொழு மானைமுகரனை

யோடிவலம்வருமுன் மோதுதினாமகர

வேலையுலகைவல மாகவருதரக

மயில்விரா-

கூ0

திருப்புகழ்.

ஹீறுகலிசைவரு சேவகனததய

மேவுமுதல்வவயல் வானிபுடைமருவு

ஹீனாவருபழி ஞானமலையில்வனர் பெருமானே. (1)

115. சீறலசுடன்வினை காரன்முறைமையில்

திமைபுரிசுபடி

பவனோயே-

தேபேரிசிகன நீதிநெறிமுறைமை

சீர்மைசிறிதுமிலி

எவரோடுங்;

கூறுமொழியதுபொய் யானகொடுமையுள

கோளனறியிலியு

னடிபேனாக்-

கூளனெனினுமெனை நீயுனடியரொடு

கூடும்வகைமையருள்

புரிவாயே;

மாறுபடுமவுணர் மாளஅமர்பொருது

வாகையுளமவுளி

புனைவோனே-

மாகமுகடதிர ஹீசுகிறைமயிலை

வாசியெனவுடைய

முருகோனே;

ஹீறுகலிசைவரு சேவகனததய

மேவுமொருபெருமை

யுடையோனே-

ஹீனாயுறைகுமா தீரதாபழி

வேலஇமைபவர்கள்

பெருமானே. (22)

116. ம்ருமலரினன்தூந்து விடவினையருந்தஅந்தி

†மதியொடுபிறந்துமுன்பெய்

வதையாலே-

வகைதனைமறந்தெழுந்து முலைதனையருந்தியந்த

மதலையெனவந்துகுன்றின்

வடிவாகி;

இருமயல்கொடுத்துவண்டு பொதுவையாகம்புகுந்து

இரவுபகல்கொண்டொடுங்கி

யசடாகும்-

* கலிசைவருசேவகன் என்பதும் காவேரிசேவகன் என்று பின் வரும் செய்யுட்களில் வருவனவும் கலிசையென்னும் பதிலில் அக் காலத்த அபிபிராயிருந்த ஒர்ப்பன்.
† மதியொடு=மதிபோல.

பழநி.

சூக

இருவினைபொதிந்தஇந்த ஜனனமாணந்தறந்து
 னினைபடிவணங்கஎன்று பெறுவேனோ;
 திருவொடுபெயர்ந்திருண்ட வனமிசைநடந்திலங்கை
 திகழெரியெங்குநாங்கை *நெகிழாத-
 திடமுளமுருந்தர்கஞ்சன் வரவிடுமெல்வஞ்சகங்கள்
 செறிவுடனறிந்துவென்ற பொறியாளர்;
 பரிவொடுமெகிழ்ந்திறைஞ்சு மருதிடைதவழ்த்துநின்ற
 பரமபதகண்பரன்பின் மருகோனே-
 பதுமமிசைவண்டலம்பு சுனைபலவிளங்குதங்க
 பழநிமலைவந்தமர்ந்த பெருமாளே. (உ௩)

117. வினாமருவுமலரணிந்த கரியபுரிசுழல்சரித்து
 விழுவதனமதிவிளங்க அதிமோக-
 விழிபுரளமுலைகுலங்க மொழிசுழறஅணைபுகுத்து
 விரகமயல்புரியுமின்ப மடவார்பால்;
 இரவுபகலணுகிநெஞ்ச மறிவழியவுருகும்ந்த
 இருளகலவுனதுதண்டை யணிபாதம்-
 எனதுதலைமிசையணிந்து அமுதமுதுனருள்விரும்பி
 யினியபுகழ்தனைவிளம்ப அருள்தாராய்;
 அரவில்விழிதுயில்முருந்த னலர்கமலமலர்மடந்தை
 அழகிஓனாதெழுவுகொண்டல் மருகோனே-
 அடலசுரருடல்பிளந்து நினைமதனில்முழுகியண்ட
 அமர்ச்சிறைவிடுபரசண்ட வடிவேலா;
 பரவைவருவிடமருந்து மிடறுடையகடவுள்கங்கை
 படர்ச்சடையர்விடைய ரன்ப ருளமேவும்-
 பரமரருளியகடம்ப முருகஅறுமுகவகந்த
 பழநிமலைதனிமமர்ந்த பெருமாளே. (உ௪)

118. இருகனகமாமேரு வோகளபதுங்க
 கடகடினபாடர வாரமுதகும்ப
 மிணைசொலிளரீரோக ராசலஇரண்டு குவடேயோ-

* நெகிழாத=நெகிழவிடாத.

திருப்புகழ்.

இலகுமலரேவாளி யாகியஅனங்க
 னணிமகுடமோதானெ னுமிகவளர்ந்த
 இளமுலைமினூர்மோக மாயையில்விழுந்து
 தணியாமல்;

பெருகியொருகாசேகொ டாதவரையைந்து
 தருவைவிகரோபாக வேயெதிர்புகழ்ந்து
 பெரியதமிழேபாடி நாடொறுமிரந்து விலைகாணுப்-

பிணியினகமேயான பாழுடலைகம்பி
 உயிரையவமாய்நாடி யேபவநிரம்பு
 பிறவிதனிலேபோக மீளவுமுழன்று திரிவேனே;

கருணையுமைமாதேவி காரணியனந்த
 சயனகளிகூராரி சோதரிப்புரந்த
 கடவுளுடன்வாதாடு காளிமலைமங்கை யருள்பாலா-
 கருடனுடன்விருன கேதனம்விளங்கு
 மதிவினொமோமாட மேடைகள் துலங்கு
 கயல்பொருதுகாவேரி சேவகனொடன்பு
 புரிவோனே;

பரவையிடையேற்பாத காசார்விழுந்து
 கதறியிடவேபாக சாதனனுநெஞ்சு
 பவிதமெனவேயேக வேமயிவில்வந்த குமரேசா-
 பலமலர்களைதூவி யாரணநவின்று
 பரவியிமையோர்குழ நாடொறுமிசைத்து
 பழகிமலைமீதோர்ப ராபரணிறஞ்சுபெருமானே.)

119. சுருதிமுடிமோனஞ்சொல் நிற்பரமஞானசிவ
 சமயவடிவாய்வந்த அத்துவிதமானபா
 சுடரொளியதாய்கின்ற கீழ்களசொருபமுத
 லொருவாழ்வே-

* புராதகக்கடவுள் என்பது புரத்தகடவுள் என்றாயிற்று.

† பாதகாசார்=பாத அசார்.

பழநி.

சுரு.

தூரியநிலையேகண்ட முத்தரிதயாகமல
மதனில்வினையாநின்ற அம்புதகபோதக
சுயபடிசுமாவின்ப பத்மபதமேஅடைய

உணராதே;

சுருவிலுருவேதங்கு சுக்கிலநிதானவளி
பொருமஅதிலேகொண்ட முக்குணவிபாகநிலை
சுருதவரியாவஞ்ச கக்கபடமுடியுடல் வினையானே-
கலகமிடவேபொங்கு குப்பைமலவாழ்வுநிஜ
மெனவுழலுமாயஞ்செ னித்தருகையேஉறுதி
சுரு*தசுழமாயிந்த மட்டைதனையாளஉன
தருள்தாராய்;

ஒருசியமமேவிண்ட சட்சமயவேதஅடி
முடிசுவுமாயண்ட முட்டைவெளியாகியுதி
ருடலுணர்வதா யெங்குமுற்பனமதாகஅம
ருளவோனே-
†உததரிசுமாயின்ப புத்தமிர்தபோகசுக
முதவு மமலானந்த சத்திகரதேவணா
வுருபிரணவாமந்தர கர்த்தவியமாகவரு
குருகாதா;

பருதிசுதினேகொஞ்சு நச்சரணநாபுரம
தசையநிறைபேரண்ட மொக்கடமாகுன
பதகெருவிதாதுங்க வெற்றிமயிலேறுமொரு
திறலோனே-
பணியுமடியார்சிந்தை மெய்ப்பொருளதாகநவில்
சரவணபவாவொன்று வற்காமுமாகிவளர்
பழநிமலைமேனிந்ர சுப்ரமணியாகந்த
பெருமானே. (உசு)

* அசுழம்=சாய். † உற்பனம்=தோற்றம்.

‡ உததரிசுமாம்=ஐலத்தோற்றம்போல ஊறுகின்றதாயி.

§ மேவு உணர் அ உருபிரணவமந்தரம்=பொருத்திய அறிவுரு வாயிப அத்தப்பிரணவமந்திரம்.

௯௪

திருப்புகழ்.

தன்ன தனதன்ன தன்ன தனதன்ன
தன்ன தனதன்ன தனதான.

120. கடலை பொரியவரை பலக னிகழைநுகர்

கடின குடவுகா

விபரித-

காட தடமுமத களிந சிறுகயன

கரிணி முகவரது

துணைவோனே;

வடவ ரையின்முகடு அதிர வொருநொடியில்

வலம்வ ருமாகத

மயில்கிரா-

மகப திதருகதை குறமி னொடிருவரு

மருவு சாசவித

மணவாளர்

அடல சுரர்க்குல முழுது மடியவுய

ரமார் சிறையைவிட

எழில்மீறும்-

அருண கிரணவொளி பொளிநு மயிலைவிட

மரக ரசரவண

பவலோலா-

படல வுடுபதியை யிதழி யணிசடிச

பசுப திவரநதி

அழகான-

பழி மலையருள்செய் மழலை மொழிமதலை

பழி மலையிலவரு

பெருமாளே. (உஎ)

தன்ன தனதன்ன தன்ன தனதன்ன

தன்ன தனதன்ன தனதான.

121. குழல டவிமுகில் பொழில்*வி ரவில்ததல்

குமுத வதாரமு

றுவலாரம்-

குழைம கரம்+வளை மொழிநு யிசமுது

குயமு ளரிமுகை

கிரிருது;

விழிக யலையில்ப கழி+வ ருணிகரு

விளைகு வளைவிட

மெனகாயேன்-

* வீரவில்=வீரவில். † உளை=உள்ளை-ஓர்விததன்ம.

‡ உருணி=உடல்.

பழநி.

சுரு

மிகவ ரிவைபரை அவநெ நிகள்சொலி
 வெறிது ளம்விதன முறலாமோ;
 *கழல்ப ணியவினை †கழல்ப ணியையணி
 கழல்ப ணியவருள் மயில்விரா-
 கமலை திருமரு க†மலை நிருதரு
 கமலை துளைசெய்த கதிர்வேலா;
 §பழனி || மலைவரு பழநி மலைதரு
 பழநி மலைமுரு கவிசாகா-
 ¶பரவு பாவைகொல் **பரவை வணஅரி
 பரவு மிமையவர் பெருமானே. (உஅ)

122. கலகவாள்விழி வேலோசேலோ
 மதுரவாப்மொழி தேனோபாலோ
 • கரியவார்முழல் காரோகானோ துவரோவாய்-
 களமுநீள்கழு கோதோள்வேயோ
 வுதரமானது மாலேர்பாயோ
 களபவார்முலை மேரோகோடோ இடைதானும்;
 இழையதோமலர் வேதாவானோ
 நெழுதினானிலை யோவாய்பேசு
 ரிதெனமோனமி னாரோபாரீ ரொனமாதர்-

* கழல் பணியவினை=பண்ணியவினைகழை.

† கழல்பணியையணி=வீரக்கழலையும், தன்டைசிலம்புமுதலிய
 ஆபரணங்களைப் பணிந்த.

‡ மலைநிருதருக=எதிர்த்த அசுரர் உதிர்ந்துபோக.

§ பழனி=கனியையொத்தவன்.

|| மலைவரு பழ நிமலை=மலையரசனுக்குப் புத்திநிபாகவந்த
 பழய நிரம்மலி.

¶ பரவு பாவை கொல்=பரவிப சமுத்திரத்தின்மீது பாணப்பிர
 யோகஞ்செய்த.

** பரவை வண அரி=கடல்வர்ணத்தையுடைய வீழ்ந்நு.

௪௬

திருப்புகழ்.

இருகன்மாயையி லேழும்காதே
 யுனதுகாவிய னூலாராய்வே
 னிடர்படாதருள் வாழ்வேனீயே தாவேனும்;
 அலைவிலாதயர் வானோரானோர்
 நிலைமையேகுறி வேலாசிலா
 அடியர்பாலரு ளீவாய்நீபார் மணிமாற்பா-
 அழகுலாவுயி சாகாவாகா
 ரிபமினாள்மகிழ் கேள்வாதாழ்வா
 ரபலூலாவிய சிலாகோலா கலவிரா;
 வலபைகேள்வர்பி னுனாய்கானார்
 குறவர்மாதாம னுளநாளார்
 †வனசமேள்வரு தேவாமூவா மயில்வாழ்வே-
 மதுரனானவி தோதநாதா
 பழநிமேவுரு மாராதீரா
 மயூரவாகன தேவாவானோர் பெருமானே.(உக)
 123. கொந்துக்கருகுழ லிருளோபுயலோ
 விந்நைத்தருநுதல் சிலையோபிறையோ
 கொஞ்சிப்பயில்மொழி அமுதோகனிபோ விழிவேலோ-
 கொங்கைக்குடமிரு கரியோகிரியோ
 வஞ்சிக்கொடியிடை துடியோபிடியோ
 கொங்குற்றுயரால்சூல் அரவோரதமோ னனுமாதர்;
 தித்தித்திமிதிமி திமிதாதிமிதோ
 தத்தித்திரிகிட கிடதாளனவே
 சித்திப்படிப்பயில் நடமாடியபா விகள்பாலை-
 சிந்தைத்தயவுகள் புரிவேனுனையே
 வத்தித்தருள்தரு மிருசேவடியே
 சித்தித்திடமிரு மறையாகியசீ ராருள்வாயே;

* நீபார்=நீபம் ஆர்.

† வனசம்=சரவணப்பொய்கையினுள்ள பதுமப்பாயல்.

பழநி.

௯௭

*வெந்திப்புடன்வரு மவுணைசனையே
 துண்டித்திடுமொரு கதிர்வேலுடையாய்
 வென்றிக்கொருமலை யெனவாழ்மலையே தவவாழ்வே.
 வீஞ்சைக்குடையவர் தொழவேவருவாய்
 கஞ்சத்தயனுட னமரேசனுமே
 வீந்தைப்பணிவிடை புரிபோதவர்மே லருள்கூர்வாய்;
 தொந்திக்கணபதி மகிழ்சோதரனே
 செங்கட்கருமுகில் மருகாகுகளே
 சொத்தக்குறமகள் கணவாதிற்சேர் கதிர்காமா-
 சொம்பிற்பலவள முதிர்சோலைகள்கூழ்
 இஞ்சித்திருமதிள் புடைசூழருள்சேர்
 துங்கப்பழநியில் முருகாஇமையோர்
 பெருமானே. (௩௦)

124. அகல்வினை யுட்சார்சட்சம
 யிகளொடு+வெட்காதட்கிடு
 மறிவிவி வித்தாரத்தன மலிகாரம்-
 அகில்கமழ் கஸ்தூரித்தனி
 யணையிசை கைக்காசுக்கள
 வருள்பவர் ஸப்பேகொட்புறு மொருபோதன்;
 பகலிர னிற்போதிற்பணி
 பணிபற விட்டாரொட்டிய
 பரமம யச்சோதிச்சிவ மயமாரின்-
 பழகித னிற்போயுற்பவ
 வினை+விள கட்சேர்வேட்கிடு
 ரவுபயில் நற்றூள்பந்துவ தொருநாளே;
 புகலிவ னப்பேறப்புகல்
 மதுமைன் வெப்பாறத்திகழ்
 ிபொடிக்கொடு புற்பாய்சுற்றிகள் கழுவேறப்-

* வெந்திப்பு=பெந்திப்பு - அதாவது கட்டு.

† வெட்கா+தட்கிடும்=அஞ்சாது தடுத்தவாதஞ்செய்யும்.

‡ விள=விள்ள=நீங்க, ி பொடி=நிஞ்சிற.

கூஅ

திருப்புகழ்.

பொருதசு மர்த்தாகுத்திர

*தூகமு கக்கோதைக்கிடை

புலவரில் நக்கீரர்க்குத

வியவேளே;

இகஸ்டு கெட்டேர்பொட்டெழு

இளகை கிட்டேசுட்டரு

எழுபுவி துய்த்தார்மைத்துனர் மதலாய்வென்-

நிடரற முப்பால்செப்பி

கவிதையின்மிக்கா ரத்தினை

யெழுதி டவனத்தேயெற்றிய பெருமானே.(நக)

125. அதலவிதலமுத லந்தத்தலங்களென

அவனியென அமரர் அண்டத்தகண்ட மென

அகிலசலதிபென என்டிக்குள்விண்டுமென

அங்கிபாறு-

அமுதகதிர்களென அந்தித்தமந்தாமென

அறையுமறையென அருந்தத்துவங்களென

அணுவிணுமென நி றைந்திட்டுகின்றதொரு

சம்பிரதாயம்;

உதயமெழுஇருள்வி டிந்தக்கணந்தனிலி

ருதயகமலமுதி முங்கட்டவிழ்துணர்வி

லுணருமனுபவம னம்பெற்றிடும்படியை

வந்துநீமுன்-

உதவஇயனினியல் செஞ்சொற்ப்பாபந்தமென

மதுரகவிகளில்ம னம்பற்றிருந்துபுகழ்

உரியஅடிமையுனை யன்றிப்ப்பாபஞ்சமதை

நம்புவேளே;

ததத ததத தத தந்தத்த தந்ததத

திதிதி திதிதி திதி திந்தித்தி திந்திதிதி

தருகு தருகுதருகு தந்தத்த தந்தருகு திந்திதோதி-

* தூகமுக்கோதை=சந்திரமுகியென்கின்ற ஓர் பூதம்.

† மிக்கசூரத்தினை=மேலாகிய தேவாரத்தை.

‡ உனத்தேயெற்றிய=ஐலத்தில் எதிர்நோவிட்ட,

சகக சககெணக தந்தத் தருங்கெணக
 டிடிடி டிடிடி டிடி டிண்டிட்டு டிண்டிடிடி
 தகக தகதகக தந்தத்த தந்தகக என்றுதாளம்;
 பதலைதிமிலைதுடி தம்பட்டமும்பெருக
 அகிலநிசைரர்சு டெங்கக்கொடுங்கமுரு
 பரியகுடர்பமுவு வும்பைப்பிடுங்காண
 துங்ககாளி-

பவரியிடகரிபு லம்பப்பருத்திறகு
 கவரியிடகலை வென்றுச்சிகண்டிதனில்
 பழசிமலையின்மிசை வத்துற்றஇந்திரர்கள்
 தம்பிரானே. (௨௨)

126. அரிசனவாடைச் சேர்வைருளித்துப்
 பலவிதகோலச் சேலையுடுத்திட்
 டலர்குழலோதிக் கோதிமுடித்துச் சுருளோடே-
 அமர்பொருகாதுக் கோலைதிருத்தித்
 திருதுதல்நீவிப் பாளிதபொட்டிட்
 டகில்புமுகாரச் சேறுதனத்திட் டலர்வேளின்;
 சுரதவினோதப் பார்வைமையிட்டுத்
 தருணகலாரத் *தோடைதரித்துத்
 தொழிவிடுதோளுக்கேறவரித்திட்டினைஞோர்மார்-
 துறவினர்சோரச் சோராகைத்துப்
 பொருள்கவர்மாதர்க் காசையளித்தற்
 றுயரறவேபொற் பாதமெனக்குத் தருவாயே;
 கிரியலைவாரிச் சூரிரத்தப்
 புணரியின்முழ்கிக் கூளிகளிக்கக்
 கிரணவைவேல்புத் தேளிர்பிழைக்கத்
 தொடுவோனே-
 கெருவிதகோலப் பாரதனத்துக்
 குறமகள்பாதச் சேகரசொர்க்கக்
 கிளிதெய்வயானைக் கேபுயவெற்பைத்
 தருவோனே;

* தோடை=தொடை=மாலை.

பரிமளநீபத் தாரொடுவெட்சித்
 தொடைபுனைசேவற் கேதனதுத்திப்
 பணியகல்பீடத் தோகைமயிற் பொற் பரியோனே-
 பனிமலரோடைச் சேனுகளித்துக்
 ககனமளாவிப் போய்வருவெற்றிப்
 பழியில்வாழ்பொற்கோமளசத்திப்பெருமானே.

127. ஆலகாலமெ னக்கொலைமுற்றிய
 வேலதாமென மிக்கவிழிக்கடை
 யாலுமோகம்வி னைத்துவிதத்துட னினைஞோரை-
 ஆரவாணமெ டிட்டுமறித்துவி
 காரமோகமெ முப்பியதற்குற
 வானபேரைய கப்படுவித்ததி விதமாக;
 சாலம்மலைய ளித்தவர்கைப்பொருள்
 மாளவேசிலு கிட்டுமருட்டியெ
 சாதிபேதம றத்தழுவித்திரி மடமாதர்-
 தாகபோகமொ ழித்துஉனக்கடி
 யானென்வேள்விமு கத்தவமுற்றிரு
 தானாநாளும்வ முத்திரினைத்திட அருள்வாயே;
 வாலமாமதி மத்தமெருக்கறு
 காறுபூளை நிர்த்தசடைத்திரு
 வாலவாயன ளித்தருளற்புத முருகோனே-
 மாயமாடுட ரக்கராவெற்றிகொள்
 வானிமார்புது னைத்திடவிற்கொடு
 வானியேவிய மற்புயனச்சுதன் மருகோனே;
 நாலுவேதந விற்றுமுறைப்பயில்
 வினைநாதனு ரைத்தவனத்திடை
 நாடியோடிகு றத்தினைக்கொடு வருவோனே-
 நாளிகோம்வ ருக்கைபழுத்துதிர்
 சோலைகுழ்பழ ளிப்பதியிற்றிரு
 ஞானபூரண சத்திதரித்தருள் பெருமானே. ()

* அடியானென் = அடியானென. † கேள்வி = ஆராதனை.

128. இத்தாரணிக்குள்மனு வித்தாய்முனைத்தமுது

கேவிக்கிடந்துமடி மீதிற்வழந்தடிகள்
தத்தாதனத்தன இட்டேதெருத்தலையில்
ஒடித்திரிந்துநவ கோடிப்பரபத்தலை
யிச்சீர்பயிற்றவய தெட்டோடுமெட்டுவா
வாலக்குணங்கள்பயில் கோலப்பெதும்பையர்க

ளுடனுறவாகி-

இக்கார்சாத்துமத னுக்கேயிளைத்துவெரு

வாகக்கலம்பவகை பாடிப்புதழ்ந்துபல
திக்கோடுதிக்குவரை மட்டோடியிக்கப்பொருள்
தேடிச்சுகந்தஅணை மீதிற்பயின்றுகக
மிட்டாதாத்துருகி வட்டார்முலைக்குளிரை
முழ்க்கிடத்துமய லாகித்துனைந்துகில

பிணியதுமுடி;

சத்தானபுத்தியது கெட்டேகிடக்கம

னோடித்தொடர்ந்துகயி றாடிக்கொளும்பொழுது
பெற்றார்கள்சற்றியழ வற்றார்கள்மெத்தஅழ
ஆருக்கடங்கலிலர் காலற்கடங்கவுயிர்
தக்காதிவர்க்குமய னிட்டான்விதிப்படியி
னோலைப்பழம்படியி னுலிற்றிறந்ததென

எடுமெனவோடி-

சட்டாநவப்பறைகள் கொட்டாவரிச்சுடலை

யேகிச்சடம்பெரிது வேகப்புடஞ்சமைய
இட்டேயனற்குளெரி பட்டானெத்தமுவி
நீரிப்படிந்துவிடு பாசத்தகன்றுனது
சற்போதகப்பதும் முற்றேதமிழ்க்கவிதை
பேசிப்பணிந்துருகு நேசத்தையின்றுதா

இனிவாவேணும்;

தித்தாதிரித்திருட தத்தாதனத்தருத

தாதத்தனத்தன தானத்தனத்தன
செச்சேசெருச்செருகு தித்தாதிமித்ததிரு
தாதத்தசெந்திருத தீதத்தசெந்தரிக
தித்தாகிடக்கணக டக்காருகுக்குருகு
தோதக்கணங்கணக கூருக்கிணங்கிணென

ஒருமயிலேயி-

க௦௨

திருப்புகழ்.

*திட்டேரத்தசூர் பட்டேலிழப்பொருது
 வேலைத்துணைந்துவரை யேழைப்பிளந்துவரு
 சித்தாபரத்தமார் கத்தாருறத்திமுலை
 மீதிற்புணர்ந்துகக லீலைக்கதம்பமணி
 சுத்தாவுமைக்குமொரு முத்தாய்முனைத்தகுரு
 காதக்குழந்தையென வோடிக்கடம்பமலர்
 அணிதிருமார்பா;

†மத்தாமதக்களிறு பிற்றாறுதித்தகு
 னேதத்திலங்கையினி லாதிக்கமுண்டதொரு
 முட்டாளரக்கர்தலை யிற்றேலிழக்கனைக
 னேதொட்டகொண்டலுரு வாகிச்சுமந்ததிச
 மட்டார்மலர்க்கமல முற்றசுனத்திருவை
 மார்பிற்புணர்ந்தரகு ராமற்குமன்புடைய
 மருமகனாகி-

வற்றாமதுக்கருணை யுற்றேமறைக்கலைக
 னோதித்தெரிந்துதமிழ் சோதித்தலங்கலணி
 யத்தாபரத்தையறி வித்தாவிகற்றுமொளி
 யாகிப்பரபந்தமணி வேல்தொட்டமைத்தபுய
 வர்க்காமருப்புழுரு முட்டாதிருப்பழி
 வாழ்வுக்குகத்தடிய ராவிக்குள்ளின்றுலவி
 வருபெருமாளே. (௧௫)

129. இரவியெனவடவைபென ஆலாலவிடமதென
 வருவுகொடுக்கனமிசை மீதேகிமதியும்வா
 இரதிபதிகனைகளொரு காலேவலிருதுருயி
 லதுகூவ-
 எழுகடலின்முரசினிசை வேயோசைவிடையின்மணி
 யிசைகுறுகியிருசெவியி னூரசமுறுவதென
 இகல்புரியமதனக்குரு வோராதஅணையர்கொடு
 வசைபேச;

* திட்டேரதம்=தின், தேர், ரதம். † மத்தா=மத்த. ‡ குரு=பாரம்.

பழநி.

க௦௩

அரஹொனவனிதைபடு பாடோதஅரிதரிது
 அமுதமயிலதுகருதி யாரோடுமிகல்புரிவன்
 அவசமுறஅவசமுற ஆரோமஸ்தரவுமிக
 மெலீவானான்-

† அருதியிவள்தலையில்விதி யானாலும்விலகரிது
 அடிமைகொளவுன துபரம் ஆராதவொருதனிமை
 யவனையனைதர இனிதி னோகாரபரியின்மிசை
 வருவாயே;

கிண்பரவிவரவரையு னோர்சீதமருதினொடு
 பொருசகடுவுதையதுசெய் தாமாயமழைசொரிதல்
 கிலைகுலையமலைருடைய தாவேகொள்கரகமலன்
 மருகோனே-

கிருமலியதிரிநயனி † வான்விசவருகுமரி
 கவுரிபயிரவியரவ பூணரிதிரிபுவனி
 கிபுடமலைபாசனருள் வாழ்வானபுரண்வுமை
 யருள்பாலா;

பரவைகிரியசுரர்திரள் மாசேனைதவிடுபொடி
 படஅமார்துயரகல வேலேவியமர்பொருத
 பதுமகரதலமுருக கால்வேதகாரணிக
 மயில்விரா-

பளிதம்ருகமதனைப சேராநவளருமுலை
 வனிதைகுறடகன்மகிழும் லீலாவிதாமதூர
 பனுவல்தருபழநிவரு கோலாகலஅமார்
 பெருமானே. (௩௬)

130. இலகியகளபக கந்தவாடையின்
 ம்ருகமதமதனைம கிழ்ந்துபூசியெ
 இலைசுருள்பிளவைய ருந்தியேயதை யிதமாகக்-
 கலவியிலவரவர் தங்கள்வாய்தனி
 விடுபவர்பலபல சிந்தைமாதர்கள்
 கசனைபைவிடுவது மெந்தகாளது பகர்வாயே;

* ஒமல்=ஊர்பேச்சு. † அருதி=திச்சற்றவன்.

‡ வான்= ஒளி.

கௌ

திருப்புகழ்.

சிலைதருகுறவர்ம டத்தைநாயகி
 நினைவனமதனிலு கந்தநாயகி
 திரள்தனமதனில னைந்தநாயகி சிவலோகா-
 கொலைபுரியசுரர்கு லங்கள்மாளவெ
 அயிலயிலதனைபு கந்தநாயக
 குருபரபழியி லென்றுமேவிய பெருமானே. (௩௭)

131. உயிர்க்கூடுகிடுமளவும் உமைக்கூடிமருவுதொழில்
 ஒருக்காலுகெகிழ்வதிலை யெனவேருள்-
 உரைத்தேழுன்மருவினரை வெறுத்தேமதிரவிபம
 துடைத்தாய்பின்வருகுமவ ரொதிரோபோய்;
 பயிற்பேசியிரவுபகல் அவர்க்காணுபதமைபல
 படப்பேசியுறுபொருள்கொள் விலைமாதர்-
 படப்பாரவலைபடுதல் தவிர்த்தாளமணிபொருவு
 பதத்தாளமயினின்மிசை வாவேணும்;
 தயிர்ச்சோரனெனுமவுரை வசைச்சோவவனிதையர்கள்
 தரத்தாடல்புரியுமரி மருகோனே-
 தமிழ்க்காழிமருதவன மறைக்காடுதிருமருகல்
 தனுக்கோடிவருகுமகர் தருவாழ்வே;
 †செயிற்சேல்வினுவினொடு பொரப்போய்தீவிமமர்பொருத
 செயித்தோடிவருபழி யமர்வோனே-
 தினைக்காவல்புரியவல குறப்பாவைமுலைதழுவு
 திருத்தோளஅமார்பணி பெருமானே. (௩௮)

132. ஓடியோடி யழைத்துவரச்சில
 சேடிமார்கள் பசப்பஅதற்குமு
 னோதிகோதி முடித்தவிலைச்சுரு ளதுகோதி-

* பதமை=வார்த்தைகளை, பதங்களை.

† கோவ வனிதையர்=கோபிகாஸ்திரிகள்.

‡ செய்யில் சேல்=வயல்களிலிருக்கும் செண்டைமீன்கள்.

§ விமமர்=விம்மு அமர்.

நீடுவாச நிறைத்தஅகிற்புழு.

கோடமீது திமிர்த்தனத்தினில்

நேசமாவி யணைத்தசிறுக்கிக ளுறவாமோ;

காடிவாயும் வபற்றலையிற்புள

லோடைமீதி னிலத்ததிவட்கையி

னாதே மலர்த்துளிபெற்றளி யிசைபாடுங்-

கோடோலையி முத்துகிணைத்தவை

காவுர்காடத னிற்பழகிப்பதி

கோதிலாதரு மத்தியணைத்தருள் பெருமானே. ()

133. கடலைச்சிறைவைத் துமலர்ப் பொழிசீற்

ப்ரமரத்தையுடற் பொறியிட்டமடுக்

கமலத்தைமலர்த் திவிடத்தையிரப் பவனுணுக்-

கருதிச்சருவிக் கயலைக்கயமுட்

படுவித்துழையைக் கவனத்தடைசிக்

கணையைக்கடைவித் துவடுத்தனையுப்

பினில்மேவி;

அடலைச்செயல்சத் தியையக்கினியிற்

புருவித்துபமப் ப்ரபுவைத்துகைவித்

தரிகட்கம்விதித் துமுறித்துமதித் தசகோரம்-

அலறப்பணிரத் தமணிக்ருழையைச்

சிலுகிட்டமையிட் டொளியிட்டமருட்

தெலுற்றபொறிச் சியர்கட்கடையிற்படுவேனோ;

சமுலத்தவனிட் டவிசிட்டருலத்

தொருசெட்டியிடத் தினுதித்தருள்வித்

தகருத்ராஜன்மப் பெயர்செப்பியிடப் பரிவாலே-

*சனகர்க்குமகஸ்த் யபுலஸ்த்யசனற்

குமரர்க்குமனுக் க்ரகர்மெய்ப்பலகைச்

‡சதுபத்துவெப்புலவர்க்கும்§விபத் தியிலஞான;

* சனகர்க்கும் என்பது முதலாகக்கூறிய இவர்களே சனகாதி
கால்வர். † மெய்ப்பலகை=சங்கப்பலகை.

‡ சதுபத்து நவப்புலவர்=சங்கத்தார் காற்பத்தொன்பதின்மர்.

§ விபத்தியில்=வேற்றுமையில்லாத.

கௌ

திருப்புகழ்.

படலத்துறுலக் கணலக்யதமிழ்த்
 த்ரயமத்திலகப் பொருள்வருத்தியினைப்
 †பழுதந்துணர்வித் தருள்வித்தகசற் குருநாதா-
 பவளக்கொடிசுற்றியபொற்கழுகிற்
 றலையிற்றலையிற் பலமுத்துதிர்செய்ப்
 பழசிப்பதிவெற் பினில்சிற்றுமாப் பெருமானே.

* தமிழ்த்த்ரயமத்தில்தமிழ்த்திரயம் அதில்.

† பழுதந்து=பழுதற.

விநாயகர்துதியில் விநாயகரை “முத்தமிழடைவினைமுற்பட
 எழுதிய முதல்வன்” என்றார். இங்கே முருகக்கடவுளை “தமிழ்த்த்ர
 யத்து அப்பொருள்வருத்தியினை உணர்வித்தருள் வித்தக சற்குருநா
 தன்” என்றார். இவற்றால் தமிழ் மற்றப்பாஷைகள்போலாகாது ஆதி
 யாவுள்ளதெய்வபாஷையென்பதும், அதுகடவுளொல்லாம் பயின்றுள்
 னது என்பதும் வெளியாகிறது.

ஆரியமும் தமிழுமே ஆதியில் கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்ட
 பாஷைகள். அவ்விருபாஷைகளிலும் எல்லாப்பொருள்களும் உண்டு
 என்பதற்கு மேற்கோள்:—

திருமுலர்திருமத்திரம்.

“ஆரியமும் தமிழும் முடனேசொலிக்
 காரிகைபார்க்குத் கருணைசெய்தானே” எனவும்,

“அவிழ்க்கின்றவாறும் அதுகட்டுமோறும்
 சிமிட்டலைப்பட்டுவிர்போகின்றவாறும்
 தமிழ்ச்சொல்வடசொல் னனுமில்விரண்டும்

உணர்த்தும்அவனை யுணரலுமாமே” எனவும் கூறியிருத்
 தல் காண்க. இவ்வுண்மையுணராதார் தமிழ் அகஸ்தியராலுண்டாக்
 கப்பட்ட தென்றும், அதுவடமொழிபோல் சிறத்தல்லை வென்றும்,
 கூறுவர்.

அகஸ்தியர் ஆதிகாலத்தில் தாம் சிவபெருமானால் உணர்த்த
 தமிழை தமது மாணுக்கர்வாயிலாக உலகத்தில் பரவச்செய்தவரோ
 யன்றி தமிழை உண்டாக்கினவரல்ல என்பது

“ஆதியிற்றமிழ்துல் அகத்தியர்க்குணர்த்திய
 மாதொருபாகனை உழுத்துதுஉம்

போதமெய்துஞான எலம் பெறற்பொருட்டே” என்னும்தொல்
 காப்பிய முகத்தாலுணர்க.

134. கதியைவிலக்குமாதர்கள் புதியஇரத்நபூஷண
கனதனவெற்புமேல்மிகு மயலான-
கவலைமனத்தனாகிலும் உனதுப்ரசித்தமாகிய
கனதனமொத்தமேனியு முகமாவும்;
அதிலவஜ்ரவாகுவும் அயில்துணைவெற்றிவேலதும்
அரவுபிடித்ததோகையு முலகேழும்-
அதிரவாற்றுகோழியும் அடியர்வழுத்திவாழ்வுதும்
அபிவபத்மபாதமு மறவேனே;
*இரவிகுலத்திராசத மருவியெதிர்த்துயீழ்கடு
ரணமுகசுத்தயிரிய ருணமான-
இளையவனுக்குரீண்முடி அரசதுபெற்றுவாழ்வுற
இதமொடளித்தராகவன் மருகோனே;
பதினொருருத்திராதிகள் தபனம்விளக்குமானிகை
பரிவொடுநிற்குமீசுர சுரலோக-
பரிமளகற்பகாடவி அரியளிசுற்றுபூவுதிர்
பழநிமலைக்குள்மேலிய பெருமாளே. (சக)

135. கறுத்தகுழலணி மலரணிபொங்கப்
பதித்தசிலைறுத லணி†திலதம்பொற்
கணைக்குகிகர்வீழி சுழலெழுகஞ்சச் சிரமான-
சமுத்திலுறுமணி வளைகுழைமின்கக்
சுவட்டுமுலையசை படவீடையன் னபிக்
கமைத்தகலையிறுறுதவன்வஞ்சிக் கொடிபோலச்;
சிறுத்தகளமிகு மதமொழுகின்சொற்
சுயிற்களெனமட மயிலெகினங்கட்
டிருக்குடைபழ கிகள்களபங்கச் சுடைமாதர்-

* இர என்பது சதி, அதி, பதி என்னும் முன்பின்அடிகளுக்கு
மாறாக வுற்றிருத்தலால் அது எதுகைவழு அன்றோ எனின், அன்று.
இத்துல் ஆரிடத்தை ஒத்தது. ஆதலால் தண்டியலங்கார ஒழிப்பிலிற்
கூறிய வழுவுமைதியாம் என்க. ஆரிடம்=இருஷிகன்வாக்கு.

† திலதம்=சட்டி.

கௌ

திருப்புகழ்.

* திகைத்ததனமொடு பொருள்பறியொண்கட்
 † குவட்டியவரவலை யழலுறுபங்கத்
 ‡ திடக்குடையலை யவர்வழியின்பைத்
 தவிரவேனோ;

பறித்தஃவிழிதலை மழுவுழைசெங்கைச்
 செறித்தசிவபர னிதழிகல்தும்பைப்
 § படித்தமதியற லாவணிசம்புக் குருநாதா-

பருத்தஅசுரர்க ளுடன்மலைதுஞ்சக்
 கொறித்தஅலைகட லெரிபடசெம்பொற்
 படைக்கைமணியில் விடுநெனங்கொட்
 கதிர்வேலா;

தெறித்துவிழிபர வுடல்நிமிரம்பொற்
 || குவட்டொடிகைகிரி பொடிபடசண்டச்
 சிறப்புமயில்மிசைபவுரிகொளும்பொற் திருபாதா-
 சிறக்குமழகிய திருமகள்வஞ்சிக்
 குறத்திமகளுமை மருமகள் கொங்கைச்
 சிலைக்குளணை குகசிவமலைகந்தப்பெருமாளே.()

136. கனககும்பமி ரண்டுநேர்மலை
 யெனநெருங்குரு ரும்பைமாமணி
 கதிர்சிறந்தவ டங்குலாவிய முத்துகுதம்-
 ¶ கடையிலின்றுப ரத்துநாடொறு
 மிளகிவிஞ்சியெ முத்தகோமள
 களபகுங்கும கொங்கையாணையை யின்பமாக;

* திகைத்ததனமொடு=(ஆடவரை) திகைப்பித்ததன்மையோடு.

† குவட்டி-இது கோட்டி என்பதன் மருட.

‡ விழிதலை=விழிகளோடு கூடிய பிரமகபாலம்.

§ படித்த=படித்த - அதாவது அமைத்த.

|| குவட்டொடிகைகிரி=குவட்டி, ஒன், திகைகிரி.

¶ கடை=வாயில்.

பழநி.

கௌ

அனாவருங்கொளு மென்றுமேவிலை
 யிடுமடந்தையர் தங்கள்தோதக
 மதின்மருண்டு* துவண்டவாசையில்லைந்துபாயல்-
 அவசமன்கொளு மின்பசாகர
 முழுகும்வஞ்சக செஞ்சையேயொழி
 தருபதங்கதி பெம்பிரானருள் தத்திடாயோ;
 தனதனந்தன தந்தனாவென
 டிகுகுடிக்குகு டிங்குபேரிகை
 தருகுதித்திசு திந்ததோவென வந்துதாளன்-
 தமாசஞ்சாவி சஞ்சலாவென
 முழயுண்டுடு மிண்டுடுவென
 தருணமின்கினி கின்கினாழு முந்தவோதும்;
 பணிபதங்கய மெண்டிசாமுக
 கரியடங்கலு மண்டகோளகை
 பதறிநின்றிட சின்றுதோதக என்றுதோகை-
 பவுரிகொண்டி.ட மண்டிபேவரு
 கிசிரன்கிளை கொன்றவேலவ
 பழகிய்க்கிரி யின் கண்மேவியதம்பிரானே. (சஉ)

137. குரம்பைமலசலம் வழுவுளுநிணமொடு
 எலும்புஅணிசரி தகைபிரங்குடல்' செதி
 குலைந்தசெயிர்மயிர் குருக்பொடிவைபலகசுமால-
 ‡ குடின்புகுதமவ ரவர்கடுகொடுமைய
 ரிடும்பொருவழி யிணையிலர்கசடர்கள்
 குரங்காநிலில் நெறியிலர்மிருகனை விறலான;
 சாம்பருறவனை நாகனைதூகனை
 பிரங்குகவிபனை பரிவுறுசடலனை
 சவுத்தரிகமுக சரவணபதமொடு மயிலேறித்-

* துவண்டவாசையில் = துவண்டு + அவ் + ஐசையில்.

† செதி = சேதி. இது சிபதி என்பதன் மருட. சிபதி = முறைமை.

‡ குடின்புகுதம் = குடிபுகுதம்.

கக௦

திருப்புகழ்.

தழைந்தசிவசுடர் தனையெனமனதினி
 லமுத்தவுனாசெய வருமுகநகைபொளி
 தழைந்தநயனமு மிருமலர்சாணமுமறவேனே;
 *இரும்பைவகுளமொ டியைபலமுகில்பொழி
 லுறைத்தகுயிலளி யொலிபரவிடமயி
 விசைந்துகடமிடு மிணையிலிபுலிகடர் வளநாடா-
 இருண்டகுவடிபு பொடிபடவெகுமுக
 டெரித்துமகராட்டொ டிசைகரிநீருமுறுக
 இனாந்தவசுரரொ டிப்பரியமபுரம்விடும்வேனே;
 சிரம்பொனயனோடு முனிவர்களமார்ச
 ளரம்பைமகளிரொ டாகாசிவசிவ
 செயம்புவெனகட மிடுபதமழகியர் குருநாதா-
 செழும்பவளவொளி நகைமுகமதிநகு
 சிறந்தகுறமக ளிணைமுலைபுதைபட
 செயங்கொடணைகுக சிவமலைமருவிய
 பெருமானே. (சச)

138. சுகடத்திற் குழையிட்டெற்றிக்
 குழலுக்குச் சரம்வைத்தெற்றிப்
 புளகித்துக் குவளைக்கட்பொற்
 கணையொத்திட் டெழலச்சுத்தித்
 தாளப்பற் பவளத்தொட்டக்
 || களப்பொட் தெனிட்டத்திக் குவடான-
 தனதுத்திப் படிசுப்பொற்பிட்
 டசைப்பய்பெட் பச்சைத்துப்புக்
 கொடியொத்திட் டிடையிற்பட்டைத்
 தகையிறறோட் *குகளப்பச்சைச்
 சரணத்துக் கியலச்சுற்றிச்
 சுழலிட்டக் கடனைப்பற்றிக் கொளுமாதர்;

* இரும்பை=இருப்பை - அதாவது இறுப்பைமரம்.

† மகரம்=மகரமீனாகிடமாயி கட்டல் - இது ஆகுபெயர்.

‡ ஒடிசை=ஒன்னைசை. நீ குமுறுக=குமுறு.

|| களப அப்பு ஒட்டெல் இட்ட அதிக்குவடான எனப்பிரிக்க.

¶ பென்=விருமபத்தக்சு. ** உளம்=இரண்டு.

பழநி.

ககக

சுகமுற்றுக் கவலைப்பட்டுப்
 பொருள்கெட்டுக் கடைகெட்டுச்சொற்
 குளறிட்டுத் தடிதொட்டெற்றிப்
 பிணியுற்றுக் கசுதிப்பட்டுச்
 சுகதுக்கத் திடர்கெட்டுற்றுத்
 தளர்பட்டுக் கிடைபட்டுப்பிக் கிடைநாளிற்-
 சுழலாச்சுக் கிரியைச்சுற்றிட்
 டுறுகக்கட் டெரிவைப்பற்றிக்
 கொளுகப்புப் பலவைக்கட்டிக்
 காமவைத்துத் தலையிற்றுத்திச்
 சுடுகட்டைச் சுடலைக்கட்டைக்
 கிரையிட்டுப் பொடிபட்டுக்கிச் சுடமாமோ;
 திருடத்திக் குருடட்டுட்டுட்
 டமட்டட்ட டமட்டிக்குட்
 டிமிடிட்டி டிமிடிட்டிக்குத்
 தொகுதொக்குத் தொகுதத்தொக்குச்
 செகணக்கச் செகணச்செக்குத்
 தருடத்தத் தருடத்தட்டி டிடிபேரி-
 திமிலைக்கைத் துடிதட்டெக்கைப்
 பகடிட்டுப் பறையொத்தத்தகட்
 டிகையெட்டுக் கடல்வற்றித்தித்
 தரவுக்கக் கிரியெட்டுத்தைத்
 தியருக்குச் சிரமிற்றுட்கச்
 கார் ! பொற்புச் சொரியக்கைத்தொட்
 டிடும்வேலா;

* கசுதி=கஸ்தி, வருத்தம். † பற்பலவை=பற்பலர். ஐ சாரியை.

‡ கண்டிசையெட்டு=ஓடமன்ற எட்டுத்திக்கு.

§ தித்தா=தித்தா=தியைத்தா.

|| பொற்பு=பொற்பு - அதாவது கற்பகப்பூமாரி.

ககஉ

திருப்புகழ்.

பகலைப்பற் சொரியத்தக்கற்
 பதிபுக்கட் டழனிட்டுத்திட்
 புரமட்கிக் கழைவிற்புட்பச்
 சாணைச்சுட் டயனைக்கொத்திப்
 பவுரிக்கொட் பரமர்க்குச்சற்
 குருவொத்துப் பொருளைக்கற்பித் தருள்வோனே-
 பவளப்பொற் கிரிதுத்திப்பொற்
 நனகொச்சைக் கிளிசொற்பற்றிப்
 பரிவுற்றுக் கமலப்புட்பத்
 திதழ்பற்றிப் புணர்ந்தொப்பொற்
 பழகத்துப் பவளப்பச்சைப்
 பதமுத்துப் பழகிச்சொக்கப் பெருமானே.()

139. சித்ராசுரம ரூப்புச்செஞ்சரி

செங்கைருலாவந டித்துத்தென்புற
 சென்பகமாலேமு டித்துப்பண்புள தெருவூடே-
 சிந்துகள்பாடிமு ழக்கிச்செங்கய
 லம்புகள்போலவி ழித்துச்செங்கியில்
 செம்பவளாடை துலக்கிப்பொன்பறி விலைமாதர்
 வந்தவரானை ழைத்துக்கொங்கையை
 யன்புறமுடிநெ சிழ்த்திக்கண்பட
 †மஞ்சணிராடிமி னுக்கிப்பஞ்சனை தனிலேறி-
 மந்திரமோகமெ முப்பிக்கெஞ்சிட
 முன்றலையில டைத்துச்செங்கிகொள்
 மங்கையராசைவி லக்கிப்பொன்பத
 மருள்வாயே

இந்திரநீலவ னத்திற்செம்புவி

யண்டகடாகம ளித்திட்டண்டர்க

ளென்படுஞ்ஞாய ழித்துக்கொண்டரு

ளொருபேடி-

* செங்கி=செங்கத்தின் இடைபோன்ற இடை.

† மஞ்சன் கீராடி. ‡ ருர்=தன்பம்.

இன்னதேனா டத்திச்செங்குரு
மண்டலனாமே ளித்துப்பஞ்சவ
ரின்புது*தோழ்மையு டைக்கத்தன்திரு
மருகோனே;

சந்திரசூரியர் திக்கெட்டும்புக
ழந்தயில்வாழ்வது பெற்றுத்தங்கிய
சங்கரனார்செவி புக்கப்பண்பருள் குருராதா-
சம்பரமமானரு தத்திக்கின்புது
கொங்கையின்மேவுச மர்த்தச்சுந்தர
தண்டமிழ்சேர்பழ ிக்குட்டங்கிய பெருமானே.)

140. சிறுபறையுமூரகதுடி சத்தக்கணப்பறையு
மொருமொகெனஅதிரவுட னெட்டிப்பிடித்துமுடி-
சிறுகயிறுகெடிதுகொடு கட்டிட்டிழுக்கதினி
யணுகாதே-
சிலதமர்களுறவுகிளை கத்திப்பிதற்றியெடு
கடலைதனிவிடுகெனலை யிட்டுக்கொளுத்துபுனல்
திரைகடலில்முழுக்கெனவு னைக்கப்படிக்குடிலை
யொழியாதே;

மறைமுறையினிறுதிசிலை முத்திக்கிசைத்தபடி
யுடலுயிர்களுக்கானவெளி பட்டுக்குணத்திரயம்
வழிபடவும்மினதடிமை யிச்சைப்படுத்துவது
மொருளானே-

வருதூரகமயிள்மணிகள் சத்திக்கிர்த்தமிட
ஒருபதுடனிருபுயமு மட்டுத்தொடைக்கிசைய
மனமகிழுகினியமொழி செப்பிச்செவத்தபத
மருள்வாயே;

கறையிதழியறுகுபல் புட்பத்திராட்களொடு
சிறுபிறையுமாவுமெழி லப்புத்திருத்தலைபி
னளினமுறஅணிசடையர் மெச்சிப்பிரியப்படவு
மயிலேறி-

ககசு

திருப்புகழ்.

நவநதிகள்குமுருமென வெற்புத்திரட்சுழல
அகிலமுதலெழுபுவன மெத்தத்திடுக்கிடவும்
நவமணிகள்கடாகனுடல் கக்கத்தாரத்திவரு
முருகோனே;

குறவர்முனைகெடமனது வெட்கப்படக்குடிவில்
மலையிலெழுதினையிதனில் வைத்துச்சிறுக்கியிரு
குவிமுலையுமணியிடைபு மெச்சிப்புணர்ச்சிசெயு
மணவாளா -

குறுமுனிவனிருபொழுதும் அர்ச்சித்துமுத்திபெற
அறிவுநெறிதவநிலைகள் செப்புத்தமிழ்க்கினிய
குருகுமரபழகிவளர் வெற்புத்தனிற்றிகழு
பெருமானே. (சஎ)

141. சீயுதிரமெங்கு மேய்புழுசிரம்பு
மாயமலபிண்ட கோயிடுரம்பை
தீசிகள்கங்கு காகமிவைதின்ப தொழியாதே-
தினளருணங்க ளேபெருகுதொந்த
மாயையில்வளர்ந்த தோல்தசையெனும்பு
சேரிடுரம்பு தானிவைபொதிந்து நிலைகாணு;
ஆயதநமன்கை போகவுயிரந்த
காழிகையில்விஞ்ச ஊசிடெயிடும்பை
யாசியவுடம்பு பேணிநிலையென்று மடவார்பால்-
ஆசையைவிரும்பி யேவிரகசிக்கி
தாதுயிகவத்து மேவிடமயங்கு
மாழ்துயர்விழுந்த மாளுமெனையன்பு புரிவாயே;
மாயைவலகஞ்ச னுல்விடவெருண்டு
பார்முழுதுமண்ட கோளமுதெங்க
வாய்பிளிநிமின்று மேகவிகர்தன்கை பதனாலே-
வாரியுறஅண்டி வீடுமுழுங்கு
நீரைதுகர்கின்ற கோபமொடெதிர்த்த
வாரணநிரண்டு கோடொடியவென்ற
நெடியோனும்;

பழநி.

ககடு

வேயினிசைகொண்டு கோகிண்புரந்து
 மேயல்புரிசெங்கண் மால்மருகதுங்க
 வேல்கிரவுஞ்ச மால்வலையிழந்து பொடியாக-
 வேலைவிடுகந்த காவிரிவிளங்கு
 கார்கலிசைவந்த சேவகன்வணங்க
 வினைநகர்வந்து வாழ்பழநியன்டர்பெருமானே.)

142. ஞானங்கொள்பொறிகள்கூடி வானிந்துகதிரிலாத
 காடண்டிசைவாய வலையேறி-
 காவின்பரசமதான ஆனந்தஅருவிபாய
 நாதங்களொடுகுலாவி வினையாடி;
 ஊனங்களுயிர்கன்மோக நானென்பதறியிலாம
 லோமங்கியுருவமாகி யிருவோரும்-
 ஓர்த்தமருவிஞான மாவிஞ்சைமுதுகினேறி
 லோகங்கள்வலமதாட அருள்தாராய்;
 தேனங்கொளிதழிதாதி தாரிந்துசலிலவேணி
 †சொங்கெனனதுதாதை ஒருமாத-
 சேர்பஞ்சவடிவிமோகி யோகங்கொள்மவுனஜோதி
 சேர்பங்கினமலகாத னருள்பாலா;
 கானங்கன்வலாகள்தீவு ஓதங்கள்பொடியநீல
 காடத்தமயிலிலேறு முருகேடனே-
 காமன்கைமலர்கள்நாண வேடம்பெணமளிசேர்வை
 கானென்கள்பழநிமேவு பெருமானே. (சக)

143. தலைவலிமருத்திடு காமாலிசோகைகரம்
 விழிவலிவறட்டுலை காயாகவாசம்வெரு
 சலமிருவிஷப்பாக மாயாவிசாரபினி யனுகாதே-
 தலமிசையதற்கான பேரோடுகறியிது
 பரிகரியெனக்காது கேளாதுபோலுமவர்
 சரியும்வயதுக்கேது தாரீர்சொலிரௌவும்
 விதியாதே;

* தாடி=தாதி. இடைக்குறை. தாதி=ஆத்தி.

† சொங்கன்=செரிய அங்கத்தையுடைபவன்.

ககக

திருப்புகழ்.

உலைவறவிருப்பாக நீள்காளின்வாசமலர்
 வகைவகைபெடுத்தேதொடாமாவிசுபாண
 முனதடிபிளிற்றூட வேகாடுமாதவர்க ளிருபாதம்-
 உளமதுதரித்தேவி னுவோடுபாடியருள்
 வழிபடஎனக்கேத யாவோடுதாளுதவ
 உரகமதெடுத்தாடு *மேகாரமீதின்மிசை
 வரவேணும்;

அலைகடலடைத்தேம காசோராவணனை
 மணிமுடிதுணித்தாவி பேபானசானகியை
 அடலுடனழைத்தேகாள் மாபோனைமாமனெனு
 மருகோனே-

அறுகினைமுடித்தோனை யாதாரமானவனை
 மழுவுழைபிடித்தோனை மாகாளிகாணமுனம்
 அவைதனில்நடித்தோனை மாதாதபேனனவும்
 வருவோனே;

பலகலைபடித்தோது பாவாணர்காவிலுறை
 யிருசாணலித்தார வேலாயுதாஉயர்செய்
 பாண்மிசைகுறப்பாவை தோள்மேவமோகமுறு
 மனவாளா-

பதுமவயலிற் பூக மீதேவரால்கள்துயில்
 வருபுணல்பெருக்காறு காவேரிசூழவளர்
 பழிவருகற்பூர கோலாலோ அமார்
 பெருமானே. (10)

144. தோகைமயிலேகமல மாணபுலாசமிரு
 காமதுரையானமத வேள் பூவையேயினிமை
 தோயுமனுபோகசக லீலாவினோதமுழு
 துணர்தேனே-

குதணையதெனு நீரானபாருடை
 மீதணையவாருமிதம் தாரீனானுணைமொழி
 சோர்வதிலையானடிமை பாவேனுமானாமிக
 மபலானேன்;

பழநி.

கக௭

ஆமுறவேகம தாலேவிடாதஅடை
 யாளமிடவாருமென வேமாதார்களுட
 னுசைசொல்யேயுமுனு மாபாதனீதியி
 யுணையோதேன்-
 ஆமுனதயேயடி யாரோடுகடுகில
 னீறுறுதல்மிதிடலி லாமுடனேதுமி
 யாயினுமியானடிமை யிடேறவேகழல்கள்
 தருவாயே;

மாகமுட்டோடகில பாதாளமேருவுட
 னேகழலவாரியது வேதாழியாஅமார்
 வாலிமுதலானவர்க ளேனோர்களாலமுது
 கடைகளில்-

வாருமெனவேயொருவர் நோகாமலாலவிட
 மீசர்பெறுமாறுதவி யேதேவர்பாவர்களும்
 வாழஅமுதேபகிரு மாமாயனூரினிய
 மருகோனே;

மேகதிராளகொடை மானுயகாதிபதி
 வாரிகலிமாருதக ரோபாரிமாமதன
 வேள்கலிசைவாழவரு காவேரிசேவகன
 துளமேவு:-

விராதிருரங்கினை வேர்மாளவேபொருத
 திரகுமராகுவனை சேரோடைகூழ்கழனி
 லீனாகைர்வாழ்பழி வேலாயுதாஅமார்
 பெருமானே. (கக)

145. *நிகமமெனினொன்று மற்றோடொறு
 நெருடுகென்கொண்டு வித்தைபேசிய
 நிழலர்சிறுபுன்சொல் கற்றுவிதுள பெயர்கூறு-
 ளெனியமுதுததண்டு சதர்சாமா
 †நிபிடமிடவந்து கைக்குமோதிர
 நெடுகியதிருண்ட லப்பரதாபமு முடையோராய்;

* நிகமம்=வேதம். † தண்மேசிலிகை. ‡ நிபிடமிட=கொருக்க.

ககஅ

திருப்புகழ்

முகமுமொருசம்பு மிக்கநூல்களு
முதுமொழியும்வந்தி ருக்குமோவெனில்
முடிவிலவையொன்று மற்றுவேறொரு சிறமாகி-
முறியுமவர்தங்கள் வித்தைதானிது
முடியவுணைவின்று பத்தியால்மிக
மொழியும்வளர்செஞ்சொல் வர்க்கமேவா
அருள்வாயே;

திருதிகெனமண்ட விட்டதீயொரு
செழியனுடல்சென்று பற்றியாருகர்
திகையினமன்வந்து விட்டபோதினு மமையாது-
சிறியகாபங்க யத்துநீறொரு
தினையளவுசென்று பட்டபோதினில்
தெளியஇனியென்றி விட்டமோழைகள்
கழுவேற;

மகிதலமனைந்த *அத்தயோனியை
வலாவறமணத்து நிட்டநீடருள்
வகைதனையகன்றி ருக்குமுடனை மலரூபம்-
வரவாமனந்தி கைத்தபாவியை
வழியடிமைகொண்டு மிக்கமாதவர்
வளர்பழிவிவந்த கொற்றவேலவ பெருமானே.()

146. நெற்றிவெயர்த்துளி துளிக்கவேயிரு
குத்துமுலைக்குட மசைத்துவிதிபி
னிற்பவர்மைப்படர் விழிக்கலாபியர் மொழியாலே-
நித்தமயக்கிகள் மணத்தபூமலர்
மெத்தையில்வைத்ததி விதத்திலேயுட
னெட்டுவாதொழில் கொடுத்துமேவியு முறவாடி;
உற்றவகைப்படி பொருட்களையாவையு
மெத்தவுகட்பொடு பறித்துகாடொறு
முற்பனவித்தைகள் தொடுக்குமாதர்க ஞாவாமோ-

* அத்த=அத்தனே.

பழநி.

ககக

உச்சிதமெய்ப்புற அனைத்தயாவுடன்
மெய்ப்படுபத்தியி னிணக்கமேபெற
வுட்குளிர் புத்தியை யெனக்குநீதா வருவாயே;

*கற்றதமிழ்ப்புல வனுக்குமேமகிழ்
வுற்றொருந் பொற்கொடி களிக்கவேபொரு
கற்பனைசெற்பல அளித்தகாரண னருள்பாலா-

கற்பனகர்க்களி நளித்தமர்தனை
பொற்புயமைப்புயல் நிறத்தவானவர்
கட்கிறையுட்கிட அருட்க்ருபாகா எனநாளும்;

நற்றவார்ச்சனை யிடத்தயாபா
வஸ்துவெனப்புவி யிடத்திலேவளர்
நத்தணிசெக்கரன் மகிழ்ச்சிகூர்தரு மருகோனே-

நட்டுவர்மத்தள முழக்கமாமென
மைக்குலமெத்தவு முழக்கமேதரு
நற்பழிப்பதி செழிக்கமேவிய பெருமானே. ()

147. பகர்தற்கரிதானசெந்தமி ழிசையிற்சிலபாடலன்பொடு
பயிலப்பலகாவியங்களை யுணராதே-
பவனத்தினைவீழியின்கனி யதனைப்பொருவாய்மடக்கையர்
பசுலைத்தனமேபெறும்படி விரகாலே;
சகரக்கடல்குழமும்புவி மிசையிப்படியேதிரிந்துழல்
சருகொத்துளமேயயர்ந்துடல் மெலியாமுன்-
தகதித்திமிதாநிணங்கிணனவற்றெழுதோகையம்பரி
தனிலற்புதமாகவந்தருள் புரிவாயே;
தகர்வித்தமொருமென்றுமை மொழியின்பொழிபாலையுண்டிடு
துவல்மெய்ப்புளபாலனென்றிடு மிளையோனே-
துதிவைத்தகராமலைந்திடு களிறுக்கருளேபுரிந்திட
நொடியிற்பரிவாகவந்தவன் மருகோனே;

* கற்றதமிழ்ப்புலவன்=சந்தாமூர்த்திசுவாமிகள்.

† பொற்கொடி=பாவவாச்சியார்.

க௨௦

திருப்புகழ்.

*அகரப்பொருளாதிபொன்றிடு முதலக்காமானதன்பொருள்
அரண்க்கிளிதாமொழித்திடு குருகாதா-
அமார்க்கிறையேவணங்கிய பழசித்திருவாவினன்குடி
அதனிற்குடியாயிருத்தருள் பெருமானே.(இச)

148. பஞ்சபாதகன் பாலிமுழுமுடன்வெரு
வஞ்சலோபியன் சூதுகொலைகாரன்மதி
†பண்கொளாதவன் பாவகடலுடுறழைபவுலாசை-
பங்கன்மோதியம் பாழ்காசின்வினின்விழ
பெண்டிர்விடுபொன் தேடிநொடிமீதில்மறை
பஞ்சமாமலம் பாசமொடுகடிவெரு சதிகாரர்;
அஞ்சபூதமுன் டாகடியகாரிவர்
தங்கன்வாணிபங் காரியமலாமலரு
என்பர்பாலுடன் கூடியறியாதபுக ‡முடியேனை-
அண்டர்மாலயன் தேடியறியாதவொளி
சந்தர்சேகரன் பாவைவினையாடுபடி
கத்தாடுடன் கூடிவினையாடஅருள் புரிவாயே;
வஞ்சமாகரன் சேனைகடலோடுருவ
டுங்கவேயினன் போலவொளிர்வேலைவிடு
வண்கைபாதம் பேடுதொடையாடுமுடி
முருகோனே-
மங்கைமோகசின் காராகுராமரிட
தங்கைகூலியங் காளிபெமை || யீணபுகழ்
மங்களாயிசத் தானசிவகாமியுமை யருள்பாலா;
கொஞ்சமாசுகம் போலமொழிநீலகடை
பெண்கள்காயகந் தேரகைமயில்போலிரச
கொங்கைமால்குறம் பாவைநயவல்தீரவா
அணைவோனே-

* அகரப்பொருளாதி ஒன்றிடு முதலக்காமம்=அகார உகார மகார
ராதிகள் அடங்கிய பிரணவம்.

† பண்பண்பு. ‡ அடியேனை=அடியேன். ஐ, சாரிமை.

§ படிச, அச்ச, காடு=படிசும்போல் தாவன்னியமான காடு.

|| ஈண=ஈன்ற. ¶ சுகம்=கிளி. ** அவல்=ஆவல்.

பழநி.

கடக

கொண்டல்குழுமஞ் சோலைமலர்வாகியல்
 கந்துபாயநின் ருடு* துவர்பாகையுதிர்
 †கந்தியோடகஞ் சேர்பழகிவாழ்குமா
 பெருமானே. (௩௩)

149. பாரியானகொடைக் கொண்டலேதிரு
 வாழ்விசாலதொடைத் திண்புயாளமு
 பாருமேறுபுகழ்க் கொண்டநாயக அபிராம-
 பாவலோர்கள்கிளைக் கென்றும்வாழ்வருள்
 சிலஞாலவிளக் கின்பசுவக
 பாகசாதனவுத் துங்கமானத எனவோதிச்;
 சீரதாகளடுத் தொன்றுமாகவி
 பாடினாறுயிரக் கஞ்செயாதுரை
 சீறுவார்கடையிற் சென்றுதாமயர் வறவீனே-
 செய்பாவகையைக் கொண்டுபோயறி
 யாமலேகமரிற் சிந்துவார்சிலர்
 சேபனார்மனதில் சிந்தியாரரு குறலாமோ;
 ஆருநீர்மைமடுக் கண்கரானடு
 வாயினோர்படவுற் றன்றுமுலமெ
 ஞாவாரமதத் தந்திதானுய அருள்மாயன்-
 ஆதிரோனனற் சங்கபாணிய
 னோதுவார்களுளத் தன்பன்மாதவ
 னுனநான்முகனற் றந்தைசேதரன் மருகோனே;
 வீரசேவகவுத் தண்டதேவரு
 மாரஆறிருபொற் செங்கைநாயக
 விசுதோகைமயிற் றங்கவாகன முடையோனே-
 வீறுகாவிரியுட் கொண்டசேகர
 னுனசேவகனற் சிந்தைமேவிய
 வீணாவாழ்பழநித் துங்கவானவர் பெருமானே. (1)

* துவர்பாரு= துவர்த்த பாக்கு. † கந்தி=சமுமரம்.

கஉஉ

திருப்புகழ்.

150. புடவீக்கணிதுகி லெனவளார்தக்

*கடலெட்டையுமற குடிமுனியென்கட்

புனிதச்சததள நிலைகொன்சயம்புச் சதுர்வேதன்-

புரமட்டெரியெழ விழிகனல்சிந்திக்

கடினத்தொடுசில சிறுககைகொண்டற்

புதகர்த்தரகர பரசிவனிந்தத் தனிமுவ;

ரிடசித்தமுநிறை தெளிவுறவும்பொற்

செவியுட்பிரணவ ரகசியமன்புற்

றிடவுற்பனமொழி யுரைசெய்குழந்தைக் குருநாதா-

எதிருற்றசுரர்கள் படைகொடுசெண்டைக்

கிடம்வைத்திடஅவர் ருலமுமுதும்பட்

புடவுக்கிரமொடு வெருளிகள்பொங்கக்

கிரியாவும்;

பொடிபட்டுதிரவும் விரிவுறுமண்டச்

சுவர்வீட்டதிரவு முககெழிந்தப்

புறமப்பரவெளி கிடுகிடுவெனஞ்சத் தமுமாக-

பொருதுக்கையிலுள அயில்நிணமுண்கக்

குருதிப்புனலெழு கடலினுமிஞ்சப்

புரவீக்கனமயில் கடலிடும்விந்தைக் குமரோசா-

படியிற்பெருமித தகவுயர்செம்பொற்

கிரியைத்தனிவலம் வரஅரனந்தப்

†பலனைக்கரிமுகன் வச்மருளும்பொற் பதனாலே;

பான்வெட்கிடவுள மிகவும்வெருண்டக்

கனியைத்தரவிலை யெனஅருள்செந்திற்

பழநிச்சிவகிரி தனினுறைகந்தப் பெருமானே.()

151. பெரியதோர்க்கிரிஞ் கொம்புபோலவெ

வடிவமார்புளகித கும்பமாமுலை

பெருகியேயொளிசெறி தங்கவாரமு மணியான-

* கடல் எட்டு=எட்டுத்திக்குமுள்ளகடல், † பலன்=பழம்.

பழறி.

க௨௩

பிறையதோவெனுநதல் துங்மீறுவை
அயிலதோவெனுமிரு கண்களாரவெ
பிறகெலாம்விழுமுதல் கங்குலாரவெ வருமானுர்;

உரியதோர்பொருள்கொடு வந்தபேர்களை
மனையிலேவினவியெ கொண்டுபோகியெ
யுளவிலேமருவிய வஞ்சமாதர்கள் மயலாலே-
உருகியேயுடலற வெம்பிவாடியெ
வினையிலேமறுகியெ நொந்தபாதக
னுன துதாந்தொழுதிட இன்பஞானம
தருள்வாயே;

அரியதோரமரர்க ளண்டமேறவெ
கொடியதோரகரர்க ளங்கமாளவெ
அடலதோடமர்புரி கின்றகூரிய வடிவேலா-
அரகராவெனமிக அன்பர்குழுவெ
கடியதோர்மயில்மிசையன்றையேறியெ
அவனியோர்நொடிவரு கின்றகாரண
முருகோனே;

பரியதோர்கயிறனை கொண்டுவிசுவெ
உறியதோய்தயிர்தனை புண்ணொடியெ
பசியதோகெடவருள் கொண்டமாயவன்
மருகோனே-
பரமமாநதிபுடை கொண்டனுவவெ
வனசமாமலரினில் வன்னலாவவெ
பழமிராமலைதனி லென்றுமேவிய பெருமானே.()

152. மலரணிகொண்டைச் சொருக்கிலேயவள்
சொலுமொழியின்பச் சொருக்கிலேகொடு
மைபுமடர்நெஞ்சத் திருக்கிலேமுக மதியாலே-
மருவுசிதம்பத் தடத்திலேகிறை
பரிமளகொங்கைக் குடத்திலேமிக
வலியவும்வந்தொத் திடத்திலேவிழி வலையாலே;

கஉச

திருப்புகழ்.

நிலவெறியங்கக் குலுக்கிலேயெழில்
 வளைபுனை செங்கைக் கிலுக்கிலேகன
 நிதபறியந்தப் பிலுக்கிலேசெயு மொயிலாலே-
 நிதமியலுந்தூர்க் குணத்திலேபா
 வசமுடனன்புற் றினக்கிலேயொரு
 நிமிஷமிணங்கிக்கணத்திலேவெரு மதிகேடாய்;
 அலைபினைந்*துற் பனத்திலேபனு
 தினமிருமென்சொப் பனத்திலேவா
 அறிவுமழிக்குத் தற் பனத்திலேசித முலைவேனோ-
 அசுடனைவஞ்சச் சமர்த்தனாகிய
 கசடனையுன்சிற் கடைக்கனாடியு
 மலர்கொடுநின்பொற் பதத்தையேதொழ
 அருள்தாராய்;

பலபலபைம்பொற் பதக்கமாமு
 மடிமைசொலுஞ்சொற் றமிழ்ப்பனிரோடு
 பரிமளமிஞ்சக் கடப்பமாலையு மணிவோனே-
 பதியினின்றுமங்கைக் கதித்தமாமலை
 யொடுசெலருன்றிற் றரித்துவாழ்வுபர்
 பழியிலன்புற் றிருக்கும்வானவர் பெருமானே.()

153. முகைமுனரிப்பாபவிசு மெழில்கனகமலைபோலு
 முதிர்விளிதனபா மடவார்தோள்-
 முழுகியமிழனுபோக விழலனெனவுலகோர்கள்
 மொழியுமதுமதியாமல் தலைகீழ்விழ்ந்;
 தகமகிழவிதமான கையமுதமெனவூற
 லசடரகமெழவாகி மிகவேயுண்-
 டழிபுமொருதமியேனு மொழிபுமுனதிருதாளி
 னமுதுபரு கிடஞான மருளாபோ;

* உற்பனம்=தோற்றம்.

† அற்பனத்திலே=அற்பன் அதிலே. அதிலே என்பது அத் திலே யென்றாயிற்று.

‡ மங்கை கதித்தமாமலை=வள்ளிமலை.

பழநி.

கஉரு

மகாமெறிதிராமோது பகாகடல்தடவாரி
 மறுகுபுனல்கெடவேலை விடுவோனே-
 வரிசையவுண்மகசேனை யுகமுடியமயிலேறி
 வருபனிருகாதீர முருகோனே;
 பகர்வரியபொனலாகு முமைகொழுநுளமேவு
 பாமருருவெனகாடு மினையோனே-
 பணிமணிவெயில்விசு மணிசிகரமதிருடு
 பழசிமலைதனில்மேவு பெருமானே. (க0)

154. முதிர்வுழையவனத்தில் *முடுகிவடுவையழித்து
 முதியகயல்கள்கயத்தி னிடையோடி-
 முரணவளரும்தீவிழிக்குள் மதனவிரகுபயிற்றி
 முறைமைகெடவுமயக்கி வருமாதர்
 மதராஅமுதமொழிக்கு மகுடகளபமுலைக்கு
 வலியஅடிமைபுகுத்தி விடுமாய-
 மனதையுடையஅசட்டு மனிதன்முழுதுபூட்டன்
 மகிழவுனதுபதத்தை யருள்வாயே
 சதூன்வரைபைபெடுத்த விருதனுடலைவதைத்து
 சகடுமருதமுதைத்த தகவோடே-
 தழையுமாமுசிலத்தில் மடியஅமரைவிளைத்த
 தனுவைபுடையசமர்த்தன் முருகோனே;
 அதிரமுடுகிபெதிர்த்த அசுரனுடலைவதைத்து
 அமர்சிறைபைவிடுத்து வருவோனே-
 அரியபுகழையமைத்த பெரியபழசிமலைக்கு
 ளழகுமயிலைநடத்து பெருமானே. (கக)

* முடுகி=முடுக்கி=தூத்தி.

† விழிக்குள்=விழியினால், வேற்றமை மயக்கம்.

கடக

நிருப்புகழ்.

155. முத்துக்குச் சிட்டுக்குப்பிமு

டித்துச்சுக் கைப்பிற்சுற்றியு

முற்பக்கத் திற்பொற்புற்றிட

துதல்மீதே-

முக்கயப்பச் சைப்பொட்டிட்டணி

ரத்னச்சுட் டிப்பொற்பட்டிவை

முச்சட்டைச் சித்ரக்கட்டழ

கெழிலாட;

தித்திக்கச் சொற்சொற்றுப்பிதழ்

நச்சுக்கட் †கற்புச்சொக்கியர்

செப்புக்கொக் கக்கச்சுப்பெறு

தனமேரு-

திட்டத்தைப் பற்றிப்பற்பல

லச்சைக்குட் பட்டுத்தொட்டியிர்

செக்சொக் கிக்கெட்டிப்படி

யுழல்வேனே;

‡மெத்தத்துக் கத்தைத்தித்தியி

னிச்சித்தத் திற்பத்தத்தொடு

மெச்சிச்சொர்க் கத்திற்சிற்பா

மருள்வாயே-

வித்தைக்குக் கர்த்ருத்தம்பா

முக்கட்சித் தர்க்குப்புத்திர

விச்சிதரச் செச்சைக்கீகத்திகை புனைவோனே;

நித்யக்கற் பத்திற்சித்தர்க

ளெட்டுத்திக் குக்குப்பட்டவர்

நிஷ்டைக்கற் புற்றப்பத்தர்கள்

அமரோரும்-

செட்டுக்குப் புட்பத்தைக்கொடு

முற்றத்துற் றர்ச்சிக்கப்பழ

கிக்குட்பட் டத்துக்குற்றறை பெருமானே. ()

156. முருகுசெறிமுழலவிழ முலைபுளகமெழவிலவு

முறுவல்தாவிரகமெழ

அனாராகம்-

* சக்கை=பூமாலை. † கற்பு=கற்பனை.

‡ மெத்த, துக்கத்தை, தித்தி, யினி, சித்தத்தில், பத்தத்தொடு, என்று பிரித்துக் கொள்க. § கத்திகை=பூமாலை.

பழநி.

௧௨௭

முதிரவசமறவிதரி யெழுதைவளைகலகலென
 முகசிலவுகுறுவெயர்வு துளியீசு;
 அருமதாமொழிபதற இதழமுதுபருகிமிக
 அகமகிழஇருகயல்கள் குழையேற-
 அமளிபமெமளிமல ரணையின்மிசைதுயிலுகிதும்
 அலர்கமலமலரடியை மறவேனே;
 நிருதனெடுவருபரியு மடுகரியும்ரதநினாயும்
 நெறுநெறெனமுறியவிடும் வடிவேலா-
 நிகழ்களசகனகுரு நிருபகுருபாகுமர
 நெடியநெடுககனமுக நெறவோனே;
 வருமருவிநவமணிகள் மலர்கமுகின்மிசைசிதற
 மதுவினீரைபெருகுதுவளி மலைமீதே-
 வளர்குறவார்சிறுமியிரு வளர்தனமுமிருபுயமு
 மருவிமகிழ்பழநிவரு பெருமானே. (௬௬)

157. மூலக்கிள ரோருருவாய்தடு
 நாலங்குல ஸ்ரீமேனடுவேரிடை
 மூள்பிங்கலை நாடியொடாடிய முதல்வேர்கள்-
 மூணும்பிர காசமதாயொரு
 குலம்பெற வோடியவாயுவை
 || மூலத்திகழ் தூண்வழியேயள விடவோடி;
 ஈபாலக்கிள ராறுசிகாரமொ
 டாருஞ்சுட ராபேராபா
 பாதம்பெற ஞானசதாசிவ மதின்மேவிப்-

* அள சகன குருவிருப=அருவமாயியும் உருவமாயியும் உள்ள குரு ராஜனே. † வளிமலை=வள்ளிமலை.

‡ கடு=சரிமத்தியஸ்தானம். ஸ்ரீ மேல் கடுவேர்=சமுமுனை.

|| மூலத்திகழ் தூண்வழி=சமுமுனாமார்க்கம்.

ஈ பாலக்கிளராறு=செருப்பாறு, மயிர்ப்பால மென்பன.

கஉஅ

திருப்புகழ்.

பாடுதொனி நாதமுதாபுர
 மாடுங்கழ லோசையிலேபரி
 வாரும்படி யேயடியேனையும் அருள்வாயே;
 குலங்கலை மான்மழுவோர்தடி
 வேதந்தலை யோடுமராவிரி
 தோடுங்குழை சேர்பரனூர்தரு முருகோனே-
 குரன்கர மார்சிலைவாளணி
 தோளுந்தலை தூன்படவேஅவர்
 குளுங்கெட வேல்விடுசேவக மயில்வீர;
 காலின்கழ லோசையுதாபுர
 வார்வெண்டைய வோசையுமேயுக
 காலங்களி னோசையதாநட மிடுவோனே-
 கானங்கலை மான்மகளார்தமை
 நாணங்கெட வேயனைவேள்பிர
 காசம்பழ னுபுரிமேனிய பெருமானே. (சுச)

153. வாதம்பித்தமி டாவயிறீனாகள்
 தேம்பற்சனி சூலைமகோதர
 *மாசங்கட்பெரு முலவியாதிகள் குளிர்காசம்-
 மாறுங்கக்கலொ டேசிலனோய்பிணி
 யோடுந்தத்தவ காரர்தொணூறறு
 வாருஞ்சுற்றினில் வாழ்சுதிரார்தன் வெருமோசர்;
 சூழ்துங்சிதர்தக பாயைமுலவாசைகொ
 டேதுஞ்சுற்றுண ராமலெமாயைசெய்
 சோரம்பொய்க்குடி லேசுகமாமென இதில்மேவித்-
 துளின்பொற்சர மோடுகுலாயுல
 கேழும்பிற்பட வோடிடுமுடனை
 †துவஞ்சுத்தடி யாரடிசேரி னருள்தாராய்;

* 'மாசங்கண்' என்பதை 'அங்கண்மாச' எனத்திருப்புக. அங்
 கண்மாச என்பது தேத்திர ரோகம்.

† சபாய்=சேசம், அதாவது தேகம்.

‡ துவஞ்சுத்தடியார்=து அம் சுத்த அடியார்=துய்மை வாய்
 ன் அடியை சுத்த அடியார்.

பழநி.

கடக

தீதந்தித்திமி தீதகதோதிமி
 டென்டுட்டுடு டேடுடுடுடு
 சேசெஞ்செக்கெண தோதகதீகுட வெனபேரி-
 சேடன்சொக்கிட வேலைகடாகமெ
 லாமஞ்சுற்றிட வேயசுரார்திரி
 தீவும்பொட்டெழ வேயனல்வேல்விடு மயில்வீர;
 வேதன்பொற்சிர மீது*கடாவிக
 லீசன்சற்சுரு வாயவர்காதினில்
 மேவும்த்பற்றிலர் பேறருளோதிய முருகோனே-
 † வேஷங்கட்டிபி னேகிமகாவளி
 மாலின்பித்துற வாகிவினோர்பணி
 விரங்கொட்பழ னுபுரிமேவிய பெருமானே. ()

159. விதமிசைந்தினி தாமஸர்மாலைகள்
 குழலணித்தன ராகமுமேசொலி
 விதரணஞ்சொலி விதுகளேசொலி யழகாக-
 விரிசூறும்பைக ளாமெனவீதிய
 கனகசம்பரம மேருவதாமதி
 விரகநீமொங்கிய மாமுலையாலெதி ரமர்நாடி;
 இதமிசைந்தன மாமெனவே || யின
 கடைகடந்தனர் விதியிலேவர
 எவர்களுஞ்சித மால்கொளுமாதர்கண் வலையாளே-
 ளனதுசிக்தையும் வாடிவிடாவகை
 அருள்புரிந்தழ காகியதாமரை
 இருபதங்களி னுலெனையான்வது மொருகாளே;

* கடாவி=பிரயோகித்து, அதாவது குட்டி.

† பற்றிலர்பேறருள்=பற்றற்றவர் பெறத்தக்க அருளாகிய பிர
 ணவப்பொருள். † வேஷங்கட்டி=விருத்தாப்பிய வேஷங்கொண்டு.

§ ஒம்பிப=ஒம்பிய.

|| இனாகடை=விதம் விதமானகடை. ¶ சிதம்=சித்தம்.

கந ௦

திருப்புகழ்.

மதமிசைத்தெதி ரோபொருஞ்ஞானை
 யுடலீரண்டுக்கு றாய்விழவேசின
 வடிவுகங்கிய வேலினையேவிய அதிதீரா-
 மதுரதின்சொலி மாதுமைநாரணி
 கவுரியம்பிகை யாமனைபார்வதி
 மவுனசந்தரி காரணியோகினி சிறுவோனே;
 பதமிசைத்தெழு லோகமுமேவலம்
 நொடியில்வந்திடு மாமயில்மீதொரு
 பவனிவந்தக்ரு பாகாசேவக நிறல்கிரா-
 பருதியின்ப்ரபை கோடியதாமெனும்
 வடிவுகொண்டருள் காசியின்மீறிய
 பழியங்கிரி மீழினில்மேவிய பெருமானே. (1)

160. † அபகாரநிந்தைபட் தொலாதே-
 அறியாதவஞ்சகாக் குறியாதே;
 உபதேசமந்திரப் பொருளாலே-
 உணைநாணினைத்தருட் பெறுவேனோ;
 இபமாமுகன்தனக் கிளையோனே-
 இமவான்மடந்தையுத் தமிழ்பாலா;
 ஜெபமாலேதந்தசற் குருநாதா-
 திருவானின்ருடிப் பெருமானே. (௬௭)

161. அருத்திவாழ்வொடுதனகிபமனைவியு முறவோரும்-
 அடுத்தபேர்களுமிதமுறுமகவொடு வளநாடும்;
 தரித்தவூருநீமெயெனமனகினைவது கிளையாதுன்-
 தனைப்பராவியும்வழிபடுதொழிலது தருவாயே;
 எருத்திலேறியஇறைபவச்செவிபுக வுபதேசம்-

* கூறப் என்பது குறும் என்றபிற்த.

† 'அபகாரநிந்தை' யென்ற சொ பிரதிகளிலிருத்தபோதிலும்
 'அபகாரநிந்தை' என்றே பழம் பிரதிகள் பலவற்றிலும் உள்ளது.

‡ தனகல்=சினுங்கிப்பேசுதல். § மெயென=மெய்ப்பென.

பழறி.

கடக

இசைத்தகாவினஇதனுறுகுறமக ளிருபாதம்;
பரித்தசேகரமகபதிதாவரு தெய்வபாணை-
பதிக்கொளாறிருபுயபழிபிலுறைபெருமானே. ()

162. அறமிலாகிலைகற்று கொடியவேல்விழிவிட்டு
ளறிவுதானறவைத்து விலைபேசி-
அமளிமீதினில்வைத்து பவளவாயமுதத்தை
யதிகமாவுதவிக்கை வளைபாலே;
உறவினாலுடலத்தை யிறகவேதமுவிக்கொ
ளுலையிலேமெழுமுகொத்த மடவாரோ-
டுருகியேவருபெற்றி மதனநாடகபித்து
வொழியுமாறொருமுத்தி தாவேணும்;
மறவர்மாதொருர்தன் விமலகோகனகத்தி
மயிலனாள்புணர்செச்சை மணிமார்பா-
மருள்கிசாசான்வெற்பி லுருகிவீழ்வுறமிக்க
மயிலிலேறியவுக்ர வடிவேலா;
பறைகள்பேணிபருத்தி கரியகாரளகத்தி
பரம்பாலுறைசத்தி பெமதாயி-
பழையபார்வதிகொற்றி பெரியநாயகிபெற்ற
பழிமாமலையுற்ற பெருமானே. (கக)

163. ஆதாளிகள்புரி கோலாகலவிழி
யாலேயமுதெனு மொழியாலே-
ஆழ்சீரிளநகை யாலே துடியிடை
யாலேமணமவி குழலாலே;
சூதாரிளமுலை யாலேயழகிய
தோடாரிருகுழை யதனாலே-
சோராமயல்தரு மானுருறவிடர்
சூழாவகையருள் புரிவாயே;
போதாரிருகழல் சூழாததுதொழில்
பூனாதெதிருற மதியாதே-

கநஉ

திருப்புகழ்.

போராடியஅதி ரூரபொறுபொறு

போகாதெனஅடு

திறலோனே;

வேதாவுடனெடு மாலானவனறி

யாதாரருளிய

குமரோசா-

விராபுரிவரு கோவேபழியுள்

வேலாஇமைபவர்

பெருமானே. (எ0)

164. இலகுகனிமிஞ்சு மொழியிரவுதுஞ்சு

மிருவிறியெனஞ்சு

முகமீதித-

இசைமுரங்கரும்பு மிளமுலையரும்பு

யிலகிபகரும்பு

மயலாலே;

நிலவிலுடல்வெந்து கரியஅலமந்து

நெகிழுமுயிர்கொந்து

மதவேளால்-

நிலையழியுநெஞ்சி *லவர்சூழபுகுத்த

நினைவொடுமிறந்து

படலாமோ;

புலவினையனைந்து படுமணிகலந்து

புதுமலரணித்த

கதிர்வேலா-

புழுக்கெழமணத்த குறமகள்குறும்பை

பொரமுகையுடைத்த

தொடைமார்பா;

பலவிறமிடைத்த விழுநிறையலர்ந்த

பருமயிலடைத்த

குகவிரா-

†பனைபணிசிறத்த தாளமணிசிந்து

பழிமலைவத்த

பெருமானே. (எக)

165. உலகபகபாசதொத்த

மதுவான-

உறவுகிளைதாய்த்தத்தை

மனைபாலர்

மலசலகவாசசஞ்சு

லமதாலென்-

மதிசிலகெடாமலுன்ற

னருள்தாராய்;

* அவர்=கிளவித்தலைவராகிய காயகர். † பனை=மூங்கில்.

பழநி.

கூடா

சலமறுகுபூனா தும்பை

ய்னிசேயே-

சரவணபவாமுருந்தன்

மருகோனே;

பலகலைசிவாகமங்கள்

பயில்வோனே-

பழசிமலைவாழ்வந்த

பெருமானே. (எஉ)

166. ஒருபொழுதுமிருசாண நேசத்தேவைத் துணரோனே-

உனதுபழசிமலையெனுமுணர்ச்சேவித் தறியேனே;

பெருபுவியிலுயர்வரிய வாழ்வைத்தீரக் குறியேனே-

பிறவிபற்றினைருவனெனஞ்சைப்பாடைத்தவிரோனே;

துரிதமிடுகிருதர்புர சூறைக்காரப் பெருமானே-

தொழுதுவழிபடுமடியர்காவற்காரப் பெருமானே;

விருதுகவிவிதரணவி னோதக்காரப் பெருமானே-

விறன்மறவர்சிறுமிதிருவேளைக்காரப் பெருமானே.

167. ஒருவரைபொருவர்தேறி யறிகிலர்மதவிசாரர்

ஒருகுணவழியுறாத பொறியாளர்-

உடலது*சதமெனாடி களவுபொய்கொலைகளாடி-

உறநமனாகில்வீழ்வ ராதுபோய்பின்;

வருமொருவடிவமேவி யிருவினைகடனுளாடி-

மறைவரினையகேல மதுவாக-

மருவியபரமஞான சிவகதிபெறுகறீறு

வடிவுறஅருளிபாத மருள்வாயே;

திரிபுரமெரியவேழ சிலைமதனெனரியமூரல்

திருவிழியருள்மெய்ஞ்ஞான குருநாதன்-

திருசரஸ்வதிமயேசு வரியிவர்தலைவரோத

திருடமருளுநாத னருள்பாலா;

சுரர்பதியயனுமாலு முறையிடஅசுரர்கோடி-

துகனெழுங்மெய்ஞ்ஞான அயிலோனே-

* சதமெனாடி=சதம் என நாடி. † பெறுக=பெற.

க௭௪

திருப்புகழ்.

சுகருமகள்மணுள னெனமறைபலவுமோதி
தொழமுதுபழிமேவு . பெருமானே. (எச)

168. கீரியிணைக்கோடெனத் தனமசைத்தாழகந்
கயல்விழிப்பார்வையிற் பொருள்பேசி-
கலையிழுத்தேருளுக் கெனகைத்தேமயந்
கலதியிட்டேயழைத் தணையூடே;
செருமிவித்தாரசிற் றிடைதுடித்தாடமந்
ற்றமளித்தேபொருட் பறிமாதர்-
செயலிழுக்காமலிக் கலியுகத்தேபுகழ்ச்
சிவபதத்தேபதித் தருள்வாயே;
திரிபுரக்கோலவெந் பழல்கொளச்சீர்கைச்
சிறிதருட்டேவருட் புதல்வோனே-
தினாகடற்கோவெனக் குவடுகட்டேன்படத்
திருடர்கெட்டோடவிட் டிடும்வேலா;
பரிமளப்பாகலிற் கனிகளைப்பிற்றிந்
படியினிட்டேகுரக் கினமாடும்-
பழகியிற்சீருறப் புகழ்குறப்பாவைபைப்
பரிவுறச்சேர்மணப் பெருமானே. (எடு)

169. கருகியகன்று வரிசெறிகண்கள்
கயல்கிகரென்று துதிபேசிக்-
கலசுருளொன்று மிடைபடுகின்ற
கடிவிடமுண்டு பலகாளும்;
விரகுறுசண்ட வினையுடல்கொண்டு
விதிவழிநின்று தளராதே-
வினாகமழ்தொங்கல் மருவியதுங்க
விதபதமென்று பெறுவேனோ;

பழநி.

ககடு

முருககடம்ப குறமகள்பங்க

முறைபெனஅண்டர்

முறைபேசு

முதுதினாயொன்ற வருதிறல்வஞ்ச

முரணசர்வென்ற

வழுவேல்;

பரிமளஇன்ப மாகததுங்க

பகடிதவென்றி

மயில்வீரா-

பறிதலைகுண்டர் கழுநிகைகண்டு

பழநியமர்ந்த

பெருமானே. (எசு)

170. களபமுலையைத்திறந்து தளவகையைக்கொணர்ந்து

கயலொடுபகைத்தகண்கள்

குழைதாவக்-

கரியகுழைப்பகிர்ந்து மலர்சொருகு*கொப்பலிழ்ந்து

கடியிருளுடுக்குலங்க

ளெனவிழ;

முழுமதியெனச்சிறந்த நகைமுகமினுக்கியின்ப

முருகிதழ்சிவப்பகின்ற

விலைகூறி-

முதலுளதுகைப்புருந்து அழகுதுகிலத்திறந்து

முடுகுமவருக்கிரங்கி

மெலிவேனே;

இளமதிகடுக்கைதும்பை அரவணிபவர்க்கிசைந்து

இனியபொருளைப்பகர்த்த

குருகாதா-

இபமுகவனுக்குகந்த இளையவமருக்கடம்ப

எனதுதலையிற்பதங்க

ளருள்வோனே;

†குழகெனஎடுத்துகந்த வுமைமுலைபிடித்தருந்து

குமா†சிவவெற்பமர்ந்த

குசவேலா-

குடினொமேகச்செறிந்த இதனுளபுனத்திருந்த

குறவர்மகளைப்புணர்ந்த பெருமானே. (எள)

* கொப்பு=கோப்பு. † குழகு=குழந்தை.

‡ சிவவெற்பு என்பது பழநி.

கநக

திருப்புகழ்.

171. கனமாயெழுத்துவெற் பெனவேயுயர்த்துகற்
 புரஃமாரணந்துளுத் திமொனார்-
 கனிவாயுகந்துகிக் கெனவேயனைந்துகைப்
 பொருளேயிழத்துவிட் டயர்வாயே;
 மனமேதளர்த்துவித் கலுமேயெழுந்துமட்
 டறவேயுலந்துகக் கதபோலே-
 வசமேயழித்துவுக் கிடுநோய்தறந்துவைப்
 பெனவேயினைத்துனைப் புகழ்வேனோ;
 புனவேடர்த்தப்பொற் குறமாதஇன்புறப்
 புணர்காதல்கொண்டஅக் கிழவோனே-
 புனலேழுமங்கவெற் பொடுஞ்சிரங்கன்பொட்
 டெழுவேலெறிந்தவுக் கிரவிரா;
 தினமேவுகுங்குமப் புயவாசகின்கிணிக்
 சிறுகிதசெம்பதத் தருளாளா-
 சிவலோகசங்கரிக் கிறைபாலபைங்கயத்
 திருவாவினன்குடிப் பெருமானே. (எஅ)
172. காரணித்தவரைப் பாரடர்த்துவினைக்
 காதல்நெஞ்சயாத் தமொறி-
 கானரம்புதிரத் தோல்வழும்புறுபொய்க்
 காயமொன்றுபொறுத் தடியேனும்;
 தாரினங்குழுழற் காரணித்தவிழிச்
 சாபமொன்றுததற் கொடியார்தம்-
 தான்பணித்தவர்பொற் றோள்விரும்பிமிகத்
 தாழ்வடைத்துலையத் தருமோதான்;
 குரனங்கம்விழத் தேவர்தின்றுதொழத்
 தோயமுஞ்சுவறப் பொருமவேலா-

* மாரணம்=மத்திரவித்தையால் மரணத்தை உண்டிபண்ண
 எழும் கொலைக் கருவி; அதாவது இங்கே கொங்கை,

பழநி.

கங்ள

தூய்மைகொண்டருறத் தோகைநின்றபுனச்
 சூழ்பெருங்கிரியிற் றிரிவோனே;
 ஆரணன்கருடக் கேதனன்தொழமுற்
 றுலமுண்டவருக் குரியோனே-
 ஆலையும்பழனச் சோலையும்புடைசுற்
 றாவினன்குடியிற் பெருமானே. (எசு)

173. சிவனார்மனங்குளிர உபதேசமந்த்ரமிரு
 செவிமீதிலும்பகர்செய் குருநாத-
 சிவகாமசுந்தரிதன் வரபாலகந்தநின
 செயலேவிரும்பியுளம் நினையாமல்;
 அவமாயைகொண்டலெகில் விருதாஅலைந்துழலு
 மடியேனைஅஞ்சலென வரவேணும்-
 அறிவாகமும்பெருக இடரானதுந்தொலைய
 அருள்ஞானஇன்பமது புரிவாயே;
 கவரீதமுந்திருடி உரலோடெயொன்றுமரி
 ரஞ்ராமர்சிந்தைமகிழ் மருகோனே-
 கவலோகமுங்கைதொழு நிகதேவலங்கிருத
 நலமானவிஞ்சைகரு வீனாகோவே;
 *தேவயானைபங்குறமின் மணவாளசம்ப்ரமுறு-
 திறல்விரமிஞ்சுகதிர் வடிவேலா-
 திருவாவினன்குடியில் வருவேள்சவுந்தரிக
 செகமேல்மெய்கண்டவிறல் பெருமானே.(அ0)

174. சுருளளகபாரகொங்கை மகளிர்வசமாயிசைந்து
 சுரதக்ரியையால்விளங்கு மதனாலே-
 சுருதியெனவேவினைந்து அறிவினிகளோடிணங்கு
 தொழிலுடையயானுமிங்கு னடியார்போல்;

* தேவயானை=தேவயானை.

கூடஅ

திருப்புகழ்.

அருமறைகளேகினைந்து மனுநெறியிலேகடந்து
 அறிவைபறியாவுநின்று நிறைவாகி-
 அகிலபுவனாதிபெங்கும் வெளியுறமெய்ஞ்ஞானஇன்ப
 அமுதையொழியாதருந்த அருள்வாயே;
 பருதிமகன்வாசல்மந்தரி அனுமனொடுநேர்பணிந்து
 *பரிதகழைபாமுன்வந்து; பரிவாலே-
 பரவியவிழிவுணன்பொன் மகுடமுடிசூடநின்ற
 படைஞரொழிராவணன்ற னுறவோடே;
 எரிபுகுதமாரிலண்டர் குடிபுகுதமாறுகொண்ட
 ரகுபதியிராமசந்தரன் மருகோனே-
 இளைபகுறமாதபங்க பழிமலைகாதகந்த
 இமயவள்தனாஸ்மகிழ்ந்த பெருமானே. (அக)

175. திடமிலிசற்குணமிலிநற்றியிலியற் புதமான-
 செயலிலிமெய்த்தவமிலிசற்செயலிலிசொர்க்க கமும்பே;
 இடமிலிகைக்கொடையிலிசொற்கியல்பிலிநற்றியிழ்பாட-
 இருபதமுற்றிருவினைபற்றியல்புதியைப் பெறவேணும்;
 கெடுமதிபுற்றிடுமெகரக்கிளைமடியப் பொருள்வேலா-
 கிரணகுறைப்பிறைபறகச்சிதழ்மலர்கொக்கிறகோடே;
 படர்சடையிற்புனைநடனப்பரமர்தமக் கொருபாலா-
 பலவயசிற்தாளகிளைப்பழிமலைப் பெருமானே. ()

176. மருவுமலர்வாச முறுகுழலினாலும்
 வரிவிழியினாலும் மதியாலும்-
 மதுரமொழியாலும் மனைவிமகவான
 வருதுயரினாலும் யனைவோரும்;
 கருதினர்கள்வாழ அறிவில்குணமான
 கடலையின்முழங்கிய யலைவேனை-

* பரிதகழைபாமுன்=பரிவுதக அழைபாமுன்=அன்புடன் அழை
 க்குமுன்.

பழநி.

கங்.சு.

கடியசிறைவீசி வருமயின்மீது
கருணையுடனா வரவேணும்;
அரும்கைகளோது பிரமன்முதல்மாலு
மமரர்முனிவோர்கள் பணிபாதா-
அகிலமுதன்மீறி பெரியின்வருமால
மதுஅயிலுமீசர் குருகாதா;
பொருதவருஞரர் கிரியுருவவாரி
புனல்கவறவேலை விடுவோனே-
புகலஅரிதான பழகிமலைமீது
புலவர்தொழமேவு பெருமாளே. (அக.)

177. *வசனமிகவேற்றி மறவாதே-
மனதுதுபராற்றி லுழலாதே;
இசைப்பயில்சடாங் ரமதாலே-
யிகபரசௌபாக்ய மருள்வாயே;
†பசுபதிஃசிவாக்ய முணர்வோனே-
பழகிமலைவீற்ற ருளும்வேலா;
அசுரர்கிளைவாட்டி மிகவாழ-
அமரர்கிறைமீட்ட பெருமாளே. (அச.)

178. வாதாமணிநீ யெனவோரில்-
வருகாதேதுதா னதில்வாரா;
திரதாதிகளால் நவலோக-
மிடவேகரியா மிதிலேது;
சாதாமறையோ தயன்மாலும்-
சகலாகமநா லறியாத;
பாதேவதைபாள் தருசேயே-
பழனுபுரிவாழ் பெருமாளே. (அரு.)

* வசனமேற்றல்=உருவேறச்செய்தல்.

† பசுபதிவாச்சியம்=வேதசிவாகமங்கள்.

‡ சி - ஸ்ரீ என்பது சி என்னுமிக்குறியெது.

நான்காவது
தீநேரகம் என் கின்ற
சுவாமிமலை.

179. குமாருருபா முருக குகனேருற்சிற்றுமி
கணவசாவணநிருதர் கலகாபிதைச்சடையர்
குருவெனநலுளாயுதவு மயிலாளனத்தினமு
முருகாதே-
குயில்மொழிகன்மடவியர்கள் விழியாலுருக்குபவர்
தெருவிலனவரதமன மெனவேநடப்பர்கை
கொளுமவர்களுடைமைமனமுடனேபறிப்பவர்க
ளனைவோரும்;
தமதுவசமுறவசிய முகமேமினுக்கியர்கள்
முலையிலுறுதுகிச்சரிய கேளீத்திற்பவர்கள்
தனமிலியர்மனமுறிய நமுவாவுழப்பியர்கள்
வலையாலே-
சதிசெய்தவரவர்மகிழ அனைமீதுருக்கியர்கள்
வசமொழுதியவரடிமை யெனமாதரிட்டதொழில்
தனிலுழலுமசடனையு னடியேவழுத்தஅருள்
தருவாயே;
சுமாமொடுமசுர்படை களமீதெதிர்த்தபொழு
தொருநொடியிலவர்கள்படைகடவேலெடுத்தவனி
தனில்கிருதர்சொமுருள ரணதுள்படுத்திவிடு
செருமீதே-
*தவனமொடுமலகைநட மிடவிரபத்திரர்க
ளதிரகினமொடுகுருதி குடிசாளிகொக்கரிசெய்
தசையுணவுதனின்மகிழ விடுபெய்நிறைத்திரர்கள்
பலகோடி;

சுவாமிமலை.

கசுத

திமிதமிடனிகொடிகள் கமுகாடரத்தவெறி
 வயிரவர்கள்சுழலவொரு தனியாயுதத்தைவிடு
 திமிரதினகரஅமார் பதிவாழ்வுபெற்றுலவு
 முருகோனே-
 திருமருவுபுயனயனொ டியிராவதக்குரிசி
 லடிபரவுபழிமலை கதிர்காமமுற்றுவளர்
 சிவசமயஅறுமுகவ திருவேரகத்திலுறை
 பெருமானே. (க)

180. குமாகுருபா முருகசாவண
 குகசண்முககரி பிறகான-
 குழகசிவசுத சிவயகமவென
 குரவனருள்குரு மணியேயென்;
 நமுதநிமையவர் திமிர்தமிகெட
 லதெனஅதுதின முனையோதும்-
 அமலைஅடியவர் கொடியவினைகொடு
 மபயமிடுஞர் லறியாயோ;
 திமிரளமுகட லுலகமுறிபட
 திசைகள் பொடிபட வருஞார்-
 சிகரமுடியுடல் புலியில்விழவுயிர்
 திறைகொடமர்பொரு மயில்விரா;
 நமனையுயிர்கொளு மழவினினைகழல்
 நதிகொள்சடையினர் குருநாதா-
 நளினக் குருமலை மருவியமர்தரு
 நவிலுமறைபுகழ் பெருமானே. (உ)

181. கோமளவெற்பினை யொத்ததனத்தியர்
 காம்பனையொப்பவர் சித்தமுருக்கிகள்
 கோவையிதழ்க்கனி நித்தமும்விற்பவர்மயில்காடை-
 கோகிலநெய் வத்தொடுகுக்குட
 ஆரணிப்பபுள்வ கைக்குரல்கற்றிகல்
 கோலவிழிக்கடை யிட்டமருட்டிகள் விரகாலே;

* குருமலை என்பது சுவாமிமலை.

கசு2

திருப்பு கழ்.

தூமமலர்ப்பளி மெத்தைபடுப்பவர்
 பாராயுமெத்திம னைக்குளழைப்பவர்
 சோலைவனக்கிளி பொத்தமொழிச்சியர்செறிகூடா-
 தூசுநெகிழ்த்தரை சுற்றியுடுப்பவர்
 காசுபறிக்கம றித்துமுயக்கிகள்
 தோதகவித்தைப டித்துசுடிப்பவ ருறவாமோ;
 *மாமாமொத்துவ ரிக்குள்ளெருக்கிய
 சூரனைவெட்டி னிணக்குடலைக்கொடி
 வாரணமெச்சு அளித்தஅயிர்குட கதிர்காம-
 மாமலையிற்பழ நிப்பதியிற்பனி
 மாகிரியிற்பணி கைக்கிரியிற்பா
 மாகிரியிற்பினா சுற்றிவளைத்திடெம் அலைவாய்ன்;
 ஏமவெயிற்பல வெற்பினினற்பதி
 னாலகத்தினி லுற்றுறுபத்தர்கள்
 ஏதுகினைத்தது மெத்தஅளித்தரு ளிளையோளே-
 ஏகவெற்பெனு மற்புதமிக்கசு
 வாமியலைப்பதி மெச்சியசித்தது
 ராஜதலசுண்ண ளுமியெற்றருள் பெருமானே.

182. வார்துழைச்சொரு கித்தருயிற்குழை
 கடொடினைத்தசை யக்கதிர்பற்கொடு
 வாயிதழ்நீபொற்கம லர்க்குமிழொத்தன
 துண்டகீவ-
 வார்துழைப்புய நற்கழைபொற்குவ
 டாடிளசிச்சுரர் பொற்குடமொத்தினை
 மார்பழகிற்பொறி முத்தொளிர்சித்திர
 ரம்பைமாதர்;

* மாமாம் ஒத்த உவரிக்குள் செருக்கிய எனப்பிரிக்க - உவரி = சமுத்திரம். † செரு = பெரிய. ‡ விஸ் = பிரகாசம்பொருத்திய, § பொற்கு = அழகுசெய்ய.

சு வா மி ம லை.

கசாங்.

காருதும்*வித்திடை யிற்கதலித்துடை
சோல்குல்செபிர சத்தடமுட்கொடு
கால்மறையத்துவ ளச்செறிபொற்கலை
பொண்குலாவக்-

கார்குயிலைக்குர லைக்கொடுசெற்றொரு
மீதில்நெளித்துக் கைத்துடிப்பவர்
காமனுக்கப்பம ளிச்சுழல்குத்திரர்
சந்தமாமோ;

சூரர்ப்பதைக்கர வுட்கிநெளித்துய
ராழியிணைப்பநி ணக்குடலைக்கழு
சூழநிகக்கெரு டக்ஃகொடிப்பல சங்கமாகச்-

சூழ்கிரியைக்கைத டித்துமலைத்தினை
யானையுழற்றிந டுக்கிமதப்பொறி
சோராகைத்தயி லைக்கொடுவிட்டருள்
செங்கைவேலா;

ஏரணிகற்குழ லைக்ககனச்சி
மோகினியைப்புணர் ிசித்தொருஅற்புத
வேடமுதச்சொரு பத்தகுறத்திம
ணங்கொள்வோனே-

ஏரகவெற்பெனு மற்புதமிக்கக
வாமிமலைப்பதி நிற்குமிலகூண
ராஜதலகூணலகூ-மிபெற்றருள் தம்பிரானே.

1183. செகமாயையுற்றெ னகவாழ்வில்வைத்த
திருமாதுகெப்ப முடலூறித்-
தெசமாதமுற்றி வடிவாய்நிலத்திஸ்
திரமாயளித்த பொருளாகி

* வித்து=மின்னல்.

† பதைக்காவுட்கி=பதைக்க அரவுஉட்கி. ‡ கொடி=காகம்.
§ சித்தவொரு எனப்பிரிக்க.

கச்ச

திருப்புகழ்.

*மகவாவினுச்சி விழியானனத்தில்	
மலைநேர்புயத்தி	ஹவாடி-
மடிமீதடுத்து விளையாடினத்த	
மணிவாயில்முத்தி	தாவேணும்;
முகமாயமிட்ட குறமாதினுக்கு	
முலைமேலணைக்க	வருந்தா-
முதுமாமறைக்கு ளொருமாபொருட்டுள்	
மொழியேயுரைத்த	குருகாதா;
தகையாதெனக்கு னடிக்காணவைத்த	
தனியேரகத்தில்	முருகோனே-
தருகாவிற்கு வடபாரிசத்தில்	
சமர்வேலெடுத்த	பெருமானே, (இ)
184. மருவேசெறித்த குழலார்மயக்கி	
மதனாகமத்தின்	வீரகாலே-
மயலேபெழுப்பி மிதழேயருத்த	
மலைபோல்முலைக்கு	ஹவாடி;
பெருகாதலுற்ற தமியேனைநித்தல்	
பிரியாதபட்ச	மறவாதே-
பிழையேபொறுத்து னிருதாளிலுற்ற	
பெருவாழ்வுபற்ற	அருள்வாயே;
குருவாயாற்கு முபதேசம்வைத்த	
குசனேகுறத்தி	மணவாளா-
குளிக்காமிகுத்த வளர்பூக்கெடுத்து	
குடகாவிற்கு	வடபாலார்;
திருவேரகத்தி ஹவைவாயுமைக்கொர்	
சிறுவாகரிக்கு	மிளையோனே-
திருமால்தனக்கு மருகாஅர்க்கர்	
சொமேதுணித்த	பெருமானே. (ஈ)

சுவாமிமலை.

கசடு

185. இரவினிருன்போலும் பராவுகுழலாலும்
 இராமசாமாகும் விழியாலும்-
 இராகமொழியாலும் பொருதமுலையாலும்
 இராதகிடையாலும் இளைஞோர்நெஞ்;
 சராவிரூபோதம் பராவிரிழவேவன்
 தடாதவிடைதும் மடவாரன்-
 படாமலடியேனும் சுவாமியடிதேடும்
 அநாதிமொழிஞானன் தருவாயே;
 குரவினிழல்மேவுங் குமாரனெனநாளும்
 குலாவிரிவினோதன் பினர்வாழ்வே-
 *குணலமிஞ்ஞான் பணமுடிகடோறும்
 குடாவிரிடவேவன் கெறிவோனே;
 †தராலுமிருதிமுன் பிராதவகைபோலும்
 தொடாமல்வினையோடும் படிநூறும்-
 ‡சுபானமுறுஞானன் தபோதனர்கள்சேருஞ்
 சுவாமிமலைவாழும் பெருமானே. (எ)

186. கடாவிரிடைவீரன் கெடாமவினிதேறும்
 கடாவிரிகரஞ் சமனாகும்-
 கடாவிரிடுதாதன் கெடாதவழிபோலும்
 கணவில்வினையாடுங் கதைபோலும்;
 இடாதபலதேடுங் கிராதர்பொருள்போலிங்
 கிராமலுயிர்கோலிங் கிதமாகும்-
 இதாமெனிருபோதம் சதாவின்மொழியாலின்
 நியானுமுனையோதம் படிபாராய்;
 விடாதநடனாகும் பிடாரியுடனாகும்
 வியாகரணசன் பெருவாழ்வே-

* குணலம், குணலை=வீரவேசத்தால் கொட்கரித்தல்.

† தரால்=தருமடி. ‡ சுபானம்=நன்மைபாக உட்கொள்.

கசக

திருப்புகழ்.

விகாரமுறுஞான் பகாரமுயிர்வாழ்வும்
விநாசமுறவேலங் தெறிவோனே;

தொடாதுநெடுதூரத் தடாதுமிசைவோடுஞ்
சுவாசமதுதானைம் புலனோடும்-

சுபானமுறுஞானர் தபோதனர்களுக்கேருஞ்
சுவாமிமலைவாழும் பெருமானே. (அ)

187. கடிமாமலர்க்குளின்ப முளவேரிகக்குறன்பு
தருமாகடப்பமைந்த தொடைமாலை-
கனமேருவொத்திடும்ப னிருமாபுயத்தனிந்த
கருணாகாப்ரசண்ட கதிர்வேலா;
வடிவார்குறத்தின்போ னடிமீதுவித்தமுந்தன்
முடியானதுற்றுகந்து பணிவோனே-
வளவாய்மைசொற்ப்பரந்த முளகோனுக்குகந்து
மலர்வாயிலக்கணங்க ளியல்போதி;
அடிமோனைசொற்கணங்க ிவுலகாமுவப்பஎன்று
னருளாஃலளிக்குகந்த பெரியோனே-
அடியேனுரைத்தபுன்சொ லதும்வித்தமுந்த
ணருளேதழைத்துகந்து வரவேணும்;
செடிநேருடற்குடம்பை தனின்மேவியுற்றிடித்த
படிதானலக்கனிங்க னுறலாமோ-
திருமாதவர்க்கனித்து னிருபாதபத்மமுய்ந்த
திருவேரகத்தமர்த்த பெருமானே. (ஆ)

* பகாரம்=பகரம்=அலங்காரம்.

† உலகம் என்பது உலகம் என்றாயிற்று. “உலகம் உலப்ப
என்று உன் அருளால் அளிக்க” என்றது கங்கிரதேவர் முருகக்கடவு
ளின் அருள் பெறுகியித்தம் ‘உலகம் உலப்ப வலனேர்பு திரிதரு’
என்றெழுத்து அருளிச்செய்த திருமுருகாற்றுப் படையைக் குறித்
தது. ‡ அளிக்க உகந்த எனப்பிரித்துக்கொள்க.

சுவாமி மலை.

க்சுள

188. விழியால்மருட்டிநின்று முலைதூசகற்றிமண்டு

*விரகானலத்தழுந்த

நகைபாடி-

விழையாகமிக்கசெம்பொன் வரவேபரப்பிவஞ்சு

விழையாடலுக்கிசைந்து

சிலநாள்மேல்;

மொழியாதசொற்கள்வந்து சிலநாகிவிட்டதொந்த

முழுமாயையிற்பிணங்கள்

வசமாகி-

முடியாதுபொற்சதங்கை தருகீதவெட்சிதுன்று

முதிராதநற்பதங்கள்

தருவாயே;

பொழிகார்முகிற்கிணைந்த யமராஜனுட்கஅன்று

பொருதாளெடுத்ததத்தை

மகிழ்வோனே-

புருகூதனுட்குளிர்த்த கனகாபுரிப்ப்ரசண்ட

புனிதா஠்மருக்கரும்பு

புணர்மார்பா;

செழுவாரிசத்திலொன்று முதுவேதன்வெட்கஅன்று

திருவாய்மைசெப்பிவின்ற

முருகோனே-

திரளாமணிக்குலங்கள் அருகேதயத்தைவென்ற

திருவேகத்தமர்ந்த

பெருமாளே. (40)

தனதன தனதன தனதன தனதன தனதனதானத் தனதன.

189. அவாமரு வினுவசு கைகாணும டவாறொனு

மவார்களலில்வாழ்வென்

றுணராதே-

அராதுக ரவாதையு றுதேகைக திராமெ

றிவாகியுளமால்கொண்

டதனாலே;

சிவாயமெ னுராமமொ ருகாலுவி னையாததி

மிராகாணவாவென்

றருள்வாயே-

திரோதம லமாறும டியார்கள் ருமாதவர்

திபானமுறுபாதத்

தருவாயே;

* விரகஅனலம்=விரகாக்கினி.

† ம்ருக்கரும்பு=மான்மகளாகிய வள்ளியம்மை.

கசஅ

திருப்புகழ்.

உவாலினி யகாணுவி னிலாவும் பில்வாகன
முலாசமுடனேறுங் கழலோனே-
உலாவுத யபாணுச தகோடியு ருவானவொ
ளீவாருமயில்வேலங் கையிலோனே;
துவாதச புயாசல சடானன வராசிவ
சுதாளயினர்மானன் புடையோனே-
சராதிப திமாலய னுமாலொடு சலாமிடு
சுவாமிமலைவாழும் பெருமானே. (கக)

190. *இருவினை புனைந்துநூன விழிமுனை திறத்துநோயி
†நிருவினையிடைத்துபோக மலமுட-
இருளறவிளங்கியாறு முகமொடுகலந்துபேத
மியெயன இரண்டுபேரு மழகான;
‡பரிமளசுகந்தவீத மயமெனமகிழ்ந்துதேவர்
பணியவின்மடந்தைபாத மலர்தூவப்-
பரிவுகொடனத்தகோடி முனிவர்கள்புகழ்ந்துபாட
பருமயிலுடன்குலாவி வரவேணும்;
அரியயனநிந்திடாத அடியினைசிவந்தபாதம்
அடிபெனவிளங்கியாடு ஈடராஜன்-
அழலுறுமிரும்பின்மேனி மகிழ்மாததம்பெணாகம்.
அயலணிசிவன்புராரி யருள்சேயே;
மருவலர்கன்தின்பனூர முடியுடல்மெங்கஆவி
மறவிபுணவென்றவேலை புடையோனே-
வளைகுலமலங்குகாவி ரியின்வடபுறஞ்சுவாமி
மலைமிசைவிளங்குதேவர் பெருமானே. (கஉ)

* இருவினை=பெருஞ்செயல், அதாவது சிவயோகம்.

† முனை=வலாட எத்திச்சுழி.

‡ இருவினை=புண்ணிய பாவ கன்மங்கள்.

§ பரிமளசுகந்த வீத மயமென=மலரும் அதன்மனமும் சுவர்
திருக்கும் தன்மையென்று சொல்லும்படி.

சுவாமிமலை.

கசுசு

191. எந்தத்திகையினு மலையினுமுவரியி
 னெந்தப்படியினு முகடினுமுளபல
 எந்தச்சடலமு முயிரியைபிறவியி னுழலாதே-
 இத்தச்சடமுட னுயிர்நிலைபெறநளி
 னம்பொற்கழவினை களில்மருமலர்கொடு
 என்சித்தமுமன முருகினல்கருதியின்
 முறையோடே;

சந்தித்தரஹா சிவசிவசானென
 கும்பிட்டிணைபடி யவைபெனதலைமிசை
 தங்கப்புகித மெழஇருவிழிபுனல் குதிபாயச்-
 சம்பைக்கொடியிடை விபுதையினழகுமு
 னந்தத்திருநட மிசொணுமுற
 சந்தச்சபைதனி லெனதுளமுருகவும்
 வருவாயே;

தொந்தத்திருகுட தருகுடடிமிடிமி
 தந்தத்தனதன டுடுடுடமடம
 துங்கத்திசைமலை யுவரியுமறுகச லரிபேரி-
 துன்றச்சிலைமணி கலகலகலினென
 சிந்தச்சார்மல ரயன்மறைபுகழ்தர
 துன்புற்றவுணர்கள் கமனுலகுறவிடு
 மயில்வேலா;

கந்தச்சடைமுடி கனல்வடிவடலணி
 பெந்தைக்குயிரொனு மலைமகள்மரகத
 கந்தப்பரிமள தனகிரியுமைபரு ளிளையோனே-
 கஞ்சப்பதமிவர் திருமகன்குலமகள்
 அம்பொற்கொடியிடை புணாரிமருகநல்
 கந்தப்பொழிந்திகழ் குருமலைமருவிய
 பெருமானே. (கஉ)

192. ஒருவரையுமொருவரறி யாமலுந்திரிந்
 திருவினையினிடர்கலியொ டாடினொத்துனொத்
 துலையிவிடுமெழுகதென வாடிமுன்செய்வஞ்
 சனையானே-

கரு

திருப்புகழ்.

ஒளிபெறவெயெழுபுமர பாவைதுன்றிடுங்
 கயிறுவிதமெனமருவி யாடிவின்பநிந்
 தொளிருமின லுருவதென வோடியங்கம்வெங்
 திடுவேணைக்;
 கருதியொருபரமபொரு ளீதுஎன்றுஎன்
 செவியிணையினருளியுரு வாகிவந்தஎன்
 கருவினையொடருமலமு நீறுகண்டதன்
 டருமாமென்-
 கருணைபொழிகமலமுக மாறுமித்துளத்
 தொடைமகுடமுடியுமொளிர் நூபுரஞ்சரன்
 கலகலெனமயிலின்மிசை யேறிவந்துகத்
 தெனையாள்வாய்;
 திரிபுரமும் தனுடலும் நீறுகண்டவன்
 தருணமழவிடையனட ராஜனெங்கணுத்
 திகழருணகிரிசொருப னுதியந்தமங் கறியாத-
 சிவபநமநமசிவய காரணன்கரந்
 தமுதமதையருளிபெமை யானுமெத்தைதன்
 திருவுருவின்மகிழெனது தாய்பயத்திடம்
 புதல்வோனே;
 குருகுசொடியுடன்மயிலி லேறிமத்தரம்
 புவனகிரிகுழலமறை யாபிரங்களும்
 குமரகுருவெனவலியசேடனஞ்சவந்திடுவோனே-
 குறமகளினிடைதுவள பாதசெஞ்சிலம்
 பொலியவொருசசிமகளொ டேகலத்துதிண்
 குருமலையின்மருவுகுரு நாதவும்பர்தம்
 பெருமாளே. (கச)

193. கதிரவனெழுந்துலாவு திசையளவுகண்டுமோது
 கடலளவுகண்டுமாய மருளாலே-
 கணபணபுயங்கராஜன் முடியளவுகண்டதாள்கள்
 கவினறநடத்துதேயும் வகையேபோய்;

* இங்கே 'அவனோடுகலத்த தன்றியும்' என்பதை இசை பெச் சமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

சுவர்மி மலை.

கருக

இதமிதமிதென்றுகாளு மருகருகிருந்துகூடு
 மிடமிடமிதென்றுசோர்வு படையாதே-
 இசையொடுபுகழ்த்தபோது நழுவியப்ரசண்டர்வாச
 லீரலுபகல்சென்றுவாடி யுழல்வேனோ;
 மதுகரமிடைத்துவேரி தருநறவமுண்டுபூக
 மலர்வளநிறைத்தபாளை மலருடே-
 வகைவகைபெழுத்துசாம வதிமறை*வியந்துபாட
 மதிநிழலிடுஞ்சுவாமி மலைவாழ்வே;
 அதிரவருசண்டவாயு வெனவருகருங்கலாப
 அணிமயில்விரும்பியேறு மிளையோனே-
 அடைவொடுலகண்களையாவு முதலிசிலைகண்டபாவை
 அருள்புதல்வஅண்டராஜர் பெருமானே.(கடு)

194 கறைபடுமுடம்பிராதெனக்

கருதுதலொழிந்துவாயுவைக்
 †கருமவசனங்களால்மறித் §தன் லாதிக்க-
 கவலைபடுகின்றபோககற்
 பனைமருவுசின்தைபோய்விடக்
 கலகமிடுமஞ்சும்வேரற் செயல்மாளக்;
 குறைவறநிறைத்தமோனநிற்
 குணமதுபொருந்தியிடுறக்
 குருமலைவிளங்குஞானசற் குருகாதா-
 குமாசரணென்றுகூதளப்
 புதுமலர்சொரித்துகோமளப்
 பதயுகளபுண்டரீகமுற் றுணர்வேனோ;
 சிறைதளைவிளங்குபேர் † முடிப்
 புயலுடனடங்கவேபிழைத்
 திமையவர்கள் தங்களுர்புகச் சமராடித்-

* வியந்து=விபக்க. † நிழலிடும்=குளிர்ச்சியைத்தரும்.

‡ கருமவசனம்=ஆகருஷண, ஸ்தம்பனாதிமத்திரங்கள்.

§ அனலாதல்=வாயுவால் மூலாச்சினிபையெழுப்பல்.

† முடிப்புயல்=இத்திரன்.

க.நி.உ.

திருப்புகழ்.

நிமிரமிகுசிந்துவாய்விடச்
 கெரிகளும்வெந்துநீறெழத்
 திகிரிகொளனந்தகுழிகைத் திருமாலும்;
 பிறைமவுளிமைந்தகோவெனப்
 பிரமணமுனிந்துகாவலிட்
 டொருநொடியில்மண்டுஞ்சூனைப் பொருதேறிப்-
 பெருகுமதகும்ப*லாளிதத்
 கரியெனப்ரசண்டவாரணப்
 பிழதனைமணந்தசேவகப் பெருமானே. (கக)

195. சரணகமலாலயத்தை அனாமிமிஷரோமட்டில்
 தவமுறைதியானம்வைக்க அறிபாத-
 சடகசடமுடமட்டி பவவினையிலேசனித்த
 தமியன்மிடியால்மயக்க முறவேனோ;
 கருணைபுரியாதிருப்ப தெனகுறையிலேசெப்பு
 கயிலைமலைநாதர்பெற்ற குமரோனே-
 கடகபுயமீதிரத்த மணியணிபொன்மாலேசெச்சை
 கமமுமணமார்கடப்ப மணிவோனே;
 †தருணமிதையாமிருத்த கனமதுறநீன்சவுக்ய
 சகலசெல்வயோகமிக்க பெருவாழ்வு-
 தகைமைசிவஞானமுத்தி பரகதியுநீகொடுத்த
 தவிபுரியவேனுநெய்த்த வடிவேலா;
 அருணதளபாதபத்ம மதுரிதமுமேதுதிக்க
 அரியதமிழ்தானளித்த மயில்விரா-
 அதிசயமனேகமுற்ற பழகிமலைமீதுதித்த
 அழகதிருவோகத்தின் முருகோனே. (கௌ)

196. ‡சுத்தியநாப்புடனெ லுப்புறுதசைக்குடலொ
 டப்புடனினச்சளிவ விப்புடனிரத்தருகை
 சுக்கிலம்விளைப்புமுவொ டக்கையுமழுக்குமயிர்
 சங்குமுனை-

* லாளிதம்=லளிதம்=அழகு. † தருணமிதையா=தருணம் இது
 ஐயா. ‡ சுத்திய-இது சுற்றிய எண்பதன் மருஉ.

சுவாமிமலை.

கருந.

துக்கம்வினைவித்தபினை யற்கறைமுனைப்பெருகு
 ருட்டமொடுவிப்புருதி புற்றெழுதல்முட்டுவெவி
 துச்சிபிளவைப்பொருமல் பித்தமொடுறக்கமிக
 வங்கமுடே;

எத்தனைவினைப்படையும்வினைப்பையுமயக்கமுற
 லெத்தனைசலிப்பொடுக லிப்பையுமிடற்பெருமை
 எத்தனைகசத்தையும லத்தையுமடைத்தகுடிச்
 பஞ்சபூதம்-

எத்தனைகுலுக்கையுமி னுக்கையுமனக்கவலை
 யெத்தனைகவட்டையுந டக்கையுமுயிர்க்குமுமல்
 எத்தனைபிறப்பையுமி றப்பையுமெடுத்தல்கில்
 மங்குவேனோ;

தத்தனதனத்தனத னத்தனவெனத்திமிலை
 யொத்தமுரசத்துடியி டக்கைமுழவுப்பறைகள்
 சுத்தமறைபத்தொருதி யொத்தசெனிரத்தவெள
 மண்டிபோட-

சக்கிரிநெளிப்பஅவு ணப்பிணமிதப்பமார்
 கைத்தலம்விரித்தாஹ ரச்சிவபிழைத்தொமென
 சக்கிரகிரிச்சுவர்கள் அக்கணமெபக்குவிட
 வென்றவேலா;

சித்தமதிலெத்தனைசெ கத்தலம்விதித்துடன
 ழித்துகமலத்தனைம ணிக்குடுமிபற்றிமலர்
 சித்திரகரத்தலம்வ லிப்பபலகுட்டிகட
 னங்கொள்வேனே-

செட்டிவடிவைக்கொடுதி னைப்புணமதிற்கிறகு
 றப்பெணமளிக்கும்மெழ் செட்டிருகுலெப்பிறுறை
 னிற்பரமருக்கொருகு ருக்களெனமுத்தர்புகழ்
 தம்பிரானே. (கஅ)

197. சேலுமயிலுத்தரித்த வானையடருங்கடைக்கண்
 மாதரைவசம்படைத்த வசமாசிச்-

கருசு

திருப்புகழ்.

சிலமறையும்பணத்தி லாசையிலையென்* நவத்தை
 காலமுமுடன்கிடக்கு மவர்போலே;
 காலுமபிரும்பிடித்து மேவுசிலுரும்பினக்கு
 நானுமிகநின்றலைத்த விதமாய-
 காமகலகம்பினித்த தோதகமெனுந்துவக்கி
 லையடிமையுங்கலக்க முறலாமோ;
 ஏன்மில்லவங்கவர்க்க நாகம்வருளம்படப்பை
 பூதமருதந்தழைத்த காவிரம்-
 யாவும்அலைகொண்டுகைத்த காவிரிபுறம்புகற்றும்
 ஏரகமமர்ந்தபச்சை மயில்விரா;
 சோலைமடல்கொண்டெக்க மால்வரையரிந்தவஜ்ர
 பாணியர்தொழுந்திருக்கை வடிவேலா-
 டுஞர்முதிர்க்காவுஞ்சுவெற்பும் வேலைநிலமும்புகைத்த
 ஞானுடலுத்துணித்த பெருமானே. (கசு)

198. தருவரிவராகுமென்று பொருணசையினாடிவண்டு
 தனைவிடுசொல்தூதுதண்ட முதலான-
 சரசகவிமாலைசிந்து கவிதுறைகளேசலின்ப
 தருமுதலதானசெஞ்சொல் வகைபாடி;
 மருவுகையுமோதினொந்து அடிகன்முடியேதெரிந்து
 வரினுமிவர்விதமெங்க னிடமாக-
 வருமதுவொபோதமென்று வொருபணமுதானஞ்சொல்
 மடையரிடமேநடத்து மனம்பேறாய்;
 உருகிமிகவாகவெந்து கவிதைசொலிபேதிரிந்து
 உழல்வதுவுமேதவித்து விடவேநல்-
 உபயபதீமால்விளங்கி மிகபாழுமேவஇன்ப
 முதவியெனைபாளஅன்பு தருவாயே;

* அவத்தை காலமும்=நித்திரைப்போதும்.

† ஞர்=அச்சம். ‡ தண்டம்=தண்டகம். § மால்=ஆசை.

சுவாமிமலை.

கருடு

குருகிஞொருமையன்தில் இரைகளதுநாடிடங்கள்
குதிகொள்ளவானைகண்டு பயமாக-

குரைகடல்களேயதிர்த்து வருவதெனவேவிளங்கு
குருமலையின்மேலமர்ந்த பெருமானே. (உ௦)

199. நாவேறுபாமணத்த *பாதாரமேகினைத்து
†நாலாறுநாலுபற்று வகையான-

‡நாலாருமாகமத்தி னூலாயஞானமுத்தி
நாடோறுநாலுரைத்த கெறியாக;

நீவேறெனாதிருக்க நான்வேறெனாதிருக்க
நோகவாழ்வதற்கு னருள்கூ-

நீடார்நீசடாதாத்தின் மீதேபாபாத்தை
நீகாணொ || அனைச்சொ லருள்வாயே;

சேவேறுமீசர்கற்ற மாஞானபோதபுத்தி
சொகவேயுரைத்த குருநாதா-

தோர்கள் காசெட்ட ஞார்கள்மாளவெட்டு
தீராகுகாகுறத்தி மணவாள;

காவேரிநேர்வடக்கி லேவாவிபூமணத்த
காவார்கவாமிவெற்பின் முருகோனே-

கார்போலுமேனிபெற்ற மாகாளிவாலைசத்தி
காமாரிவாமிபெற்ற பெருமானே. (உ௧)

200. திலவினிலேயிருந்து வகைமலரோதெரிந்து
கிறைகுழல்மீதணிந்து குழைதரவும்-

* பாதாரம்=பாதாரவித்தம். இது கடைச்சுறை.

† நாலாறுநாலுபற்றுவகையான...ஆகமம்=உஅ சிவாகமங்கள்.

‡ நாலாரும்=சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நாலு
பாதங்கள் பொருத்திய.

§ சடாதாம்=மூலாதாம் முதலிய ஆறுதாம்.

|| அனைச்சொல்=ஐக்கிய பதம்.

கநிசு

திருப்புகழ்

நிகரறவேவினங்கள் வரிதரவாசகங்கள்
 நினைவறவேமொழித்து மதனூலின்;
 கலபமனோகரங்க ளளவறவேபுரிந்து
 கனியிதழேயருந்தி யனூராக-
 கலவியிலேமுயங்கி வனிதையர்பால்மயங்கு
 கபடனையாளவுன்ற னருள்கூராய்;
 உலகமொரோமூமண்ட ருலகமுமீசர்தங்கு
 முயர்கயிலாயமும்பொன் வரைதானும்-
 உயிரொடுபூதமைந்து மொருமுதலாகிநின்ற
 உமையருளால்வளர்த்த குமரோசா;
 * குலைபடுஞானங்க மழிபடவேவெறித்த
 குமராகரே வெங்கண் மயில்வாழ்வே-
 கொடுமுடியாய்வளர்த்த புயனிலைபோலுயர்த்த
 குருமலைமீதமர்த்த பெருமானே. (உஉ)

201. பரவரிதாசிய வரையெனநீடிய
 பணைமுலைமீதினி லுருவான-
 பணிகளுலாவிட இழைபிடைசாய்தரு
 பயிசிகன்வாள்விழி அயிலாலே;
 நிரவரியோடியல் குழல்களிணுண்மலர்
 நிரைதருமுரளி னகைமீது-
 நிலவியல்சேர்முக மதிலுயர்மாமயல்
 நிலைபெழவேயலை வதுவாமோ;
 † அரவணையார்குழை பாசிவஆரண
 அரனிடபாகம துறைசோதி-
 அமைபுமைடாகினி திரிபுரைநாணி
 அழகியமாதருள் புதல்வோனே;

* குலைபடு=குலைபட்டு. † அரவணையார்குழை=விஷ்ணுவான
 வர் மனங்குழைத்த அன்பு செய்யப்பட்ட.

சுவாமிமலை.

கருள்

சுவாமிமலை சுவாமிநாதேசிக

குக்கருணாநிதி

அமரசா-

குறமகளானையின் மருவியபூரண

குருகிரிமேஷிய

பெருமானே. (உக.)

202. மகாதேவனத்த ஹருவிலானெடுத்து

மதுரநாணியிட்டு

நெறிசேர்வார்-

மலைபவேவளைத்த சிலையினூடொளித்த

வலியசாயக்கன்

மடமாதர்;

இசழ்வாசமுற்ற தலைபெலாம்வெருத்து

இளமைபோயொளித்து

விடுமாறு-

இடைவிடாதெடுத்த பிறவிவோறுத்து

னினியதாளளிப்ப

தொருகாளே;

அகிலமேழுமெட்டு வலையின்மீதுமுட்ட

அதிரவேடத்து

மயில்வீரா-

அசுரர்சேனைகெட்டு முறியவானவர்க்கு

அடையவாழ்வளிக்கு

மினையோனே;

மிகநிலாவெறித்த *அமுதவேணிநிற்க

விழைசுவாமியெற்பி

ஹைவோனே-

வினாயநானவித்தை யருள்செய்தாதைக்க

வினவவோறுவித்த

பெருமானே. (உச.)

203. முறுகுதாளவிடமயின்ற இருகண்வேலினுளமயங்கி

முளரிவேரிமுகையடர்ந்த

முலைமீதே-

முழுகுதல்தனைமறந்து பரமஞானவொளிசிறந்து

முகமொராறுமிகவிரும்பி

அபராதே;

அறுகுதாளிகரையவிழ்ந்த சுவனைவாசமலர்கரத்தை

அடையவாரிமிசைபொழிந்து

னடிபேணி-

அவசமாகியுருகுதொண்ட ருடனதாவினையுமன்பி

னடிமையாகுமுறைமைபொன்றை அருள்வாயே;

* அமுதவேணி=சுவபெருமான்.

கடு ௨

திருப்புகழ்

தறுகண்யிர்த்தலையிந்து பொருதஞாநுடல்பிளந்து
 தமாவேலைசுவறவென்ற வடிவேலா -
 தாளமுரலுமைமடந்தை முலையிலாரமுதமுண்டு
 தாணியேழும்வலம்வருத்தின் மயில்கிரா;
 மறுவிலாதடுளைவிளைந்த புனம்விடாமலிதணிருந்து
 வலியகாவல்புனையணங்கின் மணவாளா -
 மருவுஞாழலணிசெருத்தி படவிசுதவனநெருங்கி
 வளர்சுவாமிமலையமர்த்த பெருமானே. (௨௫)

204. வாரமுற்றபண்பின் மாதமுற்றகண்பி
 னீடுமெய்த்துயர்ந்து வயதாதி -
 வாலையிற்றிரிந்து தோலமைக்கண்மங்கை
 மார்களுக்கிசைந்து பொருள்தேடி;
 ஆமிக்கபொன்க ளாலணைத்தமர்த்த
 மாபணிக்கள்வித்தை யதுவான -
 ஆடகொப்பமைந்த வோலைமுத்தமுங்கொ
 டாவிமெத்தகொந்து திரிவேனோ;
 குரணத்தாரந்து வேரறப்பிளந்து
 சூழ்கார்க்கணன்பு செய்யுமிரா -
 சூதாத்தொட்டம்பு தானெடுத்துவந்த
 சூதனுக்கிசைந்த மருகோனே;
 ஏறொதிர்த்துவந்து நீர்களுக்கட்டியன்று
 தானிறைக்கவந்த தொருசாலி -
 யேமிசூத்துயர்த்த மாவயற்கள்மிஞ்சு
 மேரகத்தமர்த்த பெருமானே. (௨௬)

205 வார்குழல்விரித்துத்துக்கி வேல்விழிகழற்றிப்பார்த்து
 வாவெணகைகத்துத்தோட்டு குழையாட -

* அம் பு. (பிரணயத்தில் முழுசிய) அழகிய பூமியை. பூ என்
 பது புனைத் துறத்த.

ச வ ர மி ம லை.

கருக

வாசகமுரைத்துச்ஞத்ர பாவையெனுறுப்பைக்காட்டி
 வாசனைமுலைக்கச்சாட்டி யழகாகச்;
 சீர்கலைநெகிழ்த்துப்போர்த்து னாவிடைநெளித்துக்காட்டி
 தீதெயகடித்துப்பாட்டு குயிஸ்போலச்-
 சேருறஅழைத்துப்பார்த்து சார்வுறமருத்திட்டாட்டி
 சீர்பொருள்பறிப்பொய்க்குத்தர் உறவாமோ;
 சூர்கள்பதைக்கத்தேர்க்க ளானைகளழித்துத்தாக்கி
 சூர்கிரிகொளுத்திக்கூற்று ரிடும்வேலா-
 னாமொழிககைத்துக்கூற்றைமா ளிடவுதைத்துக்கோத்த
 தோலுடைதெயனப்பார்க்கேற்றி திநீவோனே;
 ஏரணிசடைச்சிப்பாற்சொ லாரணிசிறக்கப்போற்று
 மேமொழினிறத்துக்கூர்த்த மகவோனே-
 ஏடணிசுழைச்சித்துர்த்த வாடகிருமத்திக்கேற்ற
 ஏரகபொருப்பிழ்த்த பெருமாளே. (உள)

.206. விடமும்வடிவேலு மதனசாங்கனும்
 வடுவுநிகரான மகரநெடுங்குழை
 வீரவியுடன்மீளும் விழிகளுமென்புழு கதுதோயும்-
 ம்ருகமதபமர பரிமளகுங்கும
 மணியுமிளரீரும் வடகுளஞன்றமும்
 வெருவுவனபார புளகதனங்களும் வெருகாம;
 நடனபதநுபு ரமுமுகில்கெஞ்சிட
 மலர்சொருகுசேச பரமுமிலங்கிய
 நளிணமலர்சோதி மதிமுகவீம்பமும் அனநோரம்-
 நடையுளரிர்மாதர் ஸீலவுதொழுத்தனு
 முழுதுமபிராம அரிவயகின்னினெ
 னகையுமுளமாதர்கலவியினைந்தரு கிடலாமோ;

* கூற்றுர்=கூற்றுர்=இயமலோகம். † என் அப்பர்க்கு எனப்பிரிக்க.
 ‡ மாதர்=அழகிய. ஸீ லிலவுதொழல் - கல்லகாயகன் கிடைக்க
 வேண்டுமென்று சந்திரனைத்தொழுதல்.

ககூ௦

திருப்புகழ்.

வடிவுடையமானு மிகல்காணந்திக
 மேழுவகைமராம முருகரோன்றுமில்
 வலியதிறல்வாலி யுமுருகெடுங்கட லவையேழும்-
 மறநீருதர்சேனை முழுதுமிலங்கைமன்
 வகையிரவிபோலு மணியுமலங்கூத
 மணிமவுலியான வெருபதம்விஞ்சிரு
 பதுதேநாளும்;

அடைவலமுமான விசேரஅம்புடை
 தசாத்ருமார ருருகுபுங்கவன்
 அருள்புனைமுராரி மருகவிளங்கிய மய்நேறி-
 அடையலர்கள்மாள வெருநிமிடந்தனி
 லுலகைவலமாக நொடியினில்வந்துயர்
 அழகியசுவாமி மலையிலமர்ந்தருள் பெருமாளே.

207. விரித்தபைங்குழ லொளிர்மலரளிதன
 தனத்தனந்தன தனதனவெனவொலி
 விரிப்பவண்கயல்விழியுறைகுழைபொடு
 மலைபாய-
 மிகுத்தவண்கிலை றுதல்மிசைதிலதமொ
 டசைத்தபொன்குழை யழகெழுமுகவொளி
 வெயிற்பாரந்திட *கைகயிதம்முருகலர்
 வரிபோத;
 தரித்ததந்திரி மறிபுயமிசைபல
 பணிக்கிலங்கிய பரிமளருவடினை
 தனக்கொழுந்துகள் ததைபடகொடியிடை
 டடுசேலை-
 தரித்துகந்தர மெனஅடர்பரிபுர
 பதச்சிலம்பொடு நடம்கேணிகையர்
 சழக்கர்விஞ்சையர் மயல்களின்முழுருவ
 தொழிபாதோ;

* கை இஃதும் முருகு அலர் வரி போத=தந்தனையுடைய இத
 மேடுகெடிய வாசனையுள்ள செங்குமுத மலையொத்த வாயினின்
 றும் இசைப்பாட்டுகள் எழ. வரி=இசைப்பாட்டு.

சுவாமிமலை.

கனக

உரித்தவெங்கய மறியொடுபுலிகலை
தரித்தசங்கரர் மதிநதிகடையினர்
ஒருத்திபங்கின ரவர்பணிஞருபா

முருகோனே-

உவட்டிவந்திடு மவுணரொடெழுகடல்
சுவட்டையும்பொடி பட*சதமுடிவுற
வுழைத்ததிந்திர் பிரமணுமகிழ்வுற

கிடும்வேலா;

வரித்தார்துள வணிதிருமருவிய
†வுரத்தபங்கயர் மரகதமழகிய
வணத்தரம்பா முறவிடுகணையினர்

முருகோனே-

வனத்தில்வந்தொரு பழையவனெனவொரு
குறத்திமென்புன மருவியகிளிதனை
மயக்கிமந்திர சூருமலைதனிலமர்

பெருமானே. (உசு)

208. காமியத்தழுத்தி

விளையாதே-

காலர்கைப்படிந்து

மடியாதே;

ஒமெழுத்திலன்பு

மிகவூழி-

ஒவியத்திலந்த

மருள்வாயே;

தூமமெய்க்கணிந்த

சுகலீலா-

சூரணக்கடிந்த

ததிர்வேலா;

ஏமவெற்புயர்ந்த

முயில்விரா-

ஏரகத்தமர்ந்த

பெருமானே. (உஊ)

209. தெருவினில் நடவாமடவார்

வசையாலே-

திரண்டொறுக்கும்

தினகர னெனவேலையிலே

சிவந்துதிக்கும்

மதியாலே;

* சதம் முடிவுற=தூறுஅசுவமேத யாகம் முடிய.

† உரத்த பங்கயர்=மார்பின்கண் தாமரைப்பூடையவர்.

ககூஉ

திருப்புகழ்.

பொருசிலை வகையாஇனையா	
மதன்தொடுக்குங்	கணையாலே-
புளகித முனையாளையா	
மனஞ்சலித்தும்	விடலாமோ;
ஒருமலை யிருகூறெழுவே	
புரம்புகுத்தும்	வடிவேலா-
ஒளிவளர் திருவேரகமே	
யுகந்துசிற்கும்	முருகோனே;
அருமறை தமிழ்தூலடைவே	
தெரிந்துகாக்கும்	புலவோனே-
*அரியரி பிரமாதியர்கால்	
வினங்கவிழ்க்கும்	பெருமானே. (கக)

210. நாசர்தங்கடையதனில் விரவிநான்மெத்தகொந்து
தமொறி-
ஞானமுங்கெடஅடைய வழுவிபாழத்தழுத்தி
மெலியாதே;
மாசகத்தொழுமுனது புகழினோர்சொற்பகர்ந்து
ககமேவி-
மாமணங்கமழுமிரு கமலபாதத்தைநின்ற
பணிலேனே;
வாசகம்புகலவொரு பரமர்தாமெச்சுகின்ற
குருநாதா-
வாசவன்தருதிருவை பொருதெய்வானைக்கிரங்கு
மணவாளா;
†சேகஞ்சார்தருவு மகிழுவாவத்திசந்து
புடைருமுங்-
கேசவன்பரவுருகு மலையில்யோகத்தமர்ந்த
பெருமானே. (கஉ)

* அரி=தேவேந்திரன். † சேகம்=முங்கில்.

ச வ ர மி மலை.

ககூங்

211. நிறைமதிமுகமெனு

நெறிவிழிகணையெனு

உறவுகொள்மடவர்க

உனதிருவடியினி

மறைபயிலரிதிரு

மருவலரசார்கள்

குறமகள்தனைமண

குருமலைமருவிய

மொளியாலே-

*சிகராலே;

ஞறவாமோ-

யருள்வாயே;

மருகோனே-

குலகாளா;

மருள்வோனே-

பெருமானே. (கூங்)

212. பாதிமதிநதி போதுமணிசடை

காதராளிய

பாருகனிமொழி மாதகுறமகள்

பாதம்வருடிய

காதுமொருவிழி காதமுறஅருள்

மாயனரிதிரு

காலனெனையனு காமலுனதிரு

காலில்வழிபட

ஆதிபயனெடுதேவர்காருல

காளும்கையுற

ஆமெயினி லேறியமர்கள்

சூழவாவரு

சூதமிகவளர் சோலைமருவுக

வாமிமலைதனி

சூரனுடற வாரிகவறிட

வேலைவிடவல

குமகோசா-

மணவாளா;

மருகோனே-

அருள்வாயே;

சிறைமீளா-

மினையோனே;

லுறைவோனே-

பெருமானே. (கூச)

* நிகர்=பொர்.

ஐந்தாவது
குன்றுதொழுடல்.

213. வஞ்சகலோபமுடர் தம்பொருளுர்கள் தேடி
மஞ்சரி கோவை தூது பலபாஷின்-
வன்புகழ்பாரிகாரி யென்றிசைவாது கூறி
*வந்தியர்போலவினி வழியாதே;
செஞ்சாணாதகே கிண்கிணிரீபமாலை
திண்டிற் றவெல்லமயூர முகமாறும்-
செந்தமிழ்நாளுமோதி உய்ந்திடஞானமுறு
செங்கனிவாயிலோர்சொ ளருள்வாயே;
†பஞ்சவனீடுகூனு மொன்றிதொபமோடு
பஞ்சமவாதுகூறு சமண்முகர்-
பண்பறுபிஃபோடு வெங்கழுவேறவோது
பண்டிதஞானநீறு தருவோனே;
குஞ்சரம்பாளிமேவு பைம்புனமீதுநாவு
குன்றவார்சாதிக்கடி வெறியாடி-
கும்பிடாடிவாழ்வு தந்தவரோடுகிறு
குன்றுதொழுடல்மேவு பெருமானே. (க)

214. அந்ருங்கழல்பணிந்து னடியேனுன்-
அபயம்புகுவதென்று நிலைகாண;
இதயத்தலிலிருந்து க்ருபையாகி-
இடர்சங்கைகட்கலங்க அருள்வாயே;
எதிர்கொருவரின்நி நடமாடும்-
இறைவன்தனதுபங்கி னுமைபாலா;
பதியெங்கிலுமிருந்து வினையாடி-
பலகுன்றிலுமமர்த்த பெருமானே. (உ)

* உத்தியர்=புகழ்த்து உறுதவார் † பஞ்சவன்=பாண்டியன்.

குன்றுதேராருடல்.

ககாநி

215. எழுதிசம்புவன கொடியளவதனி
 ஸ்யல்பெறமயினில் வருவோனே-
 இமையவர்பாவி யடிதொழவுணர்
 மடிவுறவிவ தொருவேலா;
 *வழுதியர்தமிழி ஠னொருபொருளதனை
 வழிபடமொழியு முருகேசா-
 மலாடிபணியு மடமகள்பசலை
 மயல்கொடுதளர்வ தழகோதான்;
 முழுகியபுனலி லினமணிதாள
 முறுகிபெவள மிகவாரி-
 முறையொடுகுறவர் மடமகள்சோரியு
 முதமலையழக குருநாதா;
 பழகியகிணைகள் பொடிபடஅருளில்
 படிபவரிதய முறுகோவே-
 பருவகாதுணிய வொருகணைதெரிவ
 பலமலையுடைய பெருமானே. (க.)

216. திறையின்மானுட ராசையினுல்மட
 லெழுதுமாலருள் மாதர்கள்தோதக
 சரசர்மாமல ரோதியினுலிரு கொங்கையாலுஞ்-
 தளர்மினேரிடை யாலுடையால்நடை
 யழகினுல்மொழி யால்விழியால்மருள்
 சவலைசாயடி யேன்மிகவாடிம யங்கலாமோ;
 பறவைபாண்டெய்ஞ் ஞானிகள்மோனிகள்
 அணுகொணுவகைநீடுமிராசிய
 பவனபூரக வேகிகமாகிப வீந்துநாதம்-

* வழுதியர்தமிழ்=பாண்டியர்களால் விருத்தி செய்யப்பட்டதமிழ்.

† ஒருபொருளதனை வழிபடமொழியும் முருகேசன் என்றது இறைவனார் அப்பொருளுக்குச் சங்கப்புலவர் பலரும் செய்த வந்த உரைகளை யெல்லாம்தனித்தனியே கேட்டு ஒவ்வொருவரிடங்களிற் சிரக்கம்பம் செய்து, கங்கேர் செய்த உரையை முழுதும் வியந்து சிரக்கம்பம் செய்து ஸ்தாபித்தருளிய உருத்திரசன்மரை. † இராசியம்=இரகசியம்.

க ன ன்

திருப்புகழ்.

பகரொணாதது சேரவொணாதது
 நீனையொணாதது வானதயாபா
 பதியதானசு மாதிமனோலயம் வந்துதாராய்;
 சிறைவிடாநகி சாசார்சேனைகள்
 மடியநிலை லாபமதேறிய
 திறல்வினோதஃச மேளதயாபா அம்புராசி-
 திரைகன்போலலை மோதியசீதள
 குடககாவிரி நீனலைருடிய
 திரிசிராமலை மேலுறைவிரகு நிஞ்சிவாமுர்;
 மறவர்நாயக ஆதிவிநாயக
 ரிளையநாயக காவிரிநாயக
 வடிவினாயக ஆனைதனாயக எங்கன்மானின்-
 மகிழுகாயக தேவர்கள்நாயக
 கவுரிநாயக னூர்குருநாயக
 வடிவதாமலை பாவையுமேவிய தம்பிரானே.(ச)

க யி லை ம லை.

217. திருசிலமருவிக்காவி †நிருவழியடைபட்டோடி
 சிவவழியுடனுற்றேக பரமீதே-
 சிவசுடரதனை ப்ஃபாவை மணமெனமருவிக்கோல
 ஸ்திரிபுரமெரியத்தீயி னகைமேவி;
 இருவினைபொரியக்கோல திருவருளுருவத்தேகி
 யிருள்கதிரிவிபொற்பூமி தவருடே-
 இருவருமுருகிக்காய கிலையெனமருவித்தேவ
 ரிளையவனெனவித்தார மருள்வாயே;
 பரிபுரகழ ! லெட்டாசை செவிடுகள்படமுத்தேவர்
 பழமறைபணியச்சூல மழுமானும்-

* சமேனம், சமேனனம்=கலப்பு.

† இருவழி=இடைகலைப்பிக்கலைமார்க்கம்.

‡ பாவைமணம் எனமருவல்=பிரதிமைவிவாகம் போலப்பாவித்தல்.

§ திரிபுரம்=மூட்டமலம். | எட்டாசை=அஷ்டதிக்கு.

குன்றுதோறூடல்.

கசுள

பரிவொடுசுழலச்சேடன் முடிசெறுசெறனைக்கோவு
பரியினைமலர்விட்டாடி அடியோர்கள்;
† அரஹரவுருகிச்சேசெ யெனதிருநடனக்கோல
மருள்செயுமுமையிற்பாக ரருள்பாலா-
அலரணிசூழல்பொற்பாவைத்திருமகளமளிப்போரொ
டடியவர்சயிலைக்கான பெருமாளே. (க)

218. தேனுத்துமுக்கனிகள் பால்செங்கருப்பினிள்
சீரும்பழித்தகிவ மருளுறத்-
தீதும்பிடித்தவினை யேதும்பொடித்துவிழ
செவன்சிவச்சொருப மெனதேறி;
நானென்பதற் றயிரொ னெனப்பதற்றுவெளி
நாதம்பரப்பிரம வொளிமீதே-
ஞானஞ்சாரப்பமிழி ழானந்தசித்தியொடெ
நாளுங்களிக்கபத மருள்வாயே;
வானந்தழைக்கஅடி யேனுஞ்செழித்தஅயன்
மாலும்பிழைக்கஅலை விடமாள-
வாருங்கரத்தனெமை யானுந்தகப்பன்மழு
மானின்கரத்தனருள் முருகோனே;
தானந்தனத்தன னுவன்கெற்றிமது
தானுன்கடப்பமல ரணிமார்பா-
தானங்குறித்துளமை யானுந்திருக்கயிலை
சாலுங்குறத்திமகிழ் பெருமாளே (உ)

219. நகைத்துவுருக்கி விழித்துமிரட்டி
கடித்துவிதத்தி ளதிமோகம்-
நடத்துசமத்தி முகத்தைமினுக்கி
கலத்திலனைத்து மொழியாலும்;

* கோவுபரியினைமலர் விட்டு=இடபமாகிய பரிவைப் பூமியில்விட்டு.

† அரஹரவுருகி=அரஹரவருகி

‡ திருமகள்=இலக்குமியின் புத்திரி.

கக-21

திருப்புகழ்.

ஹைத்தவாத்தி லடுத்தபொருட்கை
 திரட்டியெடுத்து வாவேசெய்-
 திருட்டுமுலைப்பெண் மருட்டுவலைக்குள்
 தெவிட்டுகலைக்குள் விழுவேனோ;
 படைத்தஅரக்கர் பிரத்தையறுத்து
 படர்ச்சிகுறுத்த மயிலேறி-
 பனைத்தகரத்த குணத்தமணத்த
 பதத்தகனத்த தனமாதை;
 மிகைத்தபுனத்தி லிருத்தியனைத்து
 *வெளுத்தபொருப்பி லுறைநாதா-
 விரித்தசடைக்கு ளொருத்தியிருக்க
 †ம்ருகத்தையெடுத்தார் பெருமானே. (க.)

220. பனியின்விந்துளி போலவேகருவினுறு
 மளவிலங்கொரு சூசமாய்மிளகுதுவர்
 பனைதெனங்கனி போலவேபலகனியின்வயிராதி-
 பருவமுத்தலை கீழ்தாய்நழுவிநில
 மருவியொன்பது வாசல்சேருருவமுள
 பதுமையின்செயல் போலவேவளிகயிறி
 னுடனாடி;
 மனவிதத்தெரி யாமலேமலசலமொ
 டுடல்நகந்தழு தாறியேஅனைமுலையின்
 மயமயின்றொரு பாலனாயிகமுடையசெயல்மேவி-
 வடிவமுன்செய்த தீமையா || செய்முனையும்
 அறமறந்தக மீதுபோய்தினதினமு
 மனமழிந்துடல் நாறினேனினியுனது
 கழல்தாராய்;

* வெளுத்தபொருப்பு=கெள்ளிமலை=கயிலை.

† ம்ருகத்தை யெடுத்தார்=மானேந்தியாகிய கெபெருமான்.

‡ துவர்=பாக்கு. § பலகனி=பலாக்கனி.

|| எழுமுனையும்=ஐயும் உனையும், ¶ அகம்=பாலம்

குன்றுதோறூடல்.

ககாசு

தன்னதந்தன தானனாதன தன்ன
 தன்னதிந்தன தீததோதிருத்திசு
 தருத்தத்தி தாகுதோவெனமுழவு வளைபேரி-
 தல்கணம்பறை காளமோடிமிலைதொனி
 பினமுழங்கெழு வேலைபோலதிரபொரு
 சமர்முகங்களின் மேவியேவிருதுசொலு
 மவுனோர்கள்;

சினமழித்திட தேர்கள்*தோலரிபரிகள்
 குருதிபெண்டிசை முடவேஅலகைகரி
 சிறையினங்களி கூரவேககையருளி விடும்வேலா-
 சிவன்மகிழ்ந்தரு ளானைமாமுகன்மருவி
 மனமகிழ்ந்தருள் கூரவோர்கயிலைமகிழ்
 திகழ்குறிஞ்சியின் மாதுமால்மருவுபுகழ்
 பெருமானே.(ச)

221. †புமியதனிற்
 புகழியில்வித்
 அமிர்தகவித்
 அடிமைதனக்
 சமரி†லெதிர்த்
 தனியியில்விட்
 கமசிவயப்
 ஸ்ரீசதகிரிப்
 ப்ரபுவான-
 தகர்போல;
 தொடைபாட-
 கருள்வாயே;
 தகர்மாளத்-
 டருள்வோனே;
 பொருளானே-
 பெருமானே. (ரு)

222. முகத்தைப் பிணுக்கிமெத்த
 மிணுக்கித் துடைத்தூத்த
 முலைக்கச் சலித்ததைத்து
 முழுக்கக் கழப்பியெத்தி
 மழுப்பிப் பொருட்பறித்து
 மொழிக்குட் படுத்தழைத்த
 முசியாதே-
 மளிமீதே;

* தோல்=பாலை. †பூமி என்பது புமி என்றாயிற்று. ‡ எதிர்த்தனர்=
 எதிர்த்த ருர்; ருர்=ரூர். ஸ்ரீசதகிரி=வெள்ளியங்கிரி.

கள௦

திருப்புகழ்.

நகைத்திட் டழுத்திழுத்த
 மளித்துக் களித்துமெத்த
 நயத்திற் கழுத்திறுக்கி யனைவார்பால்-
 நடுக்குற் றவர்க்குமெத்த
 மனத்தைப் பெருக்கவைத்து
 நயத்துத் தியக்கிந்தி யழிவேனோ;
 சேகக்கச் சேகக்கசேகக்
 தரிக்கத் தரிக்கதக்க
 திமித்தித் திமித்தித்தி யென ஆடும்-
 சேகத்துக் கொருத்தர்புத்ர
 கினைத்துத் துதித்தபத்த
 ஜெனத்துக் கினித்தித்தி யருள்வோனே;
 மிகைத்துத் திடத்தொடுத்து
 அசைத்துப் பொறுத்தரக்கன்
 மிகுத்துப் பெயர்த்தெடுத்த கபிலாய-
 மிசைக்குற் றடுத்துமற்ற
 பொருப்பைப் பொடித்திடித்து
 மிதித்துத் துகைத்துவிட்ட பெருமானே. (ஈ)

~~~~~  
 ஸ்ரீ கைலம்.  
 ~~~~~

223. ஒருபதுமிருபது மறுபதுமுடனறு
 முணர்வுறஇருபது முளகாடி-
 உருகிடமுழுமதி தழலெனவொளிதிகழ்
 வெளியொடுவொளிபெற விரவாதே;
 தேருவினில்மாமென எவரொடுமுரைசெய்து
 திஃதொழிலவமது புரியாதே-
 திருமகன்மருவிய திரள்புயஅறுமுக
 தெரிசனைபெறஅருள் புரிவாயே;

கு ன் று தோ ரு ட ல்.

க எ க

பரிவுடனழகிய பழமொடுகடலைகள்

பயறொடுசெல்வகை

பணியாரம்-

பருகிடுபெருவயி றுடையவர்பழமொழி

எழுதியகணபதி

யிளையோனே;

பெருமலையுருவிட அடியவருருகிட

பிணிகெடஅருள்தரு

குமரோசா-

பிடியொடுகளிறுகள் நடைபிடகலைதிரள்

பிணையமர்திருமலை

பெருமானே.

~~~~~
நீ ரு வே ங் க ட ம்.

224. வரிசேர்ந்திடு சேல்கயலோவெனு

முழைவார்த்திடு வேலையுநீலமும்

வடுவொங்கிடு வாள்விழிமாதர்கள்

வலையாலே-

வளர்கோங்கிள மாமுனைபாகிய

தனவாஞ்சையி லேமுகமாயையில்

வளமார்தளிர் போல்நிறமாகிய

வடிவாலே;

இருள்போன்றிடு வார்முழல்நீழலில்

மயல்சேர்ந்திடு பாயநின்மீதுற

இனிதாங்கனி வாயமுதூறல்கள்

பருகாமே-

எனதாங்குதன தானவைபோயற

மலமாங்கடு மோகவிகாரமு

மிவைநீங்கிட வேயிருதாளினை

யருள்வாயே;

கரிவாம்பரி தேர்திரள்சேனையு

முடனாந்தரி யோதனனாதிகள்

களமாண்டிட வேயொருபாரத

மதிலேகிக்-

கனபாண்டவர் தேர்தனிலேபெழு

பரிதூண்டிய சாரதியாகிய

கதிரோங்கிய கேமிபனாமி

ரகுராமன்;

* தனது=சிகேகம்.

கள௨

திரு ப் பு க ழ்.

தினாநீண்டினை வாரியும்வாங்கியும்
 செடிதோங்கும ராமாமேழொடு
 தெசமாஞ்சிர ராவணனார்முடி பொடியாகச்-
 கிலைவாங்கிய காரணனார்மரு
 மகனாகுநக னேபொழில்ருழ்தரு
 திருவேங்கட மாமலைமேவிய பெருமானே (க)

225. கோங்கினரீரிளக ிங்குபயோதாமும்
 வாங்கியவேல்விழியும் இருள் கூறும்-
 கூந்தலுநீள்வனாகொள் காந்தனாநாடையும்
 மாந்தளிர்போல்வடிவும் மிகநாடி;
 பூங்கொடியார்கலவி நீங்கரிதாகிமிரு
 திங்குடனேயுழலும் உயிர்வாழ்வு-
 பூண்டடியேனெறியில் மாண்டிவனேகாகில்
 ிழந்தலையாமலருள் புரிவாயே;
 பாங்கியும்வேடுவரும் ஏங்கிடமாமுனியும்
 வேங்கையுமாய்மறமின் னுடன்வாழ்வாய்-
 பாண்டவர்தேர்கடவும் நீண்டபிரான்மருக
 பாண்டியனீறணிய மொழிவோனே;
 வேங்கையும்வாரணமும் வேங்கையுமானும்வளர்
 வேங்கடமாமலை னுறையோனே-
 வேண்டியபோதடியர் வேண்டியபோகமது
 வேண்டவெருதுதவு . பெருமானே. (உ)

226. சாத்தயில்மோகவெரி காந்தியவாவனில
 முண்டவிபாதசம யவிரோத-
 சாங்கலையாரிதியை நீத்தவொ னுதலகர்
 தாத்துணையாவன மடவார்மேல்;
 எந்தினவார்முளரி சாத்தனிமார்பினெடு
 தோய்த்தருகாஅறிவு தமொறி-

குன்றுதோறூடல்.

களந.

ஏங்கிடஆருயிரை வாங்கியகாலன்வசம்
 பான்தனிபோய்விடுவ தியல்போதான்;
 காத்தளிஞனகா மான்தருகானமயில்
 காத்தவிசாகசர வணவேளே;
 காண்டகுதேவர்பதி யாண்டவனேகருதி
 யாண்டகையேயிபமின் மணவாளா;
 வேந்தருமாரகுக சேந்தமயூரவட
 வேங்கடமாமலையி லுறைவோனே;
 வேண்டியபோதடியர் வேண்டியபோகமது
 வேண்டவெறுதுதவு பெருமானே. (உ)

227. கறுத்ததலை வெளிறுமிருந்து
 மதர்த்தஇணை விழிகள்குழிந்து
 கதுப்பிலுறு தசைகள்வறண்டு செவிதோலாய்-
 கழுத்தடியு மடையவளைந்து
 கனத்தநெடு முதுகுருனிந்து
 கதுப்புறுப லடையவிழுந்து தடுநீர்சோ;
 நுறக்கம்வரு மளவிலெலும்பு
 குலுக்கிவிடு மிருமஸ்தொடங்கி
 உரைத்தகன குரலுளெரிந்து தடிசாலாய்-
 உரத்தநடை தளருமுடம்பு
 பழுத்திடுமுன் மிகவும்விரும்பி
 உளக்கடிமை படுமவர்தொண்டு புரிவேனோ;
 சிறுத்தச்செலு வதனுளிர்ந்து
 பெருத்ததிரை யுததிகர்ந்து
 செறித்தமறை கொணரவிவத்த ஜெயமாட்டிலே-

* உதடு நீர் சோர் உறக்கம் வருமளவில் எனப் பிரிக்க.

† செலு=மீன்சிறை. ‡ ஏ செறித்து அ வளை கடலில்=பாணம்
 பிரயோசஞ் செய்து அந்த வளைந்த கடலில்.

கௌச

திருப்புகழ்.

செறித்தவனா கடலில்வரம்பு
புதுக்கியினா யவனோடறிந்து
செயிர்த்தஅனுமனையுமுகத்து படையோடி;
மறப்புரிசை வளையுமில்ங்கை
யாக்கனொரு பதுமுடிசித்த
வனாத்தவிலை விஜயமுருத்தன் மருகோனே-
மலர்க்கமல வடிவுளசெங்கை
அயிற்குமர *குகைவழிவந்த
மலைச்சிகர வடமலைநின்ற பெருமானே. (ச)

திருத்தனிகை.

228. அமைவுற்றடையப் பசியுற்றவருக்
கமுதைப்பகிர்ந்தற் கிசையாதே-
அடையப்பொருள்கைக் கிளமைக்கெனவைத்
தருள்தப்பிமதத் தயாராதே;
தமர்சுற்றியழப் பறைகொட்டியிடச்
சமனெட்டுயிராக் கொடுபோகும்-
சரிரத்தினேநிற் குமெனக்கருதித்
தளர்வுற்றொழியக் கடவேனோ;
இமயத்துமயிற் கொருபக்கமளித்
தவருக்கிசையப் புகல்வோனே-
†இரணத்தினிலெற் றுவரைக்கமுருக்
கொயிட்டிடுவிக் ரமவேலா;

* “அண்டமன்னுயிரீன்றவனோடன்முனிவாதித்
தொண்டசன்கெழுசுவாமியின்மால்வரைதுறந்து
மண்போதலத்தேகியேபோர்குகைவழியே
பண்டிதான்வருவேன்டெகிரியையும்பார்த்தாங்” என்று
கச்சிப்படுவாசாரியசுவாமிகள் கந்தபுராணத்தில் வழிகடைப்படலத்
தில் கூறிவிடுத்தியுங்காண்க, † இரணம்=புத்தம்.

கு ன் று தோ று ட ல்.

களறி

*சமயச்சிலுகிட் டவனாத்தவறித்

தவமுற்றவருட்

புகளும்-

சபெத்மமுகக் குகபுக்ககனத்

தனியிற்சுமரப்

பெருமானே. (க)

229. பொரியப்பொரியப் பொலிமுத்துவடத்

துகளிற்புதையத்

தனமீதே-

புரளப்புரளக் கறுவித்தறுகட்

பொருவிற்கறவக்

கொழுவேள்தோள்;

தெரிவைக்கரிவைப் பரவைக்குருகிச்

செயலற்றனள்கற்

பழியாதே-

செறிவுற்றணையிற் றுயிலுற்றருமைத்

தெரிவைக்குணர்வைத்

தரவேணும்;

சொரிகற்பகநற் பதியைத்தொழுகைச்

சுரருக்குரிமைப்

புரிவோனே-

கடர்பொற்கயிலைக் கடவுட்கிசையச்

சுருதிப்பொருளைப்

பகர்வோனே;

தனிகெட்டசுரப் படைகெட்டொழியத்

தனிகெட்டயிலைத்

தொடும்விரா-

தவளப்பணிலத் தாளப்பழனத்

தனிகைக்குமரப்

பெருமானே. (உ)

230. குவளைக்கணைதொட் டவனுக்குமுடிக்

குடையிட்டகுறைப்

பிறையாலே-

குறுகுற்றஅலர்த் தெரிவைக்குமொழிக்

குயிலுக்குமினித்

தளராதே;

இவளைத்துவளக் கலவிக்குயத்

திருகத்தழுவிப்

புயமீதே-

* சமயச்சிலுகு=மதப்போராட்டம்.

† தோள்-தெரி-வை=கை தெரிச் செய்யும் கடர்மையான பாணம்.

‡ அரிவை=அலர்துற்றாமகளிர்.

களசு

திருப்புகழ்

இணையற்றழகிற் புணையக்கருணைக்
 கினிமைத்தொடையைத் தரவேணும்;
 கவளக்கரடக் கரிபெட்டலறக்
 களகக்கிரியைப் பொருமவேலா-
 கருதிச்செயலைப் புயனுக்குருகிக்
 கலவிக்கணயத் தெழுமார்பா;
 பவளத்தாளத் திரளக்குவைவெற்
 பவையொப்புலயற் புறமீதே-
 பணிவத்திரள்மொய்த் ததிருத்தணிகைப்
 பதியிற்சுமரப் பெருமானே. (உ)

231. கடற்செகத்தடக்கிமற் றடுத்தவர்க்கிடுக்கணைக்
 கடைக்கணிர்கொடுத்தழைத் தியல்காமக்-
 கலைக்கதற்றுரைத்துபுட் ஞாற்கள்வீட்டுளத்தினைக்
 கரைத்துடுத்தபட்டவீழ்த் தணைமீதே;
 சடக்கெனப்புகத்தனத் தணைத்திழக்கொடுத்துமுத்
 தமிழ்ஈருட் குழம்பிணித் துகிரோகை-
 சளப்படப்புதைத்தடித்திலைக்குணக்கடித்தடத்
 தலத்திலைவப்பவர்க்கிதப் படுவேனோ;
 இடக்கடக்குமெய்ப்பொருட் டிருப்புகழ்க்குயிர்ப்பளித்
 தெழிற்றினைக்கிரிப்புறத் துறைவேலா-
 இகற்செருக்காக்கரைத் தகர்த்தொலித்தூத்தபச்
 கிறைச்சியைப்பசித்தினைக் கிசைகூவும்;
 பெடைத்திரட்களித்தருக் குடக்கொடிக்காத்தபொய்ப்
 பிதற்றறப்படுத்துச் சருவாய்முன்-
 பிறப்பிவிக்குணர்த்துகிக் தவுற்றென்பெருக்குவைப்
 பெருக்குமெய்த்திருத்தணிப் பெருமானே. (ச)

* செயலை=அசோகு. செயலைப்புயன்=அசோகமலர்க்கணையைக் கையிலுடைய மன்மதன்.

† தினைக்குணம்=அரிசியின் சன்மைபொபாத்த.

சூ ன் று தோ று ட ல்.

கௌ

- 232 கனத்தறப் பணைத்தபொற்
கழைப்புயத் தனக்கிரித்
*கனத்தையொத் துமொய்த்தமைக் குழலார்தங்-
கறுத்தமைக் கயற்கணிற்
கருத்துவைத் தொருத்தநிற்
கழற்பதத் தடுத்திடற் கறியாதே;
- இனப்பிணிக் கணத்தினுக்
கிருப்பெனத் துருத்தியொத்
திசைத்தசைத் தசைக்கிலத் தசைதோலால்-
எடுத்தபொய்க் கடத்தினைப்
பொறுக்குமிப் பிறப்பறுத்
தெனக்குவித் தழுத்தியைத் தாவேணும்;
- †பணைக்காச் சினத்திபத்
தனைத்தூத் தாக்கனைப்
‡பயத்தினிற் பயப்படப் பொருமவேலா-
பருப்பதச் செருக்கறத்
துகைக்குமுட் பதத்தினைப்
படைத்தருக் குடக்கொடிக் குமரோச்;
- தினைப்புனப் பருப்பதத்
தனிற்முடிக் குறத்தியைச்
செருக்குறத் திருப்புயத் தனைவோனே-
திருப்புரப் புறத்தியற்
விருத்தருத் ஐதுசித்திலத்
திருத்திசைத் திருத்தணிப் பெருமானே. (௫)

233. பருத்தபற்சொத்தினைக் குருத்திறற்காத்தினைப்
பரித்தவப்பதத்தினைப் பரிவேடே -

* கனம்=மேகம், † பணைக்காச்சினத்திபத்தன்=தேவேந்திரன்.

‡ பயம்=(சமுத்திரமாகிய) ஜலம், § து=து=பரிசுத்தமாகிய,

௧௭௮

திருப்புகழ்.

படைத்தபொய்க்குடத்தினைப் பழிப்பவத்திடத்தினைப்
 படுக்குடற்கடத்தினைப் பயமேவும் ;
 பெருத்ததித்துருத்தனைக் கருத்திமத்துருத்தியைப்
 பிணித்தஃமுக்குறத்தொடைப் புலனானும்-
 பிணித்தவிப்பிணிப்பையைப் பொறுத்தமிழ்ப்பிறப்பறக்
 குறிக்கருத்தெனக்களித் தருள்வாயே;
 கருத்தினுற்றுரைத்தபத் தரைத்தொறுத்திருக்கரைக்
 கழித்தமெய்ப்பதத்திவ்வைத் திடுவிரா-
 கதித்தநற்றினைப்புனக் கதித்தநற்குறத்தியைக்
 கதித்தநற்றிருப்புயத் தனைவோனே;
 செருத்தெறுத்தெறித்தமூப் புரத்தூர்த்தாக்கரைச்
 சிரித்தெரித்தரித்தார்பொற் குமரோசா-
 றெப்புறப்பிரித்தறத் திறத்தமிழ்க்குயார்த்திசைச்
 சிறப்புடைத்திருத்தனிப் பெருமாளே. (௬)

234. பெருக்கவுபாயங் கருத்துடையோர்தம்
 ப்ரபுத்தனபாரங் களிசேசம்-
 ப்ரமத்துடனானும் ப்ரமித்திருள்குறும்
 ப்ரியக்கடலூடுந் தனியாத;
 கருக்கடலூடுந் கதற்றமனேகங்
 கலைக்கடலூடுந் சுழலாதே-
 கடப்பலர்சேர்கின் கிணிப்ப்ரபைவிசங்
 சுழற்புணரீதந் தருள்வாயே;
 தருக்கியவேதன் சிறைப்படனானுஞ்
 சதுர்த்தசலோகங் களும்வாழச்-
 சமுத்திரமேழும் குலக்கிரியேழுஞ்
 சளப்படமாவுந் தனிவீழத்;
 திருக்கையிவ்வெனென் றெடுத்தமாடுஞ்
 செருக்குமயூர் தனில்வாழ்வே-

* முக்குறத் தொடைப்புலனானும் = முக்குற்றத்தொடையும்புலனானும்.

குன்றுதேதாருடல்.

களக

சிறப்பொருளானத் தமிழ்த்ரயநீடுந்

திருத்தணிமேவும்

பெருமானே. (எ)

235. மருக்குலமேவும் குழற்கனிவாய்வெண்

மதிப்பிளவாகும்

நுதலார்தம்-

மயக்கினிலேகண் புறப்படுவேனுன்

மலர்க்கழல்பாடுந்

திறநாடாத்;

தருக்கனுதாரத் துணுக்கிலிலோபன்

சமத்தறியாவன்

பிவிழுகன்-

தலத்தினிலேவத் துறப்பணியாதன்

தனக்கினியார்தஞ்

சபைதாராய்;

குருக்குலராஜன் தனக்கொருதாதன்

குறட்பெலமாயன்

கவநீதம்-

குறித்தயில்நேயன் திருப்பயில்மார்பன்

குணத்த்ரயகாதன்

மருகோனே;

திருக்குளநாளும் பலத்திசைமுகஞ்

சிறப்பதுறாஎண்

டிசையோடும்-

தினாக்கடல்குழும் புவிக்குயிராகுந்

திருத்தணிமேவும்

பெருமானே. (அ)

236. வினைக்கினமாகுந் தனத்தினர்வேளம்

பிணுக்கெதிராகும்

விழிமாதர்-

மிகப்பலமானத் தனிற்புகுதா*வெஞ்

சமத்திடைபோய்வெந்

தயர்முழ்கி;

கனத்தவிசாரம் பிறப்படிதோயுந்

கருக்குழிதோறுந்

கவிழாதே-

கலைப்புலவோர்பன் படைத்திடவோறுந்

கழற்புகழோறுந்

கலைதாராய்;

புனத்திடைபோய்வெஞ் கலைக்குறவோர்வஞ்

சியைப்புணர்வாகம்

புயவேனே-

* வெஞ்சமம்=வெம்மைபாபிய போர்.

க. 2/0

திருப்புகழ்

பொருப்பிருகூறும் படக்கடல்தானும்
பொருக்கெழவானும் புகைமுள;
சினத்தொடுஞான் கனத்தினிமார்ப்
நிறக்கமராடுந் திறல்வேலா-
திருப்புகழோதங் கருத்தினர்சேருந்
திருத்தணிமேவும் பெருமானே. (க)

237. கரிக்குழல்விளித்தும் புறக்கயல்விழித்தும்
கரிக்குவடினைக்குந் தனபாரக்-
கரத்திலெனைச்சங் கிளிச்சரமொலித்தும்
கலைத்துகில்மினுக்யும் பணிவாரைத்;
தரித்துளமழிக்குங் கவட்டர்களினக்கந்
தமிழ்த்துனதுசித்தங் களிகூரத்-
தவக்கடல்குளித்திங் குனக்கடிமையுற்றுன்
தலத்தினிலிருக்கும் படிபாராய்;
புரத்தையுமெரித்தங் கயத்தையுமுரித்தொண்
*பொடிப்பணியெனப்பன் குருநாதா-
புயப்பணிகடப்பங் தொடைச்சிகரமுற்றின்
புகழ்ச்சியமுதத்திண் புலவோனே;
திரட்பரிகரிக்கும் பொடிப்படவுணர்க்குந்
தெறிப்புறவிடுக்குந் கதிர்வேலா-
சிறப்பொடுகுறப்பெண் களிக்கும்விசயத்தென்
திருத்தணியிருக்கும் பெருமானே. (க0)

238. சினத்தவார்முடிக்கும் பகைத்தவார்முடிக்கும்
செருத்தவருயிர்க்கும் சினமாகச்-
சிரிப்பவர்தமக்கும் பழிப்பவர்தமக்கும்
திருப்புகழ்நெருப்பென் றறிவோம்பாம்;

* பொடிபணி என் அப்பன் எனப்பிரித்த திருநீற்றினையும்
பாம்பினையும் அணிந்த என் அப்பன் எனப் பொருள் கொள்.

குன்றுதோறூடல்.

கௌக

நினைத்தனமளிக்கும் மனத்தையுமுருக்கும்
 நிசிக்கருவறுக்கும் பிறவாமல்-
 நெருப்பையுமெரிக்கும் பொருப்பையுமிடிக்கும்
 நிறைப்புகழுரைக்குஞ் செயல்தாராய்;
 தனத்தனனத்தந் திமித்திமிதிமித்தித்
 தகுத்தகுதகுத்தந் தனபேரி-
 தடுட்டுடுட்டுட்டுண் டெனத்துடிமுழக்கும்
 தளத்துடனடக்கும் கொடுஞார்;
 சினத்தையுமுடற்சுங் கரித்தமலைமுற்றுஞ்
 சிரித்தெரிகொளுத்துங் கதிர்வேலா-
 தினைக்கிரிமுற்பெண் தனத்தினில்சுகித்தெண்
 திருத்தணியிருக்கும் பெருமானே. (கக)

239. தொக்கருக்குடி ஸுத்தமேற்றகக
 துக்கமாற்கடமு மலமாயை-
 துற்றகாற்பதலை சொற்படாக்குதலை
 துப்பிலாப்பலச மயநுலைக்;
 கைக்கொளாக்கதறு கைக்கொளாக்கையவ
 லப்புலாற்றசைகு ருதியாலே-
 கட்டுகூட்டருவ ருப்புவேட்டுழல
 சட்டவாக்கழிவ தொருநாளே;
 அக்கராப்பொடியின் மெய்க்கிடாக்குரவர்
 அர்ச்சியாத்தொழுமு னிவனாய-
 அப்பபோர்ப்பனிரு வெற்பபூத்தணியல்
 வெற்பபார்ப்பதிந திருமாரா;
 இக்கணைக்குறில்லி ருத்தனோக்குறுத
 வத்தினோர்க்குதவு மிளைபோனே-
 † எத்திடார்க்கரிய முத்தபாத்தமிழ்கொ
 ‡ டெத்தினார்க்கெளிய பெருமானே. (கஉ)

* சக்கரித்த அம்மலைமுற்றும் எனப்பிரிக்க.

† எத்திடார்க்கு=எத்திடார்க்கு. ‡ எத்தினார்க்கு=எத்தினார்க்கு.

௧௮௨

திருப்புகழ்.

2-10. வட்டவாட்டனம னைச்சிபாற்குதலை

மக்கள்தாய்க்கிழவி

பதிநாடு-

வைத்ததோட்டமனை பத்தமீட்டுபொருள்

மற்றகூட்டமறி

வயலாக;

முட்டவோட்டிமிக வெட்டுமோட்டெருமை

முட்டர்யூட்டி.யெனை

யழையாமுன்-

முத்திவிட்டணுக முத்தராக்ககரு

திக்குராக்கொளிரு

கழல்தாராய்;

பட்டநாற்பெரும ருப்பினுற்காறி

பத்தின்வாட்டியின்

மணவாளர்-

பச்சைவேய்ப்*பணவை கொச்சைவேட்டுவர்ப

திச்சிதோட்புணர்த

னியில்வேளே;

எட்டுநாற்காடுவொ ருத்தல்மாத்திகிரி

பெட்டுமாக்குழைய

எறிவேலா-

எத்திடார்க்கரிய முத்தபாத்தமிழ்கொ

டெத்தினார்க்கெளிய

பெருமானே. (கூட)

2-11. †சினத்திலத்தனை சிறுமணலளவுடல்

செறித்ததெத்தனை சிலைகடலினிலுயிர்

செனித்ததெத்தனை திரள்கயலெனபல

வதுபோதா-

‡செமித்ததெத்தனை மலைகனையுலகிடை

செழித்ததெத்தனை சிறுதனமயல்கொடு

செடத்திலெத்தனை எமனுயிர்பறிகொள்வ

தளவேதோ;

மனத்திலெத்தனை நினைகவடுகள்ருடி

கெடுத்ததெத்தனை மிருகமதெனவுயிர்

வதைத்ததெத்தனை யளவிலைந்திகா

மொழியாமல்-

* பணவை=பாண். † ஒருத்தல்=யானை.

‡ சினதிலம் தினை=சின்னஎள்ளு, தினை. § செமித்தது=சென்மித்தது.

கு ன் று தோ ரு ட ல்.

க்அங்

வகுத்ததெத்தனை மசகனைமுருடனை

மடைக்குலத்தனை மதியழிவிரகனை

மலர்ப்பதத்தினி லுருகவுமினியருள் புரிவாயே;

தனத்தனத்தன தனதனதனதன

திமித்திமித்திமி திமிதிமிதிமிதிமி

தகுத்தகுத்தகு தகுதகுதகுதகு

தகுதிதோ!

தரித்தரித்தரி தரிநிரிரிரிரிரி

தடுட்டுட்டுட்டு டடுடுடுடுடுடு

தமித்தமத்தள தமருகவிருதொலிகடல்போலச்;

சினத்தமார்க்கள செருதிகழ்குருதிய

திமிழ்த்திடக்கரி யசுரர்கள்பரிசிலை

தெயித்திடக்கழு கரிநினநினமிசை பொருமவேலா-

செழிக்குமுத்தம சிவசுரணர்கள்தவ

முனிக்கணத்தவர் மதுமலர்கொடுபணி

திருத்தணிப்பதி மருவியகுறமகள் பெருமாளே.

242. தொடத்துளக்கிகள் அபகடநினைவிகள்

குருட்டுமட்டைகள் குமரிகள்கமரிகள்

சுதைச்சிறுக்கிகள் *குசலிக †ளிசலிகள்

முழுமோசம்.

துறுத்தமட்டைகள் அசடிகள்கசடிகள்

முழுப்புரட்டிகள் நழுவின்க்முழுவின்க்

§துமித்தமித்திரர் விலைமுலையினவலை

புகுதாமல்;

அடைத் | தவர்க்கியல் சரசிகள்விரசிகள்

தரித்தவித்ரும நிறமெனவரவுட

னழைத்துசக்கர கிரிவளைபடிக்கொடு

விளையாடி-

* குசலிகள் = தந்திரவாதிகள். † இசலிகள் = பிணக்கிகள்.

‡ மழுவின்க் = (தங்கள் குறு வெளியாகாமல்) மழுப்புவோர்.

§ துமித்த = (பொருள்) அறக்கின்ற.

|| அவர்க்கியல்.....விளையாடி = அப்பொதுமாதர்க்குச் சமா
 னமாக இயல்கின்ற சரசிகளும் விரசிகளும் ஆகிய அணிமாதி அஷ்ட
 சித்திகளும் பவனம்போலும் சிவந்த நிறத்துடன் வரும்படியாக
 உடனே அழைப்பித்து (அவர்களோடு) சக்ரவாளநிரியாத் குழப்பட்ட
 இப்பூமியில் விளையாடச் செய்து.

கௌச

திருப்புகழ்.

*அவத்தைதத்துவ மழிபடதிருளறை
 விலக்குவித்தொரு சுடரொளிபரவ
 ளருட்புகட்டியு னடியிணையருளுவ தொருகாளே;
 படைத்தனைத்தையும் வினையுறகடனெடு
 னுடைத்தபத்தினி மாகதசொருபிபொர்
 பரத்தினுச்சியி னடநவிலுமைபரு ளிளையோனே-
 பகைத்தரக்கர்கள் யமனுலகுற அமர்
 தொடுத்தசக்கர வளைகாமழகிபர்
 படிக்கடத்தையும் வயிறடைநெடியவர்
 மருகோனே;
 திடுக்கிடக்கட லகரர்கள்முறிபட
 கொளுத்திசைக்கிரி பொடிபடசுடரில்
 திருத்திவிட்டொரு கொடியினில்வலம்வரு
 மயில்விரா-
 தினைப்புனத்திரு தனகிரிசுமரிநல்
 குறத்திமுத்தொடு சசிமகனொடுபுகழ்
 திருத்தணிப்பதி மலைமிசைநிலைபெறு
 பெருமாளே. (கடு)

2-13. இருமலுரோக முயலகன்வாத
 மெரிசுணநாசி வீடமேரீ-
 நிழிவுவிடாத தலைவனீசோகை
 யெழுகளமாலை யிவையோடே;
 பெருவயிற்றீள யெரிசுலைசுலை
 பெருவலிலேறு முளநாய்கள்-
 பிறவிகடோறு மெனைநவியாத
 படியுனதாள்க னருள்வாயே;

* அவத்தை தத்துவம் அழிபட = (பின்) 'ஜாக்கிராதிமலாவஸ்
 சைகனம், தத்துவசேஷ்டைகளும் ஒலிங்க,
 † இருளறை = துணைமலம்.

குன்றுதோற்றூடல்.

கஅடு

வருமொருகோடி யசர்ப்பதாதி

மடியஅனேக

இசைபாடி-

வருமொருகால வயிரவராட

வடிசுடர்வேலை

விடுவோனே;

தருசிழல்மீதி லுறைமுகிலூர்தி

தருதிருமாதின்

மணவாளா-

சலமிடைபூவி னடுவினில்வீறு

தணிமலைமேவு

பெருமானே. (கௌ)

244. கலைமடவார்தஞ் ஈசிலையதனாலும்

கனவளைபாலும்

கரைமேலே-

கருகிபகாளம் பெருகிபதோயன்

கருதலையாலும்

†சிலையாலும்;

கொலைதருகாமன் பலகணையாலும்

கொடியிடைபாளின்

றழியாதே-

ஞாவணிநீமும் புயமணிநீபன்

ஞளிர்தொடைநீதன்

தருள்வாயே;

சிலைமகள்காயன் கலைமகள்காயன்

திருமகள்காயன்

தொழும்வேலா-

தினைவனமானும் †கனவனமானும்

செறிவுடன்மேவுந்

திருமார்பா;

தலமகள்மீதுதென் புலவருலாவுந்

தணிகையிலவாழ்செந்

கதிர்வேலா-

தனிபவர்கூருந் தனிகெடகாருந்

தனிமயிலேறும்

பெருமானே. (கௌ)

* சிலை=(வரை) ஒலி. † சிலை ஆலும்=வில்வினிடத்த அசைகின்ற.

†.கனவனமான்=தெய்வமானே. கனவனம்=கம்+க+வனம்=விண்ணு
லகத்துள்ள மேன்மை பொருத்திய கற்பவனம்,கனம் வனம் எனப்.
பிரித்து பொன்மயமாகிய கற்பவனம் என்றும் பொருள்சொன்ன
லாம். ‡ என்புலவர்=மதிக்கப்படும் தேவர்.

கூஅசு

திருப்புகழ்.

2.15. அரகாபிவனரி அபனிவர்பாவிமு

னறுமுகசாவன

பவனேயென்-

றனுதினமொழிதர அசுரர்க்கெடஅயி

லனலெனஎழவிடு

மதியிரா;

பரிபுரகமலம தடியிணையடிபவ

ருளமதிவறவருள்

முருகேசா-

பகவதிவலாமகள் உமைதரவருருக

பரமனதிருசெவி

களிகூ;

உணாசெயுமொருமொழி பிரணவமுடிவதை

உணாதருருபா

வயர்வாய-

உலகமனலகில வுயிர்களுமிமையவ

ரவர்களுமுறுவா

முனிவோரும்;

பாவிமுனனுதின மனமகிழ்வுறவணி

பணிதிசுழ்தணிகையி

ஹைவோனே-

பகர்தருகுறமகள் தருவமைவனிதைபு

மிருபுடையுறவரு

பெருமானே. (கஅ)

2.16. அருக்கிமெத்தெனச் சிரித்துமைக்கணிட்

டழைத்திதப்படச்

சிலகூறி-

அணாப்பணத்தைவிற் றுடுத்தபட்டவிழ்த்

தணைத்திதழ்க்கொடுத்

தனாராகத்;

தருக்கிமட்டறப் பொருட்பறிப்பவர்க்

ருளக்கருத்தினிற்

ப்ரமைகூரா-

துணைத்துசெய்ப்பதித் தலத்தினைத்துதித்

துணைத்திருப்புகழ்ப்

பகர்வேனோ;

தருக்குமற்கடப் படைப்பலத்தினிற்

றடப்பொருப்பெடுத்

தணையாகச்-

சமுத்திரத்தினைக் குறுக்கடைத்ததிற்

றரித்தரக்கர்பொட்

டெழுவேபோர்;

குன்றுதோறூடல்.

க௮௭

செருக்குவிக்காமச் சாத்தைவிட்டுறச்

செயித்தவுத்தமத்

திருமாமன்-

திருத்தகப்பன்மெச் சொருத்தமுத்தமிழ்த்

திருத்தணிப்பதிப்

பெருமானே. (க௯)

247. இருப்பவல்திருப்புகழ் விருப்பொடுபடிப்பவ

ரிடுக்கினையறுத்திடு

மெனவோதும்-

இசைத்தமிழ்கடத்தமி மெனத்துறைவிருப்புட

னிலக்கணஇலக்கிய

கவிகளும்;

தரிப்பவருரைப்பவர் நினைப்பவர்மிகச்சக

தலத்தினில்வெற்றுத

லரியாதே-

தனத்தினில்முடித்தினில் மனத்தினிலுருக்கிடு

சமர்த்திகள்மயக்கினில்

விழலாமோ;

கருப்புவிவ்வனைத்தணி மலர்க்கணைதொடுத்தியல்

களிப்புடனொளித்தெய்த

மதவேளை-

கருத்தினில்நினைத்தவ நெருப்பெழுதுதற்படு

கனற்கணிலெரித்தவர்

கயிலாயப்;

பொருப்பினிவிருப்பவர் பருப்பதவுமைக்கொரு

புறத்தினையளித்தவர்

தருசேயே-

புயற்பொழில்வயற்பதி வயப்படுதிருத்தணி

பொருப்பினில்விருப்புறு பெருமானே. (௨0)

248. உடலினூடுபோய்மீளு முயிரினூடுமாயாத

உணர்வினூடுவானூடு

முததீயூ-

லெவையூடுநீருடு புயிரினூடுவாதாடு

மொருவரோடுமேவாத

தனிஞானச்;

சுடரினூடுகால்வேத முடியினூடுமுடாடு

துரியவாகுலாதீத

சிவருபம்-

தொலைவிலாதபோசை துரிசுறாதவோர்பேதை

தொடுமுபாயமேதோசொ

லருள்வாயே;

க௨௮

நிருப்புகழ்.

மடலறாதவாசிச அடவிசாடிமாறான
 வரிவரால்சுருவால்சாய அமராடி-
 மதகுநாமித்தோடி யுழவராலடாதோடி
 மடையைமோதியாறுடு தடமாகக்;
 கடல்புகாமகாய்க்கை முடுகிவானைதான்மேவு
 கமலவாவிமேல்விழு மலர்வாவி-
 கடவுள்நீலமாறாத தணிகைகாவலாவீர
 கருணைமேருவேதேவர் பெருமானே. (௨௧)
 249. உடையவர்களேவ ரெவர்களெனகாடி
 யுளமகிழஆக கவிபாடி-
 உமதுபுகழ்மேரு கிரியளவுமான
 தெனவுரமுமான மொழிபேசி;
 நடைபழகிமீள வறியவர்கள்காளை
 நடவுமெனவாடி முகம்வேறாய்-
 நனியுமுனமேயுன் அருணவொளியிசு
 நளினஇருபாத மருள்வாயே;
 விடைகொளுவுபாகர் விமலர்திரிருலர்
 விகித்தர்பரயோகர் விலவோடே-
 விளவுசிறுபூனை கருதலையொடாறு
 விடவாவுகுடு மதிபாரச்;
 சடையிறைவர்காண உமைமகிழஞான
 தளர்கடையிடாமுன் வருவோனே-
 †தவமலருநீல மலர்க்கணையாதி
 தணிமலையுலாவு பெருமானே. (௨௨)
 250. உய்யஞானத்துநெறி கைவிடாதெப்பொழுது
 முள்ளவேதத்துறைகொ ணைர்வோதி-
 உள்ளமோகத்திருளை விள்ளமோகப்பொருளை
 யுள்ளமோகத்தருளி யுறவாசி;

* குவால்=கூட்டம். † தவ=மிகுதி.

குன்றுதோறூடல்.

கௌரவம்

வையமேழுக்குகிலை செய்யுநீதிப்பழைய
வல்லமீ* தற்பலச யிலமேவும்-
வள்ளியாசிப்புதிய வெள்ளித்தோய்முத்தமுதி
கிள்ளிவிசுற்றுமலர் பணிவேனோ;
பையராவைப்புணையு மையர்பாகத்தலைவி
தாய்வேணிப்பகிர திருமாரா-
பையமால்பற்றிவளர் சையமேல்வைக்குமுது
†செய்யனேசுற்றியகு நவர்கோவே;
செய்யுமால்வெற்புருவ வெய்யவேல்சுற்றிவிடு
கையமால்வைத்ததிரு மருகோனே-
தெய்வயானைக்கிளைய வெள்ளையானைத்தலைவ
தெய்வயானைக்கிளைய பெருமானே. (உரு.)

251. எழுப்புநாடக ளப்பொழாத்தமொ
டழுக்குமுனைகள் மச்சொடுகொட்புழு
விருக்கும்விடதி லெத்தனைதத்துவ சதிகாரர்.
இறப்பர்சூதக வர்ச்சுதாப்பதி
யுழப்பர்பூமித சிப்பர்பிறப்புட
விருப்பர்விடுகள் கட்டியலட்டுறு சமுசாரம்;
கெளிப்பர்மால்வலை பட்டுறுதுட்டர்க
ளழிப்பர்மாதவ முற்றுவினைக்கிலர்
கெடுப்பர்யானையு மித்திரசூத்திரர் கொலைகாரர்.
‡கிருத்தர்கோளகர் பெற்றுதிரிக்கள
வரிப்பர்சூடக ரெத்தனைவெப்பினி
கெளிக்கும்விடதை நத்தியெடுத்திவ
னுழல்வேனோ;
ஒளிப்பல்பேரிகை யுக்ரவமர்க்கள்
மெதிர்த்தசூரரை வெட்டியிருட்கிரி
யுடைத்துவானவர் சித்தர்துதித்திட விடுமவேலா-

* உற்பலசயிலம் = திருத்தனிகை. † செய்யனே = செயனே,
‡ கிருத்தர் = செருக்குள்ளவர்,

கந௦

திருப்புகழ்.

உலுத்தராவணனைச் சிரமிற்றிட

வதைத்துமாபலி யைச்சிறைவைத்தவ

ஹலக் கைராவிர டுக்கடல்விட்டவன்

மருகோனே;

வலிக்கவேதனை குட்டிகடித்தொரு

செகத்தையீணவன் பச்சைநிறத்தியை

மணத்ததாதைப ரப்பாமருக்கருள் குருநாதா-

வனத்தில்வாமும யிற்குலமொத்திடு

குறத்தியாராம பக்தியனைத்துள

மகிழ்ச்சியோடுதி ருத்தணிபற்றிய

பெருமாளே. (உச)

252. எனையடைந்தகுட்டம் வினைமிகுத்தபித்த

மெரிவழங்குவெப்பு

வவிபேசா-

இகலினின்றலைக்கு முயலகன்*குலைப்பொ

டிருமலென்றுரைக்கு

மிவையோடே;

மனைகள் பெண்டிர்மக்கள் தமைநினைந்துகத்த

மதிமயங்கிவிட்டு

மடியாதே-

மருவியின்றெனக்கு மாகதஞ்சிறக்கு

மயிலில்வந்துமுத்தி

தாவேனும்;

நினைவணங்குபத்த ரனைவருத்தழைக்க

நெறியில்கின்றவெற்றி

முனைவேலா-

நிலைபெறுத்திருத்த ணியில்விளங்குசுதா

செடியகுன்றில்நிற்கு

மருகோனே;

தினைவிளங்கலுற்ற புனஇளங்குறத்தி

செயலறித்தனைக்கு

மணிமார்பா-

திசைமுகள்திகைக்க அகராரன்றடைத்த

சிறைதிறந்துவிட்ட

பெருமாளே. (உடு)

532. ஏதுபுத்திஐ யாளனக்கினி

யானாநத்திடு வேனவத்தினி

லேயிறத்தல்கொ லோளனக்குசி தத்தைதாயென்-

* குலைப்பு=கேடும்,

குன்றுதோறூடல்.

கசுக

தேயிருக்கவு நாணுமிப்படி.

யேதவித்திட வோசகத்தவ

ரோசலிற்பட வோநகைத்தவர் கண்கள்காண;

பாதம்வைத்திடை யாதெரித்தெனை

தாளில்வைக்கலி யேமறுத்திடி.

பார்நகைக்குமை யாதகப்பன்முன் மைந்தனோடி-

பால்மொழிக்குர லோலமிட்டிடி.

யாரொடுப்பதெ னுவெறுத்தழ

பார்வெப்பர்க ளோளனக்கிது கித்தியாதோ;

ஓதமுற்றெழு பால்கொதித்தது

போலளட்டிகை நீசமுட்டரை

யோடவெட்டிய பாணுசத்திகை யெங்கள்கோவே-

ஓதமொய்ச்சடை யாடவுற்றமர்

மான்மழுக்கா மாடபொற்கழ

லோசைபெற்றிட வேகடித்தவர் தத்தவாழ்வே;

மாதினைப்புன மீதிருக்குமை

வாள்விழிக்குற மாதினைத்திரு

மார்பனைத்தம யூரஅற்புத கத்தவேளே-

மாரன்வெற்றிகொள் பூமுடிக்குழ

லார்வியப்புற நீடுமெய்த்தவர்

வாழ்திருத்தணி மாமலைப்பதி தம்பிரானே. ()

254. ஓலையிட்டரு மைச்சிகள்சித்திர

ரூபமொத்தலி நத்திகள்விற்கனை

யோடினைத்தவி ழிச்சிகள்சர்க்கரை யமுதோடே-

ஊறியொத்தமொ ழிச்சிகள்புட்டுர

லோடுவைத்துமி முற்றுமிடற்றிகள்

ஓசைபெற்றது டிக்கொளிடைச்சிகள் மணம்வீசம்;

மாலையிட்டக முத்திகள்முத்தணி

வாரமுத்துத னத்திகள்ருத்திர

மால்வினைத்தும னத்தையழித்திடு மடமாதர்-

கரு.

திருப்புகழ்.

மார்பரைத்தும ருட்டியிருட்டறை
 வாவெனப்பொருள் பற்றிமுபக்கிடு
 *மாதருக்குவ ருத்தமிருப்பது தணியாதோ
 வேலைவற்றிட நற்கணைதொட்டலை
 மீதடைத்துத லிப்படைவிட்டுற
 விறாக்கன்மு டித்தலைபத்தையு மலைபோலே-
 மீதறுத்துசி லத்திலடித்துமெய்
 வேதலட்சுமி யைச்சிறைவிட்டருள்
 விராச்சுத னுக்குநலற்புத மருகோனே;
 நீவிட்களி லிர்க்குணரிந்தில
 வாரிமுத்துக கைக்கொடிசுத்திர
 நீலாத்தின மிட்டஅறங்கிளி புதல்வோனே-
 நீறதிட்டுசி னைப்பவர்புத்தியில்
 நேசமெத்தஅ ளித்தருள்சற்குரு
 நீர்வளைத்ததி ருத்தணிவெற்புறை பெருமாளே.

255. கச்சணியிளமுலை முத்தணிபலவகை
 கைச்சரிசொலிவா மயல்கூறித்-
 கைப்பொருள்கவர்தரு மைப்பயில்வீழியினர்
 கட்செவிசிகரல்குல் மடமாதர்;
 இச்சையினருகிய கச்சையனறிலி
 யெச்சமினொருபொரு ளறியேனுக்-
 கிப்புவிமிசைகமழ் பொற்பதமலரினை
 விப்பொழுதனுகவு னருள்தாராய்;
 கொச்சையர்மனையிலி டைச்சியர்தயிர்தனை
 நச்சியெதிருடிய குறையால்வீழ்-
 †குற்கிரவினியொடு நற்றிறவகையறி
 கொற்றவுவணமிசை வருகேசன்;

* 'மாதருக்கு வசப்படு புத்திகள் தவிரோனே' என்றும் பாடம்.

† குற்கிரவினியொடு உரலோடு.

கு ன் று தே ரா று ட ல்.

கநாந.

அச்சுதைநிறைகடல் நச்சரவணைதுயி

லச்சுதன்மகிழ்திரு

மருகோனே-

அப்பணிசடையான் மெச்சியதணிமலை

யப்பனெயழகிய

பெருமானே. (உஅ)

256. கவடுற்றசித்தர்சட் சமயப்ப்ரமத்தர்நற்

கடவுட்ப்ரதிஷ்டைபற்

பலவாகக்-

கருதிப்பெயர்க்குமித் துருவர்க்கமிட்டிடர்க்

கருவிற்புகப்பகுத்

துழல்வானேன்;

*சவடிக்கிலச்சினைந் கிருகைச்சரிக்குமிக்

கசரப்பளிக்கெனப்

பொருள்தேடிச்-

சகலத்துமொற்றைபட் டயல்பட்டுகிற்குநிற்

சரணப்ப்ரசித்திசற்

றுணராரோ;

குவடெட்டுமட்டுகெட் டெவரிக்கணத்தினைக்

குமுறக்கலக்கிவிட்

ரமருான்-

குடலைப்புயத்திவிட் டுடலைத்தறித்துருத்

துதிரத்தினிற்குளித்

தெழும்வேலா;

கவடுற்றஅற்புதக் †கவலைப்புனத்தினிற்

றுவலைச்சிமிழ்த்துசிற்

பவளநாணத்-

தொழுதெத்துமுத்தபொற் புரிசைச்செருத்தணிச்

சுருதித்தமிழ்க்கவிப்

பெருமானே. (உக)

257. களைத்ததிர்க்குமிப்பொங்குகார்க்கட லொன்றினாலே-

கறுத்தறச்சிவத்தங்கிவாய்த்தெழு திங்களாலே;

தனிக்கருப்புவிற்கொண்டவிழ்த்தச ரங்களாலே-

தகைத்தொருத்திபெய்த்திங்குயாக்கைச

முங்கலாமோ;

தினைப்புனத்தினைப்பண்டுகோத்தம டந்தைகேள்வா-

திருத்தணிப்பதிக்குன்றின்மேற்றிகழ்கந்தவேளே;

* சவடி=ஒர்வித ஆபரணம்.

† ஒற்றைபட்டு=வெப்பாவமாகவிபாபித்து. † கவலை=செத்தினை.

ககச

திருப்புகழ்.

பணக்கரக்கயத்தண்டர்போற்றிய மங்கைபாலா-
படைத்தளித்தழிக்குந்தரிமூர்த்திகள் தம்பிரானே.

258. கிரியுலாயிய முலைமிசைதுகிவிடு
கபடகோடக விரகிகளசடிகள்
கெடுவியாநிக ளடையுடையுடலினர் விரகாலே-
க்ருபையினுரொடு மணமிசைநழுவினர்
முழுதுநாறிக ளிதமொழிவசனிகள்
கிடையின்மேல்மன முருகிடதழுவினர்
பொருளாலே;
பரிவிளாமயல் கொடுசமர்புரிபவர்
அதிகமாவொரு பொருள் தருபவரொடு
பழையபேரென இதமுறஅணைபவர் விழியாலே-
பகழிபோல்விடு வினைகவர்திருடிகள்
தமையெணுகை யுறுகதிபெறும்கை
பகரமாமயில் மிசைவாநினைவது மொருநாளே;
அரிபராதிபர் மலையனிமையவர்
நிலைபெறுதிடர் படவுடன்முடுகியெ
அசுரர் தூன்படஅயில்தொடுமறுமுகஇளை யோனே-
அரிபகானக முறைகுறமுள்ளிட
கணவனாகிய அறிவுளவீதான
அமரர்நாயக சரவணபவதிற லுடையோனே;
தருமநீதியர் மறையுளர்பொறையுளர்
சரிவுறாநிலை பெறுதவமுடையவர்
தளர்விலாமன முடையவாறினினர் பாராஜர்-
சகலலோகமு முடையவர்நினைபவர்
பரவுதாமரை மலரடியினிதுற
தணிகைமாமலை மணிமுடியழகியல்
பெருமானே. (கக)

259. கிதிமொழிக்கிருதரைப் பொறிவழிச்செறிஞரைக்
கெடுபிறப்பறவீழிக் கிறபார்வை-

சூ ன் று தோ ஞா ட ல்.

ககரு

கெமெடக்குருடகாத் திருடகாச்சமயதர்த்
கிகள்தமைச்செறிதலுந்   நறிவேதும்;
அறிதலற்றயர்தலுந் நவீழ்தலற்றருகலுந்
நறவுநெக்கழிசுருக்   கடலுடே-
அமிழ்தலற்றெழுதலுந் ஸுணர்லெத்துபர்தலுந்
நடிபிணைக்கணுடைப்   பெறவேனோ;
பொறியுடைச்செழியன்வெப் பொழிதரப்பறிதலைப்
பொறியிவிச்சமணரத்   தனைபெரும்-
பொடிபடச்சிவமணப் பொடிபரப்பியதிருப்
புகலியிற்கவுணியப்   புலவோனோ;
தறிவளைத்தறநகைப் பொறிபெழப்புரமெரித்
தவர்திருப்புதல்வந்   கனைமேவும்-
தனிமணக்குவளைநித் தமுமலர்த்தருசெருத்
தணியினிற்சரவணப்   பெருமாளே. (கஉ)

260. சூயிலொன்று*மொழிக் சூயினிந்த்நலையக்
கொலையின்பமலர்த்   கணையாலே-
சூளிருந்தவளக் சூலசந்தர்வொளிக்
கொடிகொங்கையின்முத்   தனலாலே;
புயல்வந்தெறியக் கடனின்றலறப்
பொருமங்கையருக்   கலராலே-
புயமொன்றமிகத் தளர்கின்றதனிப்
புயம்வந்தணையக்   கிடையாதோ;
சயிலங்குலைபத் தடமுந்தகரத்
சமனின்றலையப்   பொருமயிரா-
தருமங்கைவளக் குறமங்கையர்மெய்த்
தனமொன்றுமணித்   திருமார்பா;

* மொழி=மொழியையுடையான். † அலைய=அலைச்சு.

‡ உச்ச அலாலே=தூற்றிய அலர்மொழியினாலே.

கருள்

திரு ப் பு க ம்.

பயிலுங்ககனப் பிறைதன்பொழிநீர்

பணியுந்தணிகைப்

பதிவாழ்வே-

பரமன்பணியப் பொருளன்றருளிற்

பகர்ச்செங்குழிப்

பெருமானே. (உ.உ)

261. குருவியெனப்பல கழுநகரித்திர

ளரியவனத்திடை மிருகமெனப்புழு

குறவையெனக்கரி மாமுமெனத்திரி யுறவாகா-

குமரிகவித்துறை முழுமினத்துயர்

கொடுமையெனப்பிணி கலகமிடத்திரி

குலையெனென்புலை கல்யெனெனப்பலர்

நகையாமல்;

மருவுபுயத்திடை பணிகளணப்பல

கரிபரிசுற்றிட கலைகள்தரித்தொரு

மதனசாக்கென கனகபலக்குட னதுதேடேன்-

வரியபதத்தினி னருவியிருப்பிட

மமையுமெனக்கிட முனதுபதச்சரன்

மருவுதிருப்புக முருளஎனக்கினி யருள்வாயே;

விருதுதனத்தன தனனதனத்தன

விதமிதிமித்திமி திமிததிமித்திமி

விதிர் தட்டுட்டு ரிரிரியெனக்குரு வெருதாளம்-

வெருவமுகிழ்த்திசை யுரகன்முடித்தலை

கெறுநெறெனத்திசை யதிரஅடைத்திட

மிகுதிசெடப்பொரு அசுரார்தெறித்திட

விடும்வேலா;

அரியதிரிப்புர மெரியவிழித்தவ

னயனைமுடித்தலை யரியமுழக்கைய

னகிலமனைத்தைய முயிருமளித்தவ னருள்சேயே-

கு ண் று தே ர் று ட ல்.

கசுள்

அமணருடற்கெட *வசியிலமுத்திவி
ணமார்சொடுத்திடு மரிவைகுறத்தியெர்
டமுகுதிருத்தணி மலையில்சேத்தருள்
பெருமானே. (உச)

குதள்கருத்து.

குருவிமுதலியனபோலத்திரிபவர் உறவு ஆகாது. ஆதலால் அதனைக்கொள்ளேன். எனக்கெவ்வகை முதலியவற்றைத் தேடேன். அந்நாங்களுமே கூடிய பதங்கள் ஊற்றுக்கண்போல் காத்து பெருகும் வாக்குசித்திடைத்தல் எனக்கு அமைபும். அதனைப்பிரயோகிக்குமிடம் உனது பதச்சாண். ஆதலால் அவ்வாக்குசித்தியையளித்தாதிருப்புகழ் ஓத எனக்கு அருள்செய்யவேண்டும்.

262. குலைத்துமயிர்க் கலைத்துவனைக்
கழுத்துமணித் தனப்புளாக்
குவித்தவிழிக் கயற்குழல்ப் பிறைபோலக்-
குனித்ததுதற் புரட்டிககைத்
துருக்கிமயற் கொளுத்தியினைக்
குழைச்செவியிற் றழைப்பபொறித் தனபார்ப்;
†பொலித்துமதத் தரித்தகரிக்
குலட்டுமுலைப் பளப்பளையப்
புனைத்ததுகிற் பிடித்தஇடைப் பொதுமாதர்-
புயத்தில்வனைப் பிலுக்கில்நடைக்
குலுக்கிறைப் பசப்பிமயற் குறவாமோ;
புகட்டிதவத் தழிப்பவருக் குறவாமோ;
தலத்தனுவைக் குனித்தொருமூப்
புரத்தைவிழிக் கொளுத்திமுழத்
தரித்துபுலிக் கரித்துகிலைப் பரமாகத்-
தரித்துதவச் சுரர்க்கண்முதற்
பிழைக்கமிடற் றடக்குவிடச்
சடைக்கடவுட் றெக்கபொருட்

பகர்வோனே;

* உச=சூழ. † பொலித்துமதத்தரித்த=பொலித்துமதத்தரித்த.

கக௮

திருப்புகழ்.

ஸிவத்தகரர்க் கெலித்துமிகக்
 கொளுத்திமறைத் துதிக்கஅழிற்
 செழிக்கஅருட் கொடுத்தமணிக் கதிர்வேலா-
 தினைப்புனமிற் றுறத்திமகட்
 டனத்தின்மயற் குளித்துமகிழ்த்
 திருத்தணியிற் றரித்தபுகழ்ப் பெருமானே. ()

263. கூடந்தலவிழ்த்தாழ் டித்துமினுக்கிகள்
 பாய்த்தவிழிக்குமை யிட்டுமிரட்டிகள்
 *கோம்புபடைத்தமொ ழிச்சொல்பரத்தையர்
 புயமீதே-
 கோங்குபடைத்தத னத்தையழுத்திகள்
 வாஞ்சையுறத்தழு விச்சிலுகிட்டவர்
 கூன்பிறையொத்தக கக்குறியவைப்பவர்
 பலகாளும்;
 ஈத்தபொருட்பெற இச்சையுரைப்பவ
 ராந்துணையற்றழு கைக்குரலிட்டவ
 †ரீங்கிசைநீயுற்றவ லக்குணமட்டைகள்
 பொருள்திரிள்-
 ஏங்கியிடக்கடை யின்றளியவைப்பவர்
 பாங்ககலக்கரு ணைக்கழல்பெற்றிட
 ஈத்தலைபெப்படி கற்கதிபுக்கிட லருள்வாயே
 காந்தன்மலர்த்தொடை யிட்டெதிர்விட்டொரு
 ‡வேத்துராக்கா ணத்தொமெட்டிடு
 காண்டிபஅச்சுத னுத்தமசற்குணன் மருகோனே-
 ¶காங்கிசைமிக்கம றக்கொடிவெற்றியில்
 வாங்கியழுக்கனி சர்க்கரைமொக்கிய
 காங்கனியுற்றியல் கற்பகமைக்கரி
 யினையோனே;

* கோம்பு=ஈனக்குறிப்பு. † ஸிவரு=தன்பம்.

‡ ஈக்கிசை=இம்சை. § உற்றவலக்குணம்=உற்றது அவலம்+குணம்.

¶ வேத்துராக்கு=ரூட்சாசனியவாஸி. ¶ காங்கிசை=விரூப்பம்.

சூ ன் று தே ரா ரு ட ல்.

ககக

தேந்தினைவித்தின நுற்றிடவெற்றினை
வேங்கைமாத்நெழி லைக்கொடுப்பவ
தேன்சொலியைப்புண ரப்புணமுற்றுகுறை
குவைவானன்-
திண்டுடைழைத்திர னுற்றதுதூற்றிடு
வேங்கைதனிற்றுவ னைச்சுனைசுற்றலர்
சேர்ந்ததிருத்தனி கைப்பதிவெற்புறை
பெருமானே. (க.க)

264. கூர்வேல்பழித்தவிழி யாலேமருட்டிமுலை
கோடாலழைத்துமல ரனைமீதே-
†கோபாவிதழ்ப்பருக மார்போடனைத்துகனை
கோல்போல்குழற்றியிடை யுடைகாண;
கார்போல்குழற்சரிய வேவாயதட்டியிரு
காதோலையிற்றுவிழ வினையாடும்-
காமாமயக்கிபர்க னுடேகளித்துநம
காணாருறைக்கலக மொழியாதோ;
‡விராணம்வெற்றிமுர சோடேதவிற்றிமிலை
வேதாகமத்தொனிகள் கடல்போல-
வீராய்முழக்கவரு சூராரிறக்கவிடும்
வேலாதிருத்தனியி லுறைவோனே;
மாரோனிறக்ககை தாதாதிருச்செவியில்
மாபோதகத்தையருள் குருநாதா-
மாலோனளித்தவளி யார்மால்களிப்பவெரு
மாலோடனைத்துமகிழ் பெருமானே. (க.க)

265. சொரியுமுகிலைப் பதுமவிதியைச்
சுரபிதருவைச் சமமாகச்-
சொலியுமனமெட் டனையுநெகிழ்வீற்
சுமடாருஞ் சியல்வாணர்;

* உறைகுவை=உறைபகனே.

† கோபம்=இத்திரகோபம்=தம்பலப்பூச்சி.

‡ விராணம் என்பது ஓர்விதவாத்தியம்.

தெரியுமருமைப் பழையமொழியைத்
 திருடிநெருடித்
 திரியுமருள்விட் டெனதுக்குவளைச்
 கெரிபகரப்
 கரியபுருவச் சிலையுள்வளையக்
 கடைபில்விடமெத்
 கடியகளைப்பட் டெருவவெருவித்
 கலைகள் பலபட்
 குரியகுமரிக் கபயமெனநெக்
 குபயசாணத்
 உழையின்மகளைத் தழுவுமயலுந்
 துருகுமுருகப்
 கவிபாடித்
 பெறுவேனோ
 தியலைக்-
 டனகாளிற்
 தினில்விழா-
 பெருமானே. (௩௮)

266. தாக்கமருக்கொரு சாரையைவேறொரு
 சாகுதிபறப்படு யாறியைநீறிடு
 சாஸ்த்ரவழிக்கதி தூரணவேர்விழு தவமுழ்கும்-
 தாற்பர்யமற்றுழல் பாவியைநாவலர்
 போற்பரிவுற்றுனை பேகருகாதிகல்
 சாற்றுதமிழ்க்குரை ஞானியைநாள்வரை
 தமொறிப்
 போக்கிடமற்றவ்ரு தாவனைஞானிகள்
 போற்றுதலற்றது ரோகியைமாமருள்
 பூத்தமலத்தரய பூரியைநேரிய புலையேனைப்-
 போக்கிவிடக்கட னோநாகோகதி
 போய்ப்பெறுகைக்கலை போகதியானது
 போர்ச்சடர்வஜ்ஜரவை வேல்மயினாஅருள்
 புரிவாயே
 முக்கறைமட்டைம காபலகாரணி
 சூர்ப்பகைகப்படு முளியுதாசனி
 முர்க்கருத்திவி பிஷணர்சோதரி முழுமோடி-

முத்தவாக்கனி ராவணனோடியல்
 பேற்றிவிடக்கம லாலயசீதையை
 மோட்டன்வளைத்தொரு தேர்மிசையேகொடு
 முகிலேபோய்;

மாக்கனசித்திர கோபுரநீள்படை
 விட்டிலிருத்திய நாளவன்வேரற
 மார்க்கமுடித்தவி லாளிகள்நாயகன் மருகோனே-
 வாச்சியமத்தள பேரிகைபோல்மறை
 வாழ்த்தமலர்க்கழு நீர்தருநீள்களை
 வாய்த்ததிருத்தணி மாமலைமேவிய பெருமானே.

267. துப்பாரப்பா டற்றீமொய்க்கால்
 சொற்பாவெளிமுகம் குணமோகம்-
 துற்றாயப்பி றற்றோலீட்டே
 சுற்றாமதனப் பிணிதோயும்;
 இப்பாவக்கா யத்தாசைப்பா
 *டெற்றேயுலகிற் பிறவாதே-
 † எத்தார்வித்தா ரத்தேகிட்டா
 எட்டாஅருளைத் தரவேணும்;
 தப்பாமற்பா டிச்சேவிப்பார்
 தத்தாம்வினையைக் கனைவோனே-
 தற்காழிச்சூர் செற்றாய்மெய்ப்போ
 தத்தாய்தனிகைத் தனிவேலா;
 அப்பாகைப்பா லைப்போல்சொற்கா
 வற்பாவைதனத் தனைவோனே-
 அத்தாவித்தா முத்தாசித்தா
 அப்பாகுமாப் பெருமானே, (௪௦)

268. நிலையாதசமுத்திரமான
 சமுசாரதுறைக்கணின்மூழ்கி
 கீசமானதெனப்பலபேசி யதனுடே-

* ஏற்றே=ஏற்றே, † எத்தார்=எத்தார்.

திருப்புகழ்.

- நெனொருமுறைப்புளதாதி
பெரியோர்களிடைக்காவாதி
நினைவாஸ்சினடித்தொழில்பேணி   ததியாமல்;
- தலையானவுடற்பினியூறி
பவனோயினலைப்பலவேதி
சலமானபயித்தியமாதி   தமோதி-
- தலியாமல்பிறப்பையும்மாடி.
யதுவேரையறுத்துணையோதி
தலமீதில்பிழைத்திடவேதி   னருள்தாராய்;
- கவிபாணசுபுத்திரானாக
குறமாறுதனக்குவினோத
கவினொருபுயத்திலுலாவி   வினையாடி-
- களிகூருமுனைத்துணைநேடு
மடியேனைசுகப்படவேவை
கடனாகுமிதுக்கனமாகு   முருகோனே;
- பலகாலமுனைத்தொழுமோர்கள்
மறவாமல்திருப்புழ்கூறி
படிமீதுதுதித்துடன்வாழ   அருள்வேளே-
- பதியானதிருத்தணிமேவு
சிவலோகமெனப்பரிவேறு
பவரோகவயித்தியராத   பெருமானே. (சக)
269. நினைத்ததெத்தனையிற்   தவறாமல்-
கிலைத்தபுத்திதனைப்   பிரியாமற்;
கனத்தகத்துவமுற்   தழியாமற்-
கதித்தலித்தியசித்   தருள்வாயே;
மனித்தர்பத்தர்தமக்   கெளியோனே-
மதித்தமுத்தமிழிற்   பெரியோனே;
சேனித்தபுத்திரிற்   சிறியோனே-
திருத்தணிப்பதியிற்   பெருமானே. (சஉ)

270. பகவிரவினுங் கருயியாலனம்

பருகியாவிகொண்

டெல்பேணி-

பழையவேதமும் புதியதூல்களும்

பலபுராணமுஞ்

சிலவேததி;

அகலநீளமென் றளவுகூறறும்

பொருளிலேயமைந்

தடைவோரை-

அசடர்முகமென் றவலமேமொழிந்

தறிவிலேனழிந்

திடலாமோ;

சகலலோகமும் புகலநாடொறுஞ்

சறுகிலாதசெங்

கழுநீரும்-

தளவுநீபமும் புணையுமார்பதென்

தணிசைமேவுசெங்

கதிர்வேலா;

சிகரபூதாந் தகரநான்முகன்

சிறுகுவாசவன்

சிறைமீள-

திமிரசாகரங் கதறமாமாஞ்

சிதறவேல்விடும்

பெருமானே. (சக.)

271. பழமைசெப்பிய னைத்தமிழ்த்துடன்

முறைமசங்கிப னைத்துநகக்குறி

படஅழுத்திமு கத்தைமுகத்துற

வுறவாடிப்-

பதறியெச்சிலை விட்டுமருத்திடு

வீரவுருத்திர வித்தைவினைப்பவர்

பலவிதத்தினு மற்பொனச்சொலு மடமாதர்;

அழிந்தொழிற்குவி ருப்பொடுகத்திய

அசடனைப்பழி யுற்றஅவத்தனை

அடைவுகெட்டபு ரட்டனைமுட்டனை அடியேனை

அகிலசத்தியு மெட்டுறுசித்தியு

மெளிதெனப்பெரு வெட்டவெளிப்படு

மருணபொற்பத முற்றிடவைப்பது

மொருகாளே;

குழிவிழிப்பெரு டெட்டலகைத்திரள்
 கரணமிட்டுந் தித்தமிதப்படு
 *குவிஸ்யிட்டக ளத்திலெதிர்த்திடு மொருஞான்-
 குருநிகக்கிய திர்த்துவிழப்பொரு
 கிசிரப்படை பொட்டெழவிக்ரம
 குவிசசத்தியை விட்டருள்கெர்ச்சித மயில்வீரா;
 தழையுடுத்தரு நத்திபதத்துணை
 வருடிவட்டமு கத்திலகக்குறி
 தடவ்வெற்றிக தித்தமுலைக்குவ புதன்மீதே-
 தாளபொற்பணி கச்சுவிசித்திரு
 குழைதிருத்திய ருத்திமிசுத்திடு
 தலரிமலைச்சிக ரத்திடையுற்றருள் பெருமானே.

272. 1. |ருவநெறித்துக் குருவெயர்வுற்றுப்
 புளகிதவட்டத் தனமானார்-
 பொருவிழிழிற்பட் டவரொடுகட்டிப்
 புரளுமசுட்டுப் புலையேனை;
 கருவழிபுற்றுக் குருமொழியற்றுக்
 கதிதனைவிட்டித் திடுதீயக்-
 கயவனை வெற்றிப் புகழ்திகழ்பதம்
 கழல்கள் றுதிக்கக் கருதாதோ;
 செருவகரப்பொய்க் குலமதுகெட்டுத்
 திரைகடலுட்கப் பொருமவேலா-
 தினைவனமுற்றுக் குறவார்மடப்த்பைக்
 கொடிதவவெற்பைப் புணர்மார்பா;
 பெருகியகீத்தச் சிறுபறைகொட்டிப்
 †பெரிசைமுழக்கப் புவிமீதே-
 பரபலமுள்குத்தத் தணிமலையுற்றுப்
 பரியமிகுசொக்கப் பெருமானே. (சடு)

* குவிஸ்ய=வீராவேசஒலி. † பைக்கொடி=பைக்கொடி.

‡ பெரிசை=பேரிசை.

273. பூசலிட்ச்சாததை சேர்கழித்துப்பெருத்த
 போர்விடத்தைக்கெடுத்து வடிசுடர்வாள்-
 போலமுட்டிக்கருழைக்கு னோடிவெட்டித்துளைத்து
 போகமிக்கப்பரிக்கும் விழியார்மேல்;
 ஆசைவைத்துக்கலக்க மோகமுற்றுத்துயர்க்கு
 னாகிமெத்தக்களைத்து னுழியாமே-
 ஆரணத்துக்கணத்து னுண்மலர்ப்பொற்பதத்தை
 யான்வழுத்திச்சுகிக்க அருள்வாயே;
 வாசமுற்றுத்தழைத்த தாளினைப்பத்தரத்த
 மாதர்கட்கட்சிறைக்கு னுழியாமே-
 வாழ்வுறப்புக்கிரதன ரோகையொக்கச்சிறைக்கு
 மாயிற்பொற்கழுத்தில் வரும்விரா;
 விசமுத்துத்தெறிக்க வேலைபுக்குற்றிருக்கும்
 விறுடைப்பொற்குறத்தி கணவோனே-
 வேலெடுத்துக்காத்தி ினீலவெற்பிற்றழைத்த
 வேளெனச்சொற்கருத்தர் பெருமாளே. (சக)

274. பொருவிக்கந்தொட்டர்ச் ிசெருவிக்கன்றொடுமிப்
 புதுமைப்புண்டரிகக் கணையாலே-
 புளகக்கொங்கையிடத் திளகக்கொங்கையனற்
 பொழியத்தென்றல்தூக் குதலாலே;
 தெருவிற்பெண்கள்மிகக் கறுவிச்சண்டையிடத்
 திரியத்திங்களுதிப் பதனாலே-
 செயலற்றிங்கணையிற் றுயிலற்றஞ்சியயர்த்
 தெரிவைக்குன்றாவைத் தாவேணும்;
 அருங்குக்குன்றடையப் பரவிச்செந்தினைவித்
 தருமைக்குன்றவருக் கெளியோனே-

* அத்தமாதர்கன்=பொருட்பெண்டிராயியவேசிகன்.

† நீலவெற்பு=திருத்தணி.

‡ செரு+இக்கன்+தொடும். இக்கன்=கரும்பு வில்லையுடைய
 மண்மதன். § கொங்கு=பூந்தாது.

அசுரர்க்கங்கயல்பட் டமரர்க்கண்டமளித்
தயில்கைக்கொண்டதிறம் குமரேசா;
தருவைக்கும்பதியிற் றிருவைச்சென்றணுகித்
தழுவிக்கொண்டபுயத் திருமார்பா-
தாளச்சங்குவயற் றிரளிற்றங்குதிருத்
தணிகைச்செங்கழிப் பெருமானே. (சஎ)

275. பொற்பதத்தினைத்துதித்து நற்பதத்திலுற்றபத்தர்
பொற்புரைத்துநெக்குருக்க அறியாதே-
புத்தகப்பிதற்றைவிட்டு வித்தகத்துனைத்துதிக்க
புத்தியிற் கலக்கமற்று னினையாதே;
முற்படத்தலத்துதித்து பிற்படைத்தகிர்த்யமுற்றி
முற்கடைத்தவித்துவித்த முழல்வேனை-
முட்டவிக்கடைப்பிறப்பி னுட்கிடப்பதைத்தவித்து
முத்திசற்றெனக்களிப்ப தொருமாளே;
வெற்பளித்ததற்பரைக்கி டப்புறத்தையுற்றளித்த
வித்தகத்தர்பெற்றகொற்ற மயில்விரா-
வித்தைதத்வமுத்தமிழ்ச்சொ லத்தசத்தம்வித்தரிக்கு
மெய்த்திருத்தணிப்பொருப்பி னுறைவோனே;
கற்பகப்புனக்குறத்தி கச்சடர்த்தசிந்தாமுற்ற
கற்புரத்திருத்தனத்தி லனைவோனே.
கைத்தரக்கர்கொத்துகச்சி னத்துவஜ்ஜனக்கமைத்த
கைத்தொழுத்தறித்துவிட்ட பெருமானே. ( )

276. மலைமுலைச்சியர் கயல்விழ்ச்சியர்
மதிமுகத்திய ரழகான-
மயில்கடைச்சியர் குயில்மொழிச்சியர்
மனதுருக்கிக ளனைமீதே;
கலைநெகிழ்த்தியே உறவனைத்திடு
கலவிழ்ந்துவள் பிணிதீராக்க-

கு ன் று தே ரா று ட ல்.

உ-௦௭

கசடனைக்குண அசடனைப்புகல்

கதியில்வைப்பது

மொருநாளே;

குலகிர்குல முருவவிட்டமர்

குலவுசித்திர

முனைவேலா;

குறவர்பெற்றிடு சிறுமியைப்புணர்

குமாசற்குண

மயில்விரா;

தலமதிற்புக லமர*ருற்றிடர்

தனை யகற்றிய

அருளாளா-

தருகிராதெழு பொழில்மிசுத்திடு

தணிமலைக்குயர்

பெருமானே, (சுக)

277. முகத்தைமீதுக்கி எசடிகள்கபடிகள்

விழித்துமருட்டிகள் கெருவிகள்திருடிகள்

மொழிக்குள்மயக்கிகள்வகைதனில்கைதனில்

விதமாக-

முழித்துமயற்கொளு மறிவிலிநெறியிவி

புழுக்குடைப்பொரு ளெனமிகளணிபவர்

புயக்கமடுத்தழி தருமடிபவனிடர் ஒழிவாக;

மிசுத்தழகைப்பெறு மறுமுகசாவண

புயத்திளகிக்கமழ் நறைமலர்தொடையிக

விசைக்கொடுமைப்பெறு மாகதலையிபும் வடிவே

வெளிப்படெனக்கினி பிரவொடுபகலற

தி நுப்பதிராப்புக முமுதியல்கவிசொலி

விதத்தனெழுத்தினை தாவருமொருபொரு

ளருளாயோ;

புகைத்தழலைக்கொடு திரிபுரமெரிபட

நகைத்தவருக்கிட முறைபவள்வலைமகள்

பொருட்பிழிமக்கிரி பதிபெறுமிமைபவ ளபிராமி-

உஞ்

திருப்புகழ்.

*பொதுற்றதிமித்திமி ஈடமிபெகிதி

எழுத்தறிருத்திரி பகவதிகவுரிகை

பொருட்பயனுக்குரை யடுகியசமைபவன்

அமுதாக;

செகத்தையகத்திடு னெடியவர்கடையவன்

அறத்தவளர்த்திடு பாசுவைருலவதி

திறத்தமிழைத்தருபழையவளருளியசிறியோனே.

செருக்குமாக்கர்கள் பொடிபடவடிவுள

காத்திலயிற்கொடு பொருதிமையவர்பணி

திருத்தணிபொற்பதி தனில்மயில்நடவிய

பெருமாளே. (௫)

278. முகிலுமியவியு முழுகதிர்தாளமு

முடுகுகினைகொடு கணைவிமேதனனு

முடியவொருபொரு னுதவியபுதல்வனு

மெனநாடி-

முதியர்கனனென தெய்வதருவிகரென

முதலைமேனினி டுதவியபுயலென

முகமுமறுமுக முடையவளரிவனென

வறியோரை;

சகலபதவியு முடையவரிவரென

தனியதனுல வஜயவளரிவனென

தபனல்வலம்உரு கிரிதனைவிகரென இசைபாடி-

ஓசயிலபகலவ ரிடைதொறும்கடைசெயு

யிரவுகவிரவெ யிருபதமடையவெ

சவிதவடியவர் தவமதில்வரஅருள் புரிவாயே;

அகிலபுலனமு மடைவினிலுதவிய

இமயகிரிமயில் குலவரைதனுலென

அதிகைவருபுர கேடியினிளெரிசெய்த அபிராமி-

* பொது உற்ற. பொது=அம்பலம்.

† கனன்=கண்ணன். ‡ அசுவிய=சம்மாரஞ்செய்த.

§ சயிலபகலவ=சற்பிணைவொத்தவர்.

கு ன் று தே தா ரு ட ல்.

௨௦௯

அமருமிடனன லெனுமொருவடிவுடை

யவஃனிலுநாயவன் முதுதமிழுடையவ

னரியொடயனுல கரியவனடவீல்

சிவன்வாழ்வே;

தினிரிசிரைர் தடமுடிபொடிபட

தினாகளெறிகடல் சுவறிடகளமிசை

திருகுறடுகள் புள்வெகுருநதிகள் பெருகாறு-

செகிசிரெரி படபடைபொருதருள்

திமிரதினகர குருபாஇளமயில்

சிவணிவருமொரு தனிகையிள்நிலைதிகழ்

பெருமானே. (ருக)

279. முடித்தகுழலினர் வடித்தமொழியினர்

முகத்திலீலகிய

விழியாலும்-

முலைக்கிரிகள்மிசை யசைத்ததுவிழினும்

இளைத்தஇடையினு

மயலாகிப்;

படுத்தஅணைதனி லணைத்தஅவொடு

படிக்குளனுதின

முழலாதே-

பருத்தமயில்மிசை கிளைத்தபொழுதுன

பதத்துமலரினை

யாருள்வாயே;

துடித்துதசமுதன் முடித்தலைகள்விழ

தொடுத்தசாம்விடு

ரகுராமன்-

துகைத்துவுலகைபொ ரடிக்குள்ளவிடு

துலக்கஅரிதிரு

மருகோனே;

தடத்துளுறையல் வயற்குளெதிர்படு

தழைத்தகதவிச

எவைசாயத்-

தருக்குமெழிலுறு திருத்தணிகையினில்

தழைத்தசாவண

பெருமானே. (ருஉ)

280. முத்துத்தெறிக்கவள ரிக்குச்சிலைக்கைமதன்

முட்டத்தொடுத்த

மலராலே-

* இவ் உரையவன் = உரையிறத்தவன் = வாக்குச்செட்டாதவன்.

உக௦

திருப்புகழ்.

முத்தத்திருச்சலதி முற்றத்ததுதித்தியென
முற்பட்டெறிக்கு னிலவாலே;
எத்தத்தையர்க்குமித மிக்குப்பெருக்கமணி
இப்பொற்கொடிச்சி தளராதே-
எத்திக்குமுற்றபுகழ் வெற்றித்திருத்தனியி
வீற்றைத்தினத்தில் வரவேணும்;
மெத்தச்சினத்துவட திக்குக்குலச்சிகர
வெற்பைத்துணைத்த கதிர்வேலா-
மெச்சிக்குறத்தின மிச்சித்தனைத்துருகி
மிக்குப்பனைத்த மணிமார்பா;
மத்தபாமத்தாணி மத்தச்சடைப்பரமர்
சித்தத்திலைவத்த கழலோனே-
வட்டத்திரைக்கடலில் மட்டித்தெறித்தவரை
வெட்டித்துணித்த பெருமாளே. (ரு௩)

281. முலைபுளகமெழுஅங்கை மருவுசரிவனகொஞ்ச
முகிலளகமகில்பொங்க அமுதான-
மொழிபுகடஅருமந்த விழிகுலியமதிகொண்ட
முகம்வெயர்வுபெறமன்ற லணையூடே;
கலைகெழுவளர்வஞ்சி யிடைதுவளவுடலொன்று
படவுருகியிதயங்கள் பரிபமேகூர்-
கலவிசரையழியின்ப அலையிலைபடுகின்ற
கவலைகெடவினதன்பு பெறுவேனோ;
அலையெறியுமெழில்சண்ட உததிவயிறழல்மண்ட
அதிரவெழுபடஅண்ட மிமையோர்கள்-
அபயமெனகெடுகின்ற அகார்படஅடியுண்டு
அவர்கள்முனைகெடவின்று பொருமவேலா;
தலைமதியகதிதும்பை யிளவறுகுமழ்கொன்றை
சடைமுடியிலணிகின்ற பெருமானார்-

* உதித்தி=உதித்தி. உதி=உலகத்தருத்தி.

† மத்தம்=மத்தம்.

குன்றுதோறூடல்.

உகக

தருகுமாவிடவைந்து தலைபாவுதொழுகின்ற
தணிமலைநிலுறைகின்ற பெருமாளே. (௫௪)

282. வங்கம்பெறுகட லெங்கும்பொருதிரை

வந்துத்தியதிரு

மதனாலே-

வஞ்சம்பெறுதிட வெஞ்சன், தழலுற

வஞ்சம்பதும்விடு

மதனாலே;

பங்கம்படுமென தங்கந்தனிலுதி

பண்பொன்றியவொரு

கொடியான-

பஞ்சொன்றியமயில் வெஞ்சொன்றியெயழல்

பொன்றுத்தனிமையை

கிணையாயே;

தெங்கந்திராளுட னெங்குங்கதவிசன்

சென்றொன்றியபொழி

லதனூடே-

தெந்தெத்தெனதென என்றன்றொளி

நின்றுத்திகழ்வொடு

மயிலாட;

பொங்குஞ்சுனைகளி லெங்குங்குவளைக

ளென்றுமபுகழ்பெற

மலர்நும்-

பொன்றென்றணிகையில் நின்றங்கெழுபுவி

பென்றுஞ்செயவல

பெருமாளே. (௫௫)

283. வாருற்றெழு பூண்முலைவஞ்சியர்

காருற்றெழு நீள்குழல்மஞ்சியர்

வாலக்குயில் போல்மொழிகொஞ்சியர்

தெருமீதே-

மாணுற்றெதிர் மோகனவிஞ்சையர்

சேலுற்றெழு நேர்விழிவிஞ்சியர்

வாகக்குழை யாமபாஞ்சியர்

மயலாலே;

சீருற்றெழு ஞானமுடன்கல்வி

கோற்றவர் மால்கொடுமங்கியெ

சேருற்றறி வானதழித்துயி

நிழுவாமுன்-

சேவற்கொடி யோடுகெண்டியின்

மீதுற்றறி ஞோர்புகழ்பொங்கிய

தேசக்கதிர் கோடியெனுப்புக

மருள்வாயே;

உக2

திருப்புகழ்.

போருற்றிடு ஞார்சொங்களை
 விரத்தொடு பாரிலரிந்தெழு
 *பூதக்கொடி சோரியருந்திட விடும்வேலா-
 பூதக்குலை பேயிழமென்கயல்
 தாவக்குலை வாழைகளுஞ்செறி
 போகச்செனெ லேயுதிருஞ்செய்க
 ளவைகோடி;

சார்திரி தோறுமெழும்பொழில்
 தூரத்தொழு வார்வினைசிந்திடு
 †தாதுற்றெழு கோபுரமண்டப மவைகுழல்-
 தார்மெத்திய தோரணமென்தெரு
 தேர்சுற்றிய லார்பதிஅண்டர்கள்
 தாமெச்சிய கீள்தணிபம்பதி பெருமானே. ( )

284. வெற்றிசெயவுற்றகழை விற்குதைவளைத்துமதன்
 விட்டகளைபட்ட விசையாலே-
 வெட்டவெளியிற்றெருவில்வட்டபுணையிற்கனல்வி
 ரித்தொளிபாப்பு மதியாலே;
 பற்றிவசைகற்றபல தத்தையர்தமக்கு || மிசை
 பட்டதிசிரிக்கு மழியாதே-
 பத்தியையெனக்கருளி முத்தியையளித்துவளர்
 பச்சைமயிலுற்று வரவேணும்;
 நெற்றிவிழிபட்டெரிய கட்டமிடுமுத்தமர்சி
 கைக்குமனமொத்த கழல்விரா-
 நெய்க்கமலமொக்குமுலை மெய்க்குறவியிச்சையுற
 ித்தயிறுகத்த முவுமார்பா;

* பூதகொடி=பூதகோடிகள். பூதங்களும் கோதிகளும் என்றும்
 பொருள் கொள்ளலாம். கொடி=காக்கை. † செய்கள்=வயல்கள்.
 † தாது=பொன். § பனை=பறை.
 || இசைபட்டதிசிரி=புல்லங்குழல். திசிரி=மூங்கில்.

குன்றுதோறூடல்.

உகந்

எந்நியதிருச்சலதி சுந்நியதிருத்தணியி

பெப்பொழுதுசிற்கு

முருகேசானே-

எட்டசுமெட்டசில முட்டமுடிசெட்டசுர

ரிட்டசிறைவிட்ட

பெருமானே. (௫௭)

~~~~~
வ ள் ளி ம லை.

285. அல்லிவிழியாலு முல்லைநகையாலு

மல்லல்படஆசைக்

கடலியும்-

அள்ளவினிதாகி நள்ளிரவுபோலு

முள்ளவினை யாரத்

தனமாறும்;

இல்லுமினையோரு மெல்லஅயலாக

வல்லெருமைமாய்ச்

சுரனும்-

எள்ளியெனதாவி கொள்ளுகொளுகாளி

லுய்யவொருபோற்

கழல்தாராய்;

தொல்லைமறைதேடி யில்லையெனாதர்

சொல்லுமுபதேசக்

குருநாதா-

துள்ளிவினையாடு புள்ளியுழைகாண

வெள்ளிவனமீதுற்

றுறைவோனே;

வல்லகார்மாள நல்லகார்வாழ

வல்லைவழவேலைத்

தொடுவோனே-

வள்ளிபடர்சூரல் வள்ளிமலைமேவு

வள்ளிமணவாளப்

பெருமானே. (௬)

286. ஐயமுதனோயு மையலுமவாவி

னைவருமுபாயப்

பஸ்துலின்-

அள்ளல்கடவாது துள்ளியதில்மாயு

முள்ளமுமில்வாழ்வைக்

கருதாசைப்;

பொய்யுமகலாத மெய்யைவளராவி

உய்யும்வகையோகத்

தனுநாதே-

புல்லறிவுபேசி யல்லல்படுவேனை

நல்லிறுதாளிற்

புணர்வாயே

உகசு

திருப்புகழ்

மெய்யபொழில்நீடு தையலை*முதலு
 செய்யபுயமீதுந் தனைவோனே-
 வெள்ளையிபமேறு வள்ளல்கிளைவாழ
 †வெள்ளமுதுமாவைப் பொருதோனே;
 வைபமுமுதாளு மையமயில்வீர
 வல்லமுருகாமுத் தமிழ்வேனே-
 வள்ளிபடர்சாரல் வள்ளிமலைமேவு
 வள்ளிமணவாளப் பெருமானே. (உ)

257. கையொத்தவாழ்மிந்த மெய்யொத்தவாழ்விசந்து
 பொய்யொத்தவாழ்வுகண்டு மயலாகிக்-
 கல்லுக்குநேரும்வஞ்ச வுள்ளத்தர்மேல்விழுந்து
 கள்ளப்பயோதரங்க ளுடன்மேவி;
 உய்யப்படாமல்நின்று கையர்க்குபாயமொன்று
 பொய்யர்க்குமேயயர்ந்து ளுடைகூபேன்-
 உள்ளப்பெருகலின்று தொய்யப்படாமலென்று
 ிமுள்ளத்தின்மாய்வதொன்றை மொழியாயோ;
 ஐயப்படாத ி ஐந்து பொய்யற்றசோகைதங்கு
 தெய்வத்தெய்வவாணை கொங்கை புணர்வோனே-
 அக்லைப்பொறுமுழங்கு சேவ் லுக்கேவலொன்று
 வெல்லப்பதாகைகொண்ட திறல்வேலா;
 வைபத்தையோடியைந்து கையற்குயிசுதந்தை
 மெய்யொத்தநீதிகண்ட பெரிபோனே-
 வள்ளிக்குழாமடர்ந்த வள்ளிக்கல்மீதுபென்று
 வள்ளிக்குவேடைகொண்ட பெருமானே. (ங)

289. முல்லைக்குமாரனங்கை வில்லுக்குமாதர்தங்கள்
 பல்லுக்கும்வாடியின்ப முயலாரீன்-

* முதலு=பன்னிரண்டு. † வெள்ளம்=சமுத்திரத்தினிடத்தில்.

‡ பெருக=பெருக. § உள்ளத்தின்மாய்வு=மனோவையம்.

|| ஐந்து...சோலை=சத்தானம், அரிசத்தனம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், சற்பகம்-என்னும் ஐகைத்தருக்கள் கிறைத்தசோலை.

குன்றுதேரூடல்.

உகநு

முள்ளுற்றகால்மடிந்து கொள்ளிக்குள் முழுகிவெந்து
 பள்ளத்தில்தீழிழுவதன்றி யொருநாளா;
 எல்லைக்குமாரணங்கன் சொல்லித்தொழாவணங்கு
 மெல்லைக்குமவாகிநின்ற னருள்காமம்-
 எள்ளற்குமாலயர்த்து வுள்ளத்திலாவளன்று
 முள்ளப்பெறா*ரிணங்கை யொழிவேனோ;
 †அல்லைக்கவாணைதத்த வல்லிக்குமார்பிலங்க
 அல்லிக்கொள்மார்பலங்கல் புனைவோனே-
 அள்ளற்படாதகங்கை வெள்ளத்துவாகிதங்கி
 மெள்ளச்சரோருகங்கள் பயில்காதா;
 வல்லைக்குமாரகத்த தில்லைப்புராரிமைந்த
 மல்லுப்பொராரிநாண்டு புயலிரா-
 வள்ளிக்குழாமடர்ந்த வள்ளிக்கல்மீதுசென்று
 வள்ளிக்குவேடைகொண்ட பெருமானே. (ச)

289. கள்ளக்†ருவாற்பை தொள்ளைப்புலாற்பை
 ‡துள்ளிக்கனூர்க்க யவுகோப-
 கள்வைத்ததோற்பை || பொள்ளுற்றகாற்பை
 கொள்ளைத்தாராற்பை பகபாச;
 அள்ளற்பைமாற்பை ¶ஒருள்ளற்பைசிப்பை
 வெள்ளிட்டசாப்ஃஃபி சிதமீரல்-
 அள்ளச்††சுவாக்கள் சள்ளிப்பிழாப்பல்
 கொள்ளப்படாக்கை தவிரவேனோ;
 தெள்ளத்திசேர்ப்ப ‡‡வெள்ளத்திமாற்கும்
 §§வெள்ளுத்திமாற்கு மருகோனே-

* இணங்கை=இணக்கத்தை. † அல்லைக்கு=இரவில்.

‡ குவால்=கட்டம். § துன் இக்கன் எனப்பிரிக்க.

|| பொள்ளுற்ற=பொள்ளேனவுற்ற=வினாந்து செல்லும்.

¶ ஒருள்ளல்=தவற. ஃஃ பிநிதம்=துறைச்சி.

†† சுவாக்கன்=சாய்கள்.

‡‡ வெள்ளத்திமால்=வெள்ளையானையுடைய இத்திரன்.

§§ வெள்ளுத்திமால் = வெள்ளுத்திமால் = திருப்பாற்கடையு
 டையவிலுண்டு. உத்தி=கடல்.

உகசு

திருப்புகழ்.

எள்ளிட்டகாட்டி லுள்ளக்கிரார்க்கொல்
 புள்ளத்தமார்க்கம் வருவோனே;
 வள்ளிச்சன்மார்க்கம் *விள்ளைக்குகோக்க
 வல்லைக்குளேற்று மிளையோனே-
 வள்ளிக்குழாத்து வள்ளிக்கல்காத்த
 வள்ளிக்குவாய்த்த பெருமானே. (டு)

290. வெள்ளிக்குவிக்கு முல்லைக்கைவிக்கு
 வில்லிக்கதாக்க ருதம்வேளால்-
 வில்லற்றவாக்கொன் சொல்லந்துகாப்பொய்
 யில்லத்துறுக்க வலைமேவு;
 பல்லத்திவாய்க்க அல்லற்படாக்கை
 நல்லிற்பொறுச்ச மயமாறின-
 பல்லத்தமார்க்க வல்லர்க்கர்முர்க்கர்
 கல்விக்கலாத்த லையலாமோ;
 அல்லைக்கொல்வார்த்தை சொல்லிக்கிதோத்து
 சொல்குக்குடார்த்த இளையோனே-
 அல்லுக்குமாற்றி னெல்லுக்குமேற்புல்
 கெல்லைப்படாக்க ருணைவேளே;
 வல்லைக்குமேற்றர் தில்லைக்குமேற்றர்
 வல்விக்குமேற்ற ராருள்வோனே-
 வள்ளிக்குழாத்து வள்ளிக்கல்காத்த
 வள்ளிக்குவாய்த்த பெருமானே. (சு)

இதஃபொருள்.

கேள்வி குவிக்கு=உலகத்தொன்று குவிக்கத்தக்க, —முல்லை
 கை=முல்லை மலர்ப்பாணத்தரித்த கைவினையுடைய, —விக்குவில்
 இக்கதாக்குதம் வேளால்=கான் கட்டியவில் கரும்பாச விரும்பிய
 மன்மதனால், —வில் அற்று=ஒளிமழுக்கி, —அவாகொன் சொல் அந்
 து=ஆசைகொண்டோக்கும் சொல்லும்போய், —உகா=(மனம்) கெடி
 மூத்து, —பொய் இல்லத்து உரு=(அதனோடு) பொய்வாழ்வுடைய

* விச் ஐக்கு=வினவிததைக்கு.

இல்லத்திற்சென்று,—கவலை மேவுபல் அத்திவாய்க்கை=(அங்கே) பல கவலைக்கடல்நோ,—அல்லல்படு ஆக்கை=(அவற்றின் முழி) தன்பப் படும் இவ்வுடல் உடையேன்,—கல்வின்பொருள்=கன்மார்த்தத்தில் தரியாத,— சமயம்ஆறின் பல்அத்த மார்த்தை=அறுவகைச்சமயத்துப் பல பொருள் மார்த்தத்தைபுடைய,—வல் அர்க்கர் மூர்க்கர்=வல்லரசர்க்காரிய மூர்க்கர்களுடைய,—கல்வித் கலாத்து அலைபல் ஆமோ=(குதர்க் கவாதத்) கல்விப்போரிலேயும் புருத்துவருத்தலாகுமோ?—அல்லை கொல் வார்த்தை சொல்லிக்கு=இராக்காலம் ஒழியாதா என்னும் சொல்லையுடைய ஒருதலைக் காமமுற்ற தலைவிக்கு,—இதம் ஒத்து சொல்=இதமாக அவனோடொத்து இரவை பொழிக்கும் குரலாகக் கொக்கரிக்கின்ற,—ருக்குடம் ஆர்த்த இனையோனே=சேவலைக் கொடியின்கண் ஆர்த்த முருகனே!—அல்லுக்கும்ஆற்றின்எல்லுக்கும் மேல்=இரவையும் மிதிது வழிதெரிவிக்கும் பகையுங்கடந்தமேவிடத்தில், அதாவது சேவலை சகலம் கடந்த சுத்தநிலையில்,—புல்கு எல்லை படா கருணைவேனே=எழுந்தருளி யிருக்கின்ற அளவுபடாத தயாசமுத்திர மாகிய அழகனே!—வல்ஐக்கும் ஏற்றர்=வலிய அழகாகியஇடப வாகனத்தையுடையவரும்,—தில்லைக்கும்ஏற்றர் வல்லிக்கும்ஏற்றர்=தில்லைப் பதிக்கும் சிவகாம வல்லிக்கும்ஏற்றவருமாகியசிவபெருமான்,—அருள்வோனே=ஈன்றருளியருமாரனே!—வள்ளிக்குழாத்துஉன்னிக் கல்காத்த=கூட்டமாகிய வள்ளிக் கொடிகளடந்த வள்ளிமலையைக் காத்த,—வள்ளிக்குவாய்த்த பெருமானே=வள்ளிகாயியவர்க்கு வாய்த்த பெருமானே.— எ - து.

291. அல்லசலகடந்த வில்லடலனங்கள்

அல்லிமலரம்பு

தனையேவன்

அள்ளிபெரிசுந்த பிள்ளைமதிதென்ற

லையமுதுகிண்ட

அணையூடே;

சொல்லுமரலித்த வல்லிதனிநின்று

தொல்லையினையென்று

முனியாதே

துய்யவரிவண்டு செய்யமதுவுண்டு

துள்ளியகடம்பு

தாவேணும்;

கல்லசலமங்கை பெல்லையிலெதிர்த்து

கையில்வளிகண்ட

குமரேசன்

௨௧௮

திருப்புகழ்.

கள்ளுலவுகொன்றை வள்ளல்தொழஅன்று

கல்விகரைகண்ட

புலவோனே;

வல்லகராஞ்சு கல்லகரர்விஞ்சு

வல்லமைதெரிந்த

மயிர்விரா-

வள்ளிபடர்கின்ற வள்ளிமலைசென்று

வள்ளியைமணந்த

பெருமானே. (எ)

292. ககனமு*மனிலமு மனல்புனல்நிலமமை

கள்ளப்புலாந்தி

ருமிகிடு-

கனலெழமொழிதரு சினமெனமதமிசு

களவைத்ததோற்பை

சுமவாதே;

யுகஇறுதிகளிலு மிறுதியிலொருபொருள்

உள்ளக்கணோக்கு

மறிவூறி-

ஒளிதிகழருவரு வெனுமறையிறுதியி

லுள்ளத்தேநோக்க

அருள்வாயே;

ம்ருகமதபரிமள விகசிதநளினநன்

வெள்ளைப்பிராட்டி

இறைகாண-

விடதாருடிசு டிலமிசைவெருமுக

வெள்ளத்தையேற்ற

பதிவாழ்வே;

வகுளமுமுருளிதவழைகருமவிபுன

வள்ளிக்ஞ்சுலாத்தி

கிரிவாமும்-

வனசார்மரபினில் வருமொருமாகத

வள்ளிக்குவாய்த்த

பெருமானே. (அ)

293. சிரமங்கமங்கைகண் செவ்வஞ்சகெஞ்சு | செஞ்

சுலமென்புதின்பொருள்

திமொயம்-

* அனிலம்=சாற்று. † நளினநன் வெள்ளைப்பிராட்டிஇறை = சால்வதிதேவியின் காயகஞானபிரமன். ‡ வழை=சாபுண்ணை.

§ குலத்திலி என்பது குலாத்திலி என்றாயிற்று. வள்ளிக்குலத் திலி=சிரேஷ்டமாகிய வள்ளிமலை. || செஞ்சுலம்=இரத்தம்,

சிலதன்பமின்புகுமொன் நிறவந்துபின்புசெந்
 தழுவின் கண்வெந்துசிக் திடஆயி;
 வினாவின் கணந்தகள் பொரவத்தென்றுவெந்
 தயர்கொண்டலைத்துலைந் தழியாமுன்-
 வினை யொன்றுமின் தினன் நியலொன்றின்பதம்
 வினவென்று அன்புதந் தருள்வாயே;
 அரவின் கண்முன் துயின் தருள்கொண்ட லண்டர்கண்
 டமாஞ்சமண்டிவந் திருஞான்-
 அகலம்பிளந்தனைந் தகிலம்பாந்திரங்
 கிடஅன்றுடன் துகொன் நிடும்வேலா;
 மனாவெங்கயம்பொருத் திடவண்டினங்குவித்
 திசைபொன்றமந்திசந் துடனும்-
 வரையின் கண்வந்துவண் குறமங்கைபங்கயம்
 வரவின் துரும்பிடும் பெருமானே. (சு)

294. வரைவில்பொய்மங்கையர் தக்களஞ்சன
 விழிபையுதந்துமு கத்துகொண்டடி
 வருடிநிதம்பம னைந்துதெந்தென அளிகாடை-
 மயில்குயிலன்றிலெ னும்புளின்பல
 குரல்செய்திருந்துபி னுந்தியென்கிற
 மடுவில்விழுந்துகி டத்துசெத்தழல் மெழுகாகி;
 உருகியுத்திதழ் தின்றுமென்றுகை
 யடியினகங்கள்வ ரைத்துகுங்கும
 உபயதனங்கள் த தும்பஅன்புட னனையாமஞ்-
 சுலவியகொண்டைகு லைந்தலைத்தெழ
 அமளியில்மின்சொல்ம ருக்கிலங்கிட
 உணர்வழியின்பம தந்துநின்றனை கினைவேனோ;

விரவிரெருங்குரு ரங்கினங்கொடு
 மொருமொகெனுங்கட லுங்கடந்துறு
 விசைகொடி.லங்கைபு குந்தருந்தவர் களிகூர-
 வெயில்நிலவும்பரு மிம்பரும்படி
 ஜெயஜெயவென்றுவி டுங்கொடுங்களை
 விறல்சிறுதன் தலை சிற்றினன்றிரு மருகோனே;
 அருகர்கணங்கன்பி ணங்கிடும்படி.
 மதுரையில்வெண்பொடி யும்பரந்திட
 அரகாசங்கர வென்றுவென்றருள் புகழ்வேலா-
 அறம்வளர்கந்தரி மைத்ததண்டலை
 வயல்கள்பொருத்திய சந்தவன்கரை
 ஈபரிவைவிலங்கலில் வந்துகந்தருள்
 பெருமானே. (௧௦)

~~~~~  
 ஐ ந க் க ழு க் த ன் ற ம்.  
 ~~~~~

205. அகத்தனைக்கொண் டிப்புவிமேல்சில
 தினத்துமற்றொன் றுற்றறியாதுபின்
 அவத்துள்வைக்குஞ் சித்தசனாடு களைபாளே-
 அகத்தமைக்கண் கொட்புறுபாவையர்
 கைகத்துரைக்கும் பொய்க்கடல்முழ்கியெ
 அலக்கணிற்சென்றுத்தமோத்யெ சிலகான்போய்;
 இகத்தைமெய்க்கொண் டிப்புவிபாலர்பொன்
 மயக்கிலுற்றம் பற்றைவிடாதுட
 னிளைப்பிரைப்பும் பித்தமுமாய்கரை முதிர்வாயே-
 எமக்கயிற்றின் சிக்கிலிராமுனுன்
 மலர்ப்பதத்தின் பத்திவிடாமன
 திருக்குகற்றொன் டர்க்கிணையாகவு
 னருந்தாராய்;

கு ன் று தோ ரு ட ல்.

உஉக

புகழ்ச்சிலைக்கந் தர்ப்பனுமேபொடி.
 படச்சீரித்தன் முப்புரம்ரீறுசெய்
 புகைக்கனற்கண் பெற்றவர்காதலி யருள்பாலா-
 புவிக்குள்புத்தம் புத்திரர்சேயா
 சனைத்துமுற்றுஞ் செற்றிடவேபகை
 புகட்டிவைக்குஞ்சக்கரபாணிதன்மருகோனே;
 திகழ்க்கடப்பம் புஷ்பமதார்புய
 மறைத்துருக்கொண் டற்புதமாகிய
 தினைப்புனத்தின் புற்றுறைபாவையையனைசிலா-
 செகத்திலுச்சம் பெற்றமாவதி
 யதற்குமொப்பென் றுற்றழகேசெறி
 திருக்கழுக்குன் றத்தினில்மேவிய பெருமானே.

296. மலைக்கனத்தென மார்பினிலேயிரு
 முலைக்கனத்துற வேயிடைநூலென
 *வளைத்துருப்பமை யார்குழல்தோளொடும்
 அலைமோத-
 மயிர்குலத்தவ ராமெனநீள்கலை
 நெகிழ்த்துவித்திரு வார்விழிவேல்கொடு
 மயக்கிகத்தினர் மேல்மறுபாடுமவ் விழியேயி;
 விலைக்கெனத்தன மாயிரமாயிர
 முலைக்களப்பிநு மரசைபொதாதென
 வெறுப்பர்குத்திர காரியர்வேசையர்மயல்மேலாய்-
 வேடுக்கெடுத்தும் காபினிமேலிட
 முடக்கிவெட்கும தாமதவினை
 மினற்பொலிப்பத மோடுறவேயருள்
 புரிவாயே;
 அலைக்கடுத்தக ரார்பதிகோவென
 விடப்பணச்சிர மாயிரசேடனும்
 அதிர்த்திடக்கதிர் வேல்விடுசேவக மயில்விரர்-

* உளைத்து உருப்ப=வளைத்துவிட.

௨௨௨

திருப்புகழ்.

அடைக்கலப்பொரு ளாமெனநாயெனை
அழைத்துமுத்திய தாமனுபூதியெ
னருட்டிருப்புக மோதுகவேல்மயி

எருள்வோனே;

நிலைக்கைமுப்புரம் நீறெழுவேதிரு
வுளத்திலற்பமெ னுனைதேசிகர்
சிறக்கமுத்தமி ழாலொருபாவக மருள்பாலா-

திருக்கடப்பவர் சூடியவர்குழல்
குறத்திகற்புட னேவீனையாடியொர்
திருக்கழுக்குணில் வாழ்முருகாகார்

பெருமானே. (௨)

207. *எழுதுநிறையாடி அரிபிரமர்சோதி

நீனகுமான்முவர்

முதலானோர்-

இறைவியெனுமாதி பரைமுலைவினாறி
யெழுமயிர்தகாறு

கனிவாயா;

புழுதொழுதுகாழி கவுணியரிஞ்ஞான
புனிதனெனவுடு

தமிழாலே-

புனல்லெத்தோற சமணர்கழுவேற
பொருதகவிவீர

குருநாதர்;

மழுவுழைதபால டமரகத்ரிஞல
மணிகாவினோத

எருள்பாலா-

மலரயனைநீடு கிறைசெய்தவன்வேலை
வளமைபெறவேசெய்

முருகோனே;

கழுருதொழுவேத கிரிகிகரிவீறு
கதிருவுவாசல்

நிறைவானோர்-

கடலொலிபதான மறைதமிழ்களோது
†கதலிவனமேவு

பெருமானே. (௩)

* எழுது=எழுதும். † கதலிவனம் என்பது திருக்கழுக்குன்றம்.

கு ன் று தோ ரு ட ல்.

௨௨௩

298. குடங்கள்நிரைத்தேறு தடங்கள்முறித்தார
 வடங்கள்அசைத்தார செயநீலங்-
 †குதம்பையிடத்தேறு வடிந்த†குழைக்காது
 குளிர்த்தழுகப்பார்வை வலையாலே;
 உடம்புமறக்கூனி நடந்துமிகச்சாறி
 யுலந்துமிகக்கோலு மகலாதே-
 உறங்கிவிழிப்பாய திறந்தபிறப்பேனு
 முாங்கொளபொற்பாத மருள்வாயே;
 விடங்கன்குதப்பேறு ஸ்படங்கணடித்தா || ட
 விதங்கொள்முதற்பாய னுறைமாயன்-
 †விடங்கைமுறித்தோடி யிடங்கள்வளைத்தேறு
 விளங்குமுகிற்கான மருகோனே;
 தடங்கொள்வரைச்சரால் னருங்குமயிற்பேடை
 தழங்குமியற்பாடி யளிசூழத்-
 தயங்குவயற்சரால் ஞாங்குதித்தாடு
 தடங்க்கதலிக்கான பெருமானே. (ச)

ம யி ல ட்.

299. கொலைகொண்டபோர்விழி கோலோவாளோ
 விடமிஞ்சுபாதக வேலோசேலோ
 குழைகொண்டோலிய மீனொமாளோ எனுமானா-
 குயில்தங்குமாமொழி யாலேனேரோ
 யிழைதங்குநாலிடை யாலேமீதுர்
 குளிர்கொங்கைமேருவி னுலேனானு விதமாகி;

* அசைத்தார = அசைத்தவர்களுடைய.

† குதம்பை = காதுவளர்ச்சுந்தக்கை.

‡ குழைக்காத = குழையைக்காதுகின்ற.

§ ஸ்படங்கண்கடித்தாது = காளிக்கனது ஸ்பத்தின் மீது கடிக்க
 டிக்கும். || அ விதம் கொள்முதல் பாயல் = அத்தகைமைகொண்டசாப்
 பசபனம். † வில் அங்கைமுறித்த = வில்லைக் கையால் முறித்து.

** கதலிக்கானம் என்பதம் திருக்கழுக்குன்றம்.

௨௨௪

திருப்புகழ்.

உலகொண்டமாமெழு காயேமோகா
யலையம்புராசியி னூடேழுந்தா
வுடல்பஞ்சபாதக மாயாரோயா ஸழிவேனோ-
உறுதண்டபாசமொ டாராவாசா
எனையன் டியேநம னுர்நூதானோர்
உயிர்கொண்டபோய்விடும் நான்நீமீதா
எருள்வாயே;
அலகொண்டவாரிதி கோகோகோகோ
எனநின்றவாய்விட வேநீன்மாகு
ரணிபஞ்சராசனம் வேறாய்நீறு விடவேதான்-
அவிர்கின்றசோதிய வாரார்நீஞ்சி
ரனலங்கைவேல்விடும் விராஜீரா
அருமந்தருபக ஏகாவேனோர் வடிவாகி;
மலகொண்டவேடுவர் கானூடேபோய்
குறமங்கையாளுட னேமாலாயே
மயல்கொண்டலையவள் தான்மீதேவிழ்குமரோசா-
மதிமஞ்சுபோதக மேலாஆளா
மகிழ்சம்புவேதொழு பாதாநாதா
மயிசந்தண்மாமலை வாழ்வேவானோர்
பெருமானே.

~~~~~
தி ரீ சி ரா ப் ப ள் ளி.

300. அங்கைநீட்டிய னைத்துப்பாரிய
கொங்கைகாட்டிம னைத்துச்சீரிய
அன்புபோற்போய்ந டித்துக்காசன வுறவாடி-
அம்புதோற்றக ணிட்டுத்தோதக
இன்பசாத்ரமு னைத்துக்கோகிலம்
அன்றில்போற்குர லெட்டுக்கூரிய கடரேகை;

---

* சராசனம்=விள்.

குன்றுதோறூடல்.

உஉரு

பங்கமாகிய லைத்துத்தாடனை

கொண்டுவேட்கையெழுப்பிச்சாமுகர்

பண்பில்வாய்க்கம யக்கிக்குடெத லியல்பாக-

பண்டிராப்பகல் சுற்றுச்சூளைகள்

தங்கஸ்மேற்பாமை விட்டுப்பார்வதி

பங்கர்பேற்றிய பத்மத்தாள்தொழ

அருள்வாயே;

எங்குமாய்க்குறை வற்றுச்சேதன

அங்கமாய்ப்பரி சுத்தத்தோர்பெறும்

இன்பமாய்ப்புகழ் முப்பத்தாறினின் முடிவேறாய்-

இந்தரகோட்டிம யக்கத்தான்மிக

மந்தாமூர்த்தமெடுத்துத்தாமத

மின்றிலாழ்த்திய சொர்க்கக்காவல வயலுரா;

சேங்கையேற்கொடு துட்டச்சூரனை

வென்றுதோற்பறை கொட்டக்கூளிகள்

தின்றுகூத்துந டிக்கத்தோகையில் வரும்வீரா-

செம்பொனாற்றிகழ் சித்ரக்கோபுர

மஞ்சிராப்பகல் மெத்தச்சூழ்தரு

தென்கிராப்பளி வெற்பிற்றேவர்கள்

பெருமானே. (4)

301. அத்தோமன மேகமதாக்கையை

கம்பாதெயி தாகிதருத்திர

மம்போருக னாடியபூட்டிது இனிமேல்நாம்-

அஞ்சாதமை யாகிரியாக்கையை

பஞ்சாடிய வேகவனார்க்கிப

லங்காருவம் வாஇனிதாக்கையை ஒழியாமல்;

வத்தோமிது வேகதியாட்சியு

மிந்தாமயில் வாகனாட்சித்து

வந்தானுவம் நாமெனவிக்கிய

விவரிதும்-

௨௨௬

திருப்புகழ்.

வந்தேவெரு வாகமையாட்கொளு
வந்தார்மத மேதினிமேற்கொள
மைந்தாரும் ராவெனுமார்ப்புய மறவாதே;

தித்தோதிமி தீததமாத்துடி
தத்தாதன னாதனநாத்நன
செம்பூரிகை பேரிகையார்த்தெழ மறையோத-
செங்காடென வேவருமூர்க்கரை
சங்கராசி காமணிவேற்கொடு
திண்டாடிமகாமயில்மேற்கொருமுருகோனே;

இத்தோடிதழ் நாகமகாக்கடல்
கங்காளமி னாச்சடைகுட்டிய
என்தாதைச தாசிவகோத்திர னருள்பாலா-
எண்கடரு னால்கொண்கோக்கியை
கன்பூமண மேவிசிராப்பளி
பென்பார்மன மேதினிகோக்கிய பெருமானே.

302. அரிவையர் நெஞ்சருகாப்புணர்
தருவீர கங்குளினுற்பெரி
தவசம்வி னீந்துவிடாய்த்தடர் முலைமேல்விழ்த்-
தகிலொடு சந்தனசேற்றினில்
முழுதியெ முந்தெதீர்கூப்புகை
யடியின கம்பிறைபோற்பட வினையாடி;
பரிமளம் விஞ்சியபூக்குழல்
சரியம ருங்குடைபோய்ச்சில
பறவைக ளின்ஞாலாய்க்கயல் விழிசோர-
பனிமுகமுங்குறுவேர்ப்பெழ
இசழமு துண்டிரவாய்ப்பகல்
பகடி.சி டும்படி தூர்த்தனை விடலாமோ;

* மகாக்கடல்=பெருங்கடல்பேரல் பெருகிவந்த கங்கை.

குன்றுதோட்டல்.

உ௨௭

சரியையு டன்க்ரியைபோற்றிய
 பரமப தம்பெறுவார்க்கருள்
 தருகணன் ரங்கபுரோச்சிதன் மருகோனே-
 சயிலமெ நித்தகைவேற்கொடு
 மயிலினில் வந்தெனைபாட்கொளல்
 சகமறி யும்படி காட்டிய குருநாதா;
 திரிபுவனந்தொழுபார்த்திபன்
 மருவிய மண்டபகோட்டிகள்
 தெருவில்வி ளங்குசிராப்பளி மலைமீதே-
 திரியலி ருந்தபராக்ரம
 உருவளர் குன்றுடையார்க்கொரு
 திவதமெ னும்படிதோற்றிய பெருமானே.(௩)

303. அழுதழு தாசாரகேசமு

முடையவர் போலேபொய்குழவுறும்
 அசடிகள் மாலானகாமுகர் பொன்கொடாகான்-
 அவருடன் வாய்பேசிடாமையு
 முனிதலு மாறுததோஷிகள்
 அறுதியில் காசாசைவேசைகள் கஞ்சதோயும்;
 விழிகள் னுல்மாடவிதியில்
 முலைகளை யோராமலாரொடும்
 விலையிடு மாமாயருடிகள் பண்பிலாத-
 வீரிகள் வேதாளமோவென
 முறையிடு கோமாளமுனிகள்
 வினைசெய லாலேயெனையு யங்கலாமோ;
 வழியினில் வாழ்ஞானபோதக
 பரமசு வாமீவரோதய
 வயலியில் லேலையுதாவை யெங்குமானாய்-
 மதுகையின் மீதாலவாயினில்
 எதிரம னாரோரெனையிரர்
 மறிகழு மீதேறீறுப ரந்துலாவச்;

௨௨௮

திருப்புகழ்.

செழியன மானாகவாதுசெய்
 கவிமத சிகாழிமா*முனி
 சிவசிவ மா தேவகாவென வந்துபாடும்-
 திருவுடை யாய்தீதிலாதவர்
 உமைபொரு பாலானமேலியர்
 †சிரகிரி வாழ்வானதேவர்கள் தம்பிரானே. (ச)

304. இணையவர்களுஞ்சத் †தனையமெனுஞ்சிற்
 றிடைகொடுவஞ்சிக் கொடிபோல்வார்-
 இணையடிகும்பிட் டணியல்குல்பம்பித்
 திதழமுதுந்துய்த் தணியார்க்;
 களபகந்தப் புளகிதஇன்பக்
 கனதனகும்பத் திடைமூழ்கும்-
 கலவியைநிந்தித் திலகியகின்பொற்
 சமல்தொழுமன்பைத் தருவாயே;
 தளர்வறுமன்பர்க் குளமெனும்வற்றிற்
 சதுமறைசந்தத் தொட்பாட-
 தரிகிடதந்தத் திரிகிடதிந்தித்
 தருந்தபெனுங்கொட் டெனாடித்;
 தெளிவுறவத்துற் றொளிர்சிவனன்பிற்
 சிறுவஅலங்கற் றிருமார்பா-
 செழுமறையஞ்சொற் பரிபுரசண்டத்
 திரிசிரகுன்றப் பெருமானே. (ரு)

305. பகலவனொக்குங் கனவியரத்தம்
 பவளவெண்முத்தந் திரமாகப்-
 பயிலமுலைக்குங் றுடையவர்கற்றம்
 பரிவெனவைக்கும் பணவாசை;
 அகமகிழ்துட்டன் பகிடிமருட்கொண்
 டழியுமவத்தன் குணவின்-
 டு

* முனி=யாணக்கன்று.

† சிரகிரி பென்பது திரிசிராப்பள்ளி. ‡ தனையம்=விவங்கு.

குன்றுதோறூடல்.

௨௨௬

அநிலிசிதும் பொறையிலிபெற்றுண்
 டலைதலொழித்தென்   தருள்வாயே;
 சகலருமெச்சும் பரிமளபத்மத்
 தருணபதத்தின்   சுரலோகத்-
 தலைவர்மகட்கும் குறவர்மகட்கும்
 தழுவஅணைக்குந்   திருமார்பா;
 செகதலமெச்சும் புகழ்வயலிக்குந்
 திருதிகெனப்பொங்   கியவோசை-
 திமிலைதலிற்றுந் துமிகள்முழக்குஞ்
 சிரகிரியிற்கும்   பெருமானே. (சு)

306. ஒருவரொடுகண்கள் ஒருவரொடுகொங்கை
 ஒருவரொடுசெங்கை   யுறவாடி-
 ஒருவரொடுசிறைத ஒருவரொடுநிறைத
 ஒருவரொடுரண்டு   முளையாணை;
 மருவயிகஅன்பு பெருகவுளதென்று
 மனநிலையுமிந்த   மருள்திரை-
 வனசமெனவண்டு தனதனனவென்று
 மருவுசரணங்க   ளருளாயோ;
 அரவமெதிர்கண்டு நடுநடுநடுங்க
 அடலிடுப்ரசண்ட   மயில்விரை-
 அமார்முதலன்பர் முனிவர்கள்வணங்கி
 அடிதொழவிளங்கு   மழகோனே;
 தெரிவைபொருபங்கர் கருணைபொழிகின்ற
 திருவழிகளாந்து   நடமாட-
 திருதிருதிபென்று தருதிகள்முழங்கு
 த்சிரகிரியிவந்த   பெருமானே. (சு)

307. குமுதவாய்க்கனி யமுதவாட்கினர்
 கோலேவேலேசேலேபோலே   அழகான-
 குழைகள் தாக்கிய விழிகளாற்கனி
 கூராவிரதிராமாஸா   வவரோடே;

௨௩௦

திருப்புகழ்.

உமதுதோட்களி லெமதுவேட்கையை
 ஒர்பாரீர்வாரீர்சேரீர் எனவேகின்-
 றுடைதொடாப்பண மிடைபொருத்தன
 முடேவீழ்வேனீடேருதே யுழல்வேனோ;
 தமாவாக்கிய அமர்வாழ்த்திய
 தாதாவேமாளுதாவேதோ கையிலேத்-
 சயினாட்டிறை வயலினாட்டிறை
 சாவாமுவாமேவாரீவா இனையோயோ;
 நியிராக்கநர் சமரவேற்கா
 திராவிரானேராதோரா உமைபாலா-
 திரிராப்பளி மலையின்மேற்றிகழ்
 தேவேகோவேவேனோவானோர் பெருமானே. ( )

308. குவனேயூசல்வி னைத்திமெங்கயல்
 கடுவதாமெனு மைக்கண்மடத்தையர்
 குமுதவாயமு தத்தைதுகர்ந்திசை பொருகாடை-
 குயில்புறமயில் *குக்கில்கரும்பினம்
 வனர்பதாயுத மொக்குமெனும்படி
 குரல்விடாதிரு பொற்குடமும்புள கிதமாக;
 பவளரேகைப டைத்ததாங்குறி
 யுறவியாளப டத்தையணைத்துகை
 பரிசதாடன மெய்க்காணங்களின் மததுவின்-
 படியிலேசெய்து ருக்கமுயங்கியெ
 அலசமாய்வட பதர்கெடுஞ்கழி
 படியுமோகச முத்ரமழுந்துத லொழிவேனோ;
 தவளருபரிச ரச்சதியிந்திரா
 ரதிபுலோமசை க்ருத்திகைரம்பையர்
 சமுகசேவித தூர்க்கைபயங்கரி புவனேசை-

*குக்கில்க்=செம்போந்து, ர்பதாயுதம்=கோழி, ர்சாச்சதி=சாஸ்வதி

குன்றுதொழுடல்.

உருக

சகலகாரணி சத்திபரம்பரி

யமையபார்வதி ருத்நிரஞ்சனி

சமயநாயகி கிஷ்கனிகுண்டலி

யெமதாயி;

கெவமனோன்மணி சிற்சுககந்தரி

கெளரிவேதவி தசுண்ணியம்பிகை

த்ரிபுரையாமனை யற்பொடுதந்தருள் முருகோனே;

கெரகோபுர சித்திரமண்டப

மகாதோரண ரத்னஅலங்க்ருத

திரிசிராமலை அப்பர்வணங்கிய பெருமானே. (சு)

309. சத்திபரணீமோகம முத்திரானீமோகம

தத்வவாதீகமோகம

விந்துகாத்-

சத்துருபாகமோகம ரத்தீபாகமோகம

தற்ப்ரதாபாகமோகம

என்றுபாடும்;

பத்தியூனாமலேபுல சத்தின்மானார்சவாதகில்

பச்சைபாடரபூஷித

கொங்கைமேல்விழ்-

பட்டிமாடானகானுனை விட்டிராமேஷ்யலோகித

பத்மசீர்பாதநீயினி

வந்துதாராய்;

அத்ரதேவாயுதாகர ருக்ரசேனாபதிகசி

யர்க்பர்சோமாசியாகுரு

சம்ப்ரதாயா-

அர்ச்சனாவாகனவய லீக்குள்வாழ்நாயகாபுய

† அட்சமாலாதாகுரு

மங்கைகோவே;

சித்ரகோலாகலாகிர லக்ஷ்மிசாதாரதாபல

திக்குபாலாசிவாகம

தத்தாபோதா-

சிட்டகாதிராமலை யப்பர்ஸ்வாமிகாவ்ருத

தெர்ப்பையாசாரவேதியர் தம்பிரானே. (க0)

* உலோகிதம்=செம்மைநிறம். † சோமாசி=யாகர்த்தா.

‡ அட்சமாலா=ருத்திராக்ஷமாலிகை.

உகூ:

திருப்புகழ்.

310. பகரோவினிற்

பதிருருவெனத்

சகசியமுரைத்

சதநிலைதனைத்

இகபரமதற்

இபலிசையின்முத்

சகரோகிரிப்

சரவணபவப்

நமோரு-

தெளிபோத;

ததபூதி-

தருவாயே;

கிறையோனே-

தமிழோனே;

பதிவேனே-

பெருமாளே. (கக)

311. டிவனத்தொருபொற் றொடி சிந்துதாக்

கருவிற்பவமுற் றுவிதிப்படியிற்

புணர்துக்கககப் பயில்வுற்றுமித்

புரியட்டகமிட் டதுகட்டியிதுக்

கடிருத்தெனஅச் சம்வினைத்தலறப்

புரள்வித்துவருத் திமணற்சொரிவித்

தனலாடே;

தவனப்படவிட் டெயிர்செக்கிலரைத்

தணிபற்களுதிர்த் தெரிசெப்புருவைத்

தழுவப்பணிமுட் களில்கட்டியிசித் திடவாய்கண்-

சலனப்படஎற் றியிறைச்சியறுத்

தயில்வித்துமுரித் துநெரித்துளையத்

தனையிட்டேவருத் தும்யமப்ரகாத் துயர்திராய்;

பவனத்தைபொடுக் குமனக்கவலைப்

ப்ரமையற்றைவகைப் புலனிற்கடிதிற்

படரிச்சையொழித் ததவச்சரியைக்

க்ரியையோக-

பரிபக்ருவர்கிட் டைகீவிர்த்தியினிற்

பரிசுத்தர்விரத் தர்கருத்ததனிற்

பரவப்படுசெய்ப் பதியிற்பரமக்

குருநாதா;

செவனுத்தமனித் தருகுத்திரன்முக்

கணனக்கன்மழக் கானுக்ரானத்

த்ரிபுரத்தைபெரித் தருள்செற்குணவிற் குணகுதி-

குன்றுதேரூட்டல்.

௨௩௩

செவித்தனிசப் பொருள்சிற்பரனம்
புதனெப்பிசியுற் பவபத்மதடத்
தீரிராப்புரவெற் புறைசற்குமரப் பெருமானே.

312. பொருளின்மேற்பரிய காமரகாரிகள்
பரிவுபோற்புணர் கீடர்பிழிகள்
புருஷர்கோட்டியில் என்னுமோடிகள்
கொங்கைமேலே.

புடைவைபோட்டிடு மாயாநுபிகள்
மிடியராக்குபெர் ஸ்முதேவிகள்
புலையர்மாட்டும னுதேகடிகள் நஞ்சுமாயம்;
கருதொணுப்பல கோடாகோடிகள்
விரகிணற்பலர் மேல்யிழ்வியினிகள்
கலவிசாத்திர னாலேபோதிகள் தங்களாசைத்-
கவிகள் கூப்பிடு மோயாமாரிகள்
அவசமாக்கிடு பேய்நீருணிகள்
கருணைநோக்கமி லாமாபாவித ளின்பமாமோ;
குருகடாகுத லாவேதாதம
பரமவாக்கிய ஞானசாரிய
குறைவுதீர்த்தருள் ஸ்வாமிகார்முத வன்பரான
கொடியவேட்டுவர் கோகோகோவென
மடியநீட்டிய கூர்வேலாயுத
குருகுசேத்தாபு ரேசாவாகி அஞ்சுமாலும்;
செருபராக்ரம *கேகேவாகன்
சாவனோற்பவ மாலாலாளித
திரள்புயாத்திரி யிராறுகிய கந்தவேளே-
கிரதீர்க்கம காசிகோபுர
முகசடாக்கர சேனாடாக்குத
திரிராப்பளி வாழ்வேதேவர்கள்
தம்பிரானே. (க௩)

௨௩௩

திருப்புகழ்.

313. பொருள்கவர்கித்தை அரிவையர்தங்கள்
புழுககில்சத்து

பனிநீர்தோய்;

புளகிதகொங்கை யிளகவடங்கள்

புரளமருங்கி

ஹடைசோர;

இருள்வளர்கொண்டை சரியதுசைந்து

இஹைதருபங்க

அனுராகத்-

நிரிதலொழித்து மனதுகசித்து

னினையடிபென்று

புகழ்வேனோ;

மருள்கொடுசென்று பரிவுடனன்று

மலையில்விளைந்த

தினையாவல்-

மயிலைமணந்த அயிலவளங்கள்

வயலியில்வந்த

முருகோனே;

தெருநூறுமன்பர் பரவவிளங்கு

திரிசிரகுன்றில்

முதனாளில்-

தெரியஇருந்த பெரியவர்த்த

சிறியவஅண்டர்

பெருமானே. (கச)

314. வாசித்துக் கானொணாதது

பூசித்துக் கூடொணாதது

வாய்விட்டுப்பேசொணாதது

நெஞ்சினாலே-

மாசர்க்குத் தோனொணாதது

கேசர்க்குப் பேரொணாதது

மாயைக்குச் சூழொணாதது

வித்துநாத;

ஓசைக்குத் தூரமானது

மாகத்துக் தோதானது

லோகத்துக் காதியானது

கண்ணோயேன்-

மோகத்தைச் சேருமாறுமெய்

ஞானத்தைப் போதியாயினி

யூனத்தைப் போடிடாதும

யங்கலாமோ;

குன்றுதோறூடல்.

௨௩௫

ஆசைப்பட்ட டேனல்காவல்செய்

வேடிச்சிக் காகமாமய

லாகப்பொற் பாதமேபணி

கத்தவேளே-

*ஆலித்துச் சேல்கள்பாய்வய

லூரத்திற் காளமோட்ட

ராரத்தைப் பூண்மயூரது

ரங்கயிரா;

நாசிக்குட் ப்ராணவாயுவை

ரேசித்தெட் டாதயோகிகள்

நாடிற்றுக் காணொணாதென

நின்றநாதா-

நாகத்துச் சாகைபொய்யர்

மேகத்தைச் சேர்சிராமலை

நாதர்க்குச் சாமியேசுரர் தம்பிரானே. (கடு)

315. வெருட்டியாட்கொளும் விடமிகன்புடைவைபை

கெகிழ்த்தணப்பிகள் படிநிகள்சுடுதியில்

விருப்பமாக்கிகள் விரவியதிரவிய மிலரானால்-

வெறுத்துகோக்கிகள் கபடிகள்நடமிடு

பதத்தர்தூர்த்திகள் ம்ருகமதபரிமள

விசித்ரமேற்படு முலையினுசிலையினு

மெவரோடும்;

மருட்டிவேட்கைசொல் மொழியினும்விழியினு

மவிழ்த்தபூக்கமழ் குழவினுவிழவினும்

மதிக்கொணாத்தள ரிடையினுநடையினு

மவமேயான்-

மயக்கமாய்ப்பொருள் வரும்வகைக்ருஷிபனு

தடத்துமோசூம தருளியபலமலர்

மணத்தவார்க்கழல் கனவினுநனவினு

மறவேளே;

* ஆலித்து=எளித்த.

௨௩௩

திருப்புகழ்.

திருட்டிலாச்சுர ருலகினிவிலகிய
 சகஸ்தரகேதிர முடையவன்மிடியற
 இரவைநவாய்த்தருள் முருகபனிநுகர குகவிரா-
 இலகநாமீச்சுர பகபதிருருபர
 சமஸ்தராச்சிய ந்ருபுகழ்வயமியல்
 இலக்கரேய்ப்படை முகடெழுதகபதி களிசூர்;
 திருட்டுராசுதர் பொடிபடவெடிபட
 எடுத்தவேற்கொடு கடுகியமுடுகிய
 செருக்குவேட்டுவர் திறையிடமுறையிட
 மயிலேறும்-
 செருப்பராக்கரம் நிதிராவணபவ
 சிவத்தபாற்கர னிமகான்வலம்வரு
 திரிச்சிராப்பளி மலைமிசைசிலைபெறு
 பெருமானே. (கசு)

திருக்கந்தி.

316. குடத்தைத்தகர்த்துக் களிற்றைத்தூத்திக்
 குவட்டைச்செறுத்துக் ககசாலக்-
 குலத்தைக்குமைத்துப் பகட்டிச்செருக்கிக்
 குருத்தத்துவத்துத் தவர்சோரப்;
 புடைத்துப்பிணைத்துப் பெருக்கக்கறித்துப்
 புறப்பட்டகச்சுத் தனமாதர்-
 புணர்ச்சிச்சமுதாத் தினைப்பற்றிருக்கப்
 புரித்துப்பதத்தைத் தருவாயே;
 கடத்துப்புனத்துக் குறத்திக்குமெத்தக்
 கருத்திச்சைபுற்றுப் பரிவாகக்-
 கனக்கப்பிரியப்பட்ட டகப்பட்டுமைக்கட்
 கடைப்பட்டுக்கைக் குரிபோனே;
 தடத்துற்பவித்துச் சுவர்க்கத்தலத்தைத்
 தழைப்பித்தகொற்றத் தனிவேலா-

கு ன் று தே ஈ ரு ட ல்.

உக௭

தமிழ்க்குக்கவிக்குப் புகழ்ச்செய்ப்பதிக்ருத்
தருக்கற்ருடிக்குப் பெருமானே. (க)

317. தெறித்துப் பொருப்புக்கொத்த
முலைக்குத் தனத்தைக்கொட்டி
கிறைத்துச் சுதித்துச்சிக்கி வெருளாளாய்-
நீனைத்துக் கொடத்துக்கத்தை
யவத்தைக் கடுக்கைப்பெற்று
விசத்திற் சுழுத்திப்பட்ட அடியேனை;
இறுக்கிப் பிடித்துக்கட்டி
யுதைத்துத் துடிக்கப்பற்றி
யிழுத்துத் துவைத்துச்சுற்றி யமதுதர்-
எனக்குக் கணக்குக்கட்டு
விரித்துத் தொகைக்குட்பட்ட
இலக்கப் படிக்குத்தக்க படியேதான்;
முறுக்கித் திருப்பிச்சுட்டு
மலத்திற் புகட்டித்திட்டி
முழுக்கக் கலக்கப்பட்டு அலையாமல்-
மொழிக்குத் தாத்துக்குற்ற
தமிழ்க்குச்சரித்துச்சித்தி
முகத்திற் களிப்புப்பெற்று மயிலேறி;
உறுக்கிச் சினத்துச்சத்தி
யயிற்றுத் தாத்தைக்கைக்கு
ளுதிக்கப் பணித்துப்பக்கல் வருவாயே-
உளைச்சொற் றுதிக்கத்தக்க
கருத்தைக் கொடுப்பைச்சித்தி
யுடைக்கற்ருடிக்குட்பத்தர் பெருமானே. (உ)

~~~~~  
கு ர த் த க ி ர் .

318. கயலைச்சுருவிப் பிணையொத்தலப்பொற்
கமலத்தியல்நமக் கணிஞுவே-

உரு. 2]

திருப். 11 கழ்.

கடமொப்புயலைக் கருதிக்கறவிக்
 கதிர்விட்டெழுமைக் குழலாலே;
 கயபொற்கலசத் தினைவெற்பிணைமிக்
 குளந் பெருசெப் பிணையாலே-
 கலமற்றவியற் றுணர்வற்றனனற்
 கதிமெப்பாடிபெற் திடுவேனோ;
 புயலுற்றியல்மைக் கடலிற் புருகொக்
 கறமுற்சாமுய்த் தமிழ்வேடும்-
 பொருதிட்டமாரிக் குறுதுக்கமும்விட்
 டொழியப்புகழ்பெற் திடுவோனே;
 செயசித்திரமுக்த் தமிழுற்பவநற்
 செபமுற்பொருளுந் தருள்வாழ்வோ-
 சிவதைப்பதிாத் தினவெற்பதனின்
 திகழ்மெய்க்குமரப் பெருமானே. (க)
 319. பத்தியால்பானுனைப் பலகாலும்-
 பற்றியேமாதிருப் புகழ்பாடி;
 முத்தனாமறெனைப் பெருவாழ்வின்-
 முத்தியேசேர்வதற் கருள்வாயே;
 உத்தமாதானசற் குணநோபா-
 னுப்பிலாமாமணிக் கிரிவாசா;
 வித்தகாளுனசத் திபாதா-
 வெற்றிவேலாயுதப் பெருமானே. (உ)

~~~~~  
 வி ர ா லி ம லை.

320. இகமுறவினாபுனல் முழுசெய்கில்மன
 முதவியபுகையினி லனவியகைவகை
 கொத்தகர்க ளின்தொடையல்
 வைத்துவளர் கொண்டனென
 உறலெனஇசைபளி யெனநளிருளென
 சிறமதுகருகிநெ ஓகிநெறிவுபட

கு ன் று தோ ளு ட ல்.

உருசு

செய்துமுசு வீன்திரிகை
 யொத்தசுருள் சூந்தளமும்
 இலகியபிறையென எயினர்கிலையென
 *விலகியதிலதது தலுமதிமுகமும்
 உற்பலமும் வண்டுவடு

விற்கணைய மன்'டரு

முனைவாளும்-

இடர்படுகவுகடு வனும்வலடல்பொரு
 கடுவதுமெனசெடி தடுவகொடியன

இக்குசிலை கொண்டமதன்

மெய்த்தவயி றைந்தவிழி

தளவனமுதுவன மமுதருமுதமும்
 வினைநறவினியமொ ழியுமினையதென

ஒப்பறுசு கங்கன்விரல்

துப்பெனவு றைந்தகமு

கடியொடிபடவினை செய்யும்வின்தகலை

கெடியர்கவுடியிசை முரலுகரிமுக

கத்தனைய கண்டமும்வெண்

முத்தவினைஃவிண்டனைய

எழில்தோளும்;

விதாணமனவித னமதையருள்வன

சுததளமரைமுகி முதனைகிகர்வன

புத்தமிர்து கத்தருடம்

வெற்பெனகி ரம்புயன

இமசலமிர்கமத களபபரிமள

தமனிப்பரபையிரு தருணபுளகித

சித்ரவர மங்கலவி

சித்ரவிரு துங்ககன

விகலிதமிருதுள ம்ருதுளநவமணி

முகபடவிசுடின தனமுமுயர்ஃவட

பத்திரமி ருந்தகடி

லொத்தகழியுந்தியுள

மதியாத்

* விலகிய=விசாலமான. † கவுடி என்பது ஒர்விதபன்.

‡ விண்டு=மூங்கில். § வடபத்திரம் இருந்த அகடில்=தூலினை
 போன்ற அடிவயிற்றில்.

௨௪௦

திருப்புகழ்.

விபரிதமுடையிடை யினைஞர்களைபட
அபகடமதுபுரி யாவசுடிகைய

தந்பண மென்பவழ

குற்றவரை யும்புதிய

அணிபதளிர்நெய் லையபரிபுர

அணிபடனபதமு முடையவடி யினர்

பொற்கலவி யின்பமதி

துக்கமென லன்றியவர்

விரகிலெனது மனமதுருகிப

பிரமையுமறவுள தருள்கைவரவுயர்

பத்தியழி யும்பாம

முத்தெனெயி யுந்தெனெய

தொருநாளே;

தத்தத தத்தத தத்த தத்தத

தித்திதி தித்திதி தித்தி தித்திதி

தத்ததத தந்ததத

தித்திதிதி தித்திதிதி

டகுடகு டிகுடிகு டகுகு டிகுடிகு

டிகுடிகு டகுடகு டிகுகு டகுடகு

தத்ததியி டங்குருகு

தித்திதியி டங்குருகு

தமிதமிதமிதக தமிததிமிதக . . . . .

திமிதிமிசெககண திமிததிசதிச

தத்திமித தந்திமித

தித்திமிதி தித்திமிதி

யெனவேதான்-

தபனைகுடமுழவு திமினைபடகம

தபுதசசுடைதலில் முாசகாடிகை

மத்தளித வன்டையற

வைத்தருளி துந்துமிகள்

மொகுமொகுமொகுமென அலறவிருதுகள்

திருதிருதிருமென அலகைருறளிகள்

கு ன் று தோ ழு ட ல்.

உசுத

விக்கிடங் னம்பருக

*பக்கியுல னங்கமுரு

சதிப்பெறஅதிர்தர உததிகவறிட்

எதிர்பொருநிருதர்கள் துருதிபெருகிட

வப்புவினமி தந்தெழுப

தற்புதக வந்தமெழு

வெருகோடி;

மதகஜ்தாரகா தமுமுடையபுவி

யதலமுதல்முடிய இடியனெடியதொர்

மிக்கொலிமு முங்கஇரு

ளக்கணம்வி டித்துவிட

இரவியுமதியமு நிலைமைபெறஅடி

பரவியஅமரர்கள் தலைமைபெறஇய

லத்திறல னங்குசெய

சத்திவிடு கந்ததிரு

வயலிலடிமைய குடிமையினலற

மயலொமெலமற அரியபெரியதி

ருப்புதழ்வி ளம்புவென்மு

னற்புதமெ முந்தருள்கு

கவிராவி-

மலையுறைஞரவந லிறைவவருநலை

பலதெரிவிதாண முருகசாவண

உற்பவக்ர வஞ்சகிரி

நிக்ரகஅ கண்டமய

நிருபவிமலகக சொருபபரசிவ

குருபரவெளிமுக நெருவடியர்தரு

சக்ரகிரி யுங்குலைப

விக்காமட டம்புரியு

மரகதகலபமெ ரிவ்மெரிஸ்மிசை

மருவியெயருமைய இளமைபுருவொடு

சொர்க்கதல மும்புலவர்

வர்க்கமும்வி ளங்கவரு

பெருமானே. (க)

* பக்=பகி. † 'குருதி பெருகி' அவ் அப்புவினமிதந்து
எழுபது அற்புதகல்தம் எழ' எனப்பிரிக்க.

௨௪௩

நிருப்புகள்.

321. உருவேறவேஜெபித்து வொருகோடியோமசித்தி
 யுடனாகஆமத்த கந்துபேணி-
 உணர்வாசையாரிடத்து மருவாதுவோரொழுத்தை
 யொழியாதுவூதைவிட்டி ருந்துநாளும்;
 தரியாதபோதகத்தர் குருவாவரோரொருத்தர்
 தருவார்கள்ஞானவித்தை தஞ்சமாமோ-
 ஃதழலாடிவிதி† வட்ட மொளிபோதஞானசித்தி
 தருமாகிலாகுமத்தை கண்டிலேனே;
 குருநாடி.ராசரிக்ர துரியோதனாதிவர்க்க
 குடிமானமாயமிட்டு குத்திபாலர்-
 குலையாமல்நீதிகட்டி யெழுபாறையாளவிட்ட
 குறளாகனாநீட்டுடை கொண்டஆதி;
 மருகாபுராரிசித்தன் மகனேவிராலிசுத்ர
 மலைமேலுலாவுசித்த அங்கைவேலா-
 மதுராபுரேசர்மெய்க்க அரசாளுமாறன்வெப்பு
 வளைகூனையேகிமிர்த்த தம்பிரானே. (௨)

322. எதொதிர்கண் டோடியாட்கள்
 களவதறிந் தாசைபூட்டி
 இடறிவிழும் பாழிகாட்டு மடமாதர்-
 இறைவைகொளுங் கூவல்முத்த
 கறையொழுஞ் தாரைபார்க்கி
 னைமைகொடுங் காதலாற்றல் ன்லையாத்;
 அதிவிடம் பிழலாற்ற
 அழகிவிழும் பிறலுத்தை
 அடையுமிடஞ் சினைநின்று க்ருவாயில்-
 அருவிசலம் பாபுமோட்டை
 அடைவுகெடுத் தாரைபாழ்த்த
 அளநிலமுந் தாமலாட்கொ டருள்வாயே;

* தழுலாடிவிதி=செற்றி. † வட்டம்=புருவமத்தியஸ்தானம்.

குன்றுதோருடல்.

உசா

விதானெடுந் த்ரோணமேற்று
 எதிர்பொருமம் பாதியேற்றி
 விரகினெழுந் தோயநுற்று
 வருமாள்-
 விரவுஜெயன் *காளிகாட்டில்
 வருதருமன் துதர்நீற்ற
 விஜயனெடும் பாகதீர்த்தன்
 மருகோனே;
 மதியணையுஞ் சோலையார்த்து
 மதிவளர்ச்சந் தானகோட்டின்
 வழியருளின் பேறுகாட்டி
 யநீயிராவி-
 மலைமருவும் பாதியேற்றி
 || கடிமழ்சந் தானகோட்டில்
 ஈவழியருளின் பேறுகாட்டு பெருமானே. (௬)

323. ஐந்துபூதமு மாறுசமயமு
 மந்த்ரவேதபு ராணகலைகளும்
 ஐம்பதோர்வித மாணஸிகளும்
 வெருருப-
 அண்டராதிச ராசாமுமுயர்
 புண்டரீகனு மேகநிறவனும்
 அந்திபோலுருவானும்நிலவொடுவெயில்காணும்;

* காளிகாடு=தூடுப்பாவனம்.

† நீற்ற விஜயன்=பாசபதாஸ்திரம் பெறும்பொருட்டு தேசமு
முதம் நீறுபூசிக்கொண்டு தகஞ்செய்த அருச்சுனன்.

‡ சந்தானகோட்டின் வழியருளின் பேறுகாட்டிப=சந்தானம்
என்னும் தெய்வவிருகையும் தன்னை அடைத்தோர்க்கு அவர்கள் உண்
டிய பொருள்களை வேண்டியவாறு கொடுக்கும் என்பதை உலகத்
தோர்க்குத் தெரிவித்த.

§ விராவிமலை மருகும் பாதிஏற்றி=விராவிமலைக்குப் பாதிபளவு
வரையில் அடர்ச்சை ஏறச்செய்து.

|| கடிமழ்ச சந்தானகோட்டில்=அவ்விடத்துற்ற தெய்வமணம்
கமழ்சின்ற சந்தானகோடு என்னுமிடத்தில் எழுந்தருளியிருந்து
கொண்டு.

ஈ வழியருளின் பேறுகாட்டு=சம்மையடைத்த அன்பர்க்கு
விஷ்டகாமியங்களை ஈந்தருளிக்காட்டுகின்ற.

உச்சு

திருப்புகழ்.

சந்த்ரூபியர் தாமுமசபையும்
 விந்துநாதமு மேகவடிவம
 தன்சொருபம தாகவுறைவது **சிவயோகம்-**
 தங்களாணவ மாயைகருமம
 லங்கள்போயுப தேசகுருபர
 சம்பரதாயமொ டேயுநெறியது பெறுவேனோ;
 வந்ததானவர் சேனைகெட்புக
 இத்தரலோடும்வி பூகர்குடிபுக
 மண்டுபூதப சாகபகிகெட **மயிடாரி-**
 வன்கண்விநிபி டாரிஅரஹர
 சங்கராஎன மேருகிரிதலை
 மண்டுதூளெழு வேலையுருவிய **வயலூரர்;**
 வெந்தநீறணி வேணியிருடிகள்
 பந்தபாசவி காரபரவச
 வென்றியானச மாதிமுறுகுதல் **முழைகூடும்-**
 விண்டுமேல்மயி லாடஇனியக
 ஞாண்டுகாரளி பாடதிதழிபொன்
 விஞ்சாவிசுவி ராஜிமலையுறை பெருமானே.(ச)

324. கரதலமுங்குறி கொண்டகண்டமும்
 விரவியெழுத்துக ருண்வேண்டடர்
 கனவியகொண்டைகு லைந்தலைந்திட **அதிபார்க்-**
 களபசுகந்தமி ருந்தகொங்கைக
 ளினகமுயங்கிம யங்கியன்புசெய்
 கனியிதமுண்டு வண்டுபஞ்சனை மிசைவிழா;
 இரதமருத்தியு றுங்கருங்கயல்
 பொருதுசிவந்துரு விந்திமேம்படி
 யிதவியவுத்தியெ னுந்தடந்ரணி **ஹமமுக்கி-**
 இனிபதொரின்மயி னைந்தலைத்துபொய்
 வனிதையர்தங்கன்ம ருங்கினங்கிய
 இளமைகிழம்பொழுன்பதம்பெறவுணர்வேனோ;

* அசுப என்பது ஐம்மைத்திரம். † இரதி=கொன்றை.

பா.தசிஸம்பு லம்புமம்பத

வரிமுக்கன்கினு டன்ருங்கனி

பணியிடைசென்றுமு யன்றதும்ரணி

யிடையேபோய்க்-

பகடியிலங்கைக லங்கஅம்பொனின்

மருடசொத்தச முத்துணித்தெழு

படியுடுங்கவி மும்பனம்பழ மெனவாரும்;

மருதமுதைத்தமு குத்தனன்புறு

மருககுயிந்தும லர்த்தபங்கய

வயலியிலவம்பயிழ் சண்பகம்பெரி யவிராவி-

மலையிலவிகிப கந்தளன்றுனை

மகிழ்வொடுவத்திசெய் மைந்தனென்றனை

வழிவழியன்புசெய் தொண்டுகொண்டருள்

பெருமானே. (ரு)

325. கரிபுராரிகாமாரி திரிபுராரிதீபாடி.

கயிலையாளிகாபாவி

ஐதழையோனி-

காவுதாசனாசாரி பாசுபாணிபானுளி

கணமொடாடிகாயோகி

சிவயோகி;

பாமயோகிமாயோகி பரியராசடாசுடி.

பகராணாதமாநுளி

பசுவேதி-

பாதமாடிகாநாடி பாவயோதிகாதித

பாமநாநவூர் || பூத

அருளாயோ;

ஈசுருதியாடிதாதாக்கவி வெருவியோடமுதேவி

††தூககோபய்தோடி.

வடமேரு-

சுழலவேலைதீமுள அமுதளாவிவாய்பாதி

‡‡சாதினோடுருர்மாள

வுலகேழும்;

*என்கு=சாடி. †ஐரும்=ஐக்கும். ‡வத்திசெய்=வந்தனைசெய்.

ஐதழையோனி=மூங்கிலிற்பிறந்தவர். || பூத=புருத.

ஈ சுருதியாடிதாதா=வேதாத்திபயனஞ்செய்யும் பிரயன்.

க் க வி=மிகவும். ††தூக=அகை.

‡‡ சாதினோடு=சாத்தினோடு=சப்தத்தோடு.

உச்சு

திருப்புகழ்

*திகிரிமாநிராவார திகிரிசாயவேதான

திரளினோபோரோடு

கழுதாட-

செருவினாடுவாவீப கருணைமேருவேபார

திருவிராவியூர்மேவு

பெருமானே. (சு)

326. † காமாத்திரமாமியினாஞர்கள்

வாழ்காட்கொடு போகியழகிய

காதாட்டிய பாரதிநகுழை

யளவோடி-

கார்போற்றவ மோதிழைத்தனி

லார்வாட்கடை யீடுனகொடு

காலேற்றுவை வேலின்முனைகடை யமனாதர்;

ஏமாப்பற மோகவியல்செய்து

நீலோட்பல ஆசில்மலருட

னோரட்டவி னோதமிடும்விழி

மடவார்பால்-

ஏகாப்பழி பூனுமருளற

நீதோற்றிமு னாளுமடிமையை

யீடேற்றாத லாலுன்வலிமையை மறவேனே;

சீமாட்டியு மாயதிரிபுரை

காலாக்கினி கோபபயிரவி

சீலோத்தமி நீலிகாதிரி

புவநேசை-

சீகார்த்திகை யாயஅறுவகை

மாதாக்கள்கு மாரனெனவெகு

சீராட்டொடு பேணவடதிசை

கயிலாசத்;

கோமாற்குப தேசமுபலிட

வேதார்த்தமெய்ஞ் ஞானநெய்நுள்

கோதாட்டிய ஸ்வாமியெனவரு மினையோனே-

கோடாச்சிவ பூசைபவுருஷ

மாளுக்கொடை நானுமருவிய

கோனாட்டுவி ராமிமலையுறை பெருமானே. (எ)

* திகிரிமாநிராவாரதிகிரி=வட்டமாகிய திக்குகளை மறைக்கின்ற சந்திராவளகிரி. † வாவீப=வான்சீப.

‡ காமாத்திரம்=காமாட்சிந் திரம்=மன்மதபாணம்.

சூ ன் று தோ ழு ட ல்.

உசுஎ

327. சோன * கோலகாலவமணி

மாட்லாபி ஷேதபாவெருவித

தேவாதி தேவர்சேவைசெயுமுத

மலராயும்-

சோடு விரமாதமருவிய

ஈராறு தோளும்நீளும்வரியளி

சோக மோதுபீபரிமள

இருதாளும்;

ஆராத காதல்வேடர்மடமகள்

‡சீமுத மூர்வலாரிடமடமகள்

ஆதார பூதமாகவலமிட

முறைவாழ்வும்-

ஆராயும் நீதிவேலுமயிலுமெய்

ஞானபி ராம சீதாபவடிவமும்

ஆபாத னேனும்நாளும்நீனைவதுபெறவேணும்;

ஏராரு மாடகூடமதுணையில்

மீதேறி மாறியாடுமிறையவர்

|| ஏழேழு பேர்கள் கூறவருபொரு

எதிகாரம்-

ஈடாய ஈஜமர்போலவணிகரி

லுடாடி யாலவாயில்விதிசெய்த

லிலாவி சாரதீரவரதர

குருகாதா;

**கூராழி யால்முன்வியநீனைபவ்

னீடேறு மாறுபாணுமறைவுசெய்

கோபால ராயனையமுள்ளிரு

மருகோனே-

கோடாம லாரவார்அலைபெறி

காவேரி யாறுபாயும்வயலியில்

கோண்டு சூழ்விராகிமலைபுறைபெருமாளே.(அ)

* கோலகாலம் என்பது 'கோலகாலம்' என்னிலைமாறியது.

கோலகாலம் = சம்பிரமம். † அபிஷேகம் = முடி.

‡ சீமுதம் = மேகம். § சாபம் = பிரதாபம்.

|| ஏழேழுபேர்கள் = சங்கப்புவவர்கள் காற்பத்தொன்பதின்மர்.

ஈ ஜமர்போலவணிகர்தில் = செட்டிலீட்டில் ஐனமைப்பின்னை போல் தோன்றி.

** கூராழியால் பாணுமறைவுசெய் எனக்கூட்டுக.

௨௪௮

திருப்புகழ்

328. பரதாள் மாநிலோகநிலைமு

மாதா மாநமேருவெனவளர்

பாடர பாரமானமுலையினை

வினையிப்-

பாலோடு பாருதேனெனினியசொ

லாலேயே நேகமோகமிபேவர்

பாதாதி கேசமாதவநைவநை

கவிபாடும்;

வேதாள் ஞானகென்விதாள்

காதாவி லாதபாஷியநீஜவன்

வினாள்ப டாதபோததவமினி

பகபாச-

வ்யாபார முடன்யானமுனதிரு

சீபாத தூளியாகிநாகிடை

விழாம லேகவாமிதிருவருள்

புரிவாயே;

தூதாள் ரோகோலன்வெருவிட

வேதாழு ராரியோடாபெடை

சோராவ லாரிசேனைபொடிபட

மறைவேள்விச்-

சோமாசி மார்கிவாயமெவன

மாமாய வீரகோரமுடனிகல்

சூர்மாள் வேலையேயும்வயன்யி

வினையோனே;

கூதாள் நீபாதமலர்மினச

சாதாரி தேசெநாமக்ரியைமுதல்

கோலால் காத்தேதமதுகர

மடர்சோலை-

கூடாரல் தேருநாமருவிய

காணா பாயுமேனியயல்பயில்

கோனா சூழ்விராவிமையுறைபெருமானே. (க)

329. பாஸாசைகோப மோயாதெனா

மாயாவிதா

வழியேசெல்-

மாயாவிதாவி தானேனும்காத

மாதாபிதாவு

மினியே;

* கானி=விடினாருள்வன்.

கு ன் று தே ர று ட ல்.

உசுரு

நாலானவேத நூலாகமாதி

காஞ்சேனேனு

மிலைவினே-

நாள் போய்விடாம லாறுறும்தில்

ஞானேபதேச

மருள்வாயே;

பாலாஃகலார ஆமோதலேப

பாடரவாக

அணிமீதே-

பாதாளபூமி யாதாரமீன

†பானீயமேலை

வயலூரா;

வேலாவிாரவி வாழ்வேசமுக

வேதாளபூத

பதிசேயே-

யிராஃகே ஞானீயேசெ

வேளேசுரேசர்

பெருமானே.(க0)

330. இலாபயில்பொலாவுரை சொலாமனதபோதன

நியாவரு மிராவுபக

வடிவேனை-

இராகமும்வினோதமு முனோபமுடன்மோசமு

மிலாணிவ னுமாபுருஷ

னெனவய;

சலாபவமலாகர சசிதரவிதாரண

சதாசிவ மயேசுரச

கலலோக-

சராசரவியாபக பராபரமனோய

சமாதிவ னுபூதிபெற

நீனைவாயே;

‡நிலாவிநிலாமதி ஸ்ரீநிலாதவநிலாசன

|| நியாயப நிராலஅர

நதிஞாடி-

நிசாசரஞலாதிப திராயண ¶ புயாநிட

நிராமய சரோருகர

னருள்பாள;

* கல்வாரம்=செங்குடனை. †பானீயம்=ஜலம்.

‡ நிலாவிநிலாமதி=சந்திரனைவிளித்து பிரகாசிக்கும் மதியையும்.

§ நிலாத அநில அசனாநிற்காது அலைகின்ற காற்றைப் புலிக்கின்ற.

|| நியாயபநிரால அர=நியாயபநிராலனக்கு செய்வதில் உல்ல ஆதிசேஷனாகிய சரீர்த்தையும்.

¶ புயாநிட=புய அநிட=புயங்களுக்கு அரிட்டத்தை புண்டாக்கிய. அரிட்டம்=கேடு.

உருப

திருப்புகழ்.

* விலாகம்வலாவொனு முலாசவித த்வாகவ
 † விபாதர்கள் வினோதமகள் மணவாளா-
 விராவுவயலாப்புரி கிராமலேபிரான்மலை
 விராசம் லீமீதினாற பெருமானே. (கக)

331. நிராமய புராசன பராபர வராம்ருத
 நிராகுல கிராடிகப் ப்ரபையாகி-
 நிராசி வராசுத வராஜர்கள் பராவிய
 கிராயுத புராரியச் சுதன்வேதா;
 § காலய தராதல சாசா பிராணிகள்
 சொருப ிமி வராதியைக் குத்யாமே-
 துரால்புகழ் பராதின கராவுள பராமுத
 துரோகரை தராசையுந் தடைவேனோ;
 இராகவ இராமன் ¶ முன் இராவண **இராவண
 இராவண இராஜனுட் குடன்††மாய்வென்-
 நிராகன்ம லாணாஜ புராணர்கு மராகலை
 யிராஜசொ லவாரணர்ச் கிளையோனே;
 ‡‡ விராகவ சுராதிப பொராதுத விராதடு
 §§ விராயண பராயணச் || செருவூரா-

* வில் ஆசகம். ஆசகம்=அம்பு. † ஆகவம்=போர்.
 † விபாதர்கள்=வெடர்கள்.
 § காலயம்=தேவலோகம். | இவர்தல்=கலத்தல்.
 ¶ முன் இராவண=(காலாசகிரியை அகர்த்தெடுத்திச்
 சிவபெருமானால் அடக்கப்பட்ட) அந்நாளில் அமுதாலோசையுந்.
 ** இராவண=இராவின் உண்மையான சருசுரத்தையுடைய.
 †† மாயவென்ற இராகன் மலர் ஆன் நீறுபுராணர் = மாயும்படி
 வென்ற அன்பையுடையவராயே விஷ்ணுவின் கண்ணையே உலராகக்
 கொண்டருளிய நீறு புராணர்.
 ‡‡ விராகவன்=சூகசயில்லாதவன்.
 §§ வீர அயண பராயணம்=வீரவழியில்வருப்பம்.
 || செருவூர்=திருப்போரூர்.

கு ன் று தோ ழு ட ல்.

உருக

வீராவிய குராவகில் பாராமு திராவனர்
விராலிம லிராஜதப் பெருமானே. (கஉ)

332. மாயாசொருப முழுச்சமத்திகள்
ஒயாவுபாய மனப்பசுப்பிகள்
வாணனையிரும் விழிக்கடைச்சிகள் முனிவோரும்-
மாலாகிவாட நகைத்துருக்கிகள்
* ஏகாசய்து தனத்திறப்பிகள்
வாரிரிரொன் முழுப்புரட்டிகள் வெருமோகம்;
ஆயாதவாசை யெழுப்புமெத்திகள்
நயாதபோதி லறப்பினக்கிகள்
ஆவேசநீருண் மதப்பொறிச்சிகள் பழிபாவம்-
ஆமாதெனாத திருட்டுமட்டைகள்
கோமானமான குறிக்கழுத்திகள்
ஆசாசின் விலைத்தனத்திய ருறவாமோ;
காயாதபால்செய் தயிர்க்குடத்தினை
ஏயாவெனாம லெடுத்திடைச்சிகள்
காணாதவாறு குடிக்குமப்பொழு தாலோடே-
கார்போலுமேனி தனைப்பிணித்தொரு
போர்போல்அசோதை பிடித்தடித்திட
காதோடுகாது கையிற்பிடித்தழு தினிதூதும்;
வெயாலனைக விதப்பகத்திரள்
சாயாமல்மீன அழைக்குமச்சுதன்
விஞானமாம னெனப்படைத்தருள் வயநூர்-
வினாக்கொடாத படைச்செருக்கினில்
சூர்மானுவேலை விடுக்கும்அப்புத
ஓவலாவிர்லாமிலைத்தலத்துறை பெருமானே. (1)

333. மேகமெனுக்குழல்சாய்த்திரு
கோகனகங்கொடுகோத்தனை
மேல்விழுவின்றபராக்கினி ஸுடைசோர-

* ஏகாசம்=மேல்போர்வை. †வேலை=சடலில்.

உருஉ

திருப்புகழ்:

மேகலைபுத்தனிபோய்த்தனி
 யேகாணங்களுமாய்க்கயல்
 வேல்விழிபுங்குயியாக்குரல்   மயில்காடை;
 கோகிலமென்றெழிபாய்க்கனி
 வாயமுதுண்டுருகாக்கனி
 கூடவுடன்பிரியாக்கல   வீயின்முழுகித்-
 கூடிமுயங்கிவிடாய்த்திரு
 பாரதனங்கனின்மேற்றுயில்
 கூரினுமம்புயதாட்டுணை   மறவேனே;
 மோகாதுநுமிபார்ப்பவி
 ராவிவிலங்கலின்விட்டநில்
 முவுலகுந்தொழுதேத்திட   வுறாவோனே-
 முறிசைமுன்பொருகாற்றட
 மேருவையம்பினில்விழ்த்திய
 மோகனசங்கரிவாழ்த்திட   மதியாமல்;
 ஆகாழிந்தடவேற்கொடு
 ருனைவென்றடல்போய்த்தனி
 யாமையின்வென்றவனாற்பிற   கிடுதேவர்-
 ஆதிபினத்தலைநாதா
 சாளஅவன்சிறைமீட்டவ
 னாளுவகங்குடியேற்றிய   பெருமானே. (கச)

381. மீடாதிசிறுவட மேருவெனவனாரு
 மோகமுலையசைய   வந்துகாயம்-
 மோசமிமவர்கள் மாயைதனில்முழுதி
 முடமெனஅறிவு   கொண்டதாலே;
 காதிவருமியம தாத்கயிறுகொடு
 காலிவிறுகளனை   வந்திழாதே-
 காவலெனவிரைய போடியுனதடிமை
 காணவருவதனி   பெத்தநாளோ;

* சக்கிரச்சக்கையுடையதரி

கு ன் று தோ ரு ட ல்:

உருங்.

ஆதிமறையவனு மானுமுயர்கடலை
யாமெரனுமிவ ரொன்றதானு
ஆயியமலைதிரி குலிகுமரிமக
மாயிகெளரியுமை தந்தவாழ்வே;
சோதிசிலவுகதிர் விசுமதியின் மிசை
தோயவளர்கிரியி னுந்திரீடு:
சோலைசெறிவுளவி ராலினகரில்வளர்
தோதைமயிலுலவு தம்பிரானே, (கடு)

~~~~~  
வி நாயகமலை.

335. சரவணசாதாமோகம கருணையதீதாமோகம
சததளபாதாமோகம அபிராம்:
தருணகதீராமோகம நிருபமர்வீராமோகம
சமதளவூராமோகம சகதி:
பரமசொருபாமோகம சுரர்பதிபூபாமோகம
பரிமளரீபாமோகம உமைகாளி:
பகவதிபாலாமோகம இகபரமுலாக்மோகம
பவுருஷசீலாமோகம அருள்தாராய்:
இரவியுமாகாசபூமியும் விரவியதுளேறவானவ
வெவர்களுமீடேறஏழ்கடல் முறையோவென்:
நிடர்படமாமேருபூதா மிடிபடவேதானிசாசா
நிகல்கெடமாவேகரீடயில் விடுவோனே:
மரகதஆகாரஆயனு மிரணிபஆகாரவேதனும்
*வசுவெனுமாகாராசனு மடிபேன:
மயிலுறைவாழ்வேவிராயக மலையுறைவேலாமகீதா
வனசரராதாரமாகிய பெருமானே:

~~~~~  
திருச்செங்கோடு.

336. அன்பாதவந்து வுன்றான்பணிந்து
ஐம்பூதமொன்ற நினையாமல்:

* வசு=அக்கினி.

௨௫௪

திருப்புகழ்.

அன்பாள்மிருந்து நஞ்சாருகன்	முலைதானும்;
ளம்போருகங்கள்	
கொந்தேமிருந்து வண்டாடிநின்று	குழலாணை-
கொண்டாடுகின்ற	
கொண்டேரினைந்து மன்பேதுமண்டி	அலைவேனோ;
குன்றா *மலைந்து	
மன்றாடிதந்த மைந்தாமிருந்த	யணிவோனே-
வம்பார்கடம்பை	
வந்தேபணிந்து நின்றாற்பவங்கள்	வடிவேலா;
வம்பே † தொலைந்த	
சென்றோரிடங்கள் கந்தா ‡ எனும்பொ	வரவேணும்-
செஞ்சேவல்கொண்டு	
செஞ்சாசிகஞ்ச மொன்றாபவளர்ந்த	பெருமாளே. (க)
செங்கோடமர்ந்த	
337. பந்தாடியங்கை நொந்தார்பரிந்து	குழல்மீதே-
பைந்தார்புனைந்த	
பண்பார்கரும்பு பண்பாடுகின்ற	முகமீதே;
பந்தேருகங்கொள்	
மந்தாரமன்றல் சந்தாரமொன்றி	தனமீதே-
வன்பாதகஞ்செய்	
மண்டாசைகொண்டு விண்டாலிகைந்து	எருள்தாராய்;
மங்காமலுன்ற	
கந்தாஅரன்றன் மைந்தாவிளங்கு	மருகோனே-
கன்றமுருத்தன்	
§ கன்றா விலங்க லொன்றாறுகண்ட	மணவாளா;
கண்டாஅம்பை	
செத்தாதர்ந்த கொந்தார்கடம்பு	அணிவோனே-
திண்டோள்கிரம்ப	

* மலைதல்=ஒருவழிப்படாதகிற்றல். † தொலைந்த=தொலைத்த.

‡ எனும்பொ=எனும்பொது. § கன்றா=கோயித்த.

|| விலங்கல்ஒன்று குறுகண்ட=ஒர்மனையெழிகண்ட.

குன்றுதோறூடல்.

உருநி

தின் *கோடரங்க ஠ளென்கோடுறங்கு
செங்கோடமர்ந்த பெருமானே. (உ)

338. வண்டார்மதங்க ளுண்டேமயங்கி
வந்துரு ஠கொண்ட லதனோடும்-
வண்காமனம்பு தன்கால்மடங்க
வன்போர்மலைத்த ளிழிவேலும்;
கொண்டேவளைந்து கண்டார்தியங்க
நின்றூர்குறும்பை முலைமேலி-
கொந்தாரரும்பு நின்றான்மறந்து
குன்றுமலுன்ற னருந்தாராய்;
பண்டாழிசங்கு கொண்டாழிதங்கு
பண்போலுகந்த மருகோனே-
பண்சாரணத்து கண்போதுமன்பர்
பங்காகிநின்ற குமரேசர்;
செண்டாடியண்டர் கொண்டாடமன்றில்
நின்றாடிசந்தை மகிழ்வாழ்வே-
செஞ்சாஸியிஞ்சி மஞ்சானென்ற
செங்கோடமர்ந்த பெருமானே. (ஈ)

339. கரையறவுருகுதல் தருகயல்விழியினர்
கண்டானசெஞ்சொல் மடமாதர்-
கலையில்முழுகிய தெரியினிலறிவுக
லங்காமயங்கும் வினையேனும்;
உரையையுமறிவையும் உயிரையுமுணர்வையும்
உன்பாதகஞ்ச மலர்மீதே-
உரவொடுபுனைதர நனைதருமடியரொ
டொன்றாகஎன்று பெறுவேனோ;
வளையிருதுணிபட வளைபசுரர்குடி
வத்தேறஇந்தர் புரிவாழ-

* கோடரங்கள்-குறங்குள், ஠ என்ரு-காடி.

† கொண்டல்-மேம்போன்றகுழல்.

உருசு

திருப்புகழ்

மதவிதகஜாத தூகதபததியின்
வன்சேனைமங்க

முதுமீன;

திராமலிசலிதி முறையிடலிசார்
திண்டாடவென்ற

கதிர்வேலா-

ஜெகதலமிடிகெட விளைவனவயலணி
செங்கோடமர்த்த

பெருமானே. (ச)

840. சாலகெடுநாள்மடந்தை காயமதிலேயலைந்து
சாமளவதாகவந்து

புனிமீதே-

சாதகமுமானபின்பு சீறியமுதேகிடந்து
தாரணியிலேதவழ்த்து

விளையாடி;

பாலனெனவேமொழிந்து பாருமொழிமாதர்தங்கள்
பாரதனமீதனைந்து

பொருள்தேடி-

பார்மிசையிலேயுழன்று பாழ்க்காகெய்தாமலொன்று
பாதமலர்ச்சேரஅன்பு

தருவாயே;

ஆலமமுதாகவுண்ட ஆறுசடைநாதர்திங்கள்

ஆடரவுபூணர்த்தந்த

முருகோனே-

ஆனைமெவாயிலன்று மூலமெனவோலமென்ற

ஆதிமுதல்நாரணன்றன்

மருகோனே;

கோலமலர்வாலியெங்கு மேவுபுனம்வாழ்மடந்தை

கோவையமுதுறலுண்ட

குமரேசா-

கூடிவருஞாடங்க மாளவடிவேலெறிந்த

கோடைககர்வாழவந்த

பெருமானே. (இ)

841. நீலமஞ்சானகுழல் மாலைவண்டோடுகதி

நீடுபந்தாடுகிழி யார்பளிங்காணகை

நீலபொன்சாபுத லாசையிந்தோடசையு

நீள்முகத்தாமரைசி னுர்மொழிந்தாரமொழி

நேர்ககம்போலகமு கானகந்தாரர்புய

*தேர் + சணம் + காவி + கிளை யேர்கிறந்தார்மலை

ரண்டுபோல-

* தேர் = தேர்த்த. + சணம் = தேமல்.

‡ குவி = வாசனை. § கிளை = முங்கிள்.

குன்றுதேர்ருடல்.

௨௫௭.

நீளிபங்கோழிளகிர் தேனிருந்தாரமுலை
 நீடலங்காரசர மோடடைந்தார்மருவி
 நீன்மணஞ் * சாறுபொழி யாவளம்போதிவையி
 † நீலவண்டேவியநல் காம ‡ அங்காரநிறை
 நேசசந்தான அல்குல் காமபண்டாரமுதை
 நேருசம்போகரிடை நூலொளிர்ச் § தாசையுயிர்
 சம்பையா || ரம்;

சாலு ¶ பொன்தோகையமை பாளிதஞ்சுழ்சரண
 தாள்சிலம்போலமிட வேடத்தானடை
 சாதிசந்தானெகின மார்யரத்தோகையென
 தானெழுங்கோலவிலை மாதரீன்பார்கலவி
 தாவுகொண்டேகவிய நோய்கள்கொண்டேபிறவி
 தானடைத்தாமுமடி யேனிடஞ்சாலும்வினை
 யஞ்சியேர்த்து

தார்கடம்பாகெழல் பாதசெத்தாமரைகள்
 தாழ்ப்பெரும்பாதைவழி யேபடிந்தேவருரு
 தாபம்விண்டேயமுத வாரியுண்டேபசிகள்
 தாபமுந்தீரதுகிர் போல்கிறங்காழ்கொருரு
 சாரவுஞ்சோதிமுரு காவெனுங்காதல்கொடு
 தானிருத்தோத **இரு ††வோரகம்பேறுறுக
 விஞ்சைதாராய்து

* சாறுபொழி அ வன்னம் எனப்பிரிக்க. வன்னம்=விண்ணம்.

† நீலவண்டு=நீலோற்பலக்கினை.

‡ அங்காரம்=ஆங்காரம், இறுமாப்பு.

§ ஆசை உயிர்சம்பையார் = திக்குகளில்வாய் விட்டு மின்னும்
 மின்னல்போன்ற இடையையுடைபவர்கள்.

|| அம்சாலு=அழகுநிறைந்த.

¶ பொன்தோகை அமைபாளிதம்=பொன் சரிசெயிட்ட
 முன்தாணையமைத்த பட்டுப்புடைவை.

** இரு=பெருமைபொருத்திய. †† ஒர்=ஒப்பற்ற.

௨௫௮

திருப்புகழ்.

ருளியெந்தாய்கவுரி மோகசங்காரிருழை
 தோடுகொண்டாடுகெவ காமசந்தாரிகல
 * ஊனணந்தாளிரிரு வாணியங்காளிகலை
 தோகைசெந்தாமனாயின் மாதூன்தேதுதிசெய்
 துயஅம்பாகழைகொள் தோளிபங்காங்குருபை
 தோய்பரன்சேயெனவு மேபெரும்பார்புகழும்
 விந்தையோனே-

நாசங்காசுரர் லோகபங்காஅறுவர்
 தோகைமைந்தாகுமர வேன்கடம்பாரதொடை
 தோளகண்டா † பரம தேசிகந்தாஅமரர்
 தோகைபங்காளனவெ தாகமஞ்சுழ்கருதி
 தோதகம்பாடமலை யேழுதுண்டாயெழுவர்
 சோரிகொண்டாறுவர் வேலெறிந்தேகடன
 முங்கொள்வேலார்

மாலியன்பாறவொரு ஆடகன்சாகமிரு
 வாலியும் ஸீபாழிமர மோடுகும்பாகனனு
 மாழியுங்கோரவலி ராவணன்பாறவிடு
 மாசுகன்கோலமுதி லோனுகந்தோதிடையர்
 மாதுடன்கூடிவினை யாடுசம்போகதிரு
 மார்பகன் || காணமுடி யோனணங்கானமதி
 பொன்றுமானே-

மாப்புடன்கோடுதன பாரமுஞ்சேரஇடை
 வார்துவண்டாடமுத மோடுகந்தீரரச
 வாயிதங்கோதிமணி துபுரம்பாடமன
 வாசைகொண்டாடுமபி லாளி துங்காருறவி
 மாதுபங்காமறைகு லாவுசென்கோடைநகர்
 வாழுவந்தாய்கரிய மாலயந்தேவர்புகழ்
 தம்பிரானே. (க)

* ஊன்=வீழ்ந்தி. † கலைதோகை=சாள்வதி.

‡ பரமதேசிக அந்தா எனப்பிரிக்க. ஸீ பாழி=பருத்த, வலிய.

|| காணமுடியோன்=பொன்முடியோனாகியவிஷ்ணு.

குன்றுதோறூடல்.

௨௫௯

342. வாசித்தநூல்மதங்கள் பேசிக்கொடாதவிந்து
 வாய்மைப்பிரகாசமென்று நிலையாக-
 மாசிக்கபாலமன்றில் நாசிக்குளோடுகின்ற
 வாயுப்பிராணனென்று மடைமாறி;
 * யோசித்தயாருடம்பை கேசித்துருதலைத்து
 ரோமத்துவாரமெங்கு முயிர்போக-
 யோகச்சமாதிக்கொண்டு மோகப்பசாகமண்டு
 லோகத்தில்மாய்வதென்றும் ஒழியாதோ;
 விசப்பயோதிதுஞ்ச வேதக்குலாலனஞ்ச
 மேலிட்டஞ்சுத்தடிந்த கதிர்வேலா-
 வீரப்ப்ரதாபஞ்ச பாணத்தினுல்மயங்கி
 வேடிச்சிகாலிலன்று விழுவோனே;
 கூசிப்புகாவொதுங்க †மாமற்றிகாதரிந்த
 ‡கூளப்புராரிதந்த சிநியோனே-
 கோழிப்பதாகைகொண்ட கோலக்குமர்ரகண்ட
 கோடைக்குள்வாமுவந்த பெருமானே. (எ)

343. கலக்குங்கோதற வடிக்குஞ்சிரிய
 கருப்பஞ்சாரெனு மொழிபாலே-
 கருத்தும்பார்வையு முருக்கும்பாவிகள்
 கடைக்கண்பார்வையி லழியாதே;
 லிலக்கும்போதக மெனக்கென்றேபெற
 விருப்பஞ்சாலவு முடையேனான்-
 வினைக்கொண்டேமன னினைக்குந்தீமையை
 விடற்கஞ்சேலென அருள்வாயே;
 அலைக்குத்தானவர் குலத்தின்சேனையை
 அறுக்குங்கூரிய வடிவேலா-

* பேசித்த=கட்டி.

† மாமன் திசுதுஅரிந்த = மாமனாபிபதக்கனை தடைபடாது
 தலையரித்த. ‡ கூளப்பும்=எனியதிரிபும்.

௨௬௦

திருப்புகழ்.

அழைத்துள்ளிய கழற்செந்தாமரை

யடுக்கும்போதக

முடையோராம்;

சிலர்க்கன்றேகறி *பலிக்குத்தேகிக

திருச்செங்கோபுர

வயலூர-

திதிக்கும்பார்வயின் மதிப்புண்டாகிய

திருச்செங்கோடுறை

பெருமானே. (அ)

3-1-k. துஞ்சுகோட்டிச் சுழற்கண்காட்டிக்

கொங்கைகோக்கப் பலர்க்குங்காட்டிக்

கொண்டனாப்பித் துலக்கஞ்சீர்த்துத் திரிமானார்-

தொண்டைவாய்ப்பொற் கருப்பஞ்சாற்றைத்

தந்துசேர்த்துக் கலக்குந்தார்த்தத்

துன்பவாழ்க்கைத் தொழிற்பண்டாட்டத்

துழலாதே;

கஞ்சமவாய்த்திட் டவர்க்குங்கூட்டிக்

கன்றுமேய்த்திட் டவர்க்குங்கூற்றைக்

கன்றமாய்த்திட் டவர்க்குத்தோற்றக் கிடையாரீ-

கண்ணேவெட்டுப் பொருட்கொண்டாட்டத்

தின்பவாச்சுத் தெனக்குங்கேட்கத்

ததுகாத்துத் திருக்கண்சாத்தப் பெறுவேனோ;

வஞ்சமாய்ப்புக் கொளிக்ஞாஞ்ஞற்கைத்

துன்றுரூர்ப்பொட் டெழுச்சென்றோட்டிப்

பண்வொட்டுக் களிக்ஞுத்தோட்கொத்

துடையோனே;

வண்டொட்டுற் றிசைக்குத்தோட்டத்

தன்ருராப்பொற் புரக்கும்பேற்றித்

தொண்டர்கூட்டத் திருக்குத்தோற்றத்

தினையோனே;

* பலிக்கும்=பாலிக்கும்.

† குல்குலம். ‡ குழமுறறி=கும்புகூட்டி.

கு ன் று தோ ரு டல்.

உசுக

கொஞ்சுவார்த்தைக் கிளித்தண்சேற்கட்
 குன்றவேட்டிச் சிபைக்கண்காட்டிக்
 கொண்டுவேட்டுப் புனப்பைங்காட்டிற்
 புணர்வோனே-

கொங்குலாத்தித் தழைக்குங்காப்பொற்
 கொண்டலார்த்துச் சிறக்குங்காட்சிக்
 கொங்குலாட்டுத் திருச்செங்கோட்டுப்
 பெருமானே. (க)

345. மந்தக் கடைக்கண்காட்டுவர்
 கந்தக் குழற்பின்காட்டுவர்
 மஞ்சட் பிணிப்பொன்காட்டுவ ரனுராக-
 வஞ்சத் திரக்கங்காட்டுவர்
 நெஞ்சிற் பொருத்தங்காட்டுவர்
 வண்பற் றிருப்புங்காட்டுவர் தனபார;
 சந்தப் பொருப்புங்காட்டுவர்
 உத்திச் சுழிப்புங்காட்டுவர்
 சங்கக் கழுத்துங்காட்டுவர் வீரகாலே-
 சண்டைப் பிணக்குங்காட்டுவர்
 யண்டிட் டொடுக்கங்காட்டுவர்
 தங்கட் கிரக்கங்காட்டுவ தொழிவேனோ;
 பந்தித் தெருக்கத்தோட்டினை
 யிந்துச் சடைக்கண்கூட்டுமை
 பங்கிற் றகப்பன்தாட்டொழு குருநாதா-
 பைம்பொற் பதக்கம்பூட்டிய
 அண்பற் கெதிர்க்குங்கூட்டலர்
 பங்கப் படச்சென்றோட்டிய வயலுரா;
 கொந்திற் புனத்தின்பாட்டிய
 லந்தக் குறப்பெண்டாட்டொடு
 சும்பிட்டிடக்கொண்டாட்டமொ டனைவோனே-
 குன்றிற் கடப்பந்தோட்டலர்
 மன்றற் ப்ரசித்தங்கோட்டிய
 கொங்கிற்றிருச்செங்கோட்டுறை பெருமானே.

௨௬௨

திருப்புகழ்.

346. இடம்பார்த்திடம்பார் த்திதங்கேட்டிராதேந்
 நிணங்காப்பசிப்பொங் களஸ்முழ்கி-
 இறுங்காற்றிறுங்கார்க் கிரும்பார்க்குநெஞ்சார்க்
 கிரங்கார்க்கியற்றண் டமிழ்தூவின;
 உடம்பாட்டேன்பாட் டியம்பாத்தயங்காத்
 துணங்காத்திடப்புன் கவிபாடி-
 ஒதுங்காப்பொதுங்காப் பதுங்காப்புகன்றேத்
 துறும்பாற்குணக்கன் புறலாமோ;
 *கடத்தோற்கடந்தோற் றறிந்தாட்கருத்தாட்
 கணைந்தாட்கணித்தின் புயமீவாய்-
 †கரும்போற்கரும்போர்க் குளங்காட்டிகண்டேத்
 துசெங்கோட்டில்நிற்கும் கதிர்வேலு;
 அடைந்தோர்க்குணத்தோர்க்களிந்தோர்க்கமைத்தோர்க்
 கவிழ்த்தோர்க்குணற்கொன் றிலதாதி-
 அலைந்தோர்க்குலைந்தோர்க்கினைத்தோர்க்கலத்தோர்க்
 கறிந்தோர்க்களிக்கும் பெருமானே. (கக)

347. கோவைவாயிதழுக்குந் தாகபோகமளிக்கும்
 கோதைமாதர்முலைக்குங் குறியாலும்-
 கோலமாலையனைக்குந் தோளிணுலுமணத்தங்
 கோதிவாரிமுடிக்குங் குழலாலும்;
 ஆய்கோடியவிக்குஞ் சேலிணுலுமயக்குண்
 டாசையாடியினுத்தத் தளராதே-
 ஆசிலாதமறைக்குந் தேடொணுதொருவர்க்கொன்
 றுடஸ்தாள்களெனக்கின் றருள்வாயே;
 சேவிலேறுநீருத்தன் தோகைபாகளளிக்குந்
 த்யாகசிலகுணத்தன் திருமாலும்-

* கடத்தோல் கடத்தோற்றம்மதயாளை காட்டில் எதிர்ப்பட,
 † கரும்போற்கு அரும்போர்க்கும்காட்டி=மன்மதனுக்குஅரிய
 போராக செற்றிக்கண்காட்டியபரமசிவன். ‡ இனும்=இன்னும்.

கு ன் று தோ ரு ட ல்.

உசுந.

தேடொணாதபதத்தன் திதிலாதமனத்தன்
 தேயுவானவிறத்தன் புதல்வோனே;
 காலிடாததிருச்செங் கோடுநாடுதனக்கும்
 காலிசூழ்வயலிக்கும் ப்ரியமானாய்-
 காதிமோதியெதிர்க்குஞ் சூதிரர்ப்பாமிக்குங்
 காலனாடல்தவிர்க்கும் பெருமானே. (கஉ)

848. வருத்தங்காணகாடிய குணத்தன்பானமாதரு
 மயக்கம்பூணமோதிய துரமீதே-
 மலக்கங்கடியேயின வுயிர்க்குஞ்சேதமாகிய
 மரிக்கும்பேர்கனோடுற வணியாதே;
 பெருத்தம்பாவநீடிய மலத்தின்நீமைகூடிய
 பிறப்புந்திரவேயுன திருதாளே-
 பெறத்தந்தாளவேயுயர் சுவர்க்கஞ்சேரவேயருள்
 பெலத்தின்குர்மையானது மொழிவாயே;
 இரத்தம்பாயமேனிக ஞரத்துஞ்சாடிவேல்கொடு
 எதிர்த்துஞ்சூரர்மாளவெ பொருமவேலா-
 இசைக்குந்தாளமேளமெ தனத்தந்தானதானன
 எனத்தின்குளிகோடிகள் புடைசூழத்த;
 திருத்தன்பாகவேயொரு மயிற்கொண்டாடியேபுசம்
 செழித்தன்பாகவீரிய பெருவாழ்வே-
 திரட்சங்கோடைவாலிகள் மிகுத்தங்காலிசூழ்தரு
 திருச்செங்கோடுமேவிய பெருமானே. (கக)

849. பொன்றலைப்பொய்க் கும்பிறப்பைத்
 தும்பறுத்திட் டுன்றுநிற்கப்
 புந்தியிற்சற் றுங்குறிக்கைக் கதியாமே-
 பொங்கிமுக்கிச் சங்கைபற்றிச்
 சிங்கிபொத்தச் சங்கடத்துப்
 புண்படைத்துக் கஞ்சமைக்கட்
 கொடியார்மேன்;

௨௬௪

திருப்புகழ்.

துன்றுமிச்சைப் பண்டனுக்குப்
 பண்பளித்துச் சம்பிரமித்துத்
 தும்பிபட்டிக் கும்பரசச்செம் பதிமீதே-
 தொண்டுபட்டுத் தெண்டனிட்டுத்
 கண்டுபற்றத் தண்டைவர்க்கத்
 துங்கரத்தப் பம்புபத்தைத் தருவாயே;
 குன்றெடுத்துப் பந்தடித்துக்
 கண்டிவத்துச் சங்கரித்துக்
 கொண்டனொத்திட் டித்தாறுக்கிச் கரலோகா-
 கொம்புகுத்திச் சம்பமுத்தித்
 †திண்டலத்திற் றண்டுலெற்றடைக்
 கொண்டமூக்கிச் சண்டையிட்டுப்
பொரும்வேழம்;

சென்றுரித்துச் சுத்தரிக்கச்
 சுத்தவிர்த்துக் கண்ககித்துச்
 கித்தைபுட்பற் றின்றிசித்தங் களிகூரும்-
 சென்பகத்துச் சம்புவுக்குத்
 தொம்பதத்துப் பண்புரைத்துச்
 ‡செங்குவட்டிற் றங்குசொக்கப் பெருமானே.()

8:0. ஸ்ரீரகுனலே நீராய்மாயா
 || வேளேவாசத் உணையாலே-
 ஏயாவேயா மாயாவேயா
 லாமேழோசைத் துணையாலே;
 மாறபூற யீராய்மாய்
 வாடாமாணத் கழியாதே-
 வாராய்பாராய் சோயானால்
 வாடாநீபத் தொடைதாராய்;

* சம்பு=சம்பக்கோரை. † தின் தலத்தில் எனப்பிரிக்க.

‡ செங்குடை என்பது திருச்செங்கோடு.

§ எறகுனலே=திடபமும்பகவும் கலந்த வகுதலாலும்.

|| வேள் வொசம் உணையாலே = மன்மதன் எவனின்ற புஷ்ப பாணத்தாலும்.

கு ன் று தோ ரு ட ல்.

உசுரு

சீறாவினா ஈரேழ்பார்க்கும்
சீரார்தோகைக் குமரேசர்
தேவாசாவா மூவாநாதா
தீராகோடைப் பதியோனே;
வேறாய்மாறா யாறாமாசூர்
வேர்போய்விழப் பொருதோனே-
வேதாபோதா வேலாபாலா
வீராவீரப் பெருமானே. (௧௫)

351. ஞர்லமெங்கும் வளைத்தாற்று கடலாலே-
காளும்வஞ்சி யருந்துகாக்கும் வசையாலே;
ஆலமுந்து மதித்தழற்கும் அழியாதே-
ஆறிரண்டு புயத்தனைக்க வருவாயே;
கோலமொன்று குறத்தியைத்த முடிமார்பா-
கோடையம்பதி யுற்றுநிற்கு மயில்வீரா;
காலனஞ்ச வலாத்துளைத்த * முதல்வானோர்-
கால்விலங்கு களைத்தறித்த பெருமானே. (௧௬)

352. தோழமைகொண்டசு லஞ்செய்குண்டர்கள்
ஒதியநன்றிம றத்தருண்டர்கள்
குழ்விரதங்கன்கடித்தருண்டர்கள் பெரியோரைத்-
தூஷணநிந்தைப கர்த்தருண்டர்க
ளீவதுகண்டெ கைந்தருண்டர்கள்
குளுறவென்பதொ ழித்தருண்டர்கள்
தெரலையாமல்;
வாழநினைந்துவ ருத்துருண்டர்கள்
நீதியறங்கன்கி கைந்தருண்டர்கள்
மானவகந்தைமி ருத்தருண்டர்கள் வலையாலே-
மாயையில்நின்றுவ ருத்துருண்டர்கள்
தேவர்கள் † சொங்கன்க வர்த்தருண்டர்கள்
வாதைநமன்றன்வ ருத்திடுங்குழி விழுவாரே;

* முதல்=முதல்வனே. † சொம்=சொத்த, உடைமை.

௨௬௪

திருப்புகழ்:

ஏழுமாங்கனும் வன்குரங்கெனும்
 வாழியும்பா மும்பாரம்பரை
 ராவணனுஞ்சூர சங்கலங்கையு மடைவேழன்-
 ஈடழியும்படிசுந்தரனுஞ்சிவ
 சூரியனுஞ்சூர ரும்பதம்பெற
 ராமசாந்தொடு புங்கவன்திரு மருகோனே;
 கோநிலம்பக லம்பியின்றக
 லாபநடஞ்செய மஞ்சதங்கிய
 கோபுரமெங்கும்வி ளங்குமங்கல வயலூரா-
 கோமளஅண்டர்கள் தொண்டர்மண்டலர்
 வேலனெனும்பெய ரன்புடன்புகழ்
 கோடையெனும்பதி வந்தஇந்திரார்பெருமானே.

355. தோடப்பாமற் றேய்தப்பாணிச்
 சூழ்தற்றூர்தற் றமுவாருத்-
 தூரப்போகக் கோரப்பாரச்
 குலப்பாசச் சமனாரும்;
 பாடைக்கூடத் தீயிற்றேறிப்
 பாழ்பட்டேபட் டுழியாதே-
 பாசத்தேனைத் தேசுற்றூர்பொற்
 பாதத்தேவைத் தருள்வாயே;
 ஆடற்குர்கெட் டோடத் * தோயத்
 தாரச்சிறிப் பொருள்வேலா-
 ஆனைச்சேனைக் கானிற்றேனாக்
 காரத்தானாத் தரும்விரா;
 † கூடற்பாடித் தோவைப்பாவைக்
 கூடப்பாடித் திரிவோனே-
 கோலச்சாஸிச் சோலைச்சிலக்
 கோடைத்தேவப் பெருமானே. (கஅ)

கு ன் று தே ர் ஞ ட ல்.

உசுள

354. ஆலகாலப டப்பைமடப்பியர்

ஈரவாளற வெற்றும்விழிச்சியர்

யாவராயினும் நத்தியழைப்பவர்

தெருவூடே-

ஆடியாடிக டப்பதொர்பிச்சியர்

பேசியாசைகொ டத்துமருட்டிகள்

ஆசையிசிய னைக்குமுலைச்சியர்

பனருடே;

மாலையோதிவி ரித்துமுடிப்பவர்

சேலைதாழ்கெ கிழ்த்தநாகற்றிகள்

வாசமயிசும னத்திலமினுக்கிகள்

உறவானே-

மாயையூடுவி முத்தியழுத்திகள்

காமபோகவி னைக்குளுனைப்பணி

வாழ்விலாமல்ம லச்சனனத்தினி

னுழஸ்வேனோ;

மேலைவானொரு ரைத் * தசரற்கொரு

பாலனாகியு தித்தொர்முனிக்கொரு

வேள்விகாவல்ச டத்தி † யகற்குந

அடியாலே-

மேவியேமிதி லைச் ‡ கிலைசெற்றுமின்

மாதுதோள்தழு விப்பதிபுக்கிட

வேறுதாயட விக்குள்விடுத்தீயி

னவனோடே;

ஞாலமாதொடு புக்கவனத்தினில்

வாழும்வாசிப டக்கனைதொட்டவ

னாடிராவண னைச்செருவித்தவன்

மருகோனே-

ஞானதேசிக சற்குருஉத்தம

வேலவானொறு வைப்பதிவித்தக

|| நாகமாமலைசொற்பெறநிற்பதொர்பெருமாளே.

* தசரதற்கொரு என்பது, தசரற்கொரு எனத்திரித்தது.

† அ-கற்கு-உரு-அடியானே-மேவி- (அகலிகையாகிய) அந்தக் கல்லைத்திருவடியினால் (மிதித்துப்பழைய) உருவெய்தும்படிசெய்து.

‡ கிலைசெற்று-விஸ்வமூறித்து.

§ பின்னவன்-தம்பியாகிய கக்டமணன்.

|| நாகமாமலை என்பதும் திருச்செங்கோடு.

௨௬௮

திருப்புகழ்.

355. காலனிடத்

காலினியிற்

செலவுகத்

தேனமுதைத்

மாலையனாக்

மாதவனாப்

நாலுமறைப்

நாகமிரிப்

தணுகாதே-

பிறவாதே;

தியனான-

தருவாயே;

கரியானே-

பரியானே;

பொருளானே-

பெருமானே. (௨0)

356. அத்தவேட்கைப் பற்றினோக்கத்

தத்தைமார்க்குத்

பற்றவட்டத் திற்பராக்குற்

றச்சதோட்பற்

செத்தமீட்டுப் பொய்த்தவாழ்க்கைச்

செக்கைநீக்கித்

செவ்வாக்குப் பெற்றுவாழ்த்திச்

செச்சைசாத்தப்

கொத்துநூற்றுப் பத்துநாட்டக்

கொற்றவேத்துக்

குக்குடாத்தச் * சர்ப்பகோத்தர்ப்

பொற்பவேற்கைக்

தத்வநாற்பத் தெட்டுநாற்பத்

தெட்டுமேற்றுத்

தர்க்கசாதரத் தக்கமர்க்கச்

சத்யவாக்யப்

தமராயன்-

தியவோமும்;

திணிதாய-

பெறுவேனோ;

கரசாய-

குமரோசா;

திடமேவும்-

பெருமானே. (௨௧)

357. பத்தர்கணப்பரிய நீர்த்தநடித்திடு

பகழிசுடத்திய

பச்சிமதகழிண வுத்தரதிக்குள

பத்தர்களற்புத

செதாகித்துவ சத்தமிருத்ததி

ருப்புகழைச்சிறி

ருகபூர்வ-

மெனவோதும்;

தடியேனும்-

* சர்ப்பகோத்திரம்-காமலை, கோத்திரம்-மலை.

குன்றுதோளுடல்.

உகசு.

செப்பெனவைத்துல கிற்பாவத்தெரி
 சித்தவனுக்கா மறவேளே;
 கத்தியதத்தை களைத்துவிழத்திரி
 கற்கவணிட்டுறி தினைகாவல்-
 கற்றகுறத்திநி றத்தகழுத்தடி
 கட்டியணைத்தப னிருதோளா;
 சத்தியையொக்கஇ டத்தினில்வைத்தத
 கப்பனுமெச்சிட மறைநூலின்
 தத்துவதற்பா முற்றுமுணர்த்திய
 சர்ப்பகிரிச்சார் பெருமானே. (உஉ)

358. * புற்புதமெனாம அற்பநிலையாத
 பொய்க்குடிக்குலாவு மனையாளும்;
 புத்திரரும்விடு மித்திரருமான
 புத்திசலியாத பெருவாழ்வு;
 நிற்பதொருகோடி கற்பமெனமாய்
 நிட்டையுடன்வாழு மடியேன்யான்-
 நித்தநினதாளில் வைத்ததொருகாதல்
 நிற்கும்வகையோத நினைவாயே;
 சர்ப்பகிரிநாத முத்தமிழ்வினோத
 சக்கரகதைபாளி மருகோனே-
 தர்க்கசமன்முகர் மிக்ககழுவேற
 வைத்தவொருகாழி மறையோளே;
 கற்புவழுவாது வெற்படியின்மேவு
 கற்றைமறவாணர் கொடிகோவே-
 கைத்தஅகோசர் மொய்த்தகுலகால
 கற்பதருநாடர் பெருமானே. (உஉ)

359. பொற்சித்ரப் பச்சைப்பட்டிக்
 கச்சிட்டிக் கட்டிப்பதம்ப்
 புட்பத்துக் கொப்பக்கற்பித் தினைஞோர்கள்-

* புற்புதம்=நீர்க்குயிழி.

௨௪௦

நிருப்புகழ்.

புட்பட்டுச் செப்பத்துப்பந்
 கொத்தப்பொற் நித்தத்திப்பந்
 பொற்பிற் * பெற் றுக்கச்சகாத் தனமானுர்;
 கற்சித்தச் சுத்தப்பொய்ப்பித்
 தத்திற்றுக் கிட்டப்பட்டுக்
 கைக்குத்திட் டிட்டுச்சுற்றித் திரியாமல்-
 கற்றற்றுச் சித்தினைகளுக்குச்
 செத்திப்பப் பசுத்திற்சொற்
 கற்பித்தொப் பித்துக்கொற்றக் கழல்தாராய்;
 குச்சித்துக் கொட்டுக்கொட்டுத்
 துக்கச்சத் துக்குக்குக்குக்
 குக்குக்குக் குக்குக்குக்குக் கௌமானு-
 குட்சிக்குப் பகலிக்கைக்குக்
 கசுத்திற் பட்சத்தத்தக்
 கொட்டிச்சுட் டிட்டுக்கொக்கரிக்குக் குடதாரி;
 சுந்தித்துத் தொற்புத்திப்பந்
 சத்தர்க்கொப் பித்தட்சத்துச்
 சத்தத்தைச் சத்திக்கொச்சைப் பதிவாழ்வை-
 தசுப்பந் றுக்கொப்பத்திற்
 செப்பற்றைச் † செற்றிட்டுச்ச்ச்
 ஐசற்பப்பொற் றைக்குட்சொக்கப் பெருமானே.

360. கெட்டியமறவியு மவனதுகடகமு
 மடியவொருதின மிருபதம்வழிபடு
 குதலையடியவனினதருள்கொடுபொரு மமர்காண-
 குறவம்மகன்புணர் புயகிரிசமுதமு
 மறுமுகமும்வெரு வயனமும்ரவியுமிழ்
 கொடியுமகிலமும் வெளிபடஇருதிசை
 யிருகா ளும்;

* பெற்றார்=பெற்ற உச்சிர. † கொக்கரி=கொக்கரி=கவிய.

‡ செத்திட்ட உச்சிர எனப்பிரிக்க. ஐ சற்பப்பொற்றை=நாகமாமலை.

குன்றுதோறூடல்.

௨.௪௧

படியுநெடியன எழுபுணரியுமுது
 * திகிரிதிகிரியும் வருகெனவருதரு
 பவரிவருமொரு மரகததூரகத மிசையேறிப்
 பழயஅடியவ ரூடனிமையவர்கண்
 மிருபுடையுமிரு தமிழ்கொடுமறைகொடு
 பர்வ † வரும்தி வருணியிலொருவிசை
 வரவேணும்;
 சடிதரவிட தரபணிதரநா
 பரசுதரசசி தரசுகிதரவித
 தமருகமிருக தரவனிதரசிர தரபாரத்-
 தரணிதரதனு தரவெருமுக்குல
 தடினிதரசிவ சுத்குணதர ‡ பணி
 சயிலவிதரண தருபுரசசிதரு மயில்வாழ்வே
 நெடியவுடலுரு இருளெழிலிலவெழ
 எயிறுகழல்விழி தழலெழளபுகிரி
 நெரியஅதிர்ஞரல் புகையெழஇடியெழ
 நெடுவானும்-
 நிலனும்வெருவர வருநிசிரர்தள
 நிலைசகலமு மடியவொர்படைதொடு
 நிருபகுருபர் சுரபதிபரவிய பெருமானே.(௨௫)

கொல்லி மலை

361. தொல்லைமுதல்தானொன்று § மெல்லியிருபேதங்கள்
 சொல்லு || குணமுவந்த மெனவாகி-
 தாய்பசுதர்வேதங்கள் வெப்பபுலனோகாந்து
 தொய்யுபொருளாறங்க மெனமேவும்;

* திகிரிதிகிரி=சுர்வவானகிரி. † வரும்அதில்=வந்ததுபோல.

‡ பணிசயில=நாகமலையிலிருப்போனே.

§ மெல்லி இருபேதங்கள்=சிவம் சத்தி இரண்ட்.

|| குணம் மூவந்தம் = இராசத, தாமத, சாத்துவீகம் என்னும் மூக்குணமும், அவற்றையுடைய திரிமூர்த்திகளும்.

௨௭௨

திருப்புகழ்.

பல்லபலநாதங்கள் அல்தபசபாசங்கள்
 பங்குதமிழ்தாஜென்றி யிசையாகி-
 பல்லுயிருமாயந்த மில்லசொருபானந்த
 பெளவமுதவேகின்ற தருள்வாயே;
 கல்லுருகவேயின்கண் அல்லல்படு * கோவம்பு
 கல்வருகவேகின்று † குழலூ தங்-
 கையன்மிசையேறும்பன்னொய்யசடையோனெந்தை
 கைதொழமெய்ஞானஞ்சொல் கதிர்வேலா;
 தொல்லைமிசைவாழ்கின்ற வள்ளிபுனமேசென்று
 கொள்ளிகோளுமாரன்கை யலராலே-
 கோய்துதழையேகொண்டு செல்லு முழுவாகந்த
 கொல்லிமலைமேனின்ற பெருமானே. (க)

362. கட்டமன்னுமள்ளல் கொட்டிபண்ணுமைவர்
 கட்டுமன்னுமில்ல மிதுபெண்ணி-
 கற்ற ஓ விஞ்ஞஞசொல்லி யுற்றவெண்மையுள்ளு
 கக்களன்னிமுல்லை கைகமாதர்;
 இட்டமெங்கனல்ல கொட்டியங்கனல்கி
 யிட்டுபொன்னையிலை பெனஏகி-
 எத்துபொய்ம்மையுள்ள லுற்றுமின்மையுள்ளி
 யெற்றுமிங்கனாவ தியல்போதான்;
 முட்டவுண்மைசொல்லு செட்டிதிண்மைகொள்ள
 முட்டகண்மைவிள்ள வருவோனே-
 முத்துவண்ணவல்லி சித்ரவண்ணவல்லி
 முத்திவிண்ணவல்லி மணவாளா;

* கோ, அம், புல் உருகப்பசுக்கள் அழகியபுகுமிடம்வந்துசேர்.
 † குழலூதம் கையன் மிசை ஏறு உம்பன் = கிஷ்ணுவாகிய
 ரிஷபகாகைத்தையுடைய பாமரிகன்.
 ‡ மழகன் = கட்டழகுடையோன்.
 § விஞ்ஞஞ = விஞ்ஞ = வித்தை.

குன்றுதோறூடல்.

௨௪௩

பட்டமன்னவல்லி மட்டமன்னவல்லி

பட்டதுன்னுகொல்லி

மலைநாடா-

பச்சைவன்னியல்லி செச்சைசென்னியுள்ள

பச்சைமஞ்ஞைவல்ல

பெருமானே. (௨)

இராஜகேம்பிரவளநாட்மேலை.

363. மாகசஞ்சாரமுதில் தோற்றமுழல்கொடு

போகஇத்திராதிகலை தோற்றததல்கொடு

மானவண்டேறுகளை தோற்றவிழிகொடு

கண்டுபோல-

மாலர்கொண்டுகொடு தோற்றஇதழ்கொடு

சோலைசென்றுதருயில் தோற்றஇசைகொடு

வார்பொரும்பாரமலை தோற்றமுலைகொடு

மன்றுளாடி;

சேரம்பேணுதுடி தோற்றஇடைகொடு

போகபண்டாரபணி தோற்றஅரைகொடு

தேனுருஞ்சீர்கதவி தோற்றதுடைகொடு

வந்துகாசு-

தேடுகின்றொடுமெய் தூர்த்தனெனவுற

வாடுகின்றேனைமல நீக்கியொளிதரு

செவனென்றானபர மார்த்ததெரிசனை

வந்துதாராய்;

வேகமுண்டாகியுமை சாற்றுமளவினில்

மாமகங்கூருமது தீர்க்கவடிவுடை

வீரனென்பானொருப ராக்காரெனவர

அன்றுசோமன்-

மேனியுந்தேயகதிர் தோற்றஎயிறுக

* ஆனுருத்திகையற † சேட்டவிதிதலை

விழன்பாரதியு மூக்குகழுவிட வந்தமாயன்;

* ஆன்உரும் தி-வாசப்பகவை(தசித்து)பொடியாக்கும்அக்கனி.

† சேட்டவிதி=முதன்முையான தகூப்பிரஜாபதி,

உளசு

திருப்புகழ்.

ஏகநின்றியமர் தோற்றுவதறிட
 வேகவுங்காரமொடு ஆர்க்கஅலகை
 னேறிவென்றாடுக ளீக்கிமுனிவரர்
 வந்துசேயென்-
 றீரண்பாணபுரு ஷார்த்ததெரிசனை
 தாவெனுங்கேள்விநெறி கீர்த்திமருவிய
 ராஜகெம்பிரவள காட்டுமலைவளர் தம்பிரானே.

ரு ள ன ம லை .

364. ருதுகொலைநார ராசைபணமாதர்	
* தூவையர்கன்சோகை	முகநீலர்-
ருவிலிவாத மோடனைவர்பாவர்	
தூமையர்கன்கோளர்	தெருவூடே;
சாதனைகள்பேசி வாருமெனநாழி	
தாழிலிசூறி	தெனவோதி-
சாபவெருமாய தூளியுற † வாக	
தாழியடுவோர்கள்	உறவாமோ;
வேதமுனிவோர்கள் பாலகர்கள்மாதர்	
வேதியர்கள்பூச	லென ‡ ஏகி-
விறகார்பாறி விழஅகியேழு	
வேலையனறாக	விடும்வேலா;
நாதரிடமேவு மாதாசிவகாமி	
நாரியபிராமி	யருள்பாலா-
நாணசுவாமி யினுமகளோடு	
ஞானமலைமேவு	பெருமானே.

டு ச ப் பு டு வ ன் பு .

365. மைக்கணிக்கன் வாளிபோல	
வுட்களத்தை மாறிநாடி	
மட்டுமுற்ற கோதைபோத	முடிசூடி-

* தூவையர்கள் = மயிசபகூணிகள்.

† சூதாழிடுவோர் = சீரத்தைத் தட்டிக்கொடுப்போர்,

‡ ஏகி = ஒருவித்து.

கு ன் று தே ரா று ட ல்.

உளநி

மத்தகத்தி னீடுகோடு

வைத்ததொத்தின் மார்பினூடு

வட்டமிட்ட வாருலாவு

முனைமீதே;

* இக்குவைக்கு மாடையீழ

வெட்கியக்க மானபேரை

பெத்திமுத்த மாடும்வாயி

னிசைபேசி;

எட்டுதுட்ட மாதர்பாய

விச்சையுற்றெ னுகமாவி

பெய்த்துநித்த மானவின

முறலாமோ;

தூர்க்கை + பக்க ரூலகாளி

‡ செக்கைபுக்க தாளவோசை

தொக்கதிக்க தோதநீத

வெனவோதச்-

சுற்றிவெற்றி யோடுதாள்கள்

சுத்தநிர்த்த மாடுமாதி

சொற்றூநிற்கு § மாறுதார

மொழிவோனே;

திக்குமிக்க வானினூடு

புக்கவிக்க முடுரூர்

|| திக்கமுட்டி யாடுதீர

வடிவேலர்-

செச்சைபிச்சி மாலைமார்ப

விச்சைகொச்சை மாநீனோடு

செப்புவெற்பிஸ் சேபதான

பெருமானே,

¶ கு ரு டி ம லை .

366. கருடன்மிசைவரு கரிபபுயலென்

காலமணிபெயன

வுலகோகை-

* இக்கு=தடை. + பக்க=பகுப்புற்ற, முக்கணபாப்பரித்த.

‡ செக்கை=செக்கை. § மாறுதாரம்=மறுஉத்தரம்.

|| திக்க=பலவழியாச்சிதற.

¶ இத்தஸ்தலம் கோயமுத்தூருக்கேத்த துடிபலூர்ரெயில்ஸ்டேஷனுக்கு ச்சமீபத்திலுள்ளது.

உள்ள

திருப்புகழ்

கதறியவர் பெயர் செருகிமனமது	
கருநிமுதுமொழி	. களைநாடித்;
திருடியொருபடி செருடியறிவிவர்	
செவியின்றுழைவன	கவிபாடித்-
திரியுமவர்களில புலவர்மொழிவது	
சிறிதுமுணர்வகை	யறியேனே;
* வருடையினமது முருபேடுமகில்	
மரமுமருதமு	மடிசர்ய-
மதாமெனுதெ பெருகியிருக்கா	
வழியவகைவகை	குதிபாயும்;
குருடிமலியுறை முருககுலவட	
குலதெவிடெழ	மயிலேறும்-
குமாருருபா திரிநாதினகா	
குறைவினியைமயவர்	பெருமானே.

† தே ன் டே ரி க ி ரி .

367. எங்கேனுமொருவர்கா அங்கேகணினிதுகொடு
இங்கேவருனதுமயல் தரிபாரென்-
றிந்தாவெனினியஇதழ் தத்தேனையுறமருவ
என்றாசைசுழையவிழி யிணையாடி;
தங்காமலவருடைய அண்டானொருருயிர்கள்
சந்தேகமறவெபறி கொளுமானார்-
சந்தேகலவிதல மென்றோதுமுததிவிட
† தன்பாருமுனதருளை யருள்வாயே;
சந்தேகாடுதிகிரியது கொண்டேயுச்சிறைபிறகு
சந்தாரும் ஓ வெதிருகுழ லதுவூதித்-

* வருடையினமது.

† இத்தல்தலம் கோயமுத்துர்ஜில்லா பல்லடந்தாலுக்கா கல்பா
பல்லடத்தக்குத் தெற்கே, கஉ-மயல் தூர்த்திலுள்ளது.

† தன்பு=தன்மை. ஓ வெதிர்=மூங்கில்.

சூ ன் று தே ரா று ட ல்.

உள்ள

தன்காதல்தனை * யுகள என்றேழுமடவியர்கள்
தங்கடறைகொடுமரமி லதுவேறுஞ்
செங்காரஅரிமருக பங்கேருகனுமருள
சென்றேயும்அமரருடை சிறைமீள்-
சென்டாடி அசுரர்களை ஒன்றாகஅடியர்தொழு
தென்சேரிகிரியில்வரு பெருமானே.

† கோ ங் க ண கிரி.

868. ஐங்கரணையோத்தமன மைம்புலமகத்திவள
சத்திபகலற்றநினை வருள்வாயே-
அம்புவிதனக்குள்வளர் செத்தமிழ்வழுத்தியுனை
அன்பொடுதுதிக்கமன மருள்வாயே
தங்கியதவத்துணர்வு தத்தடிமைமுத்திபெற
சத்திரவெளிக்ருவழி யருள்வாயே-
தண்டிகைகனப்பவுக என்டிசைமதிக்கவளர்
சம்பரமவிதத்துடனெ யருள்வாயே
மங்கையர்க்குத்தைவெரு இங்கிதமெனுற்றமன
முன்றனைநினைத்தமைய அருள்வாயே-
மண்டலிக † ரப்பகலும் வந்தகபரகைபுரி
வந்தனையபுத்தியினை யருள்வாயே
கொங்கினுயிர்பெற்றுவளர் தென்ககையிலப்பாருள்
கொண்டுஉடலுற்றபொரு ளருள்வாயே-
குஞ்சரமுதற்கிளைய கத்தனெனவெற்றிபெறு
கொங்கணகிரிக்குள்வளர் பெருமானே.

* உகன=தடச்ச.

† இத்தஸ்தஸம் கோயமுத்தாந்தில்வா தாராபுரம்நாலாசுவில்
திருப்பூர் ரெயில்ஸ்டேஷனுக்கு உ-மயல் தாத்தியுள்ளது.

‡ ராப்பகல் என்பது ரப்பகல் என்றாயிற்று.

உளஅ

நிருப்பு கழ்.

*கோடுங் துன்றம்.

369. அனங்கனம்பொன்றஞ்சுத்தங்கும் கண்களாலே-
 அடர்ச்செழும்பொன்றஞ்சுத்தங்கும்பன் கொங்கையாலே;
 முனிந்துமன்றங்கண்டுத்தண்டும் பெண்டளாலே-
 முடக்குமென்றந்தொண்டங்கண்டின் தின்புருதே;
 தெனந்தெனந்தெந்தெந்தெந்தெந்தெத் தெந்தெனா-
 செறித்தடர்ந்துஞ்சென்றும்பண்பின் தும்பிபாட;
 குனிந்திவங்குங்கொம்புங்கொந்துத் துன்றுசோலை-
 கொழுங்கொடுதின்குன்றத்தங்குத் தம்பிரானே.

370. எதிர்பொருது கவிகழன
 கச்சுக்க ளும்பொருது
 குத்தித்தி றந்துமலை
 பிவைகளேன வதிம்ருகம
 தப்பட்டு கின்றொழுதி
 முத்துச்செ றிந்தவட
 மெனு + நீகள மவையறவு
 தைத்திட்ட னீனந்துகிரி
 னிற்கொத்து மங்குசநெ ருக்குபாகர்-
 எதிர்பரவ உரமிசைது
 கைத்துக்கி டத்துடல்ப
 தைக்கக்க டிந்துமிக
 இரதிபதி மணிமவுசி
 பெற்றித்த்ரி யம்பகனு
 முட்கத்தி ரண்டினி
 யினொரு நுயிர் கவனமென
 மட்டித்த சைந்தெதிப்பு
 டைத்துச்சி னந்துபொரு கொங்கையானே;

* கொடுக்குந்தம் என்பது பிரான்மலை.

† நீகனம் = பாண்டிடும் சங்கிலி.

குன்றுதோறூடல்.

௨௪௩

பொதுவில்விலை யிடுமகளிர்
பத்மக்க சத்தமுவி
பொக்கத்து வண்டமளி

புகஇணைய வரிபரவு
நச்சுக்க ருங்கயல்கள்
செக்கச்சி வந்தமுது

பொதியுமொழி பதறஅள
கக்கற்றை யுங்குலீய
முத்தத்து டல்கருணை

தந்துமேல்விழ்-

புதுமைதரு கலவிவலை
யிற்பட்ட முத்தியுயிர்
தட்டுப்ப டுத்திர

புணரியுத திசில்மறகி
மட்டற்ற இந்நிரிய
சட்டைக்கு ரம்பையழி

பொழுதினிலும் அருள்முருக
சுத்தக்கொ டுக்கிரியி
விர்த்தச்ச ரண்களைம

றத்திடேனே;

திதிதிதி திதிதிதி
தித்தித்தி தித்திதிதி
தத்தத்த தத்தத்த

தெதததெத தெதததெத
தெத்தெத்த தெத்ததெத
திக்கட்டி கண்டிகட

ஜெணகெண கெணஜெருக
தெத்தித்தி யத்திரித
தக்கத்த குந்தகுந்த

தித்திதிதோ-

திருடதிரு தொருடதொரு
திக்கட்டி கண்டிகட
டக்கட்ட கண்டகட

டிடிடுடு டிடிடுடு
டிக்கட்டி கண்டிகட
டுட்டுடு டுண்டுடு

௨௮௦

திருப்புகழ்

திருகுநிகு திருகுருகு
திக்குத்தி குந்திருகு
குக்குக்கு குங்குருகு

என்றுதாளம்;

முதிர்நிமிலை காடிகைபி
டக்கைக்கொடுத்துடிய
கெக்கைப்பெரும்பதலை
முழவுபல மொருமொகென
வொத்திச்சொடும்பிரம
கத்திக்களும்பரவ
முடிபெரு வெருகொடிகள்
பக்கத்தெழுந்தலைய
மிக்கக்கவந்தநிலை

தம்பிபாட-

முதுமுருகொடிகருட
னெக்கத்திசன்வொ
வுகாப்பெருங்குருதி
முழுதியெழுபவிரவிக
டித்திட்டகண்டமும்வெ
டிக்கத்துனிந்தநிர
முடுவெருகிசைசாரை
முட்டிக்கிசந்திருகி
வெட்டிக்களம்பொருத

தம்பிரானே. (௨)

~~~~~  
குன்றக்குடி.
~~~~~

371. பிற்புகழின்சொற்பயிலுமிளந்தைப்

பருவமதன்கைச்

சிலையாலே-

பிறவிதருஞ்சித் துபெருகும்பொய்ப்

பெருவழிசென்றக்

குணமேவிச்;

சிறுமைபொருத்திப் பெருமைமுடங்கிச்

செயலுமிழ்ந்தற்

பமதான-

தெரிவைவர்தங்கட் கயலைவிரும்பிச்

சிலசிலபங்கப்

படலாமோ;

கு ன் று தோ ரு ட ல்.

உலக

கெறுவிதவஞ்சக் கபடமொடென்டித்

கிணுமெதீர் ண்டைக்

கெழுஞான்

கிணையுடம் மக்கத் தலைமுடிநீங்கத்

கிழிபடதுன்றிப்

பொருதோனே;

குறுமுனியின்பப் பொருள்பெறஅன்றற்

பன * மனுவுஞ்சொற்

குருநாதர்

குலகிரிதுங்கக் கிரியுபர்துன்றக்

குடிவளர்க்கத்தப்

பெருமானே. (க)

372. அழகெறிந்தசுத்தர் முகவடங்கலந்த

அமுதபுஞ்சுவிச்சொல்

மொழியாலே;

அடிதுவண்டதண்டை கவினெனுஞ்சிவம்பொ

டணிசதங்கைகொஞ்ச

கடையாலே;

சுழியெறிந்தகெஞ்சு சுழலஞ்சுணந்து

தொடுமிரண்டிண்க

ளதனாலே;

துணைகெருங்குகொங்கை மருவுகின்றபெண்கள்

துயலாயென்றொழிந்த

விடுவேனோ;

எழுது + சும்பகன்பி னிணையதம்பிநம்பி

பெதிரடைந்திறஞ்சல்

புரிபோதே;

இதமகிழ்த்திலங்கை யகாரத்தாங்க

மொழியவென்றகொண்டல்

மருகோனே;

மழுவுகந்தசெங்கை அரனுதந்திறஞ்ச

மனுவிதம்பிநின்ற

குருநாதர்

வளமிருந்தகுன்ற கார்புரந்துதுங்க

மலைவிளங்கவந்த

பெருமானே. (உ)

373. கடினதட சும்பநேரன

வளருயிரு கொங்கைமேல்விழு

கலவிதரு கின்றமாதரொ

நெவாழிக்

* மனு = மந்திரம். + சும்பகன்பின் இணையதம்பி = சும்பகன். தம்பியாபிவ விபீஷணன்.

உருபுத் திருப்புகழ்.

கனவனது பத்தியாகிய
 கிழந்தனியி ருந்துகேனுமிழ்
 கனியிதழை மென்றுதாடனை செயுலாலே;
 தழுவியடைநு டங்கவாள்கிழி
 குழைபொரகி ரம்பமுடிய
 துதிக்கெழி வண்ணோகில மயில்காடை-
 தொனியெழுகி னைத்துகூரிய
 கொடுநகரி சைத்துதோன்மிசை
 துயிலவச இன்பமேவுத சொழிவேனோ;
 இழமுரசு னைத்துபூசுச்செய்
 அசுரர்கள்மு தித்துதுளொழ
 எழுகடல்ப யந்துகோவென அகிகோப-
 எம்படரு மென்செய்வோமென
 கடுகடு மங்கவேல்விடு
 இரணமுத சண்டமாருத மயிலோனே;
 வடிவுடைய அம்பிகாபதி
 கணபதிசி றத்துவாழ்தட
 வயலினகர் குன்றமாகக ருறைவோனே-
 வணைவனைபு கழ்த்துவாசவன்
 அரிபிரமர் சத்தாசூரியர்
 வழிபடுதல் கண்டுவாழ்வருள் பெருமானே.(௩)

ப க ம லை .

374. சிற்றூயக் கூட்டத்தெரிவையர்
 வித்தாரச் சூழ்ச்சிக்கயல்விழ்
 சற்றேறப் பார்த்துச்சிலபணி விடையேவிச்-
 சிற்றூபத் தாக்கைப்பொருள்கொடு
 * பித்தேநிக் கூப்பிட்டவர்பரி
 செட்டாமற் றூர்த்தத்தலைபடு சிறுகாலை;

* பித்தேநி=பித்தேந்நி.

கு ன் று தோ ரு ட ல்.

உ௮௩

உற்றூர்பெற் றூர்க்குப்பெரிதொரு
பற்றாயப் பூட்டுக்கயிறுகொ
சேசாயத் தாக்கைத்தொழிலொடு தமொழி-

உக்காரித் தேக்கந்துயிர்நழு
விக்காயத் தீப்பட்டுடையுட
லுக்கேன்மெய்க் காட்டைத்தவிர்வது
மொருகாளே;

வற்றூமுற் றுப்பச்சிளமுலை
யிற்பாஸ்கைப் பார்த்துத்தருமொரு
மைக்காமக் கோட்டக்குலமயில் தருபாலா-

மத்தோசைப் போக்கிற்றயிருவி
செய்ப்பாலுக் காய்ச்சிக்கிருபதம்
வைத்தாடிக் காட்டிப்பருகரி மருகோளே;

* கற்றுவிற் காட்டிக் † கரைதுறை
‡ நற்றுவிற் காட்டிப்புகழ் § கலை
கற்றூர்சொற் கேட்கத்தணிவழி வருவோளே-

கைச்சூலக் கூற்றைக்கடிபது
மத்தாளர்க் கேற்பக்கனல்பொழி
கற்றுவிக் கோட்டுக்குருகிய பெருமாளே.

பொ தீ ய ம லை .

375. || வெடித்தவார்குழல் விரித்துவேல்வழி
விரித்துமேகலை பதித்துவார்தொடு
மிகுத்தமாமுலை யசைத்துநூலீனம் ருக்கினுடை-

* கல் தா லில் காட்டி—மலைபொத்த வலிவுள்ள வில்லைக்
காட்டி.

† கரை துறை—சொல்லுநின்ற துறையை.

‡ நற்றுவில் காட்டி புகழ்—கற்றுவியல்லாகப் “பொன்போலுக்
கள்ளி” என்றெடுத்துக்காட்டிப் புகழ்த்.

§ கலை—கற்றூர்—பொய்யாமொழிப்புலவர்.

|| வெடித்த—கறுமணம் கழிந்த.

௨௮௪

திருப்பு கழ்.

நினுக்கியோலைகள் பினுக்கியேவனை

தலக்கியேவன நை+த்துழைவிழி

மிரட்டியாராயு மழைத்துமார்க்கொடு

தந்தவாய்நீர்;

குடித்தநாமென முடக்குமெல் * பிணி

யடுத்தபாதிகள் படுத்ததாய்தமர்

குடித்தர்பாவரு நைக்கவேயுடல் மங்குவேனைக்-

குறித்துநீயரு கழைத்துமாதவர்

கணத்தின்மேலென அளித்துவேல்மயில்

கொடுத்துவெதழு மொருத்தனுமென

நிந்தைகூராய்;

உடுட்டுடுடு டுட்டொடோவென

திருத்தநீநிரு திருத்தநாவென

உடுக்கைபேரிகை தவிற்குழாமுமி ரங்குபோரில்-

உலுத்தநீச்சர்கள் பதைப்பமாகரி

துடிப்பநீன்கட லெரித்துருர்மலை

யுடைத்துநீதிகள் பரப்பியேயவ ரும்பாரை;

அடைத்தமாசிறை விடுத்துவானுல

களிக்குமாயிர திருக்கணுளர

சளித்துகாளுமெ னுளத்திலேமகி முங்குமாரா-

அளித்ததாதையு மிருத்தமாமனும்

அனைத்துளோர்களு மதிக்கவேமகிழ்

அடப்பமாமுனி பொருட்பின்மேலிவ

தம்பிரானே.

~~~~~
† க ழு த ம லு.

876. குதலைமொழியினர் கிதிக்கொள்வாரணி

முலைபைவிசெய்வார் தமக்குமாமயல்

கொடிதுகொடிததால் வருத்தமாயுறு தயாராலே-

* பிணி அறித்து உபாதி+ன் பரித்த எனப்பிரிக்க.

† இத்தல்பைம் திருசெங்கேலிக்கு வடக்கு உடிமயல்
தாத்தி ஐன்னது.

குன்றுதோறூடல்.

௨௮௫

மதலைமறகிவா விபத்திலேவெரு
பதகர்கொடியவா ளிடத்திலேமித
வறுமைபுகல்வதே யெனக்குமேஇனி
முதலவரிவிலோ டெதிர்த்தருடல்
மடியஅயிலைய விடுத்தவாகரு
முதலையனையதா நிறத்தமால்திரு மருகோனே-
கதலிகமுருகும் வயற்குளையளி
யிசையைமுரளமா வறத்தில்மீறிய
கமுருமலைமகா நகர்த்துள்மேவிய பெருமானே. ()

877. முகையைமறைத்துத் திறப்பாரடையை
நெகிழவுதேதுப் படுப்பர்வாழ்தம்
முறைமுறைமுத்திக்கொடுப்பர்மூல டனைமீதே-
அலைகுலையக் * கொட்டனைப்பாரடவர்
மனவலியைத்தட் டழிப்பர்மால்பெரி
தவர்பொருளைக்கைப் பறிப்பர்வேசைக
நூறவாமோ;
தலைமுடிபத்தத் தெறித்துராவன
னுடல்துளைபட்டுத் துடிக்கவேயொரு
தனுவைவளைத்துத் தொடுத்தவாளியன்
மருகோனே-
கலைமதியப்புத் தரித்தவேணிப
ருதவியவெற்றித் திருக்கைவேலவ
கமுருமலைக்குட் சிறக்கமேவிய பெருமானே. ()

878. கோங்கமுக்கையுமெலிய லிங்குபுளககளப
மேந்துருவடுகுழையும் படிக்காதல்-
கூர்த்துருழையஅமளி தோய்ந்துருவடிமினிய
தேங்குசுவையமுதுன் டியல்மாதர்
வாங்குபகழிவிழியை மோந்துபகலுயிரவும்
வாய்த்ததுயிலைமிகவுத் தணியாத-

* கொட்டனைப்பர்=கொண்டனைப்பர்.

௨௮௪

திருப்புகழ்.

வாஞ்சையுடைய அடிமை நீண்டபிறவியினை
நீதி அமல அடிவத் தடையேனோ;
ஒங்கலையபெரிய * சோங்குதகரமகர
மோங்குததிரிம்முழுகும் பொருளுநம்-
ஒய்த்துபிரமன்வெருவ வாய்த்தகுருகுமையில்
ஊர்ந்துமயிலதலவுத் தனிவேலா;
சேங்கையடவிநறவர் ஏங்கவனிதைபுகு
வேங்கைவடிவுமருவுங் குமரோசா-
வேண்மேடி யர்புலவர் வேண்ட அரியபொருளை
வேண்மொளவிலுதவும் பெருமானே. (௩)

† வ ள் ன ி யு டி .

379. அல்லிச்சேருமி னதுதானும்-
அல்லதாயிப் உடல்மாயை;
உல்லிசேனா அ வழிதோறும்-
கையும்கானுமு லையலாமோ;
சொல்லிசேர்படு மு்துருார்-
தொய்யவூர்க்கெட விடும்வேலா;
வல்லிமாரிரு புறமாக-
வள்ளியூருறை பெருமானே.

க தி டீ க ர ம ம் .

380 திருமகனாகவு மிருபுயமுராசி பெருமாள்கான்-
திருமருககாமப் பெருமாள்கான்-
ஜெகதலமும்வானு மிருதிபெறுபாடல்
தேரிதருகுமாரப் பெருமாள்கான்;

* சோங்கு-உப்பல்.

† இத்தந்தனம் திருசெவ்வையிலிள்ளா கங்குசேரிதானாக
உட்பா கங்குசேரிக்குத் தென்கிழக்கு இடையல் தூத்திலுள்ளது.
கோவில் மலைமேயிருக்கிறது.

மருவுமடியார்கள் மனதில்வினையாடு
 மாகதமயூரப் பெருமாள்காண்-
 மணிதாளம்விசி யணியருவிருழ
 மருவுததிர்காமப் பெருமாள்காண்;
 அருவரைகள்நீறு படஅசுரர்மாள்
 அம்பொருதவீரப் பெருமாள்காண்-
 அரவுபிறைவாரி விரவுசடைவேணி
 அமலர்குருகாதப் பெருமாள்காண்;
 இருவினையிலாத தநவினைவிடாத
 இமையவர்குலேசப் பெருமாள்காண்-
 இனகுசிலவேடர் கொடியினதிபார
 இருகனவினோதப் பெருமானே. (க)

391. * அலகின்மாறுமாறாத † கலதிபூதவேதாளி
 அடைவில் ‡ ஞானிகோமாளி அறமீயா-
 அழிவுகோளினானாது புழுக்குபூசிவாழ்மாதர்
 அருளிவாததோடோய மருளாதி;
 பலகலாகாரமேரு மலைகராசலாவிக
 பருவமேகமேதாரு வெனயாதும்-
 பரிவுறாதமாபாதர் வரிசைபாடியோயாத
 பரிசில்தேடிமாயாத படிபாராய்;
 இலகுவேலைநீள் § வாடை பெரிக்கொள்வேலைமாருரி
 லெத்யும்வேலைமாறாத திறல்விரா-
 இமயமாதுபாரே தீததிபாலகாசார
 லிறவிகாணமால்வேடர் சுதைபாகா;
 கல்கவாரிபேல்மோதி வடவையாறுகுழ்ச்சித
 கதிரகாமரூதுரி வினை? யானே-
 கனககாடுவிடாய கடவுள்யானைவாழ்வான
 கருணைமேருவேதேவர் பெருமானே. (உ)

* அலகின்மாறு=விளக்குமாறு. † கலதி=மூதேவி.
 ‡ ஞானி=சாய். § வாடைபெரி=வடவாழ்க்கின்றி.

பெருமானே. (கூ)

பெருமானே. (சு)

மயின்போதுலாகியே-

அஞ்ச அப்பாயன் ஓட' எனப்பிரிக்க.

குன்றுதோறூடல்.

உஅசு

சரியைக்ரியையோகத்தின் வழிவருக்ருபாகத்தர்
 தமையுணராகத்தின் வசமாகமேவியே;
 உமதடியுருக்கு மனுமாணமாயைக்கு
 முரியவர்மகாதத்தை பெனும்பயமாதரார்;
 ஒளிரமளிபீடத்தி லமபெடுவேனுக்கு
 முனதருள்க்ருபாசித்த மருள்கூரவேனுமே;
 இமகிரிசுமர்ந்தி யனுபவைபராசத்தி
 யெழுதரியகாயத்ரி யுமையாங்குமாரனே;
 எயினர்மடமானுக்கு மடலெழுதிமோகித்து
 இதணருகுசேவிக்கு முருகாவிசாகனே;
 அமரர்சிறைமீள்விக்க அமர்செய்துப்ரதாபிக்கு
 மதிக்கிதசாமர்த்ய கவிராஜராஜனே;
 *அமுதுலகைவாழ்வித்த கவுணியருலாதித்த
 அரிபகதிர்காமத்தி லுரியாடோமனே. (ரு)

385. சரத்தேயுதித்தா புரத்தேருதித்தே
 சமர்த்தாயெதிர்த்தே வருருரைச்;
 சரிப்போனமட்டே விடுத்தாய்த்தாய்
 தகர்த்தாயுடற்றா னிருகூருச்;
 சிரத்தோரொத்தோ டறுத்தேருவித்தாய்
 செருத்தாய்பலத்தார் கிருதாகச்-
 சிறைச்சேவல்பெற்றாய் டவலக்காரமுற்றாய்
 திருத்தாமரைத்தா னருள்வாரியே;
 புரத்தார்ஃவரத்தார் சரச்சேகரத்தார்
 பொரத்தானெதிர்த்தே வருபோது-

* இச்சுருத்தை:-

“ வேதசெறிதழைத்தோங்கியிருசைவத்துறையினங்கப்
 பூதபரம்பரைபொலியப்புரிதவாய்மலர்ச்சமுத
 சேவனவயற்புலித்திருஞானசம்பந்தர்
 பாசமலர்தலைக்கொண்டிருத்தொண்டோவுவாம்” — என்
 னும் பெரியபுராணத் திருவிருத்தத்தார் காஞ்ச.

† வலக்காரம்=வலம், வென்றி. ‡ வரத்தார்=வரப்பிரசாதிகள்;

௨௬௦

திருப்புகழ்.

பொறுத்தார்பரித்தார் ஸிந்தாரொரித்தார்
 பொரித்தார்துதற்பார் வையிலேபிள்;
 கரித்தோலுரித்தார் விரித்தார்தரித்தார்
 கருத்தார்*மருத்தார் மதனாரைக்-
 கரிக்கோலமிட்டார் †கணுக்கானமுத்தே
 கதிர்க்காமமுற்றார் முருகோனே. (க)

386. சரியையாளர்க்குமக் கிரியையாளர்க்குந்
 சுகலயோகர்க்குமெட் டரிதாய-
 சமயபேதத்தினுக் கணுகொணுமெய்ப்பொருட்
 டருபராசத்தியிற் பாமான;
 துரிமமேஹ்புதப் பரமஞானத்தனிச்
 சுடர்வியாபித்தந் பதிநீடு-
 துனில்சாயுச்சியக் கதியையீற்றற்றசொற்
 சுதசொருபத்தையுற் றடைவேனோ;
 புரிசைசூழ்செய்ப்பதிக் குரியசாமர்த்தப்பசற்
 புருஷவிரத்துவிக் ரமஞான-
 புரளவேஸ்தொட்டகைக் குமாமேன்மைத்திருப்
 புகழையோதற்கெனக் கருள்வோனே;
 ‡கரியயூகத்திரட் பஸவின்மீதற்குளைக்
 கனிகள்பீறிப்புகித் தமராடிக்-
 கதல்குதத்தினிற் பவிலுமிழத்தினிற்
 கதிரகாமக்கிரிப் பெருமாளே. (எ)

387. பாரவிதமுத்தப்ப டரபுளகப்பொற்ப
 யோதாரெருக்குந் இடையாளே-
 பாகவதித்தத்த தேமொழியிற்புட்ப
 பாணவிழியிற்பொத்தி விமொதர்;

* மருத்து ஊர்=தென்றந்நாற்றுவெ தேனா நடத்தும்.

† கணுக்கான=கண்ணுக்கான. ‡ கரியயூகம்=சூழ்ஞாங்கு.

குன்றுதோறூடல்.

உகக

காரணிமுழங்கற்றை மேல்மகாமொப்பித்த
காதில்முதவட்டத்தி லதிமோக-
காமுகனகப்பட்ட வாசையைமறப்பித்த
கால்களைமறக்கைக்கும் வருமோதான்;
தேரிரவியுட்கிப்பு காமுதுபுரத்திற்றெ
சாரிரனைமர்த்தித்த அரிமாயன்-
சீர்மருகஅத்யுக்ர யர்னைபடுமீரத்தத்தரி
கோணசயிலத்துக்ர கதிர்காம;
யிரபுனவெற்பிற்க லாபிபெயினச்சிக்கு
மேகலையிடைக்கொத்தி னிருதாளி-
*வேரிமழையிற் பச்சை வேயிலருணக்கற்றை
வேல்களிலகப்பட்ட பெருமானே. (அ)

388. மருவறுவெற்றி மலர்தொடாவிற்றை
வாசிசெயாநிற்கு மதனாலும்-
மதில்கள்தாவுற்ற கலைபடாவட்ட
மதிசுடாநிற்கு மதனாலும்;
இருகணல்முத்த முதிரயாமத்தி
னிரவிலுநித்த மெலியாதே-
இடருறுமெத்த மயல்கொளாநிற்கு
மிவளைவாழ்விக்க வரவேணும்;
கரிதன்சேர்வெற்பி லரியவேடிச்சி
கலவிசுடர்சித்த மணிமார்பா-
கனகமாணிக்க வடிவனைமிக்க
கதிரகாமத்தி லுறையோனே;
முருகனேபத்த ரருகனேமுத்தி
முதல்வனேபச்சை மயில்விரா-
முடுகிமேலிட்ட கொடியருர்கெட்டு
முதியவேல்தொட்ட பெருமானே. (ஆ)

* வேரிமழை=வாசனைதங்கிய மேகம்போன்ற குழல்.

† பச்சைவேய்=பசிய மூங்கிலுபொத்த தோள்.

389. மாதர்வசமாயுந்

றுமல்வாரும்-

மாதவமெனாமுந்

நிரிவாரும்;

நீதகலயோதிப்

பணியாரும்-

நீகாகமீநிந்

நிகழ்வாரோ;

நாதவொளியேகந்

குணசீலா-

நாரியிருவோரைப்

புணர்வேலா;

சோதிவெனானக்

குமரேசா-

தோமில்லகநிகரமப்

பெருமானே. (௧0)

390. * முதிருமாவாரகட்பொ ட்டிலுமாவாரமெற்றி

முனியுமாவாரமுற்ற

கடலாலே-

முடிவிலாததோர்வடக்கில் எரியுநீமாலமார்பிடத்து

முழுதியேறிமேலெறிக்கு

நிலவாலே;

|| வெதிரிலாயர்வாயில்வைத்து மதாராகநீடிசைக்கும்

வினைவிடாததாயருக்கு

மழியாதே-

வினையுமோகபோகமுற்றி அளவிலாதகாதல்பெற்ற

விடமாதையனைக்க

வரவேணும்;

கதிரகாமமாநகர்க்கு னெதிரிலாதவேல்தரித்த

கடவுளேகலாபசித்ர.

மயில்விரா-

கயனுலாம்விலோசனத்தி களபமார்பயோதாதத்தி

ககனமேவுவாளொருத்தி

மணவாளா;

அதிரகிசியாமெவெற்றி விடையிலேறுமீசர்க்கக

அரியனாவாசகத்தை

யருள்வோனே-

அகிலலோகமீதுகற்றி யசுரர்லோகநீறெழுப்பி

அமரர்லோகம்வாழவைத்த பெருமானே. (௧௧)

* முதிருமாவார கட்பொடும்மாவானுக்கு உரிமைவாயிய முதிர்ந்த கட்டிடம்.

† இலகம் துர் அ தூம்என்றி=பிரகாரித்தென்ற பொருத்திய அந்த முத்தக்கை என்றி. ‡ வடக்கில் எரி=வடவாழ்வாச்க்கினி.

§ தூம் துப்பு இடம்=கடல். || வெதிர்=வேய்க்குழல்.

குன்றுதோறூடல்.

உகந்.

அருக் கோனாமலை.

391. தொடுத்தவாளென விழித்துமார்முலை

யசைத்துமேகலை மறைத்துமுடிகள்

துடித்துநேர்கலை செழித்துமாயியல்

கொனாமாதர்-

சுகித்தவாவென நகைத்துமேல்விழ

முடித்தவார்குழல் விரித்துமேவிதழ்

* துவர்த்தவாய்கரு ளடக்கிமால்கொடு

வழியேபோய்;

படுத்தபாயலி லணைத்துமாமுலை

பிடித்துமாற்பொடும் அழுத்திவாயிதழ்

கடித்துநாணம தழித்தபாவிகள்

வலைபாலே;

பலித்துநோய்பிணி கிடத்துபாய்மிசை

வெளுத்துவாய்களு மலத்தினுயென

பசித்துநாகமு மெடுத்திடாவுயி ருழல்வேனோ;

வெடுத்ததாடகை சினத்தையோர்களை

விடுத்துயாகமும் நடத்தியேயொரு

மிகுத்தவார்கிலை முறித்தமாபவன் மருகோனே-

விதித்துஞாலம தளித்தவேதனை

பதிர்த்துவோர்முடி காத்துலாயனல்

விழித்துகாமனை யெரித்ததாதைபர் குருநாதர்;

அடுத்தஆயிர விடப்பனாமுடி.

நடுக்கமாமலை பிளக்கவேகவ

டாக்கர்மாமுடி பதைக்கவேபொரு

மயில்விரர்-

அறத்திவாழுமை சிறக்கவேயறு

முசுத்தினுடணி குறத்தியானைபொ

டருக்கொனாமலை தருக்குலாவிய

பெருமாளே.

* துவர்த்த=விவர்த்த.

௨௩௪

திருப்புகழ்

திருக்கோணமலை.

392. லீலைக்குமேனியி லணிக்கோவைமேகலை
 தரித்தவாடையு மணிப்பூணுமாகவெ
 மினுக்குமாதர்க ளிடக்காமமுழ்கியெ மயலூதி-
 மிருத்தகாமிய னெனப்பாருளோதொதிர்
 கைகக்கலையுட லெடுத்தேனியாகுல
 வெறுப்பதாகியெ யுழைத்தேவிடாய்படு
 கொடியேனே;

கலக்காமாகவெ மலக்கூடிலேமிகு
 பிணிக்குளாகியெ தவிக்காமலேயுனை
 கவிக்குளாய்சொலி கடைத்தேறவேசெயு
 மொருவாழ்வே-

கதிக்குகாதனி யுனைத்தேடியேபுக
 முறைக்குளையெனை யருட்பார்வையாகவெ
 கழற்குளாகவெ கிறப்பானதாயருள்
 தாவேனும்;

மலைக்குளாயக சிவக்காமியாகர்
 திருக்குமாரனெ முகத்தாறுதேசிக
 வடிப்பமாத்தொரு குறப்பாவையான்மகிழ்
 தருவேனே-

வசிட்டர்காசிபர் தவத்தானயோகியர்
 அகத்யமாமுனி யிடைக்காடர்கோனும்
 வகுத்தபாவினில் பெருட்கோலமாய்வரு
 முருகோனே;

லீலைக்குளான்மறை மகத்தானபூசார்
 திருக்கொணுமலை தலத்தாருகோபுர
 லீலைக்குள்வாயினில் கிளிப்பாடுபூதியில்
 வருவோனே-

லீதழ்த்துமேழ்பவ கடற்குறையாகவெ
 பெடுத்தவேல்கொடு பொடித்தானதாளறி
 லீலாத்தகாரிய மனுக்கூலமேபுரி பெருமானே.

சுருவது

பழமுதிர்ச்சோலை.

393. இலகிதழ்கோதி*நேதி மதகலையாரவார
 இளநகையாடஆடி மிகவாதும்-
 நெதிர் பொருகோபார ம்ருகமதகோலகால
 இணைமுலைமார்பிலேற மதராஜன்;
 கலையிலோடிநீடு வெருவிததாகபோத
 கரணப்ரதாபலீலை மடமாதர்-
 கலையின்முழ்கியாழு மிழிதொழிலேனும்து
 கருதியஞானபோத மடைவேனோ;
 கொலைபுரிகாளிருவி வயிரவீரீசிமோடி
 குவிசகுடாரியாபி மகமாயி-
 குமரிவராகிமோகி பகலதிபாதிசோதி
 குணவதியாலவ்வுணி யபிராமி;
 பசிகொள்கபாலியோகி பரமகல்பாணிவேக
 பதிவ்ரதைவேதஞானி புதல்வோனே-
 படையொடுஞானமாள முகேயஞ்ஞாநீர
 பழமுதிர்ச்சோலைமேவு பெருமானே. (க)

394. சீலமுளதாபர்தந்தை மாதுமணையானமைந்தர்
 சேருபொருளாசைநெஞ்சு தமோதித்-
 தீமையுறுமாயைகொண்டு வாழ்வுசதமாம்தென்று
 தேடினதுபோகஎன்று தெருவூடே;
 வாலவயதானகொங்கை மேருறுதலானதிங்கள்
 மாதர்மயலோசினந்தை மெலியாமல்-
 வாழுமயில்மீதுவந்து தாளினைகந்தாமுமென்றன்
 மாயவீணைதீரஅன்பு புரிவாயே;

* நேதி=நியதி.

சேலவளநாடனங்கள் ஆரவயல்குழுமிஞ்சி
 சேனிலவுதாவசெம்பொன் மணிமேடை.-
 சேருமமரோசர்தங்கள் ஊரிதெனவாழ்வுகந்த
 தீமிக்குருகாவென்ற திறவீரர்
 ஆலவிடமேவுகண்டர் கோலமுடனீமென்று
 ளாடல்புரியிச் சர்தந்தை களிகூர-
 ஆனமொழியேபகர்ந்து சோலைமலைமேவுகந்த
 ஆதிமுதலாகவந்த பெருமானே. (௨)

395. வாரணமுகங்கிழிந்து விழவுமரும்பலர்ந்து
 மால்வரையசைந்தனங்கள் முடிசாய-
 வாளகிரியண்டரண்ட கோளமுறநின்றெழுந்து
 மாதவமறந்துறந்து நிலைபேர்
 பூரணகுடங்கழிந்து சீதகளபம்புனைந்து
 பூசலேவிரும்புகொங்கை மடவார்தம்-
 போகசயனத்தவிர்ந்துன் ஆடகபதம்பணிந்து
 பூசனைசெய்தொண்டனென்ப தொருநாளே;
 ஆணாமுழங்குகின்ற ஆயிரமடந்தவங்கள்
 ஆகுதியிடங்கள்பொங்கு நிறைவிதி-
 ஆயிரமுகங்கள்கொண்ட நூபுரமிரங்குகங்கை
 யாமரவந்தலம்பு துறைசேரத்;
 தோணமலங்குதுங்க கோபுரநெருங்குகின்ற
 குழ்மணிபொன்மண்டபங்கள் ரவிபோச-
 சோதியின்மிருந்தசெம்பொன்மாளிகைவிளங்குகின்ற
 சோலைமலைவந்துகந்த பெருமானே. (௩)

396. வீரமதனூல்விளம்பு போகமடமாதார்தங்கள்
 வேல்விழியினுல்மயங்கி புவிமீதே-
 விசகையினுல்தங்கள் பேசுமவர்வாயிதஞ்சொல்
 வேலைசெய்துமால்மிருந்து விரகாபி;

பாரவசமானவங்க ணீடுபொருள்போனபின்பு
 பாதகனுமாகிநின்று பதையாமல்-
 *பாதம்வரசேரஅன்பு நீபமலர்குடுதன்னை
 பாதமலர்நாடியென்று பணிவேனோ;
 †பூரணமதானதிங்கள் சூடுமரனூரிடங்கொள்
 பூவைபருளால்வளர்ந்த முருகோனே-
 பூவுலகெலாமடங்க வோரடியினுள்ளந்த
 ‡பூவைவடிவானுகந்த மருகோனே;
 சூரர்கிளையேதடித்து பாரமுடியேயரிந்து
 தூள்கள்படநீறுகண்ட வடிவேலா-
 சோலைதனிலேபறந்து லாவுமயிலேறிவந்து
 சோலைமலைமேலமர்ந்த பெருமானே. (ச)

397. வாரர்குழையைபெட்டி வேளினாமருட்டி.
 மாயசமனுக்கு முறவாகி-
 மாதவமழித்து லீலைகள்மிசுத்து
 மாவடுவைபொத்த விழிமாதர்;
 சீருடனழைத்து வாய்கனிவுவைத்து
 தேனிதழளித்து அனுபாக-
 சேர்வைதனையுற்று மோசம்விளைவித்து
 சீர்மைகெடவைப்ப ருறவாமோ;
 வாரினையறுத்து மேருவைமறித்து
 மாகனகமொத்த குடமாகி-
 வாரவணைவைத்து மாலனிதமுற்று
 மாலைகளுமொய்த்த தனமாது;

* பாதம்=பரிபாகம், பரிபக்குவம்.

† பூரணமதான திங்கள்=என்றும் தேயாது வளராத ஒரு தன்மைபாவிருக்கும் திங்கள்.

‡ பூவை வடிவான்=காவாம்பூவண்ணஞ்சிய விஷ்ணு.

உக. 21

திருப்புகழ்.

தோரணிபுயத்தி யோகினிசமர்த்தி
தோகையுமைபெற்ற புதல்வோனே-
சூங்கிளாமடித்து வேல்கரமெடுத்து
சோலைமலையுற்ற பெருமானே. (தி)

398. ஆசைநாலுசது ரக்கமலமுற்றினொளி
யிளியோடியிரு பக்கமொறேச்செல்வளி
ஆவல்சுரம்மு தற்சலசெப்பாற்சபையு
யிமிந்துவாகை-
பூநீமுணுபதி யிற்கொளநிறுத்திவெளி
யாருசோதி || அறு பத்தினுடனெட்டுதி
ழாகியேழுமன விட்டருணவிற்பதியின்
விந்துகாத;
ஓசைசாறுமொரு சத்தமதிகப்படிச
மோடுகடியொரு மித்தமுதசித்தியொடு
மோதுவேதக்கசர சத்தியடியுற்றதிரு கந்தியூடே-
ணமையேனைபொளிர் வித்துனதுமுத்திபெற
தமுலவாசல்வெளி விட்டுனதுத்திலொளிர்
யோகபேதவகை பெட்டுமிதினொட்டும்வகை
யின்றுதாராய்;
வாசிவாணிகனெ னக்குதினாவிற்துமகிழ்
வாதவூரனடி மைக்கொளுத்ருபைக்கடவுள்
மானமுருபன்முத த்துமத்திகைவித்தருண
செங்கைபாளி-

* சாலுசதுரக் கமலம்=மூலாதார கமலம்.

† மண்முதற் சலசம் = சகாதிட்டானமுதல் ஆக்கினை நருக
உள்ள ஐவகைக் கமலம். ‡ இத்தவாகு=சந்திரகாந்தி.

§ முணுபதி=அக்கினிபாதி மும்மண்டலம்.

|| அறு பத்தினுடன் எட்டு இதழ்=800-7 இதழ்க்கு ஒரு
கமலம்.

¶ அமுதசித்தி = மதிமண்டலத்தினின்றும் பெருகிப்பாயும்
சலாஅமிர்தப்பெறு.

** சாசத்திஅடி உற்றதிருத்தி=வாசத்திக்கு ஆதாரமாக
உள்ள ஸ்ரீரத்தி ஒளி. †† ஓலவாசல்=பிரமாத்திரம்.

‡‡ மத்திகை=குதினைச்சம்மட்டி.

வாகுபாதியுறை சத்திகவுரிக்குதலை

வாயின்மாதுதுகிர் பச்சைவடிவிச்சிவையென்

மாகச்சொழுபி றப்பையுமறுத்தவுமை

தத்தவாழ்வே;

காசிராமெசுரம் ரத்தகிரிசர்ப்பகிரி

ஆருர்வேலுர்*தெவர் கச்சிமதுரைப்பறியல்

காவைமுதாரு ணக்கிரிதிருத்தணியல்

செந்தில்நாகை.

காழ்வேருர்பழ ிக்கிரிசுறுக்கைதிரு

நாவலூர் திருவெ ணைப்பதியின்மிக்கதிகழ்

காதல்சோலைவளர் வெற்பிலுறைமுத்தர்புகழ்

தம்பிரானே. (க)

முற்பாதிவிச்சுருக்கப்பொழிப்பு.

இடைகலை பிங்கலை என்னும் இருகாடிமார்க்கமாக ஒடிக்கழி
யும் பிராணவாயுவை மூலாதாரத்தினுன்றி, அங்கிருந்து சுழிமுனை
காடிமார்க்கமாக மற்றை ஆதாரகமலங்களிலும் ஓட்டி நிறத்தி, அப்
பாற் ௧௦௦௮ இதழோடுக்கூடிய குருகமலத்திற் செலுத்தி, அங்குராத
ஓசையும் மதிக்கலாயிர்தமும் பொங்கியெழ அவற்றோடுகூடி ஒரு
மிக்கச்செய்து, சரசத்திக்கு ஆதாரமாகவுற்ற ஸ்ரீகந்திபொளியையும்
ஊமையேனுக்குத் தெரிசிப்பித்த, உனது முத்திபெற மூலவாசல்
கெளிவிட்டு, இவ்வணம் செய்வதில் அஷ்டாங்கபோசமும் பொருந்
தும் வகைமையை இன்று தந்தருளல்வேண்டும்.

399. கருவாகியெ தாயுதரத்தினி

லுருவாகவெ கால்கையுறுப்பொடு

கனிவாய்விழி நாசியுடற்செவி

†கரைமாதர்-

கையிலேவிழ வேகியனைத்துயி

னெனவேமிக மீதுதுயிற்றிய

சுருதாய்முலை யாரமுதத்தினி

லீனிதாதித்;

தருதாரமு மாகியசுற்றமு

நலவாழ்வுமிநி லாதபொருட்பதி

சதமாயிது தானெனவுற்றுகை

நினையாத-

* தெவர்=தேவர். † கரைமாதர்=மருத்துவச்சிசன்.

சதாபுன தாளிணையத்தொழ
 அநியாதகிர் முடனேநிற்புகழ்
 தனையோதிமெய் ஞானமுறச்செய்வ தொருவானே;
 செருவாயெழி ராமகரத்தினர்
 தலைமுனைக னோடுநினைத்தகை
 திமிர்தாதுள பூதகணத்தொடு வருபேய்கள்-
 திருகாவுண வாயுநிரத்தினை
 பலவாய்நரி யோடுருடித்திட
 சிலகுகைகள் தாமுநடித்திட அநேர;
 அருமாமறை யோர்களுதித்திடு
 புநர்வாரண மாதனைத்திக
 முளிசெர்குழல் மேவுகுறத்தியை அணைவோனே-
 அழகானபொன் மேடையுயர்த்திடு
 முகிந்தாவிய சோலைவியப்புற
 அநியாமலை மேவியபத்தர்கள் பெருமானே. ()

400. காரணமதாகவந்து புவிமீதே-
 காணனனுகாதிசைத்து கதிகாண;
 நாணனும்வே னன்முன்பு தெரியாத-
 ஞானகடமேபுரிந்து வருவாயே;
 ஆமுதமானதத்தி மணவாளா-
 ஆறுமுதமாநிரண்டு விழியோனே;
 ஞார்க்கினமானவென்ற கதிர்வேலா-
 சோலைமலைமேவிநின்ற பெருமானே. (அ)

401. சிந்திக்குமெனி பசேல்பசேலென
 துபுரத்தினோகை கலீர்கலீனொன
 சோவிட்டதான்கள் சிவேல்சிவேலென
 வருமானார்-
 சேவரத்தன்வாலை சினோர்கிலோர்களும்
 துறுசுக்கோடி மயாஸ்மயாஸ்கோடு
 தேடிமொக்கவாடி பையோவையோவென
 மடமாதர்;

பழமு திர்சோலை.

௩௦௯

மாப்படைத்தகோடு பளிப்பளினை
ஏமலித்தெனவி பதீர்புகொன
மாமசக்கிலாசை யுளோமுளோமென

நினைவோடி-

வாடைபற்றுவேளை அடாஅடான
நீமயக்கமேது சொலாய்சொலாயென
வாரம்வைத்தபாத மிதோஇதோளன

அருள்வாயே;

பாரதத்தைமேரு வெளிவெளிதிகழ்
கோடொடித்தநாளில் வனாவனாபவர்
* பானிறக்கணைசர் குவாகுவாகனர்

இளையோனே-

பாடன்முக்யமாது தமீழ்தமீழிறை
மாமுனிக்குகாதி னுணர்வுணர்வீடு
பாசமற்றவேத குருகுருபர

குமரேசர்;

போர்நிகுத்தஞாள் விடோம்விடோமென
நேரொதிர்க்கவேலை படிப்படினை
போயறுத்தபோது குபீர்குபீரென வெகுசோரி-

பூமியுக்கவிசு குகாகுகாதிகழ்
சோலைவேற்பின்மேவு தெய்வாதெய்வானைத்தொள்
பூணியிச்சையாறு புயாபுயாறுள

பெருமானே. (௯)

402. பாசத்தால்வலை கட்டியபொட்டிகள்
நேசித்தாரவர் சித்தமருட்டிகள்
பார்ப்பூதா மொத்ததனத்திகள் மிகவேதான்-

பாவத்தால்மெயெ டெத்திடுபட்டிகள்
சீவிக்கோதிமு டித்தனகத்திகள்
பார்வைக்கேமய லைத்தருதுட்டிக ளொழியாத;

மாகுந்தேறிய பித்தனையிற்பணி
நீரிட்டேயொளி பற்றவிளக்கிகள்
மாப்பிற்காதினி லிட்டபி லுக்கிகள் அதிமோக-

* பானுநிறம்=சூரியனைப்போல் சிவந்தநிறம்.

† உக்க=சித்த. ‡ தொன்=தொன்.

வாய்வித்தாரமு ரைக்குமபத்திகள்
கேசித்தாராயு மெத்திவடிப்பவர்
மாயைக்கேமனம் வைத்ததனுட்டின
மலைவேனோ;

தேசிக்கானக முற்றதினைப்புன
மேளிக்காவல்க வட்கல்கழற்றுவன்
செதப்பாதரு றப்பெண்மகிழ்ச்சிகொள்மனவானா-
தேடிப்பாடிய சொற்புலவர்க்கித
மாகத்தூதுசெ லத்தரில்கற்பக
தேவர்க்காதிதி ருப்புகவிப்பதி வருவோனே;
ஆசித்தார்மன திற்புகுமுத்தம
கூடற்கேவைகையிற்ககாகட்டிட
ஆனொப்பாயுதிர் பிட்டமுதுக்கடி படுவோனே-
டாரத்தோடகி ஸுற்றதருக்குல
மேகத்தோடொரு மித்துகேருக்கிய
ஆதிச்சோலைம லைப்பதிலிற்றிகழ் பெருமானே.()

103. அழகுதவழ்முழல் லீரித்துக்காட்டி
விழிகள்கடையினை புரட்டிக்காட்டி
அணிபொனணிகுழை புரித்துக்காட்டி யனாராக-
அவசஇதமொழி படித்துக்காட்டி
அதாமழி துவர் வெருப்பைக்காட்டி
அமர்செய்ககறுதி யழுத்தைக்காட்டி
யணியாரம்;

ஒழுகுமிருதன மசைத்துக்காட்டி
எழுதவரிவிடை வளைத்துக்காட்டி
யுலவுமுடைதனை செழித்திக்காட்டி யுறவாடி-
உருகுசுட நட மொளித்துக்காட்டி
உபயபரிபுர பதத்தைக்காட்டி
யுயிரைவிடிகொளு மலர்க்குத்தேட்ட
மொழிவேனோ;

முழுகுமுருமறை முகத்துப்பாட்டி
கொழுகுருமெயை யறுத்துப்போட்ட
முதல்வகுகைபடு திருப்பொற்கோட்டு
முனிநாடா-

முஞ்சுமுதலையை வரித்துக்கோட்டி
அடிபர்தொழமக வறைத்துக்கூட்டி
முறைசெய்தமிழினை விரித்துக்கேட்ட

முதுதீதர்;

பழபகடதட முகத்துக்கோட்டு
வழுவைபுரியணி மறைச்சொற்கூட்டு
பாம்பகிரதி சடைக்குட்கூட்டு

ப்ரமேசர்-

பணியஅருள்கிவ மயத்தைக்காட்டு
குமாசுசுலமலை யுயர்த்திக்காட்டு
பரிவொடணிமயில் நடத்திக்காட்டு

பெருமானே. (கக)

404 தலைமயிர்கொக்குக் கொக்ககரைத்துக்
கலகலெனப்பற் கட்டதுவிட்டுத்
தளர்நடைபட்டுத் தத்தடியிட்டுத்

தமோதி-

தடிக்கொடுதத்திக் கக்கல்பெருத்திட்
டசனமும்விக்கிச் சத்தியெடுத்துச்
சளியுமிழுத்துப் பித்தமுமுற்றிப் பலகாலும்;

திலதயிலத்திட் டொக்கவெரிக்கத்
திரிபலைகக்குத் திப்பிலிபிட்டுத்
தெளியவடித்தற் றுய்த்துடல்செத்திட்
மெய்ப்போமுன்-

திகழ்புகழ்கற்றுச் சொற்கள்பயிற்றித்
திருவடியைப்பற் றித்தொழுதுற்றச்
சௌனமறுக்கைக் குப்பரமுத்திக்
கருள்தாராய்;

‡ கலணைவிசித்துப் ஸீபக்களையிட்டுப்
புரவிசெலுத்திக் || கைக்கொடுவெற்பைக்
கடுகடத்தித் திட்டெளளட்டிப் பொருஞரன்-

* குலமலை என்பது சோலைமலை. † சத்தி=கக்கல்.

‡ கலணை = கல்லணை = குதிரைச்சேணம்.

§ பக்களை=அங்கவடி. || கைக்கொடுவெற்பை=கையைபுடைய
கொடிய மலையைப்போத்த யானையை.

கனபடைபெட்டுத் தட்டறவிட்டுத்
நிராகடனுக்குட் புக்கிடன்றிக்
களிமயிலைச்சித் ரத்திக்டததிப்

பொருகோவே;

குவிசன்மகட்டுத் தப்பியுமற்றக்
குறவர்மகட்டுச் சித்தமும்வைத்துக்
குளிர்நிலைமெத்தத் தத்துபுனத்திற் றிரிவோனே-
கொடியபொருப்பைக் குத்திமுறித்துச்
சமரம்விளைத்துத் தற்பரமுற்றுக்
குலகிரியிப்புக் குற்றறையுக்ரப் பெருமானே.()

405. மலரணைததும்பமேக குழல்முடிசரித்துவிழ
மணபரிமளங்கள்வேர்வை யதனோடே-
வழிபடலிடங்கனாட பிறைநதல்புரண்மொழக
வணைகலைகெழித்துபோக இளநீரின்று
முலையிணைததும்பநூலின் வகிரிடைகழன்றுவாட
முகமுகமொடொன்றபாய லதனோடே-
முதுமயல்கலத்துமுழ்கி மகிழ்கினும்அலங்கலாடு
முடிவடிவொடங்கைவேலு மறவேனே;
சிலைநுதலினம்பெண்மோகி சடையழுகியெய்தைபாதி
திகழ்மரகதம்பொன்மேனி யுமைபாலா-
சிறநகைபுரிந்தஞார் கிரிகடலெரிந்தபோக
திகழ்வினெறிந்தஞான முருகோனே;
கொலைமிகபயின்றவேடர் மகள்வளிமணந்ததோள
குணவலர்கடம்பமாலை யணிமார்பா-
கொடியினலடைந்தசோதி மழகதிர்தவழ்ந்தஞான
குலகிரிமகிழ்த்துமேவு பெருமானே. (கக.)

காஞ்சிபுரம்.

406. அறியிலாப்பித்தருன்ற னடிதொழாக்கெட்டவஞ்சர்
 அசடர்பேய்க்கத்தான்றி யறிபாத-
 அவலர்மேற்சொற்கன்கொண்டு கவிகளாக்கிப்புகழ்த்து
 அவனாவாழ்த்தித்திரிந்து பொருள்தேடி;
 சிறிதுகூட்டிக்கொணர்ந்து தெருவுலாத்தித்திரிந்து
 தெரிவைமார்ஞ்சுச்சொரிந்து அவமேயான்-
 திரியுமார்க்கத்துநினை யதனைமாற்றிப்பரிந்து
 தெளியமோசுத்தையென்று அருள்வாயே;
 இறைவர்மாற்றற்றசெம்பொன் வடிவம்வேற்றுப்பிரிந்து
 இடபமேற்கச்சிவந்த உமைபாள்தன்-
 இருளோர்க்கத்தவஞ்செய் தருளனோக்கிக்குழைந்த
 இறைவர்கேட்கத்தருஞ்சொ லுடையோளே;
 குறவர்கூட்டத்தில்வந்து கிழவனாய்ப்புக்குநின்று
 குருவியோட்டித்திரிந்த தவமானைக்-
 குணமதாக்கிச்சிறந்த வடிவுகாட்டிப்புணர்ந்த
 குமாரகோட்டத்தமர்ந்த பெருமாளே. (ச)
407. அதிமதங்கக்கப் பக்கமுக்கஞ்ஞ்
 சரிதனந்தைக்கச் சிக்கெனநெக்கங்
 கணைதருஞ்செச்சைப் பொற்புபனத்தன் குறவானர்-
 அடையந்தத்தைக் கெய்த்தருகிச்சென்
 றடிபணித்திட்டப் பட்டுமபற்கொண்
 டயர்பவன்சத்திக்கைத்தலனித்தன் குமரோசன்;
 ததிசெயும்கத்தப் பத்தியர்துக்கங்
 கணைபவன்பச்சைப் பகழிடத்துங்
 துணைவனென்றர்ச்சித் திச்சைதனித்துங்
 புகழ்பாடி-

சுருதியின்கொத்துப் பத்தியுமுற்றுத்
 னுரியமுந்தப்பித் தத்வமனைத்துந்
 நொடியும்தத்துத் கப்புறகிற்கும் படிபாராய்;
 சுழிபொருத்தக்கற் பித்துநடத்தும்
 கனல்தலம்புக்குச் சக்ரமெடுக்கும்
 கடவுளும்பதம் தச்சனுமுட்கும் படிமோதி-
 கதிரவன்பற்குற் றிக்குயிலைத்தின்
 நெகரித்தெட்டுத் திக்கர்வகுக்கும்
 கடகமுந்தட்டுப் பட்டொழியக்கொன்றபிராமி;
 பழிவாதம்பற்றப் பெற்றமகப்பென்
 பரிவொழித்தக்கிக் குட்படுதக்கன்
 பரிபவம்பட்டுக் கெட்டொழியத்தன்
 செவியோயப்-
 பனவிபங்கப்பட்ட டப்படிவெட்கும்
 படிமுனிந்தற்றைக் கொற்றமன்னிக்கும்
 பரமர்வத்திக்கக் கச்சியில்நிற்கும் பெருமானே.

408. கனகதம்பத்தைச் செச்சையைமெச்சங்
 கடகசங்கத்துப் பொற்புயவெற்பன்
 கடலுள்வஞ்சித்துப் புக்கதொர்கொக்கும்
 பொடியாகக்-
 கறுவுசெஞ்சத்திப் பத்மகரத்தன்
 குமரனென்றர்ச்சித் தப்படிசெப்புங்
 கவிமொழித்தத்தைக் கற்றறவுற்றும்
 புனியோர்போய்;
 குணகியங்கைக்குக் கற்பகமொப்பென்
 றனகனென்றிச்சைப் பட்டதளிக்குங்
 குமுணனென்றோப்பிட் டித்தனைபட்டிங்
 கிரவான-
 குருகொண்டத்தச் சத்தமனைத்துத்
 திருடியுஞ்சொற்குத் தக்கதொடுத்துங்
 குலையுங்கத்தப் பட்டகலக்கன் தெளியாதோ;

சனகனன்புற்றுப் பெற்றமடப்பெண்
 தனிபெருங்கற்புச் சக்ரதேத்துந்
 தகையிலங்கைச்சுற் றத்தைமுழுத்தஞ்
 சுடவேவெஞ்-
 சமரசண்டக்கொற் றத்தவாக்கன்
 கதிர்விடும்பத்துக் கொத்துமுடிக்குந்
 தனியொரம்பைத்தொட் டெச்சார்விக்கந்
 களைவோனும்;
 தினகரன்சொர்க்கத் துக்கிறைசுக்கரன்
 *சசிதரன் திக்குக் கத்தரகத்யன்
 திசைமுகன்செப்பப் பட்டவசிட்டன்
 திள்வேதஞ்-
 செகதலஞ்சுத்தப் பத்தியர்சித்தம்
 செயலொழிந்தற்றுப் பெற்றவர்மற்றும்
 சிவனும்வந்திக்கக் கச்சியிநிற்கும்
 பெருமானே. (௩)

409. செடியுடம்பத்தித் தெற்றியிர்த்தஞ்
 செறிநரம்பிட்டுக் கட்டியசட்டஞ்
 சிறைதிரண்டொக்கத் தொக்கவினைப்பந்
 தனிகாரம்-
 தியிரதுங்கத்தத் துத்திரையெற்றுஞ்
 செனனபங்கத்துத் துக்ககடற்கன்
 திருகுறும்பைப்பட் டெச்சுழல்தெப்பந்
 காணாதி;
 குடிபுகும்பொக்கப் புக்கிஃறப்பின்
 குடிமவெந்தொக்குக் கொட்டில்மலத்தின்
 குகைசுமந்தெட்டுத் திக்கிலுமுற்றுந் தமொறுங்-
 குவலையங்கற்றுக் கத்தியினைக்குஞ்
 சமயசங்கத்தைத் தப்பியிருக்குந்
 குணமடைந்துப்பட் டொக்கநுக்கும்
 படிபாராய்;

படிதருங்கற்புக் கற்பகமுக்கண்
 கொடிபகஞ்சிதராக் குத்தரமுத்தம்
 பணிநிதம்பத்துச் சத்தியுக்குங் குமரேசா-
 பாவரங்கெட்டெட் டக்காநித்தம்
 பரவுமன்பர்க்குச் சித்தியளிக்கும்
 பாமர்வந்திக்கத் தக்கபதத்தன் குருநாதா;
 கொடியிமேம்பதம் கைக்குமிடைக்குஞ்
 சுருள்படும்பத்திப் பட்டகுழற்குச்
 துகிர்கடைத்தொப்பித் திட்டதிதழ்க்குங் குறமானின்-
 சுடர்படுங்கச்சுத் சுட்டுமுலைக்குச்
 துவளுநெஞ்சத்தச் *சுத்திருக்கும்
 சுரரும்வந்திக்கத் கச்சியில்நிற்கும் பெருமானே. (ச)

410. கனகரவுஞ்சத்திற் சத்தியைவிட்டன்
 றகார்தண்டத்தைச் செற்றவிதழ்ப்பங்
 யெனைமுன்குட்டிக் கைத்தனையிட்டும் பனாயாளுங்-
 கடவுளன்புற்றுத் கற்றவர்கற்றும்
 பெரியதும்பிக்கைக் கற்பகமுற்றங்
 காதலம்பற்றப் பெற்றவொருத்தன் ஜகதாதை;
 புனவிளந்தத்தைக் கிச்சையுரைக்கும்
 புவலன்பத்தர்க் குத்துணைநிற்கும்
 புதியவன்செச்சைப் புட்பமணக்கும் பலபாரப்-
 புயனெனுஞ்சொற்கற் றுப்பிறகற்கும்
 பசையொழிந்தத்தத் திக்கெனநிற்கும்
 †பொருடொறும்பொத்தப் பட்டதொரத்தம் பெறவேணு;

* சுத்த இருக்கும்=சுத்தமாயிய இருக்கு வேதமும்.

† அத்தத்த இக்கு எனநிற்கும்=அத்தத்திலே கருப்புபோல் இனித்துநிற்கும்.

‡ பொருள்சொறும் பொத்தப் பட்டது ஓர் அத்தம்=ருணம் அமையச் செய்யுந்தோறும் பொதியப்படுகைய ஓர் செல்வத்தை.

அனல்விடுஞ்செக்கட் டிக்கயமெட்டும்
 பொரவரித்திட்டெட் டிற்பருதிக்கொம்
 பணிதருஞ்சிதாத் தொற்றையுத்தன் திடமாக-
 அடியொடும்பற்றிப் பொற்கயிலைக்குன்
 றதுபிடுங்கப்புக் கப்பொழுதக்குன்
 றணிபுயம்பத்துப் பத்துநெரிப்புண் டவனீடு;
 தனதொரங்குட்டத் தெட்பலடுக்குஞ்
 சரியலன்கொற்றத் துக்ரவாக்கன்
 தசமுகன்கைக்குக் கட்கமளிக்கும்
 பெரியோனும்-
 தலையிழும்பக்கத் தொக்கவிருக்குஞ்
 சயிலமுந்தெற்றுச் சற்றுருவெற்புச்
 தணியலும்பெற்றுக் கச்சிபில்நிற்கும்
 பெருமானே. (௫)

411. தெரியலஞ்செச்சைக் கொத்துமுடிக்கும்
 பரிதிகந்தத்தைச் சுற்றாடத்துஞ்
 னெறவிடுஞ்சொர்க்கத் துச்சுராராக்கங்
 கையில்வாழுஞ்-
 சிறுவனென்றிச்சைப் பட்டுபெண்க்கும்
 படிபெரும்பத்திச் சித்ரகவித்வஞ்
 சிறிதுமின்றிச்சித் தப்பரிசுத்தம் பிறவாதே;
 பரிகாஞ்சுற்றத் தக்கப்பாபுத்வம்
 பதரியங்கட்டப் பட்டனர்தத்வம்
 பலையுங்கற்றுத் தர்க்கமதத்வம் பழியாதே-
 பரபதம்பற்றப் பெற்றளவர்க்கும்
 பரவசம்பற்றிப் பற்றறிநிற்கும்
 பரவரதம்பற்றப் பெற்றிலன்மற்றென்
 துயர்போமோ;

* மதத்து வம்பு அழியாதே எனப்பிரிக்க.

௩.௧௦

திருப்புகழ்.

சரியுடன்துத்திப் பத்திமுடிச்செம்
 பண்தாங்கைக்குக் கட்டியனெட்டன்
 தனிவிவன்பக்கத் தற்புதைபற்பன் திரிகுலம்-
 தரிசரும்பாக்கத் தக்கமொழிச்சுந்
 தரியரும்பிக்குப் பித்தனத்தந்
 தரிசரும்பிக்குப் பதையெவர்க்குந் தெரியாத;
 பெரியபுண்டத்தைச் சத்தியபித்தன்
 பிரிபுயன் கற்புப் பச்சையெறிக்கும்
 பரபையன் தண்டிற்சைப் பத்மமடப்பெண்
 கொடிவாழ்வே-
 பிரமாண்டத்தைத் தொட்டதொர்வெற்பும்
 பிளவிஞ்சுத்திக் கைத்தலரித்தம்
 பெருமிதம்பெற்றுத் கச்சியில்கிற்கும்
 பெருமானே. (அ)

412. புனமடந்தைக்குத் தக்கபுயத்தன்
 குமானென்ஹெத்திப் பத்தர்துதிக்கும்
 பொருளைஞ்சுத்துக் கற்பனைமுற்றும்
 பிறிதேதும்-
 புகலு || மெண்பத்தெட் டெட்டியல்தத்வம்
 சகலமும்பற்றிப் பற்றறநிற்கும்
 பொதுவைஏயென்றொக்கத் தக்கதொர்த்தந்
 தனைநாளும்;
 சினமுடன்தர்க்கித் துச்சினுகிக்கொண்
 ஈடறுவருங்கைக்குத் திட்டொருவர்க்குந்
 தெரிவரும்சத்பத் தைத்தெரிசித்துன்
 செயல்பாடித்-

* பற்பம்=பஸ்மம்=திருகீறு. † கப்பித்த=வினைத்த.

‡ பண்டத்தை=பண்டத்தை. § எத்தி=ஏத்தி.

|| எண்பத்தெட்டு எட்டு = கூக. ஏ என்ற=சூரியன்.

** அதுஉளும்=அதுவகைச் சமயத்தாலும்.

காஞ்சீபுரம்.

௩௩௯

திசைதொறுங்கற்பிக் கைக்கினியற்பத்
 திருவுளம்பற்றிச் செச்சைமணக்குஞ்
 சிறுசதங்கைப்பொற் பத்மமெனக்கென்
 றருள்வாயே;
 கனபெருந்தொப்பைக் கெட்பொரியப்பம்
 கனிகிழங்கிக்குச் சர்க்கரை * முக்கண்
 கடலைகண்டப்பிப் பிட்டொழுங்குந் திருவாயன்-
 கவளதுங்கக்கைக் கற்பகமுக்கண்
 திகழுநங்கொற்றத் தொற்றைமருப்பன்
 கரிமுகன்சிதரப் பொற்புகர்வெற்பன்
 றனையினும்;
 பனவ்பொன்றெட்டுச் சக்ரதலப்பெண்
 கவுரிசெம்பொற்பட் டுத்தரியப்பெண்
 பழயஅண்டத்தைப் பெற்றமடப்பெண்
 பணிவாரைப்-
 பவநாங்கத்தைத் தப்பநிறுத்தும்
 பவதிகம்பர்க்குப் புக்கவன்பக்கம்.
 பயில்வாம்பெற்றுக் கச்சியில்நிற்கும்
 பெருமானே. (எ)

413. கனிதருங்கொக்குக் †கட்செவிவெற்பும்
 பழநியுந்தெற்குச் சற்குருவெற்பும்
 சதிரையுஞ்சொற்குட் பட்டதிருச்செக்
 திலும்வேலும்-
 கனவிலுஞ்செப்பத் தப்புமெனைச்சங்
 கடவுடம்புக்குத் தக்கவனைத்தும்
 களவுகொண்டிட்டுக் கற்பனையிற்கண்
 கழல்வேளை;
 புனிதனம்பைக்குக் கைத்தலரத்னம்
 பழயகங்கைக்குத் தப்புதுமுத்தம்
 புலியின் னைக்கற் றெய்ப்பவர்கைப்பெண்
 றருகாளப்-

* முக்கண் = தேக்காய். † கொக்கு = மாமரம்.

‡ கட்செவிவெற்பு = நாகினி, அதாவது திருச்செங்கோடு.

௪௧௨

திருப்புகழ்.

பொழுதும்வந்திக்கைக் கற்றளனைப்பின்
பிழைபுடன்பட்டுப் பத்தருள்வைக்கும்
பொறையையென்செப்பிச் செப்புவதொப்பொன்
றுளதோதான்;

* அனலியம்பெற்றந் தற்றொருபற்றுக்
தெளிதருஞ்சித்தர்க் குத்தெளிசிற்சொந்
தமலைதென்கச்சிப் பிச்சிமலர்க்கொந் தளபாரை-

அறங்முன்பச்சைப் பொற்கொழுகற்கண்
டமுநினுந்தத்திக் கப்படுசொற்கொம்
பகிஅண்டத்துப் பத்திசெய்முத்தின்
பொலமேரு;

தலிவடம்பொற்புப் பெற்றமுலைக்குள்
நினைசுமத்தெய்க்கப் பட்டதுகப்பின்
தருணிசங்குற்றுத் தத்துநினைக்கம்பையினூடே-

தவமுயன்றப்பொற் றப்படிக்கைக்கொண்
டறந்மிரண்டெட்டெட் டெட்டும்வளர்க்கும்
தலைபங்கர்க்குச் சத்யமுனைக்கும்
பெருமானே. (அ)

41.1. செந்தருந்நீசெப்பத் தற்பலவெற்பும்
பிரிதுமங்கத்தைக் குற்றவிரூப்புஞ்
சிகரிதுண்டிக்கத் கற்றதனிச்செஞ் சுடர்வேலும்-

திரள்புயங்கொத்துப் பட்டவனைத்துந்
தெளியசெஞ்சத்துப் புற்றுமயக்கம்
திகழ்ப்பரஞ்சத்தைப் புற்புதமொக்கும்
படிகாடும்;

* அனலியம் = அன்னியமின்மை.

† படி = திருநாழிகை. படிக்கைக்கொண்டதைக் குறிப்பிரானம்
தழுவுக்குழைத்தபடலத்திற்காண்க.

‡ ஓரெட்டெட்டு + எட்டு + எட்டு = ௨௨.

§ செப்பத்த உற்பலவெற்பு = செங்கழுநீர்மலை - அநாவது
திருத்தனிகை.

காஞ்சிபுரம்.

௩௩௩

அறிவறிந்தத்தற் கற்றதுசெப்புங்
கடவுளன்பத்தர்க் கச்சமறுத்தன்
பருள்பவன்பொற்புக் கச்சியுள்ளிற்கும்
பெருமானென்-
றவிழுமன்புற்றுக் கற்றுமனத்தின்
செயலொழிந்தெட்டப் பட்டதனைச்சென்
றடைதரும்பக்வத் தைத்தமிழெற்கென்
றருள்வாயே;
குறியவன்செப்பப் பட்டஎவர்க்கும்
பெரியவன்கற்பிக் கப்படுகெக்ரன்
குலைகுலைத்துடகச் சத்யாமிழற்று சிறுபாலன்-
குதலையின்சொற்றுத் தர்க்கமுனைக்கும்
கனகனங்கத்திற் குத்திநினைச்சென்
குடர்பிடுங்கித்திக் குற்றமுகச்சிங் கமுராரி;
பொறியிடுந்துத்திக் கட்செவியிற்கண்
துயில்கொளுஞ்சுக்கக் கைக்கிரிசுத்தம்
புயலெனும்பொற்புப் பெற்றநிறத்தன் சகதாதை-
புனிதசங்கத்துக் கைத்தலறித்தன்
† பழையசந்தத்தைப் பெற்றமடப்பெண்
புகலு ‡ கொண்டற்குச் சித்தியளிக்கும்
பெருமானே. (௯)

* மிழற்றல்=மேன்மையாகச்சொல்லல்.

† “பழைய சந்தத்தைப்பெற்ற மடப்பெண்” என்றது அனா
கைய சத்தியே அரி ஆதலால் அச்சப்பூர்வ நிலைமையைச் குறித்தது.
இதை “அரியலால் தேவியில்லை ஐயனையாறஞர்க்கே” என்னும் தே
வாரத்தானும் உணர்க. சத்தியின் ஓர்மசம், இராஜசகிருத்தியபத்தி
னியித்தம் தனது மாயாவல்லபத்தால் புருஷரூபக்கொண்டேற்றதே
மாயன் என்னும் விஷ்ணுவாம்.

‡ “கொண்டற்குச் சித்தியளிக்கும்பெருமான்” என்றது, வுண்
முக்கடவுள் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளாகத் திருஅவதாரஞ்செய்
துற்றகாலத்து கச்சியில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த விஷ்ணுமூர்த்
திக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்த முறைமையினை. இதைக் காஞ்சிப்புராணம்
திருமேற்றளிப்படலத்திற் காண்க.

௩௬௪

திருப்புகழ்.

415. கறையிலங்குநாச் சத்திதரிக்குஞ்
 சாவணன்சித்தத் துக்குளொளிக்குங்
 காவடன்கொற்றக் குக்குடவத்தன் த்னியிரக்-
 கழனிமும்பத்மக் கட்செகுவெற்பன் .
 பழனிமன்கச்சிக் கொற்றவன்மற்றுங்
 கடகவஞ்சிக்குக் கர்த்தனெனச்செச்
 தமிழ்பாழிக்;
 குறையிலன்புற்றுக் குற்றமறுக்கும்
 * பொறைகள்நந்தற்பப் புத்தியைவிட்டென்
 குணமடங்கக்கெட் கெக்குணமற்றொன் நிலதான-
 குணமடைந்தெப்பற் றுக்களமற்றுக்
 குறியொடுஞ்சுத்தப் பத்தரிருக்குங்
 குருபதஞ்சித்திக் கைக்கருள்சுற்றுங்
 கிடையாதோ;
 பிறைகாந்தைக்கொத் துப்பணிமத்தந்
 தலையெனும்பப்புக் கொக்கிறகக்கம்
 பிரமனன்றெட்டற் கற்றதிருக்கொன்
 றையும்வேணிப்-
 பிறவுநின்றொக்கத் தொக்குமணக்குஞ்
 சாணியம்பத்மக் கைக்கொடிமுக்கண்
 பெறுகரும்பத்தக் கத்தருள்நற்பன் கயவாவி;
 திறைகொளுஞ்சிதரக் குத்துமுலைக்கொம்
 பறியுமத்தத்தைக் கைக்ககமொய்க்குந்
 த்ரிபுணாசெம்பட்டுக் கட்டுறுசுப்பின் திருவான-
 தெரிவையத்துர்க்கிச் சத்தியெவர்க்குந்
 தெரிவருஞ்சுத்தப் பச்சைகிறப்பெண்
 சிறுவதொண்டர்க்குச் சித்தியளிக்கும்
 பெருமானே. (௧0)

* பொறைகள் நந்த அற்புத்தியைவிட்டு எனப்பிரிக்க.
 நந்த=வித்தியாக.

416. அரியயன் * புட்டிக் கக்குழுமிக்கொண்
 டமார்வத்திக்கத் தட்டுருவச்சென்
 றவுணரங்கத்தைக் குத்திமுறித்தல் கொருசோடி-
 ஆலகைநின்றொத்தித் † தித்தியறுத்தும்
 பலையங்கொட்டச் ‡ சக்கடிக்கற்றல்
 தரியுடன் பற்றிக் § ருச்சரிமெச்சும் படிபாடி;
 பரிமுகக்கக்கச் செக்கண்விழித்தும்
 பவுரிகொண்டெட்டுத் திக்கையுடைத்தும் "
 படுகளம்புக்குத் தொக்குநடிக்கும் படிமோதிப்-
 படைபொருஞ்சுத்திப் பத்மநினைத்துஞ்
 சரவணன்கச்சிப் பொற்பனெனப்பின்
 பரவியுஞ்சித்தத் துக்குவரத்தொண்
 டடைவேலோ;
 பெரியதன் || செச்சைக் கச்சணிவெற்பும்
 சிறியவஞ்சிக்கொத் தெய்த்ததாகப்பும்
 ப்ரிதியொழிந்தொக்கக் கைக்கிளைதுத்தல்
 குரலாதி-
 பிரிவில்கண்டிக்கப் பட்டவுருட்டும்
 கமுகமுஞ்சிற்பச் சித்ராமுருக்கும்
 பிரதியண்டத்தைப் பெற்றருள்சிற்றல்
 தியும்பீலக்;
 கரியகொண்டற்சொப் பித்தகதுப்புந்
 திலதமுஞ்செப்பொற் பட்டமுமுத்தின்
 கனவடங்கட்டப் பட்டகழுத்துந் திருவான-
 கருணையுஞ்சுத்தப் பச்சைவனப்பும்
 கருதுமன்பர்க்குச் சித்தியளிக்கும்
 கவுரியம்பைக்குப் புத்ரளவர்க்கும்
 பெருமானே. (௧௧)

* புட்டிக் = வாய்ப்பளித்திருந்தபடி.

† தித்தியறுத்தல் = தாளச்சதியறுத்தல்.

‡ சக்கடி = சித்தை, பரிசாகம். § ருச்சரி = ஓர்பன்.

|| செச்சை = குங்குமக்குழம்பு.

௬௧௬

திருப்புகழ்.

417. தசைதுறுந்தொக்குக் கட்டளைசட்டஞ்

சரியவெண்கொக்குக் கொக்காரைத்தன்

தலையுடம்பெய்த்தெற் புத்தளைநெக்கிங்

தீயமாதிரித்-

தடிக்கொடுந்திக்குத் தப்பாடக்கும்

தளர்வுறுஞ்சுத்தப் பித்தவிருத்தன்

தகைபெறும்பற்கொத் துக்களைத்தூங்

கழலாநின்;

றசலருஞ்செச்செச் செச்செயெனச்சச்

ததிகளும்சிச்சிச் சிச்சியெனத்தன்

கரிவையும்துத்துத் துத்துவெனக்கண் மெயாமற்-

றவருநிந்திக்கத் தக்கபிறப்பிங்

* கலமலஞ்செச்சைச் சித்ரமணித்தன்

டையரவிந்தத்திற் புக்கடைதற்கென்

றருள்வாயே;

குசைமுடிந்தொக்கப் † பக்கனாயிட்டென்

டிசையினுத்தத்தப் ‡ புத்தியைநத்துங்

ஞாகதங்கட்டிக் கிட்டிகடத்தும் § கதிர்மேயிக்-

குலாதம்புக்கொற் றைக்கணையிட்டென்

டிரிபுரஞ்சுட்டுக் கொட்டைபாப்பும்

ஞரிசில்வந்திக்கக் கச்சியில்நிற்குங் கதிர்வேலா;

திசைமுகன்தட்டுப் பட்டெழ || வற்குஞ்

செரியுங்குத்துப் பட்டுவிழத்தென்

டினா ¶ யலங்கத்துப் புக்குலவிச்சென்

றெதிரேறிச்-

சொமதுங்கப்பொற் கட்டிகையிட்டன்

றவுணர்ஞ்செற்குத் திக்கறைகட்கஞ்

சிதநீநின்றெட்டிப் பொட்டெழுவெட்டும்

பெருமானே. (கஉ)

* அலம்அலம்=போதம்போதம். † பக்கனா=அங்கவடி.

‡ புத்தியைநத்துங் ஞாகதம்=வேதப்பரி.

§ கதிர்மேயி=ஞரியசந்திரர்னாரிய சச்சரம்.

|| வற்கும்=வலிமைசொள்ளும். ¶ அலங்கம்=கொத்தனம்.

418. புண்படுஞ்செற்றக் குற்றமனத்தன்
 தவமில்லன்குத்தச் சத்யஅசத்யன்
 புகலிலன்குற்றச் செந்தையுள்ளிற்குந் துரிசாளன்-
 பொறையிலன்கொத்துத் தத்வவிகற்பஞ்
 சகலமும்பற்றிப் பற்றறநிற்கும்
 பொருளுடன்பற்றுச் சற்றுமில்வேற்றன்
 கொடியேனின்;
 கரையறுஞ்சித்ரச் சொற்புகழ்கற்குங்
 கலையிலன்கட்டைப் புத்தியன்மட்டன்
 கதியிலன்செச்சைப் பொற்புயவெற்புங்
 கதிர்வேலுங்-
 கதிரையுஞ்ச்காப் பொற்றையுமற்றும்
 பதிகளும்பொற்புக் கச்சியுமுற்றும்
 கனவிலுஞ்சித்தத் திற்கருதிக்கொண்
 டடைவேளே;
 குரைதருஞ்சுற்றுச் சத்தசமுத்ரங்
 கதறிவெந்துட்கக் கட்புரதுட்டன்
 குலமடங்கக்கெட் டொட்டொழியச்சென்
 றொருநேயிக்-
 குவடொதுங்கச்சொர்க் கத்தரிடுக்கங்
 கெடநெங்கத்திக் கிற்கிரிவர்க்கங்
 குவிசதுங்கக்கைக் * கொற்றவனத்தங்
 குடியேறத்;
 தரைவிகம்பைச்சிட் டித்தஇருக்கன்
 சதூர்முகன்சிட்சைப் பட்டொழியச்சன்
 ததமும்வந்திக்கப் பெற்றவர்தத்தம்
 பகையோடத்-
 தகையதன்னைப்பொற் சித்ரவிசித்ரன்
 தருசதங்கைக்கொத் தொத்துமுழக்குஞ்
 சரணஞ்சுத்திற் பொற்கழல்கட்டெம்
 பெருமானே. (௧௩)

* கொற்றவன் கத்தம் எனப்பிரிக்க.

க.க.2/

திருப்பு கழ்.

419. சலமலம்விட்டத் தடம்பெருங்குழல்
 சகலவினைக்கொத் திருத்திடும்படி
 சதிரவுறுப்புச் சசமைத்துவந்தொரு
 தந்தைதாயும்-
 தாவருபொய்க்குட் கிடந்தகந்தளி
 னுறையுமுயிர்ப்பைச் சமன்தூந்தொரு
 தலியியிழுக்கப் படுத்தாங்கழும்
 வத்திடாமுன்;
 பலவுருவத்தைப் பொருத்தியன்றயர்
 படியுகெளிக்கப் படர்ந்தவன்கண
 படமயில்புக்குத் தூர்துகொண்டிகல்
 வென்றிவேலா-
 பரிமளமிக்கச் சிவத்தநின்கழல்
 பழுதறநற்சொற் றெரிந்துஅன்பொடு
 பகர்வழினிச்சற் றுகத்துத்திட வத்திடாயோ;
 சிவமுமெனப்பொற் சிலம்பைமுன்கொடு
 சிவமயமற்றுத் திடங்குலைந்தவர்
 திரிபுரமத்தைச் சுடுந்தினந்தரி திண்மைபாளி-
 திருமகள்கச்சுப் பொருத்திடுந்தன
 தெரிவையிரக்கத் துடன்பிறந்தவள்
 திசைகளிலொக்கப் படர்ந்திடம்பொரு
 சின்றராணத்;
 கலைகளைக்கொத் தடர்ந்துவம்பலர்
 நதிகொளகத்திற் பயந்துகம்பர்மெய்
 கருகடித்திற் கலந்திருந்தவள் கஞ்சபாதத்-
 கருணைமிகுத்துக் கசிந்துளங்கொடு
 கருதுமவர்க்குப் பதங்கள்தந்தருள்
 கவுரிதிருக்கொட் டமர்த்தஇந்திரர்
 தம்பிரானே. (கசு)

* சசமைத்து உவந்து எனப்பிரிக்க.

† உருஉம்=உர்னம்.

420. தலைவலையத்துத் தரம்பெறும்பல

புலவர்மதிக்கச் சிகண்டிஞன்றெறி

தருமயில்செச்சைப் புயங்கயங்குற வஞ்சியோடு

தமலியமுத்துச் சதங்கைகிண்கிணி

தழுவியசெக்கச் சிவந்தபங்கய

சாணமும்வைத்துப் பெரும்பரபந்தம்வி

ளம்புகாள்பு;

புலவனெனத்தத் துவந்தார்தெறி

தலைவனெனத்தக் கறஞ்செயுங்குண

புருஷனெனப்பொற்பத்தருஞ்சன

ளம்பெறுதோ-

பொறையனெனப்பொய்ப் பரபஞ்சமஞ்சிய

துறவனெனத்திக் கியம்புகின்றது

புதுமையலச்சிற் பரம்பொருத்துகை

தத்திடாதோ;

குலசயிலத்துப் பிறந்தபெண்கொடி

யுலகடைபப்பெற் றவுந்தியந்தணி

குறைவறமுப்பத் திரண்டறம்புரி கின்றபேதை-

குணதரிசுக்கப் பரசண்டசங்கரி

கணபணரத்தப் புயங்ககங்கணி

குவகுணித்துப் புரஞ்சுடுஞ்சின வஞ்சிரீசி;

கலபவிசைதரச் சிகண்டிகந்தரி

கடியவிடத்தைப் பொதிந்தகந்தரி

கருணைவிழிக்கற் பகத்திகம்பரி

யெங்களாயி-

சுருதியபத்தர்க் கிரங்குமம்பிகை

சுருதிதுதிக்கப் படுத்தியம்பகி

கவுரிநிருக்கொட் டமர்ந்தஇந்திரர்

தம்பிரானே. (௧௫)

421. இசத்துப்பற் றிதழ்த்துப்பற்

றிருட்பொக்கக் கருத்திட்டத்

தியக்கத்திற் றியக்குற்றுச்

சுழலாதே-

௩.௨.௦

நிருப்புகழ்.

எலுப்புச்சுக் கிலக்கத்தத்
தடித்தொக்குக் கடத்தைப்பெற்
றெடுத்துப்பற் றடுத்தற்பத் துழலாதே;

*சுதத்தத்தச் சுதத்தத்தப்
பதத்தர்க்குற் றவற்றைச்சொற்
றுவகிற்பட் டவத்தைப்பட் டயாதே-

துணைச்செப்பத் தலர்க்கொத்தற்
பலச்செச்சைத் தொடைப்பத்தித்
கடப்பப்பொற் கழற்செப்பித் தொழுவேனே;

கொதித்துக்குத் திரக்கொக்கைச்
சுதித்துப்பற் றிகைக்குட்பொற்
குலத்தைக்குத் திரத்தைக்குத் தியவேலா-

குறத்தத்தைக் கறத்தத்தித்
குமுத்தத்தத் தமொக்கிக்குத்
குலத்துக்குக் குடக்கொற்றக் கொடியோனே;

கதச்சுத்தச் சுதைச்சிதர்க்
களிற்றுக்கொற் றவற்குக்கற்
பகச்சொர்க்கப் புரப்பொற்பைப் புரிவோனே-

கடுக்கைக்கட் செவிக்கற்றைச்
சடைப்பக்கக் கொடிக்கற்புக்
கடற்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமானே. (கசு)

* சுத தத் தத் சுத்த அத்த பத்தர் = அத்தத் சுத்தத்துக்கும் சுத் தையெ அத்தம் விசாரிக்கும் இலக்கணிகள்.

† முத்த அத்தத்து அம் ஒக்கு = முத்தாபாமைணித்த தோள் களிற் அழகுக்கு ஒப்பாகும்.

‡ இக்குலத்தா = கரும்புக்கு ஒத்தருளமாயிவ மூல்கிறகாம்பை யுடைய.

422. எனக்குச்சற் றுனக்குச்சற்

றெனக்கத் * தத் தவர்க்கிச்சைப்

பொருட்பொற்றட்டிடிக்கைக்குக் குடிமாயம்-

எனக்கட்டைக் கிடைப்பட்டி

டனற்சுட்டி டடக்கைக்குப்

பிறக்கைக்குத் தலத்திற்புக் கிடியாமுன்;

தினைக்குட்சித் திரக்கொச்சைக்

குறத்தத்தைத் தனத்தைப்பொற்

பெறச்செச்சைப் புயத்தொப்பித் தனிவோனே-

செருக்கிச்சற் றுறுக்கிச்சொற்

பிரட்டத்துட் டனாத்தப்பித்

திரட்டப்பிக் கழற்செப்பத் திறல்தாராய்;

‡ பனைக்கைக்கொக் கனைத்தட்டுப்

படக்குத்திப் படச்சற்பப்

பணத் § துட்கக் கடற்றுட்கப் பொருமவேலா-

பரப்பற்றுச் சுருக்கற்றுப்

பதைப்பற்றுத் திகைப்பற்றுப்

பலிப்பப்பத் தருக்கொப்பித் தருள்வாழ்வே;

கனிக்குத்திக் கனைத்துச்சற்

றிடப்பச்சைக் கனப்பகழிக்

கிடைப்புக்குக் களிப்புக்குத் திரிவோனே-

கனிக்கொப்பிற் சலிப்பற்றுக்

கதிக்கொத்திட் டெழிற்சத்திக்

கடற்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமாளே. (கஎ)

423. இறைச்சிப்பற் றிரத்தத்திட்

டிசைக்கொக்கப் பாப்பப்பட்

டெனுப்புக்கட் டனைச்சற்றிச் சுவர்கோலி-

* அத்தவர்=பொருட்பெண்டிர், விமையார். † கு=சிறுமை.

‡ பனைக்கைக்கொக்கன்=தாருகாசான். § துட்க=அஞ்சு.

௧௨௦.

திருப்புகழ்.

எடுத்துச்செப் பெனக்கட்டிப்
 புதுக்குப்புத் தகத்திற்புக்
 கெனக்குச்சற் றுனக்குச்சற் றெனுமாசைச்;
 சிறைக்கொத்திப் பிறப்பிற்பட்
 நெக்கச்சொப் பனத்துற்றுத்
 நினைக்கப்பட் டவத்தைப்பட் ழேனாறுன்-
 நிருப்பம்மத் திறத்தைப்பற்
 றுகைக்குச்சித் திரத்தைச்சொற்
 *நிதக்கொற்றப் புகழ்ச்செப்பித் திரிவேனோ;
 பிறைச்செக்கர்ப் புரைக்கொத்துச்
 சடைப்பச்சைக் கொழிக்கிச்சைப்
 பிறக்குற்றத் திருப்பக்கச் சிவநாதர்-
 பெருக்கப்புத் தடக்கைக்கற்
 பகத்தொப்பைக் கணத்துக்குப்
 பிரச்சித்தக் கொழிக்குடக் கொடியோனே;
 பறைக்கொட்டிக் களைச்சுற்றக்
 குறட்செக்கட் கணத்திற்குப்
 பல்க்குப்பச் சுடற்குத்திப் பகிர்வேளா-
 பணப்பத்திக் கணத்துத்திப்
 படுக்கைக்கச் சபத்திச்சைப்
 படுக்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமானே.(௧௮)
 421. கடத்தைப்பற் றெனப்பற்றிக்
 கருத்துற்றுக் களித்திட்டுக்
 சுயற்கட்பொற் பிணைச்சித்தாத் தனமாதர்-
 கலைக்குட்பட் டறக்கத்திச்
 சலித்துக் † கட டனைச்சொற்பொய்த்
 திரைக்குட்பட் டறச்செத்தித் திரிப்போனாள்;

*நிதம்=நிலைமை. †சுற்பக தொப்பை கணம்=விநாயகருடைய உயிரோலப் பருத்தஉயிற்றையுடைய பூதகணம்.

‡ சுட்டினை=சற்பணை.

காஞ்சிபுரம்.

௩௨௩.

எடுத்துக்கொட் டிடக்கட்டைப்
படத்தெட்டத் தணற்றட்டக்
கொளுத்திச்சுற் றவார்ப்பற்றற் றவார்போழுங்-

இணக்கிப்பத் திமைச்செச்சைப்
பதத்தைப்பற் றுகைக்குச்சொற்
றமிழ்க்கொற்றப் புழிச்செப்பித் திரிவேனோ;

அடைத்திட்டுப் புடைத்துப்பொற்
பதச்சொர்க்கத் தனைச்சுற்றிட்
டலைப்புப்பற் றெனச்சொற்றிட் டறுகுரை-

அடித்துச்செற் றிடித்துப்பொட்
டெழப் * பொர்ப்புப் படக்குத்திட்
டலைத்துச்சுற் றலைத்தெற்றுக் கடல்மாய்ப்;

புடைத்திட்டுப் படிக்குட்செற்
றடப்புக்குக் கதத்துக்கக்
கயிற்கொக்கைப் படக்குத்திப் பொருளோனே-

புனத்திற்பொற் குறத்திக்குப்
புணர்க்கொத்தப் பசப்பெத்திப்
புணர்க்கச்சிப் பதிச்சொக்கப்பெருமாளே(௧௬)

425. கருப்பற்றிப் பருத்தொக்கத்
தரைக்குற்றிட் றுருப்பெற்றுக்
கருத்திற்கட் பொருட்பட்டுப் பயில்காலங்-

கணக்கிட்டுப் பிணக்கிட்டுக்
கதித்திட்டுக் கொதித்திட்டுக்
கயிற்றிட்டுப் பிடித்திட்டுச் சமனாவ;

பெருக்கப்புத் தியிற்பட்டுப்
புடைத்துக்கக் கிளைப்பிற்பொய்ப்
பிணத்தைச்சுட் டகத்திற்புக் கலைவேர்ரும்-

* பொர்ப்பு=பொருப்பு.

திருப்புகழ்.

பிறத்தற்குற் றமுற்றுந்நிட்
 டழைத்துத்தொக் கறக்கத்துப்
 பிறப்புப்பற் றறச்செச்சைக் கழல்தாராய்;
 பொருப்புக்கர்ப் புரக்கச்சுத்
 தனப்பொற்புத் தினைப்பச்சைப்
 புனக்கொச்சைக் குறத்தத்தைக் கினியோனே-
 புரத்தைச்சுட் டெரித்துப்பற்
 றலர்க்குப்பொற் பதத்துய்ப்பைப்
 புணர்த்தப்பித் தனைக்கற்பித் தருள்வோனே;
 செருக்கக்குக் கரைக்குத்திச்
 செருப்புக்குப் பிடித்தெற்றிச்
 சினத்திட்டுச் சிதைத்திட்டுப் பொருமயிரா-
 னிருத்தத்திற் புகற்கத்தத்
 தமிழ்ச்செப்புத் தரயச்சிதர்த்
 திருக்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமாளே. (௨௦)

426. கறுக்கப்பற் றவர்ப்பிட்டுச்
 சிரித்துச்சற் றறுக்கிக்கட்
 பிறக்கிட்டுப் படக்கற்பித் தினைஞோர்தங்-
 கழுத்தைச்சிக் கெனக்கட்டித்
 தனச்செப்புப் படக்குத்திட்
 டுருக்கிக்கற் பழிக்கப்பொற் பெருகாதல்;
 புறப்பட்டுக் களிக்கக்கற்
 புரத்தைப்பிட் டரக்கிப்பொற் புணர்மாதர்-
 பணித்தட்டிற் புறத்துற்றுப்
 பொருத்தத்தைத் தவிர்த்துச்சற்
 றிராணித்துப் புரப்பப்பொற்
 பதத்தைப்பெற் றிருக்கைக்குப் பெறுவேனே;
 திறற்கொக்கைப் படக்குத்திச்
 செருக்கிக்கொக் கரித்துச்சக்
 கரிக்குப்புத் திரற்குற்றுத் தனைபூணச்-

காஞ்சிபுரம்.

௩௨௫

னினத்துப்பொற் பொருப்பைப்பொட்
 டெழுத்தித்*திக் கரித்துப்புத்
 திரத்தத்திற் கிரித்துற்றுப் பலபேய்கள்;
 பறிக்கப்பச் சிறைச்சிக்கட்
 கறிக்குப்பைச் சொச்சிக்குப்
 பாப்பொய்க்கட் டறப்புக்குப் பொருதோனே-
 பணிச்செச்சைத் தொடைச்சிதர்ப்
 புயத்துக்ரப் படைச்சத்திப்
 படைக்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமானே. ()

427. அற்றைக்கற்றைக் கொப்பித்தொப்பித்
 தத்தத்தத்தத் தருவோர்தான்-
 அர்ச்சித்திச்சித் தக்கத்தக்கத்
 தொக்குத்திக்குத் குடிப்பேணி;
 செற்றைப்புற்சொற் கற்றுக்கற்றுச்
 செத்துச்செத்துப் பிறவாதே-
 செப்பச்செப்பப் பச்சைப்பச்சைச்
 செச்சைச்செச்சைக் கழல்தாராய்;
 துற்றுப்பிற்புக் குற்றக்கொக்கைத்
 † துட்கத் ‡ திட்கப் பொருமவேலா-
 சுத்தப்பத்திச் சிதரச் § சொர்க்கச்
 சொர்க்கத்தத்தைக் கினியோனே;
 கற்றைப்பொற்றைப் பற்றக்குத்திக்
 கத்தக்கத்தக் கனாவோனே-
 கற்புச்சத்திப் பொற்புச்சத்திக்
 கச்சிச்சொக்கப் பெருமானே. (௨௨)

428. சுத்தச்சித்தத் தொற்பத்தர்க்குச்
 சுத்தப்பட்டிட் டமுருதே-

* திக்கரித்து=வித்தித்து. † துட்க=வெருவ, பயப்பட.

‡ திட்க=திடுக்கிட. § சொர்க்கம்=கொங்கை.

௩௩௬

நிருப்புகழ்.

தொக்குப்போக்கச் சிறந்திக்குட்
 சொற்குற்றத்துத் துறைநாடி;
 பித்தத்தைப்பற் றித்தைத்தற்றுற்
 மூற்றுக்கித்திப் பிணிமாதர்-
 பெட்டிற்சுட்டுத் தட்டுப்பட்டுப்
 பிற்பட்டிட்டுத் தளர்வேனோ;
 அத்தத்தத்திக் கத்தற்கெய்த்தத்
 தத்திக்கத்துப் பலமீவாய் -
 அச்சித்துப்பொற் செக்கொச்சைத்தத்
 தைக்குச்செச்சைத் தோடைகூழ்வாய்;
 கத்தத்தித்தத் தத்திற்கொக்கைக்
 கைத்தச்சத்திப் படையேவுங்-
 கற்புச்சத்திப் பொற்புச்சத்திக்
 கச்சிச்சொக்குப் பெருமானே. (௨௩)

129. கொக்குக்கொக்கத்தலையிற் பற்றுச்சிக்கத்தளாக்
 சொத்துற்றுக்குப்பிணியுற் றவனாகிக்-
 குக்கிக்கக்கிக்கடையிற் பற்றத்துற்றுக்கழலக்
 கொத்தைச்சொற்கற்றுலகிற் பலபாஷை;
 துக்கித்திக்கிக்குளரிச் செப்பித்தப்பிக்கெடுபொய்ச்
 செற்றைச்சட்டைக்குடிசைக் கமைபேனும்-
 சிக்கற்றுட்டுக்கருணைச் சுத்தச்சித்தித்தமிழைத்
 திட்டத்துக்குப்புகலப் பெறுவேனோ;
 அக்கிட்டிக்கிட்டமருக் கொட்டிக்கிட்டிட்டுத்திரிட்
 டதாத்தெற்றிக்கடுப் பொருஞ்ஞான்-
 அச்சுக்கெட்டுப்படைவிட் டச்சப்பட்டுக்கடலுட்
 புக்குப்பட்டுத் * தருமத் தடைவாகத்;
 தக்குத்திக்குத்தகறுகட் டொக்குத்தொக்குற்றதுகட்
 கைக்கொட்டிட்டுட்டெல்லிற் கணமாடிச்-

காஞ்சி 14 ம்.

௩௨௭

சத்திக்குத்தித் துடியிற் சத்திக்கக்கைச்சமர்செய்ச்
சத்திக்கச்சிக்குடர்ப் பெருமானே. (௨௪)

430. தத்தித்தத்திச் சட்டப்பட்டுச்
சத்தப்பமேமக் கடலாலே-
சர்ப்பத்தத்திற் பட்டுக்கெட்டுத்
தட்டுப்படுமப் பிறையாலே;
சித்தத்துக்குப் பித்துற்றுச்சச்
சித்ரக்கொடியுற் றழியாதே-
செப்பக்கொற்றச் சிறப்பப்பதிச்
செச்சைத்தொடையைத் தாவேணும்;
கொத்துத்திக்குப் பத்துட்புக்குக்
குத்திக்கிரியைப் பொருமவேலா-
கொச்சைப்பொச்சைப் பொற்பிற்பச்சைக்
கொச்சைக்குறவிக் கினியோனே;
கத்தப்பத்தத் தர்க்குச்சித்தத்
துக்கத்தையொழித் திடும்விரா-
சொர்க்கத்துக்கொப் புற்றக்கச்சிச்
சொக்கப்பதியிற் பெருமானே. (௨௫)

431. பொக்குப்பைக் * கத்தத் தொக்குப்பைக்குத்துப்
பொய்த்தெத்துத் † தத்துக் குடிப்பேணிப்-
பொச்சைப்பிச்சற்பக் கொச்சைச்சொற்கற்றுப்
பொற்சித்ரக்கச்சக் கியார்தோய்;
துக்கத்துக்கத்திற் சிக்குப்பட்டிட்டுத்
துக்கித்துக்கெய்த்துச் சுழலாதே-
கத்தச்சித்தத்துப் பத்திப்பத்தர்க்கொத்
துச்சற்றாச்சிக்கப் பெறுவேனே;
திக்குத்திக்கற்றுப் ‡ பைத்தத்தத்திக்குச்
செம் § பத்தர்க்கொக்கைப் பொருமவேலா-

* கத்தம்=மலம். † தத்து=ஆபத்து. ‡ பை தத்து அத்தி=பரிய
அலைமோதுகின்ற கடல். § பத்திரம்=தூய.

௩௨௮

திருப்புகழ்.

செப்பர்சொர்க்கத்துச் செப்பொற்றத்தைக்குச்
 செச்சைக்கொத்தொப்பித் தணிவோனே;
 ஈ கக்கக்கைத்தக்கக் கக்கட்கக்கக்கிங்
 கிட்கத்தத்தார்க்குப் பெரியோனே-
 கற்றைப்பொற்றெத்தப் பெற்றப்பொற்றிப்பக்
 கச்சிக்குட்சொக்கப் பெருமானே, (௨௬)

432. அயிலப்புக் கயலப்புத்

தலைமெச்சுற் பலசேசுத்
 க + னுரத்தைக் கனவெற்புத் தனமேகம்-
 அளகக்கொத் தெனவொப்பிப்
 புளுகிச்சொற் பலகற்பித்
 திளகிக்கற் புளகெக்குத் தமொறித்;
 துயில்விட்டுச் செயல்விட்டுத்
 துயர்வுற்றுக் கயர்வுற்றுத்
 தொடியர்க்கிப் படியெய்த்துச் கழலாதே-
 சுருதிப்பொற் பொருள்செக்கர்க்
 குரவிட்டுத் தமர்பற்றித்
 தொழுசெச்சைக் கழல்பற்றிப் பணிவேனே;
 புயலத்தைக் குயிலத்தைக்
 கிளைபுக்குத் துளைபச்சைப்
 புனமுத்தைப் புணர்சிதர்ப் புயவிரா-
 புரவிக் கொட் பிரதற்றத்
 திருள்கிக்கிப் படிமட்கப்
 புகல்பொற்குக் குடவெற்றிக் கொடியோனே;

* கக்கு அக்கை தக்க அக்க கக்கு ஆக்கு அக்கிரன் கத்த அத்
 தர்ப்பிரமன்முதலியோர் சரித்திரினிற் றக்கழன்ற ஐயம்பை தருத்த
 தமது அக்கைகளுக்கு ஆபரணமாகிய அக்கினிக் கண்ணியுடைய
 கர்த்தராகிய பிதா.

+ உரத்தைக் கனவெற்பு-உரத்த+ஐ+கை+வெற்பு.

காஞ்சீபுரம்.

௩௨௯

* கயிலச்சுத் தராசத்துச்
சயிலத்துத் தாசிற்கக்
† கரணிச்சித் தருள்கச்சிப் . பதியோனே-
கடலிற்கொக் கடல்கெட்டுக்
காமுட்கத் தாமுட்கப்
பொருசத்திக் கரசொக்கப் பெருமானே. (௨௭)

433. அற்றைக் கிரைதேடி- அத்தத் திலுமாசை;
பற்றித் தலியாத- பற்றைப் பெறுவேனோ;
வெற்றிக் கதிர்வேலா- வெற்பைத் துளைசிலா;
கற்றுத் துணர்போதா- கச்சிப் பெருமானே. ()

434. கச்சிட்டணிமுலை தைச்சிட்டருவிய
மச்சக்கொடிமதன் மலராலுங்-
கச்சைக்கலைமதி கச்சுக்கடலீடை
அச்சப்படவெழு மதனாலும்;
பச்சுற்றிவனாள் மெய்ச்சுத்தளர்வது
சொச்சத்தரமல இனிதான-
பிச்சிப்புதுமலர் வைச்சுச்சொருகிய
செச்சைத்தொடையது தரவேனும்;
பச்சைத்திருவுமை பிச்சித்தருளிய
கச்சிப்பதிதனி லுறையோனே-
பற்றிப்பணிபவர் சூற்றப்பகைகெட
உற்றுப்பொரவல கதிர்வேலா;
இச்சித்தழகிய சொச்சைக்குறமகள்
மெச்சித்தழுவிய திருமார்பா-
எட்டுக்குலகிரி மூட்டப்பொடிபட
வெட்டித்துணிசெய்த பெருமானே. (௨௯)

* கயில்=விமானத்தின் கொடுக்கைமேற்பாகம்.

† கரணி=சிற்பவேலைசெய்யும் தபதி.

௩௩௦

திருப்புகழ்.

435. * கமலஞ்சோகாம்பர முடிசுவேய்ப்பூங்களை
கலகமர்வாய்தோய்த்தம ளியின்மீதே-
கலையறமிதூர்ந்தொழ மதனவிடாய்போம்படி.
கனவியவாரேந்தின இளநீர்தோய்க்;
தேமதுயிர்நிலாஞ்சன மதர்விழியால்வாங்கிய
இவளுடன்மாஸ்கூர்ந்தடு மனுபோகம்-
இனிவிடவேதாத்தப ரமககவிடாம்பொருள்
இதவியபாதாம்புய மருள்வாயே;
அமகாஃசூசாம்பர அதுகரவகாம்பர
ஐஅது லனநிலாம்பர மநியாத-
¶ அககரகாளாங்கிதர் தமையுமையாச்சேர்த்தருள்
அறமுறுசிகாஞ்சிய னுறைவோனே;
விமலாஃகிராதாங்கி தனகிரிதோய்காக்கெய
ஐஐவெடிபடுதேவேத்திர னகர்வாழ-
விரிகடல்திமுண்டிட நிசிரார்வேர்மாண்டிட
வினையறவேல்வாங்கிய பெருமானே. (௩௦)
436. கருமானபிறப்பற வொருகதி
காணுதெய்த்துத் தமொறும்-
கலககாரணதற்குண சமயிகள்
காணுவர்க்கக் கலைநூலின்;
வருமனேகவிகற்பவி பரிதம
ஐபாவத்துக் கரிதாய-

* கமலம்=மூலக்களை. அரு அசோரு=சுருக்களை. பாம் ஆம் முடி=சுளமான நிலைப்பலக் கடைக்களை. கலைய பூக்களை=இவற்றிற்கு இடைவிடையாகும் மா, முல்லைகளும் இருக்கைகள், ஆகிய பஞ்சபாணங்களின். † எழுவதன=எழு-அ-மதன.

‡ சூசாம்பர=திகம்பர. ஐஅதல=ஒப்பில்லாத.

¶ அனம் நிலஅம்பரம் அநியாத=அன்னருபக்கொண்ட பிரமன் நிலநீரமுற்ற ஆகையத்திஸ்முடிசேடியறிபாத. ¶ அககர்=பாபகிதர்.

** அம்மா அகத்திதர்=அழகியமுலைக்காய்பிந்தமும்புடையவர்.

†† கோதஅக்களை=வேடப்பெண். ஐஐ வெடி=சுதமனம்.

காஞ்சிபுரம்.

௩௩௧

மவுனபூரிதசத்திய வடிவீனை

மாபாமற்குப்

புகல்வாயே;

தருமஹிமஅருச்சுன கருலச

காதேவர்க்குப்

புகலாதிச்-

சமரபூமியில்வித்ரம வளைகொடு

காளோர்பத்தெட்

டினிளானும்;

குருமதேலமுட்பட வுளமது

கோடாமற்கூத்

தீரியர்மாளக்-

குலவுதேர்கடவச்சுதன் மருகரு

மாராகச்சிப்

பெருமானே. (௩௧)

437. கலகலெனப்பொற் சேந்தநுபுர

பரிபுரமொத்தித் தாந்தனாமென

காமலரச்சிறு ரூத்தொமாடிய பொதியார்பைங்-

கடிதடமுற்றுக் காத்தளாமென

இடைபிடிபட்டுச் சேர்த்துநீனை

கனதனபொற்பிட் டோங்குமார்பொடு

வடமாட;

சலசலசச்சச் சேங்கைபூண்வளை

பரிமளபச்சைச் சேர்த்துலாவிய

சலசமுகத்துச் சாரந்தவாளியிழி

சுழலாட-

தாளனகைப்பித் தாம்பலாரிதழ்

குலமுனிலொத்திட் டாய்ந்தவோதியர்

சரசமுரைத்துச் சேர்த்தனாவைய ருறவாமோ;

திலதமுகப்பொற் காந்திமாதுமை

பெணையருள்வைத்திட் டாண்டநாயகி

செவ்நுருவத்திற் சேர்த்தபார்வதி

செவகாமி-

திரிபுவனத்தைக் காண்டநாடகி

குமரிசுகத்தைப் பூண்டகாரணி

செவைகடர்ச்சத்திச் சாம்பலிஅமை யருள்பாலா;

௪௩௩

திருப்புகழ்.

அலகையிரத்தத் தோங்கிமுழ்கிட
 கரிகழுகுப்பிச் சீர்துவாயிட
 அகார்துலத்தைக் காய்த்தவேல்கா
 முடையோனே-
 அமர்மகட்டுப் போத்தமால்கொளும்
 விடதருந்திக் காண்டவாதின
 மழகுநிறக்கக்காஞ்சிமேவியபெருமானே (௩௨)

438. தொத்தார்பற்கா லற்றேகப்பாழ்
 *குப்பாயத்திற் செயல்மாதிக்-
 கோக்காக்கூ விக் கோல்தொட்டே
 கொட்டாவிக்குப் புறவாசு;
 தித்தாநிற்றூர் செத்தார்கெட்டேன்
 அஞ்ஞடெ ளனவேகேள்-
 †செற்றேகட்டே விட்டேறிப்போ
 மப்பேறுத்துக் கமறாதோ;
 தித்தாவித்தா ரத்தோகைக்கே
 திற்பாய்கச்சிக் குமரேசா-
 திரேசஞ்ஞர் கெட்டோடப்போர்
 கெட்டோதத்திற் பொருதோனே;
 முத்தாரத்தோ ளிற் †கோடம்பூ
 முட்டாதிட்டத் தணிவோனே-
 முற்றூகித்தா அத்தாகத்தா
 முத்தாமுத்திப் பெருமானே. (௩௩)

439. கோவைச்சுத்தத் துப்பதாத்துக் கொடியார்தன்-
 கோலக்கச்சுக் கட்டியமுத்தத் தனமேவிப்;
 பாலத்துக்குத் தக்கவைபற்றித் திரியாதே-
 பாடப்பத்திச் சித்தமெனக்குத் தாவேணு ம்;

* குப்பாயம் = சட்டை = சரீரம். † செற்றம் = சென்று.

† கோடம்பூ = வெண்கலத்தன்மம்.

க ள் ன் றீ பு ர ம்.

௩௩௩.

மாவைக்குத்திக் கைத்தறளற்றிப் பொருமவேலா-
மாணிக்கச்சொர்க் கத்தொருதத்தைக் கினியோனே;
சேவற்பொற்கைக் கொற்றவகச்சிப் பதியோனே-
தேவச்சொர்க்கச் சக்கரவர்த்திப் பெருமானே. ()

4-10. சித்திரத்திலுமி ருத்தபொற்பவள
மொத்தமெத்தஅழ ருற்றருத்துமுலை
சிற்பசிற்பமயி ரொத்தசிற்பிடை வஞ்சிமாதர்-
சித்தமத்தனையு முற்றளப்பகடல்
மொய்த்தசிற்புமண லுக்குமெட்டியது
கிக்குமைக்குழல்கள் கஸ்துரிப்பரிம
ளங்கள்விசு;
பத்திரத்திலுமி ருத்தகட்கயல்கள்
வித்துருத்தனுவ னைத்தகெற்றிவனை
பற்களைப்பளிசெ னச்சிரித்துமயல் விஞ்சைபேசி-
பச்சைரத்னமயி லைப்பொலத்தெருவி
லத்தியொத்தமத மொத்துசிற்பர்வலை
பட்டுழைத்து*குழி யுற்றஅத்தியென
மங்குவேளே;
தத்தனத்தனத னத்தனத்தனன
தித்திமித்திமிதி மித்திமித்திமித
தக்குடுக்குடுடு கெக்குடுக்குடுன சங்குபேரி-
சத்தமுற்றுகடல் திக்குலக்கிரிகள்
கெக்குவிட்டுமுடி லுக்குசர்ப்பமுடி
சக்குமுக்கிவிட கட்கதுட்டசுர ரங்கமான;
வெற்றியுற்ற†கதிர் பத்திரத்தைபரு
ளிச்சொர்க்கதிப திப்பதத்தையுறு
வித்தளித்துமதிபெற்றதத்தைமணமுண்டவேலா-

* குழியுற்றஅத்தி=படுகுழியில் வீழ்த்தயானே,

† கதிர் பத்திரம்=வேலாயுதம்.

௩௩௪

நிருப்புகழ்.

வெட்கிடப்பிரம னைப்பிடித்துமுடி
 யைக்குலைத்துட லைச்செருக்கையழி
 வித்தறத்தர்புகழ் கச்சியுற்றமகிழ் தம்பிரானே.

411. திருமுப்புரக் காடுநீறெழச்

சாடிசித்தினாக் கோசம்வோறச்

செவன்முத்தியிற் கூடவேகளித்

சுனபூதி-

சோஅற்புதக் கோலமாமெனச்

சூரியப்புலிக் கேறியாடுகச்

சேம்வைத்தருட் டேறியேயிருக் கறியாமல்;

பாசம்விட்டுவிட் டோடிபோனதுப்

போதுமிப்படி.க் காகிலேனினிப்

பாழ்வழிக்கடைக் காமலேபிடித்

தடியேனை-

பாடடைக்கலக் கோலமா மெனத்

தாபரித்து * நித் தாரம்தெனப்

பாதபத்மந் போதையேதரித் தருள்வாயே;

தேசின்துட்டலிற் ரேகோதுடைச்

சூராவெட்டியெட் டாசையேழ்புலித்

தேவர்முத்தர்கட் கேதமேதவிர்த் தருள்வோனே-

சர்ப்படைத்தழற் சூலமான்மழுப்

பாணியித்துருப் பாதனோர்புறச்

சீர்திகழ்ப்புகழ்ப் பாவையினபொற்

சூருகாதா;

காசிமுத்தமிழ்க் கூடர்லேழ்மலைக்

நீ கோவ || வத்தியிற் கான ஏ நான்மறைக்

காடுபொற்கிரிக் காழியாருர்பொற் புலிகேளுர்-

* சித்தாரம் = சித்திபரமாயித்யாம். † முத்தமிழ்க் கூடல் = மதுரை.

‡ வத்மலை = திருவேங்கடம். § கோவல் = திருக்கோவலூர்.

|| அத்தியின்சானம் = திருஞ்சின்சா.

ஏ வான்மறைக்காடு = வேதாரணியம்.

காஞ்சிபுரம்.

௩.௩.௫

காளஅத்தியப் பால்கிராமலைத்
தேசமுற்றுமுப் பூசைமேவீந்
காமகச்சியிற் சாலமேவுபொற் பெருமானே. ();

4-12. நச்சரவமென்று நச்சரவமென்று
நச்சுமிழ்களங்க மதியாலும்-
நத்தொடுமுழங்க னத்தொடுமுழங்கு
*நத்திராவழங்கு கடலாலும்;
இச்சையுணர்வின் றி யிச்சையெனவந்த
இச்சிறுமிசொந்து மெய்யாதே-
எத்தனையும்நெஞ்சில் எத்தனமுயங்கி
இத்தனையிலஞ்ச லெனவே னும்;
பச்சைமயில்கொண்டு பச்சைமறமங்கை
பச்சைமலையெங்கு முறைவோனே-
பத்தியுடனின் று பத்திசெயுமன்பர்
பத்திரமணிந்த கழலோனே;
கச்சிவர்குறும்பை †கச்சவர்கிறும்பு
கச்சியிலமர்ந்த கதிர்வேலா-
கற்பகவனங்கொள் கற்பகவிசும்பர்
கைத்தனைகளைந்த பெருமானே. (௩௭)

4-13. படிநெழுக்கமு மடமனத்துள
படிபரித்துட னொடிபேசும்-
பகடிகட்டுள மகிழ்மெய்ப்பொருள்
பலகொடுத்தற உயிர்வாடா;
மிடியெனப்பெரு வடவைசுட்டிட
விதனமுற்றிட மிசவாழும்-
விராகுகட்டரு கரகுவீட்டிரு
வினைபறப்பத மருள்வாயே;
கொடியிடைக்குற வடிவியைப்புணர்
குமரகச்சியி லமர்வோனே-

* நத்திரை=விசேஷநிரை, † கச்சவர்=வெறுத்தவர்.

௩௩௩

திருப் புகழ்.

குரவுசெச்சைவேண் முளரிபுத்தலர்
 குவளைமுற்றணி திருமார்பா;
 பொடிபடப்பட ஸெடியவிற்கொடு
 புரமெரித்தவர் குருநாதா-
 பொருதினாக்கடல் திருநரைப்படை
 பொருதுழக்கிய பெருமானே. (௩௮)

4-1-1. மகுடக்கொப் பாடக்காதினில்
 நுகலின்பொட் ரோக்கோதிய
 மயிரிந்கற் * றோலைப்பூவொடு வண்டுபாட-
 வகைமுத்துச் சோரச்சேர்நகை
 யிதழிற்சொற் சாதிப்பாரியல்
 மதனச்சொற் பாடுக்கோலை ரம்பைமாதர்;
 பகடிச்சொற் கூறிப்போர்மயல்
 முகவிச்சைப் பேசிச்சீரிடை
 பவளப்பட்ட டாடைத்தோளிநு கொங்கைமேலாப்-
 பணமெத்தப் பேசித்தூதிடு
 மிதயச்சுத் தினச்சோலிகள்
 பலசெச்சிற் காசைக்காரிகள் சந்தமாமோ;
 தகுடத்தத் தானத்தானன
 திருடத்திக் திதித்தோதிமி
 தடுட்டுட் டாடப்பேரினை சங்குவினை-
 தடமிட்டுப் பாவக்கார்கிரி
 பொடிபட்டுப் போகச்சூரர்கள்
 தலையிற்றிட் டாடப்போர்புரி கின்றவேலா;
 திகிரிப்பொற் பாணிப்பாலனை
 மறைகற்புத் தேளப்பூமனை
 சினமுற்றுச் † சேடிற்சாடிய கந்தவேளே-

* ஓலைப்பூ=தாமர்பூ.

† சேடிற்சாடிய=திரட்சியானதலையிற்சூட்டிய.

காஞ்சிபுரம்.

௩௩௭

தினையுற்றுக் காவற்காரியை
மணமுற்றுத் தேவப்பூவொடு
திகழ்கச்சித் தேவக்கோன்மகிழ் தம்பிரானே.()

445. மக்கட்டுக் கூறரிதானது
கற்றெட்டத் தான்முடியாதது
மற்றொப்புக் கியாதுமொவ்வாதது மனதாலே-
மட்டிட்டுத் தேடவொணாதது
தவ்வத்திற் கோவைபடாதது
மத்தப்பொற் போதுபகேதி மதிசூடும்;
முக்கட்பொற் பாளஞ்சாலிய
* அர்த்தக்குப் போதகமானது பெறலாகா-
முத்திக்குக் காரணமானது
முட்டர்க்கெட் டாததுநான்மறை
யெட்டிற்றெட் டாதெனவேவரு
முற்பட்டப் பாலைலாவது புரிவாயே;
செக்கட்சக் ராயுதமாதலன்
மெச்சப்புற் போதுபடாலிய
திக்குப்பொற் பூதரமேமுதல் வெகுருபம்;
சிட்டித்துப் பூதபசாசுகள்
கைக்கொட்டி டாடமகோததி
செற்றுக்காச் சூரனைமார்பக முதுசோரி;
கக்கக்கைத் தாமரைவேல்விடு
செச்சைக்கர்ப் பூரபுயாசல
கச்சுற்றப் பார்பயோதா முலையாள்முன்-
கற்புத்தப் பாதுலகேழையு
மொக்கப்பெற் றுள்வீனையாடிய
கச்சிக்கச் சாலையில்மேலிய பெருமானே. (௪௦)

446. முட்டுப்பட்டுக் † கதிதோறும்-
முற்றச்சுற்றிப் பலகாளும்;

* அர்த்தக்கு=அர்த்தத்துக்கு. † கதிதோறும்=தேவ, மனித, நாக, விலங்கு என்னும் நான்கினிகளிலும்.

௩௩௮

திருப்புகழ்.

தட்பெப்பட்டுச்
சுற்றுப்பற்றக்
ஈவட்டப்புட்பத்
வைக்கத்தக்கத்
†கட்டத்தற்றத்
கச்சிச்சொக்கப்

சுழல்வேளைச்-
சருதாதோ;
தளமீதே-
திருபாதா;
தருள்வோனே-
பெருமானே. (சக)

417. வம்பரூச்சில கன்னமிஞ்சும

யத்துக்கத்துத்

நிரையாளர்-

வன்களாத்திரள் தன்னையகன்றும்

னத்திற்பற்றத்

றருளாலே;

தம்பராக்கற நீன்னையுணர்ந்துரு

கிப்பொற்பதம்

சுழல்சேர்வார்-

தங்குமாத்தினில் என்னையுமன்பொடு

வைக்கச்சற்றுக்

சருதாதோ;

வெம்பராக்கர மின்னயில்கொண்டொரு

வெற்புப்பொட்டுப்

படமாகுத்-

வென்றபார்த்திப பன்னிருநின்புய

வெட்சிச்சித்தத்

திருமார்பா;

கம்பராய்ப்பணி மன்னுபுயம்பெறு

கைக்குக்கற்புத்

தவறாதே-

கம்பையாற்றினி லன்னையவம்புரி

கச்சிச்சொக்கப்

பெருமானே. (சஉ)

418. வாய்த்தப்பிடை நீஞ்சுவைய

நீத்திப்பது மாதிரையமீதனி

லூர்த்தற்பல வோடையிலீடிய

உகன்சேலை-

* உட்டப் புப்பத்தலம்=உட்டமாகிய இருதய கமலிடம்.

† கட்டத்த அற்றத்த=தூண்டப்படும் சமயத்தில்.

‡ பதும ஆதிரைய=தாமரையாகிய முதன்மையான மலரை.

வார்த்துப்பக நிபெதிராகிமை
 கூர்ந்துப்பரி யாவரிசேவை
 சேர்த்துக்குழை யோடுசலாடிய விழியாலே;
 சாய்ந்துப்பனை யுணவரானபொ
 டலாய்த்துப்பணி னுரிருதாளினில்
 விழந்திப்படி மீதினிலேசிறி தறிவாலே-
 சார்த்தப்பிய மாமலைநேர்முலை
 சேர்த்துப்பிடி விணினிலேயுயிர்
 மாய்த்திப்படி போகிதுமோர்மொழி மறவேனே;
 சார்த்தப்பெரு நீர்வெளமாகவெ
 பாய்த்தப்பொழு தாருமிலாமலே
 காந்தப்பெரு காதனுமாகிய மதராலே-
 தாந்தக்கிட தாகிடதாகிட
 தோந்தக்கிட தோதிமிதோதிமி
 சேஞ்செக்கண சேகெணசேகெண வெனதாளம்;
 காந்தப்பத மாறியுலாவுப
 ஈரார்த்தற்குரு நாதனுமாகியெ
 போந்தப்பெரு மாள்முருகாவொரு பெரியோனே-
 காந்தக்கனு முசியுமேயென
 ஆய்த்துத்தமி தோதியசீர்பெறு
 காஞ்சிப்பதி மாநகர்மேவிய பெருமானே.(சஉ)

* பனை யுணவர் யுணபோல்-பனங்கண்ணை உண்டவர் லாகிரி
 கொண்டதுபோல. † ஆய்த்து=மயங்கிச் சிறிது ஆராய்ந்து.

‡ பண்ணினுர்=இசைபாடும் பொதுமகளிர். § படி=படித்து.
 மதர்=களிப்பு. || அந்தன்=சர்வசங்கரன்.

திருவாணைக்கா.

449. கருபுகிந்திர னாகக்கூடிய
 இருளெனமரு னேறித்தேறிய
 கழகமழை தாயக்காரிகள் புவிமீட்சு-
 கனவியவிலை யோலைக்காதிகள்
 முழுமழிவத னேரப்பாவைகள்
 களவியமுழு மோசக்காரிகள் மயலானே;
- பாநெறியுண ராஅக்காமுகர்
 உயிர்பலிகொளு மோசக்காரிகள்
 பகழியைவிழி யாகத்தேடிகள் முகமாயப்-
 பகடிகள்பொரு ளாசைப்பாடிக
 னுருவியதன பாரக்கோடுகள்
 படவுளமழி வேனுக்கோருள் புரிவாயே;
- மரகதவித நேர்முத்தாரங்கை
 குறமகளதி பாரப்பூண்முலை
 மருவியமண வானக்கோலமு முடையோனே-
 வளைதருபெரு ஞாலத்தாழ்கடல்
 முறையிடகடு வாகப்போயிரு
 வரைதுளைபட வேல்விட்டேவிய அத்திராய;
- அவணைதனி லேறிச்சீருடன்
 விழிதுயில்திரு மால்சக்ராயுதன்
 அடியிணைமுடி தேடிக்காணவும் அரிதாய-
 அலைபுனல்சடை யார்மெச்சாண்மையும்
 உடையதொர்மயில் வாசுச்சேவக
 அழகியதிரு வாணைக்காவுறை பெருமானே. (க)
450. வேலைப்போல்விழி யிட்மெருட்டிகள்
 காமக்ரோதம்வி னைத்திடுதுட்டிகள்
 விதிக்கேதிரி பப்பரமட்டைகள் பூலையனை.

மேலிட்டேபொர லிட்டபொறிச்சிகள்
 மார்பைத்தோளைய சைத்துநடப்பிகள்
 வேளுக்காண்மைசெ லுத்துசமர்த்திகள்
 களிகூரும்;

சோலைக்கோகில மொத்தமொழிச்சிகள்
 காசற்றாரையி தத்திலொழிச்சிகள்
 தோலைப்பூசியி னுக்கியுருக்கிகள் எவரேனும்-

தோயப்பாயல னைக்குமவத்திகள்
 மோகப்போகமு யக்கிமயக்கிகள்
 குறைக்காரிகள் துக்கவலைப்பட
 லொழிவேனோ;

காலைக்கேழுமு கிக்குணதிக்கினில்
 ஆதித்யாயள னப்பகர்த்தர்ப்பண
 காயத்ரீசெப மர்ச்சனையைச்செயு முலரிவோர்கள்-

கானத்தாசிர மத்தினிலுத்தம
 வேள்விச்சாலைய ளித்தல்பொருட்டெதிர்
 *காதத்தாடகை பைக்கொல்க்ருபைக்கடல்
 மருகோனோ;

ஆலைச்சாறுகொ தித்துவயற்றலை
 பாயச்சாவித னைத்திரதித்தமு
 தாகத்தேவர்கள் மெச்சியசெய்ப்பதி
 யுறைவேலா-

ஆழித்தேர்மறு கிற்பயில்மெய்த்திரு
 நீறிட்டான்மதிள் சுற்றியபொற்றிரு
 ஆனைக்காவினி லப்பர்ப்பரியப்படு பெருமானே.

451. காலிப்பூவை யேவையிகல்வன
 நீலத்தால காலநிகர்வன
 காதிப்போக மோகமருள்வன இருதோடார்:-
 காதிற்காதி மோதியுழல்கன
 மாயத்தார்கள் தேகபரிசன
 காமக்ரோத லோபமதமிவை சிதைபாத;

* காதம்=காதகம்.

திருப்புகழ்.

பாவிக்காய் வாயுவலம்வர

* லாவிப்பார்கள் போதசருமவு

பாயத்தான ஞானநெறிதனை

யினிமேலன்-

பாதிக்காக யோகஜெபதப

† நெறித்தார வாரபரிபுர

பாதத்தாளு மாறுதிருவுள

நினையாதோ;

கூவிக்கோழி வாழியெனமயி

லாலித்தால காலமெனவுயர்

கூளிச்சேனை வானமிசைதனில்

வினையாட்க்-

கோத்திர ஞானுடைவினை

பாறச்சேற § லேனபதிதனை

கோலக்கால மாகஅமர்செய்த

வடிவேலா;

|| ஆயிச்சேல்கள் பூகமடலிள

பாளைத்தாறு கூறுபடவுய

ராலைச்சோலை மேலவயலியி

லுறைவோனே-

.புசைத்தோகை மார்களிசையுட

ஞடிப்பாடி நாடிவருதிரு

.ஆனைக்காவில் மேவியருளிய பெருமானே. (௩)

452. அஞ்சனவேல்விழி யிட்டழைக்கவு

மித்தெமாகக கைத்துருக்கவு

மம்புயஸ்நேர்குழ லைக்குலைக்கவும்

நகரோகை-

அங்கையின்முலம்வெ ளிப்படுத்தவு

மந்தராமமுலை சற்றசைக்கவு

மம்பரம்விண்ணிலிழ்த்துடுக்கவுமினேஞோர்கள்;

கேஞ்சினிலாசைகே ருப்பெழுப்பவும்

வம்புரைகூறிவ னேத்திணக்கவு

மன்றிடையாடிம ருட்கொடுக்கவு மெவரேனும்-

* லாவித்தல்=அன்புவைத்தல். † லைக்காக=லக்குஆக்க.

‡ செறித்தல்=செறிப்பித்தல். § னைபதி=ஆதிவராகம்.

|| ஆயி=உ-லி, ஞானம்.

கிந்தையொதுபொ ருட்பறிக்கவு
 மிங்குவலார்கள்கை யிற்பிணிப்பற
 கின்பதசேவைய னுகரகிப்பது மொருநாளே;
 குஞ்சரமாமுக விக்வினப்பாபு
 அங்குசபாசக ரப்பரசித்தனார்
 கொம்பன்மகோதரன் முக்கண்விக்காமணரான-
 கும்பிடுவார்வினை பற்றறுப்பவன்
 எங்கள்விநாயக னக்கர்பெற்றருள்
 குன்றையருபக கற்பகப்பினை யினையோனே;
 துஞ்சலிதாச டகூரப்பிர
 பந்தசடானன துஷ்டகீரக
 தம்பிகள்குழவை யிற்றமிழ்த்தாய் பரிபாலா-
 தங்குக்கஜாரணி யத்திலுத்தம
 சம்புதடாகம டெத்ததகினை
 சந்தாமரன்ம திப்புறத்துறை பெருமானே.()

453. அம்புள்ளிராச்சூடிய செஞ்சடைமீதிற்றுவிய
 ஐந்தலைநாகப்பூஷண ருள்பாலா-
 அன்புடனுவிற்பாவது சந்ததமோதிப்பாதமு
 மங்கைபிணுனிற்றூசையு மனியாமல்;
 வம்பணிபாரப்பூண்முலை வஞ்சியர்மாயச்சாயலில்
 வண்டுழலோதித்தாழவி ஸ்ருகாதில்-
 மன்முயல்பார்வையில் ஷெண்டுளோடைச்சேர்வையில்
 மங்கையேழைழப்பாவியே னழிவேனோ;
 கொம்பனைநிலக்கோமனை அம்புயமாலைப்பூஷணி
 குண்டலியாலப்போசனி யபிராமி-
 கோஞ்சியவானச்சானவி சங்கரிவேதப்பார்வதி
 குன்றதுவார்பொற்காரிகை யருள்பாலா;
 செம்பவளாயக்கூரிதழ் மிக்குறமானப்பூண்முலை
 தின்புயமாரப்பூண மருள்வோனே-

* பிரபத்தம்பத்திக்கட்டென் ஷெண்டோனயத்திரம்.

† ஷாரணியம் திருவினக்கா.

௩௪௪

திருப்புகழ்.

செத்தமிழ்பாணப்பாவலர் சங்கீதயாழைப்பாடிய
தென்றிருவாளைக்காவுறை பெருமானே. (தி)

454. அளித்தமானலுனாரு மிருப்பதாகவேநாசி
உடைத்துவாயுவோடாத வகைசாதித்-
தவற்றிலேருவாள்முனி புதித்துவாமோயாச
அசட்டுயோகியாகாமல் மனமாயை;
செளித்தகாரியோபாதி யொழித்துஞானஆசா
சிரத்தையாகியான்வேறெ னுடல்வேறு-
கொத்தியாவும்வேறு நிகழ்ச்சியாமனோதி
கிவச்சொருபமாயோகி மெனஆள்வாய்;
தொளித்தகாதவேயுது சகஸ்தாநாமகோபால
சுதற்குகேசமாருத மருகோனே-
கவர்க்கலோகமீகாம சமஸ்தலோகபூபால
தொடுத்தநீபவேல்விர வயலூரா;
மெரித்தாதிசோனாடு தழைக்கமேவுகாவேரி
மகப்ப்ரவாகபானீய மலைமோதும்-
மணத்தசோலைகுழ்காவைஅனைத்துலோகமாள்வாரு
மதித்தசாமியேதவர்ப் பெருமானே. (சு)

455. ஆமணிவாராப் பீறிப்பறமேலிட்
டாடவர்கள்வாடத் துறவோரை-
ஆசைமடலூர்வீத் தானுமதிபாரப்
பாளிதபடரத் தனமானார்;
காளைகீழ்ந் காதளவுமோடித்
காதுமபீர்மக் கயல்போனக்-
காணுடல்போடத் தேடிவருகாளிற்
காலைமறவாமற் புகல்வேனோ;
பாரடையவாழ்வீத் * தாரபதிபாசச்
சாமனகலாபப் பரியேறிப்-

* ஆடதி-அரபதி-சுப்பாஜன்.

பாய்மதகபோலத் தானொடிதலாமுற்

*பாடிவருமேழைச்

செய்யோனே;

சூர்ப்பாருறைக் காரகூர்காவற்

காரஇளவேனற்

புனமேவும்-

தோகைதிருவேளைக் காரதமிழ்வேதச்

சோதிவளர்காவைப்

பெருமானே. (எ)

456. ஆலம்வைத்தவிழிச்சிகள்தித்தச

னாகமக்கலை சுற்றசமர்த்திக

ளார்மனத்தையு மெத்திவளைப்பவர் தெருவூரே-

ஆரவட்டமு லைக்குவலைப்பண

மாயிரக்கல மொட்டியளப்பினு

மாசையப்பொரு ளொக்கநடிப்பவ

குடன்மாலாய்;

மேல்லைப்புழு சிப்புமவத்தையு

மாயெடுத்தரு லைப்பொடுபித்தமு

மேல்கொளத்தலை யிட்டவிதிப்படி

யதனாலே-

மேதினிக்ருள பத்தனெனப்பல

பாடுபட்டுபு முக்கொள்மலக்குகை

விடுகட்டியி ருக்குமெனக்குடி னருள்தாராய்;

பிசுமிக்கம யிற்றாகத்தினி

லேறிழுட்டவ லைத்துவருத்துடல்

பிறலுற்றவு யுத்தகளத்திடை

மடியாத-

போரக்கொ திர்த்தவாத்தனை

பேரையுக்கர ளப்பலியிட்டுயர்

பேய்கைகொட்டிந டிப்பமணிக்கழு குடனாட;

ஏலம்வைத்தபு யத்தினைத்தருள்

வேலெடுத்தச மர்த்தையுரைப்பவர்

ஏவருக்கும னத்திலினைப்பவை யருள்வோனே-

* பாடிவரல் = உணர்ந்தோடிவருதல். பாடியோட்டம் = ஓர் ஊர்வாட்டு.

க.ச.க.

திருப்புகழ்.

வழிசைத்தமிழிற் பாயனுற்றவெ
 னாவனாற்றடி யிற்பயிலுத்தம
 ஈசன்முக்கணி ருத்தனளித்தருள் பெருமானே.

457. உரைக்காரிகைப்பா லெனக்கேழுதற்பே
 குளக்கோமடற்கோவை யொன்றுபாட-
 உழப்பாழிபக்கோ டெழுத்தாணியைத்தே
 டீசைப்பாரிலொப்பார்கள் கண்டிலேன்யான்;
 குரைக்கானவித்பா கவிப்பூபருக்கே
 குடிக்காண்முடிப்போடு கொண்வொபொன்-
 குளப்பூணிரத்தா திபொற்றுசெடுப்பா
 யெனக்கூறிடர்ப்பாடின் மங்குவேனே;
 அரைக்காடைசுற்றார் தமிழ்க்கூடலிற்போய்
 அனந்தேபுனந்தேவ ளைந்தவுட-
 டறத்தாமெனப்பேர் படைத்தாய்புனற்சே
 லறப்பாய்வயற்கீழ மர்த்தவேனே;
 திரைக்காவிரிக்கே கரைக்கானகத்தே
 விவத்தயானமுற்றோர்சி லத்தினுல்கெய்-
 திருக்காவணத்தே யிருப்பாரருட்கூர்
 திருச்சாலகச்சோதி தம்பிரானே. (க)

458. ஓசைமறைக ளறைகின்றவொன்றது
 மேலைவெளியி லொளிருப்பாளுகடர்
 ஓதசரியை கீர்பையும்புணர்ந்தவ ரெவராலும்-
 ஓதவரிய துரியங்கடத்தது
 போதஅருவ சுருபம்பரஞ்சமும்
 ஊனுமுயிரு முழுதங்கலத்தது கெளுதானம்;
 வாலவுடைய தவர்களுக்கொண்டது
 மூலக்கிறவு குறைவின்றிநின்றது
 சாதிருவமு மிலதன்றியன்பர்சொ ளையோமந்த-

திருவாரணங்கா.

௩௫௪

சாருமனுப வரமைந்தமைத்தமேய்

விடெரம சுகசிந்துஇந்தரிய

தாபசபல மறவந்துநின்கழல்

பெறுவெனோ;

வாலகுமர குககந்தருன்றெறி

வேலமயில எனவந்துகும்பிடு

வானவிபுதர் பதியித்தரன்வெந்துயர் களைவோனே-

வாசகளப வரதுங்கமங்கல

விரக்டக புயசுங்கசுந்தர

வாகைபுனையும் ரணரங்கபுங்கவ

வயலூரார்;

ஞாலமுதல்வி யிமயம்பயந்தமின்

நீலிகவுரி பரைமங்கைருண்டவி

நாளுமினிய கனியெங்களம்பிகை

தரிபுராயி-

நாதவடிவி யகிலம்பரந்தவ

ளாவினுதர முளபைங்கரும்புவெ

னாவலரசு மனைவஞ்சிதந்தருள் பெருமானே.()

459. குருதிபுலாவென்பு தோனரம்புகள்

கிருமிகள்மாலம்பி சேதமண்டிய

குடர்நிணம்மோமங்கன் முனையென்பன

பொதிகாயக்-

குழலிடையோரைத்து வேடரைம்புல

அடவியிலோடுந்து ராசைவஞ்சகர்

கொடியவர்மாபஞ்ச பாதகஞ்செய அதனாலே;

சுருதிபுராணங்க ளாகமப்பகர்

சரியைக்ரியாஅண்டர் பூசைவந்தனை

துதியொனோடுத்தி யானமொன்றையு முயலாதே-

† சுமடமதாய்வம்பு †மால்கொளுந்திய

திமிரரோடேபந்த மாய்வருந்திய

துரிசறஆனந்த விகேண்டிட அருள்வாயே;

* சுமடம்=அறிவின்மை.

† மால்கொளுந்திய=மால்கொள்ளும் திய.

கசு. 2]

திருப்புகழ்

ஒருதலியெல்கொண்டு நீள்க்ரவுஞ்சமும்
 நிருதருமாவங்க லோலசித்துவும்
 உடைபடமோதுங்கு மாரபங்கய கரவிரா-
 உயிதவர்மாவும்ப ரானஅண்டர்கள்
 அடிதொழுதேமன்ப ராவுதொண்டர்கள்
 உளமதிந்நானுங்குலாவியின்புற வுறைவோனே;
 ஈருதியூறங்க வேள்வியந்தனர்
 அரிகரிகோவந்த கேசவென்றிரு
 கழல்தொழுசீரங்க ராசனண்புற மருகோனே-
 கமலனுமாகண்ட லாதியண்டரு
 மெமதுபிரானென்று தாள்வணங்கிய
 *கரிவனம்வாழ்சம்பு நாதர்தந்தருள்
 பெருமானே. (கக)

460. தொடுத்துக் காதளவோடிய
 †வெலுக்குத் தானிகராயெழு
 ககத்திற் காமவிராசுத விழியாலே-
 சொலுந்துத் தாமரைமாமுகை
 ‡பொலக்கர்ப் பூரமனாவிய
 தொடுத்துக் கோடெனவோடிய முலைமானார்;
 § கடற்சிங் காயவருழிய
 மெவற்றிற் காதலிளைய்கொடு
 களிச்சிற் றுளனைமுடனை வினையேனைக்-
 களித்துத் தாயெனகீயொரு
 || பொதத்தைத் தாஅதிவேசை
 கருத்துத் தாஅடியேனருள் பெறவேணும்;
 ¶ வேடிக்கைக் காரக்*வுதாரரு
 னபத்மத் தாணகாரண
 ††விரச்சத் தாமகுடாசமர் புரிதிரா-

* கரிவனம்=நிருதருமாவங்கா. † வெலுக்கு=வேலுக்கு.

‡ பொலக்கர்ப்=பொலக்கர்ப். § கடற்சிங்காய்=காமக்கடலிற்சிங்கி.

|| பொதத்தை=பொதத்தை. ¶ வேடிக்கைக்கார=வேடிக்கைக்கார

** உதாரணம்=உதார உருண். †† விர=வீர.

திருவாரணகா.

௩௪௩

*வெலைக்கட்டாணிமகோதர
கார்க்குச் சூர்ணைவேல்விடு
விடத்திற் சிறருளுறிய

இனையோனே;

அடத்தக் காருமைபாறியர்
†சுடத்திற் பூணணிமேனிய
§ரளித்துத் தானருளார்திரு

முருகோனே-

அடற்பொற் கோபுரநீடிய
வடிக்கொப் பார்மதின்குழ்திரு
அருட்பொற் காவையுள்மேனிய பெருமானே.()

461. நாடித் தேடித்

தொழுவார்பால்-

|| நானத் தாகத்

திரிவேனோ;

மாடக் கூடற்

பதிஞான-

வாழ்வைச் சேரத்

தருவாயே;

பாடற் காதற்

புரிவோனே-

பாலைத் தேனோத்

தருள்வோனே;

ஆடற் றோகைக்

கினியோனே-

ஆனைக் காவிற்

பெருமானே. (கஉ)

462. நிறைந்ததுப்பிதழ் தேனூறல்சேரென

மறந்தறித்தக னூலாலநேரென

நெடுஞ்சுருட் குழல் ஏசிமுதநேரென

செஞ்சின்மேலே-

நெருங்குபொற்றன மாமேருநேரென

மருங்குநிட்கள ஆகாசநேரென

நிதம்பமுக்கணர் பூனூரநேரென கைத்துவிவன்;

குறைந்திதப்பட வாய்பாடியாதர

வழிந்தழைத்தனை மேல்விழுமாலொடு

குமண்டையிட்டுடை சோராவிடாயின

மைந்துநாடி-

* வெலை=வெலை=சமுத்திரம். † கட்டாணி=பொகைக்காரன்.

‡ சுடத்தின் பூண்=கவ்யானம் முதலிய. § அளித்து=அளிக்கப்பட்டு.

|| நான நத்து ஆக=நான் நத்துதலாக, நானேத்தாக எனவும்படம்.

¶ சீமந்தம்=நீருள்மேகம்.

குடைத்தினோப்புறு மாமாயவாழ்வருள்
 மடந்தையர்க்கொரு கோமானமாகிய
 குரங்கைபொத்துழல் வேனோமனோய
 மென்றுசேர்வேன்;

மறந்தசுக்ரிப மாசேன்வாசலி
 லிருந்துலுத்தி யோராததேதுசொல்
 மனங்களித்திட லாமோதுரோகித முன்புவாசி-
 வதஞ்செய்வீக்ரம சீராமனானில
 மறிந்ததிச்சர மோகோகெடாதினி
 வரும்படிக்குரை யாய்பார்பலாகவ
 மென்றுபேசி;

அறந்தழைத்தரு மானோடுமாகடல்
 வரம்படைத்ததின் மேலேறிராவன
 னாண்குலைத்தெதிர் போராடுகாரணன்
 மைந்தனா-
 அநங்கன்மைத்துன வேளேகலாபியின்-
 வினங்குசெய்ப்பதி வேலாயுதாவிய
 னலங்கயப்பதி வாழ்வானதேவர்கள்
 தம்பிரானே. (கசு)

திருவருணை.

463. குமாகுருபர குணதாநீசர
 தீமாதினகா சாவணபவகிரி
 குமரிகதபகி ரதிகதகரபதி குமரானுங்-
 குறவர்கிறுமியு மருவியதிர்ப்புய
 முருகசானென வருகுதன்சிந்திதமில்
 கொடியவ்னையனையவலனையசடனையதிமோக;
 கமரில்விழவிடு மழகுடையரிவைவர்
 களவ்னோடுபொரு ளளவளவருளிய
 கலவியளநிடை துவனாறும்வெளிநனை யினிதான-

* கயப்பதி = திருவானைக்கா.

திருவருணை.

௩௫௧

கருணையடியரொடருணையிலொருவிசை
 சுருதிபுடைதர வருமிருபரிபுர
 கமலமலரடி கனவிலுநனவிலு மறவேனே;
 தமரிகுதரை யெறிவனைகடக்குடல்
 மறுகியலைபட விடகதியுமிழ்வன
 சமுதகமுககண பண்பணிபதிநெடு வடமாக-
 சகலவுலகமு நிலைபெறகிறுவிய
 கனககிரிதிரி தாவெருகாமலர்
 தளரவியதொரமுதினையொருதணி
 கடையாநின்;
 மமர்ப்பிகெட வுதவியக்ருபைமுதில்
 அகிலபுலனமு மளவீடுவியவன்
 அளவுநெடியவ னளவிடஅரியவன் மருகோனே-
 அரவுபுனைதரு புனிதரும்வழிபட
 மழலைமொழிகொடு தெளிதாவொளிதிகழ்
 அறிவையறிவது பொருளெனஅருளிய
 பெருமானே. (க)

464. அருவமிடையென வருபவர்துவரிதழ்
 அமுதுபருகியு முருகியும்ருகமத
 அளகமலைபவு மணிதுகிலகலவு மதிபா-
 அசுமலைபுள கிதமெழஅமளிநில்
 அமளிபடஅன வரதமுமவசமொ
 டணையுமழகிய கனவியுமலமல முலகோரைத்;
 தருவைகிகரிடு புலமையுமலமல
 முருவுமிளமையு மலமலம்விபரித
 சமயகலைகளு மலமலமலமரும் வினைவாழ்வுஞ்-
 டசலிலகியின சன்னமுமலமல
 மினியுனடியரொடொருவழிபடஇரு
 தமரபரிபுர சாணமுமவுனமு மருள்வாயே;

* அலஃ அலஃ=போதம் போதம்.

† சலில விபிளஃநிர்மெலெழுத்துக்குகோன.

கரு.உ.

திருப்புகழ்

உருவுகரியதொர் கண்கொடுபணிபதி
யிருகுதையுமுடி தடனியதனுவுட
னுருஹிருகடர் வலவனுமயனென

மறைபூணும்-

உறதிபடுக ரதமீசையடியிட
நெறநெறெனமுறி தலுநிலைபெறுதவம்
உடையவொருவரு மிருவருமருள்பெற

வொருகோடி;

தெருவுகரியு நிசிரார்முடிபொடு
சடசடெனவெடி படுவனபுகைவன
திருதினெனளி வனஅனல்நகைகொடு

முனிவார்தஞ்-

சிறுவவனாரர் சிறும்பொடுருகிய
பெருமஅருணையி லெழுங்கிதிகழ்வன
சிகரிமிசையொரு கலபியிலுலவிய பெருமானே,

465. கருணைசிறிதுமில் பந்தலை*நிசிரார்
பிசிற அசனமறவரிவர்முதலிய
கலகவிபரித வெருபாசமயிகள்

பலர்கூடிக்-

கலகலெனநெறி கெடமுறைமுறைமுறை
கதறிவதறிய சூதறியகலைகொடு
கருதஅரியதை விழிபுனல்வரமொழி

குழறாஅன்;

புருகியுனதருள் பரவுககூரில்விர
கொழியிலுலவியல் பிணைவிடி லுணாசெய
லுணர்வுகெடி லுயிர் புணரிருவினையள நதுபோக-

உதறிலெனசெனு மலமறிவறிவினி
லெளிறுபெறலென மறைபறையறைவதொ
ருதயமாணமில் பொருளினையருளுவ

தொருநாளே;

* நிசிரார் பிசிற அசன மறவர்=இராகுதரையும் புலாலுன்னும்
மடவனையும் ஒத்த சமணர்.

திருவருணை.

௩௩௩

தருணசுத்தன பரிமளபரிபுர
 சரணிதமனிய தனுதரிதிரிபுர
 தகனிகவுரிப வதிபகவதிபயி ரவிசூலி-
 சடிவதரியனு பவையுமைதிரிபுரை
 சகலபுவனமு முதயியபதிவ்ருதை
 சமயமுதல்வித நாயபகிரதிகத சுகோடி;
 அருணாவியினு மழகியப்ரபைவிடு
 கருணைவருணித தனுபரகுருபர
 அருணைகருறை சரவணஞ்சாவணி புயவேளே-
 அடவிசரர்குல மாகதவனிதைபு
 மமரர்குமரியு மனவரதமுமரு
 கழகுபெறநிலைபெறவரமுளிய பெருமானே.)

466. துகிலும்ருகமத பரிமள அளகமும்
 நெகிழ்இருதன கிரியசைதரஇடை
 துவளமனிதரு மமரருமுனிவரு முடனோடித்-
 தொடரவனமணி மகரமிலருகுழை
 யடருவனவிட மிளிர்வனாதிபதி
 சுருதிமொழிவன கயல்விழிபுரந்தர நடுவாக;
 வகிருமதிபுரை தனுததல்பனிவர ,
 வனசபதயுக பரிபுரமொலிபட
 மறுகுதொறுமுல வியினியகலவியை விடைகூறும்-
 வரைவிலரிவையர் தருசுகசலதியி
 லையுமெனதுயி ரனுதினநெறிதரு
 மவுனசிவசுக சலதியில்முழுதவ தொருளாளே;
 முகிலுமதிபமும் ரவியெழுபுரவியும்
 நெடியருலைமிட நிதமுதுககன
 முககிழிபட வளர்வனகமுகின மிசைவாளே-
 முடுகயலுகள் வயல்களுமுருககிழ்
 தடமுமுளரிய அகழியுமதிக்களு
 முழுதுமுடைபதொ ரருணையிலுறைதரு
 மிளைபோளே;

௩௫௪

திருப்புகழ்.

அகிலமுருகு முருளிதவருளமு
 மமுருகுதலையும் அருணமும்வருடையு
 மபரிமிதமத கரிகளுமரிகளு முடனேகொண்-
 டருவியிழிதரு மருவரைதனிலொரு
 சவாவனிதையை முருளிதருபுனிதையை
 அவாமுடல்மல ரடிதொழுதுநகிய
 பெருமானே. (ச)

467. மகாமெறிகடல் விழியினுமொழியினு
 மதுபமுரல்குழல் வளையினுகைகயினும்
 வளமையினுமுத நிலவினுமிலவினு நிறமுசும்-
 மதுரஇசுநினு மிடையினுடையினு
 மகளிர்முருளித முலையினுநிலையினும்
 வளசபரிபுர மலரினுமுலரினு மவந்தாமம்;
 பகருகினுமவர் பணிவிடைநிரிகினு
 முருகிகெறிமுறை தவறினுமவரொடு
 பகடியிடுகினு மமளியிலவந்தரு மனூராக-
 பாவைபடியினும் வசமுழியினுமுத
 லருணைநகர்மிசை கருணையோட்டுளிய
 பரமவொருவச னமுமிருசாணமு மறவேனே;
 ககனகரபதி வழிபடஎழுகிரி
 கடககிரியோடு மிதிபடவடகுல
 கனககனகுல டடிபொடுமுறிபட முதுகுதவ்-
 கதறுசுழிகட லீடைகிழிபடமிரு
 கைககிசைர் பொடிபடநடவிய
 கைபமரகத தூகதந்ருபகிரி மயில்வாழ்வே;
 தகனகரதல வெகதகனபதி
 சகசசரவண பரிமளசததள
 சயனவணசார் கதிபெறமுனிபெறு புனமானின்-
 தாளமுகபட கெரிபடநிமிர்வன
 தருணபுளகித ம்ருகமததனகிரி
 தழுவமயல்கொடு தனிமடசெழுதிய
 பெருமானே. (ஊ)

468. முடிவிகல்பொரு முழுவிருள்குழைன்
 முதியமதியது முகமெனதுதவினை
 முரணர்வரிசிலை முடுமெடுகனைவிழி யெனமுவா-
 முளரிதனின்முரு எதிமளர்முலைபென
 முறுவல்சுடையிரு குழைதனைமொழிதனை
 மொழிபவரியதொர் தெரிவையர்வினைபென
 மொழிகூறிப்;
 பகலுமிரவினு மிகமனமருள்கொடு
 பதியிலவர்வடி வுளதழகெனவொரு
 பழுதுமறஅவர் பரிவுறஇதமது பகராதே-
 பகைகொடேதீர்பொரு மகரர்கள்துகைபட
 வீகடமுடனடை பயிர்மயில்மிசைவரு
 பவனிதனையனு தினரினையென அருள்
 பகர்வாரே;
 புகல்வரியது பொருளிதுளனவொரு
 புதுமையிடஅரி யதுமுதலெனுமொரு
 பொதுவையிதுவென் தவமுடைமுனிவர்கள்
 புடைகுழப்-
 புரமுமெரியெழ நகையதுபுரிபவர்
 புனலும்வளர்மதி புனைசடையினரவர்
 புடவிவழிபட புதைபொருள்விரகொடு
 புகல்வோனே;
 அகிலகலைகளு மறகெறிமுறைமையு
 மகிலமொழிதரு புலவருமுலகினி
 ஸ்றிஞர்தவமுபல் பவர்களுமியலிசை யதனூல-
 அறுவர்முலைபுணு மறமுசுனிவனென
 அரிபகடமிடு மடியவரடிதொழ
 அருணைககர்தனி எழகுடன்மருவிய
 பெருமானே. (க)

௩௫௬

திருப்புகழ்.

469. முருகுசெந்நீருழல் சொருகியவிரைகள்
 முலைகளளவிடு முகப்படபகடிகள்
 முதலுமுயிர்களு மளவிகெளவியர் முழுநீல-
 முழுகுபுழுக்கில் குழைவடிவழகியர்
 முநிரவளர்க்கரி யதுகவரிதழியர்
 முனைகொளயிலென விழியெறிகடைசெய
 ரனூராகம்;

மருவியமளியி னலமிகெலவியர்
 மனதுநீரவிய மளவளவளவியர்
 வசனமொருநொடி நிலைமையில்லபடியர்
 வழியேநான்-

மருளுமறியின னடிமுடியற்கிலன்
 அருணைநகர்மிசை கருணையோடருளிய
 மவுனவசனமு மிருபெருசரணமு மறவேனே;
 கருதியிருபது காமுடியொருபது
 கனகமவுளிகொள் புரிசைசெய்பழையது
 கடியவியனகர் *புகவருகனபதி கனல்முழ்க-
 கவசஅனுமனெ டெழுபதுகவிவிழ
 அணையிலையெறி யெதிரமர்பொருதிடு
 களரிதனிலொரு கணையிடுமடலரி
 மருகோனே;

சருவுமவுணர்கள் தளமொடுபெருவளி
 யகலகிலைபெறு சயிலமுமிடிசெய்து
 தருமனவர்பதி குடிவிடுபதனிகை மயில்வீரா-
 தருணமணிபவை பலபலசெருகிய
 தலைபள்துளியிடை யழகியகுறமகள்
 தனதுதனமது பரிவொடுதழுவிப்பெருமானே.()

470. வீடமுமமுதமு மிளர்வனநினைவிழி
 வனசமலதழல் முழுசெயசாமென
 விரைசெய்ம்ருகமத அளகமுமுகிலல
 வொருளுன்-

* புகவரு=புகுவதற்கு அரிதாயிடு.

திருவருணை.

௩௫௭

விழியின்வழிகெட இருள்வதொரிருளென
மொழியுமமுதல வுயிர்கவர்வலையென
விழையுமிளகை தளவலகனவென

வியனாபித்;

தடமுமடுவல படுகுழியென இடை
துடியுமலமத னுருவெனவனமுலை
சயிலமலகொலை யமனெனமுலையிசை

புரள்கோவை-

தாளமணியல யமன்விடுகயிறென
மகளிர்மகளிரு மலபலவினைகொடு
சமையுமுருவென வுணர்வொடுபுணர்வது

மொருகாளே;

அடவிவனிதைவர் தனதிருபரிபுர
சரணமலரடி மலர்கொடுவழிபட
அசலமிசைவினை புனமதிவினிதுறை

தனிமானும்-

அமராரிவையு மிருபுடையினும்வர
முகாமுகபட கவளதவளகர
அசலமிசைவரு மடிகவகலவியும் வினையாடும்;

கடகபுளகித புயகிரிசமுக*வி
கடககசரத தூகதநிசைர்
கடக+பயிரவ †கயிரவமலர்களும் எரிதீபுங்-

கருகவொளிவிடு தனுபாகவுதம
புனிதமுனிதொழ அருணையிலறம்பவளர்
கருணையுமைதருசாவணகரபதி பெருமாளே.()

471. §கமரிமலர்குழல் சரியபுளகித
கனகதனகிரி பசையபொருவிழி
கண்ணகனெனதுதல் புரளதுகிலதை கெகிழ்மாதர்-

* விகட அக. † பயிரவன்=பயங்கரத்தச் செய்வோன்.

‡ கயிரவம்=செவ்வல்லி. § கமரி=கமஅரி. ஈம்=கிறைடி. அரி=வண்டி.

௪. ௩. ௨

திருப்புகழ்.

கரியாணிப்பு ளரியகதிரொளி

பரவதிலைகுழை யசையகைகதிர்

கனகவளைகல நடைகள் பழகிகள் மரில் போல;

நிமிநுமதபுழு கொழுகதெருவினி

லையவிலைமுலை தெரியமயல்கொடு

நிசைதமணிமுக அழகுநழவித ளிதமுறல்-

நினைவிலமுதென கழைகள் பலகளை

மெனவுமவர்மயல் தழுவுமசடனை

திருகுபுலைகொலை கவிகள் விதறிடஅருள்தாராய்;

குமரகுருபர குமரகுருபர

குமரகுருபர குமரகுருபர

குமரகுருபர குமரகுருபர ளனதாளம்-

குணாசெய்முரசமொ டரியவிருதொளி

டமட்டமடம டமட்டமவென

குமுறநிமிலைச லரினினரிமுத ளிவைபாட;

அமரர்முனிவரு மயனுமனைவரு

மதுகைமலர்கொடு தொழுதுபதமுற

அசுரர்பரிகரி யீரதமுடைபட ளீகெம்வேனா-

அனெபுவனமொ டடையவொளிபெற

அழகுசரன்மயில் புறமதருளியொ

ரருணகிரிகுற மகளைமருவிய பெருமாரீன.(சு)

472. கபல்விநித்தனைனைச் செயலழித்தாமெனக்

கணவகெட்டேனெனப் பெறுமாத-

கரு அபுத்தானைப் புதல்வரப்பாளனக்

கதறிடப்பாடையிற் தலைமீதே;

பயில்குலத்தாரழப் பழையகட்பாரழப்

பறைகன்கொட்டாவரச் சமனாரும்-

பரியகைப்பாசம்விட் டெத்புமப்போதெனைப்

பரிகரித்தாவியைத் தரவேணும்;

அயிலறச்சேவல்கைக் கிவிதாத்தோகையுந்
 றருணையிற்கோபுரத் துறைவோனே-
 அமரத்தாசிறுக் குமரிமுத்தாசிவத்
 தரியசொற்பாவலர்க் கெளியோனே;
 புயலினைப்பாறுபொற் சயிலமொய்ச்சாரலீந்
 புனமறப்பாவையைப் புனர்வோனே-
 பொடிபடப்பூதரத் தொடுகடற்சூரனைப்
 பொருமுழுச்சேவகப் பெருமானே. (௧௦)

473. கறுவுமிக்காவியைக் கலகமக்காலனோத்
 திலகுதட்சேல்களிப் புடனாக்-
 கருதிமுற்பாடுகட் டனையுடற்பேசியுட்
 களவீனிந்தாசினுக் குறவாலுந்;
 றுறுமலர்ப்பாயலிற் றுயர்வினைத்தூடலுந்
 றுயர்பொருட்கோதியுட் படுமாதர்-
 ஒறுவினைக்கேயுளத் தறிவுகெட்டேனயிர்ப்
 புணையினைத்தாள்தனைத் தொழுவேனோ;
 மறைபெடுத்தோதிவச் சிரமெடுத்தானுமைச்
 செறிதிருக்கோலமுந் தனைவானும்-
 †மறைகள்புக்காரொனக் குவடுகெட்டாழிவந்
 திடவுடற்சூரனைப் பொருமவேனா;
 அறிவுடைத்தாரும் றுடனுனைப்பாடலுந்
 றருணையிற்கோபுரத் துறைவோனே-
 அடவியிற்றோகைபொற் றடமுலைக்காசையுந்
 றயருமச்சேவகப் பெருமானே. (௧௧)

474. பரியகைப்பாசம்விட் டெறியுமக்காலனுட்
 பயனுயிர்ப்போயகப் படமோகப்-
 படியிலுற்றானைப் பலர்கன்பற்றாஅடந்
 படரொரிக்கூடுகிட் டனைநிரித்;

* கலகம்=கலக்கும். † கட்டின உடல்=ஆளவானபொருள்.

‡ மறைகள் புக்கார் என=அடைக்கலம்புகுந்தாரென.

௩.௩௦

நிருப்புகழ்.

பிரியுநிப்பாதகப் பிறவியுற்றேமிகப்
 பிணிகளுக்கேவினைத் துழல்நாயேன்-
 பிழைபொறுத்தாயெனப் பழுதறுத்தாளெனப்
 பிரியமுற்றோதிடப் பெறுவேனோ;
 கரியமெய்க்கோலமுற் றரியினற்றுமரைக்
 கமைவபற்றாசையக் கழலோர்முன்-
 கலைவகுத்தேதாதிவெற்பதுதுளைத்தோனியற்
 கடவுள்செச்சேவல்கைக் கொடியோனென்;
 நரியநப்பாடலைத் தெரியுமுற்றோர்களைக்
 கருணையிற்கோபுரத் துறைவோனே-
 அடையிற்றோகைபொற் றடமுலைக்காசையற்
 நயருமச்சேவகப் பெருமானே. (௧௨)

475. திருணாமணிவாலிலத்தி லருணமணியாலவிட்ட
 தழலமளிமீதெறிக்கு நிலவாலே-
 தலைமைநவீராமனத்தி னிலைமையநியாதெறித்த
 தறுகண்மதவேன்தொடுத்த கணையாலே;
 ஸ்ருணமடமாதர்கற் ற வசையின்மிகைபேசமுற்று
 மருவுமெனதாவிசற்று மழியாதே-
 மகுடமணிவாரிசைக்கும் விகடமதுலாவுசித்ர
 மயிவின்மிசையேறிநித்தம் வரவேணும்;
 கருணையகலாவிழ்ச்சி களபமழியாமுலைச்சி
 கலவிதொலையாமறத்தி மணவாளா-
 கடுவுடையராகீரைத்த சடிவமுடிமீதுவைத்த
 கடியமலராதரித்த கழல்விரா;
 அருணமணியால்மைத்த கிரணமணிசூழும்வெற்றி
 அருணைககர்போபுரத்தி னுறைவோனே-
 அகார்குலம்வேரறுத்து வடவனலைமீதெழுப்பி
 அமார்சிறைமீளவிட்ட பெருமானே. (௧௩)

திருவருணை.

நகுக

476. முழுவிடவாமுகத்தி னெழுகளல்லேபிறக்கு
 முழுமதிநிலாவினுக்கும் வசையாலும்-
 மொழியுமடமாதருக்கு மினியதனிவேயிசைக்கு
 முதிமதராஜனுக்கு மழியாதே;
 புழுகுதிகழ்நீபமத்தி லழகிபஞ்சாரிணாத்
 புதுமையினிஸாநிரட்டி புயமீதே-
 புணரும்வகைதானினைத்த னுணரும்வகைநீலசித்ரா
 பொருமயிவினிலேறிசித்தம் வரவேணும்;
 எழுமகரவாசிகற்று பொழிலருணைமாநகர்க்கு
 னெழுதரியகோபுரத்தி லுறைவோனே-
 இடைதுவளவேடுவச்சி படமசையவேகனத்த
 இளமுலைவிடாதசித்ரா மணிமார்பா;
 செழுமகுடநாகமொய்த்த ஒழுருபுனல்வேணிவைத்த
 சிவனைமுதலோதுவித்த குருநாதா-
 திசைமுகன்முராரிமற்று மரியபலதேவருற்ற
 சிறையலையமீளவிட்ட பெருமானே. (கசு)

477. ஆனவிழிநீலத் தாலதரபானத்
 தாலளகபாரக் கொண்டலானே-
 ஆரகைபால்விற் போர்றுதலினுல்வித்
 தாரகடையால்நற் கொங்கைபாலே;
 சாலமயலாகிக் காலதிரிஞ்சுத்
 தாவிறுகுபாசத் துன்பமுழ்கித்-
 தாழ்வி லுயிர்விழ்பட் றேவினைவிடாமற்
 சாவதன்முனைவற் கொண்டிடாபோ;
 சோலைதருகானிற் கோலமறமானைத்
 தோளி லுறவாகக் கொண்டவாழ்வே-
 சோதிமுருகாநித் தாபமுயஞானச்
 சோனகிரிவிதித் கந்தவேளே;
 பாசககலாபக் கோமளமயூரப்
 பாகவுமைபாகத் தன்குமாரா-

௩௩௨

திருப்புகழ்.

பாதமலர்மீதற் போதமலர்நூவிப்

பாமேவர்தோழத்

தம்பிரானே. (கடு)

478. பேதகவிதோதத் தோதகவினோதப்

பேதையர்குலாவைம்

கன்மொலின்-

பேதைமையுறும் நேதமகலாமற்

பேதவுடல்பேணித்

தென்படாதே;

*சாதகவிகாரச் சாதலவைபோகத்

தாழ்விலுயிராகச்

சிந்தையாலுன்-

தானாவடிவேலைச் சேவல்தனையேனற்

சாரல்மறமானைச்

சிந்தியேனோ;

†போதகமயூரப் போதககடாமற்

போதருணைவிதிக்

கந்தவேளே-

‡போதககலாபக் கோதைமுதுவாரிற்

போனசிறைமீளச்

சென்றவேலா;

பாதகபதாதிச் சூன்முதல்விழப்

பாருலருவாழத்

கண்டகோவே-

பாதமலர்மீதற் போதமலர்நூவிப்

பாமேவர்தோழத்

தம்பிரானே. (கக)

479. அமுதமுறுசொ லாகியதோகையர்

பொருளுளானாயெ னுணையுணையெ

ளருகுவிடிது தானதில்நீயாருமெ னுரைகூறம்-

அசமோதர் || கு வாதசொல்கேடிகள்

தெருவின்மீதுரு லாகியுளவிகள்

அவர்கள்மாயைப டாமல்கொடாமல்கி

ளருள்தாராய்;

* சாதக விகாரச் சாதல் = துன்பமான பிறப்பு இறப்பு.

† போதக மயூர டோது அச அகடு ஆ மன் போது = யானை, மயில்
 இவைகளின்மேல் டலராசனமிட்ட மத்தியஸ்தானத்தி லெழுந்தருளிவ
 ருகின்ற. ‡ போதக கலாபகோதை முதலான் = தெய்வயானையம்மை
 அலரித்த முதிய விண்ணாகம்.

§ லாரும் ளள உரை கூறும். || டோது = குதர்க்கம்.

திருவருணை.

௧௬௩

குமரிகாளிவ சாகிமகேஸ்வரி
 கௌரிமோடிசு ராரிநிராபரி
 கொடியருவிசு டாரணியாமணி மகமாயி-
 குறஞ்ருபமு ராரிசகோதரி
 யுலகதாரிஉ தாரிபராபரி
 குருபாரிவி காரிமோகரி அபிராமி;
 சமாநீலிபு ராரிதனாயகி
 மலைகுமாரிக பாலிகௌணி
 சலீலமாரிசி வாயமனோகரி பரையோகி-
 சவுரிவிநிமு நீர்விடபோஜனி
 திகிரிமேவுகை யாளிசெயாளொரு
 சகலவேதமு மாயினதாயுமை யருள்பாலா;
 திமிதமாடுசு ராரிநிசாசரர்
 முடிக்கடோறுநக டாவியிடேயொரு
 சிலபசாகு+கு னூவிநிநுமுண விடும்வேலா-
 திருவுலாவுசொ ணேசரனாமலை
 முகிலுலாவுவி மானவோநிலை
 சிகாமீதுரு லாவியுலாவி ய பெருமானே.(சுள)

480. உருகுமாமெழு காகவுமேமயல்
 பெருகுமாசையு ளாகிபபேர்வரி
 னுரியமேடையில் வர்குழல்நீவி யவொளிமாநூர்-
 உடைகொள்+மேகலை யால்முலைமுடியும்
 கெழிநாடிய தோதகமாடியு
 முவமைமாமயில் போல்நிறமேனிய
 குறையாடுங்;
 கரவதாமன மாதர்கள்நீள்வலை
 கலகவாரியில் விழையேனெறி
 கருதொணுஅதி பாதகனேசம ததியாத-

* கடாவி பிடேய்=கடாவி பிட்டு, ஏய்.

† குணலி நிணம் உண=குணலிபிட்டு நிணம் உண்ண.

‡ மேகலை=ஆடை.

௩௬௪

திருப்புகழ்

கரடமுடன யானவுமேயருள்
 கருணைவாரிதி யேயிருநாயகி
 கணவனையுன தாளினைமாமலர் தருவாயே;
 சுருதிமாமொழி வேதியன்வானவர்
 பரவுகேசனை யாயுதபாணிநல்
 துளபமலைபை மார்பணிமாயவன் மருகோனே-
 தொலைவிலாஅக ரேசர்களானவர்
 துகளதாகவு மேயெதிராடி
 சுடரின்வேலவ நேயுலகேழ்வலம்
 வருவோனே;
 அருணர்கோடியி னொளியிசிய
 தருணவாண்முக மேனியனேயா
 னனையுநாயகி பாலகனேநிறை கலையோனே-
 அணிபொன்மேருயர் கோபுரமாமதி
 ள்ஞருமாரண வாரணவிதியு
 ளருணைமாககர் மேவியுலாவிய பெருமானே. ()

481. கரியுரிஅரவ மணிந்தமேனியர்
 கலைமதிசலமு நிறைந்தவேணிபர்
 கனல்மழுவுழையு மமர்த்தபாணியர் கஞ்சமாதிந்-
 கனமுலைபருகி வளர்த்தகாமனை
 முனிபவர்கயிலை யமர்த்தகாரணர்
 கதிர்விரிமணிபொ னிறைத்ததோளிவர்
 கண்டகாள;
 விரிவெனவுனது னுகந்தவேலென
 மிகவிருகுழையு மடர்த்தவேணினை
 யனையவருயினா விழுங்கிமேலும்வெ
 குண்டோமே-
 வினைவிழிமகளிர் தனங்கள்மாப்புற
 விதமிருகலவி பொருந்திமேனியு
 மெழிச்செடநீனைவு மழிந்துமாய்வதொ
 ழிந்திடாதோ;

திருவருணை :

௩௬௫

எரிசொரிகிழியு மிரண்டொளையி
 நிருபிறைசயில மிரண்டுதோள்முதி
 லெனவருமசூர் சிரங்கள்மேருதி டித்துவிழ்வர்
 தெனவிழமுதுகு பிளந்துகாளிக
 ளிடுபலியெனவு நடந்துநாள்நொழ
 எதிர்பொருதுதி முகத்தவேகமு கைத்தவேலா;
 அரிகரியமுலை யடர்த்தவாண்மலை
 அருணையிலறவு முயர்த்தகோபுர
 மதினுறைகுமா அனந்தவேதமொ ழிந்துவாமும்-
 அறுமுகவழவை பொழிந்துவேடர்கள்
 அடவியிலரிவை குயங்கள்தோப்புப
 அரியாபிரம புரத்தராதிபர் தம்பிரானே. (௧௯)

482. கலைகடல்வயிறு தும்பிவாய்விட
 வடதமனிமகிரி கம்பமாய்நட
 கணபணலிபரித கத்தகாளபு யங்கராஜன்-
 கயிறெனஅமரர் னந்தகோடியு
 முறைமுறைபமுதுக டைந்தகாளொரு
 கதிபறவுலகைவி முங்குமேகடு முங்குபோல;
 வினைமதகரிகளு மென்டிசாமுக
 கிரிகளுமுறுகிட அண்டகோளகை
 வெடிபடஎவனாயும் விஞ்சிமேலிடு கஞ்சுபோல-
 விடுகுழைபளவும ளந்துகாமுக
 ருயிர்பலிகவர்வுறு பஞ்சபாதக
 விழிவலைமகளிரொ டன்புகூர்வதொ ழித்திடாதேர்;
 முனைபெறவனையஅ ணைந்தமோகர
 கீசசார்கடகமு- நிந்துதூளொழ
 முகிலெனவுருவமி ருண்டதாருக னஞ்சமீன;
 முழுகியதிமிரத ரங்கசாகர
 முறைபிடஇமையவர் தங்களுர்புக
 முதுகிரியுருவமு லித்தசேகக செம்பொன்மேரு;

௩௩௩

திருப்பு கழ்.

அஃயனகனவித சண்டகோபுர
அருணையிலுறையும ருத்துணாமுனை
அபிவவனிதைத ருங்குமாரனெ
ருங்குமாஸ்கொண்-
ட்டவியில்வடிவுக ரத்துபோயொரு
குறமகன்பிறகுதி ரிந்தகாமுக
அரியரபிரமபு ரந்தராபியர் தம்பிரானே. (௨௦)

433. இடமகெறவை முடுகியமகர
மெறிகடவீடையெழு திங்களாலே-
இருவினாமகளிர் மருவியதெருவி
வெரியெனவருகிற தென்றலாலே;
தடநடுவுடைய கடிபடுகொடிய
சரம்விடுதறுகண னங்களுலே-
சரிவனாகழல மயஸ்கொளுமரிவை
தனிமலரணையில்க லங்கலாமோ;
வடகுச்சயில கெடுவுடலகரர்
மணிமுடிசிதறள றிந்தவேலா-
மறமகளமுத புளகிதகளப
வளரிளமுலையைம ணந்தமார்பா;
அடலணிவிடக மாகதமயிவி
வழகுடனருணையி னின்றகோவே-
அருமறைவிததி முறைமுறைபகரு
மரியரபிரமர்கள் தம்பிரானே. (௨௧)

434. இரஃபுமதிபுந் தெரிவுறளமுமம்
புவிதனிலினமொன் றிமொதும்-
எழில்புதல்வருநின் றமுதுளமுருகும்
மிடர்கொடுகநடலம் பலகறங்;
கருகியவுருவங் கொடுகனல்விழிகொண்
டுகிரிணைகமனுங் கருதாமுன்-

திருவருணை.

௩௬௭

கலைகொடுபவதன் ப்முமகவிடநின்
கழனினைகருதும் படிபாராய்;
திருமருவியதின் புயனயன்விரியென்
டிசைகிடுகிடவத் திருநான்-
தினிபுயமதுகித் திடஅலைகடலஞ்
கிடவலியொடுகன் றிடும்வேலா;
அருமறையவரத் தாமுறைபவான்
புடையவருயஅன் றறமேவும்-
அரிவையுமொருபங் கிடமுடையவர்தங்
கருணையிலுறையும் பெருமானே. (௨௨)

485. கெஜுடைமடவார் வசமதிலுருகா
கெசெசமதுறபாழ் வினையாலே-
கெந் பெறவினையா துதிதனையறியா
கெடுகமதிலாழ் மதியாலே;
தசையதுமருவீ வசையுடலுடனே
தாணியிள்மிகவே யுலுவேனே-
சததளமலர்வார் புணைநினகழலார்
தருநிழல்புகழேவ் தருவாயே;
திசைமுகவனைநீள் சிறையுறவிவொய்
திருநெடுகருமால் மருகோனே-
திரிபுரதகன ரிடமதில்மகிழ்வார்
திரிபுரையருள்சீர் முருகோனே;
நிசிரருறைமா கிரியிருபிளவா
கிறையயில்முடுகா விடுவோனே-
நிலமிசைபுகழார் தலமெனுமருணை
நெடுமதில்வடசார் பெருமானே. (௨௩)

486. திருட்டுவாணிப விக்ரமதுட்டிகள்
மதத்தருபிகள் துர்ச்சனபொட்டிகள்
செகத்துநீலிகள் கெட்டபரத்தைகள் மிகநாணர்-

௩௬௮

திருப்புகழ்.

ஸிலக்குகேர்புரு வப்பெருநெற்றிக
 னெடுப்புமார்பிக னெச்சிலுதட்டிகள்
 ஸிரித்துமானுடர் சித்தமுருக்கிகள் விழியாலே;
 வெருட்டிமேல்விழு பப்பறமட்டைகள்
 மிகுத்தபாவிகள் வட்டமுதத்தினை
 மினுக்கியோலைகள் பித்தனையிற்பணி மிகநீளால்-
 விளக்கியேகுழை விட்டபுரட்டிகள்
 தமக்குமால்கொடு நிற்குமருட்டினை
 விடுத்துகானொரு மித்திருபொற்கழல்
பணிவேனோ;

தரித்ததோகண தக்கணசெக்கண
 குக்குகுகு குக்குகுக்குகு
 தகுத்ததிது தக்குகுதிக்குகு எனதாளம்-
 தடக்கைதாளமு மிட்டியல்மத்தள
 மிடக்கைதாளமு மொக்கடித்தொளி
 தரித்தகூளிகள் தத்திமிதித்தென கணபூதம்;
 அருக்கனாரொளி யிற்ப்பாபையுற்றிடு
 மிரதனமாமுடி யைக்கொடுக்கமு
 உடக்கையாடினதையெடுத்துணஅறவேதான்-
 அரக்கர்சேனைகள் பட்டுவிழச்செறி
 திருக்கைவேல்தனை விட்டருளிப்போரும்
 அருட்குகாஅரு ணைப்பதியுற்றருள்
பெருமானே. (௨௪)

457. முசத்துலக்கை ஈனாசாரவினிகள்-
 விஸைச்சிறுக்கிகள் கோஅசடிகள்
 முழுச்சமர்த்திகள் காமாவிகிகள் முத்தருது-
 மொழிப்பரத்தைகள் காசாசையில்முலை
 பலர்க்கும்விற்பவர் காணாஅனுபவ
 முயற்றபொட்டிகள் மோகாவலமுறு
கின்றமுடர்;

திருவருணை.

௩௩௯

செகத்திலெத்திகள் சார்வாய்மயங்கள்
 திருட்டுமட்டைகள் மாயாசொருபிகள்
 சிரித்துருக்கிகள் ஆகாவெணநகை சிந்தைமாயத்-
 திரட்பொறிச்சிகள் மாபாவினளப
 கடத்தசட்டைகள் மூதேவிகளோடு
 திளைத்தலற்றிரு சிப்பாதமுமினி
 பென்றுசேர்வேன்;
 தொகுத்தொகுத்தொகு தோதோதொகுதொகு
 செஞ்செஞ்செஞ்செஞ் செசேசெசுகண
 தொகுத்தொகுத்தொகு தோதோதொகுதொகு
 தொத்ததிதோ-
 துட்டுட்டுட்டு டேடுடுடுடு
 திருத்திருத்திரு தீதோளனவொரு
 துவக்கநிர்த்தன மாடாவுறைபவர்
 தொண்டர்பேணும்;
 அகத்தியப்பனு மால்வேதனும்அறம்
 வளர்த்தகற்பக மாஞாலியுமி
 முவுற்றகீத்தபி ரானேஅருணையில் நின்றகோவே-
 அமர்க்களத்தொரு குரேசனைவிழ
 முறித்துழக்கிய வாணோர்குடிபுத
 அமர்த்திவிட்டசு வாமீஅடியவர் தம்பிரானே.()

4௩8. கேதகையபூமுடித்த மாதர்தமயாவினுற்று
 கேவலமதானஅற்ப நினைவாலே-
 தேள்வியதினாதிருக்கு முழங்கினையினுமிருத்த
 கேடுறுகவேகினைக்கும் வினையாலே;
 வேதனையிலேமிருத்த பாதகனுமாபவத்தில்
 மேதினியெலாமுழற்று மடிபேனை-
 விடுதவிபாளவெற்றி வேல்காமதேபெடுத்து
 விறுமயிஸ்மீதினுற்று வருவாயே;

௧.௪௦

திருப்புகழ்.

நீடுசெறியேயழித்த தாருகனைவோறுத்து
 நீடுபுகழ்ந்தேவரிற்கள் குடியேற-
 நீடருளினுல்கீழ்த்த பாலகுமராசெழித்த
 நீலசிறமால்தனக்கு மருகோனே;
 சோதியனலாவுதித்த சோணகிரிமாமலைக்குள்
 * சோபைவடகோபுரத்தி லுறைவோனே-
 சோணமழைபோலெதிர்த்த தானவர்கள்மாளவெற்றி
 தோளின்மிசைவாளெடுத்த பெருமானே. (௨௯)

489. கோடுசெறிமத்தகத்தை விசுபலைத்தயோத்தி
 கூறுசெய்தழித்துரித்து . கடைமாணா-
 கோளுலவுமுப்புரத்தை வாளெரிகொளுத்திவிட்ட
 † கோபறுதலத்தாத் தர் குருநாதா;
 நீடுகனகத்தலத்தை யூடுருவிமற்றவெற்பு
 நீறெழமிழித்தநித்த மனதாலே-
 ‡ நீபமலர்பத்திமெத்த வோதுமவர்கித்தமெத்த
 நீலமயில்தத்தவிட்டு வாவேணும்;
 ஆடலணிபொற்சிலைக்கை வேவெர்புனக்குறத்தி
 ஆமதுமெத்துகித்ர முலைமீதே-
 ஆதரவுபற்றிமெத்த மாமணிகிறைத்தவெற்றி
 ஆநிருதிருப்புயத்திஸ் அணைவீரா;
 தேடிமையொர்புத்திமெத்தி நீடுநினைத்தபத்தி
 சீருறவுளத்தெரித்த சிவவேளே-
 தேறருணையிற்றரித்த சேண்முகடிடத்தடர்த்த
 தேவர்கிறைவெட்டிவிட்ட பெருமானே. (௨௭)

490. அருக்கார்கலத்தைத் திரிப்பார்மனத்துக்
 கடுத்தாசைபற்றித் தளராதே-

* சோபை=அழகு, ஒளி. † கோபறுதல்=கோபங்குறித்த.

‡ நீபமலர்பத்தி=நீபமலர்கூடிய புயபத்திகளின்சிறப்பை.

திரு வ ரு னை.

ந.எக

அடற்காலனுக்குக் *கடைக்கால்மிதித்திட்
 டறப்பேதகப்பப் டழியாதே;
 †கருக்காரர்நட்பைப் பெருக்காசரித்துக்
 கஸ்சாகாதத்திற் பிறவாதே-
 கருத்தாலெனக்குத் திருத்தாளளித் துக்
 கலைப்போதகத்தைப் புகல்வாயே;
 ஒருக்காள்நினைத்திட் ‡கருக்கால்மிருத்திட்
 னொப்பார்கள்சித்தத் துறைவோனே-
 உரத்தோளிடத்திற் குறத்தேனைவைத்திட்
 டொளித்தோமெவெற்றிக் குமரோசா;
 செருக்காதருக்கிச் §சுரச்சூர்நெருக்கச்
 செருச்சூர்மிக்கப் பொருமவேலா-
 திறப்பூதலத்திற் நிரட்சோணவெற்பிற்
 நிருக்கோபுரத்திற் பெருமாளே. (உஅ)

491. அருமாமதனைப் பிரியாதசரக்
 கயலார்நயனக் கொடியார்தம்-
 அழகார்புனகப் புழுகார்சயிலத்
 தனையாவலிகெட் டெல்தாழ;
 இருமானடைபுக் குரைபோயுணர்வற்
 நினையாவுளமுக் குயிர்சோர-
 எரிவாய்நாகிற் புகுதாதபுகக்
 கிருபாதமெனக் கருள்வாயே;
 ஒருமால்வரையைச் சிறுதுள்படவிட்
 டாமோடெறிபொற் கதிர்வேலா-
 உறைமானடவிக் குறமாமகளுக்
 குருகாநிருபொற் புயவிரா;

* கடைக்கால் மிதித்திட்டு=அடிப்படைகொலி.

† கருக்காரர்=பிறவிக்கேதுவாகும் செய்கையோர்.

‡ இருக்கால்=இரண்டு திருவடிகளையும்.

§ சுரச்சூர் நெருக்கு=சுரர்களாகிய தெய்வத்தன்மையோனை ஒலிக்க.

௧௭௩.

திருப்புகழ்.

திருமாக்கமலப் பிரமாவிறிழிற்

நெரியா.அரணுக்

கரியோனே-

செழுவீர்வயல்கற் நருணுபுரியிற்

நிருவிழிவினிற்

பெருமானே. (௨௯)

492. அழுதுமாவாவெனத் தொழுதுமுடுகெக்

கவசமாயாதாக்

கடலூடுந்-

றமைவில்கோலாகலச் சமயமாபாநகர்க்

கனியொணுமோனமுத்

திரைகாழிப்;

பிழைபடாஞானமெய்ப் பொருள்பெறுதேவினைப்

பெரிய.ஆதேசபுந்

புதமாய-

பிறவிவாராகாச் சுழிநிலேபோய்விழப்

பெறுவதோநாணினிப்

புகல்வாயே;

பழைப்பாகேதிப் படுகைமேல்வாழ்வெனப்

படியுமாறாவினத்

தனசாரம்-

பருதுமாறானனச் சிறுவசோனாசலப்

பாமமாயூரணித்

தகவேனே;

பொழுதுகூழ்ப்பாதுவெந் பிடிபடாபார்முதற்

பொடிபடாவோடமுத்

தெறிமீனப்-

புணரிகோகோவெனச் சுருதிகோகோவெனப்

பொருதவேலாயுதப்

பெருமானே. (௩௦)

493. ஆனைவரிக்கோடிளகிற் பாரமுலைச்சாரசைபட்

டாடைமறைத்தாமெலர்க்

குழலார்கன்-

ஆரவடத்தோடலைப் பேசுகைத்தாசைபொருட்

டாராயுமெத்தாகமயக்

கிடுமோகர்;

சோலைமழைப்பாரவிழித் தோகைமயிற்சாதியர்கைத்

துதுவிடுத்தேபொருளைப்

பறிமாத்-

தேரதகமுந்நேழ்காகிற் சேருமழற்காயனையுட்

சோதியொளிப்பாதமளித்

தருள்வாயே;

தானதனத்திதிமிலைப் பேரிகைகொட்டாசமலைச்
 சாயகடற்குரைவதைத் திடுவோனே-
 தாளவியற்சோழிநிக் காவினெழக்கோலியெடுத்
 தாபரம்வைத்தாடுபவர்க் கொருசேயே;
 தேனிரசக்கோவையிதழ்ப் பூவைகுறப்பாவைதனத்
 தேயுருகிச்சேருமணித் கதிர்வேலா-
 சேருணைக்கோபுரமுற் றுனபுனத்தோகையுமெய்த்
 தேவமகட்கோர்கருணைப் பெருமானே. (௩௬)

491. இடருக்கிடராகிய கொணைமக்கணைமேல்வரு
 மிறுதிச்சிறுகாவ்வுரு மதனாலே-
 இயலைத்தருகானக *முயலைத்தருமேனியி
 லெனியைத்தருமாமதி நிலவாளே;
 தொடரக்கொடுவோதையி லடையக்கரைமேலலை
 தொலையத்தனிவியிய கடலாளே-
 துணையற்றணிபூமல ளணையிற்றனியேனுயிர்
 துவளத்தருமோதுயர் தொலையாதோ;
 வடபொற்குலமேருவின் முடுகிப்பொருஞ்ஞானை
 மடியச்சுடவியிய வடிவேலா-
 மறவக்குலமாமொரு குறமெய்த்திருமாமகன்
 மகிழ்ப்புனமேவிய மயில்வீரர்;
 அடரப்படர்கேதகை மடலிற்றழைசேர்வய
 லருணைத்திருவிதிர் லுறையோனே-
 அவனித்திருமாதொடு சிவனுக்கிமையாவிரி
 அமரர்க்கரசாகிய பெருமானே. (௩௭)

495. இமராஜனிலாவதெறிக்குங் கனலாளே-
 இளவாடையுமுருமொறுக்கும் படியாளே;
 சமராகியமாளெடுக்குங் கணையாளே-
 தனிமானுயிர்சோருமதற்கொன் தருள்வாயே;

* முயலைத்தருமேனி = முயற் ளவச்சத்தைக் காட்டும் உடிகு.

௩௭௪

திருப்புகழ்

குமராமுருகாசுடிலத்தன் குருகாதா-
குறமாமகள்ளாசைதணிக்குந் திருமார்பா;
அமராவதிவாழ்வமார்த்தன் தருள்வோனே -
அருணாபுரிவீழியினிற்கும் பெருமானே. (௩௩)

496. இரதசாதமுயி கருமார்புருத்த துதல்வெர்வரும்ப
அமுதநிலயில்விர ஸுருகைகைதக்க மணிபோல்வளங்க
இவ்விசயிபுப ரிதநிலயுற்று இடைதூஸ்துடங்க
வுளமமிழ்ச்சிவிகுடே-
இருகுடலுடொரு வருவாய்க்க முகமேலமுந்த
அளகமவிழவளை கருமேலவிக் கயஞரவிந்த
வகரிடெருகஅத சமுமேயருத்தி முறைபெயருந்த
உரைபெழப்பரிவாளே;
புருவநிமிரூரு ஷ்ணுவாள்நிகைக்க வுபசாதமிஞ்சு
அவசவசமள வியலேதரிக்க அநிலையனந்த
புதுமைவியையது பரமபரிக்க இவ்வோனோனொன்றி
அதிசுக்கங்கையாலே-
புளகமுதிர்விர கென்வாரிதத்த வகாநான்மழுங்க
மனமுமனமுமுரு கியெயாதரிக்க வுயிர்போலுகந்த
பொருளதளவுரு வுறமாயவித்த வியமாதர்சிங்கி
விடஅருட்புரிவாயே;
டாவுமகாமுக சமுமேவலுற்ற சகரால்வியந்த
தமாதியிரபிர பஸமோகாத் சகரால்வொண்ட
படியைமுழுதமொரு கொடியெயித்த வஸையவந்த
கவனித்தமர்செயே-
பழகியிசைவிலிசை விகைபெரகத்தில் திருவாவினன்கு
டியினில்பிரமபுர மதிவ்வாழ்திருத்த னிகைபுருமெண்டர்
பதியமுதியகதி பதையெனுக்கு முறவாவினின்ற
கவதையைப்புகினவோனே;
அரிபுயபலம சமுமாயசிட்ட பரிபாஸனன்ப
சுடையுமிடையாழி கியெனாறதுட்ட கொல்காரொன்ற
அசார்படைபையடை பவுவ்வோறுத்த அபிராமசெந்தி
ஹாகவெற்புகடபோனே-

* கண்டாள் என்பது கண்டாள் என்றாயிற்று.

அருணகிரணகரு னையபூணச்ச ரணமேலேழுத்த
 இரணகரணமுர னுறுருரனுட்க மயிலேறுகத்த
 அருணைவிதைபவர்பெ ரியபோபுரத்தில் வடபாலமந்த
 அறுமுகப்பெருமானே. (௧௪)

497. இரவுபகற் பலகாலும்-
 இயலிசைமுத் தமிழ்கூறித்;
 திராமதனைத் தெளிவாகத்-
 திருவருளைத் தருவாயே;
 பாகருணைப் பெருவாழ்வே-
 பரசிவதத் துவருளா;
 அரணருள்சற் புதல்வோனே-
 அருணகிரிப் பெருமானே. (௧௫)

498. இருவர்மயலோ அமளிவிதமோ
 என்னெசெயலோ அனுகாத-
 இருடிஅயன்மா லமராதியா
 ரிரையுமொலிதா னிலைகளா;
 தொருவனடியே னலறுமொழிதா .
 னொருவர்பரிவாய் மொழிவாரோ-
 உனதுபததூள் புவனகிரிதா
 னுனதுகிருபா காமேதோ;
 பரமகுருவா யனுயிலசைவாய்
 பவனமுதலா கியபூத-
 படைபுமுடையாய் சகலவடிவாய்
 பழையவடிவா கியவேலா;
 அரியுமயலோ டபயமெனவே -
 அயிலையிருள்மேல் விடுவோனே-
 அடிமைகொடுகோய் பொடிகள் படவே
 அருணகிரிவாழ் பெருமானே. (௧௬)

499. இருவினையஞ்ச மலவகைமங்க
 இருள்பிணிமங்க மயிலேறி-
 இனவருளன்பு மொழியகடம்பு
 னினதகமுங்கொ டளிபாட;

௩௭௬

திருப்புகழ்.

கரிமுகனெம்பி முருகனென்னுந்
 களிமலர்மித்த அடியேன்முன்-
 கருணைபொழிந்து முகமுமலர்க்து
 கடுமீடெங்கொ டருள்வாயே;
 நிரிபுரமங்க மதனுடல்மங்க
 நிரழ்கைகொண்ட விடையேறி-
 விவம்வெளியங்க ணருள் குழிகொண்டு
 நிகழுகடஞ்செய் தெமையின;
 அரவியீடங்கொள் மழுவுடையெத்தை
 அமலன்மகிழ்த் தருகாதா-
 அருணைவிளங்கல் மகிழ்குறமங்கை
 அமளிகலங்கொள் பெருமானே. (௩௭)

500. இருவினையுண்பகம்பை கருவினைகூன்குடம்பை
 யிடாடைபாழும்பொதும்ப கிதவாரி-
 இடைதிரிசோங்குகந்த மதுவதுதேங்குகும்ப
 மிரவிடைதுங்குகின்ற பிணசோவுக்;
 குருவியல்பான்டமஞ்ச மருவியகூண்டேஞ்சொ
 டெயிர்குடிபோற்குரம்பை யழிபாதென்-
 றுகுடனேன் றுகொண்ட கருமபிராந்தொழிந்து
 னுபயபதாம்புயங்க ளடைவேனே;
 அருணையிலோங்குதுங்க கிரகராம்புயங்கள்
 அமர்குழாங்குவித்து தொழவாமும்-
 அடியவர்பாங்கபண்டு புகல்கொண்டமுண்ட
 அபிளவசார்ங்ககண்டன் மருகோனே;
 கருணைம்ருகேந்தரஅன்ப ருடனாகேந்தர்கண்ட
 கடவுள்கேந்தார்மைந்த வரைசாடும்-
 கலபகேந்தரதந்தர அரச்சேந்தரகந்த
 காஞ்சேந்தார்தங்கள் பெருமானே. (௩௮)

501. இருளளகமவிழ்மதி போதமுத்தரும்ப
 இலகுதயஸ்புளதுரு பாரபொற்றனங்கள்
 இளகஇடைதுவளவளை பூசலீட்டிங்க
 எவராலும்-
 எழுதரியகலைநெடுநா ஆசைமெத்தவுந்தி
 ஈனியசுழிமடுவினிடை முழுகிநட்பொடந்த
 இதழமுதுபருகிடயிர் தேகமொத்திருந்து
 முனிவாறி;
 முருகுமழ்மலரமளி மீதினிப்புருத்து
 முகவனசமலர்குயிய மோகமுற்றழிந்து
 மொழிபதறவசமழிய ஆசையிற்கவிழ்த்து
 விடுபோதும்-
 முழுதுணரவுடையமுது மாதவத்துயர்ந்த
 பழுதில்மறைபயிலுவள னாதரித்துவின்று
 முனிவர்கார்தொழுதுருகு பா தபம்மென்று
 மறவேனே;
 ஒருசிறுவன்மணமதுசெய் போதினெய்த்துவந்து
 கிழவடிவுகொடுமுடுகி வாசலிப்புருத்து
 உலகழியஇவனடிமை யாமெனக்கொணர்ந்து
 சபையூடே-
 ஒருபழையசருகுமடி ஆவணத்தைபன்று
 உரமொடவனதுவைய வேகிழிக்ககின்று
 உதறிமுறையிடுபழைய வேதவித்தர்த்தந்த
 சிறியோனே;
 அரியவுடுபதிகடவி பாடச்சிலம்பொ
 டழகுவடமணிமுடிவி பாளமிட்டழுத்த
 அமரரொடுபெர்முடுகி ஆழிபைக்கடைத்து
 அமுதாக-
 அருளுமரிதிருமருக ஈவாரணத்தைபன்று
 அறிவினுடனொருகொடியி லேதரித்துகத்த
 அருணகிரிகரிலெழு கோப்புரத்தமர்ந்த
 பெருமானே. (௩௭)

502. இறுகுமணிமுலை மருவுதாளமு
மெரியுமுமிழ்மழி
*இரவியெனதுயிர் கவாவருகுழ
விசையினுறுகட
நறுசண்டிபதி மதனன்னிகொடு
சாமிலெளியெனு
தருணமணிபொழி லருணைகருறை
சயிலமிசையினில்
முறுகுநிரிபுர மறுகுகளெழ
முறுவலுடைபவர்
முடியகொடுமுடி யகார்பொடிபட
முடுகுமரகத
குறவர்மடமகள் அமுர்தகனதன
குவடுபடுமொரு
கொடியகடரிலை தனையுமெழுதல்
குறுகவிடவல பெருமானே. (௪௦)
503. உலையிலனலொத்த வுடவினனல்பற்றி
யுடுபதிபைமுட்டி
லுருகிவரவிட்ட பாமககமுற்று
வுனதடியைநத்தி
கிலைநதலிவிட்ட திலதமவின்பொட்டு
திசழ்முகவர்முத்து
கிலுருவலிவிட்ட மயல்கவலைபட்டு
திருடனெனவெட்கி
கலைகனகவட்ட திமிலைபறைகொட்ட
கனகமயில்விட்ட
கருதலரின்முட்டி கருகிவருதட்ட
கதவமணருற்ற குலகாலா;

*இரவி=இரவி, வருத்தி.

அலைகடலுடுத்த தலமதனில்வெற்றி

அருணாவளர்வெற்பி

ஹுறையோனே.

அசுரர்களைவெட்டி யமரர்சிறைவிட்டு

அரசுநிலையிட்ட

பெருமானே. (௪௧)

504. கடல்பரவுதாங்கமீதெழு

கருதிமிகமடந்தைமார்சொல்வ

திங்களாலே-

தந்தியாலே;

வடவனலைமுனீந்துயிசிய

வயலருணையிவ்வஞ்சிபோதந

தென்றலாலே-

லங்கலாமோ;

இடமுமையையணந்தநாதரி

எழுமுகிகள்பிளந்துயிழை

ஹைஞ்சுமீர-

லித்தவேலா;

அடலகார்கலங்கிபோடமு

அரிபிரமபுரந்தாரதியர்

னிந்தகோவே-

தம்பிரானே. (௪௨)

505. கமலமுகப் பிறைறுதல்பொற்

சிலையெனவச் சிரகணைநற்

கயலெனபொற் சுழலும்விழிக்

குழல்கார்போல்-

கதித்தரனொப் பியதசனக்

கமுகுகளப் புயகழைபொற்

கரகமலத் துகிர்விரிற்

கிளிசேரும்;

குமரிதனத் திதலைமலைக்

கிசலியிணைக் கலசமெனக்

குயிலுழைசற் றசையமணிக்

கண்ணுடக்-

கொடியிடைபட் டெடைநடைபொற்

சாணமயிற் கெமனமெனக்

குனகிபொருட் பறிபவருக்

குறவாமோர்

திமிலையுடுக் குடன்முரசுப்

பறைதிமிதித் திமிதிமெனட்

டிமிடிமிடிட் டிருந்திமிதித்

தொலிதாளம்-

செககணசெக் கணகதறத்

திடுதிடுதெனக் கொடுமுடியெட்

டிகைகிணைபட் டெவரிபடச்

கிணைகோடி;

*கோடி=கோட்டி, வளைத்து,

க. ௮௦

திருப்புகழ்.

அமில்வுடந் தசுர்முடிப்
 பொடிபடரத் தமுள்பெருநத்
 தொகுதரைதொட் டலகையுணத்
 தொடும்வேலா-
 துவளிதினைப் புனமருவித்
 குறமகளைக் களவுமயந்
 சுருமொடனைத் தருணமிரிப் பெருமானே. (சக.)

506. கமலமொட்டைக் கட்டழித்துக்குடிரியை
 நீலேருலைத்துப் பொற்குடத்தைத்தமனிய
 கலரவர்க்கத் தைத்தகர்த்துக்குலையற இளநீனாக்-
 கறுவிலுட்டைப் பிற்றாத்திப்பொருதப
 சயம்விளைத்துச் செப்படித்துக்குலைய
 கரிமருப்பைப் புக்கொடித்துத்திறல்மக
 னனபிஷேகம்;
 அமலர்நெற்றிக் கட்டழற்குட்பொடிசெய்து
 அதிகசகரப் புட்பறக்கக்கொடுமைபி
 வடல்படைத்தச் சப்படுத்திச்சபநமொ
 டிருநாளம்-
 அறைதல்கற்பித் துப்பொருப்பைப்பரவிய
 கிறகறுப்பித் துக்கதிர்ந்துப்புடைபடு
 மபிநவச்சித் தத்தனத்துத்திருடிக னுறவாமோ;
 தமரமிக்குத் திக்கதிர்க்கப்பல்பறை
 தொகுதொகுத்தித் தொத்தொகுக்குத்தொகுதொகு
 தரிசிடத்தத் தத்தரிக்கத்தரிசிட எனவோதி-
 †சகடுறப்பக் கப்பழொத்திப்புகையெழ
 விழிகளுட்செக் கச்சிவத்துக்குறளிகள்
 தலசகள்பட்சித் துக்கினித்துக்கழுதொடு
 கழுகாட;

* அபிஷேகம் = சீர்தம். † சகடு உற பங்க பழு ஒத்தி = பங்கத்துப்
 பழுவினாப்புகள் செரிய முட்டையி வகையினத்தித் துணைக்கைக்கத்தாடி.
 ‡ களித்து = களிப்புக.

அமலைபுற்றக் கொக்கரித்துப்படுகள
அகராத்தத் திற்குளித்துத்தமிழையென
அடிநடித்திட் டிட்டிடித்துப்பொருதிடு
மயிலோனே-
அழகுமிக்கச் சிதாபச்சைப்புரவியி
னுலவுமெய்ப்பாத் சங்குநெச்சற்குருபா
அருணையிற்சித் தித்தெனக்குத்தெளிவருள்
பெருமானே. (சச)

507. கரிமுடக்கடகளிற் றதிககற்பகமதக்
கஜமுகத்தவுணனைக் கடியானே-
கடலையெட்பயறுநற் கதலியிற் கனிபலக்
கனிவயிற்றினிலடக் கிடவேழம்;
அரிமுகத்தினனெ திர்த் திடுகளத்தினின்மிருத்
தமர்புரிக்கணபதிக் கிளையோனே-
அயிலெடுத்தகார்வெற் பலைவுறப்பொருதுவெற்
றியையிருத்தறமுகக் குமரேசா;
கரிமிருக்கினைகளைப் பரியெனக்கடியவளக்
கையில்பிடித்தெதிர்தேத் திடுமீசன்-
கடனமிப்படியிடத் தினுமிசைத்தரையினிற்
கரியுரித்தணிபவற் கொருசேயே;
† துரிபெறச்சரிபொழிற் கனவயற்கழருளத்
‡ துரியமெய்த்தரளமொய்த் திடவிறிச்-
கார்துதித்திடமிருத் தியல்தழைத்தருணையிற்
கடாயிற்சரவணப் பெருமானே. (சாடு)

508. கருகிறஞ்சிறந் தகல்வனபுகல்வன
மதனதத்திரங் கடியனகொடியன
கனகருண்டலம் பொருவனவருவன நீபரிதாவும்-

* கடியனம் = கடியனம்.

† துரி = (காய்கனிகள் ஆகிய) கமை.

‡ துரியமெய்த்தரளம் = தாய்மைபாடி முத்தகன்.

§ டரி = வடவாமுகாட்டினி.

௩.அ.௨-

திருப்புகழ்

கடலுடன்படர் தடர்வனதொடர்வன
வினாயுஞ்சுணர் தொளிர்வன*பிளிர்வன
ஃனையகின்றகின் றெதிர்வனமுதிர்வன
இனையோர்முன்;

†செருவைமுண்டகஞ் சிறுவனவுறவன
களவுவஞ்சகஞ் சுழல்வனவுழல்வன
தெனனதெந்தனத் தெனதெனதெனதென
எனகாதம்-

தெரிசுரும்பைவென் நிவேனஅவேன
மாருள்செய்கண்கள்கொண் டனைவர்தமுயிரது
திருகுளின்றமங் கையர்வசமழிதலை
யொழீவேனோ;

மருவுதண்டைகின் கிணிபரிபுரமிவை
கலகலன்கலின் கவினென இருசரண்
மலர்கள்ளொந்துநொர் தடியிடவடிவமு
மிகவேறாய்-

வலிபகிங்கமுங் காடியுமுமுழைபு
முறைசெழும்புனந் தினைவினையிதன்மிசை
மறவர்தங்கன்பெண் கொடிதனைபொருதிரு
வுளகாடி;

அருகுசென்றடைத் தவன்சிறுபதயுக
சததளம்பணித் ததிவிதகலவியு
ளறமருண்டுசெஞ் சவளுடன்மகிழ்வுட
னனைவோனே-

அமர்ச்சங்கமும் குடிபுகநொடியினில்
நிருதர்ச்சங்கமும் பொடிபடஅமர்செய்து
அருணைவந்துதென் திசைதனிலுறைதரு
பெருமாளே. (சக)

509. காணாததாரம் நீணாதவாரி

காதாரவாரம்

தன்பினாலே-

* பிளிர்வன=கொப்புளிப்பன. † செருவைமுண்டுதகம்சிறுவன=
பொருயன் தகம்செருவன.

திருவருணை.

௩௮௩

காலானும்வேளும் ஆலாலகாத்	
காலாந்நிலாவுமு	னித்துப்பூமேல்;
காணானதோகை தூலாடைசோர	
நாடோர்களைசஅ	ழித்துதானே-
நானுபவாத மேலாகஆகம்	
நாடோறும்வாடிம	யங்கலாமோ;
சோணுசலேச பூணாரீடு	
தோளாறுமாறும்வி	ளங்குராதா-
தோலாதவிர வேலாலடாத	
குராளன்மாளவெ	குண்டகோவே;
சேனாடர்லோகம் வாழ்மாதியானை	
திராதகாதல்சி	றந்தமார்பா-
தேவாதிநூடு மூவாதிமூவர்	
தேவாதிதேவர்கள் தம்பிரானே.	(சுள)

510. காராடக்குழலாலாலக்கணை
 கண்கள்கழன் திடவேமுகங்களி
 னுலாபச்சிலைபாலேமெற்புசி
 மஞ்சள்கலந்தணிவாளிகொத்தள
 காதாடக்கலன்மேலாடக்குடி
 பின்பரசங்குடமார்பனிற்கொளி கொங்கைமாதர்-
 காசாசைச்செயலாலேசாக்கிடு
 விஞ்சையர்கொஞ்சிலொரிளங்குயில்
 போலேநந்தெருவூடாடித்தீதயல்
 தொங்கல்வெகிழ்ந்திடையேதுவண்டிட
 கால்தாவிச்சதியோடேசித்திர
 மென்படம்புரிவாருடன்செயல் மிஞ்சலாகிச்;
 சிராடிச்சிலைள்போய்மெய்த்திரை
 வந்துகலத்துயிரோடவங்கமொ

* முனித்து=முனிப. † பூ=பூமி.

‡ மெற்புசி=மேல்பூசி. § தயல்=அசைகின்ற.

க அ ச .

திருப்புகழ்.

டோடிப்பலனோயோடுத்தடி
 கொண்டுஞாங்கெனவேடந்துசொல்
 ியோடிக்கிடைபாயோடுக்கிய
 டங்கியழிந்துயிரோனோஞ்சொளி யுங்கண்மாதச்-
 சோமந்ஃபொறிகேளாமற்செவி
 துன்பமொடின்பமுமேமறத்துபின்
 ணையர்கற்றமுமாதோர்மக்களு
 மண்டியுமண்டையுடே குவிந்திது
 சிசியிசெயிபோகாதற்சனி
 யன்கடவென்றிடவேகிடத்துடல் மங்குவேனோ;
 மாரோன்முப்புரநீரூயுற்றிட
 அங்கியுழிந்துடுவோரிபம்புவி
 தோல்சியத்தொடேயேகாசர்ச்சடை
 கங்கையினம்பிறையாணிந்தவர்
 மாதேறிக்கடலாலாஸத்தையு
 முண்டலொந்தை ிவானுபங்குறை
 மென்றன்மாதா-
 மாலோனுக்கினையாள்மாபத்தினி
 அம்பிகைசங்கரிமோககந்தரி
 ிவேதாமக்கலைநுபாள்முக்கணி
 ரம்பியகொங்கையினுள்பயந்தருள்
 மானூனக்குமாதோகைப்பரி .
 யின்பதவன்குருவே || மெனஞ்சார்
 தொண்டுபாடச்;
 குரார்மக்கிடமாமேருக்கிட
 அங்கடனென்கிரியோடிபங்கொடு
 ிதிபெழற்றிடபாதாளத்துறை
 கஞ்சாவின்பணமாயிரங்கெட .

* டோடி=அதிவு. † ஷாசம்=பேர்வை. ஷாசர்=பேர்வை
 உடைபடவர். ‡ சிவகுலங்குறை=சிவகுலானோடுகட (அவ்ந்திரு
 மெனில்) பாதிமாக உறையும். § வேதாம=வேதாகம.
 || மெனஞ்சார்=மெனஅம்சார். ¶ திபுசம்=செருநிவு.

திருவருணை.

௩௮௫

சூழ்வாளக்கிரிதுளாகிப்பொடி
 விண்ணிறைந்திடவேடம்புரி கின்றவேலா-
 சோர்வேதத்தலைமேலாடிச்சக
 பங்கயசெங்கரமோடகம்பெற
 வாகாணக்குறமாதோடப்புத
 *மங்குலணங்குடனேமகிழ்ந்துநல்
 †துணைடிச்சுடராகாசத்தைய
 ‡தூண்டுகவிளங்கருணாசலத்திகழ் தம்பிரானே. ()

511. கர்ருமருவும்பெருகு சோலைமருவுங்கொடிய
 ‡காகளமடங்கவுமுழங்குமதனுவே-
 காலடரவம்பமளி மேலடரவந்துபொரு
 காமன்விடுவிஞ்சுகனை அஞ்சுமலராலே;
 ஊருமுலகும்பழைய பேருகம்விளைத்ததென
 வோரிரவுவந்தெனது சிந்தையழியாதே-
 ஊடியிருகொங்கைமிகை கூடிவரிவன்டினமு
 லாவிபகடம்பமளர் தத்தருளுவாயே;
 ஆருமாவும்பிறையு நீருமணிபுஞ்சடைய
 ராதிபரவும்படிநினைந்தருநாதா-
 ஆறுமுகமுங்குரவு மேறுமயிலுங்குறவி
 பாளுமுரமுந்திருவும் அன்புமுடையோனே;
 மேருமலையும்பெரிய சூருமலையுங்கரிய
 வேலைபலையும்பகையும் அஞ்சவிடும்வேலா-
 மேதினியிறைஞ்சுமரு ணுபுரியிளங்குதிரு
 விதியிலெழுத்தருளி கின்றபெருமானே. (சக)

512. கிதன்னைதமெச்சு குரலாலே-
 கிறுமையார்முடித்த குழலாலே;
 நீதியிலாதழித்து முழலாதே-

* மங்குலனுணங்கு=விண்ணுலகப்பெண்=தெய்வயானை.

† தூண்=சுவமாகிபடிக்கிண்பதம்பம்.

‡ காகளம்=(குயிலைய) எய்தாளம்.

கூடல்

திருப்புகழ்.

நீமயிலேநின்று	வாவேணும்;
குதமர்குருட்க	பொருகுரா-
சோணமியிலுற்ற	குமரோசா;
ஆயிர்காநொருச்சோ	லருள்வோனே-
ஆன முகார்கனிட்ட	பெருமானே. (இ)

513. குாவகறுமளககுமல் கோழிக் காட்டியெ
 குலவுநிருகயல்கள்கிழி மோதித்தாக்கியெ
 குமுதமலரொளிபவன் வாயைக்காட்டியெ
 குழையாத-
 குணமுறுகடுனிதுபயில் கூறிக்காட்டியெ
 குலையிருகலைகெழ விழிக்காட்டியெ
 *குடவியிடுமெரிவைபர்க ளாறைப்பாட்டிலெ
 கொடியேன்யான்;
 பொருளிளமைகலைமனமு மேகப்போக்கிப
 புலையனிவனெனவுலக மேசப்போக்கென
 பொறிவழியிலநிவழிய பூசச்சேட்டைகள்
 பெருமாதே-
 புதுமலர்கள்மருவுமிரு பாதத்தாற்றியெ
 பொதுவகையிலருணைகலை நீன்கர்த்தாத்தென
 புகழடிமைதனையுனது பார்வைக்காத்திட
 நினையாதோ;
 அவமுடனறுகுமதி யார்த்மத்தாக்கமு
 மணிபுமொருசடைமவுனி நாதர்க்கேற்கவெ
 அறிவரியவொருபொருளை போதத்தேற்றிய
 அறிவோனே-
 அழகுசெநிசூழலியர்கள் ஈவானத்தாட்டியர்
 தருமமுதுசாவணையில் வாவித்தேக்கியெ
 அறுசிறுவரொருவுடல மாகித்தோற்றிய
 இனையோனே;

* குடவியிடும்=வளைக்கும்.

† மந்த அகங்குமம்=ஊழ்ந்தையும் உருத்திராக்ஷமும்.

‡ உளத்தாட்டியர்=வார்த்தைகை மாநர்கள்.

திருவருணை..

௩௮௭

சுருள்வஅசுரர்கள் மாளத்தூட்ட
 தயவுமுடையினையிடு மாவுக்காக்கம்
 சுவற்பெழுதலுமுறை யாகக்கூப்பிட
 முனிவோனே-
 தடிமுழவுமறவரிட சேவற்காட்டினில்
 துணைமலரினனுதினை காவற்காத்தனை
 சுரியமுழக்குறமகளை வேளைக்காத்தனை
 பெருமானே. (௫௧)

514. குழையுமாய்மோகமோகி, குமரனுமாய்விடுகாதவி
 குலவனுமாய்நாடுகாடுகாடு தமோநிக்-
 குனிகொடுகூனிடொகிடு கிழவனுமாயாவிபோய்கிட
 கிறகுடனேதுளியாவது துமறியாதாய்;
 பழயசடாதாரமேனிகழ் கழியுடல்காணுநிராதர
 பரிவிவாநீனாடுகாடு மடைமாறிப்-
 பலபலவாய்மோகசாதக வுடல்கொடுமாயாதபோதக
 பதியழியாவிடுபோயினி யடைவேனே;
 எழுகடல்தீமுளமேருவு மிடிபடவேதாவும்வேதமு
 மிரவியும் || வாய்பாறியோடிட முதுசேடல்-
 இருளறுபாதாளலோகமு மிமையமுநீருகவாங்கிரி
 கிருபினவாய்கிழமாதிர மலையாய்;
 அழகியமாபாகசாதன னமரமுநீருதமாறுசெய்
 அவுணர்தமரசேனை துளமு வினையாடி-
 **அமரினமேவாதருரை அமர்செயும்வேலாயுதாயுர்
 அருணையிலவாழ்வாகமேவிய பெருமானே. (௫௨)

* காத்தனை=காத்த அன்னை, † அறியாதாய்=அறிந்து தாவி.

‡ நிராதர டரிவுஇனி வான் = நிராதரமாயி துன்பமில்லாத
 ஆகாயத்தில்.

§ கால மடைமாறி=கழிந்தபோதும் காலங்குலப்பிரமான வாயு
 வைக்கழியாத திருப்பி.

|| வாய்பாறி=நுடம்விட்டுப்பெயர்ந்து.

** அமரினமேவாத=அமைதியைப் பொருந்தாத.

பெருமானே. (இங்)

வருவோனே.

* சொதிமலை = திருவள்ளூர் மலை.

திருவருணை.

௩௮௬

அடியவரச்சத் தழுங்கிடுத்துப்
 தனையொழிவித்துப் ப்ரியங்கள் தந்திடும்
 அருணகிரிக்குட் சிறத்தமர்ந்தருள்
 பெருமானே. (௫௪)

517. சிவமாதானே அனுபோகமதாய்
 சிவஞானமுதே பசியர்ந்தித்-
 திகழ்வோடிருவோ ரொருருபமதாய் மனுபோகி;
 திகைகளோகமெலா
 இவனையெனமா லயஞோடமரோ மறையோத-
 ரிளையோனெனவே மறையோத-
 இறையோவிடமாய் விளையாடுகவே
 வியல்வேலுடன்*மா அருள்வாயே;
 †தவலோகமெலா முறையோவெனவே
 தழல்வேல்கொடுபோ யசாரைத்-
 தலைதூள்படரழ் கடல்தூள்படமா
 தவம்வாழ்வுறவே விடுவோனே;
 கவர்பூவடிவான் குறமாதான்மால்
 கடனாமெனவே அணைமார்பா-
 கடையேன்மிடிதூள் படனோய்விடவே
 ‡கனல்மால்வரைசேர் பெருமானே. (௫௫)

518. சினமுடுவல்லரிதழகு டன்பருந்தின்கணங்
 கொடிக்கெருடன் அலகைபுழு வுண்டென்கண்டின்புறஞ்
 செடமளறுமலசலமொ டென்புதுன்றுங்கலந்
 துன்பமேவு-
 சென்னவலைமரணவலை ரண்டுமுன்பின்தொடர்ந்
 தணுருமுடலனெகவடி விற்கடைந்தம்பரஞ்
 சிறுமணலையளவிடினு மங்குயர்ந்திங்குலந்
 தொன் துநாயேன்;

* மா=மயினிய குதிரை. † தவ=மிகவும்.

‡ கனல் மால்வரை=திருவண்ணாமலை.

க.க.௦

திருப்புகழ்.

கனகபுவிநீழல்மருவி யன்புறுத்தொண்டர்பங்
குறுகஇவியருள்நிறைப வந்துதத்தென்றுமுன்
கடனெனதுஉடலுயிரு முன்பரந்தொண்டுகொண்
டன்பரோடே-

கலவிகலமருவிவடி. வஞ்நிறத்துன்பதம்
புணர்கரணமயில்புறமொழின்பொண்டண்டருங்
கனகமலர்பொழியுன தன்புகத்தின்றுமுன்
சிந்தியாதோ;

தனனதனதனனதன தந்நனந்தத்தனம்
தகுகுகுகுகுகுகு குடங்குடங்குத்தந்
தவிஸ்முரகபறைதிமிலை டிங்குடிங்குத்தந்
தண்டர்பேரி-

தடுடுடுடுடுடுடுடு டெண்டுண்டுண்டுண்
டிமிடிமிட்டகுத்திருகுசங்குவெண்கொம்புதிண்
கடையுகமொடொலியகடலஞ்சவஞ்சன்குலஞ்
சிந்திமாள;

சினமுடுகிஅயினருளி யும்பரந்தம்பரத்
தினையா கர்புயியுளது மந்தரம்பங்கயன்
செகமுழுதுமகிழுகிரி அப்புயன்தொண்டுகொண்
டஞ்சல்பாட-

திருமுறுவலருளியென தெத்தையிப்பங்குறுங்
கவுரிமனமுருகவொரு கங்கைகண்டன்புறுத்
திருவருணிகிரிமருவு சங்கரான்கும்பிடுந்
தம்பிரானே. (ருக)

௧19. செஞ்சொற்பண்பெற் திருகுடமாமுலை
கும்பத்தந்தித் குவடெனவாலிய
தேத்தப்பந்தித் தாளமதாமென விடராலி-
சித்திக்கந்தித் திருகனையாமுன
தங்கத்தம்பொற் பெதுவெனவோதுவ
†திண்டுப்புத்தித் திருகனிதானுமு னிதழாமோ;

* தத்த=தா. † திண்டுப்புத் தித்திடு கனிதானும்=திண்டிப்பும்
தித்தித்திடு கனிதானும். அப்பு=பவளம்.

திருவருணை

௩௬௧

மஞ்சொக்குங்கொத் தளகமெனாமிடை
 கஞ்சத்தின்புந் திடுநெருவேயினை
 வஞ்சிக்கொம்பொப் பெனுமயிலேயென
 முறையேய-
 வத்தித்திந்நப் படிமடவாரொடு
 கொஞ்சிக்கெஞ்சித் தினமவர்தாடொழு
 மத்தப்புந்திக் கசடனெகாளுந் தடிசேர்வேன்;
 நஞ்சைக்கண்டத் திடுபவாரொடு
 திங்கட்பிஞ்சுக் கரவணிவேணியர்
 நம்பர்ச்செம்பொந் பெயரகரேசனை யுகிராலே-
 நந்தக்கொந்திச் சொரிஞுடல்சோர்வா
 *நந்திக்கம்பத் தெழுநரகேசரி
 நஞ்சக்குண்டைக் கொருவழியேதென மிகநாடி;
 வெஞ்சச்சிம்புட் சொருபமதானவர்
 பங்கிற்பெண்கந் புடையபெனையகி
 விந்தைச்செங்கைப் பொங்கிதவேடுவர்புனமீதே-
 வெண்டித்தங்கித் திரிகிழவாஅதி
 துங்கத்துங்கக் கிரிஅருணாபுரி
 வெங்கட்சிங்கத் தடிமயிலேறிய பெருமானே.()

520. தமரகுரங்களுங் காரிருட்டிழம்பு
 மெழுகியஅங்கமும் பார்வையிற்கொளுத்து
 சமுலுமிழ்கண்களுங் காளமொத்தகொம்பும்
 உளகதக்கடமாமேல்-
 தனிவருமத்தகன் பாசம்விட்டெறிந்து
 அடவருமென்றுகித் தாருலத்திருந்து
 தமரமுமைந்தருஞ் சோகமுற்றிரங்க
 மாணபக்குவமானாள்;
 கமலமுகங்களுங் கோமளத்திலங்கு
 கையுநெடுங்கணுங் காதினிற்துலங்கு
 கனககுதம்பைபுந் தோடும்வஜ்ஜரஅங்க
 சமுமடற்குடர்?வனும்-

* கந்தி=தோன்றி.

௧௧௨

திருப்புகழ்.

கடிதுலகெங்கனாங் *தாடியிட்டுவெந்த
 மயிலுமிலங்கலங் காரபொற்சதங்கை
 கழலொளிதண்டையங் காலுமொக்கவந்து
 வரமெனக்கருள்கூர்வாய்;
 இமகிலவந்தபொன் பாவைபச்சைவஞ்சி
 அகிலதலம்பெறும் பூவைசத்தியம்பை
 யினமுடையின்செழும் பாஸ்துடித்திலங்கு
 மியங்கிமிர்த்தடுவோனே-
 இறைவரிறைஞ்சகின் ருகமப்பரசங்க
 முரைசெய்திடும்பரசன் டாவிசித்துநின்ற
 ரணமுகதுங்கவெஞ் சூருடற்பிளந்த
 அயிலுடைக்கதர்வேலா;
 அமணரடங்கலங் கூடலிற்றிரண்டு
 கழுவினுதைந்துதைந் தேறவிட்டுநின்ற
 அபிநவதுங்ககங் காந்திக்குமைத்த
 அடிபவர்க்கெளியோனே-
 அமரர்வணங்குகந் தாகுறத்திகொங்கை
 தனில்முழுஞ்கடம் பாமிருத்தசெஞ்சொ
 ளருணைநெடுத்தடங் கோபுரத்தமர்ந்த
 அறுமுகப்பெருமானே. (௫௮)

தனனா தனனா தாந்தன தாந்தனதம் .

தனனா தனனா தாந்தன தாந்தனதம்

தனனா தனனா தாந்தன தாந்தனதம் தனதான .

521. திம்மோதிய ஞானோமயி லாண்டலி யாம்புறவங்
 கெனிகாடையி டுன்னிலேரளி யாங்குரல் வாய்த்ததிசெந்
 தருமமிட றெலியாரித ழாஞ்சுனை தேன்கனியின்
 சுவைசேரும்-
 தனபரமு மலையாமென லோங்கிட மாம்புபொறிநி
 திடேல்கிழி நுதலேசிலை வான்பிறை மாத்துளிரின்
 சரிதார்குழ லிருளாகை யோங்கிய வான்கதிரின்
 சுடர்பாய்;

* தாடி=தாடி=பிரயாணம். † அனில்=அன்றில்.

‡ பொதிசுத்திட=தேமச்சித்திட.

திருவருணை.

௩௬௩

குமிழ்நாசியின் முடிமோமதி யாங்குளிர் சேங்கடலஞ்
சரிதோடினை செயியாடுச லங்குள பூங்குமுகம்
கொடிதுலிடை யுடைபாசன மாம்பரியர் மாண்புரிமீன்
கொடியாதர்.

குணமோடம் ளியினாடினு மோங்கிய பூங்கடலஞ்
சரணாபுர ருசனோகையு மெந்திடு மாண்டலையின்
கொடியோடெழு தரிதாம்படி வோங்கிய பாக்கையுமன்
தகையேனே;

திமிதோதியி திமிதோதியி தாங்கண தீங்கணதொங்
தருதோதரு தருதோதரு டாங்குட தீங்கடதொங்
திருடோடியி ழுமிடோடியி டாங்குட டக்தகமென்
தியல்பேரி.

திசைமுகக கடலேழ்பொடி யாம்படி யோங்கியவெங்
கரிதோப்பி யசுரார்கள மாண்டிட நீண்டாவின்
சிரமின்பட குவடொதுங் வான்பெற வாங்கியவன்
கதிர்வேலா;

கழிமாந்விதழ் சடைபாசடி யேன்துயர் தீர்த்திடவென்
தழல்மாபொடி யருள்வோசடல் மான்துடி தாங்கியவன்
கார்மாடரு னுமையாளெமை யின்றவ ளின்றருள்மென்
ருசனோனே.

தடையேனிரு வினோகோம்பல மாண்டிட திண்டியவென்
சுமோகிணி வளிநாதி பாங்கனெ னும்பயர்மின்
கலைநுலுடை முருகாடும் லோங்கிய வோங்கலின்வன்
பெருமானே. (திரு)

522. தலையைமழித்துச்செவந்த துணியையரைக்குப்பினைந்து
சடையைவளர்த்துப்பிரித்து புலியாடை-
சதிரொடுவப்பப்பினைந்து விரகொடுகற்கப்புகுந்து
தவமொருசத்தத்தறிந்து திருநீறு;
கலையைமிருத்திட்டணிந்து கரணவலைக்குட்புகுந்து
கதறுநிலைக்கைக்கமர்த்த எழிலோடே-
கனகமியற்றித்திரிந்து தவளுமெனைச்சற்றறிந்து
கவலைபொழித்தற்கிங்கி யருள்வாயே;

* இதழ்=இதழி=கொன்றை. † மா பொடி=திருநீறு.

‡ அழலோங்கிய வோங்கல்=திருவண்ணாமலை.

௩௩௪

திருப்புகழ்

அலைகடலிற்கொக்கரிந்து மருவரையைப்பொட்டெடுத்திது
 மமருகைத்திற்புகுத்து முயராணை-
 அருளொருகைப்பற்றிவந்து மருணகிரிப்புச்சிருந்து
 மதிவுளபத்தர்க்கிரங்கு மிளையோனே;
 மலையைவளைத்துப்பறந்து மருவுபுரத்தைச்சிவந்து
 வந்துகைத்திட்டுருந்த சிவனாந்தம்-
 மதலைபுனத்திற்புகுத்து காவடிவுற்றுத்திறிந்து
 மறமயிலைச்சுற்றிவந்த பெருமானே. (௬௦)

523. தேதெனவாசமுற்ற தேவினோதமெச்சு
 தேனளிசூழமொய்த்த மலராலே-
 சிறுமராவெயிற்றி ஓநிறமகாளம்விட்ட
 தெலிளாவெறிக்கு மனலாலே;
 போதனைநீதியற்ற வேதனைவாளிநொட்ட
 போர்மதராஜனுக்கு மழியாதே-
 போகமெளகிறைத்து மோகவிடாய்மிருத்த
 பூவையையிணைக்க வரவேணும்;
 மாநிலைவேணிவைத்த நாதனுமோதுபச்சை
 மாயனுமாதரிக்கு மயில்வீரா-
 வானவர்சேனைமுற்றும் வாழமாரபதிக்குள்
 வாரணமானதத்தை மணவாளா;
 மேதினியோர்தழைக்க வேயருணாசலத்து
 விதிகிம்மேவிக்கு முருகோனே-
 மேருவைநீறெழுப்பி நான்முனாற்பதத்தில்
 வேலடையாளமிட்ட பெருமானே. (௬௧)

524. தோதகப்பெருர்ப யோதாத்தியக்கு
 தோகையர்க்குகெஞ்சு மழியாதே-
 குலைவெப்படர்த்த வாதபித்தமென்று
 குழியினித்தணங்க ளனுகாதே;

திருவருணை.

௩௬௩

பாதகச்சமன்தன் மேநியிற்புகுந்து
 பாசம்விட்டெறிந்து பிடியாதே-
 ஈபாவலந்திரங்கி காவலர்க்கிசைந்த
 பாடல்மிக்கசெஞ்சொல் தரவேணும்;
 வேதமிக்கவிந்து நாதமெய்க்கடம்ப
 விரபத்ரகந்த முருகோனே-
 மேருவைப்பிளந்து சூனைக்கழித்து
 வேலையிற்றுணைந்த கழிவேலா
 கோதைபொற்குறிஞ்சி மாதுகச்சனிந்த
 கோமளக்குரும்பை புணர்வோனே-
 கோமுகத்திலங்கு சோணவெற்புயர்த்த
 கோபுரத்தடர்ந்த பெருமானே. (௧௨)

525. பழமைசெப்பியழைத்துமிகுத்துடன்
 முறைமசக்கியனைத்துக்கக்குறி
 படஅழுத்திநி தப்பமளித்தரு குறவாடிப்-
 பதநியெச்சிலை யிட்டஇதழ்க்கோடு
 விரவுகுத்திர வித்தைவினைப்பவர்
 பலவிதத்தினு மற்பமெனச்செய லுடைமாதர்;
 அழிதொழிற்குவி ரூப்பொடுநத்திய
 அசடனைப்பழி யுற்றஅவத்தனை
 அடைவுகெட்டபு ரட்டனைமுட்டனை யடியேனை-
 அகிலசத்தியு மெட்டுறசித்தியு
 மெளிதெனப்பெற வெட்டவெளிப்படு
 மருணபொற்பத முற்றிடவைப்பது
 மொருநாளே;
 கொழுமையிற்பெரு நெட்டலகைத்திரள்
 கரணமிட்டுந கைத்தமிதப்படு
 † குவிவிட்டக ளத்திலெதிர்த்திடு மொருசூன்-

* பாடலன்ஈசங்கோதேவர், † குவிவிடபடைமுக ஓவிக் குறிப்பு.

௩௬௩

திருப்புகழ்.

குருநிகக்கிய திர்த்தவிழப்பொரு
நிசிராப்படை பொட்டெழவிக்ரம
குலவுசத்திகை விட்டருள்கெர்ச்சித

மயில்கிரா;

தழையுடுத்தரு நத்திபதத்துணை
வருடிவட்டமு கத்தலமைக்குறி
தடவிவெற்றிக தித்தமுலைக்குவ டதன்மீதே-
சதிர்பெறத்தமு விப்புணர்வித்தக
முனிவாச்சித்தர்க ணத்தர் துதித்திடு
தலைமைபெற்றரு ணைப்பதியிற்றிகழ்
பெருமானே. (௬௩)

526. பாண்மலரதுதைக்கும் படியாலே-
பாவியினமதிகக்குங் கனலாலே;
நாணமழியவுரைக்குங் குயிலாலே-
நானுமயலினினைக்குங் தரமோதான்;
சேணிலரிவையனைக்குங் திருமார்பா-
தேவம்மருடமணக்குங் கழல்கிரா;
காணாருணையில்கிற்குங் கதிர்வேலா-
காலன்முதுகைகவிர்க்கும் பெருமானே. (௬௪)

527. பாலாய்நூலாய் தேனாய்நீளாய்
பாகாய்வாய்சொற் கொடியார்தாம்-
பாடாவாடா வேடாவாலே
பாடாயிடம் நிடைபிறும்;
தோலாலேகா லாளேயுது
சேரும்பாசக் குடில்மாச-
தோயாமாய் வோயாகோயால்
சோர்வாய்மாளக் கடவேனோ;

* நின் ஆய் பாகாய்நீண்டேருகின்ற ஆய்த்த பாகாய்,

† பாடா ஆடாவேன் தோலாவே=பாடி ஆடிவேட்கின்ற வலையினாலே.

திருவருணை.

௩௬௭

ஞாலமேளா வேதாபோதா

காதா*சோதித்

கிரியோனே-

ஞானசாரா வானுள்கோனே

கானுவேதப்

பொருளோனே;

வேலாபாலா †சீலாகாரா

வேளேவேடக்

கொழுகோவே-

வீராதாரா ஆறுதாரா

வீராவீரப்

பெருமானே. (௧௫)

528. புணர்முலை மடந்தைமாதர்

வலையினி னுழன்றநேக

பொறியுட ஸ்மத்துபோன

தளவேதுன்-

புகழ்மறை யறித்துகூறு

மிலியென தகம்பொனாவி

பொருளென கினைந்துபெ

னிடர்தீர;

மணமுணர் மடந்தைமாரொ

டொளிர்திரு முகங்களாறு

மணிச்சிரி யிடங்கொள்பானு

வெயிலாசை-

வரிபர வனந்தகோடி.

முனிவர்கள் புசுழ்த்துபோத

மயில்மிசை மகிழ்ந்துநாடி.

வாவேணும்;

பனைமுலை பரம்பைமார்கள்

குயில்சினி யினங்கன்போல

பரிவுகொடு கெந்துவேத

மதுகூற-

பறைமுர சனந்தபேரி

முறைமுறை ததும்பநீசர்

படைகட ஸ்மத்துபோக

விடும்வேலா;

அணிகக கரம்புவிணை

குயில்புற வினங்கன்போல

அமளியில் களங்களோசை

வளர்மாது-

* சோதிக்கிரி-திருஅண்ணாமலை.

† சீல ஆகாரா-பரிசுத்தவடிவனே, ‡ கிரியிடம்-கிரீடம்.

௩௬௮

திருப்புகழ்.

அரிமகன் மணங்கொடேகி

யெனநிட ரெரிந்துபோக

அருணையின் விலங்கல்மேவு பெருமானே. ()

529. புலையனாமைநின் வினையிலேகுமாபாதன்

பொறையிலாதகோபிகள்

முழுமுடன்-

புகழிலாததாழ்கன் அறிவிலாதகாபோதி

பொறிகளோடுபோய்விழு

மதிசூதன்;

நிலையிலாதகோமானி கொடையிலாதணதாரி

நெறியிலாதவேமானி

குலபாதன்-

நினதுதானாநாடோறு மன்றிலாசைவிடாமல்

நிலையுமாறுநீமேவி

யருள்வாயே;

நிலையில்வாளிதானேவி மெதிராவனாந்தோள்கள்

சிறையுமாறுபோராடி

யொருசிறை-

சிறையிலாமலேகூடி புவனிமீதிலேவிந்

திறம்பானமாமாயன்

மருகோனே;

அலைமேருமாசூர் பொடியதாகவேலேவி

அமரதாடியேநோகை

மயிலேறி-

அதிகதேவரோகும உலகமீதிலேகூறும்

அருணாமீதிலேமேவு

பெருமானே. (௬௭)

530. ஈபோககற்பக்கடவுட் பூருகத்தைப்புயலைப்

பாரியைப்பொற்குவையுச்

சிப்பொழுதனியும்-

போதுடைப்புத்திரரைப் போலவொப்பிட்டுலகத்

தோனாமெச்சிப்பிரியப்

பட்டுமீடிபோகத்;

தீயாகமெத்தத்தருதற் காசுதற்சித்திரவித்

தாரமுட்பட்டதிருட்

டுக்கவிகள்பாடி-

தேடியிட்டப்பபொற் பாவையர்க்கிட்டவர்கட்

சேல்வலைப்பட்டடிமைப்

பட்டுவிடலாமோ;

* போககற்ப கடவுட் பூருகம்=இஷ்டபோகத்தை யளிக்கும் கற்பகமாயே தென்படுகிறது.

திருவருணை.

௩௬௩

ஆமப்பத்தருமற் றாணச்சுத்தருமுற்
 ருதரிக்கைக் கருணைத் துப்புமதில்குழும்-
 ஆடகச்சித்ரமணித் கோபுரத் துத்தாதிக்
 காகவெற்றிக் களபத் கற்கியமர்வோனே;
 தோகையைப்பெற்றஇடப் பாகுரொற்றைப்பகழித்
 † தூணிமுட்டச்சுவரத் திக்கிலெழுபாரச்-
 சோதிவெற்பெட்டுமு திர்த் தூளிதப்பட்டமிழ்ச்
 ரூணைப்பட்டுருவத் தொட்டபெருமானே. ()

531. மாணவிடத்தைத் தடத்தினிற்கபல்
 மீணவிரப்பிக் குனித்துவிட்டணை
 வாளியைவட்டச் சமுத்திரத்தினை வடிவேலை-
 வானைவனத்துற் பலத்தினைச்சீசெல
 மீணவிழிக்கொப் பெனப்பிடித்தவர்
 மாயவலைப்பட்ட டிலைத் || துடக்குமுல்
 மணநாறும்;

ணனவிடத்தைச் சடக்கெனக்கொழு
 ஆறுமுபத்தக் கருத்தடத்தினை
 யூறுபிணத்தைக் குணத்தாயத்தொடு தமொறும்-
 ணசலைவித்தத் த்வமற்றசெத்தைபு
 பாதியைபொப்பித் துணிப்பவத்தற
 வோகைசெலுத்திப் பாயிக்குயிப்பாமை
 தெளியாதோ;

சாணிகெற்புத் தனைச்சுடத்தன
 சோகவனத்திற் கிறைப்படுத்திய
 தானையரக்கற் குலத்தாத்தனை வருமானச்-

* ஒற்றைப்பழி=நிரிபுரசம்மாதத்தில் அம்பாக உற்ற விஷ்ணு.

† தூணி=அந்த அம்பு தங்கும் கூடைய கடல்.

‡ வனம்=ஐலம். § செலமின்=சேல் அம் மீன்.

|| துடக்கு=மகளிர் சூதகம்.

ஏ உழல்=ஊழல். ஊழல் மனம்=தூர்நாற்றம்.

சு00

திருப்புகழ்.

சாலைமரத்துப் புறத்தொளித்தடல்
வாலியுரத்திற் சரத்தைவிட்டொரு
நாரைதனைச்சுக் க்ரிவற்களித்தவன்

மருகோனே;

சோனையிருத்துத் திரட்புனத்தினி
லானைமதத்துக் கிடக்குமற்புத
சோணகிரிச்சுத் தர்பெற்றகொற்றவ மணிநீபத்-
தோள்கொடுசுக்கப் பொருப்பினைப்பொடி
யாகருக்கிச் செருக்களத்தெதிர்
சூனைவெட்டித் துணித்தடக்கிய பெருமானே,

532. மேகமொத்தமு வார்ப்புருவ
வாளியொத்தவிழி யார்முகக்கமல
மீதுபொட்டிழை கார்க்களத்திலணி வடமாட-
மேருவொத்தமுலை வார்ப்புருவ
மார்புறுத்திபுய வார்வனைக்கடகம்
வீறிடத்துவரு னுலொடொத்தஇடை
யுடைமாதர்;

தோகைபுகழிடை வார்ப்பதத்திலிடு
துபுரக்கூரால்கள் பாடகத்துகில்கள்
சோரநற்றெருவு டேடித்துமுலை வினைகூறி-
குதகச்சரச மோடெயெத்திவரு
வோனாகத்திவிழி யால்மருட்டிமயல்
தூள்மருத்திடுபி ரேபறிப்பவர்க ளுறவாமோ;
சேகணச்சேகண தோதிமித்திசுட
டாடுட்டமட டிருத்தொருத்தி
தீதகத்திமித தோவுடுக்கைமணி முரசோதை-

* குரால்கள் பாட ஆகத்துகில்கள் சோர எனப்பிரிக்க ஆகத்துகில்கள்
மார்புடன்றாம். † மருத்திடுமருத்திடு.

திருவருணை.

சுருக

தேசமுட்கவர ஆயிரச்சிரமு
முளிபட்டுமக மேருவுக்கவுணர்
திவுகெட்டுமுறை யோவெனக்கதற
விடும்வேலர்;

ஆகமத்திபல காரணத்தியெண்
யீணசத்திஅரி ஆசனத்திசிவ
ஓகமுற்றசிவ காமிபத்தினியின் முருகோனே-
ஆரணற்குமறை தேடியிட்டதிரு
மால்மகட்சிறுமி மோகசித்ராவளி
ஆசைபற்றிஅரு ணசலத்தின்மகிழ்
பெருமானே. (எ0)

533. மொழியநிறங்கதறுத்து மகர்வினங்கலக்கி
முடியவளைந்தாற்று சுடலாலும்-
முதிரவிடம்பரப்பி வடவைமு கந்தழற்குள்
முழுகியெழுந்திருக்கு. நிலவாலும்;
மழையளகத்தரித்த செடியிடைவஞ்சியுற்ற
மயல்தணியும்படிக்கு நினைவாயே-
மர்கதறுங்கவெற்றி விசுடந்தங்கொள்கித்ர
மயிலினில்வந்துமுத்தி தர்வேணும்;
அழகியமென்குறத்தி புளகிதசத்தனத்தி
னமுததனம்படைத்த திருமார்பா-
அமரர்புரந்தனக்கு மழகியசெத்திலுக்கு
மருணைவளம்பதிக்கு மிறையோனே;
எழுபுவனம்பிழைக்க அகரர்சிரந்தெறிக்க
எழுசயிலத்துனைத்த சுடர்வேலா-
இரவிகளந்தரத்தர் அரியர்பங்கயத்த
ரிவர்கள்பயந்தவித்த பெருமானே. (எக)

534. வடவையனலுடுப்புக்கு முழுகியெழுமாமதிக்கு
மதாமொழியாழிசைக்கு மிருகாலு-
வரைதிசைவிடாதுசுற்றி யலறுதிரைவாரிதிக்கு
மடியருவவேள்கணைக்கு மறவாடி;

வெண்கடமெருவொத்த புளகமுலைஈமாதருக்கு
 கிறைமுகுகாதலுற்ற மயஸ்திர-
 லிளவிலொடுபிடுவெற்றி மரகதகல்பசித்ர
 நிலவுமயிலேயுற்று வாவேணும்;
 மடவிலுமலைசுற்று புயமிருபதோபேத்து
 மவுசியறவாஸிதொட்ட அரிராமன்-
 மருதபலவானவர்க்கு மரியசுவனாற்படிக்க
 மவுனமறையோதுவித், ந குருகாதா;
 இடையரியுலாவுமுகர் அருணகிரிமாநகர்க்கு
 ளினியகுணகோபுரத்தி லுறைவோனே-
 ளமுபுஷியளாவுவெற்பு முடவெனெனாகமெட்டு
 மிடையுருவவேலைவிட்ட பெருமானே. (௭௨)

535. விடுமதவேவ்வாளியின் விசைபெறுதமாலாகல
 விழிகொவோபோவென வுரையாமெ-
 வீரகுடனூரூயர் மனமுடைமாபாவின
 ம்ருகமதகோலாகல முலைதோய;
 அனடயவுமாசாபா வசமுறகோமாளியை
 அவனியுமாகாசமும் வசைபேசும்-
 அசடஅநாசாரனை அவலனை ஆபாசனை
 அடியவரோடாள்வது மொருநாளே;
 வடகுலகோபாலந்த மொருபதினூராயம்
 வனிதையத்தோன்தோய்தரு மபிராம-
 மரதகாராயணன் மருமகசோனாசல
 மகிபசதாகாலமு மினையோனே;
 உபேதிசாயாபதி சுரபதிமாயாதற
 உலகுயவாராக்கல வறிதாத-
 உயரியமானாகமு கிருதருநீரூய்விழ
 ஒருதனிவேலேயிய பெருமானே. (௭௩)

* மாதருக்கு=மாத அருக்கு. அருக்கு=அருமை. துலாகல=தூலகால.

536. விதியதாகவே பருவமாதராத்
 விசிகிலேமனந் தமொறி-
 விவரமானதொ ரநிவுமாதியே
 வினையிலேஅலைத் தடுமுடன்;
 முதியமாதமி ழிசையதாகவே
 மொழிசெய்தேநினைந் தமொறு-
 முறைமையாகநி னடிகள்மேவவே
 முனிவுதீரவந் தருள்வாயே;
 சதியதாகிய அசுரர்மாமுடி
 தாணிய்துருஞ் சமராடி-
 சகலலோகமும் வலமதாகியே
 தழையவேவருங் குமரேசா;
 அதிகவானவர் கவரிவிசவே
 அரியகோபுரத் தனில்மேவி-
 அருணாமீதலெ மயிசிலேறியே
 அழகதாய்வரும் பெருமானே. (எசு)

537. விந்துப்புளகித இன்புற்றருகிட
 கிந்திக்கருவினி லுண்பச்சிறுதுளி
 விரித்தகமலமெல் தரித்துனொருசுழி
 யிரத்தருளிகையொ டித்துவளர்மதி
 விண்டுற்றருள்பதி கண்டுற்றருள்கொடு
 டிமிண்டிச்செயலினி ரம்பித்துருவொடு
 மெழுக்கிலுருவென வலித்துஎழுமதி
 சழித்துவயிர்குட முருப்பவொருபதில்
 விஞ்சைச்செயல்கொடு கஞ்சச்சலவழி
 வந்துப்புவிசை பண்டைச்செயல்கொடு
 விழுப்பொடுடல்தலை அழுக்குமலமொடு
 கவிழ்த்தவிழுதழு துருப்பஅனைவரு மருள்கூர-

* கமலமெல்=கமலமேல். † மிண்டி=உலிகொண்டு.

‡ உயிறு என்பது சந்தலோக்கி உயிர் என்னுமிற்று.

சௌ

திருப்புகழ்.

மென் னபற்றுருகிமு கங் டிட்டனைமுனை
யுண்டி த்தாகொடுதுண்டிச் சொனவளர்
வளத் தொடனைமல சலத்தொடுழைகிடை
துடித்துதவழ்கடை வளர்த்தயெனதரு
வெண்டைப்பரிபுர தண்டைச்சரவட
முங்கட்டியல்முடி பண்பித்தியல்கொடு
விடுத்தமுறைபடி படித்துமயல்கொள
தொருக்களினில்வரு விடப்படுளமுனை
வித்தைக்கயல்விழி கொண்டற்குழல்மதி
துண்டக்காவளை கொஞ்சக்குயில்மொழி
விடுப்பதுதைகலை நெகிழ்த்திமயிலென
கடித்தவர்கள்மயல் || பிடித்திடவார்வரு
வழியேபோய்

சந்தித்துறவொடு பஞ்சிட்டனைமினை
கொஞ்சிப்பலபல விஞ்சைச்சரசொ
டனைத்துமலரிதழ் கடித்துஇருகர்
மடர்த்தருவிமுனை யழுத்தியுயிமிடர்
சங்குத்தொனியொடு பொங்கக்குழல்மலர்
சித்தக்கொடியிடை தங்கிச்சுழல்
சரத்தொடிகளவொபி லெறிப்பமதிதுதல்
வியர்ப்பப்பரிபுர மொலிப்பளமுத
சம்பத்திதுசெய வின்பத்திருள்கொடு
வம்பிற்பொருள்கள்வ முங்கிற்திதுபினை
சுலித்துவெறுதுய ரிளைப்பொடுடல்பிணி
**பிடித்திடனைவரும் நகைப்பகருமயிர்

நரைமேவி-

* பற்றுருகி=பாசத்தினாலுருகி. † உண்டி=உண்டு.

‡ சொனி=சொலித்து, § உழைகிடை=உழைத்துக்கிடந்து.

|| பிடித்திட அலர்வரு எனப்பிரிக்க.

¶ மிடறு என்பது சந்தோஷி மிடர் என்றாவித்து. மிடறு = கழுத்து. ** பிடித்திட அனைவரும் எனப்பிரிக்க.

தன்னைத்தடிக்கொடு குந்திச்சுக்கியென
 உந்திக்கசனம றத்திட்டுளமிக
 சலித்துவுடல்சல மிகுத்து'நதிசெவி
 விழிப்புமறைபட கிடத்திமன்னயவள்
 சம்பத்துறைமுறை யன்னைக்கொளுகையில்
 சண்டக்கருநம னன்டிக்கொளுகயி
 நெடுத்துவிசைக்கொடு பிடித்துவுயிர்களை
 பதைப்பதனிவழி படித்துக்கொடுசெவ
 சந்தித்தவரவர் பங்குக்கழுதுவி
 ரங்கப்பிணமெடு மென்றிட்டறைபறை
 தடிப்பகடலையி லிறக்கிவிறகொடு
 கொளுத்தியொருபிடி பொடிக்குமிலைபெனு
 முடலாமோ;

நிந்தித்திமிதிமி நிந்தித்திமிதிமி
 நிந்தித்திமிதிமி நிந்தித்திமிதிமி
 நிமித்திதிமிதிமி நிமித்திதிமிதிமி
 நிமித்திதிமிதிமி நிமித்திதிமிதிமி
 என்பத்துடிகள் த வுண்டைக்கிடுபிடி
 பம்பைச்சுலிகைகள் சங்கப்பறைவளை
 திருத்ததிருதிரு மெட்டுமெட்டு
 டிடிக்குகிகொன வுடுக்கைமுரொடு
 செம்பொற்குடமுழ வுந்தப்புடன்மணி
 பொங்கச்சுக்கார்மலர் சிந்தப்பதமிசை
 செழித்தமறைசிலர் துதிப்பமுனிவர்கள்
 களித்துவகைமணி முழக்கஅகாரர்கள் களமீதே-
 சிந்திக்குருதிக ளண்டச்சுவாகம்
 ரம்பக்கிரியொடு பொங்கிப்பெருகெடு
 சிவப்பஅதில்கரி மதர்த்தபுரவிகள்
 சிரத்தொடிரதமு மிதப்பரிணமொடு

செம்புச்சுருகுக ஞன்பத்தலைகந்த
 துர்பக்கமுடன டங்க* கொட்டிடகொடி
 மறைப்பநரிசுண மிருப்பதறளிக ள்
 நடிக்கஇருள்மலை கொளுத்தியலைகடல்
 செம்பொற்பவளமு டங்கிக்கமர்விட
 வெத்திட்டிடிசுமலை வின்டுத்துகள் பட
 †பிமக்குமூசகனு முழங்கிவிடப்பட
 மடைத்தசதமுடி நடுக்கியலைபட

விடும் வேலா;

தொந்தத்தொருகுட என்பக்கமுனொளி
 பொங்கப்பரிபுர செம்பொற்பதமணி
 சுழற்றிநீடமிடு நிருத்தாயன்முடி
 காத்தாரிகரி யுரித்தகடவுள் மெய்
 தொண்டர்க்குருள்பவர் வெத்தத்துகளணி
 கங்கைப்பணிமறி கொன்றைச்சடையினர்
 தொடுத்தாமதனுரு பொடித்தவிழியினர்
 மிகுத்தபுரமதை பெரித்தநகையினர்
 தும்பைத்தொடையினர் கண்டக்கறையினர்
 தொத்திக்கடவுளை தத்திட்டவரிட
 சுதத்திமழுவுழை காத்திரகத
 நிறத்திமுயலக பதத்திஅருளிய முருகோனே-

துண்டச்செறுதல் சம்பைக்கொடியிடை
 ரம்பைக்கரசியெ ஶீனும்பற்றருமகள்
 சுகிப்பமணவறை களிக்கஅனைபறு
 முகத்தொடுமயல் செழித்ததிருபுய
 செம்பொற்காகம ளம்பத்திருகல
 மம்பொற் || சசியெழ சத்தப்பலபடை

* கொட்டிட=கொட்டிட=உணக்க, வட்டமிட.

† நுகட்டிட=இத்தொள்ளுமுகள், † சிமக்கும்=சுமக்கும்.

‡ உம்பல் தருமகள்=செய்வாயின யம்மை.

|| சசியெழ=சத்திசெய்தபோல் ஒளியெழ.

திருவருணை.

சு௦௪

செறித்தகதிர்முடி கடப்பமல்தொடை
 சிறப்பொடொருகுடில் மருத்துவனமகள்
 தொந்தப்புணர்செயல் கண்டுற்றடிபெனி
 டஞ்சற்பொடிபட முன்புற்றருளாயில்
 தொடுத்துமிளகை பாப்பிமயில்மிசை
 கடித்து*அழல்கிரி பதிக்குள்மருவிய
 பெருமானே. (எடு)

538. விரகொடுவளைசங் கடமதுதருவெம்
 †பிணிகொடுஷிழிவெங் கனல்போல-
 வெற்கொடுசமனின் றுயிர்கொளும்நெறியின்
 நெனவிதிவழிவந் திடுபோதற்;
 கரவடமதுபொங் கிடுமனமோடுமங்
 கையருறவினர்கண் பனல்பாயுங்-
 கலகமும்வருமுன் குலவினைகளைபுங்
 கழல்தொழுமியல்தந் தருள்வாயே;
 பரவிடுமவர்கின் கையர்விடமுமீழும்
 படவரவனைகண் யேயில்†மாலம்-
 பழமறைமொழிபங் கயனிமைபவர்தம்
 பயமறவிடமுன் டெருதேதற்;
 அவொடுமதியம் பொதிசடைமிசைகங்
 கையுமுறஅனலங் கையில்மேவ-
 அரிவையுமொருபங் கிடமுடையவர்தங்
 தருணையில்தருவும் பெருமானே. (எசு)

539. வீறுபுழுக்கானபனி நீர்கள்மலதோயல்விடு
 மேருகிரியானகொடு தனபா-
 மீதுபுரளாபரண சோதிவிதமானகை
 மேகமனுகாடுகட லிருள்மேவி;

* அழல்கிரி பதி=திருவண்ணாமலை. † பிணி=பாசக்கயிறு.

‡ மால் அம் பழமறைமொழிபங்கயன் எனப்பிரிக்க,

சுரு

நிருப்பு கழி.

நாமலர்வாசமயிர் தாலீடையதேதுவள
 நானமழ்வார்களுட னுறவாடி-
 காடியதுவேயுறியை னாகழனுமோடனைநின்
 ஞானசிவமானபத மருள்வாயே;
 கூறுமடியார்களின்னை நீறுபடவேஅரிய
 கோலமயிலானபத மருள்வோனே-
 கூடஅடனொடுகட மாடரியகாளியருள்
 கூருசிவதாமியுமை யருள்பாலா;
 ஆறுமுகமானநதி பாலகுறமாததன
 மாரவினையாடிமண மருள்வோனே-
 ஆதியகுறையைய மாணின்மருகாபெரிய
 ஆதியருனாபுரியில் பெருமானே. (எள)

நிருக்காளத்தி.

510. *சரக்கேறித்தப் பதிவாழ்ந்தோத்தப்
 பரிக்காயத்திற் பரிவோடைந்துச்
 சற்க்கார்ப்புக் குலைமேவிந்தச் செயல்மேவிச்-
 சலித்தேமெத்தச் சமுசாரம்பொற்
 சுகித்தேசுற்றத் தவரோடின்பத்
 தழைத்தேமெச்சத் தயவோடிந்தக் குடிபேணி;
 †குரக்கோணத்திற் கழுநாயுன்பக்
 குழிக்கேவைத்துச் சுவமாய்நந்தித்
 குடிந்தேகத்திப் பழுதாய்மங்கப் படுவேனைக்-
 குறித்தேழுத்திச் சூழ்மருவின்பத்
 தடத்தேபற்றிச் சகமாயம்பொய்க்
 குலக்கால்வற்றச் சிவஞானம்பொற்
 கழல்தாராய்;

* சரக்கு ஏது இந்த பதிப்போருளின் மிகுந்த இப்புவிபிம்.

† குரக்கோணத்திக்குழு=குளம்புத்தன்மைபுள்ள மூக்கையுடைய
 மூ † மரு=மாறு.

திருக்காளத்தி

சுரு

புக்காடற்றப் பொடியாய்மங்கக்
கழைச்சாபத்திதைச் சடலானங்கப்
புகைத்திபற்றப் புகலோரன்புற் றருள்வோனே-
புடைத்தேளட்டுத் திசையோரஞ்சத்
தனிக்கோலத்துப் புகுருர்மங்கப்
புகழ்ப்போர்சத்திக் கிரையானந்தத்
தருள்வோனே;

திருக்காளத்திற் பரிவோடத்தக்
குறக்கோலத்துச் செயலாளஞ்சத்
திசுழ்ச்சித்தித்திக்குழல்வாவென்ப்புணர்வோனே-
விவப்பேறுக்குக் கையேன்வந்துட்
புகச்சிர்வைத்துக் கொளும்ஞானம்பொற்
நிருக்காளத்திப் பதிவாழ்கந்தப் பெருமானே.()

541. சிரத்தானத்திற் பணிபாதே-
செகத்தேதார்பற்றைக் குறியாதே;
வருத்தாமற்றோப் பிஸதான-
மலர்த்தாள்வைத்தெத் தனைஆள்வாய்;
நிருத்தாகர்த்தத் துவகோசா-
நினைத்தார்தித்தத் துறையோனே;
நிருத்தாள்முத்தர்க் கருள்வோனே-
நிருக்காளத்திப் பெருமானே. (உ)

542. பங்கயனாற்பெற் நிஞ்சாசா
அண்டமதாயுற் றிருத்தபார்மிசை
பஞ்சவர்குடித் திரண்டதோர்நா உருவாயே-
பந்தமநாகப் பிணித்தஆசையில்
இவ்விதமாகத் திரித்தமாதர்கள்
பண்பொழிநுதலக் கடத்திடா துழல் படிருயே;

* இ சடலான் = அழியே சொல்லுபுடைய மன்மதன்.

† தி பந்து அபுகலோர் = அழிப்பற்றிச் செய்த அத்தெற்றிபாளர்.

‡ அழல் வர எண்ப = அழாநெ, வர எண்ண.

திங்களுலாவப் பணித்தவேணியர்
 பொங்கரவாடப் புனைத்தமார்பினர்
 திண்சிலைஞலத் தழுத்துபாணியர் கெடிதாழ்வார்-
 ிந்துவினேயுந் தெழுந்தகாளவி
 டங்கனமீதீந் சிறத்தசோதியர்
 திண்புயமீதீந் தவழ்த்துவீறிய குருநாதா;
 ிங்கமதாதத் திரித்தமாக்கேரு
 வம்பொடியாகப் பறத்துசீறிய
 சிம்புளதாகச் சிறத்தகாவேன வருகோழன்-
 சேங்கதோனைக் கடித்ததீவினை
 துஞ்சிடவேநந் தவஞ்செய்தேறிய
 *தென்கயினாயத் தமர்த்துவாழ்வருள்
 பெருமானே. (௩)

சிதம்பரம்.

5-13. கனகசபைமேவு மௌதுகுருநாத	
சுருணைமுருகேசப்	பெருமாள்கான்-
களகதீறவேத னபயமிடமோது	.
காதமலசோதிப்	பெருமாள்கான்;
வினவுமடியானா மருவிவினையாடு	
விரகுரசமோகப்	பெருமாள்கான்-

* தென்-மேற்கம் வட்டத் திருவிளங்கு.

சி த ம் ப ர ம்.

சுகக

விதிமுனிவர் தேவ ருணகிரிநாதர்

விமலசாசோதிப்

பெருமாள்காண்;

சனகிமணவாளன் மருகனெனவேத-

சதமகிழ்குமாரப்

பெருமாள்காண்-

சாணகிவகாமி டிரிணகுலகாரி

தருமுருகமாய்

பெருமாள்காண்;

இனிதுவனமேவு மயிர்தகுறமாதொ

டியல்பரவுகாதம்

பெருமாள்காண்-

இணையிடுவிதோகை மதியின்மகளோடு

மியல்புவிபுர்வாழ்பொற்

பெருமானே. (க)

5.14. கைத்தருணசோதி யத்திமுகவேத

கற்பகசகோதரப்

பெருமாள்காண்-

கற்பகிவகாமி நித்யகலயாணி

கத்தர்குருநாதப்

பெருமாள்காண்;

§ வித்தருபராம ருக்குமருகான

வெற்றியில்பாணிப்

பெருமாள்காண்-

வெற்புளகடாக முட்குதிரவீசு

வெற்றிமயில்வாகப்

பெருமாள்காண்;

சித்ரமுகமாறு முத்துமணிமார்பு

திக்கினினிலாதப்

பெருமாள்காண்-

தித்திமிதிதிதெ னைத்திவிளையாடு

சித்திரகுமாரப்

பெருமாள்காண்;

சுத்த || விரசூர் பட்டுவிழவேலை

தொட்டகவிராஜப்

பெருமாள்காண்-

அப்புவிளியோடு மப்புவிபுர்மேவு

சுத்தசிவஞானப்

பெருமானே. (உ)

* வேதசதம்=வேதமெல்லாம்.

† இரணகுலகாரி=போர்செய்யும் அருணர்குலத்தை ஊரித்தவன்.

‡ இபதோகை=தேவபாணையக்கை.

§ வித்தருபம்=வித்தருபம்=மழைத்துளிபெய்யும் மேகவண்ணம்.

|| வி. ரு. யு. என்னியோமும்.

சகல

திருப்புகழ்.

515. இருவினையின்மதிமயங்கித்
 எழுநகிலுழலுகெஞ்சுந்
 பரமகுருஅருள்கினைந்திட்
 பரவுதிரிசனையமெய்தெந்
 தெரிதமிழைபுதவுரங்கப்
 விவனருளுருகசெம்பொந்
 கருணைநெற்புரியுமன்பர்க்
 எனகசபைமருவுகந்தப்
 திரியாதே-
 தலையாதே;
 னெய்வாலே-
 கருள்வாயே;
 புலவோனே-
 கழலோனே;
 கெளரியோனே-
 பெருமானே. (௩)

516. குகனெருருபா னேயெனநெஞ்சிற்
 புகழ்அருள்கொடு நாவின்னின்பக்
 குமுளிவிவவமு தூறுகவுந்திப்
 கோடியிருவினை நூலமும்வஞ்சக்
 கணிகள்பிணியினவ வேரொடுகெந்திக்
 குணபநமசிவ யோமெனகொஞ்சிக் கனிகூடப்;
 பகலுமிரவுரி லாவெளியின்புக்
 குறுகிவினையினை நாடகசெம்பொந்
 பரமகதிரிது வாமெனகிந்திக்
 பவளமனதிரு மேனியுடன்பொந்
 சாணஅடியவ ரார்மனவம்பொந்
 றருணசான்மயி லேற்புனம்பொந்
 கழல்தாராய்;
 தருடதருகு தாதகதந்தத்
 திருடதிருகு தீதகதொந்தத்
 தடுடுடுடுடு டாடகடிங்குட்
 தபலிதமினைகள் பூரிதைபம்பைக்
 தகாடிதமருகம் வினைகள்பொங்கத்
 தடிதழவனவுக மாருதசண்டச்
 தியல்தாளம்-
 சமரேறி;

* தபலி=தபலி, பபலி=ஸ்வாத்தியம். †காடி=காடிகை=ஓர்பறை.

‡ அதுன், அதுனம்=பிணம்.

ககனமறைபட ஆழயசெம்புட்
பசிகன் தணிவுற குரர்கள்மங்கல்
கடல்களேறிபட நாசமுமஞ்சத் தொமேவேலா
கயிலைமலைதனி லாடியுநகைநத்
குருகமனமுன நாடி.யெகொஞ்சிக்
கனகசபைதனில் மேயியகந்தப் பெருமாளே.()

547. வண்டையொத்துக்கயல் கண்கழற்றுப்புரு
வஞ்சிலைக்குத்தொடு அம்பையொத்துத்தொடை
வண்டுசுற்றுக்குழல் கொண்டலொத்துக்கழு
கென்பக்.வம்-
மத்தரத்தைக்கட பொங்கிபத்துப்பனை
தொம்பையொத்துத்தன முத்துக்குப்பத்தெரு
வந்துஎத்திப்பொரு மங்கைவர்க்கைப்பொரு
என்பினாலே
கொண்டழைத்துத்தழு வங்கைநட்டிப்பொருள்
கொண்டுதெட்டிச்சா சம்புகழ்க்குக்குன
குங்குழற்கிப்படி கொந்துகெட்டுக்குழல்
மங்குருமல்-
கொண்டுசெத்தித்தீகட னுண்டுபுப்பத்தனி
என்பருக்குச்செயல் தொன்பெட்டுக்கமழ்
குங்குமத்திச்சா னம்பிடித்துக்கரை
பென்றுசேர்வேன்
அண்டமிட்டிக்குட டிண்டிமிட்டிக்குரு
டத்தகொட்டத்தரு டிங்குதொக்கத்தம
டஞ்சகட்டைக்குன கொம்புடக்கைக்கிட
லென்பதானம்-
அண்டமெட்டுத்திசை யும்பல்சர்ப்பத்திள்
கொண்டல்பட்டுக்கிரி யும்பொடித்துப்புல
னஞ்சலித்துத்திர ளண்டமுட்டத்துந்
வந்தாரர்;

* உபம் டொங்கு என்பது உட பொங்கு என்றாகிற்று கடம்=மதம்
† குப்ப=கம்ப=குடிய ‡ குழற்கு=குழியைப்போல
§ கடல் உண்டு உருப்ப தன் நினை அன்பு=அன்புதீயர்.

சகசு

திருப்புகழ்

கண்டமற்றுக்குட லென்புகெக்குத்தசு
 னங்கடித்துக்குடி லஞ்சிவப்பச்செநிர்
 கண்டெறிக்கத்தலை பத்தடித்துக்கையி

லங்குவேலால்-

கண்களிக்கக்கக னந்துருக்கப்புக
 ழிந்திரற்குப்பதம் வந்தளித்துக்கள
 கம்பலத்திற்குற மங்கைபக்கத்துறை
 தம்பிரானே. (இ)

5 IS. கங்குலிங்குமுற் கார்முகஞ்சரி
 மஞ்சளின்புயத் தார்சரம்பெறு
 கண்கள்கொந்தளக் காதுகொஞ்சக
 செம்பொனாம்-
 கந்தரந்தரித் தாடுகொங்கைக
 ளும்பலிங்குவட் டாமெனுங்கிரி
 கந்தமுஞ்சிறுத் தேமலும்பட சம்பைபோன;
 அங்கமைத்திடைப் பாளிநங்கொடு
 †குத்தியிங்குறைக் கால்மறைத்திட
 அஞ்சிலம்பொலிப் பாடகஞ்சரி கொஞ்சமேவும்-
 அஞ்சுகங்குயிற் பூவையிளரூல்
 அங்கைபொப்பறிக் காரபெண்களோ
 டண்டிமண்டையர்க் கூழியஞ்செய்வ
 தென்றுபோமோ;
 சங்குபொன்தயிற் காளமுந்†தரி
 யங்கள் துந்நுமிக் காடதிரந்திட
 சந்தசெத்தமிழ்ப் பரண்கொஞ்சிட
 அண்டகோசம்-
 சந்திரன்பதத் தோர்வணங்கிட
 இத்திரங்குலத் தார்ஓபொழிந்திட
 தத்திரம்புயத் தார்புகழ்ந்திட வந்தருரை;

* செஃ=செஃஃ=தூர்த்தம். †குத்தியிள் குறைக்கால்=குதிகால்.
 ‡தரியம்=தூரியம்=மூரசட்டறை. ஓபொழிந்திட=புதுப்பமாரிசொரிய

வி த ட் ப ர ம்.

சுகநி

செங்கையஞ்சிரத் தோடுபங்கெழ
 அத்தகன்புரத் தேறவஞ்சகர்
 செஞ்சரந்தோடுத் தேநடம்புரி, கத்தவேளே-
 திங்கொண்முநகக் காமர்கொண்டவன்
 கொங்கைமென்றூப் பாவையுங்கொடு
 செம்பொனம்பலத் தேசிறந்தருள்
 தம்பிரானே. (க)

5-10. கொத்தளம்புழு கெத்தவண்பனி
 ரம்பசம்பரம னிரந்தமந்தர
 கொங்கைவெண்கரி கொம்பிணங்கிய மடமாதர்-
 கொந்தணங்குழ லின்பமஞ்சள
 னிர்த்துசன்பக வஞ்சினங்கொடி.
 கொஞ்சபைங்கிளி பன்பெணுங்குயில்
 மயில்போலே;
 வந்துபஞ்சணை யின்பமுங்கொடு
 கொங்கையும்புய் முந்தழுப்புற
 மஞ்சவொண்கலை யுங்குலைத்தவ மயல்மேலாய்-
 வஞ்சினங்கள்ளி ரண்டுகண்செவி
 யஞ்சுகங்கள்ளி ரும்பிமுன்செய்த
 வஞ்சினங்களு டன்கிடத்துட லழிவேளே;
 தந்தனந்தன தந்தனந்தன
 திந்திமிந்திமி திந்திமித்திமி
 சங்குவெண்கல கொம்புதுத்துமி பல்பேரி-
 சஞ்சலஞ்சல கொஞ்சகிண்கிணி
 தங்குண்டுடு ண்டுடன்பல
 சத்திரம்பறை பொங்குவஞ்சகர் களமீதே;
 சிந்தவெண்கழு கொங்குபொங்கெழு
 செம்புளங்கரு டன்பருத்துகள்
 செங்களத்திகை பெங்குமண்டிட வீடுமவேளா-

* புழுக்கெத்த=புழுக்கு கத்த.

சாகந்

நிருப்புகழ்.

திங்கனிக்நி னும்பரந்தர

ரும்புதழ்த்துநு ரும்பரன்சபை

செம்போனம்பல மங்கொளன்பர்கள்

பெருமானே. (எ)

550. மந்தரமென்குவ டார்தனங்கனி

லாமழந்திட வேமணம்பெறு

சத்தனாகுங்கும சேறுடன்பனி

நீர்கன்கனத்தி வார்முதஞ்சரி

மஞ்சுறையுங்குழ லார்சாங்கயல்

வான்விழிசெங்கழு நீர்தனம்பிய கொத்தனோலை-

வன்குழலுஞ்செவி யார்நுடங்கிடை

லாடகடம்புரி வார்மருத்திடு

விஞ்சையர்கொஞ்சிடு வாரினங்குயில்

மோகனவஞ்சியர் போலகம்பெற

வத்தவகொந்தவுர் நீரறித்தவர்

போலுருத்தெ னுமயங்கிட இன்சொல்குறி;

சுத்தராவங்கண மாய்கெருங்கிசீர்

வாருமெனும்படி யாலகங்கொடு

பண்சரசங்கொள வேணுகொற்றவர்

சேமவளத்துறு தேனருத்திட

துன்றபொனங்கையின் மீதகண்டவ

பொடுவிழைத்துமெகூடியின்புறுமங்கையோரால்-

துன்புமடங்கழி னோய்சிங்கொடு

சிபுழுவுஞ்சல மோடிற்றங்கிப

புண்குடவன்சடி யோடிளஞ்சீசனி

குலையிக்குத்திட வேபறத்துடல்

துஞ்சியமன்பதி மேபுகுத்தய

ராழிவிடெம்படி சிப்பதம்பெறு விஞ்சைதாராய்;

* எச்சடி=எச்சடி. † உக்கணமாய்=உத்தரேசமாய்.

‡ இங்கு=இங்கு. § சனி=சனி.

சி த ம் ப ர ம்.

சுகள்

அத்தாதுத்தமி யோடுன்கண

நாதர்புகழ்ந்திட வேதவிஞ்சைய

ரித்திரசந்திரர் ஞானியன்களி

வாணர்தவம்புரி யோர்பதஞ்சயி

அம்புயனத்திரு மாலொழித்திரை

வாணியணங்கவ னோடருத்தவர் தங்கள்மாதர்-

அம்பாரம்பைய ரோடுன்கிழ

மாவுரகன்புரி யோர்கள்மங்கையர்

அம்புலிமங்கைய ரோடருத்ததி

மாதர்புகழ்ந்திட வேநடம்புரி

அம்புயசெம்பதர் மாடகஞ்சிவ

காமசவுத்தரி யான்பயந்தருள் கத்தவேளே;

தித்தமித்திமி தோதிமித்திமி

தித்தித்தி தித்தித்தி

தத்தனத்தன னுனனத்தன

தான தனந்தன னுவெனும்பறை

செத்தவில்கங்குட னேழுமங்கக

ரார்கள்கிரம்பொடி யாய்வுஞ்செயல்

கண்டவேலா-

செத்தனையின்புன மேர்குறிஞ்சியில்

வாழ்மிளங்கொடி யான்பதங்களில்

வந்துவணங்கிடுகி னேழுமம்பெறு

†தாளமுகங்கையின் வேலுடன்புலி

செம்பொனினம்பல மேலகம்பிர

காசமந்திர மீதமர்ந்தருள் தம்பிரானே. (அ)

551. வந்துவந்துவித் தூய்யென்றனுடல்

வெந்துவெந்துவிட் டோடகொந்துயிரும்

வஞ்சினங்களிற் காடுகொண்டவடி வங்களாலே-

* கிணை=கிணை. † தாளமுக அக்கையின், எனப்பிச்சு.

சகல

நிருப்புகழ்.

மங்கிமங்கிவிட் டேனோய்நனது

சிந்தைசுத்தொலித் தாளுகொண்டருள

வந்துநிக்குரத் தேறிபண்டரொடு

தொண்டர் குழ;

எந்,தன்வஞ்சனைக் காடுசித்திவிழ

சுத்தரண்டிசைத் தேவரம்பையர்க

னிந்துபந்தித் தாட்கொண்வெர கமத்தீமேவும்-

என் கடம்பணித் தோளும்மப்பொன்முடி.

சுத்தரந்திருப் பாதபங்கயமும்

என்றன்முத்துறத்தீதோணி யுன்றனது

சிந்தை,தாராய்;

அந்தரத்திசைக் தோடவிஞ்சையர்கள்

சிந்தைமந்திரத் தோடகெத்தருவ

ரம்புயன்சலித் தோடஎன்டிசையை

யுண்டமாயேன்-

அவ்வுயன்பதச் சேவைதத்திடென

வந்தவெஞ்சினர்க் காடெரிந்துவிழ

அங்கியின்குணக் கோலையுந்திவிடு

செங்கைவேலா;

சித்திரம்பணைக் கோடுகொங்கைகுற

மங்கையின்புறத் தோளனைந்துருக

சித்திரந்தனைச் சீர்மணம்புணர்கல் கந்தவேளே-

சித்திமுன்புரக் காடுமங்கலக

கொண்டசெத்தழற் கோலரண்டர்புகழ்

செம்பொனம்பலத் தாமெம்பலவர்

தம்பிரானே. (க)

552. கத்திதுப்தீபொங் கல்க்கொத்துப்

பணைத்துக் || கொம்பெனத்தெற்றிக்

¶ கவித்துச்செம் பொணைத்தற்றுக் குழலார்பின்.

* மத்தி=மத்தி. † தோணி=தோன்றி. ‡ மத்திரம்=விசாரம்.

§ பொக்கு அல்லுக்கு ஒத்து=மீகுக்குகுக்குச் சமானமாகி.

|| கொம்பு என தெற்றி=கொம்புடையச் சடையின்னி,

¶ கவித்து செம்பொனை=ஐயையின்னி கவித்து.

சி த ம் ப ர ம்.

சுகந்

கழுத்தைப்பண் புறக்கட்டிச்
 சிரித்துத்ஃதொங் கலைப்பற்றிக்
 கலைத்துச்செங் குணத்திற்பித் திமோதர்;
 பதித்துத்தந் தனத்தொக்கப்
 பிணித்துப்பண் புறக்கட்டிப்
 பசப்பிப்பொன் தரப்பற்றிப் பொருள்மாளப்-
 பறித்துப்பின் தூத்துச்சொற்
 கபட்டுப்பெண் கருக்கிச்சைப்
 பளித்துப்பின் கசத்திப்பட் மேல்மேனோ;
 கதித்துக்கொண் டெதிர்த்துப்பிற்
 கொதித்துச்சங் கரித்துப்பற்
 கடித்துச்சென் றுழக்கித்துக் கசரோனாக்-
 கழித்துப்பண் டடமர்க்குச்செப்
 பதத்தைத்தந் தளித்துக்கைக்
 கணிக் || குச்சந் தாத்தைச்சத் தொளிர்வேலா;
 சிதைத்திட்டம் புரத்தைச்சொற்
 கயத்தைச்சென் றுரித்துத்தந்
 சினத்தக்கன் சிாத்தைத்ததட் சிவனார்தஞ்-
 செவிக்குச்செம் பொருட்கற்கப்
 புகட்டிச்செம் பரத்திற்செய்த்
 திருச்சிற்றம் பலச்சொக்கப் பெருமானே. (க0)

553. சிரித்துச்சங்கொளி யாமினஸாமென
 வருக்கிக்கொங்கையி னுஹமேஸ்விழு
 செணத்திற்சம்பள மேபறிகாரிகள் சிலபேரைச்.

* தொங்கலை=தொக்கும்படி துரித்த வஸ்திரத்தை.

† கசத்தி=கல்தி, வருத்தம்.

‡ அடர்க்கு செப்பதத்தை=அடரர்க்கு செம்பதத்தை.

§ கைக்கு அணி=கையினிடத்து அணிந்த.

|| குச்ச தாத்து ஐ சுத்த ஒளிர்வேலா=குஞ்சங்கட்டிய அச்சத்தைத்
 தரும் அழகிய பரிசுத்தமான பிரகாசமின்ற வேலைபுடையவரே.

¶ தன் சீரென.

௪௨௦

நிருப்புகழ்.

நிமிட்டிக்கண்களி னுறுவோமயல்

புகட்டிச்செத்துநி லாவ்வெளியாயிடை

நிருத்திப்பண்குழ லேய்முகிலோவிய

மயின்போலே;

அருக்கிப்பண்புற வேலையால்முலை

மறைத்துரெத்துவர் வாயமுதூறல்க

ளளித்துப்பொன் குழி லாமெனவேகுரல்

நிடளுரைந-

அரைத்துக்கொந்தள வோலைகளார்பணி

மினுக்கிச்சத்தன வாசனேசேறுட

வமைத்துப்பஞ்சனை மீட்டணைமாதர்க

ஞறவாமோ;

இரைத்துப்பண்டம ராவநிவானவ

ரோளித்துக்கத்தக வாமிபராஃபர

மெனப்பட்டேழ்கிரி ஏழ்கடல்தூன்பட

அகரார்அள்-

இறக்கச்சிங்கம தேர்பரியானைபொ

தூப்பிற்செங்கழு கோரிகள் கூளிபொ

டிதத்தச்சங்கம தாழிடவேல்விடு மயில்விரா;

நிரித்திட்டம்புர மேமதனாருட

லெரித்துக்கண்டக பால்யர்பாலுறை

நிகழ்ப்பொற்கத்தரி யான்சுவகாமிகல் கியசேயே-

நிருச்சித்தத்தனி லேகுறமானதை

யிருத்திக்கண்களி கூர்நிகழாடக

நிருச்சிற்றம்பல மேவியுலாவிய பெருமானே. ()

551. தத்தையென்றொப்பிடுந் தோகைகட்டக்கொளுவர்

† பத்திரங்காட்டியங் காஃபொப்புங்குழல்கள்

§ சச்சையங்கெச்சையுந் தாளவொத்தும்பதுமை

மென்பநினைச்-

* பரம் என்காப்பது உன் டாதன்ன.

† பத்திரங்காட்டியங். ‡ கயம் காஃபொப்புங்குழல்கள் மெகம்.

§ சச்சையங்கெச்சையுந் தாளவொத்தும்பதுமை.

சுந்தரம்பொற்குடம் பாலிருக்குந்தனமொ
டொற்றின்கித்திரம் போலஎத்தும்பழியர்
சுக்களஞ்சக்கடம் சாதிதுக்கங்கொலையர்

சங்கமாதர்;

†சுத்தமும்பித்தமும் சூதுகற்குஞ்சுழியர்
முற்பணங்கைக்கொடுந் தாருமிட்டங்கொளுவர்
‡சொக்கமும்புக்கடன் சேருமட்டெனதனும்
விஞ்சையோர்பால்.

தொக்கிடுங்கக்கலுஞ் சூலைபக்கம்பிளவை
விக்கலுத்துக்கமும் சேபித்தங்கள்கொடு
துப்படங்கிப்படுஞ் சோரனுக்கும்பதவி
யெந்தநாளோ;

சுத்திரங்கற்றசண் டாளர் || சத்தங்குவடு
பொட்டெழுந்திட்டுநின் ருடையுளட்டத்திகையர்
கொற்றமுங்கட்டியம் பாடநிர்த்தம்பலுரி
கொண்டவேலா;

கொற்றப்பங்குற்றகித் தாமணிச்செங்குமரி
பத்தரன்புற்றஎந் தாபெழிற்கொஞ்சுகிளி
கொட்புரந்தொக்கவேந் தாடவிட்டங்கிவிழி
மங்கைபாலா;

* சு க ள் ள ம் ச க் க ட ம் சாதி = முழுப்பொப்பை பரிசாசத்தினுற்
சாதிக்கின்ற.

† சுத்தமும் பித்த இம் = தங்கள்வசத்திற் சுழலும்படியான
பித்தேற்றுகின்ற. சுத்து - இது சுற்று என்பதன் மருட.

‡ கை கொடு உத்து ஆரும் = கையிற்கொண்டு செலுத்தும்
யாறாயும்.

§ சொக்கு இம்பு கடன் சேருமட்டும் தனகும் = சொக்கும்
படியான இம்பு வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் பொருள் பற்றிக்
கொள்ளும்வகையில் லீலாவிகோதம் பாராட்டும்.

|| சத்த அம் குவடு = ஏழு மயில்கள்.

¶ எட்டி அம் திகையர் = அஷ்டதிக்குப் பாலகர்.

சித்திரம்பொற்குறம் பாவைபக்கம்புணர
 சொட்டியென்றெத்திவர் தாடிநீர்த்தங்கள்*புரி
 சிற்றிதம்பொற்புயஞ் சேரமுற்றம்புணரு
 டெங்கள்கோயே-
 செப்பரன்,தற்பரன் சீர்திகழ்த்தென்புவிபு†
 ருத்திரன்†பத்திரஞ் சூலகர்த்தன்சபையில்
 தித்தியென்றெத்திவின் றுடுசெற்றம்பலவர்
 தம்பிரானே. (௧௨)

௧௧௧. தனத்திற்குங் குடைததைச்சன்
 தனத்தைக்கொண் டணைத்துச்சங்
 கிலிக்கொத்தும் பிலுக்குட்பொன்
 தனிற்கொத்துந் தரித்துச்சங்
 தரத்திற்பண் பழித்துக்கண்
 கழற்சிச்சன் பகப்புட்பங் குழன்மேவித்-
 தரத்தைக்கொண் டசைத்துப்பொன்
 தகைப்பட்டுந் தரித்துப்பின்
 கிரித்துக்கொண் டழைத்துக்கொந்
 தனத்தைத்தன் குலுக்கிச்சங்
 கலப்புத்தன் கரத்துக்கொண்
 டணைத்துச்சம் ப்ரமித்துக்கொண் றெவாடி;
 புனித்தபீடபஞ் சணைக்கட்டின்
 படுத்துச்சந் தனப்பொட்டுந்
 குலைத்துப்பின் புயத்தைக்கொண்
 டணைத்துப்பின் ககித்திட்டின்
 புகட்டிப்பொன் சாக்கொத்துஞ்
 கிதைப்பப்பொன் தரப்பற்றும் பொதுமாத்-

* புரி=புரிந்த. † பத்திர அம் குலம் = இலையுண்டிய அழ
 யு குலபுதம்.

‡ சக்கு அலப்பு=வையங்கள் சப்திக்கும்.

§ பஞ்சணங்கன் தின்படுத்து எனப்பிரிக்க.

சி த ம் ப ர ம்.

சஉ௩

புணர்ப்பித்தும் பிடித்துப்பொன்
 கொடுத்துப்பின் பிதர்ச்சித்தன்
 திணிக்கட்டுஞ் சிதைத்துக்கண்
 சிறுப்பப்புண் பிடித்தப்புண்
 புடைத்துக்கண் பழுத்துக்கண்
 டவர்க்குக்கண் புதைப்பச்சென் றுழல்வேளே;
 சினத்துக்கண் சிவப்பச்சங்
 கொலிப்பத்தின் கவட்டுச்சென்
 குவட்டைச்சென் றிடித்துச்சென்
 டரைத்துக்கம் பிடிக்கப்பண்
 சிரத்தைப்பந்தடித்துக்கொண்
 டிறைத்துத்தென் கடற்றிட்டுங் கொலைபோகச்-
 செழித்துப்பொன் கார்ச்சுற்றங்
 களித்துக்கொண் டளிப்புட்பஞ்
 சிறக்கப்பண் சிரத்திற்கொண்
 டிறைத்துச்செம் பதத்திற்கண்
 திளைப்பத்தந் தலைத்தழத்தம்
 புகழ்ச்செப்பும் சயத்துத்தின் புயவேளே;
 புபனித்துட்கங் கசற்குக்கண்
 பாப்பித்தன் சினத்திற்கின்
 புரத்தைக்கண் டெரித்துப்பண்
 கயத்தைப்பண் டெரித்துப்பண்
 பதைத்தக்கண் தவத்தைச்சென்
 றழித்துக்கொண் றடற்பித்தன் தருவாழ்வே-
 டுபடைத்துப்பொன் றுடைத்திட்பன்
 தனைக்குட்டும் படுத்திப்பண்

* சேன் தரைதுக்கம்பிடிக்கப் பண் = விண்ணுலகத்தையும்
 மண்ணுலகத்தையும் துக்கம்பிடிக்கப் பண்ணிய.

† தழ்த்தம் புகழ்செப்பும் = தாழ்த்த அம்புகழ்செப்பும். தாழ்
 த்து = தாழ்த்தி. புபனித்து உட்க = உடுக்கி உதிர.

§ படை துப்புளுள் றுடை திட்டன் = படைக்கும் உண்மை
 புடைப வலியோனாகப் பிரயன்.

௪௨௪

திருப்புகழ்.

கடிப்புட்பங் கலைச்சற்றும்
பதத்தப்பண் புறச்செற்றம்
பலத்திற்கண் களித்தப்பைம்
புனத்திற்கென் குறத்திப்பெண் பெருமானோ.()

556. திருடிகளினக்கிச் சம்பளம்பறி
நடுவிகள்மயக்கிச்சங்கமுண்டிகள்
ஈதடிகள்முலைக்கச் சம்பல்கண்டிகள் சதிகாரர்-
செவடிகள்மதப்பட்டுங்குருண்டிகள்
அடிகள்ஈடுகிணக்கிடும்புறப்பிகள்
செழுமிகளழைத்திச் சங்கொளுஞ்செயர்
குருடிகள்நகைத்திடும்புலம்பு
ஈடிகள்கணக்கிடும்பிணங்கிகள்
ஈடுகளிகள் || மருத்திடும்பொங்குணர்
கொளுவிகள்மினுக்குச் சங்கங்கிரங்கிகள்
நடனமுநடித்திடும்பொங்குண்டிகள்
குணமதில்முழுச்சுத் தசங்க்பசங்கி
குறவாமோ;
இருடியரினத்தும் ஈம்பதங்கொளு
மறையவனிலத்தொக் குஞ்சுகம்பெற
மிமையவரினக்கடும்புலித்திட வருஞர்-
இபமொடுஈடுவெதித்தச் சங்கமும்பல
இரதமொஈடுதெத்திக் கும்பிளத்திட
இவ்விந்தத்தும் ஈங்கமங்கிட விடுமேவல;

* சங்கம்=சையாகம். † கிடிகள்=அறிவினிகள்.
‡ பிணக்கிடும்=பிணக்கிடும். § குசலிகள்=தந்திரவாதிகள்.
|| மருத்திடும்=மருத்திடும்=மருத்திடும்.
¶ சங்கு=உய்யல். ** இரக்கல்=தெரித்தல். †† குஞ்சு=குஞ்சு.
‡‡ தெரித்தல்=தெரித்தல்=பெரித்தல்.
§§ எத்திக்கும்=எத்தித்திக்கும்.

சி த ி ப ர ம்.

சுஉரு

* அ ரிக ியு ரித் துட். டங்கசன்புர
மெரிதரசுகைத்துப் பங்கயன்சொ
மளவொமெறுத்துப் பண்டனிந்தவ
ராருள்கோனே-
அமார்தமகட்கிட் டம்புரிந்துநல்
குறவர்தமகட்பக் கஞ்சிறந்துற
அழகியநிருச்சிற் தம்பலம்புகு பெருமானே. ()

557. அவகுணவிரகனை வேதாளருபனை
அசடனைமசடனை ஆசாரானனை
அதிறையமறவனை † ஆதானிவாயனை அஞ்சபூதம்-
‡ அடைசியீசுவடனை யோடாதிமோடனை
அழிகருவழிவரு வினாநிவினைனை
அழுகையவிசலை ஆறானவூணனை அன்பிலாத;
கவடனைவிகடனை காணுவிசாரனை
வெருளியைவெருவித. மூதேவியுடிய
கல்யனை அலியனை | ஆதேசவாழ்வனை
வெம்பிவிழும்-
களியனைபறிவுரை பேணாதமானுட்
கசனியையசனியை மாபாதனாகிய
கதியிவிதனையடி நாயேனையானுவ
தெந்தகாளோ;
மவுனியிழுகியமாரகோதராஜனு
மலமலமூலவிய **காகோதராஜனு
மனுவெறியுடன்வளர் சோனாடர்கோனுட
என்புகூரும்:

* அரி=சாமடங்கல். † ஆதானிவாயன்=வீம்புபெகவோன்.

‡ அடைசிய=ஒதுக்கிய. § சுவரி=வண்டல்.

| ஆதேசம்=திரிபு. ¶ மாகோதராஜன்=சேன்.

** காகோதராஜன்=சரப்பராஜனாகிய பதஞ்சலி.

௪௨௬

திருப்புகழ்.

*மகபதிபுகழ்ப்புனி ஐதர்வாழநாயகர்
மடமரில்மகிழ்வுற வானாடர்கோவென
மகிதலமிடர்கெட டுஆனாதசீருடன்
மன்றுளாமே;

விவகிவஹரஹர தேவாகமோநம
தேரிசனபாகதி யானாய்கமோநம
திரையினுமிசையினும் வாழ்வேகமோநம
செஞ்சொல்சேரும்-
ஜெகதலபிறவடி வானாய்கமோநம
திரிபுாமெரிசெய்த கோவேகமோநம
ஜெயஜெயஹரஹர தேவாகராதிபர்
தம்பிரானே. (கரு)

558. கட்டிமுண்டகர பாலியங்கிதனை
முட்டியண்டமொடு தாவியித்துவொளி
கத்தமந்திரவ தானவெண்புரவி மிசையேறிக்-
கற்பகட்டுருவில் விதிசெகாண்டுகடர்
பட்டிமண்டபமு டாடியிந்துவொடு
கட்டிவித்துபிச காமல்வெண்பொடிசொ
டசையாமற்;

சுட்டுவெம்புரவி றுகவிஞ்சைகொடு
தத்துவங்கள்விழ சாடியெண்ணுவர்
சொர்க்கம்வந்துகைய ளாகவிந்தைபத
முறமேவித்-
துக்கம்வெத்துவிழ ஞானமுண்டுதூல்
வச்சிரங்கனென மேலிதங்கமுற
சுத்தகம்புகுதவேதவித்தையொடுபுகழ்வேனே;

‡எட்டிராண்டுமேறி யாதஎன்செயி
செட்டிராண்டுமேது வாழ்மிலிங்கமென
எட்டிராண்டுமவெளி யாமொழிந்தகுரு
முருகோனே-

* மகபதி=மகாபதி=பெரியபட்டினம். † ஐனாத=நீங்காத.

‡ எட்டி இரண்டு=அகார உகாரங்கள். அவற்றின் பிரபாவம் குருமுகமாக உணரப்படலது. § இலிங்கம்=சிலக்குறி.

† சிவகாமிதம்பதியில்—தேவிக்கு ஆதிக்கஸ்தானமாகிய மதுரை யில். ‡ ருளிர் அகாதி என்று பிரிக்க. § இன்பாச சத்தியின் செயலினால்—இச்சாசத்தியமாய் வள்ளி நாயகியை. || தேட்டி—எத்தி.

என்கொடுப்பித்து பித்தாடனெல்லாம் கைவா.பெற்று, — தத்துவங்
கள் விழுதாடி — தத்துவ சொத்தடைகனெல்லாம் வேற்று விழும்பாடி
காடி, — எவ்ஞானவர் சொர்க்கம் = என்ஞானாபிப விஷயவி, — வச்
துவையுள் துகைகை கூடிவந்து பித்திக்க, — எக்கை பதம் உறமேவி =
அங்கிவாபதயில் உற்றுப்பாருக்தி, — துக்கம் வெந்துவிழ = பிறவித்
ததுவப்பென்பது பன்னிகரமாய்ப்போக, — ஞானம் உண்டு = ஞான
மித்தபானம்பண்ணி, — குழல் வங்கிரங்கள் என = தேகம்வங்கிரகாய
மாக, — மேனிதங்கம் உற = நிறம் தங்கவாணமாக, — சுத்தஅகம் புகுந
காரியவி கெட, — வேதவித்தையொடு = வேதவித்தித்திரத்துடனே, —
புகழ்மேலே = உனதுதிருப்புகழை யெடுத்தாப்பாடுவேனா?

559. கொத்தாங்குழ விந்துவன்புரு

வங்கன்கன்கய லுஞ்சாங்கனே

கொண்டாமபைய ரந்தமுஞ்சசி துண்டமாதர்-

கொந்தளங்கதி ரின்குலங்களி

லுஞ்சுழன்றிர சம்பலங்கனி

கொண்டகண்பித ழின்சுகங்குழி

வின்கொல்மேவும்;

தந்தவந்தா ளஞ்சிறத்தெழு

கத்தாங்குழ கெப்பபைங்கழை

தன்புயத்தளி ரின்குடங்கைய ரம்பொனாம்-

தந்தியின்குல ழின்கனங்களி

ரண்டையுங்குலை கொண்டுவீண்டவர்

தங்கடம்படி யுங்கவண்டிய சிந்தையாமோ;

மத்தாங்கட லுஞ்சுழன்றமர்

தங்கடைக் கவ னஞ்சுகம்மங்குலி

மத்திரஞ்செவ்வ முஞ்சுகம்பெற எத்தவாழ்வும்-

வந்தாமபைய னும்பகிர்த்து

டங்கொளுத்திரு மங்கைபங்கினன்

வண்டர்லங்கையு ளன்கிரம்பொடி

கண்டமாயோன்;

உந்தியின்புல னங்கனெங்கும்

டங்கவுண்டரு டங்கையன்புத

மொண்புரம்பொடி கண்டளந்தையர்

பங்கிம்மேஷம்

உம்பலின்கலை மங்கைசங்கரி

மைத்தனென்றய னும்புகழ்த்திட

வொண்பாந்திரு வம்பலந்திகழ் தம்பிரானே. ()

560. செங்கலச முலையார்பால்- சிந்தைபல தமோறி;
அங்கமிச மெலியாதே- அன்புருக அருள்வாயே;
செங்ககபிடி யொடிபோனே- செஞ்சொல்தெரி புலவோனே;
மங்கையுமை தருசேயே- மன்றுள்வளர் டெருபானே. ()

561. தியங்குஞ்சஞ் சலந்துன்பங்

கடந்தொத்தஞ் செறிந்தைத்தித்

தீரம்பந்தந் தருந்துன்பம்

படுமேழை-

* திதம்பண்பொன் றிலன்பண்டன்

† தலன்குண்டன் சலன்கண்டன்

தெளிந்துன்றன் பழத்தென்னெடன்

றுயர்வாகப்;

புயங்கத்திங் களிந்துண்டங்

குருந்திங்கொத் தயன்றன்கம்

பொருந்துங்கங் கலத்தஞ்செஞ்

சடைகுடி-

புகழ்த்துங்கண் மிகத்துங்கும்

பிடுஞ்செம்பொன் சிலம்பென்றும்

புலம்பும்பங் கயந்தத்தென்

குறைதீராய்;

தியம்புஞ்சம் புகத்துன்றுஞ்

கணங்கன்செம் பருந்தங்கங்

கிணங்குஞ்செந் தடங்கண்டங்

களிகூர-

* திதம்=நிலையான, † தலன்=தீழானவன்.

† செத்தடம்=ரணகளம்.

சுந ௦

திருப்புகழ்

இடும்பைங்கள் சொங்கண்டம்
பதந்தந்தங் காஞ்சுந்தொன்
றெனும்புஞ்சிங் திடும்பங்கஞ் செய்யும்கேலா
தயங்கும்பைஞ் சுரும்பெங்குந்
தனந்தந்தத் தனந்தந்தத்
தடங்கண்பங் கயங்கொஞ்சஞ் சிறுகூரா-
தவங்கொண்டுஞ் செபங்கொண்டுஞ்
சிவங்கொண்டும் பரியங்கொண்டுந்
தலத்துன்றம் பலத்தங்கும் பெருமானே. (கக)

562. புருவம்பனைத்திரண்டு கரிகொம்பெனத்திரண்டு
பவளம்பதித்தசெம்பொ னிறமார்பிற-
படருங்கனத்தகொங்கை மினல்கொந்தளித்துசிந்த
பலவிஞ்சையைப்புலம்பி யழகான;
புருவஞ்சுழற்றியிந்தா தனுவந்துதித்ததென்று
புளகஞ்செலுத்திரண்டு கயல்மேலும்-
பொறிகண்சுழற்றி*ரம்ப பரிசம்பயிற்றிமத்தா
பொழிகொண்டழிக்கும்வஞ்ச ருறவாமோ
உருவந்தரித்துகந்து காமும்பிடித்துவந்து
உறவும்பிடித்ததணங்கை வனமீதே-
ஒளிர்கொம்பினைச்சவுத்த ரியலும்பலைக்கொணர்ந்து
ஒளிர்வஞ்சியைப்புணர்ந்த மணிமார்பா
செருவெங்கனத்திலவந்த அயுணன் தெறித்தமங்க
சிவமஞ்செழுத்தைமுத்த வீடுவானே-
தினமுங்களித்துசெம்பொ னுலகத்துதித்திறைஞ்ச
திருவம்பலத்தமர்ந்த பெருமானே. (உ௦)

* ரம்ப = சீரம்ப. † அணக்கு ஐவனமீதே = தெய்வத்தன்மை
பெருந்திய அடியை கற்பகவனத்தினே.

563. மதவெங்கரிக்கிரண்டு வலுகொம்பெனத்திரண்டு
 வளருந்தனத்தனிந்த மணிபாரம்-
 வளைசெங்கையிற்சிறந்த வெளிகண்டுநித்திலங்கு
 வரூந்திகைத்திரங்க வருமானாந்;
 விதவித்திப்பிரியங்கள் நகைகொஞ்சதற்குணங்கள்
 மிகைகண்டுறக்கலங்கி மருளாதே-
 டன்செங்கையற்றுணர்ந்து வலம்வந்துணைப்புகழ்ந்து
 ட்மிகவிஞ்சுபொற்பதங்கள் தருவாயே;
 நதியுந்திருக்காரந்தை மதியஞ்சடைக்கணித்த
 நடனம்பருற்றிருந்த கயிலாய-
 நகமங்கையிற்சிறிடுங்கு மகரன்சிரத்தொடங்கம்
 நவதுங்காத்மூந்து திரடோளஞ்;
 சிறையும்படிக்கொரம்பு தனைமுன்தொடுத்தகொண்டல்
 திறல்செங்கணச்சுதன்றன் மருகோனே-
 தினமுங்கருத்துணர்ந்து சுர்வத்துறப்பணிந்த
 திருவம்பலத்தமர்ந்த பெருமானே. (உக)

564. முசுந்திரபுருவஞ்சிலை விழியுங்கயல்நிலை
 முகிலங்குமுலொளிர்தொங்கலொ முசைவண்டுகள்பாட
 மொழியுங்கிளியிதழ்பங்கய நகைசங்கொளிகாதம்
 குழையாட-
 முழவங்காசமுதம்பரி மளஞ்குமவாச
 முலைவன்பாசகுடங்குவ முனைகொண்டெல்லமார்பில்
 முரனுஞ்சிறபுளந்தர ளவடந்தொடையாடக்
 கொடிபோலத்;
 துகிலின்கொடியொடியும்படி நடனத்துடைவாழை
 மறைபும்படிதுயல்சுத்தர சுகமங்கையபோடு
 துதைடஞ்சுனைமிசையங்கசன் சதியின்பமுராகச்
 செயல்மேயித்-

* நித்து=நித்து=துறத்து. + ஈடு=விட்டு.

‡ மிக=மென்மையடைய. § துயல்=அசைத்தருகேற்ற.

சா.உ.

திருப்புகழ்.

தொடைவிட்டிடமொழிகொஞ்சிட அனகஞ்சுமலாட [கூத்
யிழிவஞ்சிட இசை... *தொய்த்ஞ்சிடமயங்கொண்டினை
ககாத்திரமுகமும்பத அழகுத்தமியேனாக் கருள்வாயே;

†அகாத்திருநீலயிர்ப்புற அரியென்பதுவாடி

உறையஞ்சுடரொளியெய்கணில் வளருஞ்சிவகாமி

அழகுத்தொழிபவையத்தரி உடைபங்கரானருக்

கொருசெயே-

அகாத்திரமியாதம்பரி மிழைக்கெட்கோடு

சாழைப்படைபுழை || பொடி கடலுங்கிரியாய

அமர்கொண்டயிங்கிசெங்கர வெரளிகெங்கதிர்போலத்

திகழ்வோனே;

மகாங்கொழிநிலயிங்குடை மதனாத்திருநாதை

மருகென்றணியிருதாம்பல முரசங்கலையோத

மறையன்றியுடைபுழைபடி கடனங்கொருமாறும்

கதிர்வெலா-

வடியுத்திரன்மகன்சுத்தர மனமுங்கொடுமோக

சரசங்குறையென்பங்கொடு வளர்தென்புலியூரில்

யெழுப்புகழ்திருவம்பல மருவுக்குமரசுப் பெருமானே.

565. ஐசந்திராவோலைகு லாவகொங்கைகள்

**மத்தரமாலாந னீர்கதும்பகல்

சண்பகமாலேகு லாவிளங்குமல் மஞ்சுபோலத்-

* தொய்த்ஞ்சிட = தளர. † அனகினும் = அனகினும்.

.† அகா அத்திரு = எல்லா உயிர்களோடும் மெய்களோடும் கலத்
தும் மெருகத்தனிதும் நீங்கும் அகா எழுந்தப்போல மித்தும் அசித்
தும் ஆகிய பிரபஞ்சமுற்றும் தோய்த்தும் வேறுகத்தனித்தும் நீங்
கின்ற பொலி.

§ உயிர் பண்பு உற = சூழ்ச்சியோடிகள் இரகசியமாய்
பொருத்த. || பொடி = பொடித்துதுளாவி.

ஐசந்திராவோலை = சந்திரனைப்போல் தோளகாத்தியைத்தரும் சா
தோலை. ** மத்தரம் ஆல = மத்தரகிரிடோல் அநசய.

†† உய் நீர் ததுப்ப = தல்ல நீர்வடிபெருக.

தன்கயல்வாளிகணுரிளம்பிறை
 வின்புருவாரிதழ்கோவையின்கனி
 தன்செயலார்நகைசோதியின்கதிர்சங்குமேவும்;
 கத்தரர்நதேமனுமார்பரம்பநல்
 சந்தனசேறுடனார்கவீன்பெறு
 கஞ்சகமாமிடறோதைகொஞ்சிய ரம்பையானாக்-
 கண்களிகூரர்வெகாசைகொண்டவர்
 பஞ்சணமீதுருளாவினுந்திரு
 கண்களிராறுமிராறுதின்புய
 முங்கொள்வேனே;

இத்திரலோகமுளாரிதம்பெற
 சத்திரர்குரியத்தேர்நடத்திட
 ணங்கிரிசூர்குழாமிறத்திட கண்டவேலா-
 இந்நினாகேள்வார்பிதாமகன்கதி
 ரிந்துசடாதான்வாசவன்தொழு
 தின்புறவேமனுநுல்விளம்பிய கந்தவேனே;
 †சித்திரமால்குவடார்தனஞ்சிற
 பெண்கள்கிராமணிமோகவஞ்சியர்
 செந்தினைவாழ்வளிநாயகொண்குக் அன்போது-
 செத்தமிழ்நூனதடாகமென்கிவ
 உங்கையனாவுமகாசிதம்பர
 திண்சபைமேவுநீமனாசவுந்தர தம்பிரானே. ()

566. கரியமேக மெனுங்குழலார்பிறை
 கிலைகொள்வாரு வெணும்புருவார்யிழி
 கயல்கள்வாளி யெனுஞ்செயலார்மதி

துண்டமாதர்-

* தேமலும் மார் பரம்ப எனப்பிரிக்க. பரம்ப=பரவ.

† வெரு சூகச. †சித்திரம்=செங்குஞ்சுமம். நீமனு=மன்கு;

சா.சு

திருப்புகழ்.

கமுகம்மீவர் புயங்கழையார்தன
 மலைகளாஇணையுங்குவடாரத
 கமலவாழைமனுத்துடையார்சர சங்கமாடை;
 விரியபாளி தமுத்துடையாரிடை
 துடிகள், நூலி யலுங்கவினார்குல்
 மணமுலாவி யாம்பையினுர்பொருள் சங்கமாதர்-
 மயில்கள்போல கடம்புரிவாரியல்
 குணமிலாத வியன்செயலார்வலை
 மாகிகாயெ னழிந்திடவோவுன தன்புதாராய்;
 சரியிலாத சயம்பவியார்முகி
 லாகபார பொனின்சடையாள்சிலை
 சருவலோக சவுந்தரியாளருள் கந்தவேளே-
 சதபன்னும குடம்பொடியாய்விட
 அவுணர்ச்சேனை மடிந்திடவேபொரு
 தழல்கொள்வேலை யெறிந்திடுசேவக
 செம்பொன்வாகா;
 அரிபமேனி யிலங்கையிராவணன்
 முடிகள்வீழ சரத்தொடுமாயவன்
 அகிலமீனொழுமுண்டவன்மாமரு கண்டரோதும்-
 அழகுசோபிதஅங்கொளுமானன
 விபுதைமோகி குறிஞ்சியின்வாழ்வளி
 அருங்கொடாடி சிதம்பரமேவிய தம்பிரானே.

507. கூந்தலாழி ரிந்துசரிந்திட
 காத்துமலைகு லைந்துபளிங்கிட
 கூந்தவாள்விழி கெண்டைகலங்கிட
 கொங்கைதானும்-
 *கூண்களாமென போங்கலம்பெறு
 காத்தன்மேனிம ருங்குதுவண்டிட
 கூந்தலாழைகு லைந்துபுரண்டிர சங்கன்பாய்;

* கூண்கள் = குண்டுகள் = குன்றுகள். குன்று என்பது குண்டின்
 மூலம் மூலம் நீண்டது.

சி த ம் ப ர ம்.

சுஹி

சாந்துவோர்வின நிந்துமணத்தப

வோங்கவானில்க லந்துமுகங்கொடு

தான்பலாகுளை யின்கவைகண்டித

முண்டமோகம்-

தாம்புறையி லின்குரல்கொஞ்சிட

வாஞ்சைமாதரு டன்புளகங்கொடு

சார்ந்துநாயென நிந்துவிழுந்துடல்

மங்குவேனே;

திந்ததோதக தத்தனதித்திமி

ஆண்டபேரிகை துத்துமிசங்கொடு

சேர்த்தபூரிகை பம்பைதவண்டைகள்

பொங்குருகா-

சேன்கலாமகு டம்பொடிதம்பட

வோங்கவேழகட லுஞ்சுவறங்கையில்

சேந்தவேலது கொண்டெடம்பயில்

கந்தவேனே;

மாந்தனாருவ னங்குயில்கொஞ்சிட

தேங்குவாழைக ரும்புகள்விஞ்சிடு

வான்குலாவுசி தம்பரம்வத்தமர் செங்கைவேலா-

மாண்ப்ரகாசத னங்கிரிசுத்தர

மேய்த்தகாயகி சம்பைமருங்குபொள்

வார்த்தருபிசு தம்பெண்வணங்கிய

தம்பிரானே. (உடு)

568. எ லுப்புத்தேநால்மயிர் நாடிசுழாமிடை

இறுக்குச்சிபுழு வோடடைமுளைகள்

இரத்தச்சாகர நீர்மலமேவிய கும்பியோடை-

இளைப்புச்சோகைகள் வாதம்விலாவலி

உளைப்புச்சூலைபொ டேவலுவாகிய

இளைப்புக்கேவல மூலவியாதிபொ

டண்டவாதம்;

சுஹ

திருப்புகழ்.

குலைப்புக்காய்கனல் நீரிழிவினையொ
டனாப்புக்காதடை கூனல்விசுசிகை
குருட்டுக்கால்முட முமையுளுடறு கண்டமாலை-
குழப்புக்கூனமி தேசதமாமென
எடுத்துப்பாழ்வினை யாலுழல்நாயெனு
விடத்துத்தான்பெற ஞானசதாசிவ
அன்புதாராய்;

கெலிச்சப்போர்பொரு ஞார்முழாமுமி
ழிரத்தச்சேறெழ தேர்பரியாளிகள்
கெடுத்திட்டேகடல் ஞர்கிரிதூள்பட
கண்டவேலா-

கிளர்ப்பொற்றோளிச ராசாமேவ்யெ
யசைத்துப்பூசைகொள் ஆயிபராபரி
*கிழம்பொற்காளைமெ லேறுமெநாயகி
பங்கின்மேவும்;

வெடுத்துத்தோள்மலை ராவணனுனவன்
எடுத்தப்போதுடல் கீழ்விழவேசெய்து
மகிழ்ப்பொற்பாதசி வாயநமோஅர சம்புபாலா-
மலைக்கொப்பாமுலை யாள்ருறமாதினை
அனைத்துச்சீர்புவி பூர்பரமாயி .
வடக்குக்கோபுர வாசலில்மேவிய
தம்பிரானே. (உசு)

509. ஆரத்தோடணி மார்க்கணையானகள்
போருக்காமென மாமுலையேகொடு
ஆயத்துகினை மேவியநுனிலை மடமாதர்-
ஆலிக்கோதினி லீரமிசாமன
சேசத்தோடுற வானவர்போலுவர்
‡ஆருக்கேபொரு ளாமெனவேகினை வதனானே;

* குழைம பொன்காளை=உரிமைவாயிய அழகிய காளை.

† எ ளாயகி=எம்மாயகி=எம்முடைய பிராட்டி.

‡ ஆருக்கே=யாரானே.

காருக்கேடிக ராகியவோறிய
 மானைத்தோடணி காத்தோடுமோதிய
 காலத்தூதர்கை வேலெனாநீள்விழி வலையாலே-
 காதற்சாகர மூழ்கியகாமுகர்
 மேலிட்டேயெறி கலைகள்நீளிகள்
 காமத்தோறே வாகையினாருள் புரிவாயே;
 சூரர்கேயொரு கோளரியாமென
 நீலத்தோகைம யூரமதேறிய
 துளிக்கேகடல் தூரகிசாசரர் களமீதே-
 சோரிக்கேவெரு ரூபமதாவடு
 தானந்தானன தானனதானன
 சூழிட்டேபல ஷோருகளாடவெ
 பொருமவேலா;
 விரத்தால்வல ராவணனார்முடி
 போகத்தானொரு வாளியையேவிய
 மேகத்தேறிக ராகியமேனியன் மருகோனே-
 வேதத்தோன்முத லாகியதேவர்கள்
 பூசுத்தேதொழ வாழ்புலியூரினில்
 மேலிக்கோபுர வாசலில்மேவிய பெருமானே;
 570. காதைக்காதிமெத்த மோதிக்கேள்வியற்ற
 காமப்பூசுவிட்டு மதியாதே-
 காரொத்தேய்விற்றத்த வோதிக்காவனத்தி
 னீழற்கேதருக்கி வினையாடி;
 சேதித்தேகருத்தை நேருற்றேபெருத்த
 சேலொத்தேவருத்தும் விழிமானார்-
 தேமற்பாரவெற்பிஸ் மூழ்கித்தாபமிக்க
 தீமைக்காவிதப்ப நெறிதாராய்;
 மானைக்காதவித்து வேடக்கானகத்து
 வாசத்தாள்சிவப்ப வருவோனே-

* கலிகள்=கலிகள்=தந்திரவாதிகள். † சோருள்=பெய்கள்.

சா. ௨]

திருப்புகழ்.

வாரிக்கேயொளித்த மாயர்குளாவெட்டி
 மாளப்போர் தொலைத்த வடிவேலா;
 விழித்தோரடத்து துளத்தாளுக்கன்
 வீரத்தேர்மறைத்த புலியூர்வாழ்-
 மேலேக்கோபுரத்து மேவிக்கேள்விமிக்க
 வேந்தோர்துறித்த பெருமானே. (௨௮)

571. கொள்ளையாசைக் காரிகள்பாதக
 வல்லமாயக் காரிகள்குறைகள்
 கொள்ளும் ஆயக் காரிகள்கிணிகள் விழியாலே-
 கொல்லும்லிலைக் காரிகள்பாணாயும்
 வெல்லுமோகக் காரிகள்குறுசொல்
 கொவ்வைவாய்கிடீடு ரிகள்கேல்விழு
 மவர்போலே;
 உள்ளகோவைத் தேயுறவாடியர்
 அல்லையேரொப் பாமனதோஷிகள்
 உள்விரோதக் காரிகள்குமையி னுழங்காயேன்-
 உய்யவேபோற் றோள்களும் ஆறிரு
 கையும்நீபத் தார்முசுமாயுமுள்
 உள்ளஞானப் போதமுநீதா வருவாயே;
 கள்ளமாயத் தாருகன்மாழுடி
 துள்ளநீலத் தேரகையின்மீதொரு
 கையின்வேல்தொட் டேவியசேவக முருகோனே-
 கல்லிலேபோற் றுள்படவேயது
 கல்லுருபத் தேவரகானிடை
 கௌவைதீர்ப்போருமிராகவன் மருகோனே;
 தெள்ளியேமுற் றீரமுனெதய
 சொல்வழாமற் றுனெருவானுறு
 சேல்விமார்பீற் பூஷணமாபணை மணவாளா-

* கோவைத்த=கோவைத்து.

† ஏழுந்த=செம் உந்து=இன்பமுந்து.

‡ சதம் முன் ஓதிய சொல்=அன்பினுலே முன்செய்த வாக்குத்தம்.

தென்னுமேனற் றுழ்புனமேவிய
வள்ளியேனைக் காமமேனா
தினமேலைக் கோபுரமேவிய பெருமானே. ()

572. தாதுமாமன் முடியாலேபத
ருதுபுர அடியாலேதா
தாளமாகிய கொடியாலேமடி. படியாலே-
சாடைபேசியவகையாலேமிகு
வாடைபூசிய நகையாலேபல
தாதுமாறுசொல் மிகையாலேயன
நடையாலே;

மோதமீதிய முடியாலேமுலை
மீதிலேயிய கையாலேவெகு
மோடிநாணய விடையாலேமயல் தருமானுர்-

மோகவாரிதி தலிலேநாடொறு
முழ்குவேனுன தடியாராகிய
மோனஞானிக னுடனேசேரவு மருள்வாயே;

காதலாயருள் புரிவாய்கான்மறை
முலமேயென வுடனேமாகரி
காணநேர்வரு திருமால்நாணன் மருகோனே-

காதல்மாதவர் வலமேருழ்சபை
காதனார்,கம திடமேவாழ்சிவ
காமநாயகி தருபாலாபுசி சையிஸ்வாழ்வே;

வேதனான்முறை வழுவாமேதினம்
வேள்வியாலெழில் புனைமுவாயிர
மேன்மைவேதியர் மிகவேபூசனை புங்கோவை-

விறுசேர்வரை யரசாய்மேவிய
மேருமால்வரை யெனநீள்கோபுர
மேலைவாயினின் மயிள்மீதேயிய
பெருமானே. (கூடு)

௪௪௦

திருப்புகழ்

573. * அஞ்சுப்பினை மு னாவினாரு னை யொ
 பெப்புக்காய்ப்பனி நீர்மயி டெநால்நீஞடி
 லப்புச்சீபுழு வோடடையார்தசை யுறமேவி-
 ி அத்திப்பால்பல நாடிஞ்ஞா ி யன்வ
 முப்புச்சார்வல மேவினாறு னைகொ
 னச்சுத்தோநீஞடி லாமதிலேபொறி விரகாநர்;
 ிசுக்கத்தாழ்கட லேசுகமாமென
 புக்கிட்டாசைபெ னுசைமனுசைகள்
 தொக்குத்தியின யூழ்வினகாலமொ டதனாலே-
 னுக்கத்தேபா வாமல்சதாவிவ
 முத்திக்கேசக மாகபராபா
 சொர்க்கப்பூமியி லேறிடவேபத மருள்வாயே;
 தக்கத்தோகிட தாகிடதீகிட
 செக்கச்சேகண தாகணதோகண
 தத்தத்தானன டருடடாடுமி வெனதானம்-
 தத்திஞ்சூர்து ழாமொடுநீர்பரி
 கெட்டுக்கேவல மாய்கடல்முற்கிட
 சத்திக்கேடுகா யாமெனவேவிடு கதிர்வேலா;
 திக்கத்தோகண தாவெனவேஃபொரு
 ிசொச்சத்தாதையர் தாமெனவேதிரு
 செக்கர்ப்பாதம தேபதியாகதி யவைபாடச்-
 செப்பொற்பிஃபு லாமயில்மாமிகை
 பக்கத்தேகுற மாதொடுசீர்பெறு
 தெற்குக்கோபுர வாசலில்மேவிய பெருமானே.

* அஞ்சுப்பினை=ஊப்பினை. † காய்=புறாஞ்சுல்.

‡ குழல்பூச்சி=கொடான சாகப்பூச்சி.

§ அத்தி=எலும்பு. || அன்வமுப்பு=காதகுறம்பி.

¶ சக்கம்=எலு, ஒதுக்கு. ** பொரு=தடம்பொரு=தடனஞ்
 செக்கென். †† சொச்சம்=சீர்மலம்.

57-4. அடப்பக்கம்பிடித்துத் தோளோடுதோள்பொர
வளைத்துச் செங்கரத்திற் சீரொபோவொடு
அணுக்கிச் செத்துணுக்கிற் தோலிதழுறல்க
ளாகோதி-

அணிப்பொற்பங்கபத்துப் பூண்முலைமேகலை
நெய்த் துப்புஞ்சரித்துத் தாபணமேயென்
§ அருட்டி. க்கண்மிமிட்டிப் பேசியமாதர்க
ஞறவோடே ;

படிச்சித்தங்களித்துத் தான்மிகமாயைகள்
படித்துப்பண்பயிற்றிக் காதல்கள்மேல்கொள
பசப்பிப்பின்பிணக்கைக் கூறியவிணிக
ளவமாயப்-

|| பரத்தைக் குண்ணேர்த்துத் தோதகபேதைகள்
பழிக்குட்சஞ்சரித்துப் போடிமுடனை
பரத்துற்றண்பதத்துப் போதகமீதென்
அருள்தாராய்

தடக்கைத்தண்டெடுத்துச் சூராவிரரை
நொறுக்கிப்பொன்றவிட்டுத் தாளெழநிறெழ
தகர்த்துப்பந்தடித்துச் சூடியதோரண கலைவிரா-
தகட்டுப்பொன்சுவட்டுப் பூவணைமேடையில்
சமைப்பித்தங்கொருத்திக் கோதிலமாமயில்
தனிப்பொற்பைம்புனத்திற் கோதிலமாவளி
மணவாளா;

* செத்துணுக்கில் = சிவந்த பவளத்துண்டை பொத்த.

† கோலிதழ் = கோபஇதழ் = இத்திரகோபத்தை பொத்திதழ்.

‡ பஞ்சரித்து = குதலைமொழிபேசி.

§ அருட்டி = சாக்கிரதபண்ணி.

|| பரத்தை = பரத்தைகள்.

¶ குண்டு உணர்த்து = தாழ்வான செங்கையை உணர்த்தும்.

சா.சா.உ.

திருப்புகழ்.

நிடத்திற்றின்பொருப்பைத் தோன்கொசோடிய
அக்கத்திற் குலத்தைக் குறைகொள்விரிய
திருப்பொற்பங்கயத்துக்கேசவர்மாயவர்

அய்யாமின்-

நிரித்தத்திற்றித்தத் தேனவெனஆடிய
சமத்தர்ப்பொன்புவிக்குட் டேவர்களுயக
திருச்சிற்றம்பலத்தட் கோபுரமேவிய

பெருமானே. (௩௨)

575. முன்னைமலர்போலுமுத் தாழிந்தானகை
வள்ளைகொடிபோலுந் காநிலங்காடுகுறை
முன்னைமலர்மாலைகற் முடுகொந்தாருகுற

வலைபோதம்-

மொன்குநிலைவாறுதற் பார்வையம்பானகயல்
கின்னைகுரலரிதழ்ப் பூவெனும்போதுமுக
முன்னல்கமுகார்களத் தொய்கணங்காயமுலை

மலையாளை;

வல்லகுவடாவினைப் போலுசத்தானவரி
றுள்ளதுகில்நாவிடைக் காமபண்டாரஅல்குல்
சுவற்றழதுடையார்மலர்க் காலணிந்தாடுபரி

புரவோசை-

மல்லிசரியாடபட் டாடைகொண்டாடமயல்
தள்ளுகடையோடுசற் றேமொழித்தாசைகொடு
உல்லகர்ஊன்போலபோற் குறைகொண்டார்ஊன்மய

ஹவாமோ;

அல்லல்வினைபோதசத் தாழியிண்டோடசம
வுள்ளமுறவாகவைத் தாளுமெத்தாதைமகி
முள்ளமையளுனவித் தோதுகத்தாருமா

முருகோனே-

அன்னகடையாள்குறப் பாவைபந்தாடுவிர
லென்னுடையதாய்வென்முத் தார்கடம்பாடுகுற
வள்ளவலசேர்தனக் கோடிாண்டானவளி

மணவாளா;

சி த ம் ப ர ம்.

சுரா.

செல்லுமுகளழகடற் பாழிவிண்டோடநிச
வல்லகரர்சேனைபட் டேமடிந்தே குருதி
செல்லநிறையோடுவிட் டாடுகிங்காரமுக

வடிவேலா-

தென்னுதமிழ்பாடியிட் டாசைகொண்டாடசரி
வல்லியோடுகூடிநிக் கோர்க்கொண்டாடடீயல்
திஸ்ஸைகர்கோபுரத் தேசமிழ்ந்தேகுலவு
பெருமானோ. (க.க.)

576. வாதபித்தமொடு சூலைவிப்புருதி

யேறுசற்படுவ னீளைபொங்கிருமல்

†மாலைபுற்றெழுத லாசல்பற்சனிபொ

‡டந்துமாலை-

மாசடைக்குருடு காதடைப்புசெவி

மேமகெட்டவளி முலையுற்றுதரு

|| மாலைபுற்றதொனு றுறுதத்துவர்க

ஞண்டகாயம்;

வேதவித்துபரி கோலமுற்றுவிளை

யாடுவித்தகட லோடமொய்த்தபல

வேடமிட்டுபொரு ளாசைபற்றியுழல்

¶செங்கியாலே-

விடுகெட்டிமய லாசைபட்டுவிழ

***வாசைகெட்டுமடி யாமல்முத்தபெற

††விடளித்துமயி லாசைத்தவெளி

செந்தியாதோ;

* சசிலன்=இந்திரானியின் மகளாகிய தெய்வயானை.

† மாலை=கண்டமாலை, ‡ அந்திமாலை=மாலைக்கண்.

§ முற்றுதரு=முதிரும் படியான விருகமும்.

|| மாலைபுற்ற=முறைமைபாடிப் டொருத்திய.

¶செங்கியாலே=அழிச்செயலாலே.

*** ஓசைகெட்டு=உள்ளோசையாகிய நாத்தம்போய்.

†† விடளித்து=விடளிக்க.

*ஒதஅத்திமுதி லோசைப்பமுடி
நிறபட்டலற குரவெற்பவுண
ரோடுபட்டுவிழ வேலைவிட்டபுகழ்ங்கவேனா-
ஒமெல்லிய சாநிகத்தஅடி.

யார்களுக்குமுப காரிபச்சையுமை
ஒப்புறத்தருள்வி காமணிக்கடவுள் தத்தசேயே;
ஆநிகற்பகவி காயகற்குடி
கானபொற்சரவ னுப்பரப்பிரம
அடியுற்றபொருள் †ஒதுவித்தமைய

றிந்தகோவை-
ஆசைபெற்றகுற மாதைநித்தவன
மேனிகத்தமண மாடிநெய்யு
ராடகப்பபுக கோபுரத்தின்முகிழ் தம்பிரானே.

577. நிலமாருகில் போலும்வார்கும
லார்கன்மாலைகு லாவவேல்கனை
நிளவாள்விழி பார்வைகாதிரு குழைபாட-
நீடுமார்பணி பாடவோடிய

கோடுபோல்கனை பாடநூலிடை
சேசபாளித சோலைமாயி லெனவேகிக்;
காலினுபுர வோசைகோவென

ஆடிமாக்கொடு நாணிபேயியர்
காயமோடனு பாகுபால்மொழி விலைமாதர்-
காதலாவ வோபோழ்வனை
மூழ்கியேழ்கா காமுமுடனை
காரிப்பாருமை யாசிவாபத மருள்வாயே;

கோலமாமாசி லேறிவார்குழை
பாடவேல்கொடு விரவார்கழல்
கோடிகோடிய யோசைபோல்க

§மெருதுளாய்-

*ஒதஅத்தி=ஒதந்தடிதடையகடல். † பரப்பிரம இது.
‡ ஒதுவித்தமை=ஒதுவிக்குந்தன்மை. § மெரு=மேரு.

சிதம்பரம்.

சசுந்

கோகோகோவென ஆழிபாடுகள்
நிவுதாட சுரார்முழாமொடு
கூளமாகவினோர்கள்வாழ்வுற விடும்வேலா;
காலு*வேதமு டாடுவேதனை
யினகேசவ னார்சகோதரி
காதர்பாகம் விடாள்சிகாமணி உமைபாலா;
ஞானபூமிய தானபேர்புலி
பூரில்வாழ்தெய்வ யானைமானொடு
காலுகோபுர வாசல்மேவிய பெருமானே. (உரு)

578. இணங்கித்தட்பொடு பால்மொழ்பேசிகள்
மணந்திட்டுச்சுக மாய்விளையாடிகள்
இளஞ்சொற்செப்பிகள் சாதனைவீணிகள்
கடிதாடும்;

இடும்பைப்பற்றிய தாமெனமேயினர்
பெறுஞ்சொற்பித்தனை தானும்வையாதவர்
இரும்பிற்பற்றிய கூர்விழிமாதர்கள்
எவரோனும்;

பணஞ்சுற்றிக்கொளு பாயஉதாரிகள்
மணங்கட்டுக்குழல் வாசனைவீசிகள்
பலஞ்செப்பித்தர மீளழைபாதவர் அவரோடே;
பதந்துய்த்துக்கொடு தீமையமாநா
கடைந்திட்டுச்சவ மாகிவிடாதுன
பதம்பற்றிப்புக ழானதுகூறிட அருள்வாரிய;
வணங்கச்சித்தமி வாதஇராவணன்
சிரம்பத்துக்கெட வாளிகடாவியே
மலங்கப்பொக்கரை யீடழிமாதவன்
மருகோனே;

* வேதம் ஊடாடு=வேதம் டயின்ற.

† பொக்கர்=பொய்யையுடைய இராகத்தர்.

சுசுசு

திருப்பாழ்.

மதம்பட்டுப்பொரு குரபன்மாநியர்
குலங்கொட்டத்தகல் கூறியமோடரை
வலிந்திட்டுக்கள மீதினிலேகொல
கீடும்வெலா;

பிணம்பற்றிக்கழு கோபெல்குளிகள்
பிடுங்கிக்கொத்திட வேயமராதியே
பிளந்திட்டுப்பல மாமனிலேறிய முருகோனே-

பிரித்திட்டுப்பரி வாகியனானிகள்
*செம்பத்தக்கழல் சோவெநாடிடு
பெரும்பற்றப்புனி யூர்தனில்மேவிய
பெருமானே. (ஊக)

579. †விடுங்கைக்கொத்தக டாவுடையானிடம்
மடங்கிக்குகைச்சிறை யானஅநேகமும்
விழுங்கப்பட்டற வேயறலோதிபர் விழியாலே-

விரும்பத்தக்கன போகமுமோகமும்
விளம்பத்தக்கன ஞானமுமானமும்
§வேறுஞ்சுத்தச்சல மாய்வெளியாயுயிர்
வினோளில்;

இடுங்கட்டைக்கிணை யாஅடியேனுடல்
கிடந்திட்டுத்தம ரானவர்கோவென
இடங்கட்டிச்சுகடு காடுபுகாமுன மனதாலே-

இறந்திட்டுப்பெற வேகதியாயினும்
இருத்திட்டுப்பெற வேமதியாயினும்.
இரண்டிற்றக்கதொ ருதியம்நீதர இசைவாயே;

* செம்பு அந்த கழல் சோ=செம்புடையும் பொன்னுந் செய்
பப்பட்ட வீரக்கழலையும் அணிந்த திருவடிவெச்சோ.

† விடுங்கைக்கு ஒத்தகடா=ரதிரட்டத்துவதற்கு ஏற்ற எருமைக்கடா.

‡ கைச்சிறையான=கைவசத்திலிருந்த.

§ வெறும் அந்த சலையம்=வெறும் பொய்யாடு.

சி த ம் ப ர ம்.

சுசுள

* கொடுங்கைப்பட்டம் ராமாமேழூடன்
நடுங்கச்சக்கிரிவ னோடமரடிய
குரங்கைச்செற்றம கோத்திநாளெழ நீருதேசன்-
குலங்கட்பட்டி சாசரர்கோலென
இலங்கைக்குட்டழ லோனெழியேய
† குமண்டைக்குத்தி ராவணனார்முடி
அடியோடே;

பிடுங்கத்தொட்டச ராதிபனாதி
பரியங்கொட்டக்கன் மாமருகாஇயல்
பரபஞ்சத்துக்கொரு பாவலனான விருதாதம்-
பரசண்டச்சொற்சிவ வேதசிவாமணி
பரபந்தத்துக்கொரு காதசதாசிவ
பெரும்பற்றப்புகி பூர்தனில்மேலிய பெருமானே.

580. சுரும்புற்றபொழில்தோறும் விரும்புற்றருயில்கவ
தூர்த்துற்றகுளிர்வாடை யதனாலும்-
துலங்குற்றமருவாளி வீணாந்துற்றபடிநீயால
தொடர்ந்துற்றவருமாதர் வசையாலும்;
அரும்புற்றமலர்மேவு செழுங்கொற்றஅணையாது
மடைத்திட்டவிடைமேவு மணியாலும்-
அழிந்துற்றமடமானை யறிந் || தற்றமதுபேணி
அசைந்துற்றமதுமாலை தாவேனும்;
கருங்கொற்றமதவேழ முனிந்துற்றஈகலைமேவி
காத்துற்றமடமானி னுடனேசார்-
கரும்புற்றவயல்குழு பெரும்பற்றபுகியூரில்
கனம்பற்றிடமாமடு மான்வாழ்வே;

* கொடுங்கைகொடும.

† குமண்டை=செவ்வமேலிட்டாதுண்டாகும் செருக்கு.

‡ கொட்டக்க=கொள்ளத்தக்க. § துல=சேர.

|| அத்தம்=சமயம். ஈ கலை=கலை.

சசஅ

திருப்புகழ்.

திருத்தற்றுமலம்பேணி யிடும்பத்தர்துயர்தீர
 இதம்பெற்றமயிலேறி வருகோவே-
 இனத்தற்றவருஞ் ஸுருண்டிடுகிழவேல்கொ
 டெறித்திடுகிளைபாடு பெருமானே. (கஅ)

581. கொத்தளவோலைக ளாடப்பண்
 சங்கொளிபோல்கைக னீசித்தன்
 கொங்கைகள்மாப்பிலி ளாடக்கொண்
 டையென்மேகம்-
 *கொங்கெழுதோள்வளை யாடக்கண்
 செங்கயல்வாளிகள் போஸ்ப்பண்
 கொஞ்சியகோகில மாகப்பொன் பறிகாரர்;
 தத்திரமாமென வேகிப்பொன்
 தொங்கலொடாழு மாடச்செச்
 தம்பலவாயொடு பேகிக்கொண் றேவாடி-
 சம்பளமீதென வோதிப்பின்
 பஞ்சணைமேல்மய லாடச்சஞ்
 சங்கையில்முளியர் பால்வைக்குஞ்
 செயல்தீராய்;
 அத்தகனூயிர் போகப்பொன்
 தின்புமோடெரி பாயப்பண்
 டங்கசனூடல் வேகக்கண் டுழல்மேவி-
 அண்டர்களோட லார்க்கண்
 சந்திரஞரியர் விழச்சென்
 நம்பலமீதினி ளாடத்தன் குருநாதர்
 சிந்தாமோடரி தேர்வர்க்கம்
 பொங்கமொடேழ்கடல் சூர்பத்மன்
 சித்திடவேல்கிடு வாகைத்தின் புயவேளே.

* கொங்கு=வாசனை.

† டயலாடு அச்சம் சங்கை இல் முளியர் எனப்பிரிக்க.

‡ அழல்மேவி=தக்கன் செய்த யாகத்தினிடத்திற் சென்று.

சி த ம் ப ர ம்.

சுசுந்

செங்குறமாதாமி னுனாக்கன்
 டிந்திதமாயுற வாடிப்பன்
 செத்தமிழ்மால்புலி யூர்ந்தும் பெருமானே. (1)

௫82. நகையாலெத்திகள் வாயிற்றம்
 பலமோடெத்திகள் *நாணற்றின்
 †நயனாலெத்திகள் காறற்புண் அடைமாதர்-
 நடையாலெத்திக ளார்க்கொங்
 கையினாலெத்திகள் மோகத்தின்
 நவிலாலெத்திகள் தோகைப்பைங் குழல்மேகச்;
 சினையாலெத்திக ளாசைச்சுங்
 சடியாலெத்திகள் பாடிப்பன்
 திறனாலெத்திகள் பாரத்தின் தெருவூடே-
 சிலர்கூடிக்கொடு ஆடிக்கொண்
 மேல்வாருக்குழல் நாயெற்குண்
 சேயலாஸற்புத னூர்னத்தின் கழல்தராய்;
 பகையாருட்கிட வேலைக்கொண்
 வேராழிக்கிரி நாகத்தின்
 படமோடிற்றிட குரைச்சங் கரிஞர-
 பணநாகத்திடை சேர்முத்தின்
 சிவகாமிக்கொரு பாகத்தன்
 பரிவாஸ்சத்துப தேசிக்ருங் குரவோனே;
 சுகனானக்கடல் முழுகத்தங்
 தடிபேனுக்கருண் பாலிக்குஞ்
 சுடர்பாதக்குக னேழுத்தின் கழல்யிர-
 சுகரோசத்தன பார்ச்செங்
 குறமாதைக்கள வால்வித்தஞ்
 சுகமுழ்கிப்புலி யூர்ந்தும் பெருமானே. (௯0)

* நாணற்று இன்ஐனான். † நயனான்=நயனத்தால்.
 ‡ சங்கடி=சுகந்தத்தரும் வாசனை.

சுரு

திருப்புகழ்:

583. எழுதடல்மணலை அளவிழனதிக மெனநிடற்பிறவி	அவதாரம்-
இலியுனதபய மெனதயிருடலு மிளிப்புடல்விடுக	முடியாத;
அழுதொடுநீயு மெரிபுவிமறவி சுடலனுமிகவு	மயர்வானர்-
கடலுனதபய மடிமையுனடிமை கடுகியுனடிகள்	தருவாயே;
விழுந்திழைந்தி மரததவடிவி விமலிமுனருளு	முருகோனே-
விநிதலமெரிய குலகிநீகேரிய விசைபெறுமயிளில்	வருவோனே;
எழுதடல்குமுற அடிணர்களுநினை வினாசொருந்அயிலை	யுடைபோனே-
இனையவர்முனிவர் பரவியபுலியு நிலிநீகடமருவு	பெருமானே. (சக)
584. துறவணன்மறவி முறுகியகயிறு தலைகொடுவிழைநீக்	கொடுபோதும்-
*சனமதுதவிர் அளவிகேருதி தலைகொடுபலசாத்	நிரமோதி;
அறுவகைசமய முறைமுறைசருவி யலைபடுதலைமூச்	சீனையாரும்-
அருவருவொழிய வடிவுளபொருளை †அனல்வர்அடியேந்	கருள்வாயே;
நடமலரிதையி யரிதிருமருக ‡கழுதவிப்பார்ப்	பதிவாழ்வே-

* சனம்=பஞ்சனை. † அனல்வர்=அமைவுண்டாக.

‡ கழுத=உடைய பார்ப்பதி=பர்வதாராஜபுத்திரியாகிய பார்வதி.
கடம்=மடம்.

சி த ம் ப ர ம்

சுடுக

நதிமதியிதழி பணியனிகடவுள்
 நடம்பெய்யூர்க் குமரோசா;
 கறுவியகிருதர் எறிதினாபரவு
 கடலிடைபொடியாப் பொருதோனே-
 உழவினைபணியு மவருடன்முனிவு
 கனவிலுமறியாப் பெருமானே. (சஉ)

585. இரகபாகொத்தமொழி யமுர்தமாணிக்ககை
 றிணையிலாசத்திவிழி யார்பகம்பொனிரர்
 எழிநீரெரொத்தஇரு ளளகபாரச்செய்க
 னெழுதொனாதப்பிறையி னாரும்புருவர்
 எழுதுதொடிட்டசெவி பவளநீலக்கொடிக
 ளிகலியாடப்படிசு மோட்டும்பொனரு
 ‡தங்கன்மேவும்-

இவ்வுதாவிச்சுதிதழ் குமிழைநேரொத்தஎழி
 லீஞ்சுநகெச்சமுரு சீமாலசங்குனெளி
 யிணைசொல்கீவத்தாள வினவொள்தாலப்பணையி
 னியல்கலாபுத்தகமொ டேர்சிறத்தவடி
 றிணையிலாணைக்குவடெ || ஒனெளிகொதுத்திபா-
 ளிகலியாரத்தொடையு மாருமின்பரச
 தங்கமார்பின்;

வரிகள்தாபித்தமுனை யிசையஆகிற்றளிரின்
 வயிறுநாபித்தமல மாமெனுஞ்சுழிய
 மடுவிரோமக்கொடியென் அளிகள்குழ்வுற்றநீரை
 மருவாநலொத்தஇடை யாரசம்பையல்குல்
 மணமெலாமுற்றநறை கமலபோதுத்துடைபென்
 வளமைபார்புக்கதலி சேருசெம்பொனுடை
 ரம்பைமாதர்-

* பொனிரர்=பெண்ணின்நீரார். றீர்=ஞனம், தன்மை.

† அடும்=அகிலும். ‡ தங்கன்=தங்கன்டொண்டமுதம்.

§ மாலசங்கு=மாலிசுடைய சங்கு.

|| ஒனெளிகா=ஒனெளிகாவுகின்ற.

சுரு

திருப்புக்ம்

மயலதாஸிற்றடியெ னவர்கள்பாலுற்றுவிரு
 மதனபாணத்தினுடன் மேவிமஞ்சமிசை
 வதனம்வேர்வுற்றவீர முலைகள்பூரிக்கடிமிடர்
 மயிப்புறுதத்தைகுரில் போலிலங்கமளி
 வசனவாப்பொத்தியிடை துவளமோகத்துளமிழ்
 வசமெலாம்விட்டுமற வேறுசிந்தனையை
 தந்துஆள்வாய்;

முாகபேரித்திமிலை துடிகன்பூரித்தலில்கள்
 முருகொளப்பறைகள் தானாகொம்புவளை
 முகம்பேர்வுற்றவொலி யிடுகன்போலொத்தமறை
 முதுவர்பாடிக்குமுற வேலிறத்தகார்
 முடிகளோடெற்றியரி யிரதமாணப்பினமொ
 டிவுளிலேவைக்குருதி நீர்மிதந்துதிசை
 யெங்குமோட-

முடுகிவெல்லீட்டுவோட குவடுவாய்விட்டமரர்
 முனிவராடிப்புருழ வேதவிஞ்சையர்கள்
 முழவுவினைக்கினரி யமுர்ததேத்தொனிகள்
 முறைபதாகப்பறைய வோதிரம்பையர்கள்
 முலைகள்பாரிக்கவுட னடனமாடிற்றுவர
 முடிபதாகைப்பொலிய வேகடங்குலவு
 கத்தவேளே;

அரசமாட்கற்பகமொ டகிப்பலாதிட்ப்பைமகி
 முழகுவேயத்திகமு கோடரம்பையுடன்
 அளவீமேகத்திலொளிர் வனமொடாடக்குயில்க
 ளளிகள்தோகைக்கினிகள் கோவெனம்பெரிய
 அமுர்தவாவிக்கழனி வயலில்வாளைக்கயல்க
 || ளடையுமோக்கனக காடெனும்புலியுர்
 சத்தவேலா-

* மீடறு என்பது சத்தகோக்கி மீடர் என்றாவிறது.

† லாட்டீட்டவாப்பீட்ட. ‡ கற்பகம்=தென்னாமரம்.

§ இர்ப்பை=இலுப்பைமரம்.

|| ளடையும்கர்=ஆடைகின்ற ஆழ்க்குலே.

சி த ம் ப ர ம்.

சுருட

அழகுமோகக்குமரி வீபுதையேனற்புலவி
 யளிகுளாவுற்றகுழல் சேர்கடம்புதொடை
 அரகிவேதச்சொருபி கமலபாதக்காவி
 யரியவேடச்சிறுமி யாளனைத்தபுகழ்
 அருணருபப்பதமொ டிவுளினோகைச்செயல்கொ
 டனை தெய்வானைத்தனமு மேமகிழ்ந்துபுணர்
 தம்பிரானே. (ச௭)

586. இருளுமோர்கதி ரணுகொணாதபொ

ஸிடமதேறிபெ

ஸிருளோயும்-

எரியவேமல மொழியவேகட

ரிலகுமூலக

வொளிமேவி;

அருவிபாயஇ னமுதமுறவுன்

அருளெலாமென

தளவாக-

அருளியேசிவ மகிழவேபெற

அருளியேயினை

யடிதாராய்;

பரமதேசிகர் குருவிலாதவர்

பரவைவான்மதி

தவழ்வேணிப்-

பவளமேனியர் எனதுதாதையர்

பரமராசியர்

அருள்பாலா;

மருவிநாயெனை யடிமையாமென

மகிழ்மெய்ஞ்ஞானமு

மருள்கோனே-

மறைகுலாவிய புலியுர்வாழ்த்து

மகன்மெலாசைகொள் பெருமானே. (ச௭)

587. இருள்காட்டுசெவ்வி ததிகாட்டிவில்லி

னுதல்காட்டிவெல்லு

மிருபாண-

இயல்காட்டுகொல்கு வளைகாட்டிமுல்லை

நகைகாட்டுவல்லி

யிடைமாதர்;

* கமல பாதக்காவி=கமலம்போன்ற பாதத்தையும் கரத்தையும்
 முடையவள்.

சுருசு

திருப்புகழ்.

மருள்காட்டிநகல் தாவுகாட்டுமில்ல
 இடுகாட்டினெல்லி கடவாத-
 வழிகாட்டிநல்ல நிவுகாட்டிமெல்ல
 ஐவினவாட்டியல்லல் செயலாமோ;
 தெருள்காட்டுதொல்லை மறைகாட்டுமெல்ல
 மொழிகாட்டுழினை ஈனியோனே-
 நினைகாட்டுகொல்லை வழிகாட்டவல்ல
 குறவாட்டிபுல்லு மணிமார்பா;
 அருள்காட்டுகல்வி நெறிகாட்டுசெல்வ
 அடல்காட்டுவல்ல சுரர்கோபா-
 அடிபோற்றியல்லி முடிசூட்டவல்ல
 அடியார்க்குநல்ல பெருமானே. (சுரு)

558. காவியுடுத்தங் தாழ்சடைவைத்துங்
 காடுகள்புக்குங் தமொறிந்-
 காய்கனிதய்த்துங் காயமொறுத்துங்
 காளினிமுற்றுங் திரியாதே;
 சிவனொடுக்கம் பூதவொடுக்கம்
 தேறவுதிக்கும் பாஞ்ஞான-
 திபவிளக்கங் கண்ணனக்குங்
 சீதளபத்மந் தருவாயே;
 பாவநிறத்தின் தாருகவர்க்கம்
 பாழ்படவுகாந் தருவிரா-
 பாணிகள்கொட்டும் பேய்கள்பிதற்றும்
 பாடலைமெச்சங் கதிர்வேலா;
 †தூவிகள் கிற்குஞ் சாவிவளைக்குஞ்
 சோலைகிறக்கும் புனியூரா-
 குர்மிகக்கொண் டாடநடிக்குங்
 தோனகடெத்தும் பெருமானே. (சுக)

* வினை வாட்டி அல்லல் செயல் தாமோவினையை வாட்டிய
 வினையும் அது துன்பஞ் செய்யனாகுமா?

† தூவிகள் = அன்னங்கள்.

589. கோதிக்கோதிக் கூந்தலிலேமலர்

*பாவித்தாகச் சாந்தணிவார்முலை

†கோத்தோனைத் தேவ்னுவர்வாய்மொழி

சூழிப்போலக்-

கூலிக்கூலிக் ‡காண்டிசைபோலவெ

நானிக்கூனிப் பாய்த்துவொர்கிலர்

கூடித்தேறிச் சூழ்ந்தவொர்பொருள்

வருமோவென்;

ரோதித்தோளிற் பூத்துகிலால்முலை

மூடிச்சூதிற் றூங்கமிலார்தெரு

வோடித்தேடிச் சோம்பிவொர்கில விலைமாதர்-

|| ஒருச்சோச் ஈசேர்ந்தவொர்கலி

சூளைக்காச் **சாங்கமிலார்கில

வோரைச்சாகத் தீம்பிவொர்செய லுறவாமோ;

வேதத்தோனைக் காந்தன்கையால்தலை

மேல்குட்டாடிப் பார்தன்சதாமுடி

விரிட்டாடக் காய்த்தகரார்கள்மெல் விமேவேலா-

வேளைச்சிறித் ††தூங்கலொடே‡‡வய

மாவைத்தோலைச் சேர்ந்தணிவாரிட

மீதுற்றாள்பொற் சாம்பலிமாதுமைதருசேயே;

§§நாதத்தோசைக் காண்டிணையே || கடர்

மூலத்தோனைத் தூண்டிடவேஈயுயிர்

நாடிக்கால்ற் சேர்ந்திடவேயருள் சுரமாவை-

* பாவித்து=பாவமுடித்து.

† கோதித்தோனை=கோடாகிய சேனையோடு.

‡ காண்டி=(ஆடவர்களைக்)கண்டு. § தூங்கம்=தூக்கம்.

|| ஒருச்சோ=ஒருசேர, ஒருமிக்க.

¶ சேர்ந்தவொர்கலி=கலியைச்சேர்ந்தவொர்கள். கலி=தரித்தி

ரம்.

** சாங்கம்=ஒழுங்கு. †† தூங்கல்=யானை. ‡‡ வயமா=புலி.

§§ நாதத்து ஒசைக்கு=திருச்சிலம்போலச் கேட்பிப்பதற்கு.

|| கடர் மூலத்தோனை=மூலநாதரக்கலை.

¶ ஈய உயிர்காடிக்க காலில்சேர்ந்திட=பிராணவாசி சுழிமுனைகாடி

மார்க்கத்திற் சார்வதற்கு.

சுநிந

திருப்புகழ்.

ஞானப்பாள்முத் தேன்கருபாள்வளி
 யாதைக்காணிற் சேர்க்தனைவாய்வெ
 ஞானப்பூமித் தேன்புலியூர்மகிழ் பெருமானே.

590. *சகசம்பக் குடைகுழ்சிவிகைமெல்
 மதவின்பத் துடனேபலபணி
 †தனிதம்பட் டெடையோடிகல்முர சொல்கினை-
 ‡தவளந்தப் புடனேநீடுநீடு
 கடைதம்பட் டமிடோல்பலவொலி
 || சதளம்பொற் றடிகாரருமிவை புடைகுழி
 வெகுதும்பத் துடனேபலபடை
 காகஞ்சற் றிடவேவரடுசை
 வெருசம்பத் துடனேயழகுட னிதமேவும்-
 ¶விருமாஞ்சித் திரமாயிதுகொடி
 மறையும்பொய்ப் *புபுஷோழேழ்வது
 விடவும்பர்க் கரிதாயினையடி தருவாயே;
 திருத்தித் திருதோதிருதிரு
 திருத்தித் திருதோதிருதிரு
 திருத்தஞ்செச் செகசேசெகனை எனபேரி-
 திரித்தங்கற் குவடோடெழுத
 ஸொல்கொண்டற் றருவோடலறிட
 திரள்சண்டத்தவுணோர்பொடிபடவிடும்வேலா;
 அகரம்பச் சுருவோடொளியுறை
 படிகம்பொற் செயலாளானி
 அயனண்டர்க் கரியானுமையருள் முருகோனே-
 அமுர்தம்பொற் குவடோடிகனைமுலை
 மதிதுண்டப் புகழ்மான்மகளொடும்
 அருள்செம்பொற் புலியூர்மருவிய பெருமானே.

* சகசம்பக்குடை = ஐந்தோர் மெச்சும்பொருட்டி எதிரில் வீரு
 நாடப் பிடிக்குக்குடை.

† தனிதம் = மேககர்ச்சனை. ‡ தவளம் = தவளச்சங்கு.

§ நீடுநீடு = ஓர் பறை. || சதளம் = ஐனக்கட்டம்.

¶ விருடம் = பிரமை, பிராந்தி. *புபுஷா = வாழ்வு, சம்பிரமம்.

விநம்பரம்.

சுருள்

591. சகுடமுந்தங் கடலடைந்துங்
 குளமகிழ்ந்துந் தோய்சங்கம்
 கமுகடைத்தண் டமுதகண்டக்
 தாளகந்தத் தேர்தஞ்சம்
 சாமெனுங்கண் குமிழுதுண்டம்
 புருவெனுஞ்செஞ் சாபம்பொன் திகழ்மாதர்-
 சலசெகத்தம் புழுசுடன்கண்
 பகமணங்கொண் டேய்வண்டக்
 தனகனம்பொன் கிரிவணங்கும்
 பொறிபடுஞ்செம் பேர்வந்தண்
 சலனசம்பொன் றிடைபணங்கின்
 கடிதடங்கொண்டாரம்பொன், தாடர்பார்வை;
 புகல்கண்டஞ் சரிசரம்பொன்
 சரணபத்தந் தோதித்தம்
 புரமுடன்கண் கிணிலிம்பும்
 பொலியலம்புத் தாளங்கும்
 புணர்வணந்தண் வேரொடுத்தொண்
 டிடர்கிடத்துண் டேர்கொஞ்சங் கடைநாயேன்-
 புகழடைந்துங் கழல்பணித்தொண்
 பொடியணித்தங் காளந்தம்
 புனல்படிந்துண் டவசமிஞ்சுந்
 தவசச்சந்தம் போலுத்திண்
 புலனிகண்டின் றடிவணங்குஞ்
 செயல்கொளஞ்செஞ் சேர்செம்பொன்
 கழல்தாராய்;
 திருடதிந்தித் தருடதந்தந்
 திருடதிந்திந் தோதித்தம்
 டருடடண்டன் டிருடடிண்டின்
 டருடடண்டன் டோடிண்டின்
 டுமுடடிண்டின் டுமுடடுண்ணீர்
 டுமுடடிண்டேன் நேசங்கம்
 பலபேரி-

சுரு

திருப்புகழ்.

செககணஞ்ஞாஞ் சலிகைபஞ்சம்
 பறைமுழங்கும் போரண்டஞ்
 விலையிடிந்துங் கடல்வடிந்தும்
 பொடிபறந்துண் டோர்சங்கஞ்
 ரொழுடைந்தண் டவுணரங்கம்
 பிணமலீத்தன் றுடுஞ்செங்

கதிர்வேலா;

அகிலஅண்டஞ் சுழலளங்கும்
 பவுரிகொண்டங் காடுங்கொன்
 புகழ்விளங்குங் கவுரிபங்கன்
 குருவெனுஞ்சிங் காரங்கொன்
 டறுமுகம்பொன் சதிதுலங்கும்
 திருபதங்கந் தாளன்றென் றமரோர்பால்-
 அலர்பொழிந்தங் கரமுமிழ்ந்தொண்
 சாணமுங்கொண் டோதந்தம்
 புனைகுறம்பென் றிறுமியங்கம்
 புணர்செயங்கொண் டேயம்பொன்
 அமைவிளங்கும் †புவிசரம்பொன்
 திருடெங்கொண் டார்‡கத்தம் பெருமானே. ()

502. சாந்துடனேபுழுகு தோய்த்தழகார்குழை

மோத்துபயோதாம

தணையாகச்-

சாய்ந்துப்ரதாபமுடன் வாழ்ந்தனூராககக

காத்தமொடுசெயென

மடவார்பால்;

கூர்ந்தக்ருபாமனது போந்துனதாளுக்குறுகி

ஒர்த்துணராவுணர்வி

வழகாயேன்-

கூம்பலிழ்கோகனக பூம்பதகோதிவினை

பூன்றெவாடுதின

முளதோதான்;

பாத்தளிள்மீதினிதி னோங்குகனே துயில்கொள்

நீண்டிமொலொடய

னறியாது-

* கொன்=கொள்.

† புவிசரம்=புவிச்சரம், அதாவது புவிபூர்.

‡ கத்த அம் பெருமானே எனப்பிரித்துக்கொள்க.

சி த ம் ப ர ம்.

சுருக

பாம்புருவானமுனி வாம்புனியானபதன்
 ஏய்ந்தெதிர்காண கடமிடுபாதர்;
 பூந்துணர்பாதிமதி வேய்ந்தசடாமகுட
 மாங்கனகாபுரிமி லமர்வாழ்வே-
 பூங்கமுகார்வுசெறி யூங்கனகாபுரிசை
 சூழ்ம்புனிப்பூரினுறை பெருமானே. (இ0)

593. சுடரணயதிருமேனி யுடையழகுமுதஞான
 சொருபுகிரியிடமேவு † முகமாறும்-
 சுரந்தெரியலளிபாட மழலைகதிகறைபாய
 துகிரிதழின்மொழிவேத மனம்விசு;
 அடர்பவளவொளிபாய அரியபரிபுரமாட
 அயில்கரமொடெழில்தோகை மயிலேறி-
 அடியனிருவினைநீறு படஅமாநீறுபூரை
 அதிசயமெனருள்பாட வரவேணும்;
 ஸ்விடைபரவிஅயன்மாலொ டமார்முனிகணமோட
 மிடறடையவிடம்வாரி யருள்நாதன்-
 மினலணையஇடைமாத இடமருவுகுருநாதன்
 மிகமகிழஅனுபூதி யருள்வோளே;
 இடர்கலிகள்பிணியோட எணையுமருள்குறமாதி
 னிணையிளவிர்முலைமார்பி னணைமார்பா-
 இனியமுதுபுலிபாத னுடனரவுசதகோடி
 யிருடியர்கன்புகழ்ஞான பெருமானே. (இ1)

594. தத்தைமயில்போலுயிபல் பேசிபலமோகநகை
 யிட்டுமுடனாணிமுலை மீதுதுகில்முடியவர்
 சற்றவிடம்விடுமினி வாகுமெனவோடிமடி
 பிடிபோல-

* கிரியிடம்=கிரீடம். † முகம்ஆறும்=முகம் ஆறும்தோன்ற.

† இது பூரை அதிசயம் என அருள்பாட=இஃன் ஏதமந்தவன்.
 இவனுக்குக் கடவுள் அருள்செய்வது என்ன ஆச்சரியம் என்று திரு
 உருளைக்கொண்டாட. பூரை=தன்ருயில்லாமை.

ஸ்விடைபரவி=விடைபெற்றுப்பரவி.

சக:௦

திருப்புகழ்

*தெச்சாசாமோடுவெ யாடியகமேகோடுபொ
மெத்தியணைமீதிடீதுகாலமெனிர்போவதென
தட்டுமுழுகோடுபெரி நீர்ப்பசவாதையவ
ருடல்பூசி;

வைத்துறுகமோடிச வாயிதழினாறல்பெரு
கக்குழலளாவகழல் வாள்விழிகளேபதற
வட்டமுலைமாற்புதைய வேர்வைதரதோளிறகி
யுடைசோர-

மச்சவிநிபூசகிட ட்வாய்ப்புவிபுலாசமுட
னெப்பிரிநுவோருமயல்முற்றிப்பின் ஆபாணம்
வைத்தடக்குதேடுபொருள் குறையொருவார்கலி
செயலாமே;

சத்திசரசோதிநிரு மானுவெருருபிகு
நீத்தியகல்யாணிபென யினமலைமாதுகிவை
தம்பரனொடாமேபி ராமிகிவகாமியுமை
யருள்பாலா-

சகாநிமூரிமக மேருகடல்தூளிபட
ரத்னமயிலேறிவின யாடியகாரானாவிழ
சத்தியினையேவிஅம ரோர்க்களிறைமீளட
மிடுவோனே;

தத்திதனபாவெரு மோகககவாரிமீரு
செர்மு கருப்பென தாயிவளினாயகியை
சத்தையினையுடைய மாமுலைவிடாதகா
மணிமாப்பா-

சுத்தவாமகாதவகி காமணியேனோதுமவர்
செத்தமதினெருடிய தாவுறையும்ஆறுமுத
கப்பாமணியாபுவிபுர் மேவியுறந்தேவர்புகழ்
பெருமானே. (௫௨)

* தெ=தெச்சுப்படியான.

† இடையம் என் நீர் போவது என.

‡ வாய்ப்புவி=வாய்ப்புவி.

§ சுத்த அம் மகாதவ.

சி த ம் ப ர ம்.

சுசுசு

595. துத்திபொற்றன மேருவாமென
 வொத்திபந்திரன் வாருவாயவிர்
 துப்புமுத்தொடு மார்பினுடி மயில்போலே-
 சுக்கைமைக்குழ லாடநூலிடை
 பட்டுவிட்டவிர் காமனூல்குல்
 சுற்றுவித்துறு வாமழசேர்நடை விலைமாதர்;
 தத்தைபுட்டுர லோசைநாபுர
 மொத்தநட்டமொ டாடிமார்முலை
 சற்றசைத்துரு லாவுமவேசிய ரவரோடே-
 தர்க்கமிட்டுற வாடியினைநொய்
 கக்கல்விக்கல்கொ னூனாநாயென
 சிச்சிச்சிச்சியெ னுல்வர்கூறிட வழல்வேனோ;
 தித்திமித்திமி தித்தேநாதக
 தத்தனத்தன தானதிதிமி
 திக்குமுக்கிட முரிபேரிகை தயில்போட-
 சித்ரவித்தைய ராடவானவர்
 †பொற்புவிட்டிடு சேசசேசையென
 செக்குவிட்டசு ரோர்கள் தூள்படலிடும்வேலா;
 செத்திடச்சம னுர்கடாபட
 அற்றுதைத்தசு வாயியாரிட
 சித்திரச்சிவ காயியாராள் முருகோனே-
 தெற்கரக்கர்கள் தீவுநாறிடும்
 ‡அச்சுதன்தரு மாதாரோடு
 சித்திரப்புகி யூரில்மேவிய பெருமானே. (௫௩)
596. நாலுசதாத்தடஞ்சறை மூலகமலத்திலங்கியை
 நாடியினடத்திமத்திர பத்தியாலே-

* கொய் = கொய்.

† என நால்வர் கூறிட எனப்பிரிக்க.

‡ பொற்புவிட்டிடு = பொற்பு இட்டு இட்டு.

§ அச்சுதன்தரு மாதாரை = அமுதவல்லி, சுந்தரி. இவர்சரவணப்
 பெய்கையில் தவம்புரிந்து முருகப்பிரானருளால் தெய்வயானையம்
 னையும் வள்ளியாயபெய்கத் தோன்றினர்.

சுருவ

திருப்புகழ்

நாரணபுரத்திலிந்துவி னுடுறஇணக்கென்குடர்
 நாரிசைநடத்திமண்டல சந்தியாநிள்;
 கோலமுமுதிப்பகண்ணெ நாவின்மறித்திதம்பெறு
 கோவெனமுழக்குசங்கொளி வித்துநாதங்-
 கூடியமுதகப்பிவின்றிர வானவமுதத்தையுண்டொரு
 கோடிநடனப்பநஞ்சபை பென்றுசேர்வேன்;
 *ஆலமலருந்நசம்பவி +வேரிவிருலக்கொழுந்திவி
 ஆரணர்தலைக்கலங்கொளி செம்பொன்வாசி-
 ஆனவமயக்கமுங்நாவி காமியமகந்தியென்றனை
 ஆளுமைபரத்திகந்தரி தத்தசேயே;
 வேலதையெடுத்துமின்றிர மாள்விதிபிழைக்கவஞ்சகர்
 வீடெரிகொளுத்தியென்கட னுண்டவேலா-
 வேதசதாரத்தர்த்தென்புவி யூருறையொருத்திபங்கினர்
 விறுநடனர்க்கிசைந்தருள் தம்பிரானே. (௫௪)

இதன் முப்பாதியின் பதவுரை.

மூலகமலத்தில் அக்கிமை = மூலாதாரமலத்துள்ள அக்கினியை, —
 லாலசதாரத்த பஞ்ச அறை = லாச்சதாரப்பிரமபீடமாயி சம்மாரக்கிர
 மத்தின் அஞ்சாமவீடாயி சவாதி ஷ்டானத்திற்செல்லும்படி, — மத்திர
 பத்தியாலே = மத்திரமுத்திஞாலே, — காடியின்கடத்தி = சுழிமுடிநாடி
 மார்த்தத்தில்கெழுத்தி, — காரண புரத்தில் = விஷ்ணுவீடாயி மணிபூர
 கத்தில்கள்ள, — இத்தவின் ஊடு = அர்த்தசத்திராகாரமாயி விஷ்ணு
 பீடத்தில், — உறஇணக்கே = பொருத்தச்சேர்த்து, — கன்சுடர்காற = கல்ல
 சுடர்தோற்றம்படியாக, — இசைநடத்தி = அனுகூலமுதலிய மற்றவந்தா
 னக்களிலும் இணக்கநடத்தி, — மண்டலசத்திஆதில் = அக்கினியாதிரும்
 மண்டலக்களிலும் சத்தித்துள்ள ஆறுதாரக்களிலும் பொருத்திய, —
 கோலமும் உதிப்ப = விசயகராதி சதாவிவாத்தமாயி மூர்த்திகளின்
 திருக்கோலக்கூழ் பிரவும் பிரசன்னமாக, — கண்டு = அவைகளைத்தரி
 சித்து, — உள = சீரநிலைக்கு ஆதாரமாகவுள்ள, — காலின் = காலக்கு
 லப்பிராணமெனைய, — மறித்து = ஒவ்வொரு சுவாசக்களின்வழியாகவும்

* ஆலம் மலருத்த = கைவிரல்களினின்றும் கத்தை முதலிய நதி
 களையிடுத்த. ஆலம் = கீர்.

+ வேரிவிருலக்கொழுந்திவி = ஆதியத்தமில்லாதவன்.

‡ கலி = கல்வி = தோண்டி வெறுத்து.

சி த ம் ப ர ம்:

௪௩௩

சிறிது சிறிதாகக் கழிந்து போகாதபடிதடுத்து,—இதம்பெறு=இனிமை
பாபிய,—யோஎன முழக்கு சங்கு ஒலி=யோஎன்று முழங்கும் சங்கத்
தொலிபாபிய,—விந்துராதம்=விந்துசம்பந்த லாத ஒலி,—கூடியமுடிப்
பில்=கூடிமுழங்கும் இடத்துமின்று,—இரந்திரவான அமுதத்தை=இந்
திரபோகமாயித தேவாமிரத்ததை,—உண்டு=உருகி,—ஒருயோகமடன
பத அம்சபை=அனந்தானந்த நடனம்புரியும் குஞ்சிதபாத அழகிய திரு
ச்சபையை,— என்றுசேர்வேன்=அடியேன் எக்யலத்து அடையப்பெ
றுவேன்.

597. நீலக்குழலார்முத்தணி வாய்சர்க்கரையார்நற்பிறை
நீளச்சிவியார்பொட்டணி துதல்மாதர்-

நீலக்கயலார்பத்திர வேலொப்பிவொர்நற்குணிகணி
நேமித்தெழுதாசித்திர வடிவார்தோள்;

ஆலைக்கழையார்துத்திகொ ளார்க்குவடார்கட்டளை
யாகத்தமியேனித்தமு முழல்வேனே-

ஆசைப்பதமேல்புத்திமெய் ஞானத்துடனேபத்திர
மாகக்கொளவேமுத்தியை யருள்வாயே;

மாலைக்குழலாளற்புத வேதச்சொருபாளக்கினி
மார்பிற்பிரகாசக்கிரி தனபார்-

வாசக்குயிலாந்நற்சிவ காமச்செயலான்பத்தினி
மாணிக்கமினாந்நிஷ்கள உமைபாடர்;

குலக்கையினாக்கினி மேனிப்பானாருக்கொரு
சோதிப்பொருள்கேள்விக்கிடு முருகோனே-

சோதிப்பிரகாசச்செய லாந்முத்தமிழ்மாணைப்புனர்
சோதிப்புலியூர்ந்திய பெருமானே. (௫௫)

598. பனிபோலத்துளி ட்சலவாயுட்கரு

பதின்மாதத்திடை தலைமீழாய்-

படிமேலிட்டேல் தவழ்வார்தத்தடி

பயில்வாருத்தியில் கிணகான்போய்த்;

* கனி=ருதித்து எழுதுவோன்.

† துத்தி=தேமல்.

‡ சலவாயுட்கரு=சலத்துவார வழிபாய் கருத்தரித்து.

சுசுசு

திருப்புகழ்

தனமாதர்க்குழி விழுவார்த்தத்துவர்
சுதிகாரச்சமன் வருநாளிற்-
தரியாநிற்சடம் விவோரிப்படி
தனர்மாயத்துய ரொழியாதோ
வினாமாயக்கிரி பொடியாகக்கடல்
விகடாருக்கிட விமேவெலா-
விதியோனைச்சது முடிநால்பொட்டெழ
மிகவேகுட்டிய குருநாதா
வினாவோர்வித்தமொடகலர்மற்புகு
கிழலான்பத்தினி மணவாளா-
நிதியாநிப்புவி புலியுருக்கொரு
கிறைவேபத்தர்கள் பெருமானே. (திசு)

599 மகாமொறெகுழை யோலகாட்டியு
மறைதவழ்வனைஞமல் மாலைகாட்டியும்
வரவரவாஇத முறனூட்டியும் வலைவிசும்-
மகரவிழிமகளிர் பாடல்வார்த்தையில்
வழிவழியொழுருமு பாவவாழ்க்கையில்
வளமையினமையில் தமடையேட்கையில்
மறுகாதே;

இகலியாபிரமக பாஸபாத்திர
மெழின்படஇதேரு நீறுசேர்த்திற
மிதழிநையயழகிய வேணிபார்த்ததும் விருதாக-
எழின்படமழுவுடன் மானுமேற்றது
மிசைபடஇசைதரு ஆதிதோற்றமு
மிவைவிவைபெனவுப தேசமேற்றவ
தொருநாளே;

ஐதலமதினருள் ஞானவாட்கொடு
தலைபற்பமணர்ச முகமாந்திய
தவமுனிசகமுளர் பாடுபாட்டென மறைபாடித்-

* இச்சடம்=தனர்க்குவிடகிய சீடம். † மடையே=பொன்.

கி த ம் ப ர ம்.

சுரு

தரிசிடதரிசிட தாகுடாத்திரி
கிடதரிசிடதரி தாவெனஞ்ச்சில
சபதமொடெருவன தாளவாச்சிய

முடனேனீள்;

அகுகுகுகுதுவென ஆளிராய்ப்பல
அலகைகளடைவுட னொடாட்டமு
மரனவனுடனெழு காளிகூட்டமு மகலாதே-
* அரிதுயில்சபனவி யாளமூர்த்தனு
மணரிதகழ்மிகுபுவி யூர்வியாக்காண
மரிதெனமுறைமுறை யாடல்காட்டிய
பெருமானே. (௫௭)

600. † மச்சமெச்சுருத்ரம் ரத்தித்தமுத்ரம்
வைச்சிறைச்சபாத்ர மனுபோகம்-
மட்கவிட்டசேக்லக உட்புழுத்தவாழ்க்கை
மட்குலப்பதார்த்த மிடிபாறை;
எய்ச்சினைச்சபேய்க்கு மெய்ச்சினைச்சகாய்க்கு
மெய்ச்சினைச்சகாக்கு மிரையாகும்-
இக்கடத்தைநீக்கி † அக்கடத்துளாக்கி
இப்படிக்குமோகா மருள்வாயே;
பொய்ச்சினைத்தைமாற்றி மெய்ச்சினைத்தையேற்றி
பொற்பதத்துளாக்கு புலியூரா-
|| பொக்கணத்துநீற்றை யிட்டொருத்தனார்க்கு
புத்திமெத்தகாட்டு ** புனவேடன்;
பச்சிலைக்கும்வாய்க்கு னெச்சிலுக்கும்விக்கு
பைச்சிலைக்குமாட்கொ ளரன்வாழ்வே-

* அரிதுயில் சபனவியாளமூர்த்தன் = பரஞ்சுடிகவான்.

† மச்சம் = சப்பிரமஞ்சம் = ஆய்ச்சித்தகடில்.

‡ அக்கடம் = சத்தேகம். § இனம் = சின்னம் = அடையாளம்.

|| பொக்கணம் = ஓட்டக விபுதிப்ப.

¶ நீற்றையிட்ட ஒரு துறவு என்பது பெருமையார்.

** புனவேடன் = கண்டாப்பையார்.

சுருத

சுருப்புகழ்.

பத்திரித்திகாட்டி அத்தர்சித்தமீட்ட

பத்தருக்குவாய்த்த

பெருமானே. (௫௮)

601. மழியாமன்குண மஞ்சகால்முத

நகரமுன்கலை கங்கைகால்முன

மகரமுன்கிக ரங்கிமுனரிடை

தங்குகோண-

மதனமுன்தரி சண்டமாருத

மிருகுணம்பெறி லஞ்செலோர்தெரு

வகரமிஞ்சிய கன்படாகமொ ரொன்றுசேரும்;

கதிரடங்கிய அண்டகோளகை

யகரநின்றிமும் ரண்டுகால்மிசை

ககனமின்கழி ரண்டுகால்பரி

கந்துபாயும்-

கருணையித்திரி யங்கள்சோதிய

அருணசந்திர மண்டலீகார்

கதிகொள்யந்திர விந்துநாதமொ

டென்றுசேர்வேன்;

அதிரபம்பைகள் டங்குடாழக

முதிரஅண்டமொ டைந்துபேரிகை

டருடடண்டட தொத்ததோதக

என்றுதாளம்-

அதிகவிஞ்சையர் தும்பருகார்தொ

டிதவிதம்பெறு சிந்துபாடிட

அமார்துத்துமி சங்குதானாகள்

பொங்கலுடு;

உதிரமண்டல மெங்குமாயொளி

பெழகுமண்டியெ முந்துருகா

உயர்சரம்பொடெ லும்புமாமுடி

சிந்தியிழ-

உறுசினங்கொடெ திந்தசேவக

மழைபுஞ்ந்துய ரண்டம்வாழ்வுற

வுரகனும்புரி கண்டலுர்மகிழ் தம்பிரானே. (9)

602. மருவுகடல்முதி லீனையகுழல்மதி

வதனநுதல்சிலை பிறைபதெணும்விழி

மச்சப்பொற்கணை முக்குப்பொற்குமி

ழோப்பக்கத்தரி யோத்திட்டச்சேவி

சி த ம் ப ர ம்.

சுசுள

குமுதமலரித முமுதமொழிசிரை
 தாளமெனுகைக மிடறுகமுகென
 வைத்துப்பொற்புய பச்சைத்தட்டையொ
 டொப்பிட்டுக்கம லக்கைப்பொற்றுதிர்
 வகையவிரலொடு கிளிகள்முகநக
 மெனவுமிசைய ருவமேயினைபென
 வட்டத்துத்திழு கிழ்ப்பச்சக்கரம்
 வைத்தப்பொற்குட மொத்திட்டுத்திழ் முயிமேவும்-
 வடமுநிணாசிரை தாளபவளமொ
 டசையபமூர இலைவயிறுமயி
 ற்பத்திக்கினை பொற்புத்தொப்புளும்
 அப்புக்குட்குழி யொத்துப்பொற்கொடி
 மதனனுருதுடி யிடையுமினலென
 அரிபகடிதட மமிர்தகழைராச
 மட்டுப்பொற்கம லத்திற்சக்கிரி
 துத்திப்பைக்கொரு மித்துப்பட்டுடை
 மருவுதுடைபினை கதலிபாடுகொள்
 கணையுமுழுவென கமடமெழுதிய
 வட்டப்புத்தக மொத்துப்பொற்சர
 னத்திற்பிழ்முற மெத்துத்தத்தகள் மயிப்போலே;
 தெருவில்முலைவிலை யுணாசெய்தவரவர்
 மயல்கொடனைவா ம்ருள்செய்தொழிள்கொடு
 தெட்டிப்பற்பல சொக்கிட்டுப்பொருள்
 பற்றிக்கட்டிண னைக்கொப்பிப்புனர்
 திலதமிழிபட விழிகள்சுழலிட
 மலர்களனைருழ விடைகொள்துதில்பட
 தித்தித்துப்பிதழ் வைத்துக்கைக்கொடு
 கட்டிக்குத்துமு லைக்குட்கைப்பட
 திணாயிலமுதென கழையிலரசமென
 பலவில்களைபென வருகவுயர்மயல்
 சிக்குப்பட்டுடல் கெட்டுச்சித்தமும்
 வெட்கித்துக்கமு முற்றுக்கொக்கென கணாமேவி-

சுருபு

திருப்புகழ்.

செய்யொடொளிர்விழி மறைபயமலசல
 மொழுபலவுணா குழறதடி கொடு
 தெத்திப்பித்தமு முற்றித்தற்செய
 லற்றுச்சிச்சியெ னத்துக்கப்பட
 விலர்கன்முதுவுடல் வினவுபொழுதினி
 லுவரிநிறமுடை நானுமுயிர்கொள
 செப்பற்றப்பிண மொப்பித்துப்பெய
 ளிட்டுப்பொற்பறை கொட்டச்செப்பிடு
 செனனமிதுவென அழுதுமுகமிசை
 அறையஅணைபவ ரெடெனசுடலையில்
 நிறிக்குக்கிணா பிட்டுட்டிப்படி
 தித்தத்துக்கமெ தெத்திட்டுச்சுட முழல்வேனோ;
 குருவினருவென அருள்செய்துறையினில்
 குதினாகொளவரு நிறைதவசிலை
 கொற்றப்பொற்பதம் வைத்திட்டற்புத
 மெற்றிப்பொற்பொரு ளிட்டுக்கைக்கொளு
 முதல்வரினகலை மதியமடைசடை
 அருணவுழைமழு மருவுதிருபுயர்
 கொட்டத் தப்புரர் கெட்டுப்பொட்டெழ
 விட்டத்திக்கணை கக்கர்க்கற்புத
 குமரனெனவிரு தொய்யுமுரசொடு
 வனையுமெழுதட லதிரமுழவொடு
 கொட்டத்துட்டனா வெட்டித்தட்டகட
 லொப்பத்திக்கும தெத்துத்தத்திட அமர்மேவி-
 குருகுகொடிசிலை குடைகள்மிடைபட
 மலைகள்பொடிபட வுடுகளுதிரிட
 கொத்திச்சக்கிரி பற்றப்பொற்பரி
 எட்டுத்திக்குமெ தெத்திட்டுக்குரல்
 குமாகுருபா குமாகுருபா
 குமாகுருபா எனவொதமரர்கள்
 கொட்பப்புப்பயி றைத்துப்பொற்சா
 ணத்திச்சைச்சிரம் வைத்துக்*குப்பிட

சி த ம் ப ர ம்

சுசுசு

குலவுநரிநிறை கழுஞ்சொடிபல
கருடனடமிட குருதிபருகிட
கொற்றப்பத்திர மிட்டுப்பொற்க்க
னத்தைச்சித்தமி ரகழித்துக்கொளு மயில்வீரா;

சிரமொடிநணிய னுடல்கிழியவொரு
பொழுதினுக்கொடு அரியெனடமிடு
சிற்பர்த்திப்பதம் வைத்துச்சக்கர
வர்த்திக்குச்சிறை பிட்டுச்சக்கிரன்
அரியவிழ்கெட இருபதமுமுல
கடையநெடியவர் திருவுமழையர்
தெற்குத்திக்கில ரக்கர்க்குச்சின
முற்றுப்பொற்றசர் தற்குப்புத்திர
செயமுமனவனி சிலைகைகொடுகர
மிருபதுடைகிரி சிரமொர்பதும்விழ
திக்கெட்டைக்கக னத்தர்க்குக்கொடு
பச்சைப்பொற்புய னுக்குச்சித்திர மருகோனே-
திலதமதிமுக அழகிமாகத
வடிவியரிபுர நடனிமலர்பத
சித்தர்க்குக்குறி வைத்திட்டத்தன
முத்தப்பொற்கிரி யொத்தச்சித்திர
சிலைகொள்திருசர சுவதிவெருவித
சொருபிமுதுவிய கிழவியியல்கொடு
செட்டிக்குச்சக முற்றத்தத்துவ
சித்திற்சிற்பதம் வைத்தக்கற்புற
திரையிலமுதென மொழிசெய்கவுரியி
னரியமகனென புகழ்புவிநகரில்
செப்புப்பொற்றன முற்றப்பொற்றுற
தத்தைக்குப்புன சித்திட்டொப்பிய பெருமாளே.

603. முத்தமோகன தத்தையினூர்ரு
லொத்தவாயித சர்க்கலாயர்நகை
முத்துவாரணி பொற்குவடார்முலை விலைமாதர்-

௪௭௦

நிருப்புகழ்.

*மொக்கைபோகச்செ குத்திவொர்பொருள்
 பற்றியேறும் னைத்திவொர்சிலர்
 †முச்சலிலைகை சொக்கிவொரிடர் கலிகுழச்;
 ‡சித்திலாடடி னைத்திவொர்சுவ
 நெற்றமாதர்வ லிப்புருகாயெனை
 சித்திஞானம்வெ ளிப்படவே || சுடர் மடமீதே-
 சித்தெலாடிமொரு மித்துனதாறினம்
 வைத்துகாயென ருட்பெறவேபொருள்
 செப்பியாறுமு சுப்பரிவோனோர் வருள்வாயே;
 தத்தான தனத்தனதானென
 கெக்கேபேரிமு முக்கிடவேசடல்
 சத்தநிலை யித்தியர்மாஸிட விடுமவேலா-
 சத்திலோசப ரப்பாமேசுர
 நிர்த்தமாகே முற்கருணாகர
 தற்பாபா நிர்த்தனோர்பாலுறை யுமைபாளா;
 துத்திமார்முலை முத்தனிமோகன
 பொற்பாசாசமு னக்குறமான்மகள்
 துப்புலாயிதழ் வைத்தனசோதிபொன் மணிமார்பா-
 ஃஃசுட்டிநீடு ரத்தினமாமயி
 னுற்றுமேவிய ருட்புலியூர்வளர்
 சத்தனேசசி பெற்றபெணையகி பெருமானே.

— — — — —

* மொக்கை=வெட்கம். † செஞ்சல்=அழித்தல்.
 ‡ முச்சலிலைகைசொக்கு=வாய்கீர், சிறுகீர், காதலீர் ஆகிய மூன்று
 கிரிசு சம்பந்தமான சொக்குருத்தி. சலிலை=நீர்.
 § சித்து=மாயவித்தை.
 || சுடர்மாடம்=சுத்தி ஒளிகாணும் லாடல் தானம்.
 ¶ ஒரு மித்த வனதாறு எனப்பிரிக்க.
 உனது குழை=உள்ளுடைய ஷடாக்ஷரத்தை,
 இனம் வைத்து=இனமாகவைத்து.
 ஃஃ சுட்டி=உச்சிக் கொண்டை

உ

சிவமயம்.

பாட்டு முதற்குறிப் ப்கராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.
அகத்தினைக்கொண்	௨௨௦
அகல்வினை	௬௭
அக்குப்பினை	௪௪௦
அங்கைநீட்டி	௨௨௪
அங்கைமென்குழல்	௩௬
அஞ்சனவேல்விழி	௩௪௨
அடப்பக்கம்	௪௪௧
அணிபட்டணுகித்	௭௮
அதலவிதலமுதல்	௬௮
அதிமதங்கக்கப்	௩௦௩
அதிருங்குழல்	௧௬௪
அத்தவேட்கை	௨௬௮
அந்தகன்வருந்தினம்	௩௭
அந்தோமனமே	௨௨௩
அபகாரநிந்தை	௧௩௦
அமுதமுறுசொல்	௩௧௨
அமுதுதநிவிடமுமிழு	௧௯
அமைவுற்றடையப்	௧௭௪
அம்புலிநீரைச்சூடிய	௩௪௩
அம்பொத்தவிழி	௩௩
அயிலப்புக்	௩௨௮
அரகாசிவனரி	௧௮௬
அரிசனவாடை	௬௯

பாட்டு.	பக்கம்.
அரியயன்புட்டிக்	௩௧௫
அரிவையர்	௨௨௬
அருக்கார்நலத்தைத்	௩௦௭
அருக்கிமெத்தொன	௧௮௬
அருக்குமங்கையர்	௮
அருணமணிமேவு	௩௮
அருத்திவாழ்வொடு	௧௩௦
அருமாமதனைப்	௩௭௧
அருவமிடையென	௩௫௧
அலகின்மாறு	௨௮௭
அல்லசலடைந்த	௨௧௭
அல்லிஸ்நேருமின்	௨௮௬
அல்லிவிழியாளு	௨௧௩
அவகுணகிரகனை	௪௨௫
அவனிதனிலே	௮௬
அவனிபெறுந்தோட்	௨௧
அவாமருவினா	௧௪௭
அழகுதவழ்குழல்	௩௦௨
அழகெறிந்தசந்தர்	௨௮௧
அழுச்சுதாசார	௨௨௭
அழுதுமாவாவெனத்	௩௭௨
அனகபாரம்	௧௭
அறமிலாநிலை	௧௩௧
அறிவழிய	௨௧
அறிவினாப்பித்தர்	௩௦௫
அற்றைக்கற்றை	௩௨௫
அற்றைக்கிணைதடி	௩௨௬
அனங்கனம்பொன்	௨௭௮
அனிச்சங்கார்முகம்	௩௬
அனித்தமான	௩௪௪
அன்னவருமருண்டருண்டு	௩௬
அன்பாவெந்து	௨௫௩
ஆசைநாறுசுதரக்	௨௬௮

பாட்டு.	பக்கம்.
ஆதானிகள்புரி	௧௩௧
ஆரத்தோடணி	௪௩௬
ஆரமணிவாராப்	௩௪௪
ஆலகாலபடப்பை	௨௬௭
ஆலகாலமென	௧௦௦
ஆலம்வைத்த	௩௪௫
ஆலவிழிலீலத்	௩௬௧
ஆனைவரிச்	௩௭௨
இடமடுசுறவை	௩௬௬
இடம்பார்த்திடம்	௨௯௨
இடருக்கிடராகிய	௩௭௩
இணங்கித்தட்பொடு	௪௪௫
இதத்துப்பற்	௩௧௯
இதமுறுவினாபுனல்	௨௩௮
இத்தாரணிக்ஞள்	௧௦௧
இமராஜகிலா	௩௭௩
இயலிசையில்	௬௩
இரசபாகொத்த	௪௫௧
இரதகாதமுலை	௩௭௪
இரவியுமதியுள்	௩௬௬
இரவியென	௧௦௨
இரவுபகற்	௩௭௫
இராவீனிருள்	௧௪௫
இருகனகமாமேரு	௬௧
இருகுழையெயிறித்	௪௦
இருசெப்பென	௭௬
இருப்பவல்	௧௮௭
இருமலுரோக	௧௮௪
இருவர்மயலோ	௩௭௫
இருவினைபுனைந்து	௧௪௮
இருவினையஞ்ச	௩௭௫
இருவினையின்	௪௧௨
இருவினையூண்பகம்பை	௩௭௬

பாட்டு.	பக்கம்.
இருளளமயிழ	௩௭௭
இருளுமோர்கதிர்	௪௩௩
இருள்காட்டுசெவ்வி	௪௩௩
இருள்விரிசூழலை	௪௩
இலகியகளப	௧௦௩
இலகுகணிநிஞ்சு	௧௩௨
இலகிதழ்கோழி	௨௯௩
இலாபமில்	௨௪௯
இலையவர்கஞ்சத்	௨௨௮
இலகுகுமணிமுலை	௩௭௮
இறைச்சிப்பற்	௩௨௧
உடலினாடு	௧௮௭
உடையவர்களேவர்	௧௮௮
உத்தியறல்	௪௨
உம்பர்சூரு	௨
உயிர்க்கூடு	௧௦௪
உய்யனானத்துநெறி	௧௮௮
உருகுமாமெழு	௩௧௩
உருவேறவேசெயித்து	௨௪௨
உணர்காரிகப்பா	௩௪௯
உணர்த்தசம்பரம	௪௩
உலகபகபாச	௧௩௨
உலையிலனலொத்த	௩௭௮
உணர்த்தினந்தொழு	௭
எங்கேனுமொருவர்	௨௭௯
எதிரிவாதபத்தி	௨௮௮
எதிர்வாழ்கண்டோடி	௨௪௨
எதிர்வொருது	௨௭௮
எத்தத்திகையினும்	௧௪௯
எத்தன்சுடலம்	௧௩
எலுப்புத்தோல்மயிர்	௪௩௩
எலுப்புநாடிகள்	௧௮௯
எழுக்கடல்மணலை	௪௩௦

பாட்டு.	பக்கம்.
எழுகுழிநைகாபி	௨௨௨
எழுநிகழ்புவன	௧௯௫
எனக்குச்சற்	௩௨௧
எனையடைத்தகுட்டம்	௧௯௦
ஏதுபுத்திஐயா	௧௯௦
ஏவினேநேர்விழி	௯௩
ஏறுனாலே	௨௯௪
ஐங்கரணையொத்த	௨௭௭
ஐத்துழைமும்	௨௪௩
ஐயுமுறுநோயு	௨௧௩
ஒருபதுமிருபதும்	௧௭௦
ஒருபொழுதுமிருசரணம்	௧௩௩
ஒருவகையுமொருவர்	௧௪௯
ஒருவகையொருவர்	௧௩௩
ஒருவரொடுகண்கள்	௨௨௯
ஒடியோடியழைத்து	௧௦௪
ஒராதொன்றை	௯௩
ஒலமறைகளறைகின்ற	௩௪௯
ஒலையிட்டகுழைச்சிகள்	௧௯௧
ககனமுமனிலமு	௨௧௮
கங்குலின் குழற்	௪௧௪
கச்சணியிளமுலை	௧௯௨
கச்சிட்டணிமுலை	௩௨௯
கடகடகருவிகள்	௨௮௮
கடத்தைப்பற்	௩௨௨
கடலைச்சிறைவைத்	௧௦௫
கடலைபொரியவரை	௯௪
கடல்பரவு	௩௭௯
கடற்செகத்	௧௭௯
கடாலினிடைவீரம்	௧௪௫
கடிமாமலர்க்குளின்ப	௧௪௯
கடினதடரும்ப	௨௮௧
கட்டமன்னுமள்ளல்	௨௭௨

பாட்டு	பக்கம்.
கட்டழகுவிட்டு	சுந
கட்டிமுண்டகர	சுஉசு
கண்டுமொழி	சுசு
கறித்துப்பொங்	சுகஅ
கழியைவிலக்கு	க௦௭
கதிராவனெழுந்துலாவு	கடு௦
கமரிமலர்குழல்	கட்டு௭
கமலமாதடன்	க௭
கமலமுகப்	க௭௯
கமலமொட்டை	க௭௮௦
கமலநுசோகாம்பர	க௭௯௦
கயலைச்சருவிப்	உ௭௭
கயல்விழித்தேனெனைச்	உடுஅ
காதலமுங்குறி	உசச
கரிக்குழல்விரித்தும்	கஅ௦
கரிக்கொம்பச்	உஉ
கரிபுராரிகாமாரி	உசடு
கரிமுதக்கடகளிற்	க௭அக
கரியபெரிய	௭௯
கரியமேக	சுநந
கரியனைக்கோடெனத்	க௭ச
கரியுரிஅவம்	க௭ச
கருகியகன்று	க௭ச
கருடன்மிசைவரு	உ௭டு
கருணைசிறிதுமில்	கடுஉ
கருகிறஞ்சிறந்	க௭அக
கருப்பத்தன்	உஉ
கருப்பற்றிப்	க௭௭
கருமமானபிறப்பற	க௭௦
கருமுகித்திரளாகக்	க௭௦
கருவடைத்து	சு
கருவாகியெதாய்	உ௭௯
கருவினுருவாகி	அ௭

பாட்டு.	பக்கம்.
கரையறவுருகுதல்	௨௫௫
கலகலெனப்பொற்	௩௩௧
கலகவாள்விழி	௬௫
கலக்குங்கோதற	௨௫௬
கலவியிலிச்சித்	௮௪
கலைமடவார்தஞ்	௧௮௫
கவடுற்றசித்தர்	௧௬௩
களபமுலையைத்திறந்து	௧௩௫
களபமொழுகிய	௪௫
களளக்குவாற்வைப	௨௧௫
கறுக்கப்பற்	௩௨௪
கறுக்குமஞ்சன	௬
கறுத்தமுழலணி	௧௦௩
கறுத்தநலை	௧௭௩
கறுவுமிக்காவியைக்	௩௫௬
கறைபடுமுடம்பிராதெனக்	௧௫௧
கறையிலங்குக்ரச்	௩௧௪
கனகரும்பிரண்டு	௧௦௮
கனகசபைமேவு	௪௧௦
கனகதம்பத்தைதச்	௩௦௬
கனக்ரவுஞ்சத்திற்	௩௦௮
கனங்கள்கொண்ட	௪௧
கனத்தறப்பிணைத்த	௧௭௭
கனத்திறுதிப்	௮௨
கனமாயெழுந்து	௧௩௬
கனிதருங்கொக்குக்	௩௧௧
கனைகடல்வயிறு	௩௬௫
கனைத்ததிர்க்குமிப்	௧௬௩
கன்றிலுறுமானை	௬௪
காணாததூரம்	௩௮௨
காதைக்காதிமெத்த	௪௩௭
காமாத்திரமாத்	௨௪௬
காமியத்தழுந்தி	௧௬௧

பாட்டு.	பக்கம்.
காரணமதாகவந்து	௩௦௦
காரணித்தவரை	௩௩௬
காராடக்குழல்	௩௮௩
காருமருயும்பெருகு	௩௮௫
காலனுவெங்கொடுந்	௩௮
காலனிடத்தனுக்காதே	௨௬௮
காவிப்பூவை	௩௪௩
காவியுடுத்துத்	௪௫௪
கிரியுலாவிய	௩௯௪
கிந்மொழிங்கிருதரை	௩௯௪
கீதவினோதமெச்சு	௩௮௫
குசாமேஷமெய்த்	௬௫
குசனெருருபானே	௪௩௨
குடங்களினாத் தேறு	௨௨௩
குடத்தைத்தகர்த்துத்	௨௩௬
குடர்நினமென்பு	௬௫
குதலைமொழியினார்	௨௮௪
குமாகுருபாருணதர	௩௫௦
குமாகுருபாருருகுகளே	௩௪௦
குமாகுருபாருருகசாவண	௩௪௩
குமுதவாய்க்கனி	௨௨௬
குயினொன்றுமொழி	௩௯௫
குரம்பைமலச்சலம்	௩௦௬
குரவநறுமளகமுழல்	௩௮௬
குருதிபுலாலென்பு	௩௪௭
குருனியெனப்பல	௩௯௬
குலைத்துமயிர்க்	௩௯௮
குவளைக்களைதொட்	௩௭௫
குவளைபூசல்	௨௩௦
குழலடவிமுகில்	௩௪
குழவியுமாய்மோக	௩௮௭
குழைக்குஞ்சுத்தனச்	௨௩
குறித்தமணிப்	௮௩

பாட்டு.	பக்கம்.
கூட்தலவிழ்த்து	சகஅ
கூந்தலாழவிரிந்து	சகச
கூர்வேல்பறித்தவிழி	ககக
கெஜடைமடைவார்	ககௌ
கேதகையபூமுடித்த	ககக
கைத்தருணசோதி	சகத
கைத்தலகிறைகளி	க
கையொத்துவாழ்மிந்த	உகச
கொக்குக்கொக்கத்தலையிற்	கஉக
கொங்கைகள்குறுங்க	சக
கொங்கைப்பனையிற்	கச
கொடியமறலியும்	உௌ௦
கொடியனைபடுடைதுவள	உ௦
கொத்தார்பற்கால்	ககஉ
கொந்தாங்குழல்	சஉஅ
கொந்தளம்புழுகெந்த	சக௫
கொந்தளவோலைகள்	சசஅ
கொந்துத்தருகுழல்	கக
கொம்பனையார்	சௌ
கொலைகொண்டபோர்விழி	உஉக
கொலைமதகரியன	கக
கொள்ளையாசைக்	சகஅ
கோங்கமுகையுமெலிய	உஅ௫
கோங்கினரீரிளக	கௌஉ
கோடானமடவார்கள்	கஅஅ
கோடுசெறிமத்தகத்தை	கௌ௦
கோதிக்கோதிக்க	ச௫௫
கோமளவெற்பினை	கசக
கோலமதிவதனம்	அக
கோவைச்சுத்தத்	ககஉ
கோவைவாயிதழுக்கும்	உகஉ
சகசம்பக்குடை	ச௫ௌ
சகடத்திற்குழை	கக௦

பாட்டு.	பக்கம்.
சகுடமுத்துங்	சடு௭
சங்குபோல்மென்கழுத்	உஅ
சங்கைதானொன்றுதான்	௩௫
சத்தமிருமேழு	சஅ
சத்திபாணிகமோநம	உ௩௧
சந்ததம்பந்தத்	௧௬
சந்தனசவரது	௩௨
சந்தனந்நிமிர்க்	௧௨
சந்திரவோலைருலாவ	ச௩௨
சமரமுகவேலொத்த	உஅஅ
சரங்கேறித்தப்	ச௦அ
சரணகமலாலயத்தைப்	௧௫௨
சரத்தேயுதித்தாய்	உஅ௧
சரவணசாதா	உ௫௩
சரியையானர்க்கும்	உ௯௦
சருவும்படிவந்தனன்	௧௩
சலமலம்விட்டத்	௩௧அ
சாத்தமில்மோகவெரி	௧௭௨
சாந்துடனேபுழுரு	சடுஅ
சாலகெடுநான்	உ௫௬
சித்திரத்திலுமிருத்த	௩௩௩
சிந்தாகூரமருப்பு	௧௧௨
சித்தானத்திற்	ச௦௧
சிரமங்கமங்கைகண்	உ௧அ
சிரித்துச்சங்கொளி	ச௧௧
சிலேறுதல்வைத்துச்	௩அஅ
சிவமாதானே	௩அ௧
சிவனார்மனங்குளிர	௧௩௭
சிறுபறையுமுரசு	௧௧௩
சிறுபயக்கட்டத்	உஅ௨
சினத்தவர்முடிக்கும்	௧அ௦
சினத்திலத்தின	௧அ௨
சினமுடுவென்றி	௩அ௧

பாட்டு.	பக்கம்.
சீசுமுப்புரக்காடு	௩௩௪
சீயுறாமெங்கு	௧௧௪
சீரானகோலகால	௨௪௭
சீர்சிறக்குமேனி	௩௦௦
சீமூளதாயர்தந்தை	௨௬௫
சேறசைடன்வினை	௧௦
சுடரணயதிருமேனி	௪௫௧
சுத்தச்சித்தத்	௩௨௫
சுத்தியநரப்புடன்	௧௫௨
சுருதிமுடிமோனஞ்சொல்	௧௨
சுரும்புற்ற	௪௪௭
சுருளளகபார	௧௩௭
சூதுகொலைகாரர்	௨௭௪
செகமரையுற்றென்	௧௪௩
செங்கலசமுலைபார்பால்	௪௨௧
செஞ்சொற்பண்பெற்	௩௬௦
செடியுடம்பத்தித்	௩௦௭
செறிதரும்செப்பத்	௩௧௨
சேமக்கோமள	௬௬
சேலுமலர்லுத்தரித்த	௧௫௩
சொரியுமுகிலை	௧௯௧
ஞாலமெங்கும்	௨௬௫
ஞானங்ஞொள்	௧௧௫
தகரநறுமலர்	௮௧
தகரநறைபூண்ட	௪௧
தகைமைத்தனியிற்	௭௭
தகைதுறுத்தொக்குக்	௩௧௬
தடக்கைப்பங்கயம்	௧௬
தண்டேனுண்டே	௨௬
தன்டையணி	௪௧
தத்தித்தத்திச்	௩௨௭
தத்தைமயின்போலும்	௪௫௧
தத்தைமென்றொப்பிடுந்	௪௨௦

பாட்டு.	பக்கம்.
தத்தபதிதனை	௬௭
தமரூரங்கனும்	௩௯௧
தமருமரு	௭௯
தமிழோத்யகுடிலே	௩௯௨
தரிக்குவ்வை	௬௮
தருணமணிவானிலத்தில்	௩௯௦
தருவரிவராகும்	௧௫௪
தலைமயிர்கொக்குக்கொக்க	௩௦௩
தலைவையழித்துச்சிவந்த	௩௯௩
தலைவலிமருத்திடு	௧௬௫
தலைவலியத்துத்	௩௯௯
தறுகணன்மறளி	௪௫௦
தறையின்மானுடர்	௧௬௫
தனத்திற்குங்	௪௨௨
தாக்கமருக்கொரு	௨௦௦
தாதுமாமலர்	௪௩௯
திடமிச்செந்	௬௮
திடிரவுசதி	௮௦
தியங்குஞ்சாஞ்சைக்	௪௨௯
திருடி களிணக்கிச்	௪௨௪
திருட்டுவோணிப	௩௯௭
திருக்கமருயிக்	௧௬௯
திருமகளுலாவும்	௨௮௬
துகிலும்ருகாத	௩௫௩
துஞ்சுகோட்டி	௨௯௦
துத்தபொற்றள	௪௯௧
துப்பாரப்பா	௨௦௧
தெரியலஞ்செச்சைக்	௩௦௬
தெருப்புறத்தூத்	௫௦
தெருவினின்றுடவா	௧௬௧
தேசனவாசமுற்ற	௩௯௪
தேனத்துமக்களிகள்	௧௬௭
தொக்கருக்குடி	௧௮௧

கக

பாட்டு	பக்கம்.
தொடத்துனக்கிகள்	கஅக
தொடரியமன்போற்	உஎ
தொடுத்தவாளென	உகக
தொடுத்துக்காதளவோடிய	உசஅ
தொற்றிசரிய	ருக
தொல்லிமுதல்தானென்று	உஎக
தோகைமயிலே	ககக
தோடப்பாமற்	உகக
தோததப்பெரும்	உகச
தோலொடுமுடிய	ருஉ
தோழமைகொண்டு	உகரு
நகைத்துவுருக்கி	ககஎ
கடையா லத்திகள்	சசக
கச்சரவமென்று	உகரு
நாசர்தங்கடை	ககஉ
நாடித்தேடித்	உசக
நாசனத்துகலாதி	எச
நாலுசுதூத்த	சகக
நாலுமைந்துவாசல்	ருஉ
நாடுவறுபாமணத்த	கருரு
நிதமமெனிரி லொன்று	ககஎ
நிழிக்குப்பிங்கலன்	ருஉ
நிராமயபுராதன	உரு
நிலவினிலேயிருந்து	கருரு
நிலையாதசமுத்திரமான	உகக
நிலையாப்பொருளை	கஅ
நிறைந்ததுப்பிதழ்	உசக
நிறைமதிமுகமென	ககஉ
நினதுதிருவடி	க
நினைத்ததென்கதைநையிற்	உருஉ
நிலகருமலார்முத்தணி	சகக
நிலமஞ்சானகுழல	உருக
நிலமாழகல்	சசச

பாட்டு.	பக்கம்.
நெறித்துப்பொருப்புக்	௨௩௭
நெற்றிவெயர்த்துளி	௧௧௮
பகர்தற்கரிதான	௧௧௯
பகலவனொக்குங்	௨௨௮
பகரோளினிற்	௨௩௨
பகலிராவினங்	௨௦௩
பங்கவாவிநித்ர	௨
பங்கமேவும்பிறப்	௨௮
பங்கபனாப்பெந்	௪௦௯
பஞ்சபாதமுறு	௧௮
பஞ்சபாதன்	௧௨௦
படர்புவிபிஸ்மீது	௫௪
படினொழுக்கமு	௩௩௫
பதித்தசெஞ்சந்தப்	௧௧
பத்தர்கணப்பரிப	௨௬௮
பத்தியால்பாணனைப்	௨௩௮
பத்தாடியங்கை	௨௫௪
பரவரிசாகிய	௧௫௬
பரிமளகளப	௬௯
பரியகைப்பாசம்விட்	௩௫௯
பருத்தந்தக்	௨௫
பருத்தபற்கிரத்தினை	௧௭௭
பருவம்பனைத்திரண்டு	௪௩௦
*பழமைசெப்பி	௨௦௩
*பழமைசெப்பி	௩௬௫
பனிபொலத்துளி	௪௬௩
பனியின்விந்துளி	௧௬௮
பாசத்தால்விடை	௩௦௧
பாணமலரதுதைக்கும்	௩௬௬
பாதநாபுரம்	௫௫

* 'பழமைசெப்பி' என்னும்பாட்டு திருத்தணிப்பாடல்களிலும் திருவருணைப்பாடல்களிலும் பிரதிகளில் இருத்தபடியால் அப்படியே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பாட்டு.	பக்கம்.
பாதாளமாதி	௨௪௮
பாதிமதிநதி	௧௬௩
பாவிதமுத்தப்	௨௬௦
பாரியானகொடைக்	௧௨௧
பாலாய்துலாய்	௩௬௬
பிறர்புகழின்சொற்	௨௮௦
புகரப்புங்கப்	௬௬
புடவீக்கணிதுகில்	௧௨௨
புடைசெப்பன	௭௮
புணர்நுலைமடந்தை	௩௬௭
புமியதனிற்	௧௬௬
புருவநெறித்துக்	௨௦௪
புரைபடுஞ்செற்றத்	௩௬௭
புலையனாமைன்னன்	௩௬௮
புவனத்தொருபொற்	௨௩௨
புற்புதமெனாடல்	௨௬௬
புனமடந்தைக்கு	௩௬௦
பூசல்ட்டெச்சரத்தை	௨௦௫
பெரியதோர்கரி	௧௨௨
பெருக்கச்சஞ்	௫௭
பெருக்கவுபாயங்	௧௭௮
பேதகவிரோதத்	௩௬௨
பொக்குப்பைக்	௩௨௭
பொரியப்பொரியப்	௧௭௫
பொருப்புறுங்கொங்கையர்	௧௫
பொருவிக்கத்தொடடர்ச்	௨௦௫
பொருளின்மேற்பரிய	௨௩௩
பொருள்கவர்கித்தை	௨௩௪
பொற்சிதர்ப்	௨௬௬
பொற்பதத்தினைத்	௨௦௬
பொன்றலைப்பொய்க்	௨௩௩
போககற்பக்கடவுட்	௩௬௮
போதகத்தரு	௭௫

பாட்டு.	பக்கம்.
மகரகோனத்தன்	௧௫௭
மகரமெறிநடல்	௩௫௪
மகரமொடுறுதுழை	௪௧௪
மருடக்கோப்	௩௩௬
மக்டுக்குந்நறிதானது	௩௩௭
மய்நைகிறவர்	௭௦
மச்சமெச்சுத்தரம்	௪௧௫
மஞ்சொண்குழலும்	௫௬
மயவெங்கரிக்கிரண்டு	௪௩௧
மதியமென்குண	௪௧௬
மந்தநகடைக்கண்	௨௬௧
மந்தரமென்குவ	௪௩௬
மருக்குகமேவுங்	௧௭௯
மருமலரினன்	௯௦
மருவருவெற்றி	௨௬௧
மருவுடல்முதிலனைப	௪௧௬
மருவுமன்வரசு	௩௩௮
மருவேசெறித்த	௩௪௪
மலரணிவொண்டைச்	௧௨௩
மலரனைதனும்ப	௩௦௪
மலைக்கனத்தென	௨௨௧
மலைமுலைச்சிபர்	௨௦௬
மனைத்தன்பங்	௨௪
மனைகனகமைத்தர்	௭௦
மன்றலங்கொத்துமிசை	௧௧
மாசைஞ்சாரமுதல்	௨௭௩
மாதர்வசமாய்	௨௬௨
மாயவாடைதிரிந்தி	௫௭
மாயாசொருப	௨௫௧
மாலாசைகோப	௨௪௮
மாவைவிடத்தைத்	௩௧௬
முசுசந்திரபுருவஞ்	௪௩௧
முசுத்தலக்கிகள்	௩௬௮

பாட்டு.	பக்கம்.
முதல்தாண்டி ஷங்கி	௧௯௬
முதல்தாண்டி ஷங்கிகள்	௨௦௭
முதிர்வாகத்திற்	௮௫
முதிர்வாகத்திற்	௫௮
முதிர்வாகத்திற்	௨௦௮
முதிர்வாகத்திற்	௩௫௫
முதிர்வாகத்திற்	௧௮௪
முதிர்வாகத்திற்	௨௦௯
முதிர்வாகத்திற்	௩௩௭
முதிர்வாகத்திற்	௨௨௫
முதிர்வாகத்திற்	௨௧௨
முதிர்வாகத்திற்	௪௬௬
முதிர்வாகத்திற்	௧௨௬
முதிர்வாகத்திற்	௨௦௯
முதிர்வாகத்திற்	௫
முதிர்வாகத்திற்	௩௨
முதிர்வாகத்திற்	௧௨௬
முதிர்வாகத்திற்	௩௫௫
முதிர்வாகத்திற்	௮௬
முதிர்வாகத்திற்	௨௨௦
முதிர்வாகத்திற்	௭௧
முதிர்வாகத்திற்	௨௮௫
முதிர்வாகத்திற்	௨௧௪
முதிர்வாகத்திற்	௪௪௨
முதிர்வாகத்திற்	௩௬௬
முதிர்வாகத்திற்	௧௫௭
முதிர்வாகத்திற்	௭௧
முதிர்வாகத்திற்	௧௨௭
முதிர்வாகத்திற்	௮௭
முதிர்வாகத்திற்	௫௬
முதிர்வாகத்திற்	௨௫௬
முதிர்வாகத்திற்	௪௦௦
முதிர்வாகத்திற்	௨௭௪

பாட்டு.	பக்கம்.
மொழியறிநங்கறுத்து	சுருக
மொழியறிநகிவட	உருஉ
வங்கம்பெறுகடல்	உகக
வசனமிகவேற்றி	ககக
வஞ்சகலாபமுடர்	ககச
வஞ்சங்கொண்டு	கக
வஞ்சத்துடனொரு	எஉ
வடந்தைமிகுபிய	கக
வடவையனலாடு	சுருக
வட்டவாட்டன	கஅஉ
வண்டார்மதங்கள்	உருக
வண்டையொத்துக்கயல்	சகக
வந்துவந்துமுன் தவழ்து	கக
வந்துவந்துவித்தூறி	சகஎ
வம்புராச்சில	ககஅ
வாதமணிநீ	ககக
வரிசேர்த்திடு	கஎக
வரியார்கருங்கண்	எக
வருத்தங்காண	உகக
வரைத்தடங்கொங்கை	கச
வரையில்பெரிய	உகக
வாசித்தநுள்மதங்கள்	உருக
வாசித்தகாணொணைது	உகச
வாதபித்தமொடு	சசக
வாதம்பித்தமிடாவயிற்றினாகள்	கஉஅ
வாய்த்தப்பிடை	ககஅ
வாரணந்தனை	எரு
வாரணமுகங்கிழிந்து	உகக
வாரமுற்றபண்பின்	கருஅ
வாருற்றெழு	உகக
வார்குழைச்சொருகி	கசஉ
வார்குழல்விரித்துத்	கருஅ
வார்குழைபெயட்டி	உகஎ

கக

பாட்டு.	பக்கம்.
விடமடைசுவேலை	௩
விடமும்முதமுயிரிர்வன	௩௫௬
விடமும்வடிவேலும்	௧௫௬
விடுங்கைக்கொத்த	௪௪௬
விடுமதவேள்வாளியின்	௪௦௨
விதயிசைத்தினி	௧௨௬
விதிபோலுமுந்த	௩௮
விதியகாகவே	௪௦௩
விந்ததினாதி	௪௩
விந்துப்புளகித	௪௦௩
விரகொடுவனேசங்	௪௦௪
விரித்தபைங்குழல்	௧௬௦
வினாமருவு	௯௧
வினைக்குமேனியில்	௨௬௪
விழியால்மருட்டி	௧௪௪
விறல்மாரனைத்து	௩௧
வினைக்கினமாரூந்	௧௪௬
விரமதனூல்விளம்பு	௨௬௬
விழபுழுகானபனி	௪௦௪
வெங்காளம்பாணஞ்	௩௦
வெஞ்சரோருகமோ	௯௨
வெடித்தவார்குழல்	௨௮௩
வெருட்டியாட்கொளும்	௨௩௫
வெல்லிக்குயிக்கு	௨௧௬
வெற்றிசெயவுற்றகழை	௨௧௨
வேயிசைந்தெழு	௮௮
வேலைப்போல்விழி	௩௪௦

உ
பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	நிருத்தம்.
௫	1	5	இருவரும் என்னும் சொல்லுக்கு முன் * இக்குறியிட்டு வாசிக்க.	
கூ0	71	2	தேர்க்கரி	தேர்க்கரி
கூ௩	74	5	'மயில்' என்னும் சொல்லுக்கு முன் * இக்குறியிட்டு வாசிக்க.	
எச	94	14	ஒதலுங்குண	ஒதலுங்குண
எஎ	97	1	'சருளி' என்னும் சொல்லுக்கு முன் * இக்குறியிட்டுவாசிக்க.	
அச	குறிப்பின் முதல் வரி.		அந்தத் திருப்பதி என்பதற்குப் பின் இருக்கும் இக்குறியை நீக்கி, இக்குறியிட்டு வாசிக்க.	
கூ௫	170	15	புனத்திருந்த	புனத்திருந்த.
கூ௦	192	20	குருகுக்கொடி.	குருகுக்கொடி.
கூ௧0	253	1	532	253
கூ௧௨	254	2	முயக்கிடு	முயக்கிடு
உ0௭	277	10	வடிவேலு	வடிவேலும்
உ௧௩	285	15	வள்ளிமலைமே	வள்ளிமலைமேவு
உ௧௬	290	அந்தத் திருப்பதி 3ம் வரி	காண்கட்டிய	காண்கட்டிய
உ௨௧	306	3	ஒருவரோடு	ஒருவரோடு
கூ0௧	401	20	சோலைவெற்பின்	சோலைவெற்பின்
கூ0௧	402	8	விளக்கிகள்	விளக்கிகள்
கூ௧௪	415	3	தனிவிர	தனிவிர

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	நிருத்தம்.
உ.உ.க	குறிப்பில் கடைசிவரி		'மதர்' என்பதன்முன் ! இக்குறியிட்டு வாசிக்க.	
உ.உ.எ	459	11	சுமடமதாய் என்பதன்முன் இருக்கும் + இக்குறியை நீக்கி * இக்குறியிட்டு வாசிக்க.	
உ.உ.க	519	1	கொந்தளக கொத்தளக	
ச.00	குறிப்பில் முதல் வரி.		எனப்பிரிக்க என்பதன்பின் - இக்குறியிட்டு வாசிக்க.	
ச.0உ	535	11	மரதக	மரகத
ச.0எ	538	6	புனல்பாயுங்	புனல்பாயுங்
ச.உஅ	552	1	கத்திதுப்	கதித்துப்
ச.உஎ	பதவுரையில் 11-வது வரி		மண்டபத்தில்	மண்டபத்தில்
ச.உ0	561	3	வேலா	வேலா
ச.சக	574	16	அருள்தாராய் என்பதன்பின் ; இக்குறியிட்டவாசிக்க.	
ச.கஉ	குறிப்பில் 2-ம்வரி.		விரித்த என்பதன்பின் . இக்குறியிட்டு வாசிக்க.	